

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΣΥΝΟΔΟΝ

ΤΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

[Λ' 82]

13/11/1848 - 18/10/1849

002
ΠΡΓ
ΠΕΡ. Β
ΣΥΜ. Β
1848-1849

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

ΤΗΣ

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

ΤΗΣ Β' ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Της 13 Νοεμβρίου 1848. Ἡμέρα Σαββάτου.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 39 μέλων, ὁ Κ. Πρόεδρος, προσλαβὼν ὡς προσωρινούς Γραμματεῖς τοὺς Γερουσιαστὰς Κ.Κ. Ἰωάννην Θ. Κολοκοτρώνην καὶ Γ. Δαρειώτην, κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Εἰπόντος ἔπειτα τοῦ Κ. Προέδρου, ὅτι εἶναι γνώμης αὐτοῦ ἀναβληθῶσιν αἱ ἀρχαιρεσίαι τῆς Γερουσίας δι' ἄλλην Συνεδρίαν, διότι ὁ Γερουσιαστὴς καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κ. Δ. Βούλγαρης δὲν δύναται σήμερον νὰ ἔλθῃ, ὡς λυπροῦ τινος περιστατικοῦ αὐτῷ ἐπισυμβάντος ἀντειτάξαντος δέ τινος, ὅτι ὁ προτεινόμενος λόγος δὲν εἶναι ἀποχωρῶν πρὸς ἀναβολὴν ἐπειδὴ αἱ ἀρχαιρεσίαι τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων, ἐπέφερον ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργός, οὐχ ἥττον ἐνδιαφέρον τὴν Κυβέρνησιν, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο σπουδαῖον ἀντικείμενον, οἱ Ὑπουργοὶ καὶ ἐπὶ τῆς ἐνεργείας ἐκείνων, καθὼς καὶ ἐπὶ τῆς συζήτησιν τῆς τοιαύτης πρέπει νὰ παύσῃται καὶ ἡ Συνεδρίασις σήμερον καὶ λυνταὶ διὰ τὸν ἐκτετατότατον χρόνον τοῦ Π. Μ. λόγον, διὰ τοῦτο ἐξαιτεῖται τὴν ἀναβολὴν καὶ πεποιθεὶν, ὅτι ἡ Γερουσία θελεῖ παραδεχθῆ ταύτην.

Ὁ ἐλάττω λόγος, εἶπεν ἄλλος, δι' ὃν πρέπει νὰ γίνῃ ἡ ἀναβολή, εἶναι, διότι δὲν προγγέλλη εἰς τοὺς Κ.Κ. Γερουσιαστὰς κατὰ τὸν Κανονισμόν τὸ ἀντικείμενον τῆς Συνεδριάσεως, οὐδ'

ωρίσθη ἡ ἡμέρα αὐτῆς. Τοῦτου ἕνεκα πρέπει σήμερον νὰ προσδιορισθῶσιν ἀμφοτέρω ταῦτα, καὶ κατὰ τὴν ὁρισθησομένην ἡμέραν νὰ γίνῃ ἡ Συνεδρίασις, ἵνα ἐν πλήρει γνώσει τοῦ ἀντικειμένου αὐτῆς συνέλθωσιν οἱ ΚΚ. Γερουσιασταί.

Ἐπομένως μετὰ τὴν ὑπὸ τινος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ἀναγνώσιν τῶν ἀρθρ. 3 καὶ 4 τοῦ Κανονισμοῦ, παραδεξαμένης τῆς Γερουσίας τὴν ἀναβολὴν διὰ τὸν τελευταῖον λόγον, καὶ προσδιορίσας ὡς ἡμέραν Συνεδρίασεως τὴν ἐλευσομένην δευτέραν, 15 τοῦ ἐνεστώτος μηνός, ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν, ἀπαγγέλλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης ἔσται ἡ ἐκλογὴ τῶν Ἀντιπροέδρων, Γραμματέων καὶ Ταμίου τῆς Γερουσίας.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Δ. Δούκας.
Γ. Δαρειώτης.

2 ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ.

Τῆς 15 Νομβρίου 1848. Ἡμέρα Δευτέρα.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 42 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος, προσλαβὼν ὡς προσωρινούς Γραμματεῖς τοὺς Γερουσιαστὰς Γ. Δαρειώτην, καὶ Ἀδ. Δούκαν, κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδρίασεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ Πρακτικὰ τῆς προλαβούσης ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται, μηδεμιᾶς γενόμενης ἐνστάσεως.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον τῆς Συνεδρίασεως α) τὴν ἐκλογὴν τῶν Ἀντιπροέδρων, β) τῶν Γραμματέων, καὶ γ) τοῦ Ταμίου τῆς Γερουσίας· γενομένης δὲ τῆς ψηφοφορίας καὶ τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν διὰ κλήρου ἐκλεχθέντων ψηφολεκτῶν ΚΚ. Παναροπούλου καὶ Π. Γιατρακοῦ, ἔλαχον ὁ μὲν Κ. Ν. Μῆξης ψήφους 25, ὁ δὲ Κ. Σπυρ. Καλογερόπουλος 22, ὁ Κ. Μοναρχίδης 21, καὶ ὁ Κ. Ἀθαν. Λουδοβίχης 14, τεσσαράκοντα καὶ δύο Γερουσιαστῶν ψηφοφορησάντων· μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἐκήρυξε τὸ ἀποτέλεσμα, ὅτι ἐξελέχθησαν δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας Ἀντιπρόεδροι οἱ ΚΚ. Ν. Ι. Μῆξης, καὶ Σ. Καλογερόπουλος.

Γενομένης ὡσαύτως ψηφοφορίας πρὸς ἐκλογὴν τῶν Γραμματέων, καὶ διαλογῆς τῶν ψήφων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν, ἔλαχον, 42 ἐπίσης ψηφοφορησάντων, ὁ μὲν Κ. Ν. Χρυσόγελος ψήφους 38, ὁ δὲ Κ. Σωτήριος Θεοχαρόπουλος 24, ὁ δὲ Κ. Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης 19, ἄλλος δὲ τις 2 καὶ ἄλλος 1. Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἐκήρυξεν, ὅτι Γραμματεῖς τῆς Γερουσίας ἐξελέχθησαν δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας οἱ ΚΚ. Ν. Χρυσόγελος καὶ Σωτήριος Θεοχαρόπουλος.

Προτεθείσης ἐπομένως τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ταμίου, καὶ γενομένης ψηφοφορίας καὶ διαλογῆς τῶν ψήφων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν, ἔλαχον, ὁ μὲν Κ. Σπυρίδων Παπαλεξόπουλος ψήφους 21, ὁ δὲ Κ. Γ. Δαρειώτης ψήφους 20· ὁ Κ. Πρόεδρος ἐκήρυξε τὸ ἀποτέλεσμα, ὅτι Ταμίος τῆς Γερουσίας ἐξελέχθη ὁ Κ. Σπυρίδων Παπαλεξόπουλος.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν, εἰπὼν, ὅτι τὸ Γραφεῖον, ἀφοῦ σχηματίσῃ τὰ Τμήματα, θέλει συγκαλέσει τὴν Γερουσίαν, διὰ νὰ ἐκλέξῃ τὰς ἀπαιτούμενας Ἐπιτροπὰς κατὰ τὸν Κανονισμὸν.

Ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος

Ν. Ι. ΜΕΞΗΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Χρυσόγελος.
Σ. Θεοχαρόπουλος.

3 ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 19 Νομβρίου 1848· ἡμέρα Παρασκευή

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 34 μελῶν, ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος Κ. Ν. Ι. Μῆξης, ἀσθενούντος τοῦ Κ. Προέδρου, κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδρίασεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ Πρακτικὰ τῆς προλαβούσης ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται, μηδεμιᾶς γενόμενης ἐνστάσεως.

Ἀναγνωσθεῖσης ἐπειτα ἀναφορᾶς τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Α. Μαυρομιχάλη, ἐξαιτουμένου ἀδειαν ἀπουσίας μέχρι τέλους τοῦ ἐλευσομένου Φεβρουαρίου, διότι αἱ οἰκίαι καὶ τοῦ ὑποθέσει

ἀφ' ἑνός, καὶ ἡ ἀνατεθειμένη εἰς αὐτὸν δημοσία ὑπηρεσία ἀφ' ἑτέρου δὲν τῷ ἐπιτρέπουσιν νὰ μεταβῇ ἐνταῦθα πρότερον, ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶς παρετήρησεν, ὅτι πρέπει νὰ τῷ δοθῇ ἡ ὠρισμένη παρὰ τῆς Γερουσίας ἀδεια· ἂν δὲ ἡ δημοσία ὑπηρεσία ἀπαιτῇ τὴν περαιτέρω παρατάσιν τῆς δοθησομένης αὐτῷ ἀδείας, ἡ Κυβέρνησις θέλει εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὴν Γερουσίαν.

Παρατηρήσαντος δ' ἄλλου, ὅτι πρέπει νὰ τῷ δοθῇ ἀδεια τεσσαράκοντα μόνον ἡμερῶν κατὰ τὰ προαποφασισθέντα, ἡ Γερουσία παρεχώρησεν εἰς τὸν ἀναφερόμενον τεσσαράκονθήμερον ἀπουσίας ἀδειαν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἐνστάσης Συνόδου.

Ἀναγνωσθείσης ὑστερον ἀναφορᾶς τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Α. Κανελλοπούλου, ἐξαιτουμένου δεκαπενθήμερον ἀπουσίας ἀδειαν, ἡ Γερουσία παρεχώρησε ταύτην, ἀρχομένην ἐπίσης ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς Συνόδου.

Ἀναγνωσθείσης μετὰ ταῦτα ἀναφορᾶς τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Βασιλείου Βουδούρη, ἐξαιτουμένου τρίμηνον ἀπουσίας ἀδειαν ἕνεκεν ἀσθενείας, βεβαιουμένης ὑπὸ πιστοποιητικῆς τοῦ ἱατροῦ, παρετήρησέ τις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ὅτι δὲν δύναται ἡ Γερουσία νὰ παραχωρῇ ὁδίας πλέον τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν· τὸ δὲ ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ καθυποβάλῃ Νόμον περὶ τῆς ἀνικανότητος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν διὰ τὸ γῆρας, ἢ πολυχρόνιον ἀσθενεῖαν.

Ἀντιτάξαντος δ' ἄλλου, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου αἱ περὶ ἀδειῶν ἀποφάσεις τῆς Γερουσίας, διότι ὁ Κ. Β. Βουδούρης πάσχει ἀποδεδειγμένως, καὶ καθίσταται ἀνέμικτος ἡ παρουσία του, καὶ ὅτι τὰ ληρωσόμενα μέτρα περὶ τῶν ἀνικάνων Γερουσιαστῶν, ὡς ἀνέφερον ὁ προλαλήσας, δύναται νὰ ἐφαρμοσθῶσι καὶ εἰς τὸν Κ. Β. Βουδούρη, ὅταν ληφθῶσιν, ἡ Γερουσία ἐνέκρινε τὴν αἰτουμένην τρίμηνον ἀδειαν.

Ἀναγνωσθεῖσιν ἔπειτα ἀναφορῶν τῶν Γερουσιαστῶν ΚΚ. Χ. Παππαπολίτου, καὶ Α. Ὀλυμπίου, ἐξαιτουμένων, λόγῳ ἀσθενείας, ἀμφοτέρων ἀδειαν ἀπουσίας, τοῦ μὲν πρώτου ἀπεριόριστον, μέχρις οὗ ἀναλάβῃ ἀπὸ τῆς νόσου, τοῦ δὲ δευτέρου εἰκοσαήμερον, ἡ Γερουσία ἐνέκρινε μὲν τοῦ δευτέρου τὴν αἴτησιν, παρεχώρησε δὲ εἰς τὸν πρῶτον τεσσαράκονθήμερον μόνον ἀπουσίας ἀδειαν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς παρούσης Συνόδου.

Ἀπαγγέλλας ἔπειτα ὁ Κ. Πρόεδρος, ὅτι, γενόμενης ὑπὸ τοῦ Γραφείου τῆς διανομῆς τῶν Τμημάτων, τὰ μέλη ἑκάστου Τμήματος πρέπει νὰ συνελθῶσιν σήμερον, διὰ νὰ ἐκλέξῃ ἑκάστον τὸν Πρόεδρον καὶ Γραμματεῖα του, καὶ τὰ μέλη τῶν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν, τοῦ λογιστικοῦ, καὶ ἐπὶ τῆς πρὸς τὸν Βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεως Ἐπιτροπῶν, ἐλθῶσι τὴν Συνεδριάσιν.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΠΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι

Ν. Ι. ΜΕΣΗΣ

Σ. ΚΑΛΑΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγελλος

Σ. Θεοχάρουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 22 Νοεμβρίου 1848. Πέμπτη Δευτέρα.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὁμιλητικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 36 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ Πρακτικά τῆς προλαβούσης ἀναγνώσθεντα, ἐγκρίνονται, μηδεμίαν γενόμενης ἐνστάσεως.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἀπαγγέλλει ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν ἀνάγνωσιν τῆς συνταχθείσης παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν Β. λόγον κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς παρούσης Βουλευτικῆς Συνόδου.

Ἐπομένως ἀναγνώσθῃ ὁ Β. λόγος παρ' ἑνὸς τῶν Γραμματέων, ἔχων ὡς ἐπεται·

«Κύριοι Βουλευταὶ καὶ Κύριοι Γερουσιασταί!

ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ὑψίστου συναρχόμενοι καὶ αὐθις ἐνταῦθα, ἃς ἀναπέμψωμεν αὐτῷ τὰς δεήσεις μας, καὶ ἃς ἐνώσωμεν τῆς προσπάθειάς μας ὑπὲρ τῆς ευτυχίας τῆς σιλῆς ἡμῶν πατρίδος.

Τὸ Σύνταγμα, ὁ ἀδιαρρήκτος οὗτος δεσμός τῆς πολιτείας μας, διὰ τῆς ἀνεκλιπείας τῶν ὄρων τοῦ ἐνεργείας, παρέχει ἡμῖν τὰς ασφαλιστέρας ἐγγυήσεις πρὸς στερήσιν τῆς εὐδαιμονίας τοῦ ἔθνους.

Ἡ τακτοποίησις τῶν ἀναγκαίων ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τῆς ἐγκαίρου συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ ἡ ἐπιψήφισις τῶν ὑπὸ τὴν ἐμβριθὴ σκέψιν σας ὑποβλήθησόμενων λοιπῶν νομοσχεδίων, θέλουσι φέροι τὴν προσήκουσαν οἰκονομίαν καὶ θέλουσι συντελέσει εἰς τὴν εὐκόλον τῆς Κυβερνήσεώς Μου πορείαν.

Αἱ σχέσεις Μου μετὰ τῶν ξένων Δυνάμεων ὑπάρχουσι φιλικαί. Ἰδίᾳ δὲ συνδέει ἡμᾶς εὐγνωμοσύνη πρὸς τὰς τρεῖς Εὐεργέτιδας Δυνάμεις διὰ τὰς ὑπὲρ Ἑλλάδος ἀγαθοεργίας των.

Ἐγκαυχώμενος, Κύριοι, διὰ τὰ τρανὰ δείγματα φρονήσεως, τὰ ὅποια ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἔδειξε πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς δημοσίας τάξεως κατὰ τὰς σπουδαίας καὶ κρίσιμους ταύτας περιστάσεις, ἐκφράζω τὴν χαρὰν, τὴν ὁποίαν ἐνεποίησιν εἰς τὴν ψυχὴν Μου ἡ διαγωγὴ αὕτη.

Λυπηρὰ τινὰ συμβεβηκότα ἀντίθετα τῶν αἰσθημάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, διετάραξαν εἰς τινὰ μέρη πρὸς καιρὸν τὴν ἡσυχίαν του, ἀλλ' ἐβεβαίωσαν καὶ ἤδη τὸν ἐμφρονα πετρικτισμόν του.

Ἐρειδόμενοι εἰς τὰ εὐγενῆ τοῦ ἔθνους αἰσθήματα, ἃς προδῶμεν μετὰ ζήλου εἰς τὸ ἔργον, εἰς δὲ προσεκλήθημεν, τὴν στήριξιν τῆς εὐδαιμονίας τῆς Πατρίδος, ἐπικαλούμενοι τὴν θεῖαν ἀντίληψιν.

Κηρύττω τὴν ἑναρξιν τῆς παρούσης Βουλευτικῆς Συνόδου.

Μετὰ τοῦτον ἀνέγνω ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς τὸ ἐπόμενον σχέδιον τῆς ἀπαντήσεως.

ΒΑΣΙΛΕΥΉ!

Ἡ Γερουσία ἐπικαλεῖται, ἐπὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν Νομοθετικῶν ἐργασιῶν τῆς, τὰς εὐλογίας τοῦ ἱερίστου ἐπὶ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν καὶ τὸν πολυπόθητον αὐτοῦ Βασιλέα.

Θεωροῦσα ὅτι ἡ ἀνεπηρέαστος ἐφαρμογὴ τῶν ὅρων τοῦ Συντάγματος, καὶ ἡ ἐγκαίρος νομιμοποίησις τῆς δημοσίας δαπάνης μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς φειδούς, συντελοῦν τὰ μέγιστα εἰς τὴν παγίωσιν τῆς ἐλευθέρως ἡμῶν Πολιτείας, καὶ εἰς τὴν πρόοδον

τῆς εὐτυχίας τοῦ ἔθνους, θέλει προθυμῶς, παρέχουσα τὴν Νομοθετικὴν συνδρομὴν τῆς, νὰ ἐξομαλίῃ τὴν πορείαν τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως.

Χαίρει ἡ Γερουσία διὰ τὰς πρὸς τὰς ξένας Δυνάμεις φιλικὰς σχέσεις τῆς ἡμετέρας Μεγαλειότητος. λειποτα ἀκριβὴν διατηρεῖ ἰδίως ἡ Ἑλλὰς τὴν πρὸς τὰς τρεῖς εὐεργέτιδας Δυνάμεις εὐγνωμοσύνην τῆς διὰ τὰς πρὸς αὐτὴν ἀγαθοεργίας των.

Δικαίως ἐγκαυχᾶται ἡ ἡμετέρα Μεγαλειότης εἰς τὰ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς δημοσίας τάξεως τρανὰ δείγματα τῆς φρονήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ κατὰ τὰς κρίσιμους τῆς ἐποχῆς ταύτης περιστάσεις. Περὶ πολλοῦ ποιούμενος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τοὺς ἐλευθέρους θεσμούς του, ἐθεώρησε καὶ θεωρεῖ δικαίως κραταίωμα αὐτῶν τὴν κραταίωσιν τοῦ δημοφιλούς θρόνου Σου.

Χάρis εἰς τὴν τοιαύτην διάθεσίν του, καὶ εἰς τὴν ἀγαθοποιὸν κηδεμονίαν τῆς ἡμετέρας Μεγαλειότητος, πάντα ἀτάραχος διατηρεῖται ἐπὶ τῶν πολυταράχων τούτων καιρῶν ἡ ἡσυχία τοῦ τόπου, ἂν καὶ ἐπῆλθαν εἰς τινὰ μέρη λυπηρὰ τινὰ συμβεβηκότα πρὸς διατάραξιν αὐτῆς.

Εἰς τοιαῦτα αἰσθήματα τοῦ ἔθνους καὶ εἰς τοιαύτην πρόνοιαν τοῦ Βασιλέως του ἐρειδουμένη ἡ Γερουσία, ἀρχεται σὺν Θεῷ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Πατρίδος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Νομβρίου 1848.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Λάμπρος Νάκος.

Γ. Γλαράκης.

Ἰω. Θ. Κολοκοτρώνης.

Ἀθ. Γρηγοριάδης.

Ὁ εἰσηγητὴς Σ. Τρικοῦπης.

Προτείναντος ἔπειτα τινὸς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ἵνα, κατὰ τὸν Κανονισμόν, τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ εἰς τὰ μέλη τοῦ Σώματος τὸ ἀναγνωσθὲν σχέδιον τῆς ἀπαντήσεως, καὶ ὁρισθῇ ἡ ἡμέρα τῆς συζητήσεως, παρητήρησεν ἄλλος, ὅτι τὰ Τμήματα τῆς Γερουσίας, εἰς τὰ ὅποια ὑπεβλήθη τὸ προκειμένον σχέδιον, δὲν ἐπέφερον καμμίαν παρατήρησιν ἢ τροπολογίαν ἐπ' αὐτοῦ. Ἐπομένως καθίσταται περιττὴ ἡ τύποις καὶ διανομὴ τοῦ εἰρημένου σχεδίου, καὶ ἡ ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως.

Ἡ πρὸς τὸν Β. λόγον ἀπάντησις, ἐπέφερον ἄλλος, θεωρεῖται ὡς τὸ σπουδαιότερον ἔργον τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων, καὶ καὶ διὰ τοῦτο τὸ κεφαλαιὸν Ι. τοῦ Κανονισμοῦ ἀπαιτεῖ περισσοτέραν ἐπεξεργασίαν ἐπὶ τῶν σχεδίων τῶν πρὸς τὸν Βασιλέα

αναφορών, παρά εις τὰ ἄλλα νομοσχέδια ἢ προβουλευμάτων τῆς Βουλῆς καὶ ἐπειδὴ ῥητὴ διατάξις τοῦ Κανονισμοῦ, ἀρθ. 17, ἀπαιτεῖ καὶ τὰ νομοσχέδια καὶ τὰ προβουλευματα, ἀφ' οὗ ἀναγνωσθῶσι, νὰ τυπώνωνται καὶ νὰ διανεμῶνται εἰς τοὺς Γερουσιαστας, καὶ μετὰ παρέλευσιν τοῦλάχιστον 24 ὥρων νὰ συζητῶνται, ἀρθρ. 22, πολὺ περισσότερον πρέπει νὰ ρυλαχθῶσιν οἱ διακλιθεῖντες ὅροι τοῦ Κανονισμοῦ ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς πρακτικῆς ἀπαντήσεως καὶ ὅσον μάλιστα τὰ Τμήματα, εἰς τὰ ὅποια καθυπεβλήθη, δὲν ἔλαβον καιρὸν νὰ μελετήσωσιν αὐτό, καὶ νὰ ἐπιφέρωσι τὰς παρατηρήσεις των διὰ τοῦτο γνωμοδοτῶν νὰ τυπωθῇ τὸ σχέδιον τῆς Επιτροπῆς, νὰ διανεμηθῇ εἰς ἕκαστον τῶν Γερουσιαστῶν, καὶ νὰ ὁρισθῇ ἡ ἡμέρα τῆς συζήτησεως.

Ἐπειδὴ οὐδεμίαν, ἀντίταξιν ἑτέραν, ἐπέφερον τροπολογίαν τὰ Τμήματα εἰς τὸ ἀναγνωσθῆναι σχέδιον τῆς ἀπαντήσεως, ἀλλ' ἀπαντᾷ τὰ μὲν τῶν Τμημάτων παρεδέχθησαν αὐτὸ ἐκ συμφωνίου, περιττὴ καὶ ἀντιρρητικὴ μάλιστα καθίσταται ἡ προτεινομένη τυπώσις καὶ διανομὴ καθόσον καὶ ἄλλοτε προέβη ἡ Γερουσία εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιβύθισιν πολλῶν νομοσχεδίων, οὕτως μετὰ τὴν ἀνέγνωσιν αὐτῶν.

Ἐπειδὴ, ἐπέφερον ἄλλας, τῇ σχεδίῳ τῆς ἀπαντήσεως ὑπεβλήθη σήμερον εἰς τὰ Τμήματα κατὰ τὴν βῆραν τῆς Συνεδριάσεως, καὶ ὡς ἐκ τούτου οἱ Κ.Κ. Γερουσιασταὶ δὲν ἔλαβον καιρὸν νὰ διασκεφθῶσιν ἐπ' αὐτοῦ ὁρίμως, καὶ νὰ προτείνωσι τυχόν τροπολογίαν τινὰ ἢ παρατήρησιν, πρέπει τὸ ὑποβληθὲν σχέδιον νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ εἰς τὰ μὲν τῶν Σωματῶν, καὶ νὰ ὁρισθῇ ἡ ἡμέρα τῆς συζήτησεως.

Οὐδεμίαν παράταξιν τοῦ Κανονισμοῦ ὑπάρχει, ἀντίτεινεν ἄλλος ἐκ τῶν προαγορευσαμένων, ἐν συζητῶν σήμερον διότι τούτο δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὰ ἄλλα ἀντικείμενα, ἐπὶ τῶν ἡποίων ὁ Κανονισμὸς απαιτεῖ νὰ συζητῶνται μετὰ παρέλευσιν 24 ὥρων, ὡς ὑπαγομιενον εἰς ἰδιαιτέραν τοῦ Κανονισμοῦ κεφάλαιον. Ἐπειδὴ δὲ μὲν τινὰ τῆς Γερουσίας ἐπιμενόντων νὰ δοθῇ καιρὸς διὰ νὰ μελετήσωσι τὸ σχέδιον τούτο, καὶ νὰ κἀμωσιν ἐπὶ αὐτοῦ τὰς παρατηρήσεις των, ἀντατῇ ἡ Γερουσία ἢ ἀναβληθῇ τὴν συζήτησιν αὐτοῦ.

Μὴ γενομένης ἄλλης παρατηρήσεως, καὶ περαιωμένης κηρυχθείσης τῆς συζήτησεως, κατ' ἐρώτησιν τοῦ Κ. Προέδρου, ἡ πλειοψηφία τῆς Γερουσίας δὲν παρεδέχθη τὴν προτεινομένην ἐκτύπωσιν καὶ διανομὴν τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν Β. λόγον.

Παρατηρήσαντος ἐπομένως τινὸς τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν, ὅτι ἀφ' οὗ ἀπεφασίσθη νὰ μὴ τυπωθῇ τὸ σχέδιον τῆς ἀπαντήσεως, πρέπει τοῦλάχιστον ἢ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπιούσαν, προσεβλήκει ἄλλος, ὅτι τὸ ζήτημα ἐτίθη μόνον ὡς πρὸς τὴν τύπωσιν, οὐχὶ δὲ καὶ ὡς πρὸς τὴν συζήτησιν τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως. Ἀφ' οὗ δὲ ἐλύθη τὸ πρῶτον, ἔτοι τὸ νὰ μὴ τυπωθῇ, πρέπει ἤδη νὰ λυθῇ καὶ τὸ δευτέρον, ἔτοι ἂν πρέπη καὶ νὰ συζητηθῇ σήμερον.

Μὴ γενομένης δευτέρας, ἀντίταξιν ἄλλος, τῆς τυπώσεως τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως, πρέπει ἤδη ἡ Γερουσία νὰ προχωρήσῃ ἀμέσως εἰς τὴν συζήτησιν αὐτοῦ διότι ἡ λύσις τοῦ πρώτου ζητήματος συνεπάγεται καὶ τὴν λύσιν τοῦ δευτέρου.

Παρατηρῶν εἰς τὸν προαγορευσαντα, εἶπεν ἄλλος, ὅτι καὶ εἰς τὰς παρελθούσας Συνόδους, μ' ὅταν ὅτι ἐβιωρῆθη περιττὴ ἡ τυπώσις πολλῶν νομοσχεδίων, ἡ συζήτησις αὐτῶν ἀνεβλήθη ἐπὶ 24 ὥρας, ἐκτὸς εἰς κατεπειγούσας περιστάσεις καὶ ἡ συζήτησις λοιπὸν τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως ἀπαιτεῖται νὰ ἀναβληθῇ.

Ἐπομένως ἡ Γερουσία, κατ' ἐρώτησιν τοῦ Κ. Προέδρου, παρεδέχθη κατὰ πλειοψηφίαν καὶ δι' ἀναστάσεως νὰ συζητηθῇ σήμερον τὸ ἀναγνωσθῆναι σχέδιον τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν Β. λόγον.

Προτείνοντας δὲ τῆς συζήτησεως αὐτοῦ, καὶ ἀναγνωσθέντος παρ' ἑνὸς τῶν Γραμματέων κατὰ σειράν καὶ κατὰ παράγραφον, οὐδεμίαν παρ' οὐδενὸς ἐπενέχθη τροπολογία.

Ἐπηρεασθέντες ἐπομένως καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ, ἐγένετο δικτὸν διὰ ψήφον 25 πρὸς 11, ἔχον ὡς ἀναγνωσθῆναι ἀνωτέρω.

Γενομένης ἐπειτα κληρώσεως πενταμελὲς Επιτροπῆς, κατὰ τὸ ἀρθρ. 81 τοῦ Κανονισμοῦ, καὶ, μετὰ τοῦ Γραφείου τῆς Γερουσίας, ἀποτελούσα τὴν μεγάλαν Πρὸεδρυσιν, θέλει διαβιβάζει πρὸς τὴν Α. Μ. τὴν ψηφισθεῖσαν ἀπάντησιν, ἔλαχον οἱ Γερουσιασταὶ Κ.Κ. Τ. Μαγγίνης, Γ. Χ. Πέτρου, Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος, Α. Νάκος καὶ Αθ. Γρηγοριάδης.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλασε τὴν Συνεδριάσιν.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Ν. Γ. ΜΕΣΗΣ

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγελλος.

Σ. Θεοφάνους.

Τῆς 23 Νοεμβρίου 1848. Ἡμέρα Τρίτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 28 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ. ἀπαγγέλλας, ὅτι ἡ ἡμερησία διάταξις εἶναι ἡ ἀνάγνωσις τῶν Πρακτικῶν τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως. Ἐπομένως ἀναγνώσθητα παρ' ἐνὸς τῶν Γραμματέων, ἐπικυροῦνται, μηδεμίαν γενομένης ἐνστάσεως.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν, λαβὼν τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι

Ν. Ι. ΜΕΣΣΗΣ.

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγιλος.

Σ. Θεοχρόπουλος.

6

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 8 Δεκεμβρίου 1848. Ἡμέρα Τετάρτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 28 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ. ἀπαγγέλλας, ὅτι ἀντικείμενον αὐτῆς εἶναι ἡ κλήρωσις Ἐπιτροπῆς, ἥτις μέλλει νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὰς ΔΑ. ΜΜ. κατὰ τὴν τελεσθεσμένην αὐριον ἐπέτειον τελετὴν τῶν γενεθλίων τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείας.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα ἐγγράφον τοῦ ἐπὶ τῶν Λύλικῶν τελετῶν, δι' οὗ διατάσσεται δεκαπενθήμερον πένθος διὰ τὸν θάνατον τῆς Α. Β. Υψ. τῆς Δουκίσσης Αμαλίας τοῦ Σαξ. Αλτεμβούργ, ἐκ γενετῆς Δουκίσσης τῆς Βυτεμβέργης.

Ἀναγνώσθησαν ὑστερον ἀναφορῶν τῶν Γερουσιαστῶν ΚΚ. Μ. Α. Καίρη, καὶ Ν. Πρασσακάκη, ἐξαιτουμένων τοῦ μὲν πρώτου 30, τοῦ δὲ δευτέρου 40 ἡμερῶν ἀδειαν ἀπουσίας, ἡ Γερουσία παρεχώρησεν ταύτην εἰς τοὺς ἀναφερομένους.

Ἀναγνώσθησαν ἐπομένως ἀναφορᾶς τοῦ Γερουσιαστοῦ Ἰω. Σταύρου, ἐξαιτουμένου τεσσαρονθήμερον ἀπουσίας ἀδειαν, χορηγηθεῖσαν εἰς αὐτὸν προηγουμένως ὑπὸ τοῦ Κ. Προέδρου κατὰ τὸ ἀρθ. 89 τοῦ Κανονισμοῦ, ἡ Γερουσία ἐνέκρινεν ἐπίσης καὶ ταύτην.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη ἡ ἐκθεσις τῆς λογιστικῆς Ἐπιτροπῆς συνοδεύουσα τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τῆς Γερουσίας διὰ τὴν ἐνεστῶσαν Σύνοδον, καὶ τὰ ἀποκριζόντα τὸν προϋπολογισμὸν τοῦτον Κεφάλαια ἔχουσι δὲ οὕτως:

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῆς Λογιστικῆς Ἐπιτροπῆς

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Συμφώνως μὲ τὰ ἀρθρα 98 καὶ 99 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Γερουσίας, ἡ Λογιστικὴ Ἐπιτροπὴ συνελθούσα σήμερον ἐν τῷ καταστήματι, συντάξε τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τῆς Γερουσίας διὰ τὴν ἐνεστῶσαν Βουλευτικὴν Σύνοδον, διακρίσασα αὐτὸν εἰς τρία Κεφάλαια ὑπὸ στοιχ. Α, Β καὶ Γ.

Καὶ εἰς μὲν τὸ Α. Κεφάλαιον, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸν κατάλογον τῶν ἤδη ὑπαρχόντων 52 Γερουσιαστῶν, περιελάβε τὴν ἀποζημιώσιν αὐτῶν, συμποσούμενην ἐτησίως εἰς δραχ. 312,000.

Εἰς δὲ τὸ Β'. ἐσημείωσε τὴν διὰ μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Γραφείου ἐτήσιαν δαπάνην ἀναβαίνουσαν εἰς δραχ. 16,140, στηριζομένη εἰς τὸ παρὰ τοῦ Γραφείου τῆς Γερουσίας συνταχθέν πρωτόκολλον, ἐν ᾧ προσδιορίζεται ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ πᾶσόν τοῦ μηνιαίου μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων καὶ κλητῶν τῆς Γερουσίας.

Εἰς δὲ τὸ Γ'. προϋπολόγισατο, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς λαξάσης Συνόδου, ὅλα ἐν γένει τοῦ Γραφείου τὰ ἐξόδα, συνιστάμενα εἰς δραχ. 3,700, περιορίσασα μόνον εἰς δραχ. 500, τὴν κατὰ τὴν παρελθούσαν Σύνοδον εἰς 1000 δραχ. σημειωθείσαν δαπάνην δι' ἀγορὰν συγγραμμάτων.

Τοιοιουτρόπως καταστρώσασα ἡ Λογιστικὴ Ἐπιτροπὴ τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τῆς Γερουσίας διὰ τὴν

ἐνεστῶσαν Β'. Σύνοδον τῆς Β'. Βουλευτικῆς Περιόδου, ὑποβάλλει αὐτὸν εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ ἐπικυρώσιν τοῦ Σώματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Δεκεμβρίου 1848.

Ἡ Λογιστικὴ Ἐπιτροπὴ

Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος. Ν. Πρασσάκης.
Γ. Παπαγιάννης. Γ. Καρακατσάνης.
Ἰωάννης Θεοτόκης.

Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς Γερουσίας διὰ τὴν Β'. Σύνοδον τῆς Β'. Βουλευτικῆς Περιόδου.

Κεφ. Α'. ἀποζημιώσεις.	μηνιαίως	ἔτησίως
Αποζημιώσεις 52 Γερουσιαστῶν.	26000	312000
Β'. Μισθοὶ προσωπικοῦ τοῦ Γραφείου. Μισθοὶ 3 Συντακτῶν, ἐξ ὧν ὁ εἰς λαμβάνει τὰ χρέη τοῦ Ἀρχιεπιφύλακος καὶ Βιβλιοφύλακος, ἀνά δρ. 200 δρ. 600 » 3 Γραφεῖων, ἐξ ὧν ὁ εἰς ἐπιφορτί- ζεται τὴν διεύθυν. τοῦ Γραφ., τοῦ μὲν πρώτου ἀνά δρ. 175, τῶν δὲ λοιπ. δύο ἀνά δρ. 150 » 475 » 1 Πρώτου Κλητῆρος ἀνά » 70 » 5 Κλητῆρων ἀνά δρ. 40. . . » 200	1345	16140
Γ'. Ἐξοδα τοῦ Γραφείου ἐν γένει. Γραφικὴ ὕλη καὶ ἀγορὰ χαρτοῦ πρὸς ἐκτό- πωσιν τῶν Πρακτικῶν κλπ.	δρ. 800	
Θέρμασμα	» 150	
Φωτισμὸς	» 150	
Συνδρομὴ ἐφημερίδων.	» 600	
Δαττικὰ Πρακτικῶν, βιβλίων, ἐφημερίδων κτλ. » 1000		
Ἀγορὰ συγγράμματων.	» 500	
Ἀπρόβλεπτα ἐξοδα.	» 500	3700
Τὸ ὅλον δραχ. τριακόσιαι χιλιάδες τριάκοντα μίαι καὶ ὀκτακόσιαι τεσσαράκοντα	δρ. 331840	

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Δεκεμβρίου 1848.

Ἡ Λογιστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Γερουσίας

Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος. Ν. Πρασσάκης.
Γ. Παπαγιάννης. Γ. Καρακατσάνης.
Ἰωάννης Θεοτόκης.

Ἀπεφασίσθη νὰ μὴ τυπωθῶσιν, ἀλλὰ τὸ ἐρχόμενον Σάββατον νὰ προβῇ ἡ Γερουσία εἰς τὴν συζήτησιν τούτων

Ἀναγνώσθεντος μετὰ ταῦτα τοῦ προγράμματος περὶ τῆς μηνιαίας ἐπέτειον τελετῆς, καὶ γενομένης κληρώσεως, ἐλαχον οἱ ΚΚ. Α. Κανελλόπουλος, Α. Νάκος, Γ. Ἀντωνόπουλος, Γ. Νοταρᾶς καὶ Σ. Παπαλεξόπουλος, οἵτινες μετὰ τοῦ Προεδρίου τῆς Γερουσίας θέλουσι σχηματίσει τὴν μεγάλην Πρέσβευσιν.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔδωκε τὴν Συνεδρίασιν, ὅρισε ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης, τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Γερουσίας, διὰ τὴν ἐνεστῶσαν Σύνοδον.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι

Ν. Ι. ΜΙΣΣΙΣ.

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόφελος.

Σ. Θεοχάρδουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 10 Δεκεμβρίου 1848. Ἡμέρα Παρασκευῆς.

Ἀναγνώσθεντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν Κ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 27 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρκτὴν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 1 καὶ τρίταιον ὥραν Μ.Μ.

Τὰ Πρακτικὰ τῆς προλαβούσης, ἀναγνώσθεντα, ἐπικυροῦνται μεθεμικῆς ἐνστάσεως γενομένης.

Ἀναγνώσθη πρῶτον ἀναφορὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Ι. Καραγιάννου, ἐξαιτουμένου τριμηνιον ἀπουσίας ἀδειαν διὰ τὴν καταλαβούσαν αὐτὸν χρονικὴν ἀσθένειαν. Ἡ Γερουσία ἐνέκρινε ταύτην, μετρουμένην ἀπὸ τῆς ἐναρκτέως τῆς ἐνεστῶσης Συνόδου.

Μετὰ τοῦτο ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν, λαβὼν τὸν λόγον, ἐπειδὴ, εἰπὼν, ἡ ψηφισθεῖσα πίστωσις εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1848 ἀπὸ τὸν τίτλον, Δημόσιος ὕψους Κεφ. Δ'. ἀρθρ. 3 ἑκαταχ. ὀγμονομικὰ ἔξοδα, ἐξηκολύθη ἔδῃ, διὰ τὰ ληφθέντα ἑκαταχ. ὀγμονομικὰ μέτρα πρὸς ἀποτροπὴν τῆς εἰς τὰς διαφόρας ὁδοὺς ἐπαρχίας ἐνακνήσεως χολέρας, καὶ ἐξαλειψὶν διαφόρων ἐνδημικῶν νοσημάτων, ἀναφανέντων εἰς

διάφορα μέρη τοῦ Κράτους, πρόκειται δὲ ἤδη νὰ λάβῃ Κυβέρνησις δραστήρια μέτρα, πληροφορηθεῖσα, ὅτι ἡ ἀνθρωπόληθος αὕτη νόσος ἐνέσκηψεν εἰς τὰς παρὰ τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν Ὀθωμανικὰς ἐπαρχίας, ὑποβάλλει διὰ ταῦτα εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Γερουσίας τὸ παρασιασθὲν σήμερον εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ψηφισθὲν Νομοσχέδιον περὶ χορηγήσεως συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐπὶ τοῦ μνησθέντος κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ· πέποιθε δὲ, ὅτι καὶ ἡ Γερουσία, συνορῶσα τὸ σπουδαῖον καὶ κατεπεῖγον τῆς περιστάσεως, θέλει ἐπισπεύσει, ὅσον οἶόν τε, τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ υποβαλλομένου Νομοσχεδίου. Ἀνέγνω ἐπομένως τὸ τε Νομοσχέδιον, καὶ τὴν συνοδούσαν αὐτὸ αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν, ἔχοντα, ὡς ἔπεται.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ἡ ψηφισθεῖσα εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ε. ε. πίστωσης ὑπὸ τὸν τίτλον Δημόσιος ὕγεια ἀριθ. 3 Κεφ. Δ'. ἐξαντλήθη εἰς δαπάνας ἐκτάκτων μέτρων, τὰ ὅποια ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε κατὰ τῆς μεταδόσεως τῆς χολέρας, ἐνσκηψάσης εἰς τὴν ὁμορον Ὀθωμανικὴν χώραν, καὶ πρὸς ἐξάλειψιν ἐνδημικῶν τινῶν νοσημάτων, ἀναφανέντων εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους.

Πρὸ μικροῦ δ' ἐνέσκηψε τὸ νόσημα τῆς χολέρας καὶ εἰς τὰς παρὰ τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν Ὀθωμανικὰς ἐπαρχίας, οὖν τὴν Λάρισσαν καὶ τὴν Ἀρταν, καὶ ἡ Κυβέρνησις ὁρᾷ νὰ λάβῃ τ' ἀναγκαῖα ἐκτακτὰ μέτρα πρὸς ἀποτροπὴν τῆς μεταδόσεως τοῦ κακοῦ. Ὅθεν ὑποβάλλεται καὶ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Γερουσίας, ἀφοῦ ὑπεβλήθη καὶ εἰς τὴν τῆς Βουλῆς, καὶ παρεδέχθη σχέδιον Νόμου, περὶ χορηγήσεως πιστώσεως δρ. 10,000 ἐπὶ τοῦ ἀριθ. 3 τοῦ Κεφ. Δ'. τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ε. ε.

Ἡ ποσότης αὕτη, ὡς ἐν τῷ Νομοσχέδιῳ ὀρίζεται, θέλει χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῶν μέτρων, τὰ ὅποια μνημονεύει τὸ ε. § ἀριθ. 13 τοῦ ὑγειονομικοῦ Νόμου εἰς τὴν πληρωμὴν καθυστερούντων τυχόν ἐξόδων ἐκ τῶν, ὡς αἰρεται, ληφθέντων ὁμοίων μέτρων.

Πέπεισμαι ὅτι καὶ ἡ Γερουσία, ἀφορῶσα εἰς τὸ σπουδαῖον τῆς προκειμένης περιστάσεως, θέλει ἐπισπεύει, ὅσον οἶόν τε, τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ υποβαλλομένου Νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Δεκεμβρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός.
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΟΝΤΟΣ.

Ο Θ Ω Ν.

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιφορτίζομεν τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργόν, νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ ὑποστηρίξῃ κατὰ τὴν συζήτησιν τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον, ὅπως ἐσυζητήθη καὶ ἐψηφίσθη παρὰ τῆς Βουλῆς.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἀρθ. 1. Χορηγείται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείον συμπληρωτικὴ πίστωσης τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ 1848 ἔτους ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Δ'. Δημόσιος ὕγεια ἀριθ. 3 Ἐκτακτὰ ὑγειονομικὰ δρχμαὶ δέκα χιλιάδες, ἀριθ. 10,000.

Ἀρθ. 2. Ἡ χορηγομένη αὕτη πίστωσης θέλει χρησιμεύσει εἰς πληρωμὴν ἀντιμεσθίας ἰατρῶν καὶ ἄλλων ἐκτάκτων ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων, διορισθησμένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, δυνάμει τοῦ ἀρθ. 13 § 5 τοῦ ὑγειονομικοῦ Νόμου καὶ τῶν ἐξόδων, ὅσα ἤθελον ἀπαιτηθῇ ὡς ἐκ τῶν ἐκτάκτων μέτρων, τὰ ὅποια ἐλήφθησαν ἤδη, ἢ πρόκειται νὰ ληφθῶσι πρὸς ἀποτροπὴν ἐπιδημικῶν νόσων, καθὼς καὶ πρὸς ἐξόφλησιν τῶν τυχόν ὀφειλομένων διαφορῶν ἄλλων ἐκτάκτων ὑγειονομικῶν ἐξόδων, ἅτινα καθυστέρησαν ἕνεκα τῆς ἐξαντλήσεως τῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ψηφισθείσης πιστώσεως.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Δεκεμβρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΟΝΤΟΣ.

Διὰ τοὺς ὁποίους ἐξέθεσε λόγους ὁ Κ. Ὑπουργός ἀπεφασίσθη νὰ συζητηθῇ ἀμέσως τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, καὶ ἀναγνωσθέντες παρὰ τοῦ Κ. Γραμματέως, ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ παμψηφεῖ.

Ἀναγνωσθὲν τὸ πρῶτον αὐτοῦ ἀρθρον, ἐγένετο δεκτὸν παμψηφεῖ.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ δευτέρου ἀρθρου, παρετήρησέ τις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν. ὅτι, ἀναγνωρίζων τὴν ἀνάγκην, παραδέχεται μὲν τὴν ζητούμενην πίστωσιν· ἐπειδὴ δὲ τὸ ὑπάρχον

Πρακτ. Γερουσίας.

προσωπικόν των υγειονομικῶν υπάλληλων εἶναι υπεράριθμον, καὶ εἰς πολλὰ μέρη πλεονάζον, διὰ τοῦτο γνωμοδοτεῖ, ὅτι τὸ Ἰπουργεῖον δύναται νὰ μεταχειρισθῇ εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις τὸ πλεονάζον τούτου προσωπικόν, πρὸς ἀποφυγὴν περιττῶν ἐξόδων.

Καθόσον ἀφορᾷ τὴν οἰκονομίαν τῶν ἐξόδων, ἀπήγγησεν ὁ Κ. Ἰπουργός, ἀποδέχομαι τὴν γνώμην τοῦ ἀγορεύσαντος, ἐντίμου Γερουσιαστοῦ, καὶ δύναμαι νὰ τὸν βεβαιώσω, ὅτι τὸ Ἰπουργεῖον θέλει μεταχειρισθῇ τὴν αὐστηρὰν οἰκονομίαν καὶ εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν, καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην, καὶ θέλει πληροφορηθῇ ἕκαστος ἐκ τῶν πραγμάτων αὐτῶν· δὲν παραδέχομαι δὲ τὸ ὅποιον προβάλλει μέτρον, δι' οὗ δεσμεύεται τὸ Ἰπουργεῖον τρόπον τινὰ εἰς περιστάσιν, καὶ ἢ ὀρεῖται νὰ ἐνεργήσῃ, ὅσον ἐνεστί ταχέως καὶ δραστηρίως, τὸ ὅποιον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ πράξῃ, ὅταν υποχρεωθῇ νὰ μεταχειρισθῇ τὸ πλεονάζον προσωπικόν, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιοῦτον, διότι δὲν δύναμαι νὰ τὸ βεβαιώσω, ἀναλαβὼν τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἰπουργείου ἀρτίως. Εἰς τὴν κρίσιμον ταύτην περίστασιν τὸ Ἰπουργεῖον πρέπει νὰ μεταχειρισθῇ ἀνθρώπους τῆς ἐκλογῆς του, δραστηρίους, ἱκανοὺς καὶ ἐπιστήμονας, τοὺς ὁποίους δὲν εἶναι εὐκόλως ν' ἀνεύρῃ μεταξὺ τῶν ὑπαρχόντων υγειονομικῶν φυλάκων· ἀλλ' οὐτε εἶναι φρόνιμον ν' ἀφήσῃ ἄλλας υγειονομικὰς θέσεις κενὰς, διὰ νὰ προσυλᾷ ἄλλας. Ἐπειδὴ τίς ἐγγράφεται, ὅτι ἡ νόσος δὲν ἐμπορεῖ ν' ἀναφανῇ εἰς ἐκείνας τὰς θέσεις;

Δὲν ἤνυσσα, ἀπήγγησεν ὁ πρῶτος, νὰ περιορίσω τὴν ἐκλογὴν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ νὰ μεταχειρισθῇ τούτον, ἢ ἐκείνον τὸν υπάλληλον. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὑπάρχουν πλεονάζοντες υγιονομικοὶ υπάλληλοι, δύναται νὰ μεταχειρισθῇ ἐκ τούτων τοὺς ἱκανωτέρους καὶ τιμιωτέρους, ἔχουσα πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὴν οἰκονομίαν.

Ἐνεκα τῆς ἐπιτεταμένου κινδύνου, ἀντίταξεν ὁ Κ. Ἰπουργός, δὲν δύναμαι νὰ εἶπω, ὅτι τὸ δεῖνα, ἢ δεῖνα υγειονομικόν εἶναι περιττόν, ἢ ὅτι πλεονάζουν υπάλληλοι, τούτου ἕνεκα θέλω μεταχειρισθῇ τοὺς ἱκανωτέρους υπάλληλους κατὰ τὰς ἀνάγκας.

Επὶ τούτοις ἐρωτῶμεθα ἡ Γερουσία, παρεδεχθῇ τὸ 2 καὶ τελευταῖον ἄρθρον, ὡς ἔχει ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ.

Ψηφοφορηθὲν δὲ τὸ σύνολον, ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 26 κατὰ 1.

Ὁ Κ. Πρόεδρος μετὰ ταῦτα ἐλυσε τὴν Συνεδρίαν, ὁρίσας ὡς ἀντικείμενον τῆς αὐρινῆς συνεδριάσεως, κατὰ τὰ προαπο-

φασισθέντα εἰς τὴν προλαβοῦσαν, τὴν συζήτησιν τοῦ καθυποβληθέντος προϋπολογισμοῦ τῆς Γερουσίας.

Ὁ Πρόεδρος

A. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι

N. I. ΜΕΛΗΣ.

Y. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

N. Χρυσόγελος.

Σ. Θεοχάρδουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 11 Δεκεμβρίου 1848. Ἡμέρα Σαββάτου.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 30 μιλῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν π. μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβοῦσης Συνεδριάσεως, ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται, μηδεμίαν ἐνστάσιν γενομένης.

Ἀναγγελλάντος τοῦ Κ. Προέδρου τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, προτίθεται εἰς συζήτησιν ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς Γερουσίας διὰ τὴν ἐνεστώσαν Σύνοδον.

Ἀπαγνωσθεὶς τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου ἐκθέσεως τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ μετὰ ταύτην τοῦ πρώτου κεφαλαίου α ἀποζημιώσεις 52 Γερουσιαστῶν ο ἐπρότεινε τις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν νὰ συνταχθῇ ὁ προκείμενος προϋπολογισμὸς διὰ δεκα μόνον μῆνας, ὡς ἐγένετο καὶ εἰς τὴν Βουλὴν.

Ἀντιτάξαντο δ' ἄλλοι, ὅτι καὶ ἡ Βουλὴ ἐπὶ ἓν ἔτος συνέταξε τὸν προϋπολογισμὸν τῆς μὲ μόνον τὴν διαφορὰν, ὅτι ἀφῆρετε τὸ ὅλον, ἢ μέρος τῆς ἀποζημιώσεώς τινων βουλευτῶν, ἀπὸ τῆς ὁποίας λαμβάνουν σταθερὰν μισθοδοσίαν, ὡς στρατιωτικοὶ ἢ πολιτικοὶ υπάλληλοι, ὅπερ καὶ ἡ Γερουσία δύναται νὰ πράξῃ, ἡ Γερουσία παρεδέξατο μὲν νὰ συνταχθῇ ὁ προϋπολογισμὸς ἐτησίως, ἀπεφάσισε δὲ νὰ ἐκπεσθῇ τὸ προκύπτον ποσὸν ἐκ τῆς μισθοδοσίας, τὴν ὁποίαν τινὲς τῶν Γερουσιαστῶν λαμβάνουν σταθερῶς ὡς στρατιωτικοὶ ἢ πολιτικοὶ υπάλληλοι, συγκεφαλαιούμενον εἰς δραχμὰς 45,154:80· οὕτως ἡ ἐτησίᾳ

ἀπαζημίωσις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ἀντὶ δραχ. 312,000
περιωρίσθη εἰς δραχ. 266,845:20.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ Β' κεφαλαίου, α Μισθοὶ προσωπικοῦ τοῦ Γραφείου 3 Συντακτῶν κτλ. ε. Ἐπειδὴ πρό τινων ἡμερῶν, ἐπέφερε τις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, τὸ Γραφεῖον ἀνέθεσεν εἰς τὴν Γερουσίαν τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς, δὲν ἔδυνάτο πλέον νὰ προσδιορίσῃ τοῦτον. Οἱ τρεῖς Συντάκται, τοὺς ὁποίους τὸ Γραφεῖον παρέδεχθη, εἶναι πολλοί, διότι ἀκοῦσι μόνον δύο, ἀλλὰ καὶ ὁ μισθὸς αὐτῶν ἀνά δραχ. 200 εἶναι ὑπερόγκος, καὶ πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ εἰς δραχ. 175. Καθὼς δ' ἀφορᾷ τοὺς 3 Γραφεῖς, παραδέχεται τὴν ἀντιμισθίαν τοῦ διευθύνοντος τὸ Γραφεῖον, ἀνά δραχ. 175, προτείνει δὲ τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἀντιμισθίας τῶν δύο ἄλλων εἰς δραχ. 120 ἀντὶ 150.

Προτιθέμενος δὲ τὴν αὐστηρὰν οἰκονομίαν, ἐπρόσθεσεν ἄλλος, τὴν ὁποίαν καὶ ὁ Βασιλεὺς διὰ τοῦ πρὸς τὰς Βουλὰς Β. λόγου Του ἐσύστησεν, καὶ αὐταὶ αἱ Βουλαὶ εἰς τὰς ἀπαντήσεις των συνωμολόγησαν, παρατηρῶν, ὅτι οἱ τρεῖς Συντάκται εἶναι περιττοί, καὶ δύο μόνον ἀρκούν, ἐξ ὧν ὁ εἰς θέλει ἐκπληροῦ καὶ τὰ χρεὴ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου· διότι, ἀφοῦ κατὰ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν Σύνοδον τῆς πρώτης περιόδου ἤρκεσαν δύο, ὅτε καὶ αἱ ἐργασίαι τῆς Γερουσίας ἦσαν περισσότεραι, καὶ αἱ Συνεδριάσεις συνεχέστεραι καὶ διαρκέστεραι, πολλῶ μᾶλλον θέλουν ἐπαρκέσει κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν Σύνοδον, ὅτε αἱ ἐργασίαι εἶναι ὀλιγώτεραι. Ἐκτὸς δὲ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ προσωπικοῦ, πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ καὶ ἡ μισθοδοσία αὐτῶν εἰς δραχ. 150 ἀναλόγως τῆς ἐργασίας των, διότι εἶναι ἀτοπὸν αὐτοὶ μὲν νὰ λαμβάνουν 200 δρ., ἄλλοι δὲ ὑπάλληλοι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἐργαζόμενοι, νὰ μισθοδοτῶνται ὀλιγώτερον. Καθὼς δ' ἀφορᾷ τοὺς Γραφεῖς, ὁ εἰς τούτων, ὁ καὶ τὴν διευθύνειν τοῦ Γραφείου ἐπιφορτισθείς, πρέπει νὰ λαμβάνῃ 175 δραχ. κατὰ μῆνα, ὡς περισσότερον ἐργαζόμενος· οἱ δὲ ἄλλοι, οἵτινες κυρίως εἶναι ἀντιγραφεῖς, πρέπει νὰ λαμβάνουν ἀνά 70 δραχμάς, διότι εἰς κανὲν Γραφεῖον δὲν ὑπάρχει ἀντιγραφεῖς, μισθούμενος μὲ 150 δραχ. τὸν μῆνα. Ἐκ τῆς ἐλαττώσεως ταύτης προκύπτει οἰκονομία ὑπὲρ τὰς 5,000 δραχμάς. Εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι κατὰ τὴν παρελθούσαν Σύνοδον ἐλαβε χώραν ἡ τοιαύτη κατάχρησις, πλὴν ἥδη ὀφείλομεν νὰ ἐπανορθώσωμεν τὰ κακῶς ἔχοντα, καὶ νὰ προνοήσωμεν περὶ τῆς αὐστηρᾶς οἰκονομίας.

Τὸ Γραφεῖον, ἀντέταξεν ἄλλος, ἔχον ὑπ' ὄψιν τὸ κατὰ τὴν παρελθούσαν Σύνοδον τροποποιηθῆν 92 ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ, τοῦ ὁποίου τὴν τροποποίησιν καὶ ὁ προλαλήσας θερμῶς ὑπεστήριξε τότε, ἐπρότεινε, σύμφωνα μὲ τούτο, τρεῖς Συντάκτας. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν τὴν ὑπαρξίν τριῶν Συντακτῶν, ἐξ ὧν ὁ εἰς ἐκπληροῦ τὰ χρεὴ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, διότι ἀπαιτεῖται νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς ἐκάστην Συνεδρίασιν δύο Συντάκται, καὶ μάλιστα, ὅταν αἱ Συνεδριάσεις διαρκῶσιν ἐπὶ τρεῖς καὶ περισσότερας ὥρας, καὶ αἱ ἀγορεύσεις γίνωνται διεξοδικαί, ὅτε ἡ ἐργασία τῶν σημειώσεων, καὶ ἡ σύνταξις τῶν πρακτικῶν πρέπει νὰ μερίζεται διὰ νὰ ᾖναι ἐνήμερα τὰ πρακτικά· πρέπει δὲ νὰ ὑπάρχῃ καὶ τρίτος διὰ νὰ ἀναπληροῦ τὸν ἕτερον τούτων, δι' ὁποιοῦνδήποτε λόγον κωλύμενον. Εἶναι ἀληθές, ὅτι κατὰ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν Σύνοδον ἦσαν ὀλιγώτεροι Συντάκται, ἀλλὰ καὶ διὰ τούτο ἀπαντῶνται πολλαὶ ἐλλείψεις εἰς τὰ πρακτικά, καὶ πολλὰ γραφικὰ σφάλματα, διότι δὲν ἐπρόσθεσαν νὰ διορθωνῶνται ἀκριβῶς.

Ὁ προλαλήσας ἐπρότεινε πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τὴν ἐλάττωσιν τῆς μισθοδοσίας τῶν Συντακτῶν. Τὸ Γραφεῖον ὡς πρὸς τούτο δὲν ἐκαινοτόμησεν, ἀλλὰ παροδέχθη τὴν ἀντιμισθίαν, ἡ ὁποία ὠρίσθη ἐξ ἀρχῆς καὶ ἀπὸ τὰ δύο νομοθετικά σώματα. Ἡ σύνταξις τῶν πρακτικῶν δὲν εἶναι ἔργον τοῦ τυγχόντος, διότι δὲν ἀπαιτεῖται μόνον ἀκρίβεια περὶ τὸ λεκτικόν, ἀλλὰ καὶ σκέψις πολλή καὶ κρίσις ὀρθή περὶ τὴν ἔκθεσιν τοῦ πραγματικοῦ, ὥστε νὰ μορφώνεται ἡ ἰδέα τοῦ λέγοντος ἐπὶ τὸ λογικώτερον καὶ γραμματικώτερον, ὅπου μάλιστα αὐτοσχεδιάζων ὁ ῥήτωρ καὶ τοι ἔπος προῖχεν, ὅπερ τ' ἀρόντον ἀμεινον. Ὅταν οἱ Συντάκται δὲν ἔχουν τοιαύτην ἱκανότητα, οἱ Γραμματεῖς τῆς Γερουσίας δὲν δύνανται νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὴν διορθώσιν τῶν πρακτικῶν, καὶ αἱ ἐργασίαι τῆς Γερουσίας θέλουν ἀναβάλλεσθαι συνεχῶς.

Διὸν παραβιάζεται ὁ Κανονισμὸς, ἐπὶνεγκεν ἄλλος, ὅταν ἀντὶ τριῶν διορισθῶσι δύο Συντάκται, ἀλλ' ὅταν διορισθῶσι περισσότεροι τῶν τριῶν. Ἐπειδὴ ὁ Κανονισμὸς ἀναφέρει τὸν ἀνώτατον, καὶ ἀνυπερβάτον ἄρθρον. Ἀφοῦ λοιπὸν ἀκοῦσι δύο, ὡς ἡ πείρα μέχρι τοῦδε ἀπέδειξεν, εἶναι περιττὸς ὁ τρίτος· ἂν δ' ἐπέλθῃ κώλυμα εἰς τινὰ τῶν Συντακτῶν, δύναται νὰ τὸν ἀναπληρώσῃ εἰς Γραφεῖς.

Περαιωμένως κηρυχθεὶς ὑπὸ τοῦ Κ. Προέδρου τῆς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζητήσεως, καὶ μυστικῶς γενομένης ψηφοφορίας, κατ' αἰτήσιν ἑπτὰ Γερουσιαστῶν, περὶ τῆς παρα-

δοχῆς, ἢ μὴ, τῆς προτάσεως τοῦ νὰ μείνουν δύο συντάκται ἀντὶ τριῶν, δὲν ἐγένετο δεκτὴ ἡ εἰρημένη πρότασις διὰ ψήφων 18 κατὰ 14.

Συγκληθεῖσιν ἐπομένως τῶν περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν συντακτῶν τροπολογιῶν εἰς μίαν, ταύτέστιν εἰς 175 δραχμὰς, καὶ μυστικῆς ὡσαύτως γενομένης ψηφοφορίας, δὲν ἐγένετο δεκτὴ ἡ τροπολογία αὕτη διὰ ψήφων 19 κατὰ 13, καὶ οὕτως ἐρίσθη ἡ μισθοδοσία αὐτῶν ὡς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀνὰ δρα. 200.

Καθὼς δὲ ἀφορᾷ τοὺς Γραφεῖς, ἡ Γερουσία παρεδέχθη τὴν μισθοδοσίαν τοῦ πρώτου, ἐρίσθησαν εἰς δραχμὰς 175.

Ὡς πρὸς τοὺς δύο ἄλλους Γραφεῖς, συγκληθεῖσιν τῶν δύο προτάσεων ἀνὰ δραχ. 70 καὶ 120 κατὰ μῆνα εἰς μίαν, ταύτέστιν εἰς 100 δραχ. καὶ μυστικῆς ὡσαύτως γενομένης ψηφοφορίας, δὲν ἐγένετο δεκτὴ ἡ πρότασις αὕτη διὰ ψήφων 19 κατὰ 11 καὶ οὕτως ἐμμένει ἡ μισθοδοσία αὐτῶν, ὡς ἔχει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἀνὰ δραχ. 150.

Προτείναντος μετὰ ταῦτα τινὸς νὰ παραδῇ ἡ Γερουσία καὶ ἓνα τῶν κατὰ τὴν παρελθούσαν Σύνοδον ἀντιγραφίων, ὡς ὄντα ἀναγκαῖον πρὸς βοήθειαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ταμείου, καὶ πρὸς ἄλλας ἀντιγραφάς, ἀντέταξεν ἄλλος, ὅτι, ἀφοῦ ἀπαξ ἐρίσθη τὸ προσωπικὸν τῶν Γραφείων, δὲν εἶναι δεκτὴ οὐδεμία προαθήκη· ἐπομένως ἡ Γερουσία ἀπεφάνθη, κατ' ἐρώτησιν τοῦ Κ. Προέδρου, ὅτι δὲν παραδέχεται τὴν προαθῆκην ἄλλου Γραφείου.

Προτείναντος ὕστερον τινὸς ν' ἀρῇ ἡ ἐκλογὴ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γερουσίας ἢ εἰς τὸ Γραφεῖον, ἐπὶ τῷ ὄρει τοῦ νὰ μὴ ἦναι κανεῖς τῶν προσλαμβανόμενων οἰκείος ἢ συγγενῆς τινὸς τῶν μελῶν τοῦ Γραφείου, ἢ εἰς ἐπιτροπὴν τινα ἐκ Γερουσιαστῶν, φυλαττομένου τοῦ αὐτοῦ ὅρου, καὶ ἄλλου ὑποστηρίζαντος τὴν πρότασιν ταύτην, ἀντιπρόστος δ' ἄλλου, ἡ Γερουσία ἐρωτήσασα παρὰ τοῦ Κ. Προέδρου, δὲν παρεδέχθη τὴν εἰρημένην πρότασιν, καὶ οὕτως ἀνέτεθῃ ἡ ἐκλογὴ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπαλλήλων εἰς τὸ Γραφεῖον κατὰ τὸν Κανονισμόν ἡ Γερουσία παρεδέχθη ἐπίσης τὸν ἀριθμὸν τῶν 5 κλητῶν, καὶ τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν ἀνὰ δραχ. 40 ὡς ἔχει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, τοῦ δὲ Ἀρχιεπισκόπου ἀνὰ δραχ. 70.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ κεφαλαίου Γ'. ἐξόδα Γραφείου ἐν γένει καὶ προτείναντος τινὸς ν' αὐξηθῇ τὸ ποσὸν τῶν ἀπρόβλεπτων ἐξόδων εἰς 1000 ἀντὶ 500, διότι τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς ἀπαντᾶν τὰ γεγονότα, καὶ γενησόμενα ἐξόδα πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ καταστήματος τῆς Γερουσίας, πρὸς ἀγοράν

ταπητος διὰ τὴν αἵθουσαν κτλ. ἡ Γερουσία παρεδέχθη τὴν αὐξήσιν ταύτην εἰς 1000 δραχ. καὶ οὕτως ἐγένετο δεκτὸς 5 ἐτήσιος προϋπολογισμὸς τῆς ἐνεστίσης Συνόδου, ὅτις μετὰ τὴν ἀραίωσιν τῆς μισθοδοσίας, τὴν ὁποῖαν τινὲς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ἄλλοθεν λαμβάνουσι, καὶ μετὰ τὴν βελτίωσιν αὐξήσιν τῶν 500 δραχ. εἰς 1000, συμπεσούται εἰς δρα. 287,185·20, ὡς ἑπεται.

Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς Γερουσίας διὰ τὴν Β'. Σύνοδον τῆς Β'. Βουλευτικῆς Περιόδου.

Κεφ. Α'. Ἀποζημιώσεις.	μηνιαίως	ἐτήσιως
Αποζημιώσεις 37 Γερουσιαστῶν ἀνὰ δρα. 500	18500	
Συμπλήρωσις ἀποζημ. 15 Γερουσιαστῶν, μισθοδοτουμένων ὡς πρακτικῶν, ναυτικῶν καὶ συνταξιούχων.	3737	10 266845 20
Κεφ. Β'. Μισθοὶ προσωπικοῦ τοῦ Γραφείου.		
Μισθοὶ τριῶν Συντακτῶν, ἐξ ὧν ὁ εἰς ἀναλαμβάνει τὰ χρέη τοῦ ἀρχιεπισκόπου καὶ βασιλοφύλακος ἀνὰ δραχ. 200 δρα.		600
Τριῶν γραφείων, ἐξ ὧν ὁ εἰς ἐπιφορτίζεται τὴν διεύθυνσιν τοῦ γραφείου, τοῦ μὲν πρώτου ἀνὰ δρα. 175 τῶν δὲ λοιπῶν δύο ἀνὰ δραχ. 150		475
ἑνὸς ποσίου κλητῶν ἀνὰ δραχ. 70		70
Πεῖρα κλητῶν ἀνὰ 40	200	1345
Κεφ. Γ'. Ἐξόδα γραφείου ἐν γένει.		
Γραφικὴ ὕλη καὶ ἀγορὰ χαρτοῦ πρὸς ἐκτύπωσιν τῶν πρακτικῶν κλπ. δραχ.		800
Θέρμασμα		150
Φωτισμοὶ		150
Συνδρομὴ ἐφημερίδων		600
Λεπτοὶ Πρακτικῶν, βιβλίων, ἐργασιῶν κτλ.		1000
Ἀγορὰ Συγγράμμάτων		500
Ἀπρόβλεπτα ἔξοδα		1000
		4200
Τὸ ὅλον δραχ.		287185 20

ἤτοι δραχμὰς διακοσίας ὀγδοήκοντα ἐπτὰ χιλιάδας
ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε καὶ λεπ. 20 ἀντὶ τῶν
ὑπολογισθεῖσων δρ. 331840

διαφορὰ 44654:80

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΔΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Ν. Ι. ΜΕΗΣ.

Σ. ΚΑΔΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγελλος

Σ. Θεοχάρου

Δ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 30 Δεκεμβρίου 1848. Ἡμέρα Πέμπτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων τριάκοντα μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἑναρξιν τῆς Συνεδρίασεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ Πρακτικά τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται, μηδεμίαν ἐνστάσεως γενομένης.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργός, κατ' ἐντολὴν τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ καὶ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀνέγνω Νομοσχέδιον περὶ προσδιορισμοῦ τῆς Ναυτικῆς Δυνάμεως διὰ τὸ ἔτος 1849, καὶ τὴν ἐπὶ τούτου αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν, ἔχοντα ὡς ἑπεται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

ὑποβάλλω κατ' ἐντολὴν τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως ὑπὸ τὴν βάσανον ὑμῶν, Κύριοι, τὸ παρὰ τῆς Βουλῆς ἐπιψηφισθὲν νομοσχέδιον τῆς Ναυτικῆς δυνάμεως διὰ τὸ 1849 ἔτος.

Μηδὲν διαφέρων τοῦ παρ' ὑμῶν ἐπιψηφισθέντος κατὰ τὸ 1848 ἔτος, κρίνω περιττὴν πᾶσαν ἀνάπτυξιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Δεκεμβρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργός Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Ν Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παραγγέλλεται ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργός νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ ἀκόλουθον νομοσχέδιον, καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτὸ, ὅπως ἔχει, κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Δεκεμβρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργός Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

Ὑψηλοτάτοι ομοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας,

Διατάσσων·

Ἄρθρ. 1. Ἡ ναυτικὴ δύναμις τοῦ Κράτους προσδιορίζεται κατὰ τὸν ἀνώτατον ὅρον διὰ τὸ ἔτος 1849 εἰς ἀνδρας ὀκτακοσίους ἐξήκοντα ἐννέα, ἀξιωματικούς καὶ ναύτας, ἀποτελοῦντας,

τὸ μὲν σῶμα τοῦ ναυστάθμου	ἐξ ἀνδρῶν	54
τὸ τοῦ λόγου τῶν τεχνιτῶν		67

καὶ τὸ τῶν πληρωμάτων τῶν Β. πλοίων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν εἰς τὰ λιμεναρχεῖα ναυτῶν

741

Τὸ ὅλον 862

Πρὸς ἀπαρτισμὸν δὲ τῆς δυνάμεως ταύτης ἐπιτρέπεται ναυτολογία.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργός θέλει δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα νόμον.

Ἀνέγνω δὲ μετὰ τοῦτο τὰ ἐξῆς Νομοσχέδια κατὰ τῶν αἰτιολογικῶν ἐκθέσεων. 1) Περὶ δανείου 20000 δραχμῶν εἰς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηνῶν. 2) περὶ ἐπιβολῆς φόρων εἰς τὸν δῆμον Καρύστου πρὸς ἐπισκευὴν καὶ κάθαρσιν τοῦ αὐτοῦ ἀρχαίου λιμένος. 3) περὶ προσόντων τῶν ἐν Ἑρετρῇ συνοικιζομένων οἰκογενειῶν τῶν ψαριανῶν· ἀπαντὰ δὲ τὰ νομοσχέδια ταῦτα, καθὼς καὶ αἱ ἐπὶ τούτων αἰτιολογικαὶ ἐκθέσεις, ἔχουσιν ὡς ἑπεται·

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Λόριοι!

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς παρουσιάσω τὸ περὶ χορηγίας δανείου ἑτέρον εἰκοσι χιλιάδων δραχμῶν εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῶν ὑδραγωγείων τῆς πόλεως, νομοσχέδιον, τὸ ὅποιον εἰσάχθην εἰς τὴν Βουλὴν παρεδόχθη παρ' αὐτῆς κατὰ τὰ ἄλλα, ὡς ἐξάγεται

ἐκ τοῦ υποβαλλομένου ἀποσπάσματος τῶν πρακτικῶν τῆς ἀφ' ἧς δὲ ἐκ τούτου τὸ 2 ἄρθρον, ἔχον ὡς ἐρεξίς.

Ἡ ἄρθρ. 2. Εἰν πρὸς ἐνταλὴ τοῦ ἐργου ἀποπεράτωσιν ἤθελε λάβει ἀνάγκη ὁ δῆμος ἑτέρου δανείου, τὸ περὶ τούτου πρᾶν θέλει συμπεριληφθῇ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου.

Ἡ κυβέρνησις παρατραῦσα, ὅτι ἡ τροποποίησις αὕτη δὲν μεταβάλλει τὸν κύριον σκοπὸν τοῦ νομοσχεδίου, δὲν εἰδίστασε νὰ παραδεχθῇ αὐτὴν διὰ τοῦ υποβαλλομένου.

Οἱ λόγιοι, οἵτινες ἐπροκάλωσαν τὴν σύστασιν τοῦ εἰρημένου Νομοσχεδίου, ἐκτιθενται εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσιν τοῦ ὑπουργείου, τῆς ὁποίας ὑποβάλλων ἀντίγραφον, κρίνω περιττὸν νὰ ἐπαναλάβω αὐτοὺς ἐντὺθα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Δεκεμβρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργός.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΟΝΤΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Ε Ρ Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχεδίον, ὑφ' ἡμετέρας παρὰ τῆς Βουλῆς, θέλει ὑποβληθῇ, ὅπως ἔχει, εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ θέλει ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ὑφ' ἡμετέρας μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Επιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων τοῦ ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου 1847 νόμου, νέον δάνειον εἰκοσι χιλιάδων δραχμῶν, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ἀποκλειστικῶς διὰ τῆς ἐπίστασις τῶν ὁδωγῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς πόλεως.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργός θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΟΝΤΟΣ.

Ἡρὸς τῆς Γερουσίας:

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς παρουσιάσω τὸ περὶ ἐπιβολῆς φόρων εἰς τὸν δῆμον Καρύστου

πρὸς ἐπίστασιν τοῦ ἐκείσε λιμένος συνταχθέν νομοσχεδίον, τὸ ὅποιον συζητήθη παρὰ τῆς Βουλῆς ἀνευ τίνος τροποποιήσεως, ὡς θέλετε πληροφορηθῇ ἐκ τοῦ υποβαλλομένου ἀποσπάσματος τῶν πρακτικῶν τῆς περὶ τούτου συνεδριάσεως τῆς.

Οἱ λόγοι, οἵτινες ὑπερῶρευσαν τὴν σύστασιν τοῦ περὶ οὗ λόγος νομοσχεδίου, ἐκτιθενται εἰς τὴν συνεδουμένη αὐτὴ πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσιν τοῦ ὑπουργείου, τῆς ὁποίας ὑποβάλλων ἀντίγραφον, θεωρῶ περιττὸν νὰ σᾶς ἀπασχολήσω μετὰ τὴν ἐπαλάμην αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Δεκεμβρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργός.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΟΝΤΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Ε Ρ Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχεδίον, ὑφ' ἡμετέρας παρὰ τῆς Βουλῆς, θέλει εἰσέλθῃ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ θέλει ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ὑφ' ἡμετέρας μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ταῦτα.

Ἄρθρ. Α'. Επιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Καρύστου νὰ ἐπιβάλῃ τινὲς ἐξῆς φόρους καὶ προσωπικὰς ἐργασίας.

α' Ἐν ὅλων τῶν εἰς τὸν δῆμον εἰσχομένων καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων, ἐν ἑκάστῳ τῆς τιμῆς αὐτῶν.

β' Ἐπὶ τῶν προτομιζομένων εἰς τὸν δῆμον πλοίων δεκαπέντε λεπτά (15) τὸν κάδον (τόνον) δι' ἑκάστην προσόρμιν.

γ' Τρεῖς ἡμεροκάματα ἐτησίως ἐν ἑκάστῳ τῶν ἀρρένων κατοίκων τοῦ δήμου τῶν ἀπὸ 18 μέχρι 60 ἐτῶν ἡλικίας ἔχόντων, μὴ ἐξαγορευμένων μηδὲ τῶν ἀμισθιστόρων, ἢ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν, προσδιορισθεσόμενον διὰ ψήφισματος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἐγκρίσεως τῆς ἐρισταμένης δικαιοκρατικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. Β'. Τὰ ἐν τῶν ἀνωτέρω φόρων εἰσπραχθεσόμενα χρήματα, καὶ ἡ προσωπικὰ ἐργασία προσδιορίζονται εἰς μόνον τὴν ἐπισκευὴν καὶ κτήρεσιν τοῦ ἀρχαίου λιμένος Καρύστου.

Ἄρθρ. Γ'. Ἡ εἰσπραξὶς καὶ ταμίαις τῶν χρημάτων, ἡ ἐργολαβία καὶ ὁ ἐλεγχος τῆς διαχειρίσεως ἐν γίνεσι, θέλουσιν ἐνεργηθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δήμων νόμου.

Ἄρθρ. Δ'. Οἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτάλλομενοι φόροι καὶ προσωπικὴ ἐργασία θέλουσι διαρκῆσαι ἐπὶ ἐξαετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρ. Ε'. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Δεκεμβρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΟΝΤΟΣ.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ εἰς παρουσιάσω τὸ περὶ τῶν προσόντων τῶν ἐν Ἑσπερίᾳ συνοικιζομένων οἰκογενειαρχῶν Ψαριανῶν νομοσχέδιον, ὅπερ εἰσπαρθεὶς εἰς τὴν Βουλὴν ἐψηφίσθη παρ' αὐτῆς μὲ μόνην τὴν προσθήκην μετὰ τὰς λέξεις « τοῦ 2 ἄρθρου ὑπὸ τὴν ἐπιτήρῃσιν καὶ εὐθύναν τοῦ δασονομικοῦ ὑπαλλήλου δι' ἐνδεχομένην εἰς τὰ δάση βλάβην, καὶ μεταπώλῃσιν τῆς ξυλείας εἰς ἄλλους παρὰ τοῖς συνοικιζομένους χάριν ιδιωρελείας » τὴν προσθήκην δὲ ταύτην παρεδέχθη ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ὑποβάλλομένου καὶ εἰς τὴν ὑμετέραν ἐπιψήφισιν νομοσχεδίου, ὡς μεθόλως βλάπτουσιν τὸν σκοπὸν αὐτοῦ.

Ἐπισυνάπτων ἐπομένως τὸ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς περὶ τούτου συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς, ὡς καὶ ἀντίγραφον τῆς πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθέσεως τοῦ ὑπουργείου, ἐν ᾗ ἐκτίθενται οἱ προκαλέσαντες τὴν σύνταξιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου λόγοι, θεωρῶ περιττὸν νὰ ἀπασχολήσω ὑμᾶς μὲ τὴν ἐπανάληξιν αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Δεκεμβρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΟΝΤΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΕΡΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς, θέλει εἰσαχθῆ, ὅπως ἔχει, εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ θέλει ὑποστηρικθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν αὐξήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. Α'. Ὡς ἀρχηγῆται οἰκογενεῖας θεωροῦνται, καὶ νὰ μετὰσχῶσι τῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 10 Μαρτίου π. ε. νόμου περὶ συνοικισμού τῶν Ψαριανῶν εἰς Ἑσπερίαν ὀριζομένων παραχωρήσεων, δύνανται, ὅσοι ἐκ τῶν Ψαριανῶν συνοικιζόμενοι ἐκείσε ὑπάγονται εἰς μίαν τῶν ἐξῆς κατηγοριῶν.

1. Πᾶς ἔχων γυναῖκα ἢ χηρεὺν πατὴρ οἰκογενεῖας. »

2. Πᾶσα ἔχουσα τέκνα ἢ ἄτεκνος χήρα. »

3. Οἱ ἀγαμοὶ καὶ οἱ διαζευγμένοι, οἱ κατὰ τὸν πολιτικὸν νόμον θεωρούμενοι ὑπεζούσιοι. »

4. Τὰ πατρός τε καὶ μητρός ὁρατὰ ἀγαμια τέκνα ἐξ ὀνόματος τοῦ ἀποθανόντος πατρός. »

Ἐάν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός, τὰ ὁρατὰ δὲν ἔχῃσι νόμιμον ἡλικίαν, ἢ παραλαβὴ καὶ γὰρ τῶν ἀνωτέρω παραχωρήσεων γίνεται κατὰ τοὺς γενικοὺς περὶ κληρονομίας κανόνας. »

Ἄρθρ. Β'. Ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ μνησθέντος νόμου χορηγούμενων εἰς τοὺς συνοικιζομένους παραχωρήσεων, παραχωρεῖται εἰς αὐτοὺς ἡ ἀδεια τοῦ νὰ λαμβάνωσι δωρεὰν ἐκ τῶν παρακειμένων ἐθνικῶν δασῶν τὴν ἀναγκασίαν διὰ τὰς ἀνεγειρομένας οἰκοδομὰς τῶν ξυλείαν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρῃσιν καὶ εὐθύναν τοῦ δασονομικοῦ ὑπαλλήλου, δι' ἐνδεχομένην εἰς τὰ δάση βλάβην καὶ μεταπώλῃσιν τῆς ξυλείας εἰς ἄλλους παρὰ τοῖς συνοικιζομένους, χάριν ιδιωρελείας.

Ἄρθρ. Γ'. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Δεκεμβρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΟΝΤΟΣ.

Ἀπεφασίσθη νὰ τυπωθῶσι τὰ τε νομοσχέδια καὶ αἱ ἐκθέσεις, καὶ νὰ διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς ΚΚ. Γερουσιαστάς, συνελθόντα δὲ τὰ τμήματα, νὰ διορίσωσι τὰς ἐπιτροπὰς πρὸς σύνταξιν τῆς ἀπαιτουμένης ἐρ' ἐκάστου τούτων ἐκθέσεως.

Ἀναγνωσθεῖσιν μετὰ ταῦτα τριῶν ἀναφορῶν τῶν Γερουσιαστῶν ΚΚ. Χ. Βαππαπολίτου, Διαμαντῆ Ὀλυμπίου, καὶ Ἰωάννου Κολακοτράνου, ἐξαιτουμένων τοῦ μὲν πρώτου εἰκοσάχμερον, τοῦ δὲ δευτέρου διμήνηνον παρατάσιν τῆς δόσεως εἰς αὐτοὺς ἀδείας, λόγῳ ἀσθενείας, δεδαισυμένης ἀπὸ τὰ ἐπισυνημμένα πιστοποιητικὰ τῶν ἱατρῶν, τοῦ δὲ τρίτου εἰκοσάχμερον ἀδειαν ἕνεκα κατεπειγουσῶν οἰκειακῶν ὑποθέσεων, ἡ Γερουσία ἐνέκρινε τὰς αἰτήσεις τῶν ἀναφερομένων.

Αναγνωσθείσας ὑστερον ἀναφοράς τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Πα-
ναύτου Νοταρά, ἐξαιτουμένου ἀόριστον ἀδειαν ἐπὶ τῷ λόγῳ,
ὅτι δὲν δύναται νὰ παρευρεθῇ εἰς τὰς Συνεδριάσεις τῆς Γερου-
σίας, διὰ τὸ βαθὺ γυναικί, ἡ Γερουσία παρεδέχθη τὴν αἴτησιν
τοῦ ἀναφερομένου ἐγένετο δὲ ἡ παρατήρησις, ὅτι πρέπει νὰ
ληφθῇ φροντίς διὰ νὰ δίδεται εἰς γαῖρας τοῦ ἰδίου ἡ Γερουσια-
στικὴ ἀποζημίωσις, καὶ νὰ χρησιμεύῃ εἰς περιθάλπιν αὐτοῦ.
Ἀπεφασίσθη ἐπομένως ν' ἀνατεθῇ εἰς τὸν Κύριον Πρόεδρον καὶ
εἰς τὸν Ταμίαν τῆς Γερουσίας ἡ φροντίς τοῦ νὰ διευθύνονται ἀσφα-
λῶς εἰς τὸν ἴδιον ἡ μηνιαία ἀποζημιώσεις.

Αναγνωσθείσας ἔπειτα ἀναφοράς τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Α.
Μαυρομιγᾶλη, ἐξαιτουμένου παράτασιν τῆς δοθείσης εἰς αὐτὸν
ἀδείας, μέχρι τέλους τοῦ ἐλευσομένου Φεβρουαρίου, ἕνεκα οἰκεια-
κῶν ἀναγκῶν, καὶ εἰπόντων τινῶν, ὅτι κατὰ τὰ προαποφασισμένα
δὲν δύναται νὰ δοθῇ εἰς οὐδὲνα ἀδεια πλέον τῶν τεσσαράκοντα
ἡμερῶν, ἀνεῦ ἀσθενείας ἢ ἄλλης δικαιολογημένης αἰτίας, καὶ ὅτι
πρέπει νὰ στερεῶνται τῆς μισθοδοσίας των οἱ μετὰ τὴν παρέλευ-
σιν τούτων ἀνεῦ ἀδείας ἀπόντες, ἡ Γερουσία, δὲν παρεδέχθη
τὴν ζητούμενὴν παρὰ τοῦ ἀναφερομένου παράτασιν ἀδείας, ἀπε-
φασίσθη δὲ νὰ παύσῃ ἡ μισθοδοσία του ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς
δοθείσης εἰς αὐτὸν παρατάσεως, ληξάντος κατὰ τὴν 7 τοῦ ἡδὴ
ἐκπνέοντος Δεκεμβρίου.

Μετὰ ταῦτα γενόμενης κληρώσεως πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς,
ἥτις μετὰ τοῦ Γραφείου, ἀποτελοῦσα τὴν μεγάλην πρεσβυσιν,
θέλει παρευρεθῇ εἰς τὴν τελετὴν τῆς πρώτης Ἰανουαρίου τοῦ
ἐλευσομένου ἔτους, καὶ θέλει παρουσιασθῇ εἰς τὰ Ἀνάκτορα διὰ
νὰ προσφέρῃ εἰς τὰς Α.Α. Μ.Μ. τὰς συγχαρητήριους εὐχὰς ὡς
ἐκ προσώπου τῆς Γερουσίας, ἔλαχον οἱ ΚΚ. Γ. Καρακατσάνης,
Δ. Κανελάπουλος, Ν. Πονηρόπουλος, Τζαννετάκης Γρηγοράκης,
καὶ Γ. Δαρειώτης.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ πρέσβυς

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Ν. Ι. ΜΕΣΣΥ.

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγελος.

Σ. Θεοχαρόπουλος

Τῆς 5 Ἰανουαρίου 1849. Ἡμέρα τετάρτη.

Αναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερου-
σιαστῶν παρόντων 27 μετ' ὧν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν
ἐναρκτὴν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ. Τὰ Πρα-
κτικὰ τῆς προληθείσης, ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται, μηδε-
μιᾶ ἐνστάσεως γενομένης.

Μετὰ ταῦτα ἀναγνώσθη ἀναφορά τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Ι.
Θεοτόκη ζητούντος ἀδειαν ἀπουσίας τεσσαράκονθήμερον, ἥτις
ἀπεφασίσθη νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸν ἀναφερόμενον.

Μετὰ τοῦτο ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργὸς κατ' αἴτη-
σιν τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργοῦ, ἀνέγνωσε Νομο-
σχέδιον περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 73,000
διὰ τὰ ἐξόδα τοῦ 1848 τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργείου,
καὶ τὴν ἐπὶ τούτου αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν ἔχον ὡς ἑπεται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

ὑποβάλλω εἰς τὴν ὑμετέραν ἐπιφάνειαν τὸ ἤδη συζητηθὲν
καὶ ψηφισθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς Νομοσχέδιον, περὶ συμπληρω-
τικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 73000 διὰ τὰ ἐξόδα τοῦ ἐπὶ τῶν
Οἰκονομικῶν Ἰπουργείου τοῦ 1848, συνοδευμένον μὲ τὴν
αἰτιολογικὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσίν μου, καὶ μὲ τὸ ἀντί-
γραφον τῶν Πρακτικῶν τῆς Βουλῆς τῆς ΜΕ. Συνεδριάσεως
αὐτῆς, καὶ ἢν συζητηθὲν ἐπιψηφισθῇ τὸ περὶ οὗ πρόκειται
Νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Ἰανουαρίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργὸς
Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΓΑΡΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπιτρέπομεν διὰ τοῦ παρόντος εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν
Οἰκονομικῶν Ἰπουργὸν νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ νὰ ὑπο-
στηρίξῃ κατὰ τὴν συζήτησιν αὐτῆς τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον
ὡπῶς ἔχη.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Δεκεμβρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν

Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΓΑΡΗΣ.

Ἐπιτάσσονται δημοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
δικτάττομεν τάδε.

Άρθρ. 1. Χρησιμεύει συμπληρωτική πίσωσις δραχ. 73000 επί των επομένων κεφαλαίων και άρθρων του ειδικού προϋπολογισμού του επί των Οικονομικών Υπουργείου διά τὰ έξοδα του 1848 ως εφεξής.

Κεφάλαιον 5 άρθρ. 1 και 2 αποζημιώσεις Βουλευτικών Σωμάτων επί μὲν του άρθρου, 1 « Βουλὴ » δραχ. 28000, ἐπὶ δὲ του άρθρου 2 « Γερουσία » 29500.

Κεφ. 22 άρθρ. 3 και 6 ἐπὶ του άρθρου 3 « ἐπισκευὴ προσδοφῶν κτιρίων » δραχ. 500· ἐπὶ δὲ του άρθρ. 6 « έξοδα δικαστικὰ καὶ δικηγορικὰ » δραχ. 5000.

Κεφάλαιον 9. Ἐπὶ μὲν του άρθρου 2 έξοδα μεταθέσεως Οικονομικῶν Εφόρων δραχ. 500, καὶ τέλος ἐπὶ του κεφαλαίου 10 στοιχείον α ποσοστὰ ἐπὶ φόρου δεκάτων καὶ λοιπὰ δραχ. 9500.

Άρθρ. 2. Τὰ ὡς ἀνωτέρω ποσὰ τῆς συμπληρωτικῆς ταύτης πιστώσεως θέλουν καταλογισθῇ εἰς τὰς πιστώσεις του γενικοῦ προϋπολογισμοῦ του Κράτους διά τὰ έξοδα του 1848.

Ὁ παρὼν Νόμος συζητηθεὶς καὶ ψηφισθεὶς παρὰ τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διά τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ παρὰ του ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οικονομικῶν Υπουργοῦ ὡς Νόμος του Κράτους.

Ἀπεφασίσθη νὰ γίνωσι πέντε ἀντίγραφα του Νομοσχεδίου καὶ παραπευρθῶσιν εἰς τὰ τμήματα διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἀνεγνώσθη ἀκολουθῶς ἐκθεσις τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ του ἀπολογισμοῦ, τῶν ἐξόδων τῆς Γερουσίας κατὰ τὴν 3 Σύνοδον τῆς Α'. Περιόδου, συνάμα καὶ ἐκθεσις του Ταμῆα πρὸς τὴν λογιστικὴν ἐπιτροπὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπισυναπτόνται οἱ Γενικοὶ καὶ Εἰδικοὶ Πίνακες συνοδευόμενοι μ' ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ κατὰ τὴν Γ'. Σύνοδον τῆς Α'. Βουλευτικῆς Περιόδου Λογιστικὴ Ἐπιτροπὴ, ἐπεξεργασθεῖσα μετ' ἐπιστάσεως τὸν παρὰ του τότε Ταμῆα καθυποβληθέντα ἐτήσιον ἀπολογισμὸν τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν Σύνοδον ἐξόδων τῆς Γερουσίας, καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τοὺς ἐν τῇ ἐκθέσει του Ταμῆα ἀναφερομένους λόγους, παραδέχεται τὸν προκείμενον ἀπολογισμὸν, ὅπως ἔχει, καὶ συνίστησι τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν ἐγκρίσιν καὶ ἐπικύρωσιν του Σώματος.

Παρατηρεῖ δὲ ὡς πρὸς τὰς γενομένας ὑπερβάσεις ἐπὶ τινῶν άρθρων του Κεφαλαίου τῶν γενικῶν ἐξόδων του Γραφείου, περὶ ὧν γίνεται λόγος εἰς τὴν ἐκθεσιν του Ταμῆα, ὅτι, ἂν καὶ αὗται φαίνονται ἀκρίτως δικαιολογημέναι, ὡς ὑποστηριζόμεναι μετὰ τὰς ἀπαιτούμενας ἀποδείξεις τῶν πληρωμῶν, οὐχ' ἥττον ὅμως ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις του άρθρου 103 του Κανονισμοῦ τῆς Γερουσίας· καὶ διὰ τοῦτο πρέπει του λοιποῦ νὰ δοθῇ περισσοτέρα προσηχ, ἵνα μὴ λαμβάνωσι χώραν τοιαῦται ὑπερβάσεις.

Θεωρεῖ ἐπίσης ἀνγκαῖον ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ συστήσῃ εἰς τὸ Γραφεῖον τὸν ἀκριβῆ ἐλεγχον τῶν διὰ φωτισμὸν, θέριμα καὶ καθαρισμὸν του Καταστήματος παρουσιαζομένων ἐξόδων, καὶ ἄλλων τοιούτων, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον νομίζει κατάλληλον τὴ μέτρον του νὰ διαταχθῇ ὁ ἐπιτετραμμένος τὰ έξοδα ταῦτα πρῶτος κλητὴρ νὰ μὴ κἀνὴρ γράσιν αὐτῶν ἀνεῖ προηγουμένης αὐθίας του Γραφείου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Δεκεμβρίου 1848

Ἡ Λογιστικὴ Ἐπιτροπὴ.

Σ. Θεοχαρόπουλος

Γ. Δαρνιάτης.

Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος.

Πρὸς τοὺς συνιστάοντας τὴν Λογιστικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Γερουσίας τῆς Γ'. Συνόδου τῆς Α'. Βουλευτικῆς Περιόδου Γερουσιαστὰς

ΚΚ. Ν. Πρασσακάκης, Γ. Δαρνιάτην, Σ. Θεοχαρόπουλον, καὶ Γ. Μ. Ἀντωνόπουλον.

Κατὰ τὰ άρθρον 101 του Κανονισμοῦ τῆς Γερουσίας, ὑποβάλλω διὰ τῆς παρούσης εἰς τὴν Λογιστικὴν Ἐπιτροπὴν τὸν ἀπολογισμὸν τῶν κατὰ τὴν Γ'. Σύνοδον τῆς Α'. Βουλευτικῆς Περιόδου ἐξόδων καὶ ἐξόδων τῆς Γερουσίας, διενεργημένων κατὰ τὰ κεφάλαια του παρ' αὐτῆς ἐγκριθέντος προϋπολογισμοῦ, καὶ συνοδευόμενον μετὰ τῶν ἀπαιτούμενων δικαιολογητικῶν ἔγγραφων.

Ὁ ἀπολογισμὸς οὗτος περιέχεται εἰς τοὺς ἐπισυναπτομένους πίνακες ὑπ' ἀριθ. 1, 2 καὶ 3, καὶ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Α. Β. Γ. Δ. Ε. Ζ. καὶ Η.

Πρακτ. Γερουσ. (Περίοδος Β'. Σύνοδος Β'.)

3.

Ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1. Γενικοῦ Πίνακος θέλει παρατηρήσει ἡ Ἐπιτροπὴ, ὅτι τὰ παρὰ τῆς Γερουσίας προϋπολογισθέντα ἐτήσια ἐξόδα συνεποσάοντο εἰς δραχ. 297,840.

Ἀπέναντι τούτων ἐλήφθησαν ἀπὸ τὰ Κεντρικὸν Ταμεῖον δυνάμει χρηματικῶν ἐνταλμάτων, παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδοθέντων, δραχ. 120,528 : 76.

Ἐδαπανήθησαν δὲ κατὰ τοὺς Πίνακος 2 καὶ 3 καὶ Α. Β. Γ. Δ. Ε. Ζ. καὶ Η. δραχ. 116,552:35
ἔμεινε δὲ περίσσευμα ἐκ » 3,976:41
αἵτινες ἐπεστράφησαν εἰς τὸ Κεντρικὸν Τα-

μεῖον κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ.

1. Πίνακα Γραμμάτων » 120,528:76

Πρὶν ἢ προδοῦν εἰς τὴν δικαιολόγησιν ὑπερβάσεων τινων, αἱ ὁποῖαι ἔλαβον χώραν ἐπὶ τινων Κεφαλαίων τοῦ προϋπολογισμοῦ, κρίνω ἀναγκαῖον νὰ εἶπω εἰς γνώσιν τῶν ἐντιμῶν μελῶν τῆς Λογιστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὅτι οὐδέποτε ἐγένοντο ἐκ μέρους μου πληρωμαὶ τῶν παρουσιαζομένων ἀποδεικτικῶν, ἐὰν ταῦτα δὲν ἔφερον τὴν ὑπογραφήν καὶ ἐπικύρωσιν οὕτως εἰπεῖν ἐνὸς τῶν ΚΚ. Γραμματέων τῆς Γερουσίας, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν διὰ τὰς ἐφημερίδας συνδρομῶν, αἵτινες εἰσὶν ὀρισμέναι, καὶ οὐδεμιᾶς γινέουσι ἐξελέγξιν.

Διὰ τὴν γραφικὴν ὕλην προϋπολογισθεῖσαν εἰς δραχμ. 250, παρατηρεῖ ἡ Ἐπιτροπὴ, ὅτι ἐδαπανήθησαν δραχ. 277 : 70, ἡ δὲ καθ' ὑπερβάσιν πληρωμὴ τῶν δραχμῶν 27:70 ἐγένετο ἐξ ἀνάγκης παρὰ τοῦ ὑποβαλλομένου, ὥς μὴ δυνάμενον ν' ἀρνηθῇ ταύτην, ἀρ' οὐ αἱ προσκυθεῖσαι ἀποδείξεις ὑπῆρχον παρὰ τοῦ Κυρίου Γραμματέως ὑπογεγραμμέναι.

Ἡ Γερουσία προϋπολόγισατο διὰ θέρημασμα δραχ. 150, καὶ ἐπληρώθησαν δραχ. 284:17, τοῦτέστι δραχ. 134:17 περίπλεον τοῦ προϋπολογισθέντος ποσού. Ἡ ὑπερβάσις αὕτη ἔλαβε χώραν, διότι τὸ πλεῖστον μέρος τῶν 4659 ὀκλάδων καυσοξύλων, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς 4 Δεκεμβρίου 1846, ἐδαπανήθη κατ' ἐκείνην τὴν ἔτος, πολὺ δὲ μέρος τῶν κατὰ τὴν 10 Νοεμβρίου 1847 ἀγορασθέντων 3554 ὀκλάδων καυσοξύλων ἐχρησίμευσεν καὶ διὰ τὸ 1848 ἔτος.

Διὰ τὸν φωτισμὸν εἶχον προσδιορισθῇ δραχμαὶ 100, καὶ ἐπληρώθησαν δραχ. 166 : 80· ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν ἀποδεικτικὰ ἐπαρουσίαζοντο πάντα ἀνεκμετρίμενα μὲ ἐξόδα ἀνέκοντα εἰς τὸ Κεφάλαιον τῶν ἀπροβλέπτων ἐξόδων, διὰ τοῦτο ἀναγκάσθη νὰ ἐνώσω τὴν πίστωσιν ταύτην τῶν δραχ. 100, μὲ τὰς τῶν ἀπροβλέπτων ἐξόδων δραχ. 500, καὶ δι' αμφοτέρω τὰ Κεφάλαια τὰτα ἐδαπανήθησαν περίπλεον τῶν προϋπολογισθέντων δραχ. 366 : 55. Παρὶ τῆς ὑπερβάσεως ταύτης δὲν ἔχω ν' ἀναφέρω, εἰμὴ ὅσα καὶ διὰ τὴν τῆς Γραφικῆς ὕλης.

Ὁσαύτως καὶ διὰ τὸ Κεφάλαιον τῆς συνδρομῆς τῶν ἐφημερίδων ἐπληρώθησαν καθ' ὑπερβάσιν δραχ. 46 : 25. Ἀλλ' αὐτὰ προκύπτουσιν ἐκ τῆς συνδρομῆς τῆς Ἀναλήψεως καὶ τοῦ Βοσπόρου, τῆς μὲν πρώτης συνισταμένης ἐκ δραχμ. 32:50, τῆς δὲ δευτέρας ἐκ δραχ. 40:95. Ἡ δὲ πληρωμὴ τούτων ἔπρεπε νὰ γινῇ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς λαζαῆς Συνόδου, καὶ κατὰ παραδρομὴν συμπεριελήφθη εἰς τὸν προκείμενον ἀπολογισμὸν.

Ἡ ἀνκλήρωσις τῶν καθ' ὑπερβάσιν τούτων ἐξόδων ἐγένετο ἐκ τῶν λοιπῶν Κεφαλαίων, ἐξ ὧν πλεονάζουσιν, ἐκ μὲν τῶν τυπωτικῶν καὶ δεστικῶν δραχμ. 3,555:8, ἐκ δὲ τῆς ἀγορᾶς συγγραμμάτων δραχμ. 271, καὶ ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἐνὸς ὥρολογίου δραχ. 125.

Μετὰ τὴν ἐκθεσιν τῶν παρατηρήσεων μου ταύτων, παρακαλῶ τὴν Λογιστικὴν Ἐπιτροπὴν νὰ ἐπεξεργασθῇ τὸν προκείμενον ἀπολογισμὸν, καὶ νὰ ὑποβάλλῃ αὐτὸν εἰς τὴν ἐγκρίσιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ Σώματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Νοεμβρίου 1848.

Ὁ Ταμίας τῆς Γερουσίας Γερουσιαστής

Σπ. Παπαλεξόπουλος

Ἀπολογισμὸς ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Γερουσίας

Κατὰ τὸν ἐγκριθέντα παρὰ τοῦ σώματος προϋπολογισμὸν	Ποσότητες		Ἑ σ ο δ α
	Δραχ.	Λ.	
Δι' ἀποζημιώσιν τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν	276000		Ὅσα ἐλήφθ. τὸν Νοέμβριον 1846
Διὰ μισθοῦ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Γραφείου τῆς Γερουσίας	44640		ὁμ. » Δεκεμβρίου
Ἔξοδα γραφείου	290640		ὁμ. » Ἰαννουάρ. 1847
Γραφικὴ ὕλη	250		ὁμ. » Φεβρουάρ.
Θέρμασμα	450		ὁμ. » Μάρτιον
Φωτισμός	400		ὁμ. ἀπὸ ε. ἕως 14 Ἀπριλίου
Συνδρομὴ ἐφημερίδων	600		
Τυπωτικὰ καὶ δετικὰ	3000		
Ἀγορὰ συγγραμμάτων	300		
» ἀντὶ ὑπολογίου	300		
Ἀπρόβλεπτα ἐξοδα	500		
	7200		
Τὰ προϋπολογισθέντα	297840		Τὸ ὅλον τῶν ἐσόδων

Ἀνακεφαλαιώσεις

Ἔσοδα κατὰ τὸν παρόντα πίνακα
 Ἔξοδα κατὰ τοὺς πίνακας 2, 3 καὶ Α'. Β'. Γ'. Δ'. Ε'. Ζ'. καὶ Η'.
 Περὶ σπουδα πλεονέκτημα εἰς τὸν ταμῖον
 Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Δεκεμβρίου 1848.

διὰ τὴν Γ'. Σύνοδον τῆς Α'. Βουλευτικῆς Περιόδου

Ποσὶς ἀπὸ τοῦ ἐξισοῦ παρὰ τοῦ Καντὸς Ταμ.							Ἑ ξ ο δ α	Ποσότητες
Δι' ἀποζημι- τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν		Διὰ με- σθούς προσωπ.		Δι' ἐξο- δα		Ὀλικὰ ἐξοδα		
Δραχ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Δραχ.			
43890	80	4020			16940	80	Ὅσα ἐπληρώθησαν δι' ἀποζη- μιώσιν τῶν Κ.Κ. Γερουσια- στῶν ἀπὸ 7 Νοεμβρ. 1846	
20363	50	4020			21383	50	ἕως 14 Ἀπριλίου 1847	
20363	50	1070			21433	50	κατὰ τὸν πίνακα 2	106689 47
20363	50	1140			21503	50		
20363	50	1220			21583	50	Ὅσα εἰς μισθοῦς τοῦ προσω- πικοῦ τοῦ Γραφείου κατὰ τὸν πίνακα 3	6039 29
9344	67	569	29	7800	47743	96	Ὅσα ἑμὲν δι' ἔξοδα γραφείου ὡς ἀκολούθως	112728 76
							Διὰ γραφικὴν ὕλην ὡς ὁ πί- ναξ Α'.	277:70
							Διὰ θέρμασμα Β'.	284:47
							Διὰ συνδρομὴν ἐφημερίδων Γ'.	646:23
							Διὰ τυπωτικὰ καὶ δετικὰ Δ'.	1444:92
							Δι' ἀγορὰν συγ- γραμμάτων Ε'.	29:—
							Δι' ὁμοίαν ἑνὸς ὑπολογίου Ζ'.	473:—
							Δι' ἀπρόβλεπτα ἐξοδα . . . Η'.	966:55
							Τὸ ὅλον τῶν ἐξόδων	116352 35
							Ὅσα ἐμπεριέχονται εἰς τὸ κεν- τρικὸν ταμῖον κατὰ τὸ ὑπ. ἀρ.θ. 4770 γραμμάτων . .	3976 44
106689	47	6039	29	7800	120528	76		120528 76

Δρ. 120528. 76
 416352. 35
 3976. 44 120528. 76

Ὁ Ταμίας τῆς Γερουσίας Γερουσιαστῆς Σπ. Παπαλεξόπουλος.

Απεφασίσθη δὲ νὰ παρακατατεθῶσι τὰ ἔγγραφα ταῦτα εἰς τὸ Γραφεῖον διὰ νὰ λάβῃ γνώσιν τούτων ὁ βουλούμενος ἐκ τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, καὶ νὰ γίνῃ ἡ συζήτησις τοῦ ἀπολογισμοῦ εἰς τὴν ἐπομένῃ Συνεδρίᾳ. Ἐνταῦθα εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ἠρώτησεν, ἂν ἡ ἐξελέγξις τῶν ἀπολογισμῶν τῆς Γερουσίας, ὡς καὶ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων Ἀρχῶν, πρέπει νὰ γίνῃται παρὰ τοῦ Εὐαγγελτικοῦ Συνεδρίου σύμφωνα με τοὺς περὶ τούτου κατεμένους νόμους, διὰ νὰ σημειῶνται εἰς τὰ λογιστικὰ βιβλία, καὶ νὰ συμπεριλαμβανόνται εἰς τοὺς γενικοὺς ἀπολογισμοὺς. Ἄλλος παρατηρεῖ, ὅτι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ Νομοθετικὰ Σώματα, ὑπάρχει ἐξαιρέσις· καὶ ὁ λόγος εἶναι προφανής· διότι ἡ Νομοθετικὴ ἐξουσία εἶναι ὅλως ἀνεξάρτητος τῆς Νομοτελεστικῆς, καὶ ὡς τοιαῦτα δὲν ὑπόκειται εἰς κανένα ἔλεγχον διὰ ταῦτα καὶ ἡ χορηγούμενη ἀμείβη εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα δὲν εἶναι οὔτε μισθὸς οὔτε ἀντιμισθία, ἀλλ' ἀποζημίωσις ἐπομένως ὁ θεμελιώδης νόμος ἐθεώρησε καὶ κατὰ τούτο τὰ Νομοθετικὰ Σώματα ἀνεξάρτητα τῆς λογιστικῆς ἐξελέγξεως, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπόκεινται ὅλαι αἱ ὑπαλλήλοι Ἀρχαί· σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχὴν ταύτην ἡ διατάξις τοῦ άρθρου 104 τοῦ Κανονισμοῦ, ἀρθρῖσα κατὰ γράμμα ἀπὸ τὸν Γαλλικόν, ἀναθετὴ τὴν ἐπιθερησίαν τῶν ἀπολογισμῶν τῆς Γερουσίας εἰς τὴν Λογιστικὴν Ἐπιτροπὴν, τὴν δ' ἐγκρίσιν τούτου εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας. — Ὁ πρῶτος λαβὼν τὸν λόγον ἀντέταξεν, ὅτι δὲν ἐννοεῖ τὴν ἐξελέγξιν τῆς χορηγούμενης ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς ΚΚ. Γερουσιαστὰς, ἀλλὰ τὰς λοιπὰς δαπάνας τοῦ ὕλικου, ὡς τὰ γραφικὰ ἐξόδα κλπ. Ἐτερος, ὑποστηρίζων τὴν πρότασιν τοῦ προαγορεύσαντος, παρατηρεῖ, ὅτι ὅλοι ἐν γένει οἱ ἀπολογισμοὶ πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὸ Εὐαγγελικὸν Συνέδριον, ἄλλως δὲν εἶναι δυνατόν οὔτε ἰσολογισμὸς νὰ ὑπάρξῃ ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ἀλλ' οὔτε τὰ λογιστικὰ βιβλία νὰ κλείσουν· διὰ τούτο ἡ Γερουσία ὀφείλει μετὰ τὴν ἐξελέγξιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς, καθ' ὅσον μάλιστα ἐγένοντο καὶ ὑπερβάσεις, νὰ ὑποβάλλῃ αὐτὸν εἰς τὴν ἐξελέγξιν τοῦ Εὐαγγελικοῦ Συνεδρίου, μὴ ὑπαρχούσας εἰς τὸν Κανονισμὸν οὐδεμίαν ἐξαιρετικὴν διατάξιν περὶ τούτου. — Ἄλλος, συμφωνῶν μὲ τὸν προαγορεύσαντα, προσέτι, ὅτι οἱ ἀπολογισμοὶ τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν ἐξελέγξιν τοῦ Εὐαγγελικοῦ Συνεδρίου, τὸ ὅποιον εἶναι ἀρμόδιον ν' ἀποφασίζῃ, ἂν ἐνόμιμος διεχειρίσθησαν αἱ χορηγηθεῖσαι πιστώσεις, ἄλλως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ ἰσοῦγιον.

Ἐτερος, ἐνστάμενος, παρατηρεῖ, ὅτι ὁ Καταστατικὸς τοῦ Εὐαγγελικοῦ Συνεδρίου νόμος χαρακτηρίζει ὡς ὑπολόγους ὅλους ἐν γένει τὰς διαχειριζομένας δημοσίας χρημᾶτα Ἀρχάς, τὰ δὲ Νομοθετικὰ Σώματα, οὔτε ὑπαλλήλοι Ἀρχαί εἶναι, οὔτε ὁ ἐπιθὼν νῦν Νόμος τὰ κατέστησεν ὑπόλογον· ἐπομένως ὑποβάλλοντας τὴν διαχείρισιν αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἐξελέγξιν τοῦ Εὐαγγελικοῦ Συνεδρίου, θέλουμεν δώσει εἰς αὐτὰ τὸν χαρακτῆρα τῆς ὑπαλλήλου Ἀρχῆς, ἐνῶ ταῦτα κατὰ τὸν θεμελιώδη νόμον δὲν ὀφείλουσι λόγον εἰς καμμίαν ἄλλαν Ἀρχήν.

Ἄλλος, ὑποστηρίζων τὴν γνώμην τοῦ προαγορεύσαντος, παρατηρεῖ, ὅτι διὰ τῆς ἐξελέγξεως θέλουμεν καταστήσει ὑπόλογους ὅλους ἐν γένει τοὺς Γερουσιαστὰς, ὡς ὅταν π. χ. χορηγῆται ἀμείβη εἰς τινὰ Γερουσιαστὴν, τὸ Εὐαγγελικὸν Συνέδριον θέλει ἐξετάζει τότε, ἂν ἐπαρβήσαν αἱ περὶ ἀδείας ἀπουσίας διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ ὡς πρὸς τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ λαβόντος ἀδειαν.

Ἐτερος παρατήρησεν, ὅτι δὲν ἐννοεῖ νὰ καταστήσῃ τὴν Γερουσίαν ὑπόλογον, ἀλλὰ τὴν διαχείρισιν αὐτῆς νὰ ὑποβάλλῃ εἰς ἐξελέγξιν, ἐπομένως τὸ Εὐαγγελικὸν Συνέδριον δὲν θέλει ἐξελέγξει τὸ Σῶμα ἀλλὰ τὴν διαχείρισιν αὐτοῦ, — ἄλλος, συμφωνῶν ἐν μέρει μὲ τὸν προαγορεύσαντα, παρατηρεῖ, ὅτι μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ἀπολογισμοῦ παρὰ τῆς Γερουσίας πρέπει νὰ διευθύνεται εἰς τὸ Συνέδριον διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ τούτο διὰ νὰ φυλαχθῇ ὁ τύπος, οὐχὶ δὲ καὶ πρὸ τῆς ἐγκρίσεως, ἐπομένως ὁ Ταμίας τῆς Γερουσίας εἶναι ὑπόλογος ἐνώπιον αὐτῆς μόνον οὐχὶ δὲ καὶ τοῦ Συνεδρίου. — ἄλλος παρατηρεῖ, ὅτι ἡ Γερουσία ὀφείλει νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὸν Κανονισμὸν τῆς, καθ' ὃν ὁ Ταμίας εἶναι ὑπόλογος ἐνώπιον αὐτῆς μόνον, — ἔτερος, συμφωνῶν μὲ τὴν γνώμην τοῦ προαγορεύσαντος, παρατηρεῖ, ὅτι, παραδεχόμενοι τὴν προτεθειμένην ἀρχὴν τῆς ἐκ μέρους τοῦ Συνεδρίου ἐξελέγξεως, θέλουμεν φρεῖ σύγχυσιν εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὸ Συνέδριον θήλει ἀπορρίπτει μίαν δαπάνην, ἢ ὑπερβάσιν ὡς μὴ νομίμως γενομένην. — ὁ δὲ τελευταῖος ἀγορεύσας ὑποστηρίζων τὴν γνώμην τοῦ προαγορεύσαντος, προσέτι, ὅτι ὁ Ταμίας τῆς Γερουσίας δὲν εἶναι διαχειριστὴν χρημάτων, ἀλλ' εἶναι ἐντολοδόχος τρόπον τινὰ τοῦ Σωματος, λαμβάνων τὰς ἀποζημιώσεις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν δυνάμει τῶν μηχανικῶν καταστάσεων ὑπογεγραμμένων περὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν μελῶν, καὶ πληρόνων τὰ ἐξόδα τοῦ ὕλικου κατὰ τὰς παραρτιζομένας ἀποδείξεις τοῦ

Γραφείου τῆς Γερουσίας, καὶ ὡς τοιοῦτος δὲν ἔμπορεῖ νὰ ᾖναι ὑπόλογος ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, εἰς τὸ ὅποιον διευθύνονται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν αἱ εἰρημέ- ναι καταστάσεις καὶ ὅλα τὰ δικαιολογητικά ἔγγραφα τῶν ἐξόδων. Παραδεχόμενοι λοιπὸν μίαν τοιαύτην ἀρχήν, προδήλως ἀντικειμένην εἰς τὸν Κανονισμόν, θέλομεν καταστήσει καὶ τὰ μέλη τῆς Γερουσίας ὑπεύθυνα. Παρακωθεύσας ἐνταῦθα τῆς συζήτησεως, ἀπεφασίσθη σύμφωνον μὲ τὸ ἄρθρον 104 τοῦ Κανο- νισμοῦ νὰ γίνηται ἡ ἐπεξεργασία καὶ ἔγκρισις τῶν ἀπολο- γισμῶν τῆς Γερουσίας, ὡς μέχρι τοῦδε ἐγένετο ἀπὸ τῶ ἴδιον Σώμα.

Μετὰ ταῦτα εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ἐπρότεινε νὰ συμ- περιληφθῇ ὡς βοηθὸς εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Γερουσίας καὶ ὁ κατὰ τὴν παρελθούσαν Σύνοδον ὑπηρετήσας ὡς γραφεὺς Γ. Ρουσό- πουλος, ἀναγκαῖος ἄλλως καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ταμίου· ἕτερος δὲ τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ἐπρότεινε νὰ συμπεριληφθῇ ὁμοίως καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Κ. Γερουσιαστοῦ Λιδωρίκη Ἀριστομένης, ὑπηρετήσας καὶ αὐτὸς ὡς γραφεὺς εἰς τὴν παρελθούσαν Σύνοδον· ἡ Γερουσία παρεδέχθη τὸν διορισμὸν ἀμφοτέρων καὶ τὴν ἀνά δραχμ. 60 κατὰ μῆνα ἀντιμισθίαν αὐτῶν. Ἐπρότάθη ἐπίσης παρ' ἑνὸς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν καὶ ἡ παραδοχὴ τοῦ Γαλάνη Παππαθεοδωροπούλου ὡς κλητῆρος παρὰ τῇ Γερουσίᾳ ἕνεκα τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεων τοῦ πατρὸς του, πεσόντος κατὰ τὸν ἀγῶνα, ἡ Γερουσία παρεδέχθη τὴν προσθήκην τοῦ ῥηθέντος κλητῆρος.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλασε τὴν Συνεδρίαν περὶ τὴν 1 ὥραν Μ. Μ. ἀπαγγέλλας ὡς ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἐπομέ- νης Συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς Γερουσίας τῆς Γ'. Συνόδου τῆς Α'. Περιόδου.

Ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος

Ν. Ι. ΜΕΞΗΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγελλος.

Σ. Θεοχάρου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ.

Τῆς 40 Ἰανουαρίου 1849. Πρὸς Δευτέρα.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερου- σιαστῶν, παρόντων 28 μελῶν, ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος Κ. Ν. Μέξης, κωλυμένου τοῦ Κ. Προέδρου, κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 12 ὥραν τῆς Μ.

Τὰ Πρακτικά τῆς προλαβούσης ἀναγνωσθέντα, ἐπιμαρτυροῦνται. Ἀναγνωσθεὶς ἐπειτα ἀναφοράς τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Ἀδάμ. Λούκα, ἐξακολουθούσης τριακονήμερον ἀπουσίας αὐτοῦ, διὰ νὰ μεταβῇ εἰς Χαλκίδα πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς ἀσθενούσης συζύγου του, ἡ Γερουσία ἐνέκρινε ταύτην διὰ χειροτονίας.

Ἀναγνώσθησαν μετὰ ταῦτα αἱ ἐκθέσεις τῶν Ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν ἐπομένων Νομοσχεδίων 1) τοῦ περὶ συμπληρωτικῆς πιστώ- σεως ἐκ δραχμῶν 73,000 διὰ τὰ ἐξόδα τοῦ 1848, 2) τοῦ περὶ τῆς Ναυτικῆς δυνάμεως διὰ τὸ ἔτος 1849, καὶ 3) τοῦ περὶ τῶν προσόντων τῶν ἐν Ἐρετρίᾳ συνοικιζομένων Ψαριανῶν οἰκογενειῶν, ἔχονσα., ὡς ἔπεται·

Πρὸς τὸ Σ. Σώμα τῆς Γερουσίας.

Κύριοι!

Ἡ Ἐπιτροπὴ Σας, λαβούσα ὑπ' ὄψιν τὸ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπιλήρησιν ὑποβληθέν σχέ- διον Νομοῦ περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως διὰ τὰ ἐξόδα τοῦ 1848, τοῦ ὁποῦ διευθίνει Ὑπουργεῖον ἐκ δραχμ. 73,000, καὶ διελθούσα μετ' ἐπιστάσεως τὰ καθ' ἑκάστη αὐτοῦ, συνίστασι τὴν παραδ' ἰκὴν του εἰς τὴν ὁλομείλειαν τοῦ Σώματος, ὡς σφρι- ζομένου εἰς τὰ διάφορα ἄλλα καὶ κεφάλαια τοῦ ἐπιληρθέντος προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργεῖου τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὸ ἔτος 1848.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰανουαρίου 1849.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Σ. Θεοχάρου.

Γ. Δαρενιότης.

Γ. Παπαγιάννης.

Ν. Πουρπουλάς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ἡ Ἐπιτροπὴ Σας, λαβούσα ὑπ' ὄψιν τὸ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπιλήρησιν ὑποβληθέν Νομο- σχεδιον περὶ προσδυσμασῶς τῆς διὰ τὸ ἔτος 1849 Ναυτικῆς

Δυναμεις, και διεληθουσα αυτη μετ' επιστασιας, συνιστασι την παραδοχην του εις την ολαμελειαν του Σώματος, υποβάλλουσα εις αυτό τας ακόλουθους παρατηρήσεις, των οποίων το σπουδαιον και ωφέλιμον πέποιθεν, ότι θέλει έκτιμησαι έπαξίως το Σ. Σώμα.

Η επιτροπή σας, Κύριοι, παρατρέχουσα ως γνωστά πολλά και της παλαιας και της ήδη νεωτέρας ιστορίας παραδείγματα, εξ ών αριδήλως καταδηλοῦται τὸ ἐκ της Ναυτικής Δυναμεις ωφέλιμον και σωτήριο δι' επικράτειαν μάλιστα περιβεβλημένην πονταγὸν ἀπὸ θαλάσσης, δὲν δύναται νὰ παρατρέσῃ τὴν ἀπὸ τινος χρόνου στασιμότητα τοῦ κλάδου τούτου, περὶ της προόδου τοῦ ὁποίου ἔχει μόνον οὐδὲ μία φροντίς εἰληθῇ, μ' ὅλον ὅτι πολλάκις και επανειλημμένως ἔχρινε λόγος ὑπὸ τοῦ Σώματος τούτου, ἀλλὰ τούναντιον ὁσήμεραι παρεκλείεται και παρεχέμεται εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε μετ' οὐ πολὺ τὰ πλείστα τῶν πλοίων μας θέλουσι ἀποκατασταθῇ ἄρματα.

Επὶ ταῦτοις ἡ Επιτροπή σας, Κύριοι, δὲν διστάζει νὰ επικαλεσθῇ, ὅπως τὸ Σ. Σώμα προσκαλέσῃ τὴν διὰ τὸ μέλλον ἔντονον και ταχυτέραν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, τὴν τὸσον οὐσιωδιστάτου διὰ τὰ τὴν ἐσωτερικὴν και ἐξωτερικὴν ἀσφάλειαν, προσοχὴν της Κυβερνήσεως, ὥστε ἔχει μόνον περὶ της διατηρήσεως τῶν ὑπαρχόντων πλοίων, ἀλλὰ και περὶ αὐξήσεως τοῦ πλοίου μας φροντίς νὰ ληθῇ, γινόμενων ἄλλοθεν τῶν δυνατῶν οικονομίῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Ἰανουαρίου 1849.

Ἡ Επιτροπή.

Α. Μοναρχίδης. Ψωάντης Θεοτόκης.
Ν. Πονηρόπουλος. Γ. Ψάλλας.
Ν. Ιω. Μήξης.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Η Επιτροπή σας λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἐπὶ τῶν προσόντων τῶν ἐν Ἑρετρίᾳ συνοικισμένων οἰκογενειάρχων Ψαριανῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν υποβλήθει Νομοσχέδιον, θεωρεῖ, ὅτι τὰ προσόντα αὐτὰ εἰς τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον προσδιορίζονται ἀπαραλλάκτως, ὥς εἶναι προσδιορισμένα και εἰς τὸν περὶ προικοδοτήσεως Νόμον.

Παρατηρεῖ δὲ πρὸ πάντων, ὅτι οἱ ὅροι τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου κίριον σκοπὸν ἔχουσι τὴν διευκλίνουσαν της ἀποκαταστάσεως τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος συνοικισμοῦ. Διὰ ταῦτα

παραδέχεται καὶ ὁλοκληρίαν τὸ προτεινόμενον Νομοσχέδιον, μετὰ της προσθήκης. Ἦν ἐπέφερον ἡ Βουλὴ, και παραδέχθη ἡ Κυβέρνησις, και ἐπομένως γινωμιδοταὶ νὰ παραδεχθῇ αὐτὸ, ὥς ἔχει, ἡ Σ. Γερουσία.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Ἰανουαρίου 1849.

Ἡ Επιτροπή.

Γ. Γλαρίκης. Ν. Ιω. Μήξης.
Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος. Ψωάντης Θεοτόκης,
Β. Χρηστασόπουλος.

Ἐπειδὴ δὲ αἱ εἰρημνικαὶ Επιτροπαὶ αὐδήσαν ἐπιφέρειν ἐπὶ τῶν εἰρημνίων Νομοσχεδίων τροποποιήσιν, ἡ Γερουσία ἀπεφασίσει νὰ μὴ τυπωθῶσιν αἱ ἐκδόσεις, ἀλλὰ νὰ συζητηθῶσι τὴν ἐπιούσαν τὰ δύο πρῶτα Νομοσχέδια, τὸ δὲ τρίτον τὴν ἐπομένην, ὥς γρη῏ον προμελέτης τινός.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργός ἀνέγνω Νομοσχέδιον περὶ της Διευθύνσεως τοῦ Ὑπολαμεναρχικοῦ Παιδαγωγικοῦ και τὴν περὶ τούτου αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν, ἔχοντα, ὥς ἐπεται:

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Υποβάλλω ὑπὸ τὴν σύμφων και ἐπιμέλειαν ὑμῶν, Κύριοι, τὸ περὶ της Διευθύνσεως τοῦ Ὑπολαμεναρχικοῦ Παιδαγωγικοῦ ἐπιτελεσθῆναι κατὰ της Βουλῆς Νομοσχεδίων, ἀντίγραφον της πρὸς τὴν Βουλὴν δικαιολογητικῆς ἐκθεσεὶς μου και τῶν Πρακτικῶν αὐτῆς ἐν τῇ συζητήσει αὐτοῦ διὰ τὰ παρατρώ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Ἰανουαρίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργός Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Ο Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Παραγγέλλεται ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργός νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον, ὅπως ἔχει, και νὰ υποστηρίξῃ αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰανουαρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργός Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

Ψηφισάμενος ὁμοφώνως μετὰ της Βουλῆς και της Γερουσίας, Δικτάσασθαι.

Τὸ Ὑπολαμεναρχικὸν Παιδαγωγικὸν θέλει διευθύνεσθαι τοῦ λοιποῦ ἀπὸ Ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ μὲ βαθμὸν πλοίαρχου Γ. τὰ

ζως, αντί του μέχρι τούδε υποπλοιάρχου, όστις ν' απολαμβάνη τον μισθόν του οποίου έχει χάσει.

Ο Ημέτερος επί των Ναυτικών Υπουργός θέλει δημοσιεύσει και εκτελέσει τον παρόντα νόμον.

Η Γερουσία απέρχεται νά γένωσι πέντε αντίγραφα του Νομοσχεδίου τούτου, και νά διανεμηθώσιν εις τα ταΐματα, τα όποια θέλουν διορίσαι επιτροπήν, προς συνταξίν της απαιτουμένης έκθέσεως.

Αναγνωσθέντος επί τέλους του υπ' αριθ. 18 προς τον Κ. Πρόεδρον της Γερουσίας έγγραφον του Διευθυντού της Τραπέζης, δι' ου κοινοποιεί την μερισματικήν πίνακα διά την Β' εξακτινίαν του 1848, ο Κ. Πρόεδρος έλυσε την Συνεδρίασιν, απαγγείλας ως αντικείμενον της επόμενης τήν συζήτησιν των Νομοσχεδίων περί συμπληρωτικής πιστώσεως, και περί προσδιορισμού της Ναυτικής δυνάμεως.

Ο Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οι Αντιπρόεδροι

Ν. Ι. ΜΕΣΣΙΕ

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Οι Γραμματείς

Ν. Χρυσόγελος

Σ. Θεοχαρόπουλος

12 ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Της 11 Ιανουαρίου 1849. Ημέρη Τρίτη.

Αναγνωσθέντος του όνομαστικού καταλόγου των ΚΚ. Γερουσιαστών, παρόντων 33 μέλων, ο Κ. Πρόεδρος κηρύττει την έναρξιν της Συνεδρίασεως περί την 12 ώραν της Μ.

Τα Πρακτικά της προλαβούσης, αναγνωσθέντα, επικυρδούνται, μηδεμιᾶς ένστάσεως γενομένης.

Αναγνωσθείσης έπομένως αναφοράς του Γερουσιαστού Κ. Γ. Παππακλήσιου, εξαιτουμένου δεκαπενθήμερον άπουσίας άδειαν, λόγω οικιακών του υποθέσεων, η Γερουσία παριδέχθη ταύτην διά χειροτονίας.

Απαγγείλαντος έπειτα του Κ. Προέδρου το αντικείμενον της ημερησίας διατάξεως, προτίθεται εις συζήτησιν το περί συμ-

πληρωτικής πιστώσεως εκ δρχμίων 73.000 Λομσχαδίων, του όποιου αναγνωσθέντος, έγινετο δεκτή η άρχή παμψηφεί.

Αναγνωσθέντα δε και τα δύο αύτου άρθρα, και μηδεμιᾶς παρατηρήσεως γενομένης, έγινόντο δεκτά δια χειροτονίας.

Υπηρερορήθεν επί τέλους το σύνολον αύτου, έγινετο δεκτόν δια ψήφον 31 κατά 2, έχον ως έγκρίσθη παρά της Βουλής, και υπεβλήθη παρά του επί των Οικονομικών Υπουργού, κατά την συνεδρίασιν της 5. του παρόντος.

Αναγνωσθέντος έπειτα του Νομοσχεδίου περί προσδιορισμού της Ναυτικής δυνάμεως διά το ε. ε. και παρατηρήσαντός τινος των ΚΚ. Γερουσιαστών, ότι υπάρχει διαφορά μεταξύ του αριθμητικού ποσού και του όλογράφου, διότι έκείνο μὲν φέρει άνδρας 862, τούτο δὲ 869, ο Κ. επί των Ναυτικών Υπουργός εθεάτωσεν, ότι το αληθές ποσόν είναι 862, το δὲ όλόγραφον εἰς 869 είναι λάθος γραφικόν. Επομένως έγινετο δεκτή η άρχή του προκειμένου Νομοσχεδίου διά χειροτονίας.

Αναγνωσθέν δε το πρώτον και μοναδικόν αύτου άρθρον, έγινετο δεκτόν, ως έχει. Παρατηρήσαντος δὲ τινος των ΚΚ. Γερουσιαστών, ότι η Επιτροπή επιφέρει παρατηρήσεις σπουδαίας, άφορώσας την κατάστασιν της Ναυτικής δυνάμεως, παραμελουμένης επί τούτου, και περί της παραδοχής τούτων, η μὴ, πρέπει νά αποφανθῇ η Γερουσία, και άλλου υποστηρίζαντος την γνώμην της Επιτροπής, η Γερουσία ένέκρινεν όμοφώνως τάς παρατηρήσεις ταύτας, απέρχασαι δὲ νά σταλῇ εις το επί των Ναυτικών Υπουργείον αντίγραφον της έκθέσεως της Επιτροπής, δια νά σκεφθῇ ώρίμως και ενεργήσῃ τά δέοντα, σύμφωνα με την γνώμην της Επιτροπής.

Υπηρερορήθεν επί τέλους το σύνολον, έγινετο δεκτόν διά ψήφον 31 κατά 2, έχον, ως έγκρίσθη παρά της Βουλής, και υπεβλήθη εις την Γερουσίαν, κατά την Συνεδρίασιν της 30 Δεκεμβρ. π. ε.

Προστέθη μετά ταύτα η συζήτησις του άπολογισμού της Γερουσίας διά την Γ'. Σύνοδον της Α'. Βουλευτικής Περιόδου, και αναγνωσθείσης της επί τούτου έκθέσεως της Λογιστικής Επιτροπής, παριδέχθη τον άπολογισμόν τούτον, όπως έπαρουσιασθη παρά της Επιτροπής, και τάς επ' αύτου παρατηρήσεις της ίδιας, άφορώσας τά καθυπερβάσιν γερόμενα έξοδα, έναντίον της ρητής διατάξεως του άρθρου 103 του Κανονισμού, και τον έλεγχον των γενομένων έξόδων διά του αρχικλητήρος, οίον του φοιτισμού, θερμάσματος, καθαρισμού κτλ.

Μετά ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίασιν, ἀπαγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης Συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῶν προσόντων τῶν ἐν Ἑστροφίᾳ συνοικιζομένων Ψαριανῶν οἰκογενειῶν.

Ὁ πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι

Ν. Ι. ΜΕΞΗΣ.

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγελος.

Σ. Θεοχάρδπουλος.

13 ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 44 Ἰανουαρίου 1849. Ἡμέρα Παρασκευῆ.

Ἀναγνώσθης τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 27 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρξίν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ Πρακτικά τῆς προλαβοῦσης ἀναγνώσθης ἐπικυροῦνται, μηδεμιᾶς ἐνστάσεως γενομένης.

Ἀναγνώσθη ἐγγραφοὶ τοῦ Κ. Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀναγγέλλοντος τὸν διορισμὸν τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Γλαράκη ὡς Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀντὶ τοῦ μέχρι τούτου Γερουσιαστοῦ Κ. Λόντου, παραιτηθέντος· διορισθέντος δὲ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείον.

Μετά ταῦτα ἀναγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Γ. Τζαντάκη Γρηγοράκη, ζητοῦντος τεσσαρακονθήμερον ἀπουσίας ἀδελκῶν, τὴν ὅποιαν παρεδέχθη ἡ Γερουσία διὰ χειροτονίας.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίασιν περὶ τὴν 12 ὥραν, ἀπαγγέλλας ὡς ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἐπομένης Συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ προσόντων τῶν ἐν Ἑστροφίᾳ συνοικιζομένων Ψαριανῶν Νομοσχεδίου.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι

Ν. Ι. ΜΕΞΗΣ.

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγελος.

Σ. Θεοχάρδπουλος.

14 ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 49 Ἰανουαρίου 1849. Ἡμέρα Τετάρτης.

Ἀναγνώσθης τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 29 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρξίν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 12 ὥραν τῆς Μ.

Τὰ Πρακτικά τῆς προλαβοῦσης ἀναγνώσθης ἐπικυροῦνται, μηδεμιᾶς γενομένης ἐνστάσεως.

Εἰπόντος ἔπειτα τοῦ Κ. Προέδρου, ὅτι αἱ Συνεδριάσεις τῆς Γερουσίας ἀναβάλλονται πολλάκις, μὴ συμπληρουμένου τοῦ απαιτουμένου ἀριθμοῦ, καὶ ὅτι ἡ Γερουσία πρέπει νὰ ὀρίσῃ τὴν ὥραν τῆς ἐναρξέως τῶν Συνεδριάσεων, καὶ νὰ τεθῇ εἰς πλήρη ἐνέργειαν τὸ ἀρθρον 14 τοῦ Κανονισμοῦ, ἡ Γερουσία ὥρισε μὲν ὡς ὥραν τῆς Συνεδριάσεως τὴν 11 Π. Μ., ἀπεράσισε δὲ νὰ σημειῶνται τὰ ὀνόματα τῶν μὴ γνωστοποιούντων τὸν λόγον τοῦ κωλύματος, σύμφωνα μὲ τὸ μνησθέν ἀρθρον τοῦ Κανονισμοῦ.

Ἀναγνώσθη ἐγγραφοὶ τοῦ Πρωταίνως τοῦ Πανεπιστημίου πρὸς τὸν Κ. Πρόεδρον, δι' οὗ πέμπονται 60 ἀντίτυπα τῶν ἐκφωνηθέντων λόγων κατὰ τὴν ἐγκληθῆσιν τῶν νέων Ἀκαδημαϊκῶν Ἀρχῶν, ὑπὸ τοῦ πρὸν Πρωταίνως καὶ τοῦ διαδεχόμενου αὐτὸν, διὰ νὰ διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς ΚΚ. Γερουσιαστάς.

Ἀναγνώσθης ἀναφορᾶς τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Σ. Παπαλεξουπόλου, ἐξαπαυμένου τεσσαρακονθήμερον ἀπουσίας ἀδελκῶν, ἡ Γερουσία ἀπεράσισε νὰ τὴν χορηγηθῇ, ἂν κατὰ τὰ προσπαθασμένα διαμένωσιν ἐνταῦθα 36 Γερουσιασταί.

Ἀπαγγέλλοντας μετὰ ταῦτα τοῦ Κ. Προέδρου τὸ ἀντικείμενον τῆς Συνεδριάσεως, προτεθῇ εἰς συζήτησιν τὸ Νομοσχέδιον περὶ τῶν προσόντων τῶν ἐν Ἑστροφίᾳ συνοικιζομένων Ψαριανῶν οἰκογενειῶν, τὸ ὅποιον ἀναγνώσθη παρὰ τοῦ Κ. Γραμματέως.

Αὐτῶν δὲ τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, εἶπε τὰ ἑξῆς:

Ἐπειδὴ ὁ ὕψιστος περὶ συνοικισμοῦ τῶν Ψαριανῶν Νόμος κατὰ τὸ 1846 δὲν χαρακτηρίζει ἀκρόντως τὰ προσόντα τῶν οἰκογενειῶν, ἀνέφησαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ δυσκολαί τινες, αἵτινες, ὡς μὴ ἄλλως δυνατόναι νὰ ἐξομαλυνθῶσιν, ἐπροκάλεσαν τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, προσδιορίζοντος ἀκριβῶς τὰ προσόντα ταῦτα· ἀλλὰ διὰ ν' ἀποδοθῇ δικαιοσύνη εἰς τοὺς προσεγγιζόντας τόσας θυρίας εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἔθνους, δὲν ἔπρεπε

νά γίνωσι διὰ τοῦ παρόντος Νομοσχεδίου τόσαι διακρίσεις, ἀλλὰ νά ληφθῇ ὡς βάσις ὁ ἀρχικὸς σκοπὸς τοῦ περὶ συνοικισμοῦ Νόμου, τοῦ νά λάβωσι ἀπὸ τῆς πατρίδος οἱ ἄλλοι τῆς ἀναξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν πατρίδα τὴν καταλειπόντες ἀρχηγέται οἰκογενεῖας Ψαριανοί, καὶ μόνοι αὐτοὶ νά προτιμῶσι παντὸς ἄλλου, κατασταθέντος οἰκογενειάρχου μετὰ τὸν ἔθνικόν ἀγῶνα· τὰ δὲ τέκνα τῶν τελευτησάντων, ὡς μιᾶς οἰκογενεῖας μελὴ θεωρούμενα, νά συμμερισθῶσι ἅπαντα τὰ ἀνήκον εἰς τοὺς πατέρας τῶν. Διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ὅμως τούτου τοιαύτη διάκρισις δὲν γίνεται, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀρχικαί, οὕτως εἰπεῖν, οἰκογενειάρχαι, καὶ οἱ κατὰ μὲν τὸν ἀγῶνα ἀνήλικαι, ἤδη δὲ ἐνήλικαι καὶ οἰκογενειάρχαι καταστάτες, ἀπολαμβάνουν ἐξ ἴσου τὰς παρὰ τοῦ Νόμου χορηγούμενας ὠφελείας· καὶ ἐντεῦθεν αἱ ὀλίγαι τῆς ἑστέρας γαίης διανεμούμεναι εἰς πολλοὺς οἰκογενειάρχας ἢ δὲν θέλουν ἐξακρίβει, ἢ θέλει ἀναλογησθῇ εἰς ἕκαστον εὐλαχιστὸν μέρος· πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν τοῦ αὐτοῦ τούτου γνωμοδοτεῖ, ὅτι πρέπει νά τεθῇ βαθμολογία τις, τούτεστιν οἱ μὲν ἀρχικοὶ οἰκογενειάρχαι ἢ οἱ ἀπόγονοι αὐτῶν ἐξ ὀνόματος τοῦ πατρὸς νά λάβουν μεγαλύτερον μέρος, οἱ δὲ μετὰ τούτους ἐρχόμενοι οἰκογενειάρχαι ὀλιγώτερον· αἱ γὰρ καὶ δε, καὶ οἱ διεξυγμένοι νά λάβουν μερίδιον, ὅταν περισσεύσῃ γαίη· μετὰ τὴν εἰς τὰς δύο μνησθείσας τάξεις ἀπόδοσιν τοῦ ἀναλογούντος· ἂν δὲ οἱ Ψαριανοὶ ἐπιθυμοῦν τὴν ἐξ ἴσου διανομὴν, δύνανται νά τὴν χάμουν μεταξύ τῶν ἡ Γερουσία ὅμως ὀφείλει νά νομοθετήσῃ κατὰ τὸ δίκαιον. Τούτου ἕνεκα προτείνει νά διορισθῇ ἐπιτροπὴ, καὶ νά τροποποιήσῃ τὸ Νομοσχέδιον κατὰ τὰς ἀνωτέρω βάσεις.

Πρὸς ταῦτα ἀπαντῶν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργός, ἢ διακρίσεις, εἶπεν, αὕτη, τὴν ὁποίαν ἐπέφερον ὁ προλαλήσας, ἤθελε φέρει μέγα ἐμπόδιον εἰς τὸν συνοικισμόν, καὶ διὰ ταῦτα αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἀρχηγέται τῶν οἰκογενειῶν, οἱ ἐπιζήσαντες μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν Ψαριῶν, ἐπροτίμησαν τὴν ἐξ ἴσου διανομὴν. Καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἀποδεχομένη τὴν τοιαύτην αὐταπάρνησιν αὐτῶν, ὡς συντελοῦσαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ συνοικισμοῦ, παρεδέχθη τὰς προτάσεις τῶν, καὶ συνέταξε τὸν πρῶτον Νόμον σύμφωνα μὲ τὴν γνωμοδότησιν τῶν ἐπὶ τούτῳ προσκληθέντων προκρίτων Ψαριανῶν, καθ' ἣν καὶ οἱ κατασταθέντες οἰκογενειάρχαι Ψαριανοὶ μετέχουν ἐξ ἴσου τῶν παρ' αὐτοῦ χορηγούμενων ὠφελειῶν. Εἶναι λοιπὸν πεπεισμένος, ὅτι ἡ Γερουσία, ἔχουσα ταῦτα ὑπ' ὄψιν, δὲν θέλει παραδεχθῇ καμμίαν διάκρισιν.

Ἐπρόσθεσεν ἄλλος, ὅτι, ἐνῷ πρόκειται περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ προκείμενου Νομοσχεδίου, οἱ προλαλήσαντες εἰσῆλθον εἰς τὰ καθέκαστα, καὶ ὅτι ἡ Γερουσία πρέπει ν' ἀποφανθῇ προηγουμένως, ἂν παραδεχῇται, ἢ μὴ, τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ.

Ὅταν οἱ Ψαριανοί, ἐπέφερον ὁ κατ' ἀρχῆς ἀγορεύσας, δὲν θέλουν νά ὠφεληθῶν ἐκ τῆς αὐστηρᾶς δικαιοσύνης, ὑπαγορευούσης τὰς διακρίσεις καὶ τὰς βαθμολογίας, περὶ ὧν ἀνέφερον, ἃς ἀρῆσωμεν αὐτοὺς νά πράξουν ὅ, τι θέλουν μεταξύ τῶν κατὰ τὴν διανομὴν, καὶ χωρὶς νά ψηφίσωμεν νέον νόμον, τὸν ὁποῖον θεωρῶ ὅλως περιττόν, ἃς ἀρῆσωμεν αὐτοὺς νά τὸν ἐφαρμόσωσιν, ὅπως νομίζουν συμφερότερον πρὸς εὐκολίαν τοῦ συνοικισμοῦ· ἂν δὲ ἀπικιτῇται, καὶ θέλωμεν νά τὸν ἐρμηνεύσωμεν νομοθετικῶς, πρέπει νά τὸν παραπέμψωμεν εἰς ἐπιτροπὴν διὰ νά τὸν μεταποιήσῃ κατὰ τὰς διαληθεύσας διακρίσεις.

Μὴ προκείμενου ἐνταῦθα, ἀντάταξεν ἄλλος, περὶ ἀμοιῆς ἢ ἀποζημιώσεως τῶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος θυσιῶν, δὲν δύναται νά γίνῃ ἡ προτεινομένη παρὰ τοῦ πρῶτου ἀγορευσαντος διάκρισις καὶ βαθμολογία, διότι αὕτη ἀντίκειται εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ περὶ συνοικισμοῦ Νόμου, ὅστις, θέλων νά δώσῃ ὅλας τὰς εὐκολίας, παρεχώρησε τὴν προτίμησιν εἰς τοὺς προσερχομένους πρῶτους εἰς τὴν ἑστέραν πρὸς συνοικισμόν. Ἐὰν δὲ δεχθῶμεν τὴν διάκρισιν ταύτην, οὐ μόνον τὸν συνοικισμόν θέλωμεν καταστήσει ἀδύνατον, ἀλλὰ καὶ τὰς βάσεις τοῦ πρῶτου Νόμου θέλωμεν ἀνατρέφει. Τοιαύτη διάκρισις ἀδικεῖ καὶ τὰ τέκνα καὶ τὰς χήρας τῶν ἀποθανόντων οἰκογενειάρχων, τὰ ὅποια ὁ προαγορεύσας ἔθεσεν εἰς τὴν ἐσχάτην τάξιν, ἀπονέμειν εἰς αὐτὰ τὸ περισσεύον ἀπὸ τῶν ἄλλων, εἰν περισσεύσῃ. Διὰ ταῦτα γνωμοδοτῶ νά παραδεχθῶμεν τὸ Νομοσχέδιον, ὡς ἔχει.

Ὁ κατ' ἀρχῆς ἀγορεύσας, ἐπέφερον ἄλλος, ἐβιβάσθη τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον περιττόν, διότι ἡ κοινότης τῶν Ψαριανῶν δύναται, εἶπε, νά ἐρμηνεύσῃ τὴν ἐν τῷ πρῳτῳ περὶ συνοικισμοῦ Νόμῳ λέξιν οἰκογενεῖαι, ὅπως νομίσαι καταλληλότερον εἰς τὸν σκοπὸν τῆς· ἡ ἀρχὴ ὅμως αὕτη εἶναι ἐσφαλμένη, διότι μόνον τὰ Νομοθετικὰ σώματα εἶναι ἀρμοδίαι νά ἐρμηνεύσιν ἐπισήμως τοὺς Νόμους. Διὰ τοῦτο πρέπει νά γίνῃ δεκτὴ τοῦ Νομοσχεδίου ἡ ἀρχὴ, καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα δύναται νά ἐπιφέρῃ ἕκαστος τὰς παρατηρήσεις του.

Ἐπομένως κατ' ἐρώτησιν τοῦ Κ. Προέδρου ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου διὰ χειροτονίας.

Αναγνωσθέντος τοῦ πρώτου άρθρου, λαβὼν τὸν λόγον εἰς τὸν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, εἶπε· μὴ ὑπάρχοντος γραπτοῦ νόμου, ὀρίζοντος, τί ἐστὶν οἰκογενεΐα, κατὰ τὸν φυσικὸν Νόμον καὶ κατ' ἔθιμον μακροῦ χρόνου θεωροῦνται μέλη τῆς αὐτῆς οἰκογενεΐας ὅ,τε πατὴρ, τὰ τέκνα, καὶ οἱ ἱκανοὶ αὐτοῦ, ὁμοῦ κατοικοῦντες, καθὼς καὶ τὰ ὄφρανα, ὁμοῦ ἐπὶ τῆς κατοικούντα, τῶν ὁποίων προέσταται ὁ πρεσβύτερος· ὁ δὲ περὶ προκαθορίσεως Νόμος, θέλων νὰ διαθέσῃ περισσότερας ἐθνικῆς γαίης, ἔθεσεν εὐρυτέρας βάσεις. Τὸ προκείμενον δὲ Νομοσχέδιον δὲν συνάδει μὲ κανένα τῶν προηγουμένων Νόμων, ἀλλὰ μάλιστα, παραλείπον τὴν κυρίαν βάσιν τοῦ περὶ προκαθορίσεως Νόμου, λαμβάνει τὴν ἐλαστικὴν αὐτοῦ μέρος, καὶ οὕτως ἐκτείνει τὸν ἀριθμὸν τῶν οἰκογενειῶν. Πρὶν ἢ ἐπιφέρει τὰς περὶ τούτου ἀποδείξεις, πρὸ λέγω, ὅτι δὲν προτίθεται νὰ πολεμήσῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Νομοσχέδιον· ἀπ' ἐναντίας καὶ ἐγὼ, καὶ ἅπαντες ἐν γένει οἱ ΚΚ. Γερουσιασταὶ εὐθεῖαν εἰς πολλὰς περιστάσεις τρανότερα δεικνύοντες πρὸς τοὺς Ψαρινοὺς συμπάθειαν τὴν, καὶ ἀκούοντες ἐστειλέθησαν τὰ δικαιώματά των, διότι, προκείμενον ἄλλοτε περὶ τῆς εἰς αὐτοὺς παρεχόμενης τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν δύο βουλευτὰς εἰς 250 ψυχὰς, περὶ χορηγίσεως γροματικῆς βοήθειας πρὸς ἀνέγκαν οἰκίων, περὶ βοήθειας πρὸς ἀνάρθρωσιν τῶν ἰδίων, ὅτε κατέπεσαν ἐκ τῆς πολυνομβρίας, κλπ. οὐδεὶς ἀντίλεξεν ἤδη ὅμως, προκείμενου περὶ τίνος εἰς αὐτοὺς παρεχόμενου προνομίου, δὲν δύναται νὰ σιωπήσῃ. Παραδέχομαι ἐντελῶς, ὅτι ὁ συννομοθετῶν ἐπιφέρει τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους, διότι αὐξάνει ἡ βιομηχανία, τὸ ἐμπόριον, καὶ αἱ ἐργατικαὶ χεῖρες, ὅταν οἱ συννομοθετούμενοι ἔρχονται ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς· δὲν εἶναι ὅμως λογικὸν, καὶ πολιτικὸν νὰ καθιερωῦνται διὰ Νόμου ὑπὲρ τούτων προνόμια, τὰ ὅποια οὐδεὶς τῶν ἐγγυωρίων ἔχει, ὡς συμβαίνει ἐπὶ τοῦ προκείμενου Νομοσχεδίου. Ἐάν ἐπὶ ὑποθέσει μεταβλήθῃ τὸ φερολογικὸν σύστημα, καὶ ἀποφασισθῇ νὰ πληρώσῃ ἕκαστη οἰκογενεΐα 20 πρὸς εἰπεῖν δραχμάς, οἱ Ψαρινοὶ, ἐνῶ εὐχαρίστως ὦν διχμελιζόνται εἰς πολλὰς οἰκογενεΐας πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν ἐκ τοῦ Νόμου τούτου καὶ τοῦ προηγουμένου ὠφελειῶν, θέλουν δυσανακαταστήσει, ἢ μᾶλλον δὲν θέλουν παραδεχθῇ τὴν αὐξάνειν τούτων τῶν οἰκογενειῶν, διὰ νὰ ἀπορρίψωσι τὸν ἐπιβληθέντα φόρον. Ἐκτός δὲ τούτου, ἂν παρεχωρήσωμεν τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς πολλαπλασιαστικῆς τῶν οἰκογενειῶν εἰς τοὺς Ψαρινοὺς, πρέπει διὰ τὸν αὐτὸν λόγον νὰ τὸ παρεχωρήσωμεν καὶ εἰς τοὺς Κρήτας, Ἡπειρώτας, Σουλίου-

τας, Μακεδόνες, καὶ λοιποὺς· καὶ ἐπομένως δίδεται εἰς τούτους προνόμιον, ὅπερ οἱ ἐντόπιοι δὲν ἔχουν.

Τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ προκείμενου Νομοσχεδίου εἶναι αὐτολεξὶ ἀντιγενεαγμμένον ἀπὸ τὸ 4 ἄρθρον τοῦ περὶ προκαθορίσεως Νόμου, παραλειφθέντος μόνον τοῦ πρώτου αὐτοῦ μέρους, τῆς κυρίως δηλονότι βάσεως, ἐπὶ τῇ σκατῇ τοῦ νὰ λάβῃ χώραν ἡ πολλαπλασιαστικὴ τῶν οἰκογενειῶν, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ἐπέκτασις τῆς χορηγίσεως, καὶ νὰ μὴν ἐφαρμοσθῇ τὸ πρῶτον μέρος τοῦ μνησθέντος 4 ἄρθρου, καθόσον μάλιστα γινώσκει καὶ τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι ἐν γινώσει τὸ παρόλιν ὁ Νομοθέτης.

Κατὰ τὸ ἑστῶτον 3. τοῦ πρώτου άρθρου τοῦ προκείμενου Νομοσχεδίου μέτεχοντες τῶν παρεχόμενων τοῦ Νόμου καὶ οἱ διαξενούμενοι. Ἐπειδὴ δὲ ἡ διαξενία προϋποτίθει κακοῦθειαν θατέρου τῶν συζύγων, δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο ὑποβάλλει τὴν τοιαύτην κακοῦθειαν, καὶ βραβεύει τοὺς διαξενηθσομένους· δὲν πιστεύω ὅμως, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον συνέλαβε ποτὲ τοιαύτην ἰδίαν. Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ ὁ μὲν περὶ συννομοθετοῦ Νόμος δὲν ἔρχει τὰ πρῶτάντα τῆς οἰκογενεΐας, τοῦ δὲ προκείμενου Νομοσχεδίου τὸ πρῶτον ἄρθρον θεωρῶ πλημμελές, προτείνω τὴν ἐπομένον ἐγγράφον τροπολογίαν, (τὴν ὁποίαν ἀνέγνω)· αὕτη δὲ, ὑποστηρηχθεῖσα κατ' ἐρώτησιν τοῦ Κ. Προέδρου καὶ παρ' ἄλλου Γερουσιαστοῦ, ἔχει, ὡς ἐπεται·

Τροπολογία τοῦ άρθρου 4. τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1848 Νομοσχεδίου περὶ τοῦ εἰς Ἑβέρειαν συννομοθετοῦ τῶν Ψαριανῶν.

Ἄρθρ. 1.

Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 5 τοῦ ἀπὸ 10 Μαρτίου π. ε. Νόμου περὶ συννομοθετοῦ τῶν Ψαριανῶν εἰς Ἑβέρειαν παρεχόμενης γῆς δὲν ἐννοεῖται χωριστὰ δι' ἕκαστον μέλος τῆς οἰκογενεΐας, ἀλλὰ δίδεται μία καὶ μόνη εἰς τὸν ἀρχηγέτην διὰ τὴν ἀλημελείαν τῆς οἰκογενεΐας.

Ὡς ἀρχηγέταις οἰκογενεΐας θεωροῦνται, ὅσοι εἰς μίαν τῶν ἀνωλούθων κατηγοριῶν ὑπάγονται·

- α'. Πᾶς ἔχων γυναῖκα, ἢ χρεῖων πατὴρ οἰκογενεΐας.
- β'. Πᾶσα χεῖρα, ἔχουσα τέκνα.
- γ'. Πᾶς ἄγαμος νομίμου ἡλικίας, ἔχων χωρισμένα τὰ οἰκαλά του συμφέροντα ἀπὸ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς οἰκογενεΐας, εἰς ἣν ἀνήκει, καὶ ἂν δὲν ᾖναι μέλος οἰκογενεΐας, εἰς τὴν ὁποίαν παρεχωρήθῃ τυχόν γῆ προηγουμένης κατὰ τὸν ἀπὸ 10 Μαρτίου π. ε. μνησθέντα Νόμον.

δ'. Τὰ ὄρφανὰ ἄγαμα τέκνα ἐξ ὀνόματος τοῦ ἀποθανόντος πατρὸς αὐτῶν ὡς μία οἰκογένεια, ἂν τυχὸν δὲν ἐγένετο παραχωρήσεις εἰς τὸν πατέρα ἢ μητέρα αὐτῶν προηγουμένως.

ε'. Ἐάν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς καὶ μητρὸς τὰ ὄρφανὰ δὲν ἔχωσι τὴν νόμιμον ἑλικίαν, ἢ παραλαβὴ καὶ χρῆσις τῆς παραχωρήσεως γίνεται κατὰ τοὺς γενικούς περὶ κηδεμονίας Νόμους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἰανουαρίου 1849.

Ὁ Γερουσιαστὴς Τάτλης Μαγγίνας.

Ἐπειδὴ ἡ προταθεῖσα τροπολογία, ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν Ὑπουργῶν, μεταβάλλει οὐσιωδῶς τὸ Νομοσχέδιον, πρέπει νὰ τυπωθῇ, καὶ νὰ διανεμηθῇ εἰς τοὺς Κ.Κ. Γερουσιαστὰς, ἵνα ἐν γνώσει καὶ ἐσκεμμένως ἀποφανθῶσι περὶ τοῦ παραδεχτοῦ, ἢ μὴ, αὐτῆς. Τὸ Ὑπουργεῖον ἐπίσης οὐδεμίαν δυσκολίαν ἔχει νὰ τὴν παραδεχθῇ, ἂν ἔχῃ καλῶς, καὶ ἂν συναδῇ, καὶ συντελῇ μᾶλλον εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ συναικισμού, διότι δὲν προτίθεται νὰ ὑποστηρίξῃ παντὶ σθένει τὰς εἰς τὰ λάματα προτάσεις του, ἀλλὰ μᾶλλον ἐμφανίζεται εἰς αὐτὰ διὰ νὰ ρωτηθῇ ἀπὸ τὰς γνώσεις, καὶ τὴν πείραν αὐτῶν. Ἐν ταῦτοις ἐκ τῶν ἐπομένων παρατηρήσεων του πέποιθεν, ὅτι ἡ Γερουσία θέλει πεισθῇ, καὶ παύσει πᾶσαν περαιτέρω περὶ τοῦ προκειμένου συζήτησιν καὶ ἀναβολήν.

Ὁ προλαλήσας πρὸς ὑποστήριξιν τῆς τροπολογίας του ὑπέμνησε τὸν περὶ ἐθνικῶν Νόμον, καὶ τὸν περὶ συναικισμού τῶν Ξαριανῶν, μετὰ τοὺς ὁποίους δὲν συναδεῖ ἐντελῶς, ὡς λέγει, τὸ προκειμένον Νομοσχέδιον· τὸ Ὑπουργεῖον ἀμφοτέρους τοὺς Νόμους τούτους εἶχεν ὑπὸ ὄψιν· πλὴν, θεωροῦν ἀρ' ἑτέρου, ὅτι πρόκειται περὶ συναικισμού ἀγωνιστῶν, στερηθέντων τῆς πατρίδος των, καὶ τῆς παρουσίας των ἐνεκὰ τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν ἀγῶνος, καὶ ἔχοντων τὴν ἀτυχίαν νὰ βλέπωσιν εἰσέτι τὴν ἰδίαν αὐτῶν πατρίδα δούλιν, περὶ ἀνθρώπων δηλονότι, περὶ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ δεῖξῃ ἡ Ἑλλάς πᾶσαν πρόνοιαν καὶ περιθαλψίν, παρεδέχθη τὴν μνησθεῖσαν ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος ἐλαστικότητι, τὴν ὁποίαν πέποιθεν, ὅτι ἡ Γερουσία θέλει παραδεχθῇ χάριν τῶν ἀδελφῶν μας Ξαριανῶν. Ὑμεῖς αὐτοὶ πολλάκις ὑπεστηρίξατε τὴν ὀρθὴν ἰδέαν τοῦ νὰ ἐλκύσωμεν, ὅσον ἐνεστί, πολλοὺς ἀποίκους, πρὸς εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους· τὸ δὲ Ὑπουργεῖον σήμερον προτίθεται νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἐπιθυμίαν

σας ταύτην, καὶ νὰ φέρῃ εἰς τοὺς κόλπους τῆς πατρίδος μας τοὺς μετ' ἡμῶν πολλὰ θανά ὑποστάντας Ξαριανούς.

Κατὰ τὸν προλαλήσαντα, προσέθηκε, τὸ Νομοσχέδιον οὐ μόνον εἶναι εὐρύτερον, καὶ ἐπομένως αἱ διὰ τοῦ ἀπο 10 Μαρτίου π. ε. Νόμου ὁριζόμεναι παραχωρήσεις δίδονται εἰς πολλὰς οἰκογενεῖας, ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι καὶ διὰ τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ πρώτου ἀρθροῦ ὑποβάλλεται ἡ πρὸς διαζεύξιν κακῶθαι· οὐδὲτερον τούτων εἶναι ἀληθές, διότι τὸ μὲν πρῶτον ἐδαφίον περιέχει ἓνα μόνον οἰκογενειαρχὴν, τὸ δὲ δεύτερον τὴν ἀρχηγέτριαν οἰκογενεῖας, τὸ δὲ τρίτον τὰ πατρώην, καὶ μητρῶν ὄρφανὰ, τὰ ὁποῖα θέλουν λάβει τὸ ἀντικὸν εἰς τὸν πατέρα των· ὅθεν ἐξάγεται, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἡ ἐλαστικότης, περὶ ἧς διέλαθεν ὁ προλαλήσας. Τὸ τρίτον ὡσαύτως ἐδαφίον δὲν προτίθεται νὰ περιβάλῃ τὴν πρὸς διαζεύξιν κακῶθαι, διότι ποτὲ τὸ Ὑπουργεῖον δὲν συνέλαβε τοιαύτην ἰδέαν, ἀλλ' ἐνόησε τοὺς ὑπάρχοντας διαζευγμένους.

Ἐκ τῶν ῥηθέντων λοιπὸν ἐξάγεται, ὅτι εἶναι περιττὴ ἡ τροπολογία· ἂν ὅμως ἡ Γερουσία ἐγκρίνῃ, ἄς ἀποφασίσῃ τὴν σύληψιν αὐτῆς.

Μετὰ ταῦτα ἡ Γερουσία κατ' ἐρώτησιν τοῦ Κ. Προέδρου ἀπεφασίσεν νὰ τυπωθῇ ἡ διαληφθεῖσα τροπολογία, καὶ νὰ διανεμηθῇ εἰς τοὺς Κ.Κ. Γερουσιαστὰς, τὴν δ' ἐπισύσαν νὰ συζητηθῇ.

Ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνέγνω ἔπειτα τὰ ἐξῆς Νομοσχέδια, καὶ τὰς ἐπὶ ταύτων αἰτιολογικάς ἐκθέσεις.

1) Περὶ ἐξουδεύσεως μυλοπετρῶν καὶ γύψου, καὶ

2) Περὶ διαθεσεως τῶν ἱχθυοστρασιῶν τοῦ Κράτους, ἔχοντα, ὡς ἑπεται·

ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ ἐξουδεύσεως Μυλοπετρῶν καὶ Γύψου.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Αἰτιολογῶ τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλλω εἰς τὴν παραδοχὴν καὶ ἐπιλήρησιν σας τὸ παρὰ τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων ἐπιψηφισθὲν περὶ ἐξουδεύσεως μυλοπετρῶν καὶ γύψου Νομοσχέδιον.

Οἱ λόγοι οἵτινες ὑπηγόρευσαν τὴν εἰσαγωγὴν του, φαίνονται εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσίν μου, τῆς ὁποίας ἐπισυνάπτεται ἀντίγραφο.

Συνοποδύλλεται καὶ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς Κ'. Συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς, καθ' ἣν ἐσυζητήθη τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Ἰανουαρίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Παραγγέλλομεν τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν νὰ υποβάλῃ εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τῆς Γερουσίας τὴν παρὰ τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων ἐπιμερισθὲν περὶ ἐξορύξεως μολυβδοπεντρῶν καὶ γύψου Νομοσχέδιον, καὶ ὑποστηρίξῃ αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Δεκεμβρίου 1843.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1. Αἱ κατὰ τὴν Νῆσον τῆς Μήλου μολόπατραι καὶ ὁ γύψος θέλουσι ἐξορύττεσθαι δι' ἐργολαβίας ἢ δι' ἡμερομισθίων, εἰὰν τὸ πρῶτον μέτρον ἔθελον ἀποδειχθῇ ἐπιζήμιον ἀπὸ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐνεργηθησομένης ἐκάστου ἐπιτοπίου δημοπρασίας· ἡ δὲ διάκρισις τῆς ἐργολαβίας καὶ οἱ ὅροι αὐτῆς προσδιορίζονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ὑπηρεσία τῆς διαχειρίσεως τῶν ὄρυκτων τούτων θέλει εἶσθαι χωριστὴ ἀπὸ τὴν ἐπιστάσιν τῆς ἐξορύξεως. Ἐπὶ τούτῳ θέλουσι διακτερισθαι δύο υπάλληλοι ὑπὸ τὸν τίτλον ὁ εἰς ἐπιστάτης τῆς ἐξορύξεως τῶν ὄρυκτων Μήλου μὲ μηνιαίον μισθὸν δραχ. 150, καὶ ὁ δεύτερος ἐπιστάτης τῆς διαχειρίσεως μὲ μηνιαίον μισθὸν δραχ. 100. Τὰ δὲ καθήκοντα ἀμφότερων τῶν ἐπιστατῶν θέλουσι κανονισθῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἐκτὸς αὐτῶν θέλει διακτερισθαι, καὶ εἰς φύλαξ τῶν ὄρυκτων μὲ μηνιαίον μισθὸν δραχ. 40.

Ἄρθρ. 3. Ἡ τιμὴ τοῦ γύψου προσδιορίζεται εἰς δραχ. 4 1/2 τὸ καντάρι, τῶν δὲ μολυβδοπεντρῶν ὡς ἐφεξῆς·

Διὰ τὰς ἐντὸς τοῦ Κράτους πωλουμένας·

Τῶν πελεκητῶν	δραχ.	5:50	τὸ κομμάτι.
Τοῦ καρύου	»	2:80	»
Τῆς πόλεως	»	1:70	»
Τοῦ μαστόρου	»	:80	»
Τῆς μαζούρας	»	:22	»
Τῶν χειρομύλων	»	9:	τὸ ζευγάρι.

Τῶν πελεκητῶν	δραχ.	7:50	τὸ κομμάτι.
Τοῦ καρύου	»	3:80	»
Τῆς πόλεως	»	2:40	»
Τοῦ μαστόρου	»	1:10	»
Τῆς μαζούρας	»	:32	»
Τῶν χειρομύλων	»	12:	τὸ ζευγάρι.

Ἄρθρ. 4. Ἡς πρὸς τὴν ἐξαγωγήν τῶν μολυβδοπεντρῶν διὰ τὰ ἐκτὸς τῆς ἑπικρατείας, καὶ τὴν μεταφορὰν ἐντὸς αὐτῆς, θέλουσι τηρεῖσθαι αἱ διατυπώσεις καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος περὶ Τελωνίων Νομοῦ ἀπὸ 19/31 Μαρτίου 1843.

Ἄρθρ. 5. Ὁ μεταφορὸν ἐντὸς τοῦ Κράτους μολυπτῆρας, εἰὰν δὲν παρουσιάσῃ ἐμπροσθέντος τὴν παρὰ τοῦ Τελωνιακοῦ Νομοῦ ὀριζομένην ὑπερμετρίαν, ὑποχρεοῦται ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ ἐργαστοῦ τοῦ εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς υπερβαλλούσης τιμῆς.

Ἄρθρ. 6. Ὁ ἐπιστάτης τῆς διαχειρίσεως εἶναι ὑπόχρεως νὰ διδῇ καταματικὴν ἢ χρηματικὴν ἐγγύτητα ἐκ δραχ. 2,000 διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του.

Ὁ δὲ ἐπιστάτης τῆς ἐξορύξεως θεωρεῖται ὑπεύθυνος διὰ τὴν εἰς καλὴν κατάστασιν διατήρησιν τοῦ λατομείου τῶν μολυβδοπεντρῶν.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὴν παρὼντα νόμον.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν τῶν ἑπικρατειῶν τοῦ Κράτους.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων κατὰ τὴν Κ'. Συνεδριάσιν τῆς ἐπιμέλειας τὸ εἰσάχθεν παρ' ἐμοῦ, περὶ διαθήσεως τῶν ἑπικρατειῶν τοῦ Κράτους Νομοσχέδιον· Τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ εἰσαίξω καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν παραδοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν, παρατηρῶν, ὅτι παρεδόχθη τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐπαγγελθεῖσαν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 1, διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν λέξεων *ῤα μολυπτῆρας ἢ μακροχειρόνου* καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν λέξεων *μὲχρι πεντακοδοε*.

Οἱ ὑπαγορευόμενοι τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ λόγου φαίνονται ἐν τῇ πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθέσει μου, ὥς ἐπισυνάπτεται ἀντίτυπον· ἐπισυνάπτεται ἐπίσης καὶ ἀπόσπασμα τῶν Πρακτικῶν τῆς

ειρημένης Συνεδριάσεως, ἐν ᾗ ἐκτίθενται αἱ ἐπ' αὐτοῦ γεννηθεῖσαι συζητήσεις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 ἰαννουαρίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Θ Ε Ρ Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παραγγέλλομεν τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν νὰ υποβάλλῃ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Γερουσίας, καὶ υποστηρίξῃ κατὰ τὴν συζήτησιν τὸ παρὰ τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων ἐπιψηφισθὲν περὶ διαθέσεως τῶν ἰχθυοτροφείων τοῦ Κράτους Νομοσχέδιον, παραδεχόμενοι τὴν ἐπενεχθεῖσαν παρὰ τῆς Βουλῆς τροποποίησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 ἰαννουαρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐκθέσει εἰς δημοπρασίαν μέχρι πενταετοῦς ἐκμίσθωσος ἐκεῖνα τῶν ἰχθυοτροφείων, θυνείων, ἰχθυοτράφων ποταμῶν, ἢ λιμνῶν, ἰχθυοτράφων ὑδάτων, κειμένων εἰς διάσπαα μέρη τοῦ Κράτους, ὅσων ἡ ἐκμίσθωσις πλησιάζει νὰ λήξῃ, καὶ ὅσα δύνανται τοιοῦτοτρόπως νὰ διατεθῶσιν.

Ἄρθρ. 2. Οἱ ὅροι, καθ' οὓς θέλουν ἐνεργηθῇ αἱ δημοπρασίαι, θέλουν κανονισθῇ διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 3. Αἱ υποχρεώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου, αἱ ἀσφάλειαι τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, καθὼς καὶ αἱ ποινικαὶ διατάξεις κατὰ τῶν προσβάλλοντων τὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου, ἢ τῶν ἐνοικιαστῶν, αἱ διαλαμβανόμεναι εἰς τὸν ἀπὸ 23 Μαρτίου (4 Ἀπριλίου) 1839 Νόμον περὶ πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τῶν ἰχθυοτροφείων τοῦ Κράτους, εἶναι εἰς πλήρη ἰσχὺν διὰ τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 4. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Παρατηρήσαντός τινος τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν, ὅτι εἶναι περιττὸν νὰ τυπωθῇ, καὶ διορισθῇ ἐπιτροπὴ πρὸς σύνταξιν

ἐκθέσεως, διότι ἀφορῶσι κανονισμένην καὶ τακτικὴν ὑπηρεσίαν, ἡ Γερουσία παρεσχέθη τὴν πρότασιν ταύτην.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν, ἀπαγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης, τὴν συζήτησιν τῆς ἐπὶ τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου τροπολογίας, καὶ τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς συζήτησεως τοῦ ἄρθρου ταύτου, καὶ τῶν λοιπῶν.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι

Ν. Ι. ΜΙΣΗΣ.

Σ. ΕΛΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγαλος.

Σ. Θεοχαρόπουλος.

15 ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 20 ἰαννουαρίου 1849. Ἡμέρα Πέμπτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν Κ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 33 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ Πρακτικὰ τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται μηδεμιᾶς ἐνστάσεως γενομένης.

Ἀπαγγέλλαντος τοῦ Κ. Προέδρου τὸ ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως, προτίθεται ἡ συζήτησις τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ περὶ τῶν προσόντων τῶν ἐν Κρατίᾳ συνεικισθησομένων Ψαριανῶν Νομοσχεδίου, καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐπενεχθείσης τροπολογίας.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ α. ἄρθρου καὶ τῆς ἐπὶ τούτου τροπολογίας, εἰς τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν, λαθὼν τὸν λόγον ἐπ' αὐτῆς, ὁ εἰσαγγών, εἶπε, τὴν προκειμένην τροπολογίαν Κ. Γερουσιαστῆς μᾶς ἔφερε δύο λόγους πρὸς ὑποστήρισιν αὐτῆς, α) ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Νομοσχέδιον δὲν συνάδει παντελῶς μετὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως Νόμον, καὶ β) ὅτι ἀντίκειται καὶ εἰς αὐτὸν τὸν φυσικὸν νόμον.

Ὡς πρὸς τὸν πρῶτον λόγον, ὁ προτείνας τὴν τροπολογίαν ζητεῖ νὰ συμβιβασθῇ τρόπῳ τινὰ δύο νόμοι, διαφέροντες κατὰ τῆς βάσεως καὶ τὸν σκοπὸν, διότι ὁ μὲν περὶ προικοδοτήσεως Νόμος

χορηγεί αμοιβάς δι' ὑπαρχούσας ὑπηρεσίας εἰς τοὺς ἀποκτείναν-
τας τὰ δικαιώματα, τὰ ὅποια ὁ ἴδιος Νόμος ὁρίζει· ὁ δὲ περὶ
συναικισμού παραχωρεῖ ὠφελείας καὶ ἐξαιρητικά τινα προνόμια,
πρὸς ὄφελος μᾶλλον τοῦ Δημοσίου, διὰ τὴν ἐντεῖθεν προσήνο-
μένην ἀύξισιν τοῦ πληθυσμοῦ, καὶ τὴν πρόδον τῆς βιομηχα-
νίας· διὰ τοῦτο δὲν δύναται νὰ παραβληθῇ ὁ περὶ προικοδοτή-
σεως Νόμος μὲ τὸ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχέδιον, οὐδὲ μὲ τὸν
ἤδη ἐκδοθέντα περὶ συναικισμού τὸν Φαριανὸν Νόμον τῆς 10
Μαρτίου 1846.

Εἰς πρὸς τὸν δεύτερον λόγον, ὁ προτείνων τὴν τροπολογίαν
περιορίσεν εἰς στενὰ ὅρια τὴν λέξιν οἰκογενεῖα, καὶ ταύτην
οἰκογενεῖας, ἐννοῶν ὡς πατέρα οἰκογενεῖας μόνον τὸν ἔχοντα
τέκνα ὑπεξοφίσα, συναικούντα μετ' αὐτοῦ, καὶ ὑποκειμένα εἰς
αὐτὸν ὡς ἀρχηγέτην, ἀλλὰ κατὰ τὴν νομικὴν σημασίαν τῆς
λέξεως, ὅχι μόνον ὁ τοιοῦτος θεωρεῖται πατὴρ οἰκογενεῖας, ἀλλὰ
καὶ ὁ μὴ κατὰ τὸν πολιτικὸν νόμον θεωρούμενος ὑπεξοφίσα,
συναικὼν, ἢ μὴ, κατὰ τοῦ πατρὸς, ζῶν δὲ ἀνεξαρτήτως τῆς
πατρικῆς οἰκογενεῖας, τῆς ὁποίας δὲν δύναται πῶς νὰ θεω-
ρηθῇ μέλος, παρὰ κατὰ τὴν γυναικολογικὴν σημασίαν τῆς λέξεως
οἰκογενεῖα, καθ' ἣν οἱ καταγόμενοι ἀπ' ἐνὸς ἀρχηγέτου, ὀνομα-
ζοῦνται μέλη τῆς αὐτῆς οἰκογενεῖας, καὶ τοὶ μακρυνόμενοι ἀπ' ἄλ-
λῃων κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς συγγενείας.

ὑπὸ τὴν νομικὴν λοιπὸν σημασίαν τῆς λέξεως, τὸ προκρί-
μενον Νομοσχέδιον δὲν ἀντιβαίνει παντελῶς μὴτε εἰς τὸν ὅποιον
ὀνόμασι φυσικὸν νόμον ὁ εἰσαγερὴν τὴν τροπολογίαν, μὴτε εἰς
τὸν πολιτικόν. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰ προνόμια, περὶ ὧν διατί-
νεται ὁ Κ. Γερουσιαστῆς, ὅτι εἰσάγει τὸ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχέ-
διον, παρετήρησεν, ὅτι τοῦτο, ἐρμηνεύον τὸν Νόμον τῆς 10
Μαρτίου, δὲν κινετομεῖ, μὴ χορηγῶν πλεονέκτημα ἐκείνου
δικαιώματα ἢ προνόμια, ἀλλ' οὐδὲ τὸ περὶ προικοδοτήσεως,
ὡς θέλει ἀποδείξει.

Γνωρίζετε, Κύριοι, τὰς μεγάλαις παραχωρήσεις, τὰς ὁποίας
ἡ ἐν Ἀθήναις Συνέλευσις, καὶ αἱ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις
ἔχουσιν εἰς τοὺς Φαριανούς, χάριν τοῦ συναικισμού αὐτῶν, διὰ
τὰς ὑπὲρ πατρίδος θυσίας τὸν κατὰ τὸν ἱερὸν ἄγωνα. Τί εἶναι
πρὸς ταύτας αἱ παραχωρούμεναι τῶν ὠφελειῶν διὰ τοῦ προικοδο-
θέντος καὶ τοῦ ἤδη ὑπὸ συζήτησιν νόμου; Ἀναλύων τὴν τροπο-
λογίαν εἰς τὰ καθέκαστα, παρετήρησεν, ὅτι αὐτὰ δὲν τροπολογεῖ
παντελῶς τὸ ἄρθρον Α' τοῦ Νομοσχεδίου, ἀρὰ εἶναι ἀσκοπός.
Ὡς πρὸς δὲ τὸν § 1. δὲν ἐπέφερε καμμίαν παρατήρησιν, ὡ

συμφωνοῦντα μὲ τὸ κείμενον τοῦ Νομοσχεδίου· καὶ ὅσον
δ' ἀφορᾷ τὸν § 2, προτίθειν, ὅτι, ἐνῷ τὸ Νομοσχέδιον δὲν
χορηγεῖ καμὴν προνόμιον, ἡ τροπολογία ἀραιεῖ, τὸ ὅποιον ὁ
περὶ προικοδοτήσεως νόμος διδίδει εἰς τὰς ἀτέλους χήρας, προσ-
βάλλουσα τὰ ἀντιτίθετα δικαιώματα αὐτῶν, καὶ φέρουσα
μᾶλλον πρόσκαιρα εἰς τὸν συναικισμόν, τοῦ ἑαυτοῦ ἢ προαγωγῇ
ἀνὸς ὀλικῆς ὠφελείας δὲν κατορθοῦται.

Ἄλλο πρόσκαιρον μὲγαλότερον εἶναι ἡ τροπολογία τοῦ § 3,
ἀποκλείουσα τὰ κατὰ τὸν πολιτικὸν νόμον μὴ ὑπεξοφίσα τέκνα,
τὰ ὅποια δὲν θεωροῦνται ὡς μέλη τῆς οἰκογενεῖας ὡς ἀνωτέρω
ἀποδείχθη, καὶ τὰ ὅποια ὡς τοιαῦτα δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ
συναικωθῶσιν τὸν πατέρα, χωρὶς ν' ἀπολαύσωσιν ἰδίαις
ὠφελείας. Ἀλλὰ δὲν ἔφησεν ὁ περιορισμὸς οὗτος· ἡ τροπολογία
ἀπαιτεῖ καὶ νὰ ἔχωσι χωρισμένα τὰ συμφέροντά των ἀπὸ τὰ
λοιπὰ μέλη τῆς οἰκογενεῖας, μὴ ἔχοντα καμμίαν ἐμπορικὴν
σχέσιν ἢ ἐταιρικὴν μετ' αὐτῶν· ἡ Κυβέρνησις ἀρὰ πρέπει νὰ
ἐπιμελῆται καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ὀικονομικὰ συμφέροντα, ἀπαγορεύουσα
πάναν ἐμπορικὴν σχέσιν μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν, τὴν ὁποίαν
δύνανται νὰ συνάψωσι μὲ τὸν τυχόντα.

Ὁ εἰσαγερὴν τὴν τροπολογίαν Κ. Γερουσιαστῆς παρέλειψε
τοὺς διαζευγμένους, θεωρῶντας τὴν διατάξιν ταύτην ἐξοβελιστέαν,
ὡς ὑποβάλλουσιν ὀρθὴν τὴν κακοθεσίαν, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἔμπορε
ποτὶ νὰ τὸ παραδεχθῇ, καθότι ἡ διαζεύξις δύναται νὰ ὑποτεθῇ
μᾶλλον δυστοχίᾳ, ὥχι δὲ ἀκαθάρτῃ. Τοιοῦτον περιορισμὸν,
Κύριοι, δὲν ἀπενέγκαν οὔτε εἰς τὸν νόμον τῆς προικοδοτήσεως,
οὔτε εἰς τινά ἄλλον. Ἦθελαν εἶναι λοιπὸν ἄδικον νὰ στερεώσω-
μεν τοιοῦτους, χεῖροντας ἀπὸ τὰ πολιτικὰ δικαιώματα, τὸν
ὠφελειῶν τοῦ συναικισμού, τοὺς ὁποίους ὁ νόμος τῆς προικοδοτή-
σεως δὲν ἀποκλείει, διότι συμπαραλαμβάνονται εἰς τοὺς ἐγγράμους,
οἱ ὅποιοι χεῖρον τὸ δικαίωμα τῆς προικοδοτήσεως. Διὰ τοὺς
λόγους τοὺτους προτείνω τὴν ἀπέρριψιν τῆς προταθείσης τροπο-
λογίας καὶ τὴν παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, ὡς ἔχει.

Ὁ εἰσαγερὴν τὴν τροπολογίαν Γερουσιαστῆς, ἀντικραῖον τὸν
προαγορεύσαντα, παρετήρησεν, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ προικο-
δοτήσεως, ὡς εἶπεν ὁ προλαλής, ἀλλὰ περὶ δωρεῆσεως, καὶ
ὅτι δὲν προτίθεται νὰ προσδῇ, τὰ ὅποια τὸ ἔθνος ἀπένευκε
δικαιώματα εἰς τοὺς Φαριανούς, ἀπ' ἐκείναις· μάλιστα ὑπο-
στηρίζει αὐτὰ, διαφέρον ὅμως ὡς πρὸς τὴν ἐπέκτασιν αὐτῶν,
τὴν ὁποίαν τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον διὰ τῆς ἐλαστικότητός
του καὶ τῆς ἀσφαλείας του παρενέχει, καὶ ἐπὶ τούτῳ προτείνει

νά περιορισθῇ ἡ ἐλαστικότητα αὐτοῦ, καὶ νά σαφηνισθῇ προσέ-
 θησι δὲ, ὅτι τὸ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχέδιον, ἂν καὶ ἔχῃ τὴν
 ἑαυτοῦ ἐπὶ τοῦ νόμου τῆς προκρίσεως, ἀπομακρύνεται
 αὐτῆς, ὥστε μένει εἰς τὴν αὐθαιρέσιαν τοῦ ἐκτελεστοῦ ἡ ἐφαρ-
 μογὴ αὐτοῦ ἐνεκα τῆς ἐλαστικότητος τοῦ, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν
 τούτου ἰσως παρελείφθῃ ἡ ἐπίσης αὐτῆ. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν
 § 2 συμφωνεῖ με τὸν προαγορεύσαντα, ἀρκεῖ μόνον νά προσέθῃ
 « πᾶσα γὰρ μέγιστο οἰκογενεῖας » ὡς ἐπὶ τοῦ α. ἄρθρου ἐτέθη
 « πᾶσιν ἑστέον πᾶσι οἰκογενεῖς » τὴν δὲ διαζεύξιν ἐθεώρησεν ὡς
 ἐκ κακοῦ θείας πηγῆς, διότι ἐνεκα δυσπιστίας δὲν συγχω-
 ρεῖ ὁ νόμος τὴν διαζεύξιν· ἀρα εἰς τὴν διαζεύξιν προὔπρχει
 πάντοτε κακοῦ θείας, τὴν ὁποῖαν καὶ ὁ νόμος οὕτω ποῖς χαρά-
 κτηρίζει, ἐπιβάλλων ποινὰς εἰς τοὺς διαζευγνομένους, καὶ οὐχὶ
 ἐραθεύσεις. Ἐπὶ τοῦ προκείμενου, εἶπεν, ὁ λόγος εἶναι περὶ
 διασαφηνέως νόμων, καὶ οὐχὶ περὶ διπλωματικῶν ἐγγράφων
 διασαφηνέων, καὶ τοιαύτην πρόθεσιν ἔχει ἡ εἰσαχθεῖσα τροπο-
 λογία, οὐδέποτε δὲ νά προσθέσῃ δικαιοματὰ ἀγωνιστῶν, τῶν
 ὁποῖων τὰς θυσίας καὶ αὐτὸς ἀνεγνώριστ' παραδείγμα δὲ τῆς
 ἀσφαλείας τῶν νόμων ἔφερε τὴν περὶ τοῦ ἀσυμφιδάστου τῶν
 καθιζόντων τῶν δημοτικῶν παρέρων καὶ συμβουλίων ἐγκύ-
 κλιον τοῦ Ἰπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν, ἥτις ἐγέννησε μακρὰς
 συζητήσεις ἐνεκα τῆς ἀσφαλείας τοῦ νόμου· τοιαύτην δὲ ἀσά-
 φειαν εὐρίσκωμεν καὶ εἰς ἄλλους νόμους, ὅσων τὸν τοῦ 1846
 περὶ συναισθημοῦ τῶν Ψαριανῶν εἰς τὸν § 1, τοῦ ἄρθρου 1,
 καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 2. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω προσέθηκεν, ὅτι τὸ
 προκείμενον Νομοσχέδιον δὲν θέλει εἶναι τὸ ποθεινόν ἀποτέ-
 λεσμα, μὴ οὖν; ἀναλόγου τῆς ἐκτάσεως τῆς ἐν Ἑρετρίᾳ γῆς με-
 τοὺς συναισθηνομένους, ἐπακούσας μάλιστα εἰς εἰκοσιπέντε
 οἰκογενεῖας, κατὰ τὴν ὁποῖαν παρεδόθη ἀρχὴν τὸ Νομοσχέ-
 διον, καὶ ὑπεστήριξεν ὁ προαγορεύσας διὰ τούτα ἐπιμένει νά
 διακριθῇ εἰς τὸν νόμον τὸ δικαίωμα, ὅπερ ἐκαστος δύναται
 νά λάβῃ, διότι ἄλλως εἶναι καὶ διαφορετικὸς καὶ προνομιοῦχος,
 καὶ ἐπομένως δὲν πρέπει ν' ἀρθῇ ὁ ἐκτελεστὴς εὐαίθετος εἰς
 τὴν ἐφαρμογὴν.

Ὁ Κ. Ἰπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν ἐνστάμενος κατὰ τοῦ
 προαγορεύσαντος, ἀπὸ τὴν ἑλθεσιν τοῦ εἰσαγγόντος τὴν
 τροπολογίαν Κ. Γερουσιαστοῦ πέποιθε, εἶπεν, ὅτι καὶ ὑμεῖς
 ἐπείσθητε περὶ τῆς ὀρθότητος καὶ τοῦ δικαίου τοῦ Νομοσχεδίου
 ἐρχομαι δὲ νά λύσω τὴν ἀμφιβολίαν, τὴν ὁποῖαν πιθανόν ν' ἄρσεν
 εἰς ὑμᾶς ὁ προαγορεύσας, ὅτι ὁ πρῶτος λαβὼν τὸν λόγον Κ.

Γερουσιαστὴς εἶπεν, ὅτι πρόκειται δῆθεν περὶ δωρήσεως καὶ
 οὐχὶ περὶ προκρίσεως· ἂν ἀνεγίνωσκε τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ νόμου
 τοῦ 1844, δὲν ἔθελεν εἰπεῖ βεβήτως, ὅτι ὁ λόγος εἶναι περὶ δω-
 ρήσεως, ἀλλὰ περὶ ἀμοιβῆς· ἐνεκα θυσίων πρὸς τὴν πατρίδα
 κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα· ἐν οἰκοπέδῳ μόνον καὶ ἐν στρέμματι διὰ
 κήπον δίδεται δωρεάν εἰς τοὺς συναισθηνομένους εἰς Ἑρετρίαν
 Ψαριανὸς, ἡ δὲ ἀξία τῆς παραχωρουμένης γῆς θέλει ἐκπεσθῇ
 ἐν καιρῷ τῆς ἐξουλήσεως, τῶν ὅσων τυχόν οἱ Ψαριανοὶ ἔχουν
 ἀπὸ τῶν δημοτικῶν ἀπαιτήσεων. Ὁ προαγορεύσας περιορίσθη
 εἰς τὴν ἀσάφειαν τοῦ νόμου, καὶ τὴν ἐλαστικότητά αὐτοῦ,
 ἐν ᾧ τοιοῦτον τι δὲν ὑπάρχει, ἡ δὲ προτεινόμενη τροπολογία
 ἀποβάλλει τὴν καταστροφὴν τοῦ συναισθημοῦ· ἐξετάστε, Κύριοι,
 τὸ Νομοσχέδιον, καὶ θέλετε πεισθῇ, ὅτι οὐδαμῶς δὲν λέγει, ὅλα
 τὰ μέλη τῆς οἰκογενεῖας νά λαβῶν γῆν, ἀλλ' οὔτε κενεῖαν
 ἀσάφειαν, ἡ ἐλαστικότητά θέλετε εὐρεῖ εἰς τὰ ἐδάφια αὐτοῦ
 περιγραφὴν δὲ μόνον ὁρίων, ἐντὸς τῶν ὁποῖων ὁ ἐκτελεστὴς
 θέλει ἐνεργῆσαι· ἐκ τούτου εἶμαι βεβήτως, ὅτι ἐπείσθητε, ὅτι
 τὸ Νομοσχέδιον ἔχει ὅλας τὰς αἰρέσεις, ὅσαι συντείνουν εἰς τὸν
 συναισθημόν, ἡ δὲ τροπολογία προτίθεται τὴν καταστροφὴν
 αὐτοῦ.

Ἄλλος τῶν Κ. Γερουσιαστῶν, συμφωνῶν μετὰ τὴν γνώμην
 τοῦ προαγορεύσαντος, προστίθεται, ὅτι ἀναμφιδόλος ἡ τροπο-
 λογία θέλει εἶναι περὶ τῆς, ἂν δὲν μεταρρυθμιζέται μερικὰ μέρη
 τοῦ Νομοσχεδίου, τὰ ὅποια ἀνάγκη νά ἐξετάσωμεν. Ἡ τροπο-
 λογία προσθέλλει τὸ Νομοσχέδιον ὡς πλημμελεῖ, ὡς δῆθεν
 ἐλαστικόν, ἀσάφει, καὶ προνομιοῦχον κλπ. χωρὶς νά διορθῶν
 αὐτὸ, ἐν ᾧ καὶ ἐναντίας εὐρίσκωμεν εἰς αὐτὴν πλείονα ἐλαστι-
 κότητα ὡς ἐπὶ παραδείγματι τὸν § 3, ἀντικειμένον εἰς τὸν
 πολιτικὸν νόμον, ἐφ' οὗ βασίζεται τὸ Νομοσχέδιον. Εἰς πρὸς δὲ
 τὴν σαφένειαν εὐρίσκωμεν πλείονα εἰς τὸ Νομοσχέδιον, παρ' ἣν
 ἐγγυᾶται ἡ εἰσαχθεῖσα τροπολογία, ἐκτείνουσα μάλιστα διὰ
 πολλῶν φράσεων, ὅτι δι' ὁλίγων συντέμνει τὸ Νομοσχέδιον,
 δηλαδὴ μακρογραφία καὶ ἐκτασίς· ἥτις δὲν πρέπει νά ὑπάρχῃ
 εἰς τοὺς νόμους. Ὁ εἰσαγγὼν τὴν τροπολογίαν προτιθεμένος
 τὴν σαφένειαν, μᾶς ἔδειξεν εἰς περισσότεραν ἀσάφειαν, ὅτις
 τὸ πῶς τῆς ἐκτάσεως τῆς ἐν Ἑρετρίᾳ γῆς χωρὶς νά μᾶς φέρῃ
 καὶ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἀπόδειξιν, ὥστε τὸ μὲν Νομοσχέδιον καθί-
 σταται σαφές, ἡ δὲ τροπολογία ἀσάφει· διότι ἐκτὸς τούτου
 τὸ μὲν ὁρίζει τὴν οἰκογενεῖαν συμφωνῶν μετὰ τὸν πολιτικὸν νόμον,
 ἡ δὲ τ' ἀνάγκην· ἀντὶ δὲ νά διορθῶσιν τὸν § 6'. Ὅρισεν ὅτι ἡ

άτεκνος μήτηρ λόγω άτεκνίας δέν δύναται ν' αποκτίσῃ δικαίωμα, ώστε κατ' αὐτήν πᾶς μόνον ὁ ἔχων τέκνα ἔχει καί δικαίωμα. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τήν διαζεύξιν, ἡ ὁποία, ὡς διακρίνεται, ἐμφυλγίνει τήν κακοχθύναν, εἶπεν, ὅτι ὁ γάμος εἶναι ἐμφυτον εἰς τόν ἀνθρώπον αἰσθητικῶς λίαν ισχυρόν, ὥστε κανείς δέν δύναται νά διαζευθῇ διὰ νά ἐπέλθῃ 50 στρέμματα γῆς ἀντὶ νά λάβῃ τὰ ἡμισυ ὡς σύζυγος· διὰ τοῦς ἐκτεθέντας λόγους ἐθεώρησε προτιμητέον τὸ 1. ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου παρὰ τήν εἰσχυρίσασιν ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίαν. Ὁ προτείνας τήν τροπολογίαν ἀπάντησεν, ὅτι κανείς, ὅς ὅσους ὠμίλησαν μέχρι τοῦδε, δέν ἀντέταρσε τήν πρώτην ἰδέαν τῆς τροπολογίας, ἥτις εἶναι ἡ θάσις, ἡ ὁρίζουσα τήν ἀπαρτισμὴν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας.

Παρανοθεύσας ἐνταῦθα τῆς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζητήσεως, ἐτίθη εἰς ψήφωσιν ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος τροπολογία, ἥτις ἀπερίφρακτα διὰ μεγάλης πλειψηφίας, γενομένου παραδεκτοῦ τοῦ 1. ἁρθρου τοῦ Νομοσχεδίου, ὅπως εἰσήχθη εἰς τὴν Γερουσίαν.

Ανεγνώσθη ἀκολούθως καὶ τὸ ἄρθρον 2. Ἐνταῦθα εἰς τῶν Κ. Γερουσιαστῶν παρετήρησεν, ὅτι ἀσκόπως καὶ ἄνευ ἀποτέλεσματος καθιστῶμεν ὑπεύθυνον τὸν δασυόμον, διότι οὕτως δέν εἶναι εἰς κατάστασιν νά ἐπιτηρῇ ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τῆς ξυλίας, ἐκτὸς ἐάν τὸν χαρακτηρίσωμεν ἀσυνόμον· διὰ τοῦτο καὶ τοιαῦται διατάξεις δέν πρέπει νά λαμβάνουν χώραν εἰς τοὺς νόμους, αἱ ὅποιοι δέν οὐροῦν κανὲν ἀποτέλεσμα. Ψηφοφορίας δὲ γενομένης ἐπ' αὐτοῦ, ἐγένετο δεκτὴν διὰ χειροτονίας.

Ψηφοφορήθη ἐπὶ τέλους τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, παρεδέχθη, ὅπως εἰσήχθη, διὰ ψήφων 20 κατὰ 13.

Μετὰ τοῦτο ἀνεγνώσθη ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῆς Διευθύνσεως τοῦ λιμένος Πειραιῶς, ἔχουσα, ὡς ἔπεται·

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κόριοι!

Ἡ Ἐπιτροπὴ σας λαβούσα ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ ὑπολιμεναρχείου Πειραιῶς Νομοσχεδίον, καὶ θεωρήσασα αὐτὸ μετ' ἐπιστάσιος, ἐπιφέρει τὰς ἐφεξῆς παρατηρήσεις.

Τὸ ἀπὸ 4/16 Ἰαννουαρίου 1834 Βασ. Διάταγμα περὶ ὀργανισμοῦ τῶν λιμενίων ἀρχῶν διαρίζει τοὺς λιμένες τοῦ Βασιλείου εἰς πέντε τμήματα, καὶ ὁρίζει πρωτεύοντας λιμένες αὐτῶν τὴν Ἰθρὴν, Σόρον, Σιάθον, Μεσολόγγιον καὶ Νεώκαστρον, με-

τὴν διαχωρίσιν τῆς περιφέρειας ἐκάστου τμήματος, κανονίζον, ὅτι ὅλοι οἱ εἰς τὴν περιφέρειαν ἐκάστου τμήματος καίμενοι λιμένες ὑπάγουνται εἰς τὸν πρωτεύοντα λιμένα τοῦ ἀρμοδίου τμήματος· καὶ εἰς μὲν τὸ δευτέρον ἄρθρον προσδιορίζει τοὺς ἀξιωματικούς τῶν λιμενίων εἰς τρεῖς τάξεις, ἥτοι εἰς λιμεναρχὰς μὲ βαθμὴν πλοίαρχου Γ'. τάξεως, εἰς ὑπολιμεναρχὰς μὲ βαθμὴν ὑποπλοίαρχου, καὶ εἰς ἐπιστάτας μὲ βαθμὴν σημαφόρου. Εἰς δὲ τὸ ἄρθρον τρίτον ὁρίζει, ὅτι εἰς τοὺς πρωτεύοντας λιμένες τῶν τμημάτων θέλουν διορίζεσθαι πάντοτε λιμεναρχαί, οἵτινες θέλουν προτιμᾶνται ὅλων τῶν εἰς τὴν λιμένας τῆς περιφέρειας τῶν ἀξιωματικῶν, εἰς δὲ τοὺς διαφόρους λιμένες ἐκάστου τμήματος θέλουν διορίζεσθαι ὑπολιμεναρχαὶ καὶ ἐπιστάται ἀνάλογως τῆς ἐμπορικῆς σημαντικότητος ἐκάστου λιμένος, ὥστε ἡ θέσις ἐκάστου συνδέεται μὲ τὴν βαθμὴν αὐτοῦ. Παρατηρήσας δὲ, ὅτι ἡ φράσις «ἀνάλογως τῆς σημαντικότητος ἐκάστου λιμένος» ἐννοεῖ σαφῶς, ὅτι εἰς τὰ ὑπολιμεναρχεῖα θέλουν διορίζεσθαι ἢ ὑποπλοίαρχοι, ἢ σημαφόροι, ἀνάλογως τῆς ἐμπορικῆς σημαντικότητος τοῦ λιμένος, καὶ οὐδέποτε πλοίαρχοι Γ'. τάξεως. Ἄλλως ἔβλεπον εἶσθαι περιττὴν τὸ προκαλεῖσθαι Νομοσχεδίον ἢ δὲ σκοπὸς τοῦ Νομοθέτου ὡς πρὸς τοῦτο εἶναι ὁρθός, διότι νά διατηρῆται ἡ ἱεραρχικὴ τάξις τῶν ἀξιωματικῶν, καθότι ὁ ἀξιωματικὸς δέν ἀρμυζει νά ᾖναι ὑπὸ τῆς ἀμέσους διαταγῆς τοῦ ὁμοιοβάθμου αὐτοῦ, ὡς ὑπέσχετο αὐτοῦ, διὰ νά μὴ ποσὲβάλλεται οὐσιαστικῶς ὁ χαρακτὴρ τοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ.

Ὁ παράγραφος 6'. τοῦ ἁρθρου 4. ὁρίζει, «οἱ μὲν λιμεναρχαὶ θέλουν ἀναρρέεσθαι ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν, οἱ δὲ ἄλλοι ἐπὶ τῶν λιμενίων ἀξιωματικοὶ διὰ τῶν ἀνωτέρων αὐτῶν λιμεναρχῶν, ἢ ἐπίσης καὶ τὰ ἄρθρα 25 καὶ 26, καθὼς καὶ ὁ παράγραφος 2. τοῦ ἁρθρου 28.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι τὸ ἔτος 1834, ὅτε ἐγένετο τὸ μνησθὲν ὀργανικὸν Διάταγμα, ὁ λιμὴν τοῦ Πειραιῶς ἦτο πᾶντὴ ἀσημαντός, καὶ διὰ τοῦτο κατετάχθη εἰς τὴν ὑπολιμεναρχικὴν τάξιν, ἀλλ' ἔδη ἀνέπτυχθη ἐπὶ τοσούτον ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του πλησίον τῆς Πρωτεύουσας, ὥστε πρέπει νά ᾖναι ὁ τῆς ἀνωτέρας τάξεως λιμὴν.

Ὅταν ὁ ὁρθὸς καὶ ἀκαταπολέμητος λόγος ὑπαγορεύει νά γίνη διὰ νόμου πρωτεύων λιμὴν ὁ Πειραιῶς μὲ τὴν ἀνήκουσαν Τμηματικὴν περιφέρειαν, ὥστε ν' ἀποκρίξῃ πᾶσαν τὴν Τάξιν, καθότι τὸ Νεώκαστρον ἐγένετο ὑπολιμεναρχεῖον, καὶ ἔμειναν τέσσαρα Τμήματα διὰ τοῦ ἀπὸ 7/19 Ἰουνίου 1843 Β. Δι-

τάγματος, και τότε είναι επόμενον να ηναι πλοίαρχος Γ'. τάξεως, ο λιμενάρχης του Πειραιώς, και ουχι να προδιδάζεται ο αξιωματικός χάριν της σημαντικότητας του λιμένος, ο δε λιμήν, και τοι σημαντικώτερος των λοιπών ομολογουμένως, να μένη υπολιμεναρχείον, ως κατετάχθη, καθ' ην εποχήν ήταν ασήμαντος.

Το Νομοσχέδιον αναφέρει, ότι η θέσις του υπολιμεναρχείου Πειραιώς να κατέχεται του λοιπού από πλοίαρχον Γ'. τάξεως, αντί του μέχρι τουδε υποπλοίαρχου, άλλα κατά τας όποιας ελαβε πληροφορίας ή Επιτροπή, ο περί ου ο λόγος υπολιμενάρχης Πειραιώς έχαρακτηρίσθη πλοίαρχος Γ. τάξεως την 18 Σεπτεμβρίου 1841. Άρα και τον βαθμόν έχει και τα χαρακτηριστικά και στολήν του πλοίαρχου Γ'. τάξεως δύναται να φέρη, δια να διατηρή την αξιοπρέπειαν της θέσεως ενώπιον των ξένων πλοίαρχων και σημαντικών υποκειμένων, έρχομένων εις Πειραιά, ώστε δεν μένει άλλο, ειμή ή απολαδή του περιπλέον μισθοῦ, ως τακτικού πλοίαρχου Γ'. τάξεως.

Δια τους λόγους τούτους ή Επιτροπή γνωμοδοτεί· επειδή ο υπολιμενάρχης Πειραιώς δια προαγομένου Β. Διατάγματος του 1841, φέρει τον βαθμόν και τα χαρακτηριστικά του πλοίαρχου Γ'. τάξεως, το όποιον δια πολλούς λόγους, δεν επιδέχεται ήδη μεταβολήν, και δεν μένει άλλο, ειμή ή απολαδή του περιπλέον μισθοῦ του, τον όποιον δικαιούται να λαμβάνη ένεκα των εξόδων, τα όποια απαιτούνται εις την θέσιν ταύτην, να γίνη μόν παραδεκτόν το Νομοσχέδιον, άλλα να γενή στενή σύστασις εκ μέρους του Σώματος εις τον Κ. Υπουργόν να εισάξη Νομοσχέδιον εις τα Βουλευτικά Σώματα, δια του όποιου να διορίζεται πέμπτον Τμήμα και πρωτεύων λιμήν αυτού ο Πειραιώς με την ανάγκουσαν περιφέρειαν, ώστε και ο σημαντικώτερος ούτος λιμήν να μη μένη απρεπώς υπολιμεναρχείον, και ο οργανικός Νόμος των λιμένων να ηναι ομοιόμορφος καθ' όλα τα Τμήματα και τας περιφέρειας αυτών. Επιστη δέ και οι αξιωματικοί να ηναι έκαστος εις την ανάγκουσαν με τον βαθμόν του θέσιν, συμφώνως με το οργανικόν Διατάγμα.

Εν μέλος της Επιτροπής επιφυλάττεται να κάμη τας παρατηρήσεις του κατά την συζήτησιν.

Εν Αθήναις την 49 Ιανουαρίου 1849.

Η Επιτροπή

Τ. Μαγγίνας.

Γ. Δαρειώτης.

Χ. Παππαπολίτης.

Ν. Χρυσόγελος.

Δ. Πλαπούτας.

Απεφασίσθη να συζητηθή το Νομοσχέδιον τούτο εις την επομένην Συνεδρίασιν.

Επί τέλους ο Κ. Πρόεδρος έλυσε την Συνεδρίασιν περί την 2. ώραν Μ. Μ. απαγγέλλας ως ήμερησίαν διάταξιν της επομένης Συνεδριάσεως την συζήτησιν του περί διευθύνσεως του λιμένος Πειραιώς Νομοσχεδίου, και μετά τούτο την των περί ιγθυοτροφείων και περί όρυκτων της Μήλου Νομοσχεδίων του επί των Οικονομικών Υπουργείον.

Ο Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΗΣ.

Οι Αντιπρόεδροι

Ν. Ι. ΜΕΛΗΣ.

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οι Γραμματείς

Ν. Χρυσόγελος.

Σ. Θεοχαρόπουλος.

16 ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Της 24 Ιανουαρίου 1849. Ήμέρα Παρασκευή.

Αναγνωσθέντος του ονομαστικού καταλόγου των ΚΚ. Γερουσιαστών, παρόντων 30 μέλων, ο Κ. Πρόεδρος κηρύττει την έναρξιν της Συνεδριάσεως περί την 11 ώραν Π. Μ.

Τα Πρακτικά της προλαβούσας Συνεδριάσεως αναγνωσθέντα, επικυρώνται.

Πρό της έναρξεως της συνεδριάσεως, ο Κ. επί των Εξωτερικών Υπουργός ανήγγειλεν εις το Σώμα, ότι ο ένδοξος και τελέστρις Γερουσιαστής, ο Προεδρεύσας διαφόρων Εθνικών Συνελεύσεων και της τελευταίας εν Αθήναις, ο πολλά μογήσας, και μεγάλη συνεισενεγκών εις τον υπέρ ανεξαρτησίας Ιερόν αγώνα, ο ένάρετος γερων Πανούτσος Νοταράς, πλήρης ήμερών εξεμέτρησε το ζην πρό τινων ήμερών. Το Υπουργείον προς μνήμην του ένδοξου τούτου πολίτου θέλει ενεργήσιν τα δέοντα· πέποιθ δέ, ότι και ή Γερουσία, συμμερίζομένη τα αισθήματα του Υπουργείου, θέλει δείξει πόσον τιμά την μνήμην των διακριθέντων πολιτών, δια τον ένθερμον πατριωτισμόν, και δια τας ευαγγελικάς και κωνινικάς αρετάς των· ή Γερουσία αποδεχάμενη τους λόγους του Κ. Υπουργού, εξέφρασε την επιθυμίαν του ν' αποδοθώσιν αι όφειλόμεναι τιμαί εις την μνήμην του

Περκ. Γερουσίας (Περίοδος Β'. Σύνοδος Β').

5.

τελειώσαντες, αναθέσται τὴν περί τούτου φροντίδα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, διὰ νὰ διατάξῃ τὰ δεόντα.

Ἀπαρριψάμενος ἔπειτα τοῦ Κ. Προέδρου τὸ ἀντικείμενον τῆς Συνεδριάσεως, προτίθεται εἰς συζήτησιν τὸ περί διελθόντος τοῦ ὑπολιμεναρχείου Παιονίας Νομοσχεδίου, τοῦ ὁποῖου, ἀναγνωσθέντος, ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ δια χειροτονίας.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ πρώτου καὶ μοναδικοῦ άρθρου τοῦ Νομοσχεδίου, ὁ Κ. ἐπὶ τὸν Ἐκτελεστικὸν Ὑπουργὸν ἀπέβλεπε, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν τὰς ἐπὶ τοῦ προκαταμένου Νομοσχεδίου παρατηρήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, καθὼς καὶ τὰς κατ' ἐξουσίαν γινόμεναι πρὸς τὴν ἀρμόδιον Ὑπ. ρίαν τοῦ νὰ εἰσαχθῇ Νομοσχεδίον, δι' οὗ νὰ διορίζεται πλείονες λιμεναὶ τῆς Ταύρας, καὶ πρώτων λιμὴν αὐτῶν ὁ Παιονίας ἐπὶ δὲ, παρατήρησε τὴν τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, δὲν ἀρκεῖ ἡ διαβιβαστικὴ τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ, ἀλλ' ἀπαιτεῖται ν' ἀποφανθῇ ἡ Γερουσία, ἐὰν παραδεχθῇ τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ἐγκρίνῃ νὰ συσταθῇ εἰς τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργόν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δεόντα ἢ τὰς ἀπαιτεῖ νὰ ἐρωτηθῇ τὸ Σώμα, καὶ ν' ἀποφανθῇ διὰ χειροτονίας.

Ἡ Γερουσία ἀποκρίτως, κατ' ἐρωτησὶν τοῦ Κ. Προέδρου, παραδέχθη διὰ χειροτονίας τὴν ἀνωτέρω γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ διέταξε νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἐν μέλει τῆς ἐπὶ τοῦ προκαταμένου Νομοσχεδίου Ἐπιτροπῆς νομίζω, εἶπε, περιστόν νὰ ἐπιβλεπῇ πρὸς τὸ παρὸν τὰς ὁποίας ἐπιβλέχθηεν νὰ κέρσῃ παρατηρήσεις, καὶ ὅταν ἀρρῇ τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς παραγωγῆς τοῦ λιμενὸς Παιονίας εἰς λιμεναρχίαν, ταύτας θέλω καθυποτάξαι εἰς τὸ Σ. Σώμα, ὅταν εἰσαχθῇ τὸ περί τούτου Νομοσχεδίον.

Ἐπομένως, μετὰ τὴν γινόμενὴν παρατηρήσασιν, ἐγένετο δεκτὴν τὸ προκαταμένον ἄρθρον διὰ χειροτονίας.

Ἐκφορηθὲν δὲ ἐπὶ τῶν τῶ συνόλων, ἐγένετο δεκτὸν διὰ ὁφρὸν 28 κατὰ 4, ἔχον, ὅπως ὑπεβλήθη εἰς τὴν Συνεδριάσιν τῆς 10 Ἰαννουαρίου α. ε.

Προτεθέντος ἔπειτα εἰς συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περί διαβίσεως τῶν ἰχθυοτροφείων, ὠκείων κλπ., καὶ ἀναγνωσθέντος τοῦ συνόλου, ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ δια χειροτονίας.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ πρώτου άρθρου, καὶ παρατηρήσαντός τινος, ὅτι ἐκ τούτου ἐξάγεται, ὅτι θύναται νὰ γίνωσιν ἐνοικιάσεις καὶ ἐπὶ ἐν, ἢ δύο, ἢ τρεῖς κλπ. ἔτι, ὁ Κ. ἐπὶ τὸν Οἰκονομικόν

Ὑπουργόν ἀπέβλεπε τοὺς εἰς λόγους. Τὰ ἰχθυοτροφεία, δύναται τοῦ ἀπὸ 27 Ἰαννουαρίου 1844 Νόμου, καὶ ἐπὶ τῇ ἑσσεὶ τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1839, διατίθενται τὰ πλείονα μὲν πενταστῶς, τινὰ δὲ δεκαστῶς. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ληΐς τῆς προβεβηκυίας τῶν πρώτων ἐβλάσεν, ἡ δὲ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ ἐνεργῇ ταυτοχρόνως τὴν διαβίαν ὅλων, διὰ τοῦτο παρέτεινεν ἔτι διὰ τοῦ προκαταμένου Νομοσχεδίου ἐπὶ πάντα ἔτη τὴν ἐνοικίαν τῶν πρώτων κατὰ γνημοδοτήσιν τῆς Βουλῆς, θεωρήσασα τοῦτο συμφερότερον διὰ τὴν ὁδονομίαν ἐκ τῆς πείρας, δύναται νὰ αὐξάνῃ τὰ ἐνοικιαστικά, δὲν ἔδυνάτο δὲ νὰ γίνῃ ἡ ἐνοικίασις ἐπὶ βραχυτάτῃ προβεβηκυίας, διότι καὶ αἱ ἐνοικιασταὶ ἔχον συμφέρον νὰ ἐνοικιάζων ἐπὶ πλέον τοῦ ὅπου ἡ δύο ἔτων, διὰ ν' ἀνερθώσιν κατὰ τὸ ἐπὶ ἔτος τὰς ἐκ τῶν προλαβόντων τυχόν ἐνοικίαςας ἡμερας τῶν. Ἄλλως ὅμως ἔχει ὡς πρὸς τινὰ μικρὰ ἰχθυοτροφεία, διότι, ὡς καὶ ὑποκαταμένα εἰς τὰς περιστάσεις τῶν ἑλλείων, καὶ ὡς καὶ ἀκαταρτισμένων πολλῶν δαπανῶν, δύναται ταῦτα νὰ ἐνοικιασθῶσιν ἐπὶ ἐν, ἢ δύο ἔτη μέχρι τῶν πέντε, ὅπως ἡ Κυβέρνησις θεωρεῖται ἀντικειμένον τοῦτου ἕνεκα καὶ εἰς ἀποφασιστικὸν ὁ χρόνος τῆς ἐνοικίαςας τῶν.

Ἐπομένως ἐγένετο δεκτὴν τὸ πρῶτον ἄρθρον διὰ χειροτονίας, ὡς ἔχει, καθὼς καὶ τὰ ληπὰ 2, 3, καὶ 4.

Ἐκφορηθὲν ἐπὶ τῶν τῶ συνόλων, ἐγένετο δεκτὸν παρ' ὁφρὸν, ὅπως ὑπεβλήθη εἰς τὴν Συνεδριάσιν τῆς 19 ἐνεστώτος μηνός.

Προτεθέντος μετὰ ταῦτα εἰς συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περί ἐξουσίας μελετητῶν, καὶ γύλου, καὶ ἀναγνωσθέντος παρ' ὁφρὸν τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ δια χειροτονίας.

Ἐπειδὴ ὁ μὲν προκαταμένος Νόμος εἶναι διαρκὴς, εἰπέ τις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, καὶ ἐπομένως χρῆζει ἐυδαιμονιστέρας μελέτης, καὶ σκέψεως, οὐδὲς δὲ τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ἐμελέτησαν αὐτὸν, ὡς καὶ ταπεινόντα, οὐδὲ καὶ παραπεισθέντα ἐν ἀντιτάσει εἰς τὰ Τμήματα, διὰ τοῦτο πρέπει ν' ἀνακληθῇ ἡ συζήτησις αὐτοῦ διὰ τὴν ἐπιούσαν, διὰ νὰ μελετήσῃ ἑκάστος, καὶ ἐπιφύρασι αὐτὸν ἐν γνώσει.

Ἡ Γερουσία, ἐπὶ τὴν ἄλλαν, δύο τρόποις μέχρι τούδε διατίθησιν, ὡς πρὸς τὴν συζήτησιν τῶν Νομοσχεδίων, ἐὰν μὲν ταῦτα ἔκκει συνθετῇ, καὶ ὁλοπύρην, συζητῇ αὐτὰ μετὰ 24 ὥρας ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν, χωρὶς νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὰ Τμήματα, καὶ νὰ συσταθῇ ἐπὶ τούτων Ἐπιτροπὴ, κ. τ. λ.

ὅπως ὀρίζει ὁ Κανονισμός. Εάν δὲ θεωρῇ αὐτά, χρήζοντά μελέτης, καὶ σκέψεως μεγάλης, παραπέμπονται εἰς τὰ Τμήματα, καὶ διορίζεται ἐπιτροπὴ πρὸς σύνταξιν ἐκθέσεως. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔλαβε χώραν ὁ πρῶτος τρόπος, καὶ περὶ τούτου ἀπεφάσισεν ἡδὴ ἡ Γερουσία εἰς τὴν Συνεδρίαν τῆς 19 τοῦ παρόντος. Ἄν δέ τινες τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν θέλουν νὰ μελετήσωσι τὸ προκειμένον Νομοσχέδιον, ἡ Γερουσία δύναται ν' ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν εἰς τὴν ἐπιούσαν.

Συμφωνήσαντος καὶ ἄλλου μὲ τὴν προαγορεύσαντα, καὶ προσθέσαντος, ὅτι οὐδεμίαν ἐναντίαν παρατήρησιν ἔχει νὰ κάμῃ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, ὡς καλῶς ἔχοντος, τὸ Ὑπουργεῖον, εἶπεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, οὔτε τὴν τάξιν θέλει νὰ παραβιάσῃ, οὔτε τοὺς ΚΚ. Γερουσιαστὰς νὰ ἐμποδίσῃ τοῦ νὰ σκεφθῶν ὠρίμως, καὶ νὰ ἐπιφέρουν τὴν ὑπὸν των ἐν γνώσει καὶ ἐσκεμμένως· ἐάν λοιπὸν ἐπιθυμῶν τὴν ἐπὶ τὴν αὐρίον ἀναβολὴν, οὐδαμῶς ἐγκυβόρται.

Ἐπομένως ἡ Γερουσία, κατ' ἐρώτησιν τοῦ Κ. Προέδρου, ἀνέβαλε τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Νομοσχεδίου διὰ τὴν ἐπιούσαν.

Ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλεγε μετὰ ταῦτα τὴν Συνεδρίαν, ἀπαγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης, τὴν ἐξακολουθήσασιν τῆς διακοπείσης συζητήσεως.

Ὁ Πρόεδρος

A. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

N. I. ΜΕΣΣΗΣ.

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

N. Χρυσόγονος.

Σ. Θεοχρόπουλος.

17 ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 29 Ἰαννουαρίου 1849· ἡμέρα Σάββατον.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιῶν, παρόντων 29 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 12 ὥραν τῆς Μ.

Τὰ Πρακτικά τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα, ἐγκρίνονται, μεθεμῶς γενομένης ἐνστάσεως.

Ἀναγνωσθέντος ἀποφασίᾳ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Γ. Νοταρᾶ, ἐξαγορευμένου δεκαπενθήμερον ἀπουσίας ἀδελφῶν, ἐνεκα καταπαύσεως οἰκιακῶν υποθέσεων, ἡ Γερουσία ἀπεφάσισε νὰ τῷ χορηγηθῇ, ἂν ὑπάρχῃ ἐντάλμα, κατὰ τὰ προαποφασισθέντα, 36 Γερουσιασταί.

Ἀπαγγέλλαντος μετὰ τούτου τοῦ Κ. Προέδρου τὸ ἀντικείμενον τῆς Συνεδριάσεως, ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐξουδεύσεως καὶ ἐκποιήσεως τῶν κατὰ τὴν Μῆλον μολοπατρίων καὶ γυνῶν· ἐπὶ τούτου λαβὼν τὸν λόγον εἰς τὴν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ἐπειδὴ, εἶπεν, ἡ διαρκεία τοῦ χρόνου τῆς ἐργολαβίας, μὴ προσδιορισμένη ἀπὸ τὸ Νομοσχέδιον, ἀρίσται εἰς τὴν θέλαιν τῆς Κυβερνήσεως, αὐτὴ δύναται νὰ τὴν παρατείνῃ, ἐφ' ὅσον θέλει· καὶ ἐνταῦθεν δύναται νὰ προσέλθῃ ἐπαισθητὴ εἰς τὸ δημόσιον ζήτημα· διότι, ἂν ποτὶ ἡ δι' ἡμερομισθίων ἐξόρυξις φανῇ συμφεροντοτέρα, δὲν θέλει πραγματοποιηθῇ, διαρκούσης τῆς περὶ ἐργολαβίας πολυετηρίου συμβάσεως· τούτου ἐνεκα φρονεῖ, ὅτι εἶναι συμφεροντοτερον νὰ ᾄσκηθῃ διὰ τοῦ προκειμένου ἄρθρου ὁ χρόνος τῆς διαρκείας τῆς ἐργολαβίας.

Παραδεχόμεναι, ἀντάσθεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, ὅτι πρέπει νὰ ᾄσκηται ὁ χρόνος τῆς διαρκείας, ὅσας τις προκειται περὶ διαθέσεως ἰθνηκῆς περιουσίας· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν προκειται περὶ τοιαύτης διαθέσεως, ἀλλ' ἀπλῶς περὶ ἐξουδεύσεως ὀρυκτῶν, τούτεστι περὶ προπαρασκευαστικῆς τινος πρὸς διαθέσιν πρᾶτως, διότι μετὰ τὴν ἐξόρυξιν διατίθενται τὰ ἐξορυττόμενα· ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ πρᾶξις αὕτη διαφέρει οὐσιωδῶς τῆς διαχυρίσεως, ἡ διαθέσεως τῆς ἰθνηκῆς περιουσίας, καὶ τὸ ἐκ ταύτης προερχόμενον κατ' ἔτος ποσὸν, μὴ ὑπερβαίνει τὰς 10,000 δραχμὰς, ἂν δίδει ὑπονομίαν καταχρήσεως ἐν μέρους τῆς Κυβερνήσεως, διὰ ταῦτα οὔτε ἐπιζήτημον, οὐδ' ἀπομνημονεῖν εἶναι· ν' ἀρεθῇ ὁ προσδιορισμὸς τῆς διαρκείας τῆς ἐργολαβίας εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτις, ἔχοντα ὑπ' ὅν τας εἰδικὰ περιστάσεις, εἶναι ἀρροδιατὶκα νὰ ᾄσκη ταύτην πρὸς τὸ συμφεροντοτερον· ἡ διαρκεία αὕτη δὲν θέλει εἶναι οὔτε ἐλαττωτέρα τῶν ἑνός, οὔτε μακροτέρα τῶν ὁ ἐπὶ τὴν παρατασὶν διὰ ταύτην θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὸ Ὑπουργεῖον, καθόσον ὁ ἐργολάβος, ἀσφαλίζων δι' αὐτῆς τὰ συμφεροντά του, προπαρασκευάζει τὰ ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα ἐντελέστερον, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ ἐξόρυξις γίνεται περισσητέρα, καὶ ἐπιωφελεστέρα διὰ τὸ Δημόσιον. Διὰ

να μὴ ἐπανεέλθῃ λοιπὸν τὸ Νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ προσγίνεται ματαία ἀναβολή, δύναται νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὰ Πρακτικά ὁ ἀνώτερος οὗτος ὅρος τῆς διαρκείας τῆς ἐργολαβίας, τὸν ὅποιον δὲν θέλει ὑπερβῇ τὸ Ὑπουργεῖον.

Πολλὰκις ἐλέγχθη, ἀντιτάξαν ὁ προαχθεύσας, ὅτι δὲν ὑποχρεοῦν τὴν Κυβέρνησιν αἱ καταχωριζόμεναι ἀποράσεις τῶν Νομοθετικῶν Συνατάων εἰς τὰ Πρακτικά, ἀλλὰ μόνον ὅσα ὁ Νόμος ῥητῶς ὀρίζει· ἐπομένως εἶναι ἀδικρυσιν, ἂν ἡ προτοδιορισμὸς τοῦ χρόνου πλεῖν, ἢ μὴ, εἰς τὰ Πρακτικά· διὰ τὰ προληφθῇ λοιπὸν πᾶσα καταχρησις ἐκ μέρους Ὑπουργοῦ τινος, ὅστις θέλων νὰ περιποιηθῇ εἰς ἐκτὸν ὄριον, δύναται νὰ ἐπεκτείνῃ, ἐφ' ὅσον θέλει, τὴν διαρκείαν τῆς ἐργολαβίας μετὰ συμφωνίας ἐπιδόλαβας εἰς τὸ Δημόσιον, καὶ διὰ τὰ ἔχει τέλος ἐλευθέρου ὁ συναγωνισμὸς, ὅστις δύναται νὰ ἐπιφέρει πειρασμούς εἰς τὸ Δημόσιον ὠφελείας, πρέπει νὰ ὁραθῇ διὰ τοῦ Νόμου ὁ χρόνος τῆς διαρκείας τῆς ἐργολαβίας εἶναι ὡς ἀδιάφορον, ἂν τὸ ἐκ ταύτης ποσὸν ἔχει μικρόν, ὅσοι ἡ κατὰ χρόνους πρέπει νὰ γίνονται περὶ τοῦ τῶν μικρῶν καὶ τῶν μεγάλων· ὁ λόγος δὲ, τὸν ὅποιον ὁ Κ. Ὑπουργὸς ἐπιφέρει, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον θέλει ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν Βουλὴν, ὅταν ἀλλοιωθῇ πρὸς τὰς Γερουσίας, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ οὐδεμίαν ἐπίπλοον ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς Γερουσίας· ἔχει μὲν πᾶν πείσιν, ἀπορροῦσαν, εἰς τὴν καλὴν τοῦ ἐπιστάτου Ὑπουργοῦ διαχείρισιν, ἀλλ' ἡ πίστις αὕτη δὲν δύναται νὰ ἔσται ἀμετάκλητος, μεταβάλλομένων τῶν προσώπων τούτου.

Συμφωνῶν μετὰ τὸν προαχθεύσαντα, ἐπέρχεται ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Εἰσθετικῶν Ὑπουργός, ὅτι τὰ Πρακτικά οὐδεμίαν ὑποχρεωτικὴν ἰσχύιν ἔχουν διὰ τὸ Ὑπουργεῖον, ὑποστηρίζον ὡς τὰς παρατηρήσεις τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ὅτι δὲν προκαίται περὶ διακρίσεως ἰδιωτικῆς περιουσίας, ἀλλὰ περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν αὕτη θέλει προπαραταμειωθῆναι, διὰ νὰ δικαιοδοτῇ ἀκολούθως, διαδίδοντα τὰς τούτου Σάμας, ὅτι οὐδεὶς πλῆγος σιωπῶς ὑπάρχει ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, οὐδ' ἐπὶ οὗτον τι ὑπελάθειν ὁ προαχθεύσας· παρακαλῶ δὲ, ὅτι εἴσοι ὀρθότερον νὰ μὴ προτοδιορισθῇ ὁ χρόνος τῆς διαρκείας τῆς ἐργολαβίας, διότι ἄλλως αὐτάκι μαγαλιότερα εὐνοία εἰς τὴν καταχρησιν· ἐπειδὴ, ὁρισμένῳ τοῦ χρόνου, τὸ Ὑπουργεῖον προτιθέμενον νὰ ἀμὲν καταχρησιν, δύναται νὰ ἐκμετάσθῃ τὴν ἐργολαβίαν ταύτην δι' ὅλον τὸν προσδιορισθέντα χρόνον, χωρὶς εὐθέως τινός, ἐνὸς διὰ τοῦ μὴ προτοδιορισμοῦ τοῦ χρόνου θεω-

ρεῖται ὑπερῶν, ὅταν ἀποδειχθῇ μὲν ἐπιωφελεσιότερα ἢ δι' ἐμεραιοῦσιν ἐξουσίαις, τούτω δὲ ἐξμετάσθῃ τὴν ἐργολαβίαν ἐπὶ πολλὰ ἔτη, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ μεταχειρισθῇ τὸν ἕτερον τρόπον τῆς ἐξουσίας.

Παρανοήσας ἐκτὸς τῆς συζητήσεως, ἡ Γερουσία παρεδέχθη τὸ προκείμενον ἄρθρον, εἰς ὅριον, διὰ χειροτονίας.

Αναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου δευτέρου, παρατήρησεν ὁ πρῶτον ἄρχισας, ὅτι εἰς τὴν ἐκτὴν ἐπιστάτης δύναται νὰ ἐπαρκῇ πρὸς ἐκπλήρωσιν χειροτέρου τοῦ ὑπεριστάου, τῆς διαχείρισεως ὅλων τῶν ὁρυκτῶν, καὶ τῆς ἐξουσίας, καθὼς δὲν θεωρεῖ ἀλλοιωτὴ τὸν ὅρον, καὶ τῆς ἐξουσίας, καθὼς δὲν θεωρεῖ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας, ἐπὶ τῆς ἐξουσίας, πᾶντοτι ὁ ἐπὶ τῆς ἐξουσίας, καὶ νὰ μεταβῇ ἐκ δικαιοδοτίας, διὰ νὰ διδῇ τὰς ἀπαιτούμενας περὶ τὴν ἐξουσίαν ὁρίσεις, ὡς ἐπιστάτου. Ἐάν δὲ ἄλλως γίνεται ἀναγκαῖα ἡ παντοεινὴ παρουσία αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐξουσίαν, τότε ἡ διαχείρισις δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ὑπουργόν, ἢ τὸν Τελώνιον, καὶ οὕτω καθίσταται πειρασμός ὁ ἰδιωτικὸς ἐπὶ τῆς διαχείρισεως ἐπιστάτης.

Ἐπειδὴ ὁ προαχθεύσας ποιεῖ, ἐπιτάτης ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, μάλιστα νὰ ἀπορροῦν, καὶ τακτοποιῇ τὴν διὰ Νόμου διαρκείαν, πρέπει νὰ ἡρῶσιν ὡς τὰ πρόσφορα μὲν πρὸς τὴν κοπιώδεστεραν ἐξουσίαν τῶν ὁρυκτῶν ὅλων, καὶ τὴν καλὴν διαχείρισιν αὐτῶν· καὶ ἐκτελεῖται πρὸς τὴν ἀνάγκαν οὗτο ὑπελάθειν, τούτων ἀκαταρτίως καθίσταται, ὡς διακρίσει οὗτος καὶ τῆς ὑπεριστάου· ἡ διακρίσις ἐπὶ τῆς ἐξουσίας, παρουσία ἐπιστάτου ὁριστῶν καὶ εὐθέως ἐπιστάτου εἶναι ἀπαραίτητος ἀναγκαῖα, διότι οὗτος ὄρεται νὰ ὁδηγῇ τὴν ἐργολαβίαν, νὰ προλαβῇ πᾶντα κινδύνους ἐκ τῆς καταπτώσεως τῶν πόνων· καὶ νὰ ὁρῶνται περὶ ἀκαταρτίως ἄλλου τινὸς λειτουργίας ἄλλῃ ὑπελάθειν οὕτως, ὅτι δὲν ἔχει καμὴν νὰ ὁρῶνται καὶ περὶ τῆς διακρίσεως τοῦ ἐπιστάτου, νὰ παρακαλεῖται πάντοτε αὐτὸς, νὰ ποιεῖ, νὰ ἐπιπαραστήσῃ ἀπὸ τῶν τούτων, ἡ ἀναγκαῖα διακρίσις τοῦ ὑπελάθειν εἶναι ἀναγκαῖος περιστάσις ὁριστῶν, καὶ ὁρῶνται πᾶσαν ὑπόνοιαν καταχρηστικῇ ὁ πρῶτος ἄρχων τοῦ προαχθεύσαντος, ὅτι νὰ εἴη ὑπερῶν τὸν ἐξουσίαν, ἐπέρχεται ἄρχων, τὴν ὅποιαν δὲν ἀναγκαῖα νὰ παρακαλεῖται, καὶ δὲ ἀναγκαῖον τὰ ἔργα τῆς διακρίσεως εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ὑπουργόν, ἢ τὸν Τελώνιον, διότι οὕτω ἔργοντι ἄλλῃ εὐθέως καὶ ἐπὶ τῶν ὑπεριστάων, δὲν δύναται νὰ ἐπιφορτισθῇ μετ' ἄλλῃ ὡς, καὶ νὰ ἐκπληρώσων ἀναγκαῖα χωρὶς ἔλαιον τοῦ Δημόσιου. Παρατήρησεν δ' ἐπὶ

τέλους, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν ὀρυκτῶν φύλαξ δὲν προσδιορίζεται πρῶτον ἤδη φορὰν, ἀλλ' ἐξ ἀρχῆς διατηρεῖται τοιοῦτος, ὡς ἀναγκαῖος, καὶ τώρα κανονίζεται ἡ θέσις αὐτοῦ διὰ τοῦ προκαείμενου Νόμου.

Ὁ διορισμὸς ἰδιαιτέρου ἐπὶ τῆς ἐξορύξεως ἐπιτάτου, παρετήρησεν ἄλλος, εἶναι ἀναγκαῖος, ὅχι μόνον διὰ νὰ προλαμβάνη πᾶσαν ἐκ μέρους τῶν ἐργολαβῶν κατάχρησιν, αἱτινας, ἔχοντες συμφέρον νὰ ἐξορύττουν τὰς τῆς πρώτης ποιότητος πέτρας, παρατρέχον τὰς ἄλλας, ἀλλὰ καὶ διότι εἰς καὶ μόνος δὲν ἐπαρκεῖ εἰς ἀφαιρέσας τὰς ὑπερσείας, καθόσον τὸ μὲν λατομεῖον ἀπέχει τῆς πόλεως τρεῖς περίπου ὥρας, ὁ δὲ τόπος, ὅπου ἐξορύττεται ὁ γύψος, δύει καὶ ἡμισίαις, κατ' ἄλλην διεύθυνσιν ἢ ἀνάγκη αὐτὴ εἶτι μᾶλλον καθίσταται ἐπικιοθητὴ, ὅταν ἡ ἐξορύξις γίνηται δι' ἡμερομισθίων, διότι τότε πρέπει διαρκῶς νὰ περτυρίζεται ὁ ἐπιστάτης, διὰ νὰ παρακινή τοὺς ἐργάτας, οἱ ὅποιοι, μὴ ἔχοντες συμφέρον ὡς ἐκ τῆς ποσότητος τῶν ἐξορυττομένων, δὲν θέλουν ἐργάζεσθαι ἐπιμελῶς ἐκτὸς τούτων, ὅταν ἡ ἐπιστάσις τῆς ἐξορύξεως καὶ τῆς διαχειρίσεως ἀνατεθῇ εἰς τὸν αὐτὸν, δύνανται νὰ συμβῶσι μυρία καταχρήσεις, διότι ὁ ἐπιστάτης, συμμεριζόμενος τὸ κέρδος με τοὺς ἐργολάβους, ἢ τοὺς ἐργάτας ἀποκρύπτει τὸ πῶς τῶν ἐξορυττομένων, χωρὶς νὰ ὑποκταί εἰς κανένα ἔλεγχον. Εἰπὼν τέλος, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀνατεθῇ ἡ διαχείρισις εἰς τὸν Ἐλίωνην, διότι δὲν ἔχει ἄλλον δευτὸν, καὶ διότι, πολὺ ἀπέχοντος τοῦ λατομεῖου ἀπὸ τὸ Τελωνεῖον, δὲν δύναται νὰ ἐγκαταλείπῃ τὴν τακτικὴν ὑπηρεσίαν του, ἐπὶ τῆς τὴν παραδοχὴν τοῦ προκαείμενου δευτέρου ἄρθρου ἀνεῖ τροποποιήσεώς τινος.

Ἐπομένως ἡ Γερουσία, κατ' ἐρώτησιν τοῦ Κ. Προέδρου, παρεδέχθη διὰ χειροτονίας τὸ ἄρθρον τούτου, ὡς ἔχει.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου τρίτου, ὁ προσδιορισμὸς τῶν τιμῶν, παρετήρησέ τις τῶν πραγματευσάντων, ὅτι ν' ἀρεθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ νὰ μὴ κανονισθῇ ἐκ τῶν προτέρων, διότι μόνη αὐτὴ κατὰ τὰς εἰδικὰς περιστάσεις εἶναι καταλληλοτέρα νὰ προσδιορίξῃ τὰς ἐπωφελεστέρων τιμῶν, καὶ διότι ὁ ἐκ τῶν προτέρων προσδιορισμὸς ἀποκλείει πάντα ἐπωφελεῖ συναγωνισμόν, ἐπειδὴ οὔτε περισσοτέρων τιμῶν τῆς προσδιορισμένης δύναται τις νὰ προσφέρῃ, οὐδ' ὁ ἐπιστάτης δύναται ν' αὐξήσῃ αὐτήν.

Ἀντιτάχοντος δ' ἄλλου, ὅτι εἶναι προτιμώτερον νὰ τεθῇ σταθερὸς ὥρας, πρὶν τοῦ ὁποῖου ποτὶ δὲν προσφέρεται μεγάλ-

κότερα τιμῇ, διότι ἄλλως θέλοναι συμβαίνει πολλὰι καταχρήσεις, ἐπειδὴ ὁ ἐπιστάτης τῆς διαχειρίσεως, ἐπωφελοῦμενος ἀπὸ τῶ ἀόριστον τῶν τιμῶν, καὶ μὴ ὑποκείμενος εἰς οὐδεμίαν ἐξέλεγχον, θέλει ἀποκρύπτει πρὸς ἴδιον κέρδος τὴν ἀληθινὴν τιμὴν τῶν πωλουμένων, ἐν ᾧ δὲν δύναται νὰ πράξῃ τούτο ὅταν ὁρισθῇ ἡ τιμή. — Αἱ ἐν τῇ προκαίμηνῳ ἄρθρῳ τιμῇ, προσέθεκεν ἄλλος, εἶναι πρὸ πολλοῦ διὰ τ. Διατάγματος κανονισμένοι καὶ γνωστὰ εἰς τοὺς Ἕλληνας, καὶ τοὺς ἀλλοδαπούς, καὶ ὅπου ἄλλοτε ἐγένετο διὰ Διατάγματος, γίνεται ἤδη διὰ Νόμου.

Μετὰ ταῦτα ἡ Γερουσία παρεδέχθη καὶ τὸ προκαίμηνον τρίτον ἄρθρον διὰ χειροτονίας, ὡς ἔχει, καθὼς καὶ τὰ ἀκόλουθα τέταρτον, πέμπτον καὶ ἕκτον, μεθόμως παρατηρήσεις γεννημένες.

Παραρτήσαν ἐπὶ τέλος τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ἐγένετο δεκάτῃν περὶ ἡμέρῃ.

Ἐπομένως ὁ Κ. Προεδρος ἔλασε τὴν Συνεδρίαν, ἀπαγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιμέτης τὴν ἀνάγκη τῶν Πρακτικῶν, καὶ τὴν κλήρῳσιν ἐπιτροπῆς πρὸς ἀπεκτισμὸν τῆς μεγάλης πρεσβυτείας διὰ τὴν κατὰ τὴν 25 τοῦ ἐνεστέως ἑπόμενου ἑαυτὴν τῶν ἀποδεδειγμένων τῆς Α. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι
Ν. Γ. ΜΥΗΣ
Σ. ΚΑΛΟΤΕΡΟΠΟΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Χρυσόγερος
Σ. Θ. Χαροῦπουλος.

19 ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ.

Τῆς 28 Ἰανουαρίου 1849. Ἡμέρα Πρακτικῆς.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ νομαστικῶς κατάλογου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, πρὸντων 31 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ Πρακτικά τῆς προηγουμένης ἀναγνώσθησαν, ἐπικυρώθησαν, μεθόμως γεννημένη ἐπὶ τούτων ἐνστάσις.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη ἔσθαις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς ὥρας εἰς τὸν Ἀἶθρον Καρυστίας, πρὸς ἐπισκοπὴν τοῦ ἐκεῖ ἡμῶν, τὸ ὁποῖον ἀπεφασίσθη νὰ συζητηθῇ εἰς τὴν προσεγῇ Συνεδρίαν.

Πρὸς τὴν Γερμανίαν.

Κύριοι!

Ἡ Ἐπιτροπὴ ὑμῶν, λαθύνουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπὸ τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὴν ἑστέραν ἐπιτήρησιν καθυποβληθὲν Νομοσχέδιον, περὶ ἐπιβουλῆς φόρων εἰς τὸν Ἀἰγιον Καρυστίου πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ ἑκείνῃ λιμένος, καὶ τὴν περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος τούτου λεπτομερῆ ἐκθεσὶν τοῦ ἀρμοδίου μηχανικοῦ, ἐν ᾗ ἀναγίνεται ἡ τιθεῖσα καὶ ὑπολογισμοὺς τῶν ἀπαιτούμενων ἐξόδων, καὶ θεωρεῖται, ὅτι ἡ ἐπισκευὴ τοῦ τούτου λιμένος θέλει εἶσθαι λίαν ὠφελιμὴ καὶ συνταξικὴ εἰς τὰ τὴν βελτίωσιν καὶ πρόβλιν τῆς οὐκιστικῆς τῆς Ὀθωμανικῆς, καὶ τοῦ λοιποῦ Ἀἰγίου Καρυστίου, κατὰ τὴν περὶ τούτου ὁμολογίαν γνωμοδοτήσας τοῦ Ἀστυκτοῦ Συμβουλίου Καρυστίου, παραδέρχεται τὴν τὰ χρεὴν καὶ τὰ καθ' ἑκάστη τοῦ εἰρημένου Νομοσχεδίου, καὶ συντάσσει τὴν παραδούνη αὐτῶν καὶ εἰς τὴν ἐκθετικὴν τοῦ Σ. Σωματός τῆς Γερμανίας, εἰρημνῶν, ἵνα καὶ οὕτως Ἀἷμα ἀναγκασθῶν ἐγκρίσας τοῦ Ἀἰγίου Καρυστίου, καὶ προκαλέσας τοιαῦτα εἰς τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω ἐκείνησαν τὴν συνταξὴν Νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰανουαρίου 1849.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. Καρακτάνης,
Ἰω. Βαβυρόπουλος.

Α. Μονομυρίδης,
Ν. Παναγιωτοῦ.

Ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς ἀνέγνωσε μετὰ τούτο τὸ Νομοσχέδιον περὶ χορηγίας μηχανικῆς συντάξεως εἰς τὴν χρεὴν καὶ ὀφθαλμὸν τοῦ ἀποβύσαντος Κωνσταντίνου Κολοκοτρώνη μετὰ τῆς ἀποβύσαντος ὀφθαλμοῦ, ἔχοντα, ὡς ἑπείκει.

Πρὸς τὴν Γερμανίαν.

Κύριοι!

Λαμβάνου τὴν τὴν καὶ ὑποβίβου κατὰ διακριτὴν τῆς Α. Μ. εἰς τὴν ἑστέραν συλλέκσιν τὸ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐπιτήρησιν Νομοσχέδιον, περὶ συντάξεως εἰς τὴν χρεὴν τοῦ Κ. Κολοκοτρώνη, μετὰ τροποποιήσεως τινος γινόμενης ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἐν τῇ ἀρχῇ 3. 5 γ'. αὐτοῦ. ἔχοντα τὴν τοποθεσίαν τινος εἰς τὸν ὄψιν εἰς ἐκπαιδευτικὴν τι κατὰ τὴν, τὴν ὅπου καὶ ἡ Κυβέρνησις παρεδέρχεται.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Ἰανουαρίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ χορηγίας μηχανικῆς συντάξεως εἰς τὴν χρεὴν καὶ τὰ ὀφθαλμὸν τοῦ Κωνσταντίνου Θ. Κολοκοτρώνη.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΕΡΙΟΝ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον, ὑποβίβου ὅπως ἔχει παρὰ τῆς Βουλῆς, θέλει εἰσέλθῃ εἰς τὴν Γερμανίαν, παρὰ τοῦ ἑστέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν, καὶ ὑποστεινῶν παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συλλέκσιν.

Ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερμανίας ἀπεραιοῦσαν καὶ διατάσσων ταῦτα.

Ἄρθ. 1. Εἰς τὴν χρεὴν καὶ τὰ ὀφθαλμὸν τοῦ Κωνσταντίνου Θ. Κολοκοτρώνη ἀποβύσαντος Βασιλεῦς Γερμανίας καὶ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Σχέσεων, παρεχόμενα ἀπὸ τῆς 1. Ἰανουαρίου 1849, συντάξιν, μηχανικὴ εἰς τὸν ἀρμόδιον Ταμίον εἰς δαμν, τετρακισμῶν (400).

Ἄρθ. 2. Ἡ συντάξις θέλει ἀκολουθεῖν, ἐν ὅτῳ ἡ χρεὴν μένει εἰς τὴν χρεὴν τῆς, καὶ μένει αὐτοῦ τὰ καὶ ὄψιν ἀπαικτα-σταῖσι, τὸ δὲ ὄψιν συντάσσουσι τὸ εἰστέον πιαπτον ἔτος τῆς ἐκείνης τοῦ, ἡ τοποθεσίαν ὀφθαλμοῦ Βασιλεῦς τινος διο-ρισμῶν.

Ἄρθ. 3. Ἐν ἡ χρεὴν ἀποβύσαν, ἡ συντάξις θέλει εἶναι εἰς τὰ ὀφθαλμὸν εἰς πᾶσαν δὲ ὀφθαλμὸν ἀπαι-κταῖσι, ἀπαικταῖσι τινος τὸν ὄψιν, ἐνταξιστέα, ἡ τοποθεσίαν τῶν ὀφθαλμοῦ, παρὰ τὸ παρεχόμενον τῆς ὀψιν συντάξεως.

Ἐν ἡ ὄψιν εἰς τὴν τοποθεσίαν τοῦ ὀφθαλμοῦ παρεχόμενα αὐτῇ χορηγία, καὶ ἡ εἰς τὴν πρὸς ἀνταρξὴν εἰς ἐκπαιδευτικὸν τι κατὰ τὴν τοποθεσίαν τοῦ ὀφθαλμοῦ ὀφθαλμοῦ τῶν Ἀστυ-κτοῦ εἰς κατὰ τὴν τοποθεσίαν τῆς συντάξεως, ἀπο-βίβεται τὸ παρεχόμενον μετὰ τῆς ἀποβύσαντος αὐτοῦ.

Ἄρθ. 4. Μετὰ τὴν ἀπαικταῖσι τῶν ὀφθαλμοῦ, τὴν ἐκπαι-κταῖσι, ἡ τὴν τοποθεσίαν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἡ τὴν ἀποβύσαν ὀψιν τούτων, ἡ χρεὴν, μένει εἰς τὴν χρεὴν τῆς, λαμβάνει συντάξιν εἰς τὸν ἀρμόδιον Ταμίον δαμν, κατὰ (100) τὴν αὐτῇ θέλει λαμβάνει καὶ τὸ ὀφθαλμὸν, ἐν ὅτῳ εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις.

Ἀρθ. 5. Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὶ θέλουσι ἐκτελεῖσαι καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Ἰαννουαρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργός
Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

Ἀπεφασίσθη δὲ νὰ συζητηθῇ τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο εἰς τὴν προσεχῇ Συνεδριάσειν χωρὶς νὰ τυπωθῇ ἀπὸ τοῦ Κ. Προέδρου ἔκθεσις τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 12 ὥραν, ἀπεργειλάς ὡς ἡμετέρας διατάξιν τῆς ἐπομένης τὴν συζητήσιν τῶν ἀνωτέρω ἀναγραφέντων δύο Νομοσχεδίων.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι

Ν. Γ. ΜΕΞΗΣ.

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόπουλος.

Σ. Θεοχάρουπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 29 Ἰαννουαρίου 1849.

Ἀναγνώσθεις τοῦ ἀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν Κ. Γερουσιαστῶν παρόντων 29 μελίων, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρκτήν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Γὰρ Πρακτικὰ τῆς προλαβούσης, ἀναγνώσθεις, ἐπικυροῦνται μεθεμικῶς ἐπὶ τούτων γενομένης συστάσεως.

Ἀπεργειλάσας τὸν Κωνσταντίνον τὸ ἀντικείμενον τῆς Συνεδριάσεως, προτίθεται ἡ σύγκλητος τοῦ περὶ χρηρησίως μηχανικῆς σιταζίας εἰς τὴν χερσὶ καὶ τὰ ὄργανά τοῦ ἀποδιδάσκοντος Κωνσταντίνου Θ. Κολοκοτρώνη Νομοσχεδίον.

Ἀναγνώσθεις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τοῦ Κ. Γραμματέως, εἰς τὸν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν ἔχον τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, παρακαλῶ, εἰπεῖ, τοῦ νὰ προσβάλῃ τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, τοῦ ὁποίου τὴν ἀρχὴν παραδέχεται καὶ ὑποστηρίζει,

προτίθεται μόνον νὰ ὑπομνήσῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅσα καὶ ἄλλοτε ἐληχθήσαν ἐντὸς τούτου τοῦ περιβάλλοντος περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ προκηθῇ Νόμος, κανονίζων τὰ προσόντα τῶν ἐχόντων δικαιώματα εἰς τὰς παρὰ τοῦ Δημοσίου συντάξεις, διότι τοιαῦτα ἔχουν ἀντικρίσεις καὶ οἱ ἀπιδιώσκοντες Γερουσιασταὶ, Κωνσταντῆς, Λαδωρίκας καὶ Αἰνάν, τὸν ὁποῖον οἱ οἰκογενεῖαι στερῶνται ἀπολύτως τῶν πρὸς τὸ ζῆν μέσων, ὡς καὶ πολλοὶ ἄλλοι μεγάλης ἐκδουλεύσεως καὶ θυσίας προσαναγκάσας εἰς τὴν παρὰ τὴν ἀρχὴν ἀγῶνα, περὶ τῶν ὁποίων οὐδὲν μὲν τοῦτο ἔλαβε πρῶτον ἡ Κυβερνήσις ἐνεκα τούτου τὸ Ὑπουργεῖον, ἀπονήμει ἴσων πρὸς πάντας διακρίσεων, ὁραταὶ χωρὶς περαιτέρω ἀναβολῆς, νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα Νομοσχεδίον κανονίζον, ὡς ἀνωτέρω, τὰ προσόντα τῶν συνταξίσκων. — Ἐτερος τῶν Κ. Γερουσιαστῶν, συμφωνῶν μὲ τὴν προαναγγελλομένην, προστίθεται, ὅτι ἡ γνώμη τοῦ προαναγγελλομένου πρέπει νὰ συσταθῇ στενῶς εἰς τὴν συνέδριον τοῦ Ὑπουργείου ὡς δικαία, καὶ ἔλλογος· μηδὲν δ' ἀντιπρόσας, ἐνέκρθη παρὰ τῆς νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἡ γνώμη τοῦ προαναγγελλομένου ὡς ἀπέρχεται τῶν Σώματος· παρόντες δὲ, ὅτε Κ. Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου, καὶ οἱ Κ.Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν, καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοὶ διεβεβαίωσαν, ὅτι θέλουσι ἐνεργῶς προθυμῶς συμφωνῶν μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας, ἀναγνωρίζοντες τὴν ἀνάγκην τοιαύτου Νομοσχεδίου. Δεκτὴς δὲ γενομένης τῆς ἀρχῆς τοῦ προκείμενου Νομοσχεδίου παρὰ τῆς, ἀναγνώσθησαν τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, καὶ 5, τὰ ὅποια ἐγένοντο παραδεκτὰ ἄνευ τινος παρατηρήσεως, διὰ χειροτονίας. Ἀποφασίσθη ἐπὶ τούτοις τὸ σύνολον ἐγένετο παραδεκτόν, ὅπως εἰσῆλθῃ ἐν τῇ Γερουσίᾳ κατὰ τὴν Συνεδριάσιν τῆς 28 τοῦ παρόντος, διὰ τῆς 26 κατὰ 2, ἀπὸ παραδεχθέντος τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Γ. Κολοκοτρώνη.

Ἀναγνώσθη μετὰ τοῦτο παρὰ τοῦ Κ. Γραμματέως τὸ περὶ ἐπιβολῆς φόρων εἰς τὸν Λύμην Καρυστίας, πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ καὶ λυμένους Νομοσχεδίου, μετὰ τῆς ἐπὶ τούτου ἐκθέσεως τῆς Επιτροπῆς, τοῦ ὁποίου ἡ ἀρχὴ ἐγένετο παραδεκτὴ διὰ χειροτονίας. Ἀναγνώσθησαν ἀκολουθίως τὰ ἄρθρα Α., Β., Γ., τὰ ὅποια ἐγένοντο παραδεκτὰ διὰ χειροτονίας, μεθεμικῶς ἐπὶ τούτων γενομένης παρατηρήσεως.

Ἀναγνώσθεις τοῦ ἄρθρου Α., εἰς τὸν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν παρατήρησεν, ὅτι ἡ διάταξις τοῦ προκείμενου ἄρθρου, ἀπορίσσει τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν τῶν δημοτῶν ἐπὶ ἐξακτίαν, δὲν εἶναι

δυνατόν νὰ εφαρμοσθῇ, διότι ἡ δημοτικὴ Ἀρχή, στερομένη τῶν ἀναγκαίων χρηματικῶν μέσων, θέλει ἀρχίσαι τὰς ἐργασίας μετὰ πενήκτον δύο ἢ τριῶν ἐτῶν, μέχρις οὗ πορίσθῃ τὰτα ἐπόμενος θέλει γίνῃ ἀνάγκη νὰ ἐπιχειρήσωμεν νέον νόμον κανονίζοντα τὸ κατ' ἔτος ποσὸν τῶν ἀμειβομένων, ἢ νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὴν δημοτικὴν Ἀρχὴν νὰ παράγῃ ταῦτα· ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ ἐπέλθῃ βραδύτης ἐγνωσθῆναι νὰ γίνῃ δικτὸν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρον, ὅπως ἔχει, καὶ ἐπὶ ταῦτοις ἡ Γερουσία, κατ' ἐρώτησιν τοῦ κ. Προέδρου, παρεδίδηκε τὸ προκείμενον ἄρθρον διὰ χρηματικῶς.

Υποφωτισθὲν δὲ ἐπὶ ταύταις τὸ συνέλευ. ἐγένετο δικτὸν, ὅπως εἰσῆχθῃ εἰς τὴν Γερουσίαν κατὰ τὴν Συνεδρίαν τῆς 30 Δεκεμβρίου 1848, διὰ άρθρον 26 κατὰ 2.

Ὁ κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνωσεν ἀκολουθοῦν Νομοσχέδιον περὶ προσδουρισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ τῆς Ἑλλάς διὰ τὸ 1849, καὶ αἰτιολογητὴν ἐλάθει αὐτοῦ, ἔχοντα, ὡν ἐπιστῶν·

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι Γερουσιασταί!

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ υποβάλω ἐπὶ τῇ βίβλῃ τοῦ άρθρου 16 τοῦ Συντάγματος, τὸ Νομοσχέδιον περὶ προσδουρισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ Στρατοῦ τῆς Ἑλλάς διὰ τὸ 1849 ἔτος, ἀπαρμολογητὸς εἰς τὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους, προσθέτας μὲνον τοὺς γενικοὺς ἐπιτελεῖς, ἐπειδὴ κατὰ παραδοτικὴν παραλείφθησαν εἰς τὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους Νομοσχέδιον, καὶ παρακαλῶ ὑμᾶς, ὡς εἰρησθεῖτε καὶ ἐπιταχύνετε τὴν συζήτησιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἰαννουαρίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργός

Α. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΗΛΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ν Θ Ε Ο Τ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Επιφορτίζομεν τὸν ἡμετέρον ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν νὰ παρουσιάσῃ τὸ παρὸν Νομοσχέδιον εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ ὑποστηρίξῃ αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπερασίσταμεν καὶ δικτάσαμεν τὰ ἑξῆς·

Ἐγόντες ὑπ' ὅψιν τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Συντάγματος, προσδιο-

ρίσαμεν τὴν δυνάμιν τοῦ ἡμετέρου Στρατοῦ τῆς Ἑλλάς κατὰ τὸ ἔτος 1849 εἰς 8.854, ἀξιωματικούς καὶ στρατιώτας δικαζομένους ὡς ἑξῆς·

Α. Εἰς τὰς πεταρχίας	389
Β. Γενικὴ ἐπιτελής	6
Γ. Εἰς τὰ πεζικὰ τμήματα	3,473
Δ. Εἰς τὸ ἵππικόν	224
Ε. Εἰς τὸ πυροβολικὸν μετὰ τοῦ ὀπλοστασίου	481
ΣΤ. Εἰς τὸ μηχανικόν	51
Ζ. Εἰς τὸν γραμματικόν :	
α. Πιζὴν	1,285
β. Εὐαγγέλιον	165
γ. Ἐπισκοπικὴν τῆς γραμματικῆς	115
Η. Εἰς τὴν βραβυλακίαν	2,383
Θ. Εἰς τὰ προουρχεῖα	15
Ι. Εἰς τὰ στρατιωτικὰ λησσοκομεία	24
ΙΑ. Εἰς τὸ στρατιωτικὸν Σχολεῖον	41
ΙΒ. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ μακτισμοῦ	6
ΙΓ. Εἰς τὰ στρατοδικεία	9
ΙΔ. Εἰς τὸν λόγον τῶν ἀποσπῶν	157

Γενικὴ Ἀθροίσις 8,854

Ὁ ἡμετέρος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θέλει ἐπιτελέσει τὴν παρὸντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Ἰαννουαρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΗΛΗΣ.

Ἀπεριποίησθαι δὲ νὰ τυπωθῶσι ἀμερότερα, καὶ νὰ παραπομφῶσιν εἰς τὰ Τμήματα διὰ νὰ διακριθῇ ἐπιτροπὴ, ἥτις θέλει καθυποβάλῃ τὴν ἐπὶ ταῦτοις ἐκθεσιν.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Πρόεδρος ἐλαβε τὴν Συνεδρίαν περὶ τὴν 12 ὥραν τῆς Μ., ἀναγγέλλας, ὅτι θέλουν συζητῆαι τὰ Τμήματα κατὰ τὴν 30 τοῦ παρόντος, διὰ ν' ἐπιτελεσθῶσι τὸ ἀνωτέρω Νομοσχέδιον.

Ὁ πρόεδρος

Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Ν. Ι. ΜΕΤΣΙΣ

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγελος.

Σ. Θ. Συγρόπουλος.

Τῆς 8 Φεβρουαρίου 1849 ἡμέρα τρίτη.

Αναγνωσθέντος τοῦ ἀνημαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 28 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 1/2 ὥραν π. μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως, ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται, μετὰ μὲν γενομένης ἐνστάσεως.

Αναγνωσθείσης ἀνακρίσεως τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Δ. Πλαπούτα, ἐξ αὐτοῦ μὲν πρεσβυτέρου ἀποκριθεὶς ἀδελφὸν, ὁ Γερουσιαστής ἀνέκρινε αὐτὸν.

Μετά ταῦτα ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός ἀνέγνω τὴν περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων διὰ τὸ ε. ε. Νομοσχέδιον, καὶ τὴν ἐπὶ τούτῳ αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν, ἔχοντα ὡς ἐπὶ ταῦτα.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν!

Διατεταγμένος παρὰ τοῦ Βασιλέως, ὑποβάλλω εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιφύλαξιν ὑμῶν τὸ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων διὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος Νομοσχέδιον, ἐφηρμοσμένον παρὰ τῆς Βουλῆς.

Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσίν μου, ὅν ἐπισημάνω ἐνταῦθα, ἰκανῶς ἐκτιθέσθαι οἱ λόγοι, οὕτως ἐπίσταν τὴν Κυβέρνησιν τῆς Α. Μεγαλειότητος νὰ παραδεχθῇ καὶ ἐφότος τὸ αὐτὸ σύστημα τῆς βεβαιώσεως καὶ ἐξακριβώσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων, κρίνω περὶ τούτου νὰ ἐπαναλάβω αὐτοὺς ὁδοὶ, περιορίζομαι μόνον νὰ σημειώσω, ὅτι ἡ Βουλὴ ἐπὶ νύκτα μικρὰς τροποποιήσεως ἢ συγκεφαλαιώσεως εἰς τὰ καθ' ἑκάστη τὸν εἰς αὐτὴν ὑποβληθέντος Νομοσχεδίου.

Ἄρθρ. 2. Τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶχεν εἰς τὸ πρὸς τὴν Βουλὴν ὑποβληθέν Νομοσχέδιον οὕτως α ὁ φόρος τῶν μεγάλων ζώων, ὡς καὶ τῶν δυνάμεων τοῦ ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου π. ε. Νόμου βεβαιωθέντων χοίρων πληρόνεται μέχρι τῆς 10 Μαρτίου, ὁ ἀλλ' αὕτη συνεπλήρωσε τοῦτο, ὅπως εἶχε πρὸς περισσοτέρην σαφήνειαν.

Τὰς τροποποιήσεις ταύτας, ἃς ἐπὶ νύκτα ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω διατάξεως, δὲν ἐδωκεν αὐτὴν νὰ παραδεχθῇ, καθ' ὅσον οὕτω μετεβλήθη, οὕτω παρήλασεν κατὰ μακρὸν τὴν ἔννοιαν τοῦ ἁρθροῦ.

Ἄρθρ. 3. Ἡ Βουλὴ προσέθηκε τὸ παρὸν ἄρθρον πρὸς τροποποίησιν τοῦ ἁρθροῦ 6 τοῦ περισυνῶς σχετικοῦ νόμου, ἀφ' ὧς τὴν κατάπτωσιν δυο πρωτοκλήτων πρὸς τὸ τέλος, τοῦ νὰ παραδίδεται καὶ εἰς τὸν κτηνοτρόφον τὸ ἐν τούτων. Ἐπο-

μένως τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νομοσχεδίου κατέλαβε τὴν θέσιν τοῦ ἁρθροῦ 4.

Οὐδὲ τὴν προσθήκην ταύτην ἐδίστασα νὰ παραδεχθῇ ὡς πρότασιν, ἔχουσαν τὴν ἐξασφάλισιν τῶν κτηνοτρόφων.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός

Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

Ο Θ Ω Ν.

Γ Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον, ὑπεσθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς, θέλει ὑποβληθῇ παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Φεβρουαρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν ταῦτα.

Ἄρθρ. 1. Ὁ διὰ τὸ ἔτος 1849 φόρος ἐπὶ τῶν ζώων κανονίζεται, βεβαιούται καὶ ἐισπράττεται ὑπὸ τῆς αὐτῆς διατάξεως τοῦ ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου 1848 νόμου ΟΔ' περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων, ἰσχύοντος καὶ διὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος, καθ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Ἄρθρ. 2. Ὁ φόρος τῶν μὲν μεγάλων ζώων ὡς καὶ τῶν δυνάμεων τοῦ ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου π. ε. Νόμου βεβαιωθέντων χοίρων πληρόνεται μέχρι τῆς 10 Μαρτίου, τῶν δὲ μικρῶν ζώων, ἢ τοῦ ἀνιδιοπροβάτιον, μέχρι τῆς 15 Μαΐου, τῶν δὲ ἐξεργαζομένων ἀπὸ τῆς Κράτος ὁ φόρος θέλει πληρόνεσθαι πρὶν τῆς ἐξόδου αὐτῶν, καὶ ἂν προηγήται αὐτῇ τῶν προστημιωθεισῶν ἐποχῶν ἐπομένως αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ δὲν θέλουσι ἐπιτρέψει τὴν ἐξῆλθον, πρὶν παρουσιασθῇ εἰς αὐτὰς τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρώσεως τοῦ φόρου ὡσαύτως δὲν ἐπιτρέπεται οὐδαμῶς ἡ ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν διαβάσις τῶν ζώων, τῶν ὁποίων αἱ ἀρχαὶ δὲν ἔχουσι σταθερὰν διαμονὴν εἰς ἓνα τῶν δήμων τοῦ Βασιλείου, ἂν δὲν πληρώσῃσι προαγορευμένους τὸν εἰς αὐτοὺς ἀνέχοντα φόρον, ἢ ἂν δὲν δώσωσιν ἀξιοχρείων ἐγγυήσιν.

Ἄρθρ. 3. Ἡ ἀπαριθμησις τῶν μεγάλων ἢ μὴ ἀκριβῶς δηλωθέντων ζώων ἐνεργεῖται μέχρι τέλους Μαΐου ἀπὸ ἀπαριθ-

Πρακτ. Γερουσίας. (Περίοδος Β'. Σύνοδος Β').

μητάς και βοηθούς, διευρυνόμενοι παρά της κατ' ἐπαρχίαν διοικητικής ἀρχῆς καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐξέχον· διὰ πᾶσαν ἀπαριθμῶσιν συντάσσεται πρωτόκολλον, ὑπογράφουσαν παρά τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ τῶν παρακολουθησάντων αὐτῷ δύο βοηθῶν καὶ δύο μαρτύρων, προσκαλουμένων παρά τοῦ ἀναστορέου, ἢ θελή, μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀπαριθμητῶν καὶ βοηθῶν ἐντός τριῶν ὥρων τὸ βραδύτερον, τὸ ὅπου ἔχει πᾶσαν ἰσχύιν, ἐκείνου ἀποδεχθῆ ὡς πλάστον. Καὶ τὸ πρωτόκολλον τούτου, καταστρεφόμενον εἰς διπλῶν, τὸ ἓν ἀντίστοιχον παραδίδεται ἀκριβῶς εἰς τὸν φορολογουμένον, τὸ ἄλλο παραμένον ἐν τῇ παραλῶν, διευθύνεται ἐντός 24 ὥρων εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχαίαν ἀρχήν. τὸ δὲ ὑπερὸν διευθύνεται εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐξέχον, ὅστις ὁρεῖται νὰ καταμνησθῇ τὴν προῆν, παραπέμπον αὐτὸ πρὸς τὸν πᾶρ τοῖς πληρωματοδικαῖς εἰσαγγελίαις διὰ νὰ ἐπιγρῶσθαι τὰ πρὸς καταδίκωσιν ἐνώπιον τοῦ πταιρεματοδικαίου, ἢ πληρωματοῦ διαικίου.

Ἄρθρ. 4. Ἡ ἀνάστασις τῶν γράφων διὰ τὸ 1850 θέλει γίνεσθαι ἐντός τοῦ μηνὸς Οκτωβρίου, ἢ δὲ ἀπαριθμῶσιν αὐτῶν κατὰ τὸν Νοεμβρίον ε. ε. σύμφωνα μετὰ τὸ ἀρθρ. 12 τοῦ ἀνωτέρου Νόμου.

Ἄρθρ. 5. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει διαμαρτυρεῖσθαι καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Εὐστίχως δὲ εἰς τὴν Γερουσίαν τὴν ἀνάγκην τοῦ σχετικοῦ ἐπιψηφίσαις τοῦ Νομοσχεδίου τούτου διὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ δηλώσεις τῶν ἀναστορέων μέχρι τῆς 10 Μαρτίου, ἥτις εἶναι ἡ ὁρίζουμένη προθεσμία παρά τοῦ νόμου.

Ἀποφασίσθαι ἐπομένως νὰ ταπεινῇ μόνον τὸ Νομοσχέδιον, καὶ συναλλόντα τὰ Γράμματα, νὰ διαρτίωσιν Ἐπιτροπὴν πρὸς σύνταξιν τῆς απαιτουμένης ἐκθέσεως· διὰ νὰ ἀναγρῶσθαι τὸ πρὸς κείμενον Νομοσχέδιον ἐντός τῆς παρόντος ἐβδομάδος.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἔθηκε τὴν Συνεδρίασιν, ἔρπον ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης τὴν ἀναγρῶσιν τοῦ ἀποδιδέχοντος σήμερον Νομοσχεδίου.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι

Ν. Γ. ΜΕΛΗΣ.

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγελοσ.

Σ. Θεοφάρδπουλοσ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 10 Φεβρουαρίου 1849.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἀναγκαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 27 μέλων, ὁ Κ. Πρόεδρος κρύπτει τὴν ἐναγῆν τῆς Συνεδρίασεως πρὸς τὴν 12 ὥραν τῆς Μεσσημβρίας.

Τὸ πρακτικὸν τῆς προηγουμένης Συνεδρίασεως, ἀναγνωσθέντα, ἐπιμνησθῆναι, μηδεμίαν ἐκτέλεσιν γινώσκουσαν.

Ἀναγνωσθέντων ἀναγρῶν τῶν Γερουσιαστῶν Κ. Γιαννοῦλη Καραμάνου, καὶ Ν. Παναγιωτοῦ, ἐξαιτουμένων τοῦ μὲν πρώτου τούτων ἀπουσίας εἶναι, λόγῳ ἀθενείας, ἐπιθεδίου μὲν διὰ πιστοποιητικῶν τοῦ ἐκτοῦ Δ. Παπαδοπούλου, τοῦ δὲ δευτέρου ἀκαταμνηστικῶν. Λόγῳ οἰκικῶν τῶν ὑποθέσεων, ὁ Γερουσιαστὴς παρεδέρχεται καὶ αἰτίαις ἀκαταμνηστικῶν.

Ἀναγρῶσθαι ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Λαοφάντου τῆς Τραπεζῆς. ἀναγρῶσθαι τὴν προῆν τῆς ἰσῆς περὶ ἀποσπαραγμένης καὶ παραδούσης εἰς τὴν Τραπεζῆν τῶν κατὰ τὸν ἀπὸ 4 Ἀπριλίου 1848 ὁρίων ἀποταμιωθέντων Τραπεζικῶν Γραμματίων.

Ἀναγρῶσθαι ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ ἀναγκαστικοῦ περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζῶων φόρου, ἔχουσα ὡς ἔσται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κίεσις.

Ἡ Ἐπιτροπὴ σκεπτικῶς ἐπιβλέψασα τὸ παρά τοῦ Κοινοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβληθὲν Νομοσχέδιον περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζῶων φόρου διὰ τὸ ἐκτελεσθῆναι, κατετάχθη, ὅτι τοῦ φόρου τούτου γ' εἰσπραξίς θέλει γίνεσθαι καὶ ἐντός ἐπὶ τῇ βῆσει τοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος Νόμου περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζῶων, μὲν καὶ μὴ μόνον τροποποιήσας, ἐπανεργάζεσθαι παρά τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων ἐπὶ τινὶ ἀντικείμενῳ τοῦ Νομοσχεδίου θεωρησῶσα δὲ ὁρᾶς τὰς τροποποιήσεις ταύτας, ὡς ἀπορῶσας τὴν ἐξουσίαν τῶν ἀναστορέων, καὶ μηδεμίαν ἐπανεργάζεσθαι τῶν ἀντιπροσώπων ἐπὶ τῆς ἐννοίας τῶν τροποποιουμένων τῶν ἀντικειμένων, καὶ ἔχουσα ὑπὸ τῶν τὸ καταπερὶ τῆς ἀνάγκης, ἥτις απαιτεῖ τὴν παρὰ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ἐπιψηφίσιν, παρεδέρχεται τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ καὶ τὰ καθήκοντα, ὡς ἔχουσι, καὶ συνίσταται τὴν παραδέρχον αὐτῶν καὶ εἰς τὸ Σχίσμα τῆς Γερουσίας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Φεβρουαρίου 1849.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ἀθανάσιος Λιδωρίκης
Γιαννοῦλη Χ. Πέτρος

Δ. Κανελλόπουλος
Ἰω. Πατριμάδης.

Γενομένου δὲ λόγου περὶ τῆς ταχείας ἐπιψηφίσεως τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, διὰ τὸ κατεπείγον, ἐπρότεινέ τις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ὅτι πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτης αὐτοῦ ἐπὶ τὴν αὔριον, διότι κατὰ τὸν Κανονισμόν πρέπει νὰ παρέλθουν 24 ὥραι ἀπὸ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐκθέσεως.

Παρατηρήσαντος δ' ἄλλου, καθὼς καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ὅτι τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον εἶναι λίαν κατεπείγον, καὶ ὅτι ἐπομένως πρέπει νὰ συζητηθῇ σήμερον, διότι, ἂν συζητηθῇ αὔριον, ἡ ἀνάγνωσις καὶ ἡ ἐπιχώρισις τῶν Πρακτικῶν θέλει παραταθῇ τοῦλάχιστον μέχρι τῆς τρίτης τῆς ἐλευθερίας ἐξουσίας, ἐπεὶδὴ πρὸ τούτης δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ Συνεδρίασις ἀντιπαρατηρήσαντος δ' ἄλλου, ὅτι καὶ διὰ νὰ μὴν παραβιασθῇ ὁ Κανονισμός, καὶ διὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἐπιψηφίσις τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, δύναται αὔριον νὰ συζητηθῇ, καὶ γενομένης μικρᾶς διακοπῆς, ν' ἀναγνωσθῶσι τὰ πρακτικά, ἡ Γερουσία ἀπεφάσισε νὰ συζητηθῇ αὔριον, καὶ συγχρόνως ν' ἀναγνωσθῶν τὰ τῆς συζητήσεως ἐκείνης Πρακτικά μετὰ τινὰ διακοπὴν.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν, ἀπαγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης Συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ διαληφθέντος Νομοσχεδίου.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
Ν. Γ. ΜΕΣΗΣ
Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Χρυσόγελλος
Σ. Θεοχάρδπουλος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 11 Φεβρουαρίου 1849. Ἡμέρα Παρασκευῆ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 32 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως, ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται, μηδεμίαν γενομένην ἐστάσεως.

Ἀπαγγελλάντος ἔπειτα τοῦ Κ. Προέδρου τὸ ἀντικείμενον τῆς Συνεδριάσεως, προτέθη εἰς συζήτησιν τὸ Νομοσχέδιον περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων νόμου διὰ τὸ ε. ε.

Μετὰ ταῦτα εἰς τὸν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ἐπειδὴ, εἶπεν, ὀφείλομεν σέβας εἰς τοὺς ἀποθανόντας συναδελφούς μας Γερουσιαστὰς, διὰ ταῦτα προτείνει νὰ καταρχομένηται ἐπὶ τινος πίνυκτος, ἐν τῷ Συνεδρίῳ ἐκτεθεμένου, τότε ὄνομα, ἡ ἡμέρα τῆς γεννήσεως, καὶ τῆς ἀποθιώσεως ἐκάστου τῶν ἀποθιωσάντων ΚΚ. Γερουσιαστῶν πρὸς μνήμην. Τὴν πρότασιν ταύτην ὑποστηρίζαντων καὶ ἄλλων, ἡ Γερουσία ἀπεφάσισε νὰ συζητηθῇ εἰς ἄλλην Συνεδρίαν.

Ἀναγνωσθέντος ἔπειτα τοῦ εἰρημένου Νομοσχεδίου, ἐγένετο δεκάτῃ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ.

Ἀναγνωσθέντα τὰ ἀρθρ. 1, 2, 3, 4, καὶ 5, καὶ μηδεμίαν παρατηρήσεως γενομένην, ἐγένοντα δεκάτῃ ἀπαντα, ὡς ἔχουσι.

Υποροσχηθὲν ἐπὶ τέλος τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ἐγένετο διὰ ψήφον 30 κατὰ 2 ἔχον ὅπως ὑπεβλήθη εἰς τὴν Συνεδρίαν τῆς 8 τοῦ ἐνεστώτος μηνός.

Ἐπομένως κατὰ τὴν ἐν τῇ χθρσινῇ Συνεδρίᾳ ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας, μετὰ διακοπὴν τινὰ, ἀναγνωσθέντα τὰ πρακτικά τῆς Συνεδριάσεως ταύτης, ἐγκρίνονται, μηδεμίαν γενομένην ἐστάσεως.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
Ν. Γ. ΜΕΣΗΣ
Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Χρυσόγελλος
Σ. Θεοχάρδπουλος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 17 Φεβρουαρίου 1849.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 29 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ. ἀπαγγέλλας ὡς ἀντικείμενον αὐτῆς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἑπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ στρατιωτικῆς δυνάμεως τῆς Ἑλλάς διὰ τὸ ε. ε. 1849. Ἀναγνώσθη ἐπομένως ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ἐκθεσις παρὰ τοῦ Κ. Γραμματέως, ἔχουσα, ὡς ἔπεται.

Κύριοι!

Ἡ Ἐπιτροπὴ σας, λαβούσα ὑπ' ὄψιν τὸ περί προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ διὰ τὸ ἐνεστώτος ἔτους Νομοσχέδιον, προέβλεπον, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, ὅπως ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, καὶ ὑπεβλήθη ἤδη εἰς τὴν Γερουσίαν, δὲν διαφέρει τοῦ περιουτοῦ ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἀξιωματικῶν, Ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, ἐν μὲν κατὰ τὴν μέντοι ἄξιωματικούς, καὶ αὗτοι εἰναι αἱ Γενικοὶ Ἐπιτελεῖς, αἵτινες, κατὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, δὲν εἶχον συμπληρηθῇ ἐκ παραδρομῆς εἰς τὸ τὸν παρελθόντος ἔτους Νομοσχέδιον.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, ὥρμως σκεφθεῖσα ἐπὶ τούτοις, δὲν ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ ἐμβῇ εἰς λεπτομερεῖς ἐξετάσεις ἰδίως ἐπὶ ἐκείνῃ ἐκαστοῦ τῶν Σωμάτων, τῶν συνισταντῶν τὴν δύναμιν τοῦ στρατοῦ, καθ' ὅσον τὸ προσδιορίζει αὐτὴν Νομοσχέδιον, τὸ ὅποιον προτίθεται εἰς συζήτησην, στηρίζεται ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς Διατάγματός τοῦ Στρατοῦ, καὶ ὁποῖον ἀποφασισθέν ἀποφασιστῶν τὴν περίστασιν τοῦ νὰ γινώσκον αἱ λεπτομερεῖς αὐταὶ ἐξετάσεις ἐν καιρῷ τῆς συζήτησεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, εἰς τὸν ὅποιον φαίνεται ἐγκαρδιωμένος ὁ ἀριθμὸς τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ, καὶ ἡ ἀπαιτούμενη δαπάνη δι' ἐν ἐκαστῶν τῶν συνισταντῶν αὐτοῦ Σωμάτων.

Τὴν προσχόν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐβλήθησαν ὡς εἰς τὴν χωρολογικὴν σημειωμένην ἐπικουρίαν, ὅτι ἐστὶ τὸ Σῶμα τοῦ Γενικοῦ Κώστα, διὰ τὴν διοργανισμὸν τοῦ ὅποιον εἶχεν ὑποσχεθῇ πέραν ὅ τῷ Ὑπουργῷ τῶν Στρατιωτικῶν νὰ κατεβληθῇ ἐντὸς 10 ἡμερῶν τὸ ἀπαιτούμενον Νομοσχέδιον.

Ἐξετάσασα λοιπὸν περὶ τούτων, ἐπληροφόρηθη περὶ τῶν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείων, ἐπὶ ὅ πῶς ὁ Ὑπουργὸς Κ. Ραβδίας εἶχεν εἰσάγει τούτου κατὰ τὴν παρελθούσαν Συνόδον εἰς τὴν Βουλὴν τοιοῦτο Νομοσχέδιον, ἀλλ' ἐπειδὴ, ἡκούσας τῆς Συνόδου ταύτης, δὲν ἤδυνάθη ἡ Βουλὴ νὰ ἐπληρωθῇ τῆς συζητήσεώς του, πρόκειται ἤδη νὰ τὸ εἰσάγῃ ἐν νέῳ εἰς αὐτὴν ὁ νῦν Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

Κατὰ συνέπειαν τῶν παρατηρήσεων τούτων ἡ Ἐπιτροπὴ παρεδίδθη τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ὑπὸ συζήτησιν

Νομοσχεδίου, ὅπως γινώσκῃ, καὶ συνίστασι τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν Σχ. Σύμφ. τῆς Γερουσίας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Φεβρουαρίου 1849.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Λάμπρος Νέσος

Σ. Θεοφροσύνης

Γενοβίανος Γρηγοράκης

Ἄθ. Γρηγοράδης.

Προταίναντος δὲ τοῦ Κυρίου Προέδρου, ἵνα προσδιορισθῇ ἡ ἡμέρα τῆς συζήτησεως τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, ἐν τῶν μέλει, τὰς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου Ἐπιτροπῆς, λαβὼν τὸν λόγον, ζήτησε, τὴν ἀναβολὴν κατὰ, μέχρι οὗ ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργός, προσελθὼν, ὑπεβλήῃ εἰς τὴν Γερουσίαν καταλογὸν τῶν νυνστὶ θαυμασθηθέντων καὶ προδιδασθέντων ἀξιωματικῶν, διότι μεταξὺ τούτων, ὡς ἐπληροφόρηθη, συγκαταλέγονται πολλοὶ κατεργηθέντες, ἢ καταδικασθέντες ἐπὶ ἀκαταστάσεως. Κατὰ δὲ τούτου παρατήρησεν, ὅτι τὸ σφαιρικὸν ποσὸν τῆς στρατιωτικῆς Δυνάμεως εἰς τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον ὑπεβλήθη τὸ ἀπαιτούμενον εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, ὅς ὃ καὶ ἐκτελεσθῇ ἐσχάτως συμπληρωτικῇ πιστώσει, καὶ περὶ τούτου δοκεῖ ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργός νὰ δώσει τὰς ἀπαιτούμενας πληροφορίες. Πρὸς ταῦτα ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργός ἀντίταξεν, ὅτι ἡ πρότασις τοῦ Προέδρου εἶναι ὡς τὸ προκείμενον, καὶ δὲν εἶναι καμμίαν σχέσιν μετὰ τὸ προκείμενον ζήτημα, ὅπως εἶναι, νὰ προσβληθῇ ἡ ἡμέρα τῆς συζήτησεως τοῦ κατεβληθέντος Νομοσχεδίου, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπ' αὐτῷ ἐκθέσεως, τούτου πληροφορηθῇ περὶ τῶν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργῶν.

Κατὰ τὸν Κ. Γερουσιαστὴν ἀποφασιστῶν, ὅτι τὸ ἐν ζήτημα μερίζεται τὴν γνώμην τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ, ὅτι τὸ ἐν ζήτημα διαφέρει τοῦ ἄλλου, καθόσον εἶχεν αὐτὴν σχέσιν πρὸς ἀλλήλας Ὑπουργείας, ὑποστήριξεν τὴν γνώμην τοῦ πρώτου ἀποφασιστάς, ζήτησε νὰ ὑποβληθῇ ὁ καταλογὸς, πᾶσι ὃ Γερουσίᾳ πρόβῃ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ὃ ὁ νῦν Νομοσχέδιον. Ἀντίταξεν ἄλλος, ὅτι εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐμβλέσαντι αἱ ἐκτιμώμεναι ἀπαιτήσεις, ἐνθα σημειώονται μόνον αἱ ἐν ἐνέργειᾳ ἀξιωματικοί, εἰς δὲ τὸ Νομοσχέδιον ἐπισημαίνεται ἡ ὅλη δυνάμεις τοῦ Στρατοῦ. Ἄλλος διατηρεῖ τὸ ἐκτελεσθῆναι, ὅτι εἰς τὸν προϋπολογισμὸν σημειοῦται πᾶσι τὰ ὅλην ποσόν, τὸ ὅποιον

πολλάκις υπερβαίνει τὸ πραγματικὸν συμφωνῶν δὲ μετὰ τὸν προαγορεύσαντα, ἐγνωμοδότησε νὰ προσδιορισθῇ ἡ ἡμέρα τῆς συζήτησεως, καθ' ἣν θέλουν ζητηθῇ αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος πλεονομασίαι παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ.

Ἀπερασίσθη ἐπομένως ὡς ἡμέρα τῆς συζήτησεως ἡ προσεχὴς δευτέρα ἡ 21 Φεβρουαρίου. Μετὰ ταῦτα ἐπρότεινε τις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν νὰ προσκληθῇ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς νὰ παρακαταθέσῃ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Γερουσίας τὰ ἀφορῶντα τὴν εἰς τοὺς κατοίκους Λευχωρίου χωρίον τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου) παραχώρησιν ἐθνικῶν οἰκοπέδων καὶ γαιῶν ἐπὶ δεκαετὴ πιστώσει ἐγγράφα, καθότι, ὡς ἐπληροφορήθη, τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐθνικὰ κτήματα ἐχρησίσθησαν εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ εἰρημένου χωρίου δι' ὑπουργικῆς πράξεως, ἐκδοθείσης πρὸ 15 ἡδὴ μηνῶν ἀπερασίσθη νὰ σταλῇ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν εἰς τὸν Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἵνα λάβῃ γνῶσιν τοῦ πράγματος, καὶ παρακαταθέσῃ τὰ ζητούμενα ἐγγράφα κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Σώματος εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Γερουσίας.

Ἀναγνωσθεὶς μετὰ τοῦτο ἀναφοράς τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Γεωργαντᾶ Νοταρᾶ, ζητούντος τριακοθήμερον ἀπουσίας ἄδειαν ἐνεκα σωματικῆς ἀσθενείας, βεβαιουμένης ἀπὸ τοῦ ἐπισυναντόμενον πιεσποικητικῶν τοῦ ἱατροῦ, ἀπερασίσθη νὰ τὸ παραχωρηθῇ.

Ἀκολουθῶς ὁ Κύριος Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν περὶ τὴν 12 ὥραν τῆς Μ. ἀπαγγείλας ὡς ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἐπομένης τὴν συζήτησιν τοῦ εἰρημένου Νομοσχεδίου.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι

Ν. Ι. ΜΕΣΗΣ.

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγελλος

Σ. Θεοχαρόπουλος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 21 Φεβρουαρίου 1899.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 32 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν νὰ ρξῇ τῆς συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ Πρακτικά τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως, ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται, μηδεμίαν γενουμένην ἐνστάσιν.

Ἀπαγγειλαντος ἑπειτα τοῦ Κ. Προέδρου τὸ ἀντικείμενον τῆς Συνεδριάσεως, προτίθεται εἰς συζήτησιν τὸ Νομοσχέδιον περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ τῆς ζῆρας διὰ τὸ ε. ε. τοῦ ὁποῖου ἀναγνωσθέντος, ἐρίνεται δεκτὴ ἡ ἀρχή.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ πρώτου καὶ μόνου αὐτοῦ άρθρου, εἰς τὸν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, λαβὼν τὸν λόγον, εἶπε τὰ ἑξῆς.

Δὲν ἔχω σκοπὸν νὰ κἀμω κἀμὴν ἀντίκρουσιν κατὰ τὸ νομοσχέδιον καὶ ἂν εἶχον, δὲν ἔβλεπον τὴν κἀμει, διὰ νὰ μὴ ῥέσω πρόσχημα εἰς τὴν ὑπερτίσιν. Ἀλλὰ θέλω κἀμει μόνον γενικὰς τινὰς παρατηρήσεις εἰς τὸν Κ. Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, τὰς ὁποίας εἶναι λαβὴν ὑπὸ ὄφθαλμον αἱ εἰς, καὶ ἐνδεχόμεναι νὰ τὰς ἐνεργήσῃ, νομίζω, ὅτι θὰ προκύβῃ οὐσιαστικῶς ὠφέλεια εἰς τὸ ἔθνος, καὶ ἐπεινος εἰς τὸν ἴδιον κατ' εὐχὴν καίτιν.

Ἡ κατάσταση τοῦ στρατιωτικοῦ κλάδου, καθ' ὅσον μάλιστα ἀποβλέπει τὸ οἰκονομικὸν μέρος, δὲν εἶναι ποσὸς ευχάριστος· δὲν ἐννοῶ δὲ μετὰ τοῦτο τὰ ἐνστάσεις, διότι τὸ σύστημα τοῦτο εἶναι πρὸ πολλῶν ἐτῶν, καὶ τὸ παρὸν δὲν εἶναι ἄλλο, εὐχὴ συνέχεια τοῦ παρελθόντος. Ἐπομένως ὁ νυν Ὑπουργός· δὲν εἶναι ἔνοχος, εἰμὴ, καθ' ὅσον ἐμπειροκαθένεται εἰς τὴν συνέχειαν καὶ ἐξακολουθεῖ τὸ παρελθόντος. Τὸ κράτος ἔχει λογιστικὸν σύστημα, μὲ τὸ ὅποιον συμπεριφέρονται τὰ διαφόρα ὑπουργεῖα, καὶ ὅλη ἡ οἰκονομικὴ διαχείρισις, ἐκτὸς τῶν δύο Ὑπουργείων ἡτοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ, καὶ τοῦ ναυτικοῦ· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν προκαίται σημεῖρον περὶ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, περιορίζομαι εἰς τὴν δυνάμιν τῆς ζῆρας· τὰ Ὑπουργεῖα σημειώσω εἰς τοὺς προϋπολογισμούς· τὸ εἰκόλον ποσὸν τῶν ἐξόδων συμφοροῦς μετὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους καὶ κανονισμούς, ἀλλ' εἰς τὴν διαχείρισιν λαμβάνουν μόνον ἐκεῖνα τὰ ποσά, ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ τὸ πραγματικὸν προσωπικόν, καὶ ἐκλίδουν τὰ ἐντάλματα τῆς πληρωμῆς πρὸς τοὺς ἔχοντες λαμβάνειν· προσέτι δὲ, σημειώσω καὶ ἐκεῖνα τὰ ποσὰ τῶν ἐξόδων, τὰ ὅποια δὲν πηγάζουν μὲν ἀπὸ νόμους καὶ κανονισμούς, προκαλοῦνται δὲ ἀπὸ τὴν ἀνάγκην, καθὼς τὰ ἐξόδα περὶ ὁδοποιίας, ἀποζημιώσεις ἐλθόν, ἀποστολὰς πρεσβειῶν εἰς τὰ ἕξανα Κράτη καὶ τὰ τακτικὰ παραδειγμάτων χάριν, τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν σημειώνει ἐξόδα Πρεσβειῶν, ἀλλ' ἐν δὲν ἀποσταλῶσι πρεσβεῖς, δὲν κἀμει χρῆσιν τῶν ἐξόδων τούτων, ἀλλὰ μόνον εἰς τὸ Ταμεῖον. Ἐπὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν ὑπάρχει διοικητικόν.

οργανικός νόμος, όστις, εάν περιέχει καθ' ύποθεσιν 40 επαρχούς, είναι δε πραγματικώς διωρισμένοι 32, ήτοι γάρ οι οικονομικοί, ή διότι δεν γυλάνει ή ύπερτοια εις τής ελλείψεως αυτών, δεν δίδει εντάλματα πληρωτέα, ελλή εις μόνον τους υπάρχοντες πραγματικώς. Το Υπουργείον όμως των Στρατιωτικών δεν συμμερροῦται με αυτό το σύστημα, ούτε ως προς τα εντάλματα τής πληρωτέας εις τούς έχοντες λαμβάνει, ούτε ως προς το πραγματικόν προσωπικόν, αλλά λαμβάνει το συμμερροῦν όλικόν ποσόν εις τόν προϋπολογισμόν, ήτοι το δεκατετραμύριον αυτόν κατά μίαν επί ποσού αρίθμην, εἰς τήν ομοίαν «ελαστικήν», ή εν τήνδε του πέρι του της γρημότητος, κατά τόν κανονισμὸν συγκρατῇ ἀπὸ τετρακατασὺς ἀνδράς, πραγματικῶς δε εἶναι τριακάσιοι, λαμβάνει το όλικόν ποσόν τῶν τετρακατασὺς και οὐχί τῶν τριακασίων, το όποιον δίδεται εις τὰ διάφορα στρατιωτικά τμήματα, τὰ όποια πληρώνουν κατά το υπάρχον προσωπικόν τὰ δε περισσεύοντα δεν τὰ επιστρέφουν εις τὸ δημόσιον ταμείον, ούτε εις τὸ τέλος του μήνου, ούτε εις τὸ τέλος τοῦ έτους, καὶ ως γινώσκω όλον τούτο, εἰ τὸν ότι δεν γυλάνεται εις κανένα προϋπολογισμὸν εἰς τὰς ελλείψεων γρημότητων, το όποιον εἶναι πενήντης τοῦ νόμου, ἀπὸ τῶν καὶ ζήτεια εις τὸ δημόσιον. Εἰς ὑποβόλαιον, καθὼς και δεν πρέπει νὰ ἀπορροῦσθῶμεν, ότι περισσεύουν κατ' έτος 200,000 δραχμαί, εις δὲνα εἶναι, κατά συνέχουσι πρέπει νὰ ἀναχθῇ τὸ ποσόν τοῦ περισσεύοντος τούτου εις δραχμ. 2,000,000. Ὑπάρχει ἀρα γὰρ τὸ ποσόν τούτο εις τὰ διάφορα στρατιωτικά τμήματα; Κοινὸς εἶπε! Γινώσκω ὁ ἀπαιτούμενος εἰσπληρῇ κατὰ και τὸ περισσεύμα τούτο δίδει νὰ μὴ εἰσπληρῇ εις τὸ δημόσιον ταμείον, ώστε νὰ μὴ εἰσπληρῇ εις τὰς ἀνάγκες νὰ ἀπορροῦσθῶμεν ἀπὸ τὸν Κ. Εὐμερδὸν 500,000 δραχμὰς και ἄλλας ποσὰς ἀπὸ τὴν Εὐμερδὸν Γραμμάτιον, διὰ τὰς όποιας πληρώνουν τούτους, καὶ έχουσι ὑποβόλαιον τὰς μεμύρας τῆς τριμύρας δραχμῶν εἰς τὸν εκκαταμροῦν, τῶν όποιων εἶναι τὸ δημόσιον, καὶ αἱ όποιαι εἰς δεν πληροῦνται εις τὸν προϋπολογισμὸν, νὰ εκπληθῶσι, καὶ τότε προκύπτει εἰς τὸ δημόσιον ζήτημα ὅλων και ἑκείν, ὅλην μὴ δίδει πληροῦσθαι τούτους, ὅλην δε, δίδει ὅλην εκπληθῇ αἱ μεμύρας τῆς Γραμμάτιον, τὸ όποιον εἰσπληρῶνται με μισοῖς γρημότητων. Ἐνταῦθα χαίρει νὰ μὴ εἰπῇ τις, διὰ τι δεν ἀπορροῦσθαι τούτο, καὶ ὅτι καὶ κατὰ τὸν Υπουργόν, ἁπαντὸς, ότι τὸ ἀπορροῦσθαι, καὶ ὅσον εἰσπληρῇ ἀπὸ τῶν καὶ ὅτι ὅλην εἰς τὸν τότε Υπουργὸν τῶν Στρατιωτικών, καὶ ἐνθυμῶμαι τὴν

ἡμέραν τὴν ὅραν καὶ τὸ μέρος, εις τὸ όποιον ὅλην εἰσα πρὸς τούτου. Τὸν εἶπον, ότι πρέπει καὶ τὸ Στρατιωτικόν Υπουργείον νὰ συμμερροῦν με τὸ λαμβανόν ζήτημα, δε καὶ τὰ λοιπὰ Υπουργεία καὶ τὸ ἀπορροῦσθαι τούτο ἀντιθάνει εις τὸν νόμον, καὶ λαμβάνει τὰ συμφοροῦντα τοῦ δημοσίου καὶ ἂν τυχόν γινῇ σὺν τῶν πρὸς τούτου, πρὸς τὸν εἰς ὅλην εἰσα πρὸς τούτου, αὐτὸς δε καὶ ἀνέστη, ότι τὸ θέσει δίκαιον, καὶ ότι θέλει διατάξει νὰ γινῇ ὁ εἰσπληρῇ τοῦ στρατιωτικῶν ταμείου, καὶ ἀπορροῦσθαι νὰ τετρακατασὺς με τὸ σύστημα τούτου, ἀλλὰ νομίζω, ότι δεν ἀπορροῦσθαι ὁ τότε Υπουργὸς τῶν Στρατιωτικών, καὶ διὰ τούτου εἰς τὸν τότε.

Προσέτι εἶπε κατὰ τὸν ότι εις τὸν στρατιωτικὸν κλάδον γινώσκαι περὶ τῶν τῶν εἰσπληρῇ τῶν δημοσίου, ώστε ὁ κλάδος όποιος ἀπορροῦν τὰ δύο ποσά τοῦ ὅλου ποσῶν τῶν εἰσπληρῇ εἰσπληρῇ, καὶ εἰς τὸν ομοῖον, καὶ προσέτι, ότι ὅτι μὴν εἰσπληρῇ τὰ δύο ποσά, ἄλλα καὶ περισσότερα τῶν εἰσπληρῇ τῶν εἰσπληρῇ εἰσπληρῇ, καὶ ὅσον ἀπορροῦσθαι, καὶ πρὸς τούτου, ότι δεν εἰσπληρῇ εἰσπληρῇ καὶ ὅσον ὁ ἀπορροῦσθαι. Ἐνταῦθα ὅλην εἰσα πρὸς τούτου 1849 κατὰ τὸν εἰσπληρῇ προϋπολογισμὸν ἀπορροῦσθαι εις δραχμὰς 14,286,499 ὅτοι.

Απὸ εἰσπληρῇ εἰσπληρῇ	7,709,556 —
Απὸ εἰσπληρῇ εἰσπληρῇ	4,065,445 —
Απὸ εἰσπληρῇ εἰσπληρῇ, ἀπορροῦσθαι καὶ τετρακατασὺς	331,756 —
Απὸ εἰσπληρῇ εἰσπληρῇ, ὅλην, ὅλην, ὅλην καὶ	1,715,816 —
Απὸ εἰσπληρῇ εἰσπληρῇ, ὅλην, ὅλην, καὶ τῶν εἰσπληρῇ	319,463 —
Απὸ μισοῖς εἰσπληρῇ	144,463 —
	14,286,499 —

Εἰς τούτους ποσῶν: νὰ ἀπορροῦσθαι τὰ μετὰ ὅλην εἰς ἀπορροῦσθαι (καὶ ότι δεν γινώσκαι μετὰ εἰς νὰ πρὸς τούτου πρὸς ὁ δραχμὰς τὸ καλόν, ὅς εἶναι εις τὸν προϋπολογισμὸν, ούτε ὁ εἰς τὸν ὅλον τῆς μεμύρας και βαλάντιον δύναται νὰ εἶναι, ὅς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν συμφοροῦνται, ὅς εἰς τὸν εἰσπληρῇ

των προϊόντων τουλάχιστον δρ.	800,000
Εξόδα εισπραξ. και επισκευάς	1,570,505
Τα του ταχυδρομείου, τα οποία σημειούνται μόνον διά την τάξιν εις τὰ έσοδα και έξοδα . . .	200,931
	2,571,436 —

Μένων . . . 11,715,063 —
Των οποίων τὰ ἑμισυ μένου δρχ. . . 5,857,531:50
Ὡς ἴδωμεν τῶρα ἐν εἰς τὸν στρατιωτικὸν κλάδον ἐξο-
δεύονται τὸ ἕμισυ τούτων, ἢ και περισσώτερον.

Ετήσια έξοδα τοῦ Υπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν	
Κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1849, ὅλων ποσόν	
δραχμῶν	4,679,807 —
ἢ αἰτηθεὶσα νέα πίστωση	180,000 —
	4,859,807 —

Εκτὸς τούτων εἶναι και ἄλλο ποσὸν ἐξόδων εἰς τὸν στρατιω-
τικὸν κλάδον ἀραιτῆς ποσότητος, τὸ ὁποῖον δὲν φαίνεται εἰς
τὸν προϋπολογισμὸν, διότι ἐν μέρει μέρος ἀνωμαλικῶν ἐλαττω-
μάτων ἑλθοῦν γραμμάτων διὰ γαίης ἐθνικῆς εἰς ἀντίμισθον τῆς
μισθοδοσίας των. Τὸ ποσὸν τούτο εἰς τὴν ἡμέραν ὅπου ἔχει
Υπουργός, ὡς θεωρεῖται, ἀναβαίνει εἰς δρχ. 7,300,000 —

Εἶναι προσετι ἀπραγματοποιεῖται εἰς χεῖρας
ἐλαττωμάτων και ἄλλων πολιτῶν, αἱτινες τὰ
ἡγόρασαν, τουλάχιστον 800,000 —
8,100,000 —

Και ταῦτα, ἐκτὸς ἐκείνων, τὰ ὅποια εἶναι εἰς τὰ διάφορα
Μητρώα, και τὰ ὅποια μένου εἰσὶ ἀπραγματοποιήτα, φθα-
νόντα ἴσως εἰς 2,000,000 δραχμῶν. Ἐν λοιπὸν δὲν ἐλάμ-
βανον τὰς ἐθνικὰς ταύτας γαίαι, ἤθελον λαμβάνει βεβαίως τὸν
μηνικὸν μισθὸν ὡς και οἱ λοιποὶ και προσετι ἂν παρατηρήσῃ
τις μόνον τὸν τάκον τὸν ὡς ἀνωτέρω προπληρωθεῖσιν δραχμῶν
8,100,000 ἀναβαίνει εἰς δρχ. 800,000 ἐκτὸς τῆς ἐπιμερ-
πίας τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, τὴν ὁποίαν στερείται διὰ παντός τὸ
δημόσιον, και τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνουν κατ' ἔτος οἱ βεβήντες
ἐλαττωμάτων πρὸς ἀποζημίωσιν τῆς μισθοδοσίας των ἅρα εἶναι
ἐτησίαι δαπάναι, καὶ γίνεται εἰς τὸν στρατιωτικὸν κλάδον,
ἐκτὸς των ἐξόδων ἐκείνων, τὰ ὅποια γίνονται διὰ τὴν δημόσιον
ασφάλειαν. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ ποσὸν των δρχ. 8,100,000 εἶναι
δι' ἐξ ἔτη, ἔπεται, ὅτι τὸ ἐν ἔκτον αὐτοῦ εἶναι ἡ ἐτησίαι δα-

πάνη δικαιολογούμενον λοιπὸν τὸ ποσὸν τούτο εἰς ἐξ ἑκάς μερίδας
σέρει ποσὸν 1,350,000, τὸ ὁποῖον προσθετέμενον εἰς τὸ ἀνω-
τέρω ποσὸν τῆς ἐτησίαις δαπάναις τοῦ προϋπολογισμοῦ και τῆς
πιστώσεως δρχ. 4,859,807, συμπεσοῦται τὸ ὅλον ποσὸν
τῆς ἐτησίαις δαπάναις τοῦ στρατιωτικοῦ κλάδου, 6,209,807.
Παραβλλόμενον λοιπὸν τὸ ποσὸν τούτο μετ' ἡμισυ των ἐπι-
σιων εἰσοδημάτων, τὸ ὁποῖον εἶναι ὡς ἀνωτέρω δρ. 5,857,531:50,
ἀποδεικνύεται ἡ ἐτήσια δαπάνη εἰς τὸν στρατιωτικὸν κλάδον
περισσότερα τοῦ ἡμισυ τοῦ ὁλοῦ ποσῶ των ἐτήσιων εἰσο-
δημάτων κατὰ δρχ. 352,275.

Εἰς ποῖον ἔθνος τοῦ κόσμου, ὅχι μόνον ἐν καιρῷ εἰρήνης,
ἀλλ' ἐν καιρῷ πολέμου, ἐξοδεύονται εἰς τὸν στρατιωτικὸν
κλάδον περισσώτερα τοῦ ἡμισυ των ἐτήσιων εἰσοδημάτων;
βεβαίως εἰς οὐδὲν ἕμισυ ὅμως ἐξοδεύοντο περισσώτερα τοῦ
ἡμισυ ἐν καιρῷ εἰρήνης, και μ' ὅλα ταῦτα δὲν ἐπαρκούν διὰ
τὴν διατήρησιν τῆς εὐρωπαϊκῆς ἡσυχίας και ἀσφαλείας. Ἀρα, ἢ
ὁ διοργανισμὸς πταίει, ἢ ἄλλο τι χειρότερον ὑπάρχει.

Τὰς παρατηρήσεις ταύτας τὰς καμῶ ἐν τὸν Κ. Υπουργὸν
των Στρατιωτικῶν και πείπειται εἰς τὸν πατριωτισμὸν του,
ὅτι θὰ τὰς λάβῃ ὑπὸ ὄφρυον σκέψιν, και θὰ συμβουλευθῇ ἀνθρώ-
πους εἰδήμονας και θὰ διαρῇ ἐπιτροπὴν, καὶ νὰ σκευθῇ
και γνωμοδοτήσῃ περὶ τῶν ὑποθέσεων τούτων ἀντικειμένου, δὲν
λέγει, ὅτι τοῦ ἐπιβάλλω νὰ ἐπιφέρει ἄμεσον και τελείαν διορ-
θωσιν, καθότι τὸ πρῶτον εἶναι πολὺ δύσκολον, και ὅταν ταῦτα
πράγματα γίνονται, εἶναι δύσκολον νὰ ξεγινώσῃ. Τὸ ὁρόνιον
ὅμως εἶναι νὰ τὰ προβλεπῇ τις, ὥστε νὰ μὴ γίνωνται. Τούτο
εἶναι ὡς εἰς παταμόν ὅταν λαλῇ ῥῶν κατωτέρω, ὅστις δύσκό-
λως μεταχετεύεται εἰς ἄλλο μέρος ταυτῶν και περισσώτερον
δυσκολίαν θεωρεῖ εἰς τὸ ἀντικείμενον τούτο. Ἀλλ' ὅταν ὁ Κ.
Υπουργός ἐπιχειρηθῇ μετ' πατριωτισμῶν και ἀκρίατον ζήλον
τὴν διορθωσιν τοῦ πράγματος, δύναται νὰ κάμῃ τὸ μέρος, ἂν
ὅχι τὸ ὅλον. Εἰς ἐναντίαν περιπτώσιν, ὅταν διαλεθῇ ἀπαντήσῃ
ἀνυπερβλήτα προσκομματα, τότε ἔχει τὴν συνειδήσιν του
καθαράν, και τὸ κρινόν γνωρίζει, ὅτι ἔκαμε τὸ κατὰ δύναμιν,
ἀλλὰ δὲν ἔδυνάμην νὰ υπερπηδῇ τὰ ἀνυπερβλήτα προσκομματα.
Αὐτὰ εἶναι αἱ γενικαὶ παρατηρήσεις μου, τὰς ὁποίας καμῶ
εἰς τὸν Κ. Υπουργὸν των Στρατιωτικῶν. Καθ' ὅσον δὲ ἀπο-
βλέπει τὸ Νομοσχέδιον, δὲν κάμω καμμίαν ἀντίρρουν, ὡς
προκνήρετα, καθ' ὅσον μάλιστα τὸ ποσὸν τῆς στρατιωτικῆς
δυναμείας, τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖ, δὲν ἐννοεῖ βεβαίως, ὅτι θέλει

Στρατιωτικῶν Ὑπουργοί, δὲν ἐδυνήθησαν νὰ ἀποδείξουν τὴν ἀπὸλυτον ταύτην ἀνάγκην. Παρίσταται πολλάκις ἀπὸ τοῦ βέλματος τούτου τὴν ἀνάγκην τῆς διοργανώσεως ἐθνικῆς φρουρᾶς, περὶ τῆς ὁποίας καὶ ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἐθέσπισε, καὶ τὰ Νομοθετικὰ Σώματα ἐπικαλέσθησαν αὐτὴ εἶναι τὸ μόνον καὶ ρυσικὸν στοιχεῖον, τὸ δυνάμενον νὰ καταστήσῃ ἀμέσως πᾶσαν ἐσωτερικὴν στάσιν, καὶ νὰ ἀποκρούσῃ πάντα ἐξωτερικὴν ἐχθρὸν, καὶ τοῦτο ἐπαναλαμβάνει νὰ συστήσῃ πάλιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Καθὼς ἀφορᾷ τὸν τύπον τοῦ προκείμενου Νομοσχεδίου, εἶπον ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός, δὲν εὕρισκω οὐδὲν πλημμελές, διότι απαιτεῖται οἱ ψηφίζοντες νόμοι, ἀπὸ τὰ Βουλευτικὰ Σώματα, ἐπικυροῦνται καὶ ἐκδίδονται ἀπὸ τὴν Βασιλευσίδα, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα φέρουσιν ἐπὶ κεφαλῆς. Ἐπίσης δὲν εἶναι περιττὸν νὰ ἀναφέρεται ὡς ἐνταῦθα τὸ ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀπορρέουσι διὰ τὴν, καθὼς Διτάγματα τε πρὸς ἐκτέλεσιν Νόμου τινὸς ἀναφέρει τὸν νόμον ἐπὶ τοῦ ὁποίου τηρεῖται, οὕτως εἶναι ἐπόμενον, ἵνα μὴ εἴπω ἀναγκασίον, νὰ γίνηται ἐπὶ τοῦ προκείμενου Νομοσχεδίου μνεῖα τοῦ βασιλευσίδου Νόμου, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀπορρέει. Καθὼς δ' ἀφορᾷ τὰς περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ στρατοῦ παρατηρήσεις τοῦ προαγορεύσαντος Κυρίου Γερουσιαστοῦ, νομίζω, ὅτι ἡ ταυτότης τοῦ ἀριθμοῦ δι' ὅλα τὰ ἔτη, δὲν ἀρκεῖ νὰ πείσῃ τὴν Γερουσίαν διὰ νὰ μεταβάλλῃ τὰ Νομοσχεδίων· ἀλλ' ὀφείλει ὁ προτείνων ν' ἀποδείξῃ, ἂν ἴσται, ἡ μὴ, ἀναγκασίως ὁ ὑπάρχων ἀριθμὸς τοῦ στρατοῦ. Ἐκτός τούτου, ἂν καὶ διὰ τοῦ προκείμενου Νομοσχεδίου προσδιορίζεται ὁ μέγιστος ὅρος τῆς Δυνάμεως τοῦ στρατοῦ, δὲν ἐπεται, ὅτι θέλει τεθεῖ ὁλοκλήρως εἰς ἐνέργειαν, ὡς οὐδὲ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη. Εἰς τὰς σημερινὰς μάλιστα πολιτικὰς τῆς Ἑuropῆς περιστάσεις ἡ ὕψις αὕτη δὲν δύναται νὰ ἐλαττωθῇ, οὕτε τοιαύτη ἐπιγορῆ, ὡς εἶπεν ὁ προαγορεύσας, εἶναι ἀρμόδια.

Εἶναι ἀληθές, ἀντέταξεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι ὁ Βασιλεὺς κυρνοῖ τοὺς Νόμους, ἐπιψηφισθέντας ἀπὸ τὰ Βουλευτικὰ Σώματα, πλὴν ὁ τύπος τοῦ προκείμενου Νομοσχεδίου, εἶναι τύπος διατάγματος, καὶ οὐχὶ Νόμου· πρὸς ταῦτους ἄλλοτε ἐβρίθη, ὅτι δὲν πρέπει νὰ παρουσιάζωνται τὰ Νομοσχεδία ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως, τὰ ὁποία τροπολογούμενα πολλάκις παρὰ τὴν Βουλὴν ἀντικρούουν τρόπον τινὰ τὴν θέλησιν τοῦ ἀνωτάτου ἀρχόντος. Ἡ δὲ μνεῖα τοῦ ἀρθροῦ 16 τοῦ Συντάγματος εἶναι ὅπως περιττὴ, διότι καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους Νόμους ἔδυνάτο νὰ γί-

νεται μνεῖα τῶν ἀρθρῶν τοῦ Συντάγματος, εἰς ὧν αὐτοὶ ἀποβέβησιν, ἀλλ' ἐθεωρήθη ὅπως περιττὸν.

Καθὼς ποτὶ δὲν ἐγένετο παρατήρησις, ἀντέταξεν ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός, περὶ τῆς εἰς τὰ Νομοσχεδία ὑπογραφῆς τοῦ Βασιλέως, διότι παρουσιάζομένου Νομοσχεδίου τινὸς ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐξουσίας, πρέπει ν' ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως, ἐν ὀνόματι τοῦ ὁποίου αὐτὴ ἐνέργει, οὕτω καὶ σήμερον δὲν πρέπει νὰ γίνη οὐδεμία παρατήρησις περὶ τῆς πράξεως ὁ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν κτλ. ο

Ἡ γνώμη τοῦ προαγορεύσαντος ἀντέταξεν ἄλλος, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀναφέρονται εἰς τὸν Νόμον τὰ ἄρθρα τοῦ Συντάγματος ἐφ' ὧν στηρίζεται, εἶναι ἡ καὶ ἐλλογος, διότι οἱ Νόμοι ψηφίζοντες ἀπὸ τὰ βουλευτικὰ σώματα, δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην αἰτιολογίας, διότι αὐτὴ εὐρίσκεται εἰς τὰς αἰτιολογικὰς ἐκθέσεις, καὶ εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν Βουλῶν· ἐπίσης εἶναι λογικὸν νὰ ἀντικαταστήσῃ ἡ φράσις προσδιορίζεται, ἀντὶ τοῦ προσδιορίζομεν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐξέθεσι λόγους ὁ προαγορεύσας. Ὁ αὐτὸς τύπος ὑπῆρχε καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν, δηλαδὴ εἰσάγοντο τὰ Νομοσχεδία ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως, πλὴν οἱ ἴδιοι Γάλλοι τὸν κατακρίνουσιν· ἄλλ' αἱ παρατηρήσεις αὗται δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὸ μέλλον.

Μεθεμικῶς ἄλλης παρατηρήσεως γενομένης ἐγένετο δεκτὸν τὸ προκείμενον ἄρθρον ὡς ἔχει.

Ἐπυροδορήθη ἐπὶ τέλους τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 25 κατὰ 12, ἔχον, ὅπως ὑπεβλήθη εἰς τὴν Συνεδρίασιν τῆς 29 Ἰανουαρίου.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργός, λαβὼν τὸν λόγον, ἐπειδὴ, εἶπεν, ἀναφέρεται εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως, ὅτι διωρίσθησαν ἀξιωματικοὶ κακούργοι τινες, ἐπιθυμῶ νὰ μάθῃ τὰ ὀνόματα αὐτῶν διὰ νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίαις πληροφορίες εἰς τὸ Σ. Σώμα, καὶ ν' ἀποκρούσῃ τὴν γενομένην προσβολὴν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τῶν ΚΚ. Ἀξιωματικῶν, ἐν παρόδῳ ὁμιλήσας κατὰ τὴν παρελθούσαν Συνεδρίασιν περὶ τῶν βχθμολογιῶν κακούργων τινῶν, ἀπήντησεν ὁ ἐννοούμενος ὑπὸ τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ Γερουσιαστῆς, ἐπεφυλάχθη νὰ κάμω λόγον λεπτομερῶς κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῆς αἰτουμένης πιστώσεως δραχ. 180,000· ἀλλ' ἤδη προκληθεὶς ὑπὸ τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ ἀναφέρει τινὰς τούτων· ὁ Δ. Κορκότζεας καὶ ὁ Ἀποστόλ. Κοντομήτρος ἀμφοτέροι ἐκ τῶν διακεκριμένων ἀρχηγῶν ἐβχθμολογήθησαν περὶ δὲ τῶν ἄλλων

των δια βίου ἢ εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ καὶ εἰς εἰρκτὴν καταδικασθέντων, θέλω κάμει λόγον κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ διαληφθέντος περὶ πιστώσεως Νομοσχεδίου.

Ὁ πρῶτος, ἀντέταξεν ὁ Κ. Ὑπουργός, ἀμνηστευθεὶς διὰ τὰς προηγουμένας πράξεις του κατὰ τὴ 1836, ὅτε ἐλάβε μέρος εἰς τὴν ἀνταρσίαν καὶ μεγάλως συντέλεσας κατὰ τὰς τελευταίας στάσεις, ἐθαμβολογήθη ἐνεκα τῆς μεγάλης ἱπποσύνης καὶ ἀνδρείας του περὶ δὲ τοῦ δευτέρου εἶπεν, ὅτι δὲν δύναται νὰ δώσῃ ἤδη πληροφορίας, ἐπιφυλαττόμενος δὲ νὰ δώσῃ ταῦτα εἰς ἄλλαν Συνεδρίαν.

Ἀπαντῶντες ὁμολογοῦσιν, ἐπέσειεν ἄλλος, ὅτι ὁ μνηστὴς Δημ. Κοραΐζελος, ληστής ὢν, ἐλάβεν ἀμνηστείαν ἐπὶ Κωλέων ἢ ἀμνηστεία αὐτὴ μόνη, ἥτις, ὡς μέγα δικαίωμα θεωρουμένη γορηγείται εἰς ἄλλα ἔθνη μόνον διὰ νόμου καὶ διὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα, οὐχὶ δὲ καὶ διὰ τὰ κοινὰ, ἦσαν ἀρετὴ χάρις εἰς τοὺς λαβόντας, δὲν ἐπρεπε δὲ ποτὲ νὰ βαθμολογῶνται κακουργοὶ ἀμνηστευθέντες· ὁ λοιποτακτὴς εἰς τὰς θεωρητικὰς Σπάρτια- τις μ' ὅλον ὅτι ἐκστρεψας λαμπρῶς εἰς τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην δὲν ἐκρίθη ἄξιος νὰ καταταγῇ εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας, ἐπειδὴ ἐνομίσθη ἱκανὴ ἀμοιβή, ἡ ἐξαλειψὶς τῶν προημαρτημένων.

Ὁ σκοπὸς τῶν παρατηρήσεων μου, ἀνέσειεν ὁ παραγορεύσας Γερουσιαστὴς, εἶναι νὰ καταδείξω τ' ἀποτελέσματα τῆς τοιαύτης διαγωγῆς τοῦ Ὑπουργείου, τὸ ὅποιον ἐνὶ λαμβάνει δραστήρια μέτρα πρὸς ἐξαλειψὶν τῆς κατὰ τὴν στερίαν Ελλάδα ληστείας διδὼν ἀπόλυτον ἐξουσίαν εἰς τὸν ἀποστέλλόμενον ἐπὶ τούτῳ Ταγματάρχῃ Μοίραρχον Τσάνον, βαθμολογῇ αὖ ἐτέρου τοῦ ἐπισήμου ληστή. Ὅταν ἡ Κυβέρνησις ἀμνηστεύῃ καὶ βαθμολογῇ τοὺς τοιοῦτους, οὐδεμία πλέον ἐναπολείπεται ἐλπίς εἰς τοὺς εἰρηνικοὺς καὶ φιλοπόνηους πολίτας, διότι ἅπαντες ἔχουν προτιμήσει τὸν ληστρικὸν βίον διὰ τὴν ἀμνηστευθῶσιν ἐπεὶ καὶ βαθμολογῶσιν.

Προτείναντος δὲ τινος ν' ἀναβληθῇ ἡ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζήτησις εἰς ἄλλαν Συνεδρίαν διὰ νὰ δυνήθωσιν ἀμφοτέρω, ὅτε προκαλέσας αὐτήν, καὶ ὁ Κ. Ὑπουργός, νὰ συλλέξωσι τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, ἡ Γερουσία παρεδέρχθη τὴν πρότασιν ταύτην.

Μετά ταῦτα ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός, κατ' ἐντολὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἀνέγκει Νομοσχεδίον περὶ πιστώσεως τῆς πρώτης τριμηνίας καὶ τὴν ἐπὶ τούτου αἰτιολογικὴν βιβλίσιν ἔχοντα ὡς ἑξῆς:

Κύριοι!

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλλω κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως πρὸς συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν Νομοσχεδίον περὶ τριμηνίου πιστώσεως, διὰ τὰ ἐξόδα τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, τὸ ὅποιον ἐσυζητήθη καὶ παρεδέρχθη παρὰ τῆς Βουλῆς, κατὰ τὰ ἐπισυναπτόμενα πρακτικά. Παρακλῶ νὰ τεκμηρίωτε τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν αὐτοῦ ὡς λίαν ἀναγκαίαν, παραλλήλῳ τῇ ἤδη σχεδὸν τῶν ὅσων μηχανῶν τῆς πρώτης τριμηνίας διὰ τὴν ὅποιαν ζητεῖται ἡ πίστις.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΛΗΝ ΘΕΟΤ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχεδίον συζητήθη καὶ ψηφισθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς θέλει ὑποβληθῇ καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηρίχθῃ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι δημοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφατίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Τὰ διατάγματα Ὑπουργεία θέλουν πληρώσει ἐπὶ τῇ βῆσει χρηματικῶν κινήσεων ἐγκληρομένων παρὰ τοῦ Βασιλέως εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1849, τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις, καὶ ἐπὶ τῇ βῆσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1848 καὶ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Διαταγμάτων ἢ Κανονισμῶν.

Ἄρθρ. 2. Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι τὴν 19 Φεβρουαρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Ἀπερατίζομαι νὰ γίνωσι πέντε ἀντίγραφα τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, ὃν ἕκαστον νὰ σταλῇ εἰς τὰ τμήματα, τὴν δ' ἐρχομένην τετάρτην, 22 τοῦ παρόντος, νὰ συζητηθῇ.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος εἰσαγεῖ τὴν Συνεδρίασιν, ἀπαγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης Συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ διαληφθέντος Νομοσχεδίου.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
Ν. Ι. ΜΕΣΗΣ
Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Χρυσόγελος
Σ. Θεοχαρόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 23 Φεβρουαρίου 1849. Ἡμέρα Τετάρτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν παρόντων 29 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 καὶ ἡμίσειαν ὥραν π. μ.

Τὰ Πρακτικά τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται, μηδεμίαν ἐνστάσεως γενομένης.

Ἀνεγνώσθη πρῶτον ἀναφορά τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Δ. Ολύμπιου, ἐξαιτουμένου διήμερον παράσκειν τὴς δοθείσης αὐτῷ ἀδείας ἐνεκα σωματικῆς ἀσθενείας, καὶ ἀπερρασίθη νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὸν ἀναφερόμενον ἐνταῦθα ἐγένετο λόγος περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ καταρτισθῇ ὁ περὶ ἀπαγωγῆσεως τῶν Γερουσιαστῶν Νόμος, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἀρθ. 27 τοῦ Συντάγματος, ὅτι ἐνεκα γέρματος ἢ διαρκῶν νοσημάτων κατέστησαν ἀνάγκη εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἰδίων καθηκόντων, κατὰ πρότασιν δὲ ἐνὸς τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν ἀπερρασίθη νὰ ἀναδελθῇ ἡ περὶ τούτου σκέψις καὶ ἀπόφασις τῆς Γερουσίας εἰς ἄλλην Συνεδρίαν.

Ἀναγγελλάντος ἔπειτα τοῦ Κ. Προέδρου τὸ ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως, προτίθεται εἰς συζήτησιν τὸ διὰ τὴν πρῶτην τριμηνίαν ε. ε. περὶ πιστώσεως νομοσχεδίον· ἀναγνωσθέντος δὲ τούτου, εἰς τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν λαβὼν τὸν λόγον, ἐπειδὴ κατὰ μέγα μέρος εἶπε, χορηγοῦνται διὰ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ μέσα, δι' ὧν αὕτη θέλει δύνηθαι νὰ διεξαγάγῃ τὴν ὑπηρεσίαν, δὲν εἶναι ἐκτὸς τοῦ προκειμένου, πρὶν ἐμβῶμεν εἰς τὴν συζήτησιν αὐτοῦ, νὰ ἐρωτηθῶσιν οἱ Κ.Κ. ὑπουργοί, ἂν ἔχεται ἀληθείας τὸ μετὰ θετικότητος εἰς τὴν ἐφημερίδα ἢ Ἐλπίς ἀναφερόμενον παράδοξον καὶ μοναδικὸν πε-

ριστατικόν, ὅτι ὁ διὰ τὴν καταδίωξιν τῶν ἁρσῶν σταλαῖς Κ. Τσίνος ὑπεγράψας τοὺς κατοίκους τῶν Θηβῶν νὰ ὑπογράψωσιν ἐγγράφον τι, δι' οὗ ἀλληλεγγύως ὑποβάλλουσιν ἐαυτοὺς εἰς τὰς παρὰ τῶν Νόμων ἐπιβαλλομένας ποινάς, ἐὰν τις ἐξ αὐτῶν ἀποδείχθῃ ἁρσῆς, ἢ λυσταπόδορος ἢ φροντιστὴς ἁρσῶν, ἢ ἀπειθῆς εἰς τὰ Β. Διατάγματα, καὶ παραβάτης τῶν νόμων, καὶ ὅτι ὁ ἁρσὴς ἀρχὸς τοῦ μεταξέπικου σώματος μὴ ἐνρίν εἰς τούτω συμφέρον τὸν ἑαυτοῦ ὀφθαλμὸν, διέταξεν ἀπ' οὐθείας τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἀποσπασματάρχους νὰ ὑπογράψωσι τοὺς κατοίκους νὰ ὑπογράψωσι τοιαῦτα ἀλληλεγγυτικά.

Οἱ Κ.Κ. Ὑπουργοὶ τῶν Στρατιωτικῶν, τῶν Ἑσπερικῶν, καὶ τῆς Δικαιοσύνης ἀπήντησαν ὑπομένοντας, ὅτι οὐδεμίαν γνώσιν περὶ τοῦ ἀνωτέρου ἐγγράφου ἔχουσιν, οὐδὲ τοιαῦτα διατάγῃ ἐδόθη εἰς τὸν Κ. Τσίνον. Ἐκ τοῦ ἐναντίου διὰ νὰ μὴ συμβαίνωσι παρανομίαι διεβεβαίωσεν ὁ Κύριος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός, ὅτι ἐστὶν ἐντεῖθεν ἀνακριτὴς, ὅστις παρακολουθεῖ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ μεταξέπικου σώματος θίβει ἐνεργῶς τὰς ἀνακρίσεις κατὰ τὸν Νόμον.

Προθέσαντος ἕλκεν τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ὁρᾷ, λαβὼν τὰς ἀναγκάς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ πληροφίας, νὰ καθυποβάλλῃ ταῦτα ἐντὸς ὅκτου ἡμερῶν εἰς τὴν Γερουσίαν, καθὼς καὶ τὰ ὅποια ἔλαβε περὶ τούτου μέτρον, ἂν ἀληθῶς ἔλαβε χώραν τοιοῦτον περιστάτικόν, ἢ Γερουσία παρεδόθη τὴν γνώμην ταύτην, καὶ οἱ Κ.Κ. Ὑπουργοὶ διεβεβαίωσαν ὅτι θέλουσιν ἐνεργῶς συμπερὶναι μὲ τὰ ἀποφασισθέντα.

Μετὰ ταῦτα ἐγένετο δικτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ πρώτου καὶ μοναδικοῦ ἀρθροῦ τοῦ Νομοσχεδίου εἰς τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν λαβὼν τὸν λόγον, δὲν ἐναντιοῦμαι, εἶπεν, εἰς τὴν χορηγίαν τῆς ζητουμένης πιστώσεως διότι χωρὶς αὐτῆς δὲν δύναται νὰ διεξαχθῇ ἡ ὑπηρεσία, προταίνει δὲ ὥστε τοῦ λοιποῦ τὰ περὶ πιστώσεως Νομοσχεδία νὰ φέρωσιν ἀληθῶς τύπον πιστώσεως, καὶ οὐχὶ ἀδείας, ὅποιον εἶναι τὸ προκειμένον.

Ἐπειδὴ ὁ προελάσας, ἐπέσειν ἄλλοι, δὲν ἀνέπτυξεν ἀρκούντως τὴν περὶ τοῦ τύπου τῆς προκειμένης πιστώσεως ἰδέαν του, τὸν ὁποῖον καὶ αὐτὸς ἐγὼ κατακρίνω, καὶ ἐπειδὴ πάλιν λόγος ἔγενεν ἄλλοτε περὶ τοῦ τύπου τῶν τοιούτων πιστώσεων ἐρχομαι νὰ ὑποβάλω εἰς τὸ Σ. Σώμα τὰς ἐπὶ τούτου παρατηρήσεις μου.

Τὸ Νομοσχέδιον διαλαμβάνει αὐτὸν ὅτι τὰ διάφορα ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1848, καὶ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Διαταγμάτων, ἢ Κανονισμῶν. Ἀλλὰ διὰ τί νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1848, ἐνὶ εἶναι πολλὰ πιθανόν νὰ ὑπάρχωσιν ἐξόδα, ἀναγκαῖα μὲν τότε, ὅπως δὲ περὶ τὰ κατὰ τὸ ἐν στίγμι τὸ ὑπουργεῖον μὴ ὅλα ταῦτα λαμβάνον τὴν ἀδείαν νὰ ἐξοδῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ 1848, μένει ἐλευθέριον νὰ κάσῃ δαπάνας, τὰς ὁποίας δὲν ἀπαιτεῖ ἡ ἀνάγκη.

Ἡ δευτέρα φράσις ἐπίσης αὐτῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Διαταγμάτων, ἢ Κανονισμῶν ἐπέθῃ ἄλλοτε διὰ νὰ περιορίσῃ τὸν τρόπον τινὰ τὸ ὑπουργεῖον, μὴ ἐπιτρέπουσα εἰς αὐτὸ νὰ δαπανᾷ ἀνθυπαίεως· ἀλλ' ἡ φράσις αὕτη θεωρεῖται ἤδη περὶ τὴν, καὶ ὡς ἀποβῆ· καὶ ἐπιβλαβὴς, διότι, ὅσα ἂν δαπανήσῃ τὸ ὑπουργεῖον δυνάμει τῆς φράσεως ταύτης, τούτων οὐδεμίαν δυνάμει νὰ ἐπιφέρωμεν ἐλάττωσιν εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐλάττωσιν, ἥτις δύναται νὰ θεωρηθῇ καὶ δυνατὴ καὶ ἀναγκαῖα· οὕτω π. χ. ἂν, κατὰ τὴν σύλησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, θεωρήσωμεν ἀναγκαῖαν τὴν ὀλιγόστευσιν τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐπαρχῶν, πρὸς ἐλάττωσιν τῶν δι' αὐτοὺς ἀπαιτούμενων ἐξόδων, καὶ διὰ τὰς περιστάσεις μας, καὶ δι' ἄλλους λόγους, ἡ ἐλάττωσις αὕτη θέλει πραγματοποιηθῇ διὰ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἔτους μόνον, οὐχὶ δὲ καὶ διὰ τὸ παρελθόν, ἐπεὶ δὲ τὸ ὑπουργεῖον ἔλαμιν ἤδη τὴν δαπάνην δυνάμει τοῦ περὶ ἐπαρχῶν Νομοῦ.

Ὁ καταλλήλοτερος λοιπὸν τύπος ἔδεικναι εἶναι νὰ ζητήται διὰ τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους, ὡς τριμηνος περὶ εἰπὼν πίστωσης, τὸ ἐν τέταρτον τῶν εἰσοδημάτων, ἢ μὲν τις μάλλον χρηματικὴ ποσότης εἰς λογαριασμὸν τοῦ ψηφισμένου προϋπολογισμοῦ τοῦ ε.ε. διότι τότε τὸ ὑπουργεῖον, ἔχον ὑπ' ὄψιν τὴν οικονομίαν, θέλει δαπανᾷ βεβαίως, ὅσον ἐνέστιν, ὀλιγώτερα, διὰ νὰ ᾖ ἐντὸς τοῦ ἐπιψηφισμένου προϋπολογισμοῦ, καὶ διὰ νὰ περιμένῃ ἀρκετὸν τὴν ὑπιστάμεν τῶν Σωματίων· καὶ οὕτως ὁ τύπος, τὸν ὁποῖον καὶ ἄλλα συνταγματικὰ Κράτη ἔχουσι, γινόμενος δεκτός, θέλει μᾶς ἀπαλλάξαι ἀπὸ τὰς καθημερινὰς συζητήσεις, καὶ θέλει συντελεῖν εἰς τὴν ἐκ μέρους τῶν ὑπουργῶν φρεσὶν τῶν δαπανωμένων.

Τὸν τύπον τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, ἀντέταξεν ἄλλος, ἐπεδείχθη τὸ ὑπουργεῖον ἐξ ἀρχῆς, προταθέντα ἄλλοτε παρὰ τῆς Γερουσίας· αὕτη· εἶναι ἀληθὲς, ὅτι εἰς τὰ ἄλλα Κράτη

ζητεῖται πίστωσης βεβαίως τινος ποσότητος, ἐπὶ ἐπέλθῃ τῶν χαίρειν περιπτώσεως ἀπαιτούσας ἐκτακτον δαπάνην, μὴ προβλεπομένην εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, ἀλλ' εἰς ταῦτα ἡ ψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ προηγείται τοῦ ἔτους, παρ' αὐτὴν ὅπως ὁ προϋπολογισμός, ὡς συνέβη καὶ τὰ παρελθόντα ἔτη, δὲν ἐψηφίσθη εἰσέτι· ἐπόμενος δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μεταχειρισθῶμεν τὸν προταθέντα ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος τρόπου, ὡς πρὸς τὸν τύπον δὲ τοῦ Νομοσχεδίου εἴτε ὡς πλεονα τοῦ ἐξοδεῖν θεωρηθῇ, εἴτε ὡς πίστωσης, εἶναι ἀδιάφορον διότι ἀνεξάρτητα, νομίζω, εἶναι συνώνυμα.

Ὁ τύπος αὗτος τοῦ νομοσχεδίου, ἀντέταξεν ἄλλος, εἶναι ἐπισημνός, διότι λαμβάνεται ὡς· ἔσται καὶ ὁ προϋπολογισμός τοῦ 1848, καὶ ὁ τοῦ 1849, καὶ ἐπόμενος εἶναι ἄλλος, ἐπὶ τῇ βάσει τίνος τῶν δύο τούτων θέλουν γίνεσθαι αἱ δαπάναι.

Ὁ προκαταρκτικὸς τύπος, παρετήρησεν ὁ Κ. ἐπὶ τὴν ἐξωτερικὴν ὑπουργίαν, ἐπηρεασμένη κατὰ συνέπειαν τῶν ἄλλοτε γενομένων παρατηρήσεων τῶν Σωματίων, καὶ μάλιστα τῆς Γερουσίας· ἀναγίνεται δὲ εἰς αὐτὸν· καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Διαταγμάτων, ἢ Κανονισμῶν τοῦ 1848, αὐτὸν ἐν τῇ μετὰ ἐπέλθῃ εἰς ἐνέργειαν Νόμοι, ψηφισθέντες ὑπὸ τῶν Βουλῶν μέχρι τοῦδε, οὕτως· δὲν πρέπει νὰ ἀναπαύσωνται ἐν τῇ ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐπιψηφίσσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, πρὸ πολλοῦ μὲν εἰς τὴν βουλὴν καθυπόβληθέντος, ἀλλὰ μὴ εἰσέτι ἐν τῇ περιστάσει ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως τῶν τε Σωματίων καὶ τοῦ ὑπουργείου ἐπιψηφισθέντος. Ἐάν δὲ ἀναγκασθῇ τὸ ὑπουργεῖον νὰ ζητήσῃ καὶ πάλιν πίστωσης ἄλλαν, ὅπου δὲν ἐπιθυμῇ, θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν τὰς παρατηρήσεις τῶν προλαλήσαντων, καὶ σχηματίσει τὸν τύπον κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν Σωματίων· ἐν τούτοις φρονεῖ, ὅτι πρέπει νὰ πύσῃ πᾶσα περικτενὴς σύλησις, καὶ νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἐπιψηφισις τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, διότι εὐρίσκονται εἰς ἐνδοκίαν οἱ ὑπάλληλοι, ἐπὶ δύο μῆνας στερούμενοι τῆς μεθοδοσύνης των.

Ἐπειδὴ διάφοροι γινόμεναι, ἀντέταξεν εἰς τὴν προαγορευσάντων, εἶναι περὶ τῆς ὁδοῦ χάσεως τοῦ περὶ πίστωσης τύπου, ἀλλ' ὁ δὲ τούτων ἀκούωντος ἀνέπτυχθη, πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ σύλησις πρὸς περισσοτέρην ἀνάπτυξιν, ἢ τοῦλάχιστον πρέπει ἡ Γερουσία, ἢ τὸ ὑπουργεῖον ν' ἀποφασίσουν, ἂν δέχωνται, ἢ μὴ, τὴν προταθεῖσαν τροπολογίαν τοῦ τύπου.

Εἰπόντος τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, ὅτι εἰς ἄλλην Συνεδρίαν δύναται ἡ Γερουσία νὰ πρόβῃ εἰς τὴν προκειμένην

συζητήσιν, πρὸς περισσότεραν ἀνάπτυξιν τῶν διαφορῶν ὡς πρὸς τὸν τύπον τῆς πιστώσεως γυνωδῶν, ἀντιπαρεστήρουν ὁ προλαλήσας, ὅτι τοιαύτη συζήτης δὲν δύναται ἄλλοτε νὰ γίνῃ, εἰμὴ, ὅταν πάλιν καθυποβληθῇ ἐτέρα πίστωσις.

Περαιωμένης κηρυχθείσης ἐνταῦθα τῆς περαιτέρω συζητήσεως ὑπὸ τοῦ Κ. Προέδρου, ἡ Γερουσία παρεδέχθη τὸ διαληφθὲν πρό-
τον ἄρθρον, ὡς ἔχει.

Φηροφρηθὲν ἐπὶ τέλους τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ἐγό-
νετο δεκτὸν διὰ ψήφων 23 κατὰ 9, ἔχον, ὡς ὑπεβλήθη εἰς τὴν
Συνεδρίαν τῆς 21 τοῦ ἐνεστώτος.

Ἐπομένως ὁ Κ. πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν, ἀπαγγεῖλαι
ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Ν. Γ. ΜΕΞΗΣ

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγελλος.

Σ. Θεοχαροπούλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 28 Φεβρουαρίου 1849. Ἡμέρα Δευτέρα.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερου-
σιαστῶν, παρόντων 27 μελῶν, ὁ Κ. πρόεδρος κηρύττει τὴν
ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως περὶ τὴν 12 ὥραν τῆς Μεσημβρίας.

Τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως, ἀναγνωσθέντα,
ἐπικυροῦνται, μηδεμιᾶς γενομένης ἐνστάσεως.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν Αὐλικῶν Τελετῶν
Κ. Αὐλάρχου ἀπὸ 25 τοῦ ἐνεστώτος μηνός, δι' οὗ εἰδοποιεῖ
τὸν Κ. Πρόεδρον, ὅτι ἡ Α. Μ. διάταξε πένθος ὀκτῶ ἡμερῶν
ἐνεκα τῆς ἀποθιώσεως τῆς Αὐτοῦ Βασιλ. Ὑψηλότητος τοῦ Πρίν-
κιπος Βαλδεμάρου τῆς Γερουσίας.

Ἀναγνωσθεῖσάν μετὰ ταῦτα ἀναφορῶν τῶν Γερουσιαστῶν
ΚΚ. Κ. Χρυσογέλου, Ν. Πρασσάκη, καὶ Γ. Ἀντωνοπούλου,
ἐξαιτουμένων τοῦ μὲν πρώτου καὶ τρίτου τεσσαρακονθήμερον
ἀπουσίας ἀδείαν, τοῦ δὲ δευτέρου — τεσσαράκοντα εἰσέτι
ἡμέρας παράσχῃν τῆς δοθείσης εἰς αὐτὸν ἀδείας, ὅταν ἐσυζη-
τεῖτο, εἰπέ τις τῶν Κ. Γερουσιαστῶν, τὰ περὶ ἀδείας 89 ἄρθρ.
τοῦ Κανονισμοῦ, ἐλέγθησαν πολλὰ, καὶ μάλιστα εἰς τῶν ΚΚ.
Γερουσιαστῶν εἶχε προτείνει νὰ στερῇται τῆς μισθοδοσίας τοῦ

ὁ ἐν ἀδείᾳ ἀπών. Ἐπειδὴ ὅμως, ὅταν τις ἀναγκάζεται ν' ἀνα-
χωρήσῃ ἐνεκα συμβεβηκότος τινος ἀπουκταίου, ἡ στερήσις τῆς
μισθοδοσίας τοῦ ἐθεωρήθη ὡς προσθήκη τοῦ δυστυχήματος τοῦ-
του, ἡ Γερουσία παρεδέχθη τὸ μνησθὲν ἄρθρον, ὡς ἔχει. Ἐπὶ
τοῦ προκειμένου ὅμως οἱ ἐν ἀδείᾳ ἀπόντες, ἢ καὶ οἱ αἰτουμένοι
ἤδη ἀδείαν δὲν κατεπαύοντο ν' ἀναχωρήσουν ἐνεκα τυχαίου
τινὸς δυστυχήματος, ἀλλὰ πρὸς ἐκπλήρωσιν οἰκιακῶν τῶν ὑπο-
θέσεων ἢ λοιπῶν παραχωρῶσαν ἀδείας ἀνεὶ τῆς στερήσεως
τῆς ἀποζημιώσεως. ἀντιδάνομεν εἰς τὸ πνεῦμα, τὸ ὅποιον ὑπε-
τίθετο τὸ διαληφθὲν ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ, ἐκτὸς δὲ τούτων
ἐνεκα τῆς ἀπουσίας πολλῶν Γερουσιαστῶν καὶ αἱ συνεδριάσεις
τῆς Γερουσίας ἀναβέβλυνται, συμπληρωμένου τοῦ ἀπαιτουμέ-
νου ἀριθμοῦ, καὶ τὰ τεκμήρια ποτὶ δὲν καθίστανται πλήρη.

Μηδεμιᾶς ἄλλης παρατηρήσεως γενομένης, ἡ Γερουσία ἀπο-
φασισ νὰ γίνῃσι δεκταὶ αἱ περὶ ἀδείας αἰτήσεις τῶν ἀναφε-
ρομένων, ἂν κατὰ τὰ προπαρκατισμένα οἱ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ
διακείμενοι ΚΚ. Γερουσιῳταὶ εἶναι 36, καὶ νὰ ταῦτα τοῦ λοιποῦ
εἰς ἐνέργειαν πλήρῃ ἡ ἀπόφασις τῆς Γερουσίας κατὰ τὴν 30
Δεκεμβρίου 1848, ὁρίζουσα νὰ μὴ διδῇται ἀδεία εἰς οὐδένᾳ
πλέον τῶν 40 ἡμερῶν, ἀνεὶ ἀσθενείας, ἢ συμβεβηκότος ἐκτά-
κτου δικαιολογούντος τὴν ἔλλειψίν του.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Ν. Γ. ΜΕΞΗΣ.

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγελλος.

Σ. Θεοχαροπούλος.

27 ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 4 Μαρτίου 1849.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερου-
σιαστῶν, παρόντων 28 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν
ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται,
μηδεμιᾶς γενομένης ἐνστάσεως.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τοῦ Κ. Προέδρου τοῦ Ὑπουργοῦ
Συμβουλίου πρὸς τὸν Κ. Πρόεδρον τῆς Γερουσίας, δι' οὗ
κοινοποιεῖ εἰς τὴν Γερουσίαν τὴν παρτίτην τοῦ ἐπὶ τῶν ἑξῶν

τερικῶν Ὑπουργοῦ Κ. Α. Λόντου Γερουσιαστοῦ, καὶ τὴν ἀνά-
θεσιν προσωρινῶς τοῦ Ὑπουργείου τούτου εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιο-
σύνης Ὑπουργόν Κ. Γ. Ράλλην.

Ἀναγνώσθη μετὰ τούτου ἀναρρὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Β.
Βουδοῦρη, ζητούντος παράτασιν ἀδείας τριῶν μηνῶν ἕνεκα σὺ-
μματικῆς ἀσθενείας, βεβαιωμένης διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ
ἱατροῦ, ἐπισυνημμένου εἰς τὴν ὑφ' αὐτὴν ἀναρρᾶν ἀποκρίσθη
δὲ νὰ παραχωρηθῇ ἡ ζητούμενη ἀδεια εἰς τὸν ἀναφερόμενον
κατὰ τὰ παραπορισθέντα, κατὰ τοῦ σώματος.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶς ἀνέγνωσε
τὸ περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας εἰς τὸν Λόγον τῆς πρωτεύου-
σης καὶ τὸν τοῦ Παιδείας Νομοσχεδίου καὶ τὴν αἰτιολογικὴν
ἐκθεσιν, ἔχοντα, ὡς ἑπείτα.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι Γερουσιασταί!

Ἀμφιδύω τὴν τιμὴν, κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως
νὰ υποβάλω εἰς τὴν ὑμετέραν ἐπὶ κυρίῳ Νομοσχεδίῳ περὶ συ-
στάσεως Διοικητικῆς Ἀστυνομίας εἰς τὸν Λόγον τῆς Πρωτεύουσας
καὶ τὸν τοῦ Παιδείας, ὅπως ὑπὸ τῆς Βουλῆς παρεδόχθη.

Οἱ σπουδαῖοι λόγοι, αἵτινες ὑπεχώρευσαν ἀλλοτὲ ἕνα τὸν
προκατόχον μου νὰ παρασταῇ εἰς ὑμεῖς τὸ Νομοσχεδίον
ταῦτο, διατελούντι ὑπάρχοντες ἐπὶ σπουδαιότεροι σήμερον.

Ἀφαιρῶντες, κύριοι, εἰς τὸν σωτήριον σκοπὸν, τὴν ἀσφαλίαν
καὶ τὴν τὴν Πρωτεύουσας τοῦ Βασιλείου, θέλωτε εὐχεστηθῆ
καὶ πάλιν νὰ ἐπιφέρητε τῇ ἐπιμέλειᾳ σας εἰς τὸ προκείμενον
Νομοσχεδίον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Μαρτίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργός
Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας εἰς τοὺς Δόμους Ἀθηνῶν καὶ Παιδείας.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΛΗΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχεδίον θέλει εἰσχυρῆ, ὅπως ἔχει, περὶ τοῦ
ὑμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν, εἰς τὴν Γερουσίαν,
καὶ ὑποστηρικτῆ περὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἡ Φηρετάμενος ὑποψήφιος μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας,
θεωρώμενος καὶ δικτάτορος ταῦτα.

Ἄρθρ. 1. Εἰς τὸν δόμον τῆς πρωτεύουσας τοῦ Βασιλείου καὶ
εἰς τὸν τοῦ Παιδείας ἡ ἀστυνομία ἐνεργεῖται τοῦ λοιποῦ διὰ
δημοσίον ὑπαλλήλων, διοριζομένων ἀπ' αὐθείας ὑπὸ τῆς Κυβερ-
νήσεως, αἱ δὲ δημοτικαὶ ἀρχαὶ τῶν περιήμενων δύο δήμων ἀπαλ-
λάσσονται τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων.

Ἄρθρ. 2. Ἀστυνομικαὶ ὑπαλλήλοι, διὰ μὲν τὴν πρωτεύουσαν
προσδιορίζονται ὡς ἑξῆς.

α) Εἰς διευθυντὴς τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας, ἕνα βαθμὸν
νομάρχου.

β) Εἰς ὑπαρχοῦς ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων.

γ) Εἰς ὑπαστυνόμους ἐπὶ τῆς ἀγροτικῆς ἀστυνομίας τοῦ
δήμου Ἀθηνῶν.

δ) Τέσσαρες ὑπαστυνόμοι εἰς εἰς ἕκαστον τμήμα τῆς
πόλεως.

ε) Πεντῆκοντα ἀστυνομικοὶ κλητῆρες.
Διὰ δὲ τὸν Παιδαῖ εἰς ὑπαστυνόμους, ἐμπλήρων ὅλα τὰ ἀστυ-
νομικὰ καθήκοντα καὶ πόσι κλητῆρες.

Ἄρθρ. 3. Οἱ οἱ ὑπαστυνόμοι καὶ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες
βέβαιον διατελοῦν ὑπὸ τῆς διαταγῆς καὶ ὁδηγίας τοῦ διευθυντοῦ
τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρ. 4. Περὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας, δια-
ρίζεται εἰς γραμματεῖς με βαθμὸν τμηματογράφου ε' τάξεως, εἰς
ὑπογραμματεῖς καὶ δύο γραφεῖς.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων ὑπαστυνόμου
διορίζεται εἰς βοηθὸν καὶ εἰς γραφεῖς, περὶ δὲ τοῦ ὑπαστυνόμου
Παιδείας εἰς βοηθόν.

Ὁ διευθυντὴς τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας, ὑπογραμματεῖς αὐτοῦ
καὶ οἱ ὑπαστυνόμοι βέβαιον διορίζεσθαι ὑπὸ τοῦ Βασιλέως κατὰ
πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν. Οἱ δὲ ὑπογραμματεῖς,
βοηθοὶ, γραφεῖς καὶ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες περὶ τοῦ Ὑπουργοῦ
τῶν ἑσωτερικῶν μόνον.

Ἄρθρ. 5. Ἀπόντας ἢ κολλημένους τοῦ διευθυντοῦ τῆς διοικη-
τικῆς ἀστυνομίας, ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ ἐμπλήρει τὰ καθήκοντά
τῶν ἀπόντος αἱ ἢ κολλημένου τοῦ ὑπαστυνόμου Παιδείας καὶ
τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων, αἱ βοηθοὶ αὐτῶν
ἐμπλήρουν τὰ καθήκοντά των κολλημένου αἱ τινος τῶν ὑπα-
στυνόμων ἀναπληροῦν προσωρινῶς αὐτὸν εἰς τὸν ἄλλον ὑπαστυ-
νόμων τῶν τμημάτων, κατὰ διαταγὴν τοῦ διευθυντοῦ τῆς
διοικητικῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρ. 6. Ὁ διευθυντὴς τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας τῶν δήμων

τῆς πρωτεύουσας καὶ τοῦ Πειραιῶς θέλει ἐνεργεῖ εἰς τὴν περιφέρειάν του ὅλα τὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα, τὰ ὅποια ἀνατίθενται διὰ νόμων ἢ διαταγμάτων εἰς τὰς διοικητικὰς ἢ δημοτικὰς ἀρχάς. Ἐρεῖ δὲ καὶ τὸ δικαίωμα τῆς καθιέρωσης τῶν γενομένων ἀξιοποιούντων πράξεων, κατὰ τοὺς ἄρθρ. 17 καὶ 18 τῆς ποινικῆς δικονομικῆς, καὶ ἐπομένως τὰ ὡς πρὸς τοῦτο δικαιώματα καὶ τὰς υποχρεώσεις τῶν ἐπὶ τῇ ἀνακρίσει ὑπαλλήλων κατὰ τὰ ἀρθρ. 153, 157 καὶ 159.

Θέλει ἐνεργεῖ ὡσαύτως εἰς τὴν δῆμον τῆς πρωτεύουσας καὶ τοῦ Πειραιῶς τὰ πρὸς διὰ τὴν ἀστυνομικὴν ἀσφάλειαν, συμφέρωντος μὲ τὰ περὶ τούτου νόμου διατεταγμένα, καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀνταποκρίνηται κατ' εἰρήσιν μ' ὅλας τὰς ἀρχάς τοῦ κράτους, τὰς ἐπιφορτισμένας μ' ἀστυνομικὰ χρεῖα, καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθήκοντων του, καὶ νὰ ὑποβάλλῃ προτάσεις περὶ διορισμοῦ καὶ πείρας τοῦ ὑπαλλήλου εἰς αὐτὸν προσωπικῶς.

Ἄρθρ. 7. Οἱ ὑπαστυνόμενοι τῶν ποσάκων τμημάτων τῆς πόλεως θέλουν ἐκτελεῖ τὰ ἀστυνομικὰ τῶν καθήκοντα ἐπὶ τῆς περιφέρειας τοῦ τμήματός του ἑκάστος. Ὁ ὑπαστυνόμενος, εἰς τὸν ὅποιον θέλει ἀνατελεῖ τὸ περιεχόν τὴν ἀρχὴν τῶν προφίλων τμήμα, θέλει ἐκπληροῖ καὶ τὰ χρεῖα τοῦ ἀγορνόμενου. Οἱ λοιποὶ ὡσαύτως ὑπαστυνόμενοι θέλουν ἐκτελεῖ τὰ κανονισμένα δι' ἑκάστον αὐτῶν καθήκοντα.

Ἀπαντᾷ οἱ ὑπαστυνόμενοι οὗτοι διατελούντες ὑπὸ τὴν διέθυνσιν καὶ τῆς διαταγῆς τοῦ διευθυντοῦ τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας, ὑπόκεινται καὶ εἰς τὴν ἀρμόδιον εἰσπραγείλαν, καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνακριτικῶν καθήκοντων.

Οἱ ἀγορνόμενοι τῶν δῆμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὑπάρχοντες μὲν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ἀγορικῆς ἀστυνομίας ὑπαστυνόμενον, διορίζονται δὲ καὶ πικρῶνται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ ἀρμόδιου δημοτικοῦ συμβουλίου. Τὸ θελεῖ γίνεσθαι ἐν περιπτώσει διαφωνίας, θέλει προεβλεῖν Β. διαταγμῶν.

Ἄρθρ. 8. Ὁ διευθυντὴς τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας ἐπ' ἡμέρας αἰετῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρ. 9. Ἡ μηνιαία μισθοδοσία τῶν εἰς τὰ ἀρθρ. 2 καὶ 4 ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων προσδιορίζεται ὡς ἐξῆς.

Α'. Ἡ τοῦ διευθυντοῦ τῆς διοικητ. ἀστυνομίας εἰς δρ	400
Ἡ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ	200
Ἡ τοῦ ὑπογραμματέως	120

Ἐκάστου τῶν γραφέων	60
Β'. Ἡ τοῦ ὑπαστυνόμενου ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων εἰς δραχμὰς	180
Ἡ τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ	80
Ἡ τοῦ γραφέως	60

Γ'. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ἀγορικῆς ἀστυνομίας, τοὺς τέσσαρας ὑπαστυνόμενους τῆς πόλεως Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸν ὑπαστυνόμενον Πειραιῶς προσδιορίζονται εἰς ἑκάστον κατὰ μῆνα δραχ. 150 || Ἡ τοῦ βοηθοῦ τοῦ ὑπαστυνόμενου Πειραιῶς | 80 |
| Δ'. Εἰς ἑκάστον τῶν ἀστυνομικῶν κλητῶν | 45 |

Ἄρθρ. 10. Εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας χορηγούνται δι' ἐξόδα γραφικὰ ὕλης καὶ θερμάνσεως (30) τριακοντα δραχμαὶ κατὰ μῆνα, εἰς δὲ τὸν ὑπαστυνόμενον ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων καὶ εἰς τὸν τοῦ Πειραιῶς εἰκοσι 20 δραχμαὶ κατὰ μῆνα εἰς ἑκάστον.

Θέλει χορηγηθῇ ὡσαύτως ἡ ἀπαιτούμενη δαπάνη διὰ τὰ ἐνοίκια τῶν ἀναγκαιῶν ἀστυνομικῶν καταστημάτων, καὶ ἡ διὰ τὴν πρώτην ἀποκατάστασιν.

Ἄρθρ. 11. Ὅλα τὰ ἐξόδα τῆς ἀστυνομίας τῆς πρωτεύουσας καὶ τοῦ δῆμου Πειραιῶς θέλουν εἶσθαι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου. Ἐπομένως ὅλα τὰ κατὰ τοὺς δύο ταύτους δῆμους εἰσπραττόμενα ἀπὸ τὰ πρόστιμα, ἀπὸ τὰ διαβατήρια, ἀπὸ τὰς ἐμπορικῆς πανηγύρεις, ἀπὸ τὰ σταθμικὰ καὶ μετρικὰ δικαιώματα, καὶ ἀπὸ ἄλλα παρόμοια δικαιώματα, τὰ ὅποια παρεχωρήθυσαν εἰς τοὺς δῆμους χάριν τῶν ἐξόδων τῆς διατηρήσεως τῆς ἀστυνομίας, θέλουν εἰσπράττεσθαι τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον.

Ἄρθρ. 12. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἱσωτικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 3 Μαρτίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Ὑπουργὸς Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

Ἀπερασίθη δὲ νὰ τυπωθῇ τὸ Νομοσχέδιον, καὶ νὰ διανεμηθῇ εἰς τοὺς ΚΚ. Γερουσιαστάς, καὶ μετὰ τούτου νὰ συνέλθωσι τὰ Τμήματα, διὰ νὰ διαρίσουν τὴν Ἐπιτροπὴν συμφώνως μὲ τὸν Κανονισμόν.

Μετὰ ταῦτα εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ἀποτεινόμενος

πρός τον Κ. Υπουργόν των Εσωτερικών, εξέτασε πληροφορίας περί των προταθέντων κατά την Συνεδρίασιν της 21 Φεβρουαρίου αποφαινόμενών την διαγωγή του Αρχηγού του Μεταξάτικου σώματος Τζάνου, όστις βεβαιούται και από επίσημον του ιδίου προς τον Έπαρχον Ουδών, του όποιου αντίγραφον φέρω υπ' όλην του σώματος, (αίτιονσε το μηκύνειν έγγραφον)· ό Κ. Υπουργός απάντησεν, ότι τοιαύτα μέτρα επρότεινεν ό Αρχηγός του μεταξάτικου Σώματος· εις τό Υπουργείον, αλλά δεν έκαρτίθην, ως αντιβαίνοντα εις τούς κειμένους νόμους, έατος μόνον του τρίτου, του να εφοδιαζονται με διαβατήρια οι μεταβαίνοντες εις άλλον δήμον· κατά συνέπειαν δε τό Υπουργείον εξέδωκεν εγκύκλιον, αποφασιζούσαν αυστηρώς την εφαρμογήν τοιαύτων μέτρων. Ο πρώτος λαβών τόν λόγον προσέθηκεν, ότι ό Κ. Υπουργός της Δικαιοσύνης μάς διαβεβαιώνει κατά την βελόσαν Συνεδρίασιν, ότι τόν Αρχηγόν του μεταξάτικου σώματος παρακαλούμε και αναγκαιώς υπάλληλος, στυλεις επίταξες διά να προλαμβάνεται πάσα τυχόν παραβίασις των νόμων, αλλ' έα της διαγωγής του βελόντος Αρχηγού, αποδεικνύεται, ότι ό αναγκαιώς υπάλληλος δεν έχει τίν αποικουμένην ικανότητα, διότι άλλως δεν ήθελον επιτρέψει εις τόν Αρχηγόν να προτείνη εις τό Υπουργείον τοιαύτα μέτρα αντίδικοντα εις τόν Νόμον. Ο Κ. Υπουργός αντέταξεν, ότι καθ' όσον αφορά τόν αναγκαιών υπάλληλον, είναι αρμόδιος ό Κ. επί της Δικαιοσύνης Υπουργός να δώτρ της αναγκαίας πληροφορίας, ως προς τόν Αρχηγόν· δε του μεταξάτικου σώματος, όστος επρότεινεν εις τό Υπουργείον ως ειρηται τρία μέτρα, τό περί αλληλεγγύης των Δημοτών, τό να εφοδιαζονται ούτοι με διαβατήρια επί απλου γάρτου εντος του ιδίου Δήμου ή απερχόμενοι εις άλλωτριον Δήμον, τά όποια οι μη σέροντες πρέπει να καταδικάζονται ως ύποπτοι όταν συλληφθώσιν, αλλ' έα των τριών τούτων μέτρων τό τελευταίον μόνον παρεδέχθη τό Υπουργείον ως συμφωνον με τόν περί Δήμων Νόμον, τά δε λοιπά ως αντιβαίνοντα εις τόν Νόμον δεν επέτρεψεν ό προαναφερόμενος παρετήρησιν, ότι τοιαύτα μέτρα, οια τά προταθέντα προς τόν Έπαρχον Ουδών από τόν βελόντα Αρχηγόν, ήδύναντο να φέρουν κακώς συνέπειας προς τούς συμπολίτας μας, εάν ό Έπικρχος ήθελε παρεδεχθί αυτά· αλλ' όλα ταύτα ήδύναντο να προληφθώσιν, εάν ό αναγκαιώς υπάλληλος είχε τήν απαιτουμένην ικανότητα, όστις βεβαίως όφείλει και τούς νόμους να γνωρίζη και τόν Αρχηγόν να προτρέπη εις τήν καλήν έφαρμογήν αυτών, διά τούτο, προσέθηκεν, είναι καλόν να επι-

όπισθωμεν τήν προσήγιν του Κ. Υπουργού εις τήν καλήν έφαρμογήν υπάλληλων, άλλως προσημαζόμεν κακώς με τό περί Δικαιοσύνης Αστυνομίας εισαχθέν σύμμερον Νομοσχέδιον· δεν πρόκειται, είπεν ό Κύριος Υπουργός, απαντών εις ταύτα, περί του ειγθέντος σύμμερον Νομοσχεδίου· κατά τήν συζήτησιν αυτού δύναται ό Κύριος Γερουσιαστής να επιφέρει της επί του προσωπικού παρατηρήσεις του, προς τας όποιας θέλουμεν απαντήσει· άλλως άλλος των ΚΚ. Γερουσιαστών αντίταξεν, ή παρετήρησις του ότι ό αναγκαιώς υπάλληλος όφείλει να εμποδίση τήν Διοικήτην από του να προβάλη τοιαύτα μέτρα, δεν ή· και ήρθε, διότι ούτος δεν παρακαλούμε ως συμβούλος του Αρχηγού, όστις εις ίδιας αρμοδιότητος ήδύναντο να προβάλη τά όποια ενομίζε πρόσφορα μέτρα προς εξάλειψιν της ληρείας, αλλά τό πράγμα ενταύθα είναι διαφορετικόν· διότι ενώ ό Κ. Υπουργός μάς παρέστησεν, ότι ό περί ών ό λόγος Αρχηγός εξέτασε τήν άδειαν από τό Υπουργείον να εκδώσθ τοιαύτα διαταγας και εμποδίσθη, από τό παρουσιασθέν όμως επίσημον έγγραφον του προς τόν Έπαρχον Ουδών· εξαγεται τό εναντίον, ότι εξέτασε τήν έκτελεσιν, των προταθέντων και αύτου μέτρων· διά ταύτα ό Κ. Υπουργός όφείλει να δώσθ λόγον, τί έπραξεν εις τήν περίπτωσιν ταύτην, αφού ό υπάλληλος ούτος έφύργασεν εις οικείας αρμοδιότητος· ό Κ. Υπουργός αντέταξεν, ότι, ως εξέβλεπεν ανωτίσω, επροτάθησαν μεν τοιαύτα μέτρα, αλλά δεν εξέτελέθησαν, ως τούτο γίνεται όφλον από τά επίσημα έγγραφα του Υπουργείου, τά όποια ό Κύριος Γερουσιαστής νηπορεί να αναγνώσθ εις τό γρασίον· ό Κ. Πρόεδρος έθηκε μετά ταύτα τήν Συνεδρίασιν περί τήν 12 ώραν της Μεσημέριας.

Ο Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οι Α. αντιπρόεδροι

Ν. Α. ΜΕΣΗΣ

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οι Γραμματείς.

Ν. Χρυσόγελας

Σ. Θωολαφδπούλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τή. 9 Μαρτίου 1819.

Αναγνωσθέντος του όνομαστικού καταλόγου των ΚΚ. Γερουσιαστών, παρόντων 28 μελών, ό Κ. Πρόεδρος κηρύττει τήν άναγνιν της Συνεδρίασεως, περί τήν 11 ώραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης ἀναγνωσθέντα επικυροῦνται, μηδεμιᾶς γενομένης ἐνστάσεως.

Μετά τοῦτο ὁ Κ. Γραμματεὺς ἀνέγνωσε τὴν ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας ἔκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν, ὡς ἔπεται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν

Κύριοι!

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ἡ Ἐπιτροπὴ σας τὸ περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Νομοσχέδιον, καὶ ἐπιχειρησθεῖσα αὐτὸ, ὑποβάλλει εἰς τὸ σὺν. τοῦτο Σώμα τὰς παρατηρήσεις της.

Ἡ Κυβέρνησις, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὰ λυπηρὰ συμβάντα, ἅτινα πρὸς διατάραξιν τῆς κοινῆς ασφαλείας καὶ ἡσυχίας, λαμβάνουν χώραν συνεχῶς εἰς τὴν Πρωτεύουσάν, καὶ σκεθεῖσα, ὅτι ἄλλως τε εἶναι ἀδύνατον νὰ τὰ προλάβῃ, παρὰ ἀναθέτουσα τὴν Ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀγίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς εἰς Δικαστοὺς Ὑπαλλήλους, ἐκλεγμένους παρ' αὐτῆς, εἰσήξε τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα.

Ἡ δὲ Ἐπιτροπὴ σας, μελετήσασα τὰς παρατηρήσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, καὶ ἰδίως τὰς διαβεβαιώσεις αὐτοῦ περὶ τῆς ἀνεπαρκείας τῶν ἀνωτέρω ἀγίων εἰς τὰς ἀναγκαίους δαπάνας, καὶ ὅτι τὸ περὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς Πρωτεύουσας ἀντικείμενον εἶνε πολλοῦ λόγου ἄξιον, νομίζει ὅτι ἡ Γερουσία δὲν ἔδυνάτο ν' ἀπακρούσῃ τὸ τοιοῦτον μέτρον, εἰμὴ ὥστε ποτε ᾔθελεν εἶναι εἰς θέσιν νὰ πείσῃ ἑκάστην, εἴτε ἐκ τῶν ὑστέρων, εἴτε ἐξ ἄλλων ἀναντιρρήτων επιχειρημάτων περὶ τῆς μὴ ἀνάγκης αὐτοῦ, καθ' ὅσον μάλιστα τὸ περὶ οὗτο ὁ λόγος Νομοσχεδίου καὶ ἄλλοτε ἐγένετο δεκτὸν παρὰ τῆς Γερουσίας, καὶ ἤδη εἰσῆχθη, ὅπως τότε ἐτροπολογήθη παρ' αὐτῆς, εἶνε δὲ εἰς ἐνέργειαν καὶ εἰς ἄλλα εὐνομούμενα Κράτη, καὶ βεβαίως δὲν θέλει διαρκέσει, εἰμὴ ἐφ' ὅσον διαρκεῖ καὶ ἡ ἀνάγκη, ἥτις τὸ ὑπαγόρευσε.

Τέλος προχωρήσασα ἡ Ἐπιτροπὴ σας εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Νομοσχεδίου, δὲν ἐπέφερεν καμμίαν τροπολογίαν, παραδεχθεῖσα αὐτὰ ὡς ἔχουσιν· θεωρεῖ δὲ μόνον οὐσιώδεις καὶ πρέπον νὰ συσταθῇ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἡ ἐκλογὴ τῶν καταλλήλων προσώπων, διότι ἐξ αὐτῶν οὐσιωδῶς ἐξαρτᾶται ἡ ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν ὑπεβλήθη ὁ προκείμενος νόμος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8. Μαρτίου 1849.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Λέμπρος Νίκος
Γιαννάκης Χ. Πέτρου

Ἰω. Θεοτόκης.
Γεωργ. Παξιμάδης.

Ἐπειδὴ οὐδεμίαν ἐπέφερε τροπολογίαν ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου, παραδεχθεῖσα αὐτὸ ὅπως ἐβλήθη παρὰ τῆς Βουλῆς, ἐθεωρήθη περιττὴ ἡ τύποις τῆς ἐκθέσεως, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ συζητηθῇ τὸ Νομοσχέδιον, τὴν ἐπομένην ἡμέραν 10 τοῦ παρόντος.

Μετά ταῦτα ἀνεννόηθη ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἔχουσα ὡς ἔπεται.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐρεῖς εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Γερουσίας παρουσιασθείσας ἀναφοράς.

1. Ἀναφορὰν ἀπὸ 18 Αὐγούστου 1848, ὑπ' ἀριθ. 263 τοῦ Γεωργίου Κουρταργυράκου, διὰ τῆς ὁποίας ἐκθίτων τὰς κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα θυσίας καὶ ἐκδουλεύσεις του, καὶ τὴν δυστυχῆ αὐτοῦ κατάστασιν, στερηθέντος τοῦ ἐνὸς τῶν ὀφθαλμῶν του, ἐξαίτεται μνηστῆρ' ἐν τῇ σύνταξιν πρὸς περιβαλῆν τῆς πολυαριθμοῦ οἰκογενείας του.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ δίκαια τοῦ ἀναφερομένου.

2. Ἀναφορὰν ἀπὸ 8 Αὐγούστου 1848 ὑπ' ἀριθ. 265 τῆς Παρασκευῆς χάρις τοῦ Κωνσταντίνου Κωνσταντίνου, ἐπικαλουμένης τὴν πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῶν ἐξ ὀργάνων θυγατέρων αὐτῆς, χάριν τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεων καὶ θυσιῶν τοῦ ἐσχάτως ἀποθιώσαντος πατρὸς της.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

3. Ἀναφορὰν ἀπὸ 10 Νοεμβρίου 1848 ὑπ' ἀριθ. 9 τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Κανέσι τοῦ δήμου Κλειτορίας τῆς ἑπαρχίας Γόρτυνος, διὰ τῆς ὁποίας παραπονούνται κατὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Γόρτυνος, ὡς ἐθέσαντος εἰς δημοπρασίαν ἐμπορήσεως 100 στρεμμάτια γαιῶν ἑθνικῶν παρ' αὐτῶν καλλιεργουμένων, καὶ ἐξαίτεται τὴν ἀναστολὴν τῆς διαθέσεως τῶν γαιῶν τούτων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συσταθῶσι τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν προσοχὴν τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ ἐνεργήσῃ περὶ αὐτῶν συμμόρφως μετὰ τὸν Νόμον.

Πρακτ. Γερουσίας. (Περίοδος Β'. Σύνοδος Β'.)

8.

4. Αναφοράν από 19 Νοεμβρίου 1848 υπ' αριθ. 16 του Αντιάρχου Ορχομενού της Επαρχίας Μαντινείας, εξαιτουμένου εν ονόματι της Κοινότητος του Λεβιδίου εκ μέρους της Κυβερνήσεως δάνειον 10.000 δραχμών, αποδοστέον εν διαστήματι δέκα ετών, και δοθείαν τινα προς μεταφοράν ύδατος πλυσίων του ειρημένου χωρίου.

Η Επιτροπή γνωμοδοτεί να διευθυνθή εις τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

5. Αναφοράν από 14 Νοεμβρίου 1848 υπ' αριθ. 17 της Στάνας γήρας του Γ. Ν. Ούμπιου, εξαιτουμένης να τῇ χορηγηθῇ παρά της Κυβερνήσεως ἀπέναντι τοῦ πρὸς τὴν σύζυγόν της χρέους τοῦ Δημοσίου, συγκεκριμένων ἐκ 5500 φλωρίων ὀλλανδικῶν, τέλειμα τρεῖς χιλιάδες πρὸς ἐξίκα ἀμηνίαν τῶν ἀναγκῶν της, καὶ ν' αὐξηθῇ ἡ ἐκ δραχ. 150 μηνιαία σύνταξις της, εἰς δραχ. 500.

Η Επιτροπή γνωμοδοτεί να συστηθῇ ἡ αἴτησις τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

6. Αναφοράν από 4 Σεπτεμβρίου 1848 υπ' αριθ. 19 τῶν πολιτῶν τῶν Πατρῶν, διὰ τῆς ὁποίας ἐκτρέφουσι τὰς εὐχὰς τῶν ὑπὲρ τῆς ἐπὶ τὸ ἐπισκεπτόμενον καὶ ταχύτερον ἐπιψηφισίας τοῦ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντος Νόμου περὶ τῶν καθυστερούντων.

Η Επιτροπή γνωμοδοτεί να διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

7. Αναφοράν από 11 Δεκεμβρίου 1848 υπ' αριθ. 25 τοῦ Γ. Παπακωνσταντίνου Ὑπολοχαγῆ, πρώην Ὑποπροξένου εἰς Ἰόππην, εξαιτουμένου να διορισθῇ καὶ τῇ εἰς Προξενικὴν τινὰ θέσιν, χάριν τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεων καὶ θυσιῶν του.

Η Επιτροπή γνωμοδοτεί να διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

8. Αναφοράν υπ' αριθ. 35, κατοίκων τινῶν τοῦ χωρίου Τζιπικίων τοῦ Δήμου Μαντινείας, παραπονοημένων κατὰ τοῦ Γεωργίου Γεωργίου, ὅστις ἐνοικίαςας πολυτελεῖς τὸ ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ λεγόμενον ἀργὸν πεδῖον, δὲν περιερίσθη εἰς τὴν κατοχὴν μόνον τούτου, ἀλλὰ καταπατεῖ πάντε χιλιάδας ἐπὶ στρέμματ' ἑθνικῶν γαιῶν, νεμενίζων τὴν ἐπικαρπίαν αὐτῶν, καὶ ἐπιτρέμων αὐτῷ μεγίστην ζημίαν καὶ εἰς τὸ δημόσιον καὶ εἰς τοὺς κατοίκους, τοὺς ὁποίους ἀπέβαλεν ἐκ τῆς καλλιεργείας αὐτῶν.

Η Επιτροπή γνωμοδοτεί να συστηθῇ τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν προσοχὴν τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

9. Αναφοράν από 29 Ἰανουαρίου ε. ε. υπ' αριθ. 63 τοῦ Γεωρ. Κουφαργουράκη ἐκθέτοντας τὰς κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα θυσίας καὶ ἐκδουλεύσεις του, καὶ εξαιτουμένου μηνιαίαν σύνταξιν πρὸς περιθάλπιν τῶν ἀναπορεύτων ἀναγκῶν τῆς οἰκογενείας του.

Η Επιτροπή γνωμοδοτεί να διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

10. Αναφοράν από 25 Ἰανουαρίου ε. ε. υπ' αριθ. 65 της Ἑλένης γήρας τοῦ Π. Ἀναγνωστοπουλοῦ Ταγματάρχου της σάλαγγος, διὰ τῆς ὁποίας ἐκθέτουσα τὰς ὑπὲρ πατρίδος ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγου της, καὶ τὴν δυστυχὴ κατάστασιν αὐτῆς καὶ τῆς ὀρφανῆς θυγατρὸς της, ἐξαιτεῖται να τῇ χορηγηθῇ μηνιαία σύνταξις πρὸς ἐξοικονόμεισιν τῶν ἀναπορεύτων ἀναγκῶν της.

Η Επιτροπή γνωμοδοτεί να διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργεῖον.

11. Αναφοράν από 25 Ἰανουαρίου ε. ε. υπ' αριθ. 72 τοῦ Ν. Λθ. Μπορούαλη, ὅστις ἐκθέτων τὸ συμβῆν αὐτῷ δυστύχημα τῆς βλάβης τῶν ὀφθαλμῶν του, ἐνῶ διετέλει εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἐξαιτεῖται ἐνίκᾳ τούτου καὶ ὡς ἀγωνιστῆς, να διορισθῇ εἰς δημοσίαν τινὰ θέσιν, ἢ να τῇ χορηγηθῇ μηνιαία τις σύνταξις, διὰ να οἰκονομῇ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀπολύτως ἀναγκαῖα τῆς οἰκογενείας του.

Η Επιτροπή γνωμοδοτεί να διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

12. Αναφοράν από 10 Φεβρουαρίου ε. ε. υπ' αριθ. 74, της γήρας Π. Σέκερη, διὰ τῆς ὁποίας ὑπανθυμίζουσα τὰς σημαντικὰς ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος χρηματικὰς θυσίας τοῦ συζύγου της, γνωστὰς οὖσας εἰς πάντας τοὺς Ἕλληνας, ἐξαιτεῖται τὴν χορηγήσιν μηνιαίας σύνταξιν, ἀναλόγῃ τῆς κοινωνικῆς αὐτῆς τάξεως καὶ τῆς δυστυχίας της.

Η Επιτροπή γνωμοδοτεί να συστηθῇ καὶ αὐτῆς ἡ αἴτησις τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸν Κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν.

13. Αναφοράν από 10 Φεβρουαρίου ε. ε. υπ' αριθ. 81 της γήρας Μαρίας Ν. Γενέρε, ἐπικλουμένης τὴν πρόνοιαν τοῦ Σώματος, εἰς 8 ἀνάγκας καὶ ὁ μακρὸν τοῦ συζύγου της, ὑπὲρ τῆς εἰς αὐτὴν χορηγούμενης μηνιαίας σύνταξιν, πρὸς περιθάλπιν καὶ παραγομένην τοῦ γράτου αὐτῆς, ἀγροικοντακτοῦ τῆς οὐσίας καὶ ἀπὸ πολλῶν ἐλλείψεων καὶ στερεῶς περιστάσεων.

Η Επιτροπή γνωμοδοτεί να συστηθῇ ἡ αἴτησις τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸν Κύριον Ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν.

14. Αναφοράν από 14 Ιανουαρίου ε. ε. υπ' αριθ. 82 της Ελένης Χ. Γεωργίου Παπ. Σπύρου εκ Μεσολογγίου, διά της οποίας εκθέτουσα τὰς εκδουλεύσεις του πατρός της πεσόντος ἐν Μεσολογγίῳ, καὶ τὴν δυστυχὴ κατάστασιν τῆς οἰκογενείας τῆς, ἐξαίτεται ἀνάλογον χρηματικὴν βοήθειαν πρὸς ὑπανδρείαν τῆς θυγατρὸς τῆς, καὶ ἐξοικονόμησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς οἰκογενείας τῆς, διατελούσας ὑπὸ τὴν ἀσθενὴ προστασίαν γεγηρακότος καὶ παραλύτου συζύγου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

15. Αναφοράν ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου ε. ε. υπ' αριθ. 83 τοῦ Τυπογράφου καὶ Βιβλιοπώλου Ι. Α. Βακαλοπούλου, διὰ τῆς οποίας ἐκθέτει οὗτος, ὅτι ἐγκριθέντος μὲν παρὰ τοῦ πρότερον Ὑπουργοῦ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδείσεως Κ. Γλαρόν, ἐρανίσματος τινος Γαλλικῶν μαθημάτων, συστηθέντος δὲ παρὰ τοῦ διαδόχου τοῦ Κ. Α. Μαυρομιχάλη δι' ἐγκυκλίου ἀποκλειστικῶς εἰς ὅλα τὰ Σχολεῖα, ὡς καταλληλοτάτου πάντων, ἐπεχείρησε τὴν ἐκτύπωσιν αὐτοῦ δαπανήσας ὑπὲρ τὰς τρεῖς χιλιάδας δραχμῶν ἀλλ' ὁ νῦν Ὑπουργὸς Κ. Καλλιφρονᾶς ἠκύρωσε τὴν ἐπιτηθεῖν ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου, καὶ κατέστησεν ὅχιον τὸ Βιβλίον, ἐπενεργῶν οὕτω ζημίαν ἐπαισθητὴν εἰς τὸν ἀναφερόμενον. Παραπονούμενος ὅθεν οὗτος κατὰ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ, ἐπικαλεῖται τὴν πρόνοιαν τῆς Γερουσίας, ὑπὲρ τῆς θεραπείας τῆς προσγενομένης εἰς αὐτὸν ζημίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδείσεως.

16. Αναφοράν ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου υπ' αριθ. 78 τῶν Κλητῶν τῆς Γερουσίας, ἐξαίτουμένων ἀνάλογον μὲ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν αὐξάνειν τὴν μισθοδοσίαν των, ἀπὸ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐνεστώσης Συνόδου, ὡς μὴ ἐπαρκύσας τῆς τεσσαρακονταδράχμου ἀντιμισθίας, τὴν ὅποιαν ἤδη λαμβάνουσιν, ἐνῶ κατὰ τὰς παλαιούσας Συνόδους ἐλάμβανον 50 δραχ. κατὰ μένα.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ θεωρηθῇ ἀπαράδεκτος ἡ αἰτήσις των, ὡς προεπαρκύσας περὶ τῆς αἰτήσεως των προηγουμένης ἀποφάσεως τοῦ Σώματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Μαρτίου 1849.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Δ. Μανόβλας
Δ. Κανελόπουλος

Α. Μοναρχίδης

Ἐπρότεινε δὲ τις τῶν Κ. Γερουσιαστῶν νὰ συζητηθῇ ἡ προκειμένη ἐκθεσις μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ περὶ Αστυνομίας Νομοσχεδίου πρὸς ταῦτα ἀντέταξεν ἄλλος, ὅτι ἡ ἐκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἣτις σημειοῦται, κατὰ τὸν Κανονισμόν, εἰς τὴν ἐπιφυλλίδα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, δὲν εἰσπορεῖ νὰ γίνῃ ἀντικείμενον ἰδιαιτέρως Συνεδριάσεως, καὶ ἐπομένως ἐγνωμοδοτήσας νὰ συζητηθῇ σήμερον πρὸς ταῦτα ἀντέταξεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι ἐπειδὴ ἡ ἐκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς διαλαμβάνει συνοπτικῶς τὸ περιεχόμενον τῶν ἀναφορῶν, ἀπαιτεῖται νὰ δοθῇ καιρὸς διὰ νὰ μελετήσῃ ἕκαστος τῶν Κ. Γερουσιαστῶν τὰς ἀναφοράς, καὶ ἀποφανθῇ ἐν γνώσει τοῦ πράγματος, ἄλλως τὰ συμφέροντα τῶν ἀναφερομένων πολιτῶν δὲν θέλουσι εὖρε καμμίαν ὑπεράσπισιν, ὅταν μετὰ τὴν ἀνάρθρωσιν τῆς ἐκθέσεως προχωρήσῃ ἀμέσως ἡ Γερουσία εἰς τὴν συζήτησιν αὐτῆς· ἐπρόσθεσεν ἄλλος, ὅτι τοῦτο ἀπαιτεῖ καὶ ὁ Κανονισμὸς, νὰ παρακαθίστωνται δηλαδὴ αἱ ἀναφοραὶ εἰς τὸ Γραφεῖον, διὰ νὰ λαμβάνῃ γνώσιν ὁ βουλούμενος ἐκ τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, καὶ ἀναγνωσθεὶς τῆς ἐκθέσεως νὰ ἀποφασίζῃται ἡ ἡμέρα τῆς συζητήσεως· σύμφωνα μὲ τὴν γνώμην ταύτην, ἀπερατίσθη νὰ συζητηθῇ ἡ ἐκθεσις τῶν ἀναφορῶν μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ περὶ Αστυνομίας Νομοσχεδίου.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα ἀναφορὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Καίρη τῆς 15 Φεβρουαρίου ε. ε. ζητοῦντος παράτασιν ἀδείας τεσσαρακονθήμερον ἕνεκεν ἀσθενείας βεβαιουμένης ἀπὸ τοῦ ἐπισυναντῶμενον πιστοποιητικῶν τοῦ ἰατροῦ παρατήρησε δὲ τὸ Γραφεῖον, ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀναφορὰ τελεία διὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Β. πλοίου, τὸ ὅποιον ἐστάλη ἐπίτηδες διὰ νὰ παραλῇ τὸν ἀναφερόμενον, ἐδόθη εἰς τὸ Γραφεῖον ἐσχάτως καὶ μετὰ τὴν ἀρτίαν τοῦ Κ. Γερουσιαστοῦ, ἐπειδὴ ὁ ῥηθεὶς διευθυντὴς περιήρχετο καὶ νήσους διὰ δημοσίον ὑπηρεσίαν, καὶ ὅτι ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως ταύτης ἡ Λογιστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀφῆρσεν ἀπὸ τὴν μηνιαίαν κατάστασιν τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ ἀναφερομένου. Γνωμοδοτήσαντος δὲ τινος νὰ παραποιηθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὴν Λογιστικὴν Ἐπιτροπὴν διὰ νὰ πράξῃ κατὰ τὰ προαποφασισθέντα, παρατήρησεν ἄλλος, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ Κ. Γερουσιαστοῦ, ἀλλὰ περὶ τῆς παραχωρήσεως τῆς παρατάξεως τῆς ἀδείας, περὶ τῆς οποίας μόνη ἡ Γερουσία δύναται νὰ ἀποφασίσῃ, καὶ συμφώνως μὲ τὴν ἀπόφασιν ταύτην θέλει ἐνταρῆσαι ἡ Λογιστικὴ Ἐπιτροπὴ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀποζημίωσιν ἡ Γερουσία ἐπο-

μένως κατ' ἐρώτησιν τοῦ Κ. Προέδρου, παρεδόθη τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος εἰσεγενησάμενος τὴν Συνεδρίασιν περὶ τὴν 12 ὥραν, ἀπαγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς ἐπομένης τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ Ἀστυνομίας Νομοσχεδίου.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΑΕΑΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι

Σ. Γ. ΜΙΣΣΙΣ

Δ. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγυλος

Σ. Θεοχαραπόπουλος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 10 Μαρτίου 1849 ἡμέρα Πέμπτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 35 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως, ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται, μηδεμίαν ἐνστάσεως γενουμένην.

Ἀπαγγέλλαντος ὕστερα τοῦ Κ. Προέδρου τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, προτίθεται εἰς συζήτησιν τὸ περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας εἰς τοὺς Ἀθῆνας καὶ Πειραιῶς Νομοσχεδίου. Τούτου δ' ἀναγνωσθέντος, εἰς τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν λαβὼν τὸν λόγον, εἶπε τὰ ἑξῆς·

Ὁ Κ. Ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ἀναφέρει εἰς τὴν πρὸς τὴν Γερουσίαν αἰτιολογικὴν ἐκθεσίν του, ὅτι οἱ ἄλλοτε τὸ προκείμενον Νομοσχεδίον προκαλέσαντες ἰσχυροὶ λόγοι ἐγένοντο ἤδη σπουδαιότεροι. Ἐπίσης δὲ καὶ ἐγὼ λέγω, ὅτι οἱ ἄλλοτε κατὰ τῆς παραδόχης τούτου φηθέντες λόγοι δὲν ἐξέλιπον καθόλου, ἀλλὰ μᾶλλον πῆλξαν καὶ ἰσχυροποιήθησαν διὰ τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων, καὶ διὰ τὴν μεγάλην καὶ περιδύσαν τῶν ἐθνῶν κίνησιν πρὸς ἀπόκτησιν ἐλευθερίαν, τὰς ὁποίας δὲν εἶχον, καὶ ἐξασφάλισιν τῶν ὑπαρχουσῶν μὴ ἔχων σκοπόν νὰ ἀπαρθηθῶ. Ἐν πρὸς ἐν ὅλα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐξήτησαν νὰ τελειοποιήσων, ἢ νὰ ἀποκτήσων συνταγματικὰς ἐλευθερίας, καθόσον τινὰ μὲν τούτων εἶχον αὐτὰς ἀτελεῖς, τινὰ δὲ ἐπεί-

ροῦντο κατὰ πᾶσιν αὐτῶν, περιορίζεσθαι μόνον νὰ ἀναφέρω ὀλίγα τινα, πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι τοιαῦτοι καταβληπτικοὶ νόμοι ὤθησαν τὰ ἔθνη εἰς αἱματηροὺς ἀγῶνας.

Ἀπαντῶν γνωρίζομεν τὴν πρὸ τοῦ παρελθόντος Μαρτίου πεδότητον Ἀστυνομίαν τῆς Αὐστρίας, ὑπὸ τὴν διπλωματικὴν ἐκείνου, ὅστις ἐξήτησε νὰ κρατῇ ὅλα ὑπὸ τὰ νόμιμά του καὶ νὰ καταπνίξῃ τὰς ἐλευθερίας αὐτῶν ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας μισθῶται εἶχον ἔργον νὰ ἐξηναντιάζων οὐ μόνον τὰς πράξεις, καὶ τοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ τὰ διανοήματα τῶν πολιτῶν· αὐτῶς ἐφρόνει ἡ Αὐστρία, ὅτι κυβερνοῦνται τὰ ἔθνη δια σιδηρᾶς ράβδου τοιαῦτα μέτρα ἐπέφεραν τοῖς ἐσωτερικοῖς σπαραγμοῖς ἐκείνου τοῦ Κράτους, κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἐσχάτων καὶ εἰς αὐτὴν τὴν πρωτεύουσάν της ἐλκόν χωρὶν αἱ μεγαλύτεραι ἀνταδικήσεις, καὶ δολοφονίαι ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας· φησὶται τις, βλέπων, ὅτι ποπολισμένος λαὸς ἀρνήσατο τασούτων, ὅσον οὐδ' αὐτὰ τὰ βάρβαρα ἔθνη τὴν μεγάλην ταύτην ἀστυρότητα καὶ αὐθαιρέσιν τῆς Ἀστυνομίας τῆς Μητροπόλεως τῆς Αὐστρίας ἐδοκίμασα ὁ ἴδιος· ὅτε κατὰ τὸ 1821 ἤθελον νὰ ἐπανεέλθω εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ Ἀστυνομία ἐκείνη μετὰ διμνηκὸν ἐπιμόνον αἰτήσιν μοι ἐπέτρεψε μὲν ν' ἀναχωρήσω, μοι ἀπηγορεύσαν όμως νὰ διέλθω διὰ τῆς πόλεως Λουδβίανης, ὅπου εἶχον συνέλθει οἱ Βασιλεῖς διὰ τὰ πράγματα τῆς Ναπολέως. Τὴν διαταγὴν ταύτην τῆς Ἀστυνομίας τῆς πρωτεύουσας κατακρίνονται αἱ τῶν ἐπαρχιῶν Ἀστυνομίαι, μοι ἐπέτρεψαν νὰ διέλθω ὅθεν ἤθελον, καὶ με συνώδευσαν με δάκρυα, καὶ με εὐχὰς ἀπαρχίμενον.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν λέγει, ὅτι καὶ ἄλλα περὶ τὸ ὅτι ἔθνη ἔχουν τὸ σύστημα τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι εἰς τὴν Γαλλίαν ὑπάρχει Ἀστυνομία περιβεβλημένη με πᾶσαν δύναμιν καὶ τιμῆν, ἀλλ' εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τὴν προμνηστον τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν εἰς τὸ Λονδίνον, ἐνθα πανταχοῦθεν συνέχονται, καθ' ἡμέραν ὑπὲρ τὰς 30 χιλιάδας ξένων, ἐνθα ὁ λαὸς εὐρίσκεται εἰς ἀσφαλὲς ἐνδοχὸν τοῦ πληθους ὅθεν εἶναι, καὶ ἐνθα οἱ κάτοικοι εἶναι ὑπὲρ τὰς δύο ἑκατομύρια, δὲν εἶναι Διοικητικὴ Ἀστυνομία, ἀλλ' οἱ Διμαρτυρημαῖς καὶ κατ' ἐνδοχὴν ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐκλεγόμενοι, ἐκπληροῦν καὶ τὰ ἀστυνομικὰ χρέη καὶ διὰ τοῦτο ὅταν οἱ χαριστῶται ἤβλησαν ἐσχάτως νὰ τρέξουν τὴν ἰσχυρίαν τῆς πόλεως, οἱ πολῖται κατέπαισαν ἐπιτυχῶς τὰ θορυβῶν καὶ στασιαστικῶν κινήματα τῶν.

Εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ σύστημα τούτο τῆς Ἀστυνομίας εἶναι

σχεδόν φυσικόν· διότι οἱ Γάλλοι, τάσιν ἔχοντες εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῆς ἐξουσίας ὑπὸ μίαν καὶ μόνην θέλκωσιν, τοῦ Ἀρχιγοῦ τοῦ Κράτους, εἴτε ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τοῦ τόπου, εἴτε ὡς ἐκ τῆς ἀνισογχοῦ συνταγματικῆς πείρας των, δὲν δύνανται νὰ νοήσουν τὴν ὁρίσειαν τὴν προκύπτουσαν ἀπὸ τὴν διαίρεσιν τῆς Κυβερνήσεως εἰς Νομαρχίας, ἐπαρχίας, κοινότητας κτλ. ἐκτὸς ὁλίγων, εἰς οὗς ἐνεπνεύσθη ἡ ἰδέα αὕτη. Ἐγὼ ὅμως σύμφωνον μὲ τοὺς ἐνδριβῶς καὶ ἐπιστημονικῶς τὰς συνταγματικὰς πολιτείας μελετήσαντας, φρονῶ, ὅτι ἡ παντελής ἀρχαίσις τῆς ἐξουσίας ἀπὸ τὸν λαόν, καὶ ἡ παράδοσις αὐτῆς εἰς μίαν χεῖρα, εἶναι ὀλεθρία, καὶ πρόσφατον παράδειγμα τῶν ὀλεθρίων αποτελεσμάτων τῆς τοιαύτης ἀρχῆς, εἶναι ἡ Γαλλία αὐτή· τὰς παρατηρήσεις δὲ ταύτας ἐπιθεωροῦ καὶ ἡ ἐξῆς περιτομή τῆς ἐφημερίδος τῆς Αὐγούτης περὶ τῆς συγκεντρώσεως τῆς ἐξουσίας.

« Ἀλλὰ ποῦ εἶναι τὰ Κράτη, τὰ ὅποια ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σήμερον συνταραττομένου κόσμου, διετήρησαν ἐντελὴ ἡσυχίαν, καὶ ἀπέδειξαν τὴν στερεότητα τῆς πολιτικῆς των οἰκοδομῆς; εἰς αὐτὰ μάλιστα, τὰ ὅποια ἔχουσιν αἰδυπαρκτον κατάστασιν ἐπαρχιακὴν καὶ δημοτικὴν συζημάτων. Ἡ Ἑλβετία, τὸ Βέλγιον, ἡ Ὀλλανδία, ἡ Ἀγγλία, τὰ Ἡνωμένα Κράτη τῆς Ἀμερικῆς. Ὅσον περισσότερον θέλει Κράτος τι νὰ συγκεντρώσῃ τὰς δυνάμεις καὶ ἐνεργείας τοῦ δημοσίου βίου εἰς τοὺς κρατικοὺς θαλάμους τῆς Κυβερνήσεώς του, καὶ εἰς τὰς φλέβας τῆς πρωτευούσης του, τόσοον δραστηριώτερον ἐξωβαίται, ὡς βλέπομεν, εἰς τὸ ἀγανὲς τῆς ἐρήμου πέλαγος, ὅταν συμπέσῃ τρικυμία· ὅταν δ' ἐξ ἐναντίας τὸ αἶσθημα τοῦ αὐτοῦ ἐξουσίῳ (ἢ εἰς ὅλα τοῦ Κράτους τὰ αἰώματα, καὶ εἰς τὰς κοινότητας, τότε πᾶς οἶκος εἶναι ἀσφάλειος τῶν ἀρχαίων τῶν, τοῦ ἀρχαίου δικαίου, καὶ τῆς προγονικῆς ἐλευθερίας. Τὸ δημοτικὸν πνεῦμα ἐπιδραμεῖ τὴν Ἑλλάδα ἐναντίον τῆς καταστροφικῆς δυνάμεως δύο χιλιάδων ἐτῶν τυραννίας καὶ βαρβαρότητας. »

Ὁ Κ. Υπουργὸς διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ, καὶ δικαιολογήσῃ τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, ἔπρεπε νὰ μᾶς ἀποδείξῃ, ὅτι τὰ ἐγγλήματα, ἐνεκα τῶν ὁποίων καθίσταται τοῦτο ἀναγκαῖον, συμβαίνειν ἐνταῦθα ἀπὸ τίνος ἐποχῆς συνεχέστερα καὶ δεινότερα, παρ' ὅ,τι εἰς ἄλλας Πρωτευούσας ἐπαρχιών, ὡφελεῖ διὰ τοῦτο νὰ μᾶς παρουσιάσῃ στατιστικὸν πῖνακα τῶν ἀπὸ τῆς καθιέρωσιν τῆς Κυβερνήσεως ἐνταῦθα καὶ ἀλλοῦθι· πραχθέντων

ἐγγλημάτων, διὰ νὰ ἴδωμεν, ἂν ἐδῶ ἐπραχθῆσαν περισσότερα, ἀναλόγως τοῦ πλεθυσμοῦ, καὶ τοῦτο ἐνεκα πρέπει νὰ ἐπιψηφισθῇ τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι πρὸ μακροῦ λησται εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν παλίου τινός· οὐχ' ἔπρεπε ὅμως ἀληθές, ὅτι καὶ εἰς Σύρον λησται τινες ἐλθόντες, καὶ ἐρόνευσαν πολίτην τινα ἀθῶον καὶ πτωχόν· τὰ πλεῖστα τῶν πραχθέντων ἐγγλημάτων ἐρωράθησαν, καὶ ἐτιμωρήθησαν· δὲν βλέπω λοιπὸν ἰσχυροτέρους ἢ δὲ γινόμενους τοὺς λόγους τῆς ἀνάγκης τοῦ Νομοσχεδίου τούτου· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ πλείστου μέρους τῶν κακούργημάτων, καὶ τὴν νόμιμον αὐτῶν τιμωρίαν, ταῦτα δὲ ἐξηλείφθησαν, ἡ αἰτία ὑπάρχει ἀλλοῦ, εἰς τὴν ἐλλείψιν νόμων περὶ ξένων ὑπόπτων, ὑπερητῶν κτλ. καὶ οὐχὶ εἰς ἐκείνην τῆς ἐπαρρησιώσεως τῆς Αστυνομίας.

Καὶ ἄλλοτε εἶπον, καὶ ἤδη ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ἡ Ἀντιβασιλεία, συνισταμένη ἀπὸ ἀνδρας μᾶλλον ἢ μὴν τὴν κατάστασιν τῆς κοινωνίας σπουδάζοντας, καὶ περισσότηραν ἐπιστημονικὴν πείραν ἔχοντας, οὐ μόνον τοιαύτην Αστυνομίαν δὲν εἰσάγαγον, ἀλλὰ καὶ εὐρύσασα αὐτὴν τὴν κατήργησε διὰ Β. Διατάγματος, καὶ Νομάρχην τινὰ, τάναντία παρατηρήσαντα, ἀπέλυσε τῆς ὑπερητίας· μήπως τότε δὲν συνέβαινον κακούργηματα; μήπως τότε δὲν ἔλαθε χώραν ὁ γνωστὸς καὶ τρομερὸς ρόνος τοῦ Νεγροπόντου, τοῦ ὁποῦ οἱ ρονεῖς οὕτε συνελήθησαν, οὐδ' ἐτιμωρήθησαν; ἀλλ' ἡ Ἀντιβασιλεία δὲν εἶχεν ἀνάγκην τοιαύτης Αστυνομίας, διότι διὰ τοῦ περὶ Λήγων Νόμου συγκεντρώσασα τὴν δυνάμιν τῆς, ὅπου ἔπρεπε, ἔθεσε τὰ θεμέλια τῆς ἐπαρρησιώσεως τῆς ἐξουσίας ἐπὶ παντὶ ζῶντος ἐν Ἑλλάδι.

Κατὰ τὸ ἀρθρ. 42 τοῦ περὶ Λήγων Νόμου ὁ Αστυνομὸς διορίζεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως κατὰ γνώμαδότασιν τοῦ Δημάρχου· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ γνώμαδότασις αὕτη δὲν εἶναι ὑποχρεωτική, ὅπως δὲν ἦτο καὶ ἐκείνη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ἐπειδὴ ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παύσῃ τὸν Δημάρχον, καὶ νὰ διαλέγῃ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, ὅπως συνέβη ἄλλοτε, ὅτε διελέθη Δημοτικὸν τι Συμβούλιον, ἐπράξαν τὴν ἐπιθυμίαν του περὶ τῆς συνταγματικῆς μεταπολιτείας, δύναται νὰ παύσῃ τὸν ἀμελοῦντα περὶ τὴν τάξιν καὶ ἡσυχίαν τῶν πολιτῶν Δημάρχον, καὶ νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐκλογὴν ἄλλου καταλληλοτέρου, ἐπιμελεστεροῦ καὶ ἱκανωτέρου. Ἐκτὸς τοῦ μέτρου τούτου, ἐπειδὴ ἡ ἐνεστῶσα δημοτικὴ τῶν Ἀθηνῶν Ἀρχὴ δὲν ἐτίθη εἰς ἀντίθεσιν μετὰ τῆς κατὰ καιρὸς Κυβερνήσεως, αὕτη δύναται νὰ ἐπι-

ναργή, ἐπ' ἐκείνης, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῇ, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀντιστάσεως.

Φρονῶ καὶ ἐγώ, ὅτι ὑπάρχει αἰτία τις τοῦ κακοῦ, ἀλλ' αὕτη κεῖται βαθύτερα, εἰς αὐτὸν δολιχότι τὸν περὶ Ἀθῶν Νόμον. ὅστις, θέλων νὰ συγκεντρώσῃ τὴν ἐξουσίαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καθιέρωσε διακρίσεις τῶν πολιτῶν εἰς μᾶλλον φορολογουμένους, καὶ μὴ, καὶ ἐπέφερε μεταξὺ αὐτῶν διενέξεις· καὶ ἐντέλθεν ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ πηγάζει ἐξ ἐνὸς μέρους μόνον τῶν πολιτῶν, ὅπου φέρεται τὰς κομματικὰς διενέξεις, καὶ τὰς ἀντενεργείας· διότι εἶναι τῷ ὄντι ἀτοπὸν καὶ ἀδίκον νὰ μὴν μετέλθωσι τῶν ἐκλογῶν οἱ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνισθέντες πεπαιδευμένοι, βιομήχανοι καὶ πρότερον πλούσιοι, ἐν οἷς μὲν κατὰ τὸν πόλεμον τὴν περιουσίαν τὸν κατήλωσαν, οἱ δὲ τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος ἐπιθυμοῦντες καὶ ὑπὲρ ταύτης ἀθλήσαντες, δὲν ἐρρύντιζον περὶ ἀποκτήσεως πλούτου· τὴν πηγὴν λοιπὸν ταύτην τοῦ κακοῦ πρέπει νὰ λάθωσιν ὑπ' ὅψιν καὶ νὰ διορθώσουν οἱ ΚΚ. Ὑπουργοί, οἵτινες ἐπίσης καὶ αὐτοὶ ὑπὲρ τῆς Πατρίδος ἔπαθον, καὶ τῶν ὁποίων τινὲς στεροῦνται τοῦ τίτλου τοῦ μᾶλλον φορολογουμένου.

Ὁρθότερον εἶναι φρονῶ, νὰ ἐμμείνη ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸν καίμενον δημοτικὸν Νόμον, καὶ νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἐνταῦθα ἀναπτύξεως καὶ ἐφαρμογῆς του, διὰ νὰ δώσῃ παράδειγμα καὶ εἰς τὰς ἑπαρχίας· διότι μέχρι τοῦδε περὶ τῆς ἐντελοῦς ἐκτελέσεως οὐδενὸς νόμου δὲν κατεβλήθη κατὰ δυστυχίαν ἢ ἀπαιτουμένη προσπάθεια.

Δὲν συνηγοῦμαι ὑπὲρ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς, λέγων ταῦτα· εἶναι γνωστὸν, ὅτι δὲν εἰμαι τῶν αὐτῶν φρονημάτων μετὰ τὴν πλειοψηφίαν αὐτῆς· ἀλλὰ φοβοῦμαι τὰς ἐκ τοῦ φόβου ἐντυπώσεις· διότι ὅταν τις ἀκολουθῶν τὰς ἐντυπώσεις ταύτας, θελῇ νὰ νομοθετῇ, φοβοῦμαι, μήπως μετὰ τὸν χρόνον αἰσθανθῶμεν τὴν ἀνάγκην ἄλλων ἐξαιρετικῶν Νόμων, εἰς ἐκτάκτων Δικαστηρίων κατὰ τὸν Νόμον, καὶ μὴπως ἀποκηρύξωμεν τὸ Σύνταγμα, ἂν ῥηταῖς δὲν τὸ καταργήσωμεν· φοβοῦμαι τὴν συγκρούσιν τῶν Διοικητικῶν καὶ Δημοτικῶν Ἀρχῶν περὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων τῶν, καὶ τὸ ἀδύνατον τοῦ νὰ περισταλῇ ἡ ληστεία, ἡ ἀνακάλυψις τῆς ὁποίας εἶναι ἀδύνατος, χωρὶς τὴν σύμπραξιν τῶν Δημοτῶν, φοβοῦμαι τὴν Διοικητικὴν Ἀστυνομίαν, διότι εἶναι κίνδυνος νὰ κατασταθῇ μυστικὴ, ὡς φρονῶ· καὶ ὡς ἐξαχέται ἐκ τοῦ ἀρθ. 8 τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ ὁ δὲ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας ὑπάρχει ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν· καὶ ὅτι οἱ

τοιαύτη εἶναι ἀποτρόπαιος· εἶναι γνωστὸν εἰς πάντας, καθὼς ἐπίσης εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἐκτὸς τῶν ἄλλων δεινῶν συνεπειῶν τῆς, ὁ τοιοῦτος Ἀστυνομός γίνεται ἐνίστα ἀνώτερος καὶ αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἐγένεν ὁ Φουσσὲ τῆς Γαλλίας ἐπὶ Ναπολέοντος· φοβοῦμαι τέλος, μήπως δὲν πρόκειται περὶ προκαταλήψεως ἢ ἀνακαλύψεως τῶν ἐγκλημάτων, ἀλλὰ περὶ τινος ἄλλου σκοποῦ· τὸν φόβον δὲ τοῦτον στηρίζω εἰς τὴν ἐπιμονὴν τοῦ Ὑπουργείου τοῦ νὰ μὴν ἡρεσθῇ προθεσμία τῆς διαρκείας τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου· ἂν τοῦτο πρῶτον ἤδη φορὰν εἰσήγατο, οὔτε τὴν ἐπιμονὴν τοῦ Ὑπουργείου κατὰ τῆς προθεσμίας, οὔτε τὴν ἐπιμονὴν τοῦ πλάνου ἔθελον συλλαβεῖ, ἀλλὰ καὶ ὅτε εἰσῆλθῃ τὸ 1846 εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ παρὰ τῆς πλειοψηφίας, ἐπροτάθη ἡ αὐτὴ τροπολογία περὶ προθεσμίας τῆς διαρκείας του, ἀλλὰ δὲν ἐγένετο δεκτὴ, μετὰ διαφοράν μόνον δύο ψήφων. Ἐπειδὴ λοιπὸν τὸ Ὑπουργεῖον, καὶ τοὶ προηγουμένοι τὴν περὶ τῆς προθεσμίας τῆς διαρκείας τοῦ Νόμου διάθεσιν τῆς Γερουσίας, δὲν ἐπρότειναν αὐτὴν αἰκοθεν, ὅπου ἔθελε δειξέι, ὅτι ὁ Νόμος γίνεται ἐξ ἀνάγκης, καὶ οὐκ ἐκ παύσεως ἢ ἐκ τοῦ ἀπαιτούμενου τῆς ἀνάγκης, δικαιολογεῖται ὁ φόβος τῆς ὑπαρξέως ἄλλου τινος πλάνου σκοποῦ, συγκρίσαστέ μοι, Κύριοι, τὴν δυσπιστίαν, τὴν ὅποιαν οἱ μεγάλοι πολιτικοὶ ἄνδρες θεωροῦν ὡς στοιχεῖον τῆς ζωῆς τῶν πολιτειῶν.

Διὰ τοὺς λόγους λοιπὸν ταύτους ἐναντιοῦμαι εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου.

Ἀπαντῶν εἰς τὴν ἀγορεύσαντα ἑτέρος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ἡ Ἀστυνομία, εἶπε, περὶ τῆς διαλαμβάνει τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον δὲν εἶναι τοιαύτης φύσεως, ὅποιαν ἀποδίδει εἰς αὐτὸ ὁ προκληθεὶς ἐντίμος Γερουσιαστὴς, καὶ μᾶς ἀνέπτυξεν ἐν ἐκτάσει.

Διττὴ εἶναι ἡ Ἀστυνομία. Ἀστυνομία ἀφορᾷ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ὠκεῖαν ἐξελίξιν ἐνὸς τόπου, καὶ Ἀστυνομία πολιτικὴ. Ἐνταῦθα δὲν πρόκειται περὶ πολιτικῆς· ἂν ἐπρόκειτο περὶ ταύτης, θὰ ὑφίσταμεν ὅλοι τὰς φωνὰς μας κατ' αὐτῆς καὶ θὰ καταστράφαμεν διὰ μῆος τὸ Νομοσχέδιον ὅλοι, εἰμαι βέβαιος, ὁμοθυμαδόν, ὅτε μάλιστα τοιοῦτοι Νόμοι καταργήθησαν καὶ εἰς τὰ Κράτη ὅπου πρὸ χρόνων ἔσχον. Ἀλλ' οὔτε ὑπάρχει οὔτε ὑπονοεῖται τι τοιοῦτον εἰς τὸ Νομοσχέδιον· καὶ οὔτε ποτὲ ἠμπορῶ νὰ πιστεύσω, ὅτι ὑπὸ τοὺς ἐλευθεροὺς ἡμῶν θεσμούς θὰ εὐρεθῇ Ἕλληνας Ὑπουργοὺς νὰ συλλάβῃ τοιαύτην ἐξελίξιν ἰδέαν· δι' ἄλ-

λων προσώπων και όχι διά κλητήρων, διά μυστικών και αρθρών χωρηματικών μέσων, και όχι διά των φανερών και μικρών μόνων μισθίων των εν τῷ Νομοσχεδίῳ ἐνδιαλαμβανομένων υπαλλήλων, ἐνεργεῖται ὅπου ἐνεργεῖται ἡ πολιτική ἀστυνομία· και εἶναι χρεῖα ἐν Ἑλλάδι τοιαύτης ἀστυνομίας, ὅπου εἶναι ἐλεύθερα ἔθνη, ἐλεύθερα ἐφημεριδογραφία, ἀκράτητος παντοῦ και ἀνεπείραχτος λογομαχία; Τίς τῶν Ἑλλήνων κρίπτει τὸ φρόνημά του; ὥστε ἡ ἀρχὴ ἀνάγκην δὲν ἔχει νὰ τὸ μάθῃ διὰ τοιούτων μισθίων και ἐπιζήμιων μέσων δὲν πρόκειται λοιπὸν ποσὸς περὶ τοιαύτης ἀστυνομίας, περὶ τὴν ὁποίαν περιστράφησαν οἱ λόγοι τοῦ προαγγελλομένου ἐντύπου Γερουσιαστοῦ· πρόκειται ἀπλῶς τοῦ νὰ ἀσφαλισθῶσιν οἱ κάτοικοι τῆς πρωτεύουσας ἀπὸ τῶν ἐπιπολαζόντων ἐντὸς αὐτῆς κινδύνων, ὑφ' ὧν τινὲς και ἐξημερώθησαν και ἐκινδύνευσαν μέχρι ζωῆς, και ὅλοι φοβοῦνται μὴ παθῶσι· κανεὶς δὲν ἔμπορεῖ κατὰ δυστοχίαν νὰ ἀρνηθῇ, ὅτι τὰ κακά ταῦτα ἐπλεόνασαν, και ὅτι ἀνεπαρκὴς ἐδείχθη ἡ δημοτικὴ τῆς πρωτεύουσας Ἀρχὴ πρὸς παῦσιν αὐτῶν, και ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν, και ὅτι ἐνεκὰ τούτου ἐκρίνετο ἡ Κυβέρνησις ἀναγκαῖον νὰ προνοήσῃ ἄλλως πως περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν. Ἰπάρχει τῶντι τοιαύτῃ ἀνάγκῃ ὁποῖαν ἐκφράζει ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ἐξαιρετικοῦ τούτου Νόμου; Ἰδοὺ τὸ ζήτημα γυμνὸν και καθαρὸν. Ὅτι ὑπάρχει τοιαύτῃ ἀνάγκῃ ἐξ αἰτίας τῶν ἐπιπολαζόντων και μὴ προληπθάνομένων διὰ τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας δεινῶν, κανεὶς δὲν δύναται νὰ τὸ ἀρνηθῇ. Τοιαύτῃ ἀνάγκῃ δὲν εἶναι δυστοχῶς προφανές· ἐφανερώθη πρὸ τριῶν ἤδη ἐτῶν, και εἰσῆλθῃ τότε εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ ἴδιον τοῦτο Νομοσχέδιον και ἐσυζητήθη και παρεδέχθη παρὰ τῆς Γερουσίας, ὅπως εἰσάγεται και σήμερον, ἀλλὰ διακλυθεὶς τῆς Βουλῆς δὲν ἐτελειοποιήθη ὁ Νόμος. Ἀλλὰ πῶς τὸ παρεδέχθημεν τότε; ὅπως νομίζω θὰ τὸ παραδεχθῶμεν και τώρα, ὡς ἀναγκαῖον κακόν. Ἄγοντες και τότε πολλοὶ ἐξ ἡμῶν τὸ παρεδέχθημεν, ἄγοντες και σήμερον τὸ παραδεχόμεθα· και τότε τὸ ἐθεωρήσαμεν, και σήμερον τὸ θεωροῦμεν ὡς ἐξαιρέσιν τοῦ γενικοῦ κανόνος, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ὡς παράδοξον, ὡς πρὸς μόνην τὴν Πρωτεύουσαν, τοῦ δημοτικοῦ Νόμου, τοῦ πολιτικοῦ θεμελίου τῶν διαφόρων κοινωνιῶν, ἐξ ὧν συγκροτεῖται τὸ Κράτος, και τῆς ἀληθοῦς ἐκείνης τῶν ἐλευθέρων Συνταγμάτων. Ἀλλὰ τοιοῦτοι Νόμοι, Νόμοι τῆς ἀνάγκης, δὲν πρέπει νὰ διαρκῶσιν, εἰμὴ ἐφ' ὅσον διαρκεῖ και ἡ προκαλοῦσα αὐτοῦ ἀνάγκη. Και τὰ πλέον ἐννομούμενα, τὰ πλέον ρωτισμένα, και τὰ πλέον ἐλεύθερα ἔθνη ὑπόκεινται και

αὐτὰ εἰς τοιαύτας ἀνωμαλίας. Ἡ πόλις τῶν Παρισίων ἐξ αἰτίας τῶν δεινῶν περιστάσεων τῆς δὲν ἔπαυε πρὸ ὀλίγου ἀλλὰ χειρότερα; δὲν ὑπεβλήθη εἰς στρατιωτικὸν Νόμον; ἀλλὰ μολὶς παρήλθεν ἡ ἀνάγκη, ἔπαυσε και ὁ ἐξαιρετικὸς οὗτος Νόμος.

Συνήθως ἔγινε πλέον εἰς τὴν Ἰρλανδίαν ὁ ἐξαιρετικὸς νόμος τοῦ habeas corpus, και μ' ὅλον τοῦτο ὁσάκις εἰσάγεται, ὡς προσωρινῶς εἰσάγεται. Τοιοῦτον πρέπει εἶναι νὰ θεωρήσωμεν και τὴν εἰσαγόμενον ἔδη Νόμον τὸν προκαλούμενον ἀπὸ τὴν ἀπαράτητον και πανθεολόγητον ἀνάγκην, ἂν και πολὺ ἀπέχῃ τῆς φύσεως ἐκείνων, εἶναι ὅμως πάντοτε ἐξαιρετικὸς· ἀλλὰ παρεκτρέπομεθα, ἐνεκὰ τῆς ἀνάγκης ταύτης, τῆς τακτικῆς ὁδοῦ, ὀφείλομεν νὰ στηθῶμεν ἰδιαίτερος τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἐνὸς δικαστοῦ ὁ Νόμος οὗτος, εἰς τὴν κατάλληλον ἐκλογὴν τοῦ ἀνδρὸς εἰς ὃν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ Νόμου τούτου. Ἐπ' ἀνάγκης ὁ ἄνθρωπος οὗτος νὰ χαίρῃ τὴν ἐμπιστοσύνην και τὴν ὑπόληψιν τοῦ κοινοῦ. Ἐπ' ἀνάγκης νὰ ᾔσῃ τίμιος, ἐκνός, ἀγρυπνός και δικαίος· μόνη τοιαύτη ἐκλογὴ δύναται νὰ φέρῃ τὰ προσδοκώμενα καλὰ ἀποτελέσματα, και μόνη δύναται νὰ διακωλύσῃ και τοὺς εἰς ἀσφάλειαν τῶν κατοίκων τῆς πρωτεύουσας και εἰς παῦσιν τῶν δεινῶν αὐτῶν εἰσαγαγόντας, και τοὺς παραδεχομένους τὸν ἐξαιρετικὸν τούτον Νόμον.

Παραλείπων νὰ κάμω παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, ἐπρόσθεσον ἄλλος, ὡς ἀρκούντως πολλὰν λεγθέντων, καθυποβάλλω μόνον εἰς τὴν Γερουσίαν πραγματικὰ τινα συμβάντα, δικαιολογοῦντα τὴν ἀνάγκην τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου· ληστὴς τις ἀμνηστευθεὶς, και μετὰ τοῦ ληστοῦ Μπίμπησι ἐνωθεὶς, ἔρχετο ἐντὸς τῆς πόλεως πάντοτε, και λαμβάνων διαβατήρια δι' ἐαυτὸν και δι' ἄλλους ληστὰς, ἐπ' ἀνάγκην εἰς τοὺς συντρόφους του· πολλοὶ ἄλλοι ληστὰς, ληστεύοντες ἀλλήλους, διέμενον ἐδῶ και ἐσχάτως δύο ἄλλοι κατοικοῦντες τὸ πλείστον εἰς τὴν πρωτεύουσαν, συνελήφθησαν ἀπὸ τὸν Κ. Τσόνον εἰς τὴν Ἀταλάντην, φέροντες διαβατήρια τῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν, και ἀποδείχοντες, ὅτι ἦσαν σύντροφοι τῶν εἰς τὸ Λουτράκι ληστευσάτων.

Ἄν και ἡ ἀστυνομία Ἀθηνῶν, ἐπ' ἀνάγκην ὁ κατ' ἀρχὰς ἀγορεύσας, ἔδωκε διαβατήρια εἰς ληστὰς, γνωρίζει, ὅτι και αἱ ἀνώτεροι ἀρχαὶ ἔδωσαν τοιαῦτα εἰς πολλοὺς ὑπόπτους, και ἐπροσπάθησαν νὰ καταστήσουν τὴν ἀστυνομίαν τοιαύτην, ὅποια εἶναι σήμερον· και διὰ τοῦτο εἶπον, ὅτι πρέπει νὰ ζητησῶμεν τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ ἀλλαχού.

Δεν είναι μυστική Αστυνομία, εἰπέ τις τῶν προαγορευσάντων, διότι ἄλλως ἐπρεπε νά χορηγῶνται καί τὰ μέσα τῆς συνταγῆς αὐτῆς· ἀλλὰ τὰ μέσα ταῦτα εἶναι οἱ μισθοὶ τῶν, καί τὰ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους ἐπιψηφισθέντα εἰς τὸν προϋπολογισμόν. Ἄν ἡ κυβερνησις θεωρῇ ἀνεπαρκῆ τὰ μέσα τοῦ δήμου πρὸς συντήρησιν καλῆς Αστυνομίας, ὁρῶμεν ν' αὐξήσῃ ταῦτα, νά προσθέσῃ περισσότερους ὑπαλλήλους εἰς τὴν δημοτικὴν Αστυνομίαν, καί ἐν γένει νά μεταχειρισθῇ πᾶν ἄλλο πρόσφορον μέτρον διὰ νά ὑποστηρίξῃ αὐτήν, καί νά συνδράμῃ εἰς τὴν καλὴν καὶ ἐπιτυχῆ ἐνέργειαν τῶν καθυκόντων τῆς.

Περαιωμένως κηρυχθεὶς ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ Κ. Προέδρου τῆς παραιτέρω συζητήσεως, ἐγένετο δευτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας κατ' ἐρώτησιν τοῦ Κυρίου Προέδρου.

Ἀναγνωσθέντα μετὰ τοῦτο τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, 5 καὶ 6, ἐγένοντο δεκτὰ, ὅπως ἔχουσιν ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου ἑβδομοῦ, ἐπειδὴ οἱ δῆμοι, εἰπέ τις τῶν προαγορευσάντων, εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὰς ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν πραττομένων εἰς τὰ δένδρα καὶ φυτείας φθορὰς, καθὼς καὶ διὰ τὰς ληστείας, ἂν τὸ περὶ τούτων διαταγμὰ ἰσχύῃ μέχρι τούδε, προτείνει τὰ τεττάρου ἄρθρον, ἐξαίρουσιν τὸν δῆμον τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἀπὸ τὰς συνεπειὰς τὰς ὅποιαι κανονίζουσιν οἱ μνησθέντες νόμοι, διότι εἶναι ἀδίκον νά ἐνέχωνται οἱ δημόται τῶν δῆμων τούτων εἰς ἀποζημιώσεις, ἐνῶ δὲν μετέχουσι τῆς ἐκλογῆς τῶν προσώπων, εἰς τὰ ὅποια ἀνατίθεται ἡ διατήρησις τῆς ἀσφαλείας καὶ τάξεως.

Δύο Νόμοι, ἀντέταξεν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Ἱπουργὸς, ἀρρῶσι τὴν εὐθύνην τῶν δῆμων, ὁ μὲν διὰ τὰς ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν πραττομένων ληστείας, ὁ δὲ διὰ τὰς εἰς τὰ δένδρα καὶ φυτείας φθορὰς· ἀλλ' ὁ μὲν πρῶτος ὡς προσωρινός, εἶναι κατηργημένος, ὁ δὲ δευτέρος ἰσχύει διὰ τοῦ νόμου τούτου ὑποβάλλονται οἱ δῆμοι εἰς ἀποζημιώσεις τῶν παθόντων διὰ τὰς εἰς τὰ δένδρα καὶ φυτείας φθορὰς, διότι οὗτοι δύνανται νά γνωρίζωσι τοὺς ἐνόχους, καὶ ὑπόπτους τοιούτων πράξεων, καὶ ἐπομένως νά προαλαμβάνωσι τὰς τοιαύτας βλάβας, ἢ νά καταγγέλλωσι τοὺς αὐτονομοῦς. Ἐπειδὴ δὲ καὶ οἱ προκειμένοι δύο δῆμοι ἔχουσι τὴν εὐθύνην ταύτην, διὰ τοῦτο μετέχουσι, διὰ τοῦ προκειμένου ἄρθρου, τοῦ διορισμοῦ τῶν ἀγροφυλάκων, διότι ἄλλως ἤθελεν εἶσθαι ἀντίφασις τοῦ Νόμου νά κηρύττῃ αὐτοὺς ὑπευθύνους, χωρὶς νά μετέχωσι τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐπιτηρούντων

τὴν ἀσφάλειαν τῶν φυτειῶν καὶ δένδρων ἀγροφυλάκων· ἐκτὸς τούτων καὶ τυπικῶς ἐξετάζουμένη ἡ πρότασις τοῦ προαγορευσάντος, εἶναι ἀνυπόστατος, διότι τὸ προκείμενον Νομοσχεδίον εἶναι ὀργανικόν, καὶ ἐπομένως δὲν πρέπει νά περιλάβῃ καὶ οὐσιαστικὰς διατάξεις.

Φαίνεται μὲν, ὅτι μετέχουν οἱ περὶ ὧν πρόκειται δῆμοι τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀγροφυλάκων, ἀντέταξεν ὁ προαγορευτής, ἀλλ' ἡ μετοχὴ τῶν αὐτῶν εἶναι ὅλως ἀνίσος ἀπέναντι τοῦ δικαιώματος, τὸ ὅποιον ἐπιφυλάττει εἰς ἑαυτὴν ἡ Κυβέρνησις· διότι, ἐπειδὴ κατὰ τὸ προκείμενον ἄρθρον, ἡ Κυβέρνησις θέλει ἀποφασίσαι διὰ διατάγματος, τί γινέσεται ἐν περιπτώσει διαφωνίας, δύναται αὕτη νά φιλῶσιν εἰς ἑαυτὴν καὶ μόνον τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει, καὶ τοιοῦτοτρόπως ἡ μετοχὴ τῶν δῆμων θέλει καταντῆσαι ὅλως ἰδανικῇ· τούτου ἕνεκα πρέπει νά ἐξαίρεθῃσι ῥητῶς οἱ δύο οὗτοι δῆμοι ἀπὸ τὰς ὑποχρεώσεως, τὰς ὅποιαι ἐπιβάλλει εἰς τοὺς δῆμους ὅλους ὁ νόμος περὶ τῶν εἰς τὰ δένδρα καὶ φυτείας φθορῶν. Ἄν δὲ ἡ πρότασις αὕτη ἀρρῶσιν οὐσιαστικὴν διατάξιν, δὲν εἶναι ἀσποδὸν νά τεθῇ εἰς ὀργανικὸν Νόμον, ἐπειδὴ εἰς πλείστους τοιούτους νόμους ἀπαντῶνται καὶ οὐσιαστικαὶ διατάξεις.

Ἡ πρότασις τοῦ προαγορευσάντος, ἀντέταξεν ἄλλος, τὴν ὅποιαν ἐκείνος θεωρεῖ ἐπωρετὴ διὰ τοὺς δημότας τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἀπεναντίας εἶναι ἐπιδολογησάτη. Ὁ περὶ εὐθύνης τῶν δῆμων Νόμος σκοποῦν εἶναι νά περιστείλῃ τὰς εἰς τὰ δένδρα καὶ φυτείας φθορὰς διὰ τῆς ἀλλολεγγούου, οὕτως εἰπεῖν, ὑποχρεώσεως τῶν δημοτῶν, καὶ νά καταστήσῃ ἀνεπαίσθητον τὴν ζημίαν τοῦ παθόντος διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν συνδραστήων του, ὅπερ ἐπέτυχεν ἂν λοιπὸν ἤδη ἐξαίρεθῃσιν οἱ προκειμένοι δύο δῆμοι τῆς μνησθείσης εὐθύνης, τότε οὐ μόνον ἡ φθορὰ τῶν δένδρων καὶ φυτειῶν θέλει αὐξήσθαι, ἀλλὰ καὶ ὁ παθὼν θέλει καταστρέφασθαι, ὡς μὴ ἔχων οὐδεμίαν ἐλπίδα περὶ ἀνέγερσεως τῆς ζημίας του· τοιαύτη προσθήκη λοιπὸν εἰς τὸ Νομοσχεδίον, θέλει ἀποδῆ μᾶλλον πρὸς βλάβην τῶν δημοτῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὅταν ἀπαλλοτριώσιν οὐκ ὅλως εὐθύνην· διότι τότε αὐτοὶ θέλουσι ἐπιτρέψαι ἀμοιβαίως τὰς ἰδιοκτησίας των, οὕτω θέλουσι καταμηνύει τοὺς ἐλάττοντας αὐτάς.

Εἶναι δείγμα τῆς προόδου τοῦ πολιτισμοῦ, ἐπείγειν ὁ Κ. ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Ἱπουργός, ὅταν ὅλα τὰ μέλη μιᾶς πολιτείας μετέχωσι τῆς ἐπισυμβάσεως εἰς τινὰ συμπολίτην τῶν ζημιᾶς, συναισθανόμενοι τὰ χρεῖα τοῦ κοινωνικοῦ ἀνθρώπου, διὰ τοῦτο

εις πολλά ενομούμενα Κράτη τὰ μέλη συνεικίων συσταίνουσιν αὐθρομήτως ἀλληλασφαλείας assurances mutuelles, καὶ ὑποχρεούνται δι' ἰδιαίτερας συμβάσεως νὰ ἀποζημιώσουν τὸν ὅπως-δήποτε ζημιούμενον τοιοῦτον σκοπὸν φιλάνθρωπον, καὶ σωτήριον ἔχει καὶ ὁ περὶ εὐθύναι τῶν δέμων Νόμος, ὅθεν ἡ πρότασις τοῦ προαγορεύσαντος εἶναι ἀνυποστήρικτος.

Ἀντέταξε τέλος ὁ προαγορεύσας, ὅτι τὸ σύστημα τῆς ἀλληλοὑποχρεώσεως, τὸ ὅποιον ὁ Κ. Υπουργὸς ἐξέμνησε, θεωρεῖ καταστροφικὸν καὶ κατακριτέον, καὶ ὅτι δὲν ἀντίκειται νὰ εἰσάγῃ κατὰ γράμματα καὶ κυβερνητικὸν Νόμον, ὑποχρεοῦντας τοὺς πολίτας εἰς καιροῦς ἢ Κυβερνητικὸν Νόμον, ὑποχρεοῦντας τοὺς πολίτας εἰς ὅ,τι ἤθελε φανῇ εἰς αὐτὴν ἀρεστὸν ἐπὶ παραδείγματι, ἡ σωφροσύνη, ἡ νηφαλιότης καὶ ἡ ἐγκράτεια εἶναι ἐκ τῶν οὐσιωδῶν ἀρετῶν τῆς κοινωνίας, καὶ ὁμοῦ καμμία Κυβερνητικὴ δὲν δύναται νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀρετῶν τούτων, καὶ τοὶ ὑπαρχουσὲς πολλῶν καὶ μεγάλων ἐταιριῶν, σκοπὸν κύριον ἔχουσιν τὰς μνησθείσας ἀρετάς.

Μηδεμίαν δ' ἄλλαν παρατηρήσεως γενομένης, ἡ Γερουσία παρεδέχθη καὶ τὸ προκείμενον εὐδοκίμως ἀφθρον, ὡς ἔχει ἐν τῷ Νομοσχέδιῳ.

Ἀναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα 8, 9, 10, καὶ 11 ἐγένοντο παραδεκτὰ ὡς ἔχουσιν.

Ἐνταῦθα ὁ πρῶτος ἀγορεύσας λαβὼν τὸν λόγον παρατήρησεν, ὅτι δι' οὗς ἐξέθετε λόγους ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, θεωρεῖ ἀναγκαστικὸν νὰ τεθῇ ἐνταῦθα ἀκροτελεύτιον ἄρθρον προσδιορίζον τὴν διακρίσιν τοῦ Νόμου ἐπὶ τετραετίαν, καθ' ὅσον μέλλουσιν ἀπαντᾶς συνωμολόγησαν καὶ ἄδη ὡς καὶ ἄλλοτε, ὅτι ὁ προκείμενος νόμος εἶναι ἐξαιρετικὸς, προκαλεσθεὶς ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τῶν περιστάσεων, καὶ ὡς τοιοῦτος πρέπει νὰ καταργηθῇ, ὅταν ἐκείναι παρέλθωσιν τοιοῦτην γνώμην εἰσέγαγε καὶ ὑπεστήριξε μὲ λόγους ισχυροὺς εἰς τῶν συναδελφῶν μας κατὰ τὸ 1846 ἐπὶ τῆς συζήτησεως τοῦ αὐτοῦ Νομοσχεδίου, ὡς φαίνεται εἰς τὰ πρακτικά τῆς Γερουσίας· ἂν ἡ διάκρισις τοῦ προκείμενου Νόμου, εἴπῃ, μείνῃ ἀπεριόριστος πῶς θέλωμεν θεραπεύσει τὸ ἀναγκαστικὸν κακὸν, ὡς ὠνόμασέ τις τῶν προαγορευσάντων τὸν νόμον τούτον τὴν γνώμην ταύτην ἐλπίζω νὰ παραδεχθῇ ἡ Γερουσία καθ' ὅσον καὶ τότε ἀνεδείχθησαν ὑπὲρ αὐτῆς 17 ψῆφοι πρὸς 19, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ψήφων τῶν τότε Υπουργῶν ὑποστηρίζαντος τὴν τροπολογίαν ταύτην ἐνός τῶν Κ. Γερουσιαστῶν, ὁ Κ. Υπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἐπέφερεν, ὅτι ὡς πρὸς τὴν παρατήρησιν τοῦ προαγορεύσαντος ζητούντος τὴν παρα-

δοχὴν τῆς ρηθείσης τροπολογίας, διὰ τὸν λόγον ὅτι καὶ ἄλλοτε ὑποστηρίχθη διὰ ψήφων 17 πρὸς 19, δυνάμεθα νὰ ἀντιταξώμεν, ὅτι τὸ ἴδιον Σώμα, τὸ ὅποιον τὴν ἀπέριψε τότε προτάθεισάν, δὲν εἶναι πιθανὸν νὰ τὴν παραδεχθῇ τώρα ἐπαναληφθεῖσαν· εἰς πρὸς τὴν περιστάσιν δὲ τῆς διακρίσεως τοῦ Νόμου ἐπὶ ὀρισμένον χρόνον, εἴπῃ, ὅτι δὲν δυνάμεθα ἀπὸ τούτου νὰ προδῶμεν τὴν ἐπαχύν, καθ' ἣν θέλει ἐκλεῖσθαι ἡ ἀνάγκη αὐτοῦ, καὶ ἀποδείξῃς τούτου εἶναι, ὅτι καὶ μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν, αὐτοῦ εἰσάγῃ εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ νομοσχέδιον ταῦτο, ἀνακρίνεται ἐκ νέου ἡ ἀνάγκη αὐτοῦ, καὶ ἰσχυροποιούνται ἐτι μάλλον αἱ προκαλέσαντες αὐτὸ λόγοι περαιτέρω περιπλύν εἰς τὸν προαγορεύσαντα ἐντιμὸν Γερουσιαστὴν, ὅτι ὁ νόμος Κυβερνήσεως ἴδιον εἶναι, ὅχι μόνον νὰ θεραπεύῃ τὰς ἐπιγενομένας νόσους τοῦ κοινωνικοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ νὰ παρακινήσῃ αὐτὰς διὰ προφυλακτικῶν μέσων, καὶ προκαταληπτικῶν μέσων, ὡς πράττουσιν αἱ ἑταῖραι μεταχειρίζουσαι τὰ φάρμακα πρὸς ἀνακρίσιν τῆς σωματικῆς ὑγείας, ἢ τὰ ὑγιεινὰ παραφάρμακα πρὸς διατήρησιν αὐτῆς· τοιοῦτα προκαταληπτικὰ μέτρα εἶναι καὶ διατάξεις τῶν ἀστυνομικῶν Νόμων, οἱ ὧν προκαλεῖσθαι τὰ ἐγκλήματα καὶ καταστροφικά, τὰ ὅποια συμβαίνουναι τῆς κοινωνίας.

Ἄλλος τῶν Κ. Γερουσιαστῶν, ὁ κατ' ἀρχὰς δεύτερον ἀγορεύσας ἐπέφερεν, ὅτι καὶ πρὸ τριῶν ἐτῶν, ὅτε κατὰ πρῶτον εἰσάχθη τὸ Νομοσχέδιον ταῦτο εἰς τὴν Γερουσίαν, χωρὶς νὰ εἰσάγῃ τότε εἰς τὴν Βουλὴν, ἀναγκαστικὴν εὐμωρίαν τὸ νὰ προσδιορισθῇ ἡ διάρκεια τοῦ, καὶ σήμερον ἐπὶ τῆς θεωρίας τούτου ἀναγκαστικὸν εἶπα πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐπαναλαβῶν, ὅτι εἰς πᾶσαν ἐξαιρετικὴν πρᾶξιν ἀπαιτεῖται νὰ προσδιορισθῇ ἡ διάρκεια, τῆς, ὅποια εἰς πίστισιν ταύτης καὶ παραδείγματι ἄλλων ἐθνῶν, καὶ σήμερον κίρη συζητεῖται ἐν τῇ Βουλῇ τῆς Ἀγγλίας ὁ ἐξαιρετικὸς νόμος ὡς πρὸς τὴν ἰσχυρίαν τοῦ Habeas Corpus, ἀλλὰ καὶ τότε καθὼς καὶ πάντοτε δοξαίε ἀλλοτε εἰσάχθη ὁ τοιοῦτος νόμος προσδιορίζεται ἡ διάρκεια τῶν προκείμενου τοῦ περὶ τῆς νομοκρατικῆς ἀστυνομικῆς Νομοσχεδίου ἐνώπιον τῆς Βουλῆς εἰσάχθη τοιοῦτος νόμος, καὶ ὁ πρῶτος αὐτὸν καὶ οἱ ὑποστηρίζοντες αὐτὸν τὸν ἀνέπτυξαν καὶ μετὰ ἐκινῶντα καὶ μετὰ ζήλον, ἀλλὰ κατὰ δυστηρίαν δὲν εἰσπαύσθησαν, ὑπερίσχυον ἢ ἐναντία γνώμῃ, καὶ ὁ νόμος οὗτος ἀπερρίθη ἐπὶ λόγῳ, ὅτι δι' αὐτοῦ ὁ νόμος ἐξάσθηται ὡς προσωρινός, καὶ ὅτι ἡ Νομοθετικὴ βουλὴ τὸν καταργεῖ, ὅταν παραλεθῇ ἡ ἀνάγκη

δι' ἐνέσχεθαι, καὶ κατὰ πόσον ἀπερρίθη; κατὰ 69 ἔργον πρὸς 11· ὁ ἴδιος οὗτος ἦν ἐν τῇ Βουλῇ ὑπὸ τοσαύτης πλειονότητος ἀποβλήσας προτάσας. ἔστιν εἰς τὴν Γερουσίαν ἐν τυχόν ἡ Γερουσία τὸν διαβῆναι, τί μέλλει γινώσκειν; ἀνάγκη πάσα νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Βουλὴν, ἀλλ' ἐκεῖ, ὡς εἰπαμέν, ἀπερίσθη σχεδὸν παύσασθαι, ἀπὸ δυνάμεως ἐνέστηθαι καὶ ἐκτελέσασθαι ἅλοι οἱ ὑπὲρ αὐτοῦ λόγοι, ὥστε δὲν μόνον παραμικρὰ εὐπείαν νὰ μὴν ἀποβρίσῃ καὶ ἐκ δεξιέρων, ἀλλ' ἐν γὰρ τούτῳ, τὴν μὲν Γερουσίαν παρὰδεχόμενα, τῇ δὲ Βουλῇ ἀπερρίσθησαν τὸν ὅρον τούτων; ὡς ἐπείθετο ἡσυχῶς αὐτὸν ὡς ἡ ἀπὸρριπτικὴ αἰτία τοῦ νόμου· πῶς τότε ἀνελκόμεθα εἶπεν ὡς ἡ Γερουσία ἀπορρίπτει τὴν νομοθετικὴν σύμπραξιν τῆς ἐπὶ τούτῳ συνηθείου ἀντικειμένου; ἡ δὲ εἰρήνη ἐπὶ τούτῳ ἐπὶ τῇ δὲ προτάσας Κ. Γερουσιαστής, ὁ εἰσάγων εἰς τὴν Γερουσίαν τὸν κατὰ διαρκείας νόμον, καὶ τούτο μᾶλλον εἶπε, καὶ μᾶλλον ἀποδείξας ὡς ἡ ἀπὸρριπτικὴ ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τοῦ νόμου κατὰ τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ, ἀλλὰ δὲν ἐπιδείκνυται τούτου ποσὸς; ἡ Γερουσία, ἡ ὅποια ἀνελκόμεθα τὸν ἀντικείμενον παραδέχεται καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ νόμου καὶ ὅλον τὸν νόμον. Τούτων οὕτως ὁρῶμεν, πρᾶγματι ἐν τῇ τῷ δυνά, ἡ νὰ ἀπερρίπθῃ ὁ νόμος τροπολογηθείς, ἡ νὰ γίνῃ ὁριστικὸς ἀπορρίπτοντος ἀπὸ ἐκτελέσεως τὸν νόμον τούτον ὡς πρὸς ἀπαραίτητον ἀνάγκην, εἰς τὴν νῆξιν, ἀναγκαζόμενοι νὰ τὸν παραδεχόμεθα μᾶλλον, ὅπως ἔχει, παρὰ νὰ τὸν ἀπερρίψωμεν ἕνεκα τῆς τροπολογίας τοῦ διότι ἀπορρίπτοντος τοῦ αἰνέσαντος τὰ κακὰ, τὰ ὅποια πάσχει ἡ πόλις, ἀδύνατον, ἡ δὲ δυνάμεως τὰς δικαίας προτάσεις τοῦ Κοινῆ, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀναδεδείχθη ὡς πρέπει, βεβαιώσας εἶπεν· δι' αὐτὸν τὸν λόγον βεβαιώσας νὰ μὴν ὑποστηρίξω σύμμερον τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος τροπολογίαν, ἀπαραδέκτον γινόμενὴν ἐν τῇ Βουλῇ, ὅν καὶ τὴν θεωροῦ ἀναγκαίαν, διότι παραδεχόμενα ἡ τροπολογία αὐτὴ ὑπὸ τοῦ ἐνός καὶ ἀποβλήσας ὑπὸ τοῦ ἄλλου νομοθετικῶς σώματος, εἶπεν τὴν βεβαιῶν κατεστραφὴν τοῦ νόμου, ὅστις θεωρεῖται τὸς ἀναγκαίους· διότι κακὸν προλαμβάνει τὸ μὴ γίνῃν μὲν τούτων καὶ ἐν τοιαύτῃ περιστάσει τὸ μὴ γίνῃν εἶναι ἀναμενέμενος ὁ παραδοχὴ τοῦ νόμου, ὅπως ἔχει, διότι καὶ οὕτως ἐκτελέσθη ὁ σκοπὸς τὸν ὅποιον προεβλέπετο. Ὁ Κ. Ἰπουργὸς, εἶπεν, ὁ πρῶτος ἀπορρίπτει, ἀντικείμενον τὴν ὅποιαν ἐβίβασε γινώσκων, ἡ δὲ λησὶ νὰ παραστήσῃ μεταρκτικῶς τὴν ἀνάγκην τῆς ἀπαραρρίπτου διαρκείας τοῦ προκειμένου νόμου, ὡς μετὸν δικτατορικὸν ὁ ὅμοιος τοῦ τινος παραγγέλλομαι, ἀλλ' ἐπειδὴ τὴν Κ. Ἰπουργόν, τῆς

ἐβίβασε ἑαυτὸς ὑποχρεῖται τὸν κοινόντα καὶ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν νὰ ἐκτελέσῃ διὰ βίαν τὰ κατὰ ἱστορικά, τὰ ὅποια παραδειχθὲν πρὸς θεράπειαν τοῦ πάθους, ἡ νὰ φιλάττω αἰσθητικὴν τὴν αὐτὴν διαίτην, ἀπορρίπτοντος· πῶς τὸν νόμον, καὶ ζῶν βίαν ἀδύνατον; ὅστις λατὸν ὁ Κ. Ἰπουργὸς νὰ δεσμεύσῃ τὰς ἐλευθερίας τοῦ πολίτου, χωρὶς καμμίαν ἀνάγκην, καὶ ἀπὸ παραδεδειγμένων καὶ περιστάσεων, διὰ τῆς ὅποις ἀναγκάσθημεν νὰ πεποιθώμεθα πρὸς ἀπὸρριπτικὴν τῆς ἐλευθερίας τοῦ, καὶ νὰ ἐμποδίσωμεν διὰ παντός τὴν ἐξέτασιν τὸν ἀδικαιολογητῶν, τὰ ὅποια καὶ οἱ φυσικοὶ καὶ οἱ πολιτικοὶ νόμοι καθιέρωσαν; τούτῳ πρὸς τὸν Κ. Ἰπουργόν πρὸς δὲ τὸν μετὰ τούτων ἀγορεύοντα ἐντιμὸν Γερουσιαστὴν παρακαλῶ, ὅτι ἡ προτεινόμενη τροπολογία δὲν εἶναι ἡ αὐτὴ μετὰ τὴν ἀπορρίπτικὴν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἀντικείμενον· διότι εἰς ἐκείνην περιορίζεται ἡ διαρκεία τοῦ νόμου ἐπὶ τρία ἐτη ὁριστικῶς, ἐνταῦθα δὲ ἡμετεροὶ νὰ θεωρήσῃ εἰς τὰς τῶν καὶ περιστάσεων· ἐπειτα ἡ ἀπὸρριπτικὴ τοῦ ἐνός Νομοθετικῶς σώματος, δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ ἄλλο· ὅστις ὁρισθεὶς νὰ διδῇ τὸν νόμον τοῦ κατὰ τὴν ἴδιαν συνείδησιν δὲν πρέπει νὰ ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὴν ἀπόρριπτικὴν ἄλλου, ἂν δὲ πρόκειται περὶ ὑποχωρήσεως, οἱ αἰώτεροι πρέπει νὰ ὑποχωρῶσιν εἰς τοὺς νεωτέρους; ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποσθῇ ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει ὁρισθεὶς εἰς τὰ ἀπορριπτικὴν α, ὡς διατείνεται ὁ προκείμενος, δὲν γένοιτο κακὸν κίνδυνον ἐκ τῆς ἀνβολῆς τῆς ἐκτέλεσεως τοῦ Νομοσχεδίου τούτου· οἱ Κ. Ἰπουργοὶ δύνανται καλλίστα νὰ κυβερνήσων μετὰ τοὺς κατεμένους νόμους, διότι μετὰ αὐτοὺς ἀνελκόμεν τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Κράτους.

Πρὸς ταῦτα ἀντάτειν ὁ προκείμενος, ὅτι τὰ Νομοθετικὰ σώματα ἀνεξαρτήτως ὅντα δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποχωρῶσιν ἀλλήλοις, ὡς ἀπαιτεῖ ὁ προλαλήσας, ἀλλ' ἐκάτερον ψηφίζει κατὰ τὴν ἴδιαν πεποίθησιν, χωρὶς νὰ ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὴν ἀπόρριπτικὴν τοῦ ἑτέρου, διὰ ταῦτα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ ἡ παραδεχθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς ἡ προκειμένη τροπολογία παρὰ τῆς σχεδὸν ἀπορρίπτικῃς. Ὁ Κ. Εἰσηγητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς λαβὼν τὸν λόγον, ἡ Ἐπιτροπὴ εἶπεν, παραδέχεται τὴν ἐπὶ τῇ ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου, ἔκαμε λόγον καὶ περὶ τῆς προταθείσης τροπολογίας, ἀλλὰ παρατήρησας ὅτι καὶ ἡ Βουλὴ ἀπερρίπτεν αὐτὴν παρὰ τῆς σχεδὸν, καὶ ἡ Γερουσία δὲν παρεδίδετο κατὰ τὸ 1846, περιορίσθη νὰ συστήσῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς τῆς κατάρτησιν τοῦ προκειμένου νόμου, ἡ δὲ ἐκτελέσῃ τὰ προκείμενα αὐτὸν αἰτία, καὶ τὴν ἐκλογὴν

τοῦ καταλλήλου προσωπικοῦ. Πρωταθέντος λόγου καὶ περὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς Επιτροπῆς, καθ' ὅσον ἀφ' ἑαυτὸν τὸν καταλλήλον διορισμὸν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Αστυνομίας, εἰς τὸν ΚΚ. Γερουσιαστῶν λαβὼν τὸν λόγον πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῆς, τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, εἶπε, προκαλέσθη ἀπὸ ἐξαιρετικῆς περιστάσεως, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐρεθ τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα πρέπει ἀναμφιβόλως νὰ συνοδευθῇ καὶ μὲ τὰ καταλλήλα μέσα, διὰ τοῦτο θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὁ διορισμὸς καταλλήλων προσώπων, εἰς τὴν οὐσιαστικῶς ἐξαρτάται τὸ καλὸν ἀποτέλεσμα· εἰς ἐναντίαν δὲ περίπτωσιν, λόγω ἀπὸ τοῦδε, θέλει ἀποδοθῇ ἡ ἀποτυχία, ὅχι εἰς τὴν ἑλλειψιν τῶν νόμων, ἢ ἀνεκρίν ἡ ἀνεκρίσιμος μέσων, ἀλλ' εἰς τὴν πορείαν τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Γερουσία παραδεχθεῖσα παμψηφεί τὴν ἀνωτέρω πρότασιν, ἀπεφάσισε νὰ συστηθῇ στανὼς εἰς τὸν Κ. Ὑπουργὸν τῶν ἑσωτερικῶν παρόντα κατὰ τὴν συζήτησιν, ὅστις διαβεβαίωσε ὅτι θέλει ἐνεργῆσαι κατὰ τὰς εὐχὰς τῆς Γερουσίας, καὶ θέλει δώσῃ ὅλην τὴν προσοχὴν εἰς τὴν καταλλήλων ἐκλογὴν τοῦ προσωπικοῦ, πεπεισμένος ὅτι ἡ ἀκατάλληλος ἐκλογὴ τοῦ προσωπικοῦ εἰς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν, φέρει ὅλα τὰ κακὰ ἀποτελέσματα.

Παρανοήσεις ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως, ἐτέθη εἰς ψήφισμα τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, τὸ ὅποιον ἐγένετο παραδεκτόν, ὅπως εἰσέχθη κατὰ τὴν Συνεδριάσιν τῆς 4 τοῦ ἐνεστώτος μηνός, διὰ ψήφων 27 κατὰ 10.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς ἀνέγνωσε τὸ περὶ ἀναπληρωτικῆς ἐκλογῆς τῶν διὰ τὰ Κακουργιοδικεῖα τοῦ 1849 ἐνόρκων Νομοσχεδίου καὶ τὴν αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν, ἔχοντα οὕτω.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς ἐκλογῆς τῶν διὰ τὰ κακουργιοδικεῖα τοῦ 1849 ἐνόρκων.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Τινὰ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων τοῦ Κράτους δὲν συνῆλθον μέχρι τοῦδε, διὰ νὰ ἐκλέξωσι τὸν ἐπιβάλλοντα αὐτοῖς ἀριθμὸν τῶν ὑποψηφίων ἐνόρκων τῶν κακουργιοδικεῖων τοῦ 1849, οὐδ' εἶναι ἐλπιδόμενον νὰ συγκαροτηθῶσι ταχέως πρὸς τὸν διαληφθέντα σκοπὸν.

Ενῷ ἀφ' ἑνὸς ἡ Κυβέρνησις ἀσχολεῖται ἤδη εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τῶν διατάξεων τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων νόμου,

ἐκ τῆς ατελείας τῶν ὁποίων προκύπτει ἡ καθ' ἑστὸς καθυστέρησις τῆς συγκροτήσεως διαφόρων ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ἐνόμισεν ὁ ἐξέτης ἀναγκαῖον, διὰ νὰ μὴ ἀναβῇ περαιτέρω ἢ πρὸς ἐκδίκασιν τῶν παραπεμπθέντων ὑποδικῶν ἀναγκαιὰ συγκροτήσις τῶν κακουργιοδικεῖων, καὶ εἰσαχθῇ νομοσχέδιον περὶ προσωρινῆς ἀναπληρώσεως τῶν ἐλλειπόντων ἐνόρκων, ἐνεργηθῶσιν καὶ διὰ τὴν τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου τῆς 17 Ἰουνίου 1848.

ὑποβῇ κατὰ ταῦτα εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ τοιοῦτο νομοσχέδιον, ὅπως ἐνταῦθα ἔχῃ ὑπὸ τῆς βασιλῆως, διὰ τὰ παρατεταμένα.

Ἐν Ἀθήναις τὸν 9 Μαρτίου 1849.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ο Θ Ν
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΠΑΡΑΤΥΣ ΤΗΣ ΠΑΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἀκατάλληλον νομοσχέδιον παραγγελλόμενον τὸν κρείττερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν νὰ ὑποβῇ εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ τὸ ὑποστηρίξῃ ἐνῆπιον αὐτῆς συλλεγόμενον.

Παραδεχθεῖσαι ὁμοφώνως μετὰ τῆς βασιλῆως καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαντο καὶ διατάττειν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθ. 1. Ὁ ἀπὸ 17 Ἰουνίου 1848 περὶ συντάξεως καταλόγων τῶν ὑποψηφίων ἐνόρκων νόμος ἐστὶν ἀνὴρ καὶ διὰ τὸ ἔτος 1849.

Εἰς τὸν κρείττερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὸν 5 Μαρτίου 1849.

Ο Θ Ν

Ἀνεγνώσαν ὁμοφώνως καὶ τὸ περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 696 : 16 ἐπὶ τοῦ Κεφάλαιου 1 ἀρθ. 2 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1848 Νομοσχέδιον καὶ τὴν αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν, ἔχοντα οὕτω.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 696 10/00 εἰς τὸ κεφ. Γ. ἀρθ. 2 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1848.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Λόγοι ὑπερβαίνει ἐπικρατεῖται κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τῶν μεταβάσεων διαφόρων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, δι' ἃν ἐξῆλθον

θείσας της αρχικής ψηφισθείσης ποσότητος δραχμίας 2100, απαιτείται προσέτι εν ποσόν δραχ. 696 16/00 δια να πληρωθώσιν οσα ακόμη οφείλονται προς διαφόρους μετατεθέντας.

Εν χορήγησιν της πιστώσεως του τελευταίου τούτου ποσού εξαιτούμενος δια του συνημμένου νομοσχεδίου, ψηφισθέντος παρά της Βουλής κατά τα πρακτικά της ΑΖ' συνεδριάσεως αυτής, θεωρώ αρμόδιον να πληρωροήσω την Γερουσίαν, ότι αν και η ζητούμενη ήδη να ψηφισθή ποσότης των δρ. 696: 16/00 φαίνεται αύξησις εις τα δια το 1848 έξοδα του προϋπολογισμού του όποιου διευθύνει υπηρεσίαν, εν μέγα όμοις ποσόν δραχ. 60,000 αίτινες πιθανώς θέλουσιν περισσάσει εξ αυτού του προϋπολογισμού, είναι απορριών λόγος να ποιήσιν την Γερουσίαν, ότι αντί αύξσεως θέλει προκύβει επικαιρότητα ελαττώσεως εις τας ψηφισθείσας δαπάνας του όποιου έχω την τιμήν να προίσταμαι κλάδου.

Εν Αθήναις την 10 Φεβρουαρίου 1849.

Ο Υπουργός της Δικαιοσύνης
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Το ακόλουθον νομοσχέδιον παραγγέλλωσιν τον ήμέτερον Υπουργόν της Δικαιοσύνης να υποβάλη εις την Γερουσίαν, ενόπιον της όποιας θέλει το υποστηρίξει συζητούμενον.

Ψηφισάμενοι όμοφώνως μετά της Βουλής και της Γερουσίας διατάσσωμεν τ' ακόλουθα.

Άρθρ. 1. Επιτρέπεται εις το Υπουργείον της Δικαιοσύνης και επί του κεφαλαίου Γ. Άρθρου 2 του δια τα έξοδα του 1848 προϋπολογισμού αυτού, συμπληρωτική πίσωσις δρ. 696: 16/00

Άρθρ. 2. Η δημοσίευσις και έκταξις του παρόντος α' ατίθεται εις τούς Υπουργούς της Δικαιοσύνης και των Οικονομικών.

Εν Αθήναις την 9 Φεβρουαρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ. Δ. Γ. ΒΟΥΤΑΓΑΡΗΣ.

Απερασίσθη δε να τυπωθώσι και να παρυποβηθώσιν εις τας τμήματα δια να διορισθῇ Επιτροπή προς σύνταξιν των απαιτούμενων έκθέσεων.

Μετά ταύτα ο Κ. Πρόεδρος έλυσε την Συνεδρίαν περί την

3 ώραν Μ. Μ. αναγνώσεως ως παρακάτω διατάξιν της επομένης της ανάγνωσιν των πρακτικών, και την συζήτησιν της έκθέσεως της επί των αναρροών επιτροπής.

Ο Πρόεδρος
Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οι Αναπρόεδροι
Σ. Ι. ΜΕΛΗΣ
Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οι Γραμματείς
Ν. Χρυσόγελος
Σ. Θεοχρόπουλος.

3 Ο Σ Ι Ν Ε Δ Ρ Ι Α Σ Ι Σ

Της 12 Μαρτίου 1849.

Αναγνωσθέντες το όνομαστικόν κατάλογον των ΚΚ. Γερουσιαστών, παρόντων 27 μέλων, ο Κ. Πρόεδρος κηρύττει την έναρξιν της Συνεδριάσεως επί την 11 ώραν Π. Μ.

Τα πρακτικά της προηγουμένης αναγνωσθέντα, επικυρούνται, μηδενίως γενόμενης ένστασεως.

Μετά ταύτα ο Κ. επί των Εκκλησιαστικών και της Δημοσίας Εκπαιδευσεως Υπουργός άναγνώσκει το περί ανεγέρσεως τινών εκ των διαλελυμένων Μονών Νομοσχέδιον, και την προς την Γερουσίαν αιτιολογητήν έκθεσιν αυτού, έχοντα ούτω.

Προς την Γερουσίαν.

Κήρυξι Γερουσιασται.

Κατά διαταγήν του Μεγαλειστάτου Βασιλέως ύποδάλως εις την συζήτησιν και επιθέρισιν έλθων το εν τη Βουλῃ συζητηθέν, και παρ' αυτής έπιψηφισθέν Νομοσχέδιον περί ανεγέρσεως τινών εκ των διαλελυμένων μονών.

Από την προς την Βουλὴν έκθεσίν μου 11 του παρίλθοντος μηνός, της όποιας αντίγραφον οφισινάπτεται ήδη, θέλει παρὰ ταύτα τοῦ λόγου, αίτινες έπαισαν την Κυβέρνησιν του Βασιλέως να υποβάλῃ εις τας Βουλὰς το περί εἰς ο λόγος νομοσχεδίου.

Η Βουλὴ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ αἰ: αὐτὴν ὑποβληθέντος νομοσχεδίου, ἐπήνεγκαν ἐν μιν τῷ άρθρῳ Α' τὴν εἰς προπολοῖ-ν ἀντὶ τῆς ἐκτροπῆς α' κατὰ τὰς περὶ τῶν ὁσατηρουμένων μονῶν γενικὰς διατάξεις α' τὴν α' κατὰ τὰς περὶ συστάσεως καὶ διατηρή-

σεως τῶν μονῶν γενικὰς διατάξεις» διότι ἐθιωρῆθη ἡ τροπολογία αὕτη, ὡς διασάφει· τις τοῦ δικιωματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Βασιλείου εἰς τὸ γνωμοδοτεῖν ἐν περιπτώσει συστάσει καὶ διατηρήσει μονῆς τινος, κατὰ τὸν § 2 τοῦ 14 ἄρθρου τοῦ ὀργανικοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος 23 Ἰουλίου 1833· ἐν δὲ τῷ ἄρθρῳ Β' προσετίθη » « τὰ δὲ πολυτεῶς νοικιασθέντα κτήματα τῶν περὶ αὐτῶν ὁ λόγος μονῶν, θελοσιν ἀποδοθῆ εἰς τὴν ἀνήκουσαν μονὴν μετὰ τὴν λήξιν τῆς περὶ ἐνοικιάσεως προθεσμίας » παρεδέχθημεν τὴν προσθήκην ταύτην ὡς προνοητικὴν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου, καὶ πρὸς ἐντελὴ ἀπαγόρευσιν τοῦ νὰ μὴ συνεννοηθῇ ποτε μοναχοὶ μετὰ πολυτεῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐναλλαξ, πρὸς διαλείπειν ὑπεσταμένης πολυτεῶς ἐνοικιάσεως κτημάτων ἐκκλησιαστικῶν καὶ τέλος προσετίθη Γ' ἄρθρον, τὸ, « εἰδικὸς αὖ νόμος θελεῖ κανονίσαι τὰ περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τῶν μονῶν καὶ τὰς υποχρεώσεις αὐτῶν, » πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ κανονισθῇ διὰ νόμου εἰδικῶς, ἐν μόνον ὁ τρόπος τῆς διαχειρίσεως καὶ τῆς λογοδοσίας τῶν μοναστηριακῶν συμβουλίων ἐν γὰρ, ἀλλὰ καὶ ἡ κοινωφελὴς χρῆσις, εἰ ἢν θελοῦν υποχρεωθῇ αὐτὰ ταῦτα τὰ μοναστήρια νὰ συντρέχωσι.

Τόσον τὴν τροπολογίαν, τὴν ὑπαίαν ἡ Βουλὴ ἐπήνεγκεν ἐν τῷ Α' ἄρθρῳ, καὶ ὡς καὶ τὰς δύο προσθήκας, τὴν μὲν ἐν συνεχείᾳ τοῦ Β' τὴν δὲ ὡς Γ' ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου τιθεῖσαν, ἐνέωρσα καταλλήλως, καὶ ἐπομένως ἀποδεκτὰς, κατὰ τὰς ἐν τῇ Βουλῇ γενομένας συζητήσεις, ἐν ταῖς ΝΑ' καὶ ΝΒ' συνεδριάσειν αὐτῆς, τῶν ὁποίων τὰ πρακτικὰ ἐπισυνάπτονται ὧδε.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Μαρτίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοτικῆς Ἐκπαίδευσως Ὑπουργὸς Δ. ΚΑΛΛΙΦΩΝΑΣ.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΙΘ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον συζητηθὲν εἰς τὴν Βουλὴν

κατὰ τὰς ΝΑ' καὶ ΝΒ' συνεδριάσει, καὶ γενόμενον δεκτὸν παρ' αὐτῆς μὴ μίαν τροπολογίαν καὶ δύο προσθήκας, τὰς ὁποίας παραδεχόμεθα, θελεῖ ἐπαχθῇ ἀπὸ τῶν ἡμετέρων Ὑπουργῶν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ ὑποστηρίχθῃ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμορῶνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν ταῦτα.

Α') Ἐκ τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ ὑπαρχουσῶν διαλελυμένων μονῶν, ὅσων εὐλογοὶ αἰτίαι ἤθελον ἀπαιτήσαι τὴν ἀνέγερσιν, αὗται δύνανται ν' ἀποκατασταθῶσι κατὰ τὰς περὶ συστάσεως καὶ διατηρήσεως τῶν μονῶν γενικὰς διατάξεις.

Β') Εἰς τὰς ἀνεγερθησάμενας οὕτω μονὰς θελοῦσαν ἀποδοθῆ τὰ κτήματα, ὅσα ἐκίστη τούτων εἶχε πρὸ τῆς διαλύσεώς τῆς, ἐκτὸς ἐκείνων ἅτινα τυχόν ἐξαιρέθησαν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ διατάγματος 29 Ἀπριλίου 1843. Τὰ δὲ πολυτεῶς νοικιασθέντα ἀκίνητα τῶν περὶ αὐτῶν ὁ λόγος μονῶν, θελοσιν ἀποδοθῆ εἰς τὴν ἀνήκουσαν μονὴν μετὰ τὴν λήξιν τῆς περὶ ἐνοικιάσεως προθεσμίας.

Γ') Εἰδικὸς νόμος θελεῖ κανονίσαι τὰ περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τῶν μονῶν καὶ τὰς υποχρεώσεις αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Μαρτίου 1849.

Ο Θ Ω Ν

Δ. ΚΑΛΛΙΦΩΝΑΣ.

Ἀπεφασίσθη δὲ νὰ τυπωθῶσι ἀρχότερα καὶ παραπληρωθῶσι εἰς τὰ τμήματα διὰ τὰ δημοτῆ, κατὰ τὸν κανονισμὸν, ἑπιτροπῇ πρὸς σύνταξιν τῆς ἀπαιτουμένης ἐκδόσεως.

Ἡρῶτα ἐπομένως ἡ συζήτησις τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναρρῶν ἑπιτροπῆς, καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν γνωμοδοτήσεων αὐτῆς.

1) Ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 263, καὶ 63 τοῦ Γ. Κυβερνητικῆς ἐγκρίθη ἡ γνώμη τῆς ἑπιτροπῆς τοῦ νὰ διευθυνθῶσι αὐταὶ εἰς τὸ ὕπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν, μὴ τὴν προσθήκην τοῦ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ δίκαια τοῦ ἀναρρομένου.

2) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 265 ἐνέκριθη ὁμοῦτως ἡ γνώμη τῆς ἑπιτροπῆς τοῦ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὕπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν.

3) Επί της υπ' αριθ. 9 αναφοράς των κατοίκων του χωρίου Κανέσι του δήμου Κλείτορος της Επαρχίας Γόρτυνης, γνωμίνης προτάσεως ἐν μέρει τινός των ΚΚ. Γερουσιαστών να αναβληθῇ ἡ περί αὐτῆς συζήτηση, καὶ νὰ προσληθῇ ὁ Κ. Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ δώσει πληροφόριαν, καθόσον ἐν γνώσει τοῦ πράγματος ὄν, δὲν ἐπέφερε μέχρι τοῦδε τὴν νόμιμον καὶ δικαίαν θεραπείαν ἐπὶ τῶν παραπάνω τῶν αναφερομένων, ἐποπιδολογήθη ἡ γνωμοδότησις τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ἀπερρασίθη νὰ διαβληθῇ ἡ περί τῆς αὐτῆς ἀναφοράς εἰς τὸν Κ. Υπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις θέλει δώσει ἀκολουθῶς ἐπὶ Συνεδριάσεως τὰς ἀναγκαίους πληροφoρίαις.

4) Ἐπὶ τῶν υπ' αὐτῆς 16, 17, 19, 25, 33, 65, 72, 74, 81, καὶ 82, ἀναρῶντων αἱ ἐπ' αὐτῶν γνωμοδοτήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς.

5) Ἐπὶ τῆς υπ' αριθ. 83 ἀναφοράς τοῦ Υπαρχαγοῦ, καὶ Βιβλιοπώλου Γ. Α. Βακολοπούλου, ἀναγνωσθείσης τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, παρόντος καὶ τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Υπουργῶν, ἐπρότειναν εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ὅτι ἡ προκατεμένη ἀναφορά πρέπει νὰ συσταθῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, διότι δυο τῶν μελῶν αὐτοῦ, οἱ ΚΚ. Φλωράκης, καὶ Μαυρομυχάλης, ὡς ὑπουργοὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἄλλοτε ἐνεργήσαντες ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τούτης θέλουσι σκερθεῖ καὶ ἀποφασίσαι τὰ θέοντα μετὰ τῶν νῦν ὑπουργῶν ἀντιπέντος δι' ἄλλου, ὁ προκατεμένος ἐπρόθεσεν, ὅτι ὁ ἀναφερόμενος ζήτησθαι σημαντικῶς, διότι ἀπὸ ἐξοδεύεται ὑπὲρ τῆς 3 χιλιάδας δραχμῶν εἰς τὴν ἐκδοσὶν τοῦ βιβλίου τῶν γαλλικῶν μαθημάτων, στηρίζοντος εἰς τὴν ἐγγραφοὶν τοῦ ὑπουργοῦ ἐκδοθεῖσαν κατὰ συνέπειαν τῆς ἐξετατικῆς ἐπιτροπῆς συμφωνοῦς μετὰ τὸ ἀριθ. 123 τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 Π. Διατάγματος, καὶ ἀπὸ ὁ Κ. Μαυρομυχάλης ἐκτίθειν αὐτὸ δι' ἔργον αὐτοῦ κατὰ τὸν παρελθόντα Ἀγρίαντος εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα τοῦ Κράτους, ὡς τὸ μόνον κατελλήλων διδασκαλικὸν βιβλίον ἀπὸ τῆς μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντος πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου, ὁ νῦν ὑπουργὸς ἐξέδωκεν ἄλλαν ἐργασίαν καταργήσας τὴν πρώτην, εἶναι λοιπὸν δίκαιον νὰ ἀποζημιωθῇ, καὶ τούτο ἀνατίθεται εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ φιλάνθρωπίαν τοῦ Κ. Υπουργοῦ, ὅστις δὲν θέλει ἀνελθῇ νὰ καταστρεφῇ ὁ ἀναφερόμενος ἐνεργείας κατὰ νόμον καὶ ἐπὶ τῇ πίστει πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Κ. Υπουργὸς ἐπίβλεπεν, ὅτι ἐκδοὺς τὴν μεταβιβαστὴν ἐργασίαν σκοποὺν δὲν εἶχε νὰ καταργήσῃ τὴν τοῦ προκατόχου του,

ἀλλ' ἄρσεν εἰς τοὺς διδασκάλους τὴν ἐκδοσὶν τοῦ καταλλωτέρου βιβλίου πρὸς διδασκαλίαν τῆς Γαλλικῆς διὰ τοὺς ἔξως λόγους, 1) διὰ νὰ ᾔνοι ὅσον τὸ δυνατόν ἡ διδασκαλία ἐκείνου, ὅταν γινῶται χρὸς τῶν αὐτῶν βιβλίων, 2) διὰ νὰ μὴν ὑποχρεωθῶσι οἱ μαθηταί, ἐνδεῖς ὄντες, νὰ ἀγορεύωσιν ἄλλα βιβλία, καὶ 3) διὰ νὰ ἐμποδισθῇ ἡ φιλικότητα, τὴν ὅποιαν πολλοὶ μαθηταὶ εἶχοντες πρὸς τοὺς ὁσέως, ὅσοι ἄλλως θέλουσι εἰσπράσθαι καὶ ἄλλαν ἄλλα αὐτ' ἄλλον διδασκαλὸν βιβλία μετὰ τὴν αὐτὴν καὶ ἴδιαν τὴν μαθητευομένων.

Ἐπὶ ἀναβάν ὁ προκατεμένος, ὅτι καὶ αὐτὸν ἀρσεν τὸν ἐνδεῖς μαθητάς, τῶν ὅποιον κηδεταὶ τὸς Κ. Υπουργός, ὁ ἀναφερόμενος ὑποσχέθη εἰς τὸ ὑπουργικόν, ὅτι θέλει δίδαι τὸ βιβλίον τοῦ αἰσθη εἰς αὐτούς, ὅταν φέρωσιν ἀποδείξιν τοῦ Γυμνασίου, ὅτι εἶναι πένοντες.

Ἐνταῦθα ἔμεινον ἐκκρεμῆς ἡ συζήτηση, παρατηρῶντος, ὅτι τὸ Σχολεῖον δὲν ἔστιν πλῆρες, ἀποχρημασμένων τινῶν ἐκ τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι

Σ. Γ. ΜΕΣΣΕ

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Νουσόγιλος

Σ. Θεοχάρδπουλος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 10 Μαρτίου 1849 ἡμέρη Σαββάτου.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἀναστατικῆς καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 39 μελῶν ὁ Κ. Πρόεδρος, προσελθὼν ὡς πρωτοκλήτων Γραμματεῖς τῶν Γερουσιαστῶν, Σ. Γ. Χ. Πέτρον, ἀσθενούντος τοῦ Γραμματέως Κ. Σ. Μαυρομυχάλη, κηρύττει τὴν ἐκδοσὶν τῆς Συνεδριάσεως πρὸς τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται, μηδεμίαν ἐστάσεως γινώσκοντα.

Μετὰ ταῦτα ἀναγνωσθήσαν δύο ἐκδόσεις τοῦ ἐπιτηρώων, ἡ μὲν ἐπὶ τοῦ Νομοτομίου περὶ συμπληρωτικῆς πωλώσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης, ἐκ δραχ. 696 : 16 ἐπὶ τοῦ ἀριθ. 2 τοῦ προπαρασκευαστοῦ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιο-

σύνες, ή δὲ ἑτέρα ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς ἐκλογῆς τῶν διὰ τὰ Κακουργιοδικεῖα τοῦ 1849 ἐνόρκων, ἔχουσας ὡς ἑπείτα.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἡ ἐπὶ τοῦ περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης Ἐπιτροπὴ τῆς Γερουσίας.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Λαθόντες ὑπ' ὅψιν τὴν περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, κατὰ τὴν Συνεδρίαν τῆς δεκάτης Μαρτίου καθυποβλήθη Νομοσχέδιον, καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἔδωκεν τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, ἀκούσαντες καὶ περ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου τοῦς λόγους, δι' οὓς ἠντιγράφη, νὰ ἐπιφέρει τὴν ὑπερβάσιν πάντων εἰς τὴν τακτικὴν πίστωσιν ἥτις χορηγεῖται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τοῦ ἐπιφαινομένου προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ 1848, ἐκτιμῶντες τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ ὁ στεριζομένους εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ βαλ-
τιώσεως τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας πέντε νομοθετημένων, τῶν περὶ αὐτῆς π. γ. τῶν προσωπικῶν τῶν ἐρεταίων κατὰ ἐπίστασιν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς παραδοχῆς τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, καὶ συντάττοντες αὐτὸ εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ Σ. Σώματος τῆς Γερουσίας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Μαρτίου 1849.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Σ. Καλογερόπουλος
Ἰω. Θεοτόκης
Γ. Δαρειώτης.

Χ. Παπαπολίτης
Γ. Ψάλλας

Πρὸς τὴν Γερουσίαν

Κύριοι!

Ἡ Ἐπιτροπὴ σας ἔλαβεν ὑπ' ὅψιν τὸ παρὰ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης εἰσχυθὲν Νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς ἐκλογῆς τῶν διὰ τὰ Κακουργιοδικεῖα τοῦ 1849 ἐνόρκων, τὴν συνεδούσαν αὐτὴ ἀντιλογικὴν ἔλθεσιν καὶ τὰ πρὸς συζήτησιν αὐτοῦ Πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, καὶ παρετήρησεν ἐκ τούτων ἀπάντων, ὅτι ὁ περὶ συντάξεως καταλόγων τῶν ὑποψηφίων ἐνόρκων ψηφισθεὶς καὶ δημοσιευθεὶς νόμος τῆς 9 Ἰουλίου 1848 ὑπάρχει εἰς ἐνέργειαν, καὶ κατ' αὐτὸν γίνεται ὑπὸ τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων ἡ ἐκλογὴ τῶν ὑποψηφίων ἐνόρκων, ἀλλ' ἐπειδὴ τινὰ τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων δὲν συ-

νῆλθον κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ, αὐτὸ εἶναι ἐλεγχόμενον νὰ συζητηθῶσι ταχέως διὰ νὰ ἐκπληρώσῃσι τὸ παρὰ τοῦ Νόμου τούτου ἐπιβαλλόμενον αὐτοῖς καθήκον τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐν τῇ περιστάσει τῶν ἀναλογούντων ὑποψηφίων ἐνόρκων, καὶ δύναται ὡς ἐκ τούτου νὰ προκηρῇ ἀναβλητὴ εἰς τὴν ἐκδικασιν τῶν εἰς τὰ Κακουργιοδικεῖα παραπεμφθέντων ὑποδίκων, ἡ Κυβέρνησις ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὰς Βουλὰς τὸ προκειμένον Νομοσχέδιον, ὡς περὶ τούτου τὴν ἀναπληρωσιν τῶν ἀλλειπόντων ἐνόρκων, ἐνεργηθεῖσάντων καθ' ἓν τρόπον ἐνερ-
γῆθαι καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπὶ τῇ βῆσιν τοῦ Νομοῦ τῆς 17 Ἰουνίου 1848.

Ἡ Ἐπιτροπὴ σας, μετὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας λαθούσας παρὰ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ προσωπικὰς πληροφορίες, καὶ δεξιοῦς τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων τοῦ Κράτους δὲν συνῆλθον μέχρι τούτου, καὶ παύσεια ἐκ τῶν λόγων, τοὺς ὁποῖους ἐπιφέρειν ὁ Κ. Ὑπουργὸς περὶ τῆς κατεπιφεύγουσας ἀνάγκης, ἥτις ἀπαιτεῖ τὴν ταχεῖαν ἐπιφέρεισιν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, παραδέχεται αὐτὸ κατὰ πλειψηφίαν, ὅπως ἔχει, καὶ συνέστηται τὴν παραδοχὴν τοῦ καὶ εἰς τὸ Σ. Σώμα τῆς Γερουσίας.
Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Μαρτίου 1849.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Σ. Καλογερόπουλος
Γ. Δαρειώτης
Χ. Παπαπολίτης

Ἰω. Θεοτόκης
Γ. Ψάλλας

Ἀπερρασίθη νὰ συζητηθῶσι τὰ διαλεχθέντα Νομοσχέδια τὴν ἐλευθεμένην δευτέραν 21 τοῦ ἐνεστώτος μηνός, θεωρηθεῖσας περιττῆς τῆς ἐκτυπώσεως τῶν ἐκθέσεων, ὡς μαθηματικῆς ἐπανε-
χθείσης τροπολογίας παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Νομοσχεδίων τούτων.

Ἐπομένως ἀπαγγελλαντος τοῦ Κ. Προέδρου ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς διακοπείσης συζήτησεως κατὰ τὴν προλαβούσαν, εἰς τὸν Κ. Γερουσιαστὴν, λαθὼν τὸν λόγον, ἡ Γερουσία, εἶπε, δὲν ἀπεράθη κατὰ τὴν προλαβούσαν Συνεδρίαν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπρότεινε τροπολογίας τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς, τοῦ νὰ συσταθῇ δὲλονότι ἡ ἀναφορὰ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ βουλευτοῦ Ἰω. Βακαλοπούλου εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, καὶ ὅχι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑκκλησιαστικῶν, ὡς ἐγνωμοδότησιν ἡ Ἐπιτροπὴ, ἥδη ἐπαναλαμβάνων ὅσα καὶ κατὰ τὴν συνεδρίαν

λαβίαν εξέδισα, προσέτω, ότι δὴν ἐπρόκειτο τὴν προπολίαν ταύτην διὰ τὴν πρὸς τὸν ἑνὸς Ἰπουργόν, ἀλλὰ διότι φρονῶ, ὅτι τρεῖς τῶν νῦν Ἰπουργῶν, ἀλλελοδιαδόχως Ἰπουργοὶ τῶν ἑκαλησιαστικῶν δικτιλίσαντες, θύναται νὰ συσταθῶσιν ἐν Ἰπουργικῇ Συνεδρίᾳ περὶ τῆς ἀντιρροσίας τῆς ἐγκυκλίου τοῦ νῦν ἐπὶ τῶν ἐκαλησιαστικῶν Ἰπουργῶν πρὸς τὰς τῶν ὅλων ἄλλων προκατόχον του, καὶ νὰ ἐπιβλέψῃ τὴν προσήκουσαν θεραπείαν διὰ τὴν γίνῃ διὰ καταρτίσεως ἢ ἀντίρροσις αὐτῆ, καθυποβάλλω εἰς τὴν Γερουσίαν τῆς περὶ ὧν ὁ λόγος ἐγκυκλίου, καὶ ὅλα τὰ ἐγγράμματα ἔχοντα σχέσιν μετὰ τὴν προκαταμένην ὑπόθεσιν.

Εἰπόντος τινος, ὅτι ἀκρίτως ἀνέπτυξεν ὁ προαναφερόμενος τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν προλαβούσαν Συνεδρίαν, διαλαβὸν περὶ τῶν ἐγκυκλίων, καὶ τῶν ἄλλων ἐγγράφων, καὶ ὅτι διὰ ταῦτα θεωρεῖ περιττὴν τὴν ἐπανάληψιν, ἡ Γερουσία, συναίνεσάντος καὶ τοῦ προκαταμένου, παρεβύθη τὴν διαληθεύσαν γνώμην, καὶ ἀπεφάνισεν νὰ συσταθῇ ἡ περὶ τῆς πρόκειται ἀναφορὰ εἰς τὸ Ἰπουργικὸν Συνεδρίον.

Ἀναγνωσθεῖσα ἔπειτα ἡ γνωμοδότησις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 78 ἀναφορᾶς τῶν κλητῶν τῆς Γερουσίας, ζητούντων αἰξίαν τῆς μισθοδοσίας των, ἐγένετο παραδεικτῆ.

Ἀναγνώσθη μετὰ ταῦτα ἔγγραφο τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσπερικῶν Ἰπουργῶν ὑπ' ἀριθ. 5261 καὶ ἀπὸ 16 Μαρτίου ε. ε. κοινοποιήσας εἰς τὸν Κ. Πρόεδρον, ὅτι ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χ. Βλάσσης, ἀπεβίωσεν εἰς Ναυπλίον, κατὰ τὴν νύκτα τῆς 12 πρὸς τὴν 13 τοῦ παρόντος, ἐγένετο δὲ ἡ κηδεία αὐτοῦ μετὰ τῆς προσκυνοῦσης λαμπρότητας, ὡς ἐξέχεται ἀπὸ τοῦ ἐπισυνημμένου ὑπ' ἀριθ. 1761 καὶ ἀπὸ 14 Μαρτίου ἔγγραφο τοῦ Νομάρχου Ἀργολίδος· πρὸς ταῦτα εἰς τὸν Κ. Γερουσιαστὴν ἀντέταξεν, ὅτι ἐκ τοῦ πρὸς τὸν Κ. Πρόεδρον ἔγγραφου τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Σ. Παπαλεξοπούλου, τῆς 14 Μαρτίου, καὶ ἐξ ἰδιαιτέρων ἄλλων γραμμάτων τοῦ ἰδίου βεβαιῶνται τὸ ἐναντίον, ὅτι ὁ Κ. Νομάρχης Ἀργολίδος καὶ τοὶ προσκληθεῖς ἐγγράφως νὰ διατάξῃ τὰς ἀναγκαίας τιμὰς εἰς τὴν κηδείαν τοῦ μακαρίτου, καὶ αὐτοὶ καὶ ὁ Α. Νομάρχης ἀπεποιήθησαν, μὴ ὅλας τὰς παρεκτρήσεις, τὰς ὑποίας ἔαμιν πρὸς αὐτοὺς ὁ ἴδιος, καὶ ἄλλοι ἐγγράφως καὶ προφορικῶς, ὑποβάλλοντες τὸν ἰσχυρόντα παρ' ἡμῶν Γαλλικὸν Κανονισμόν· καὶ ὅτι ὁ Κύριος Νομάρχης φησὶ εἶναι εἰς τὸ Ἰπουργικὸν ὅτι συνάδουσι τὴν ἐκφρασὴν μετὰ

τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀπὸ κλητῶν, ἐξέφρασεν, ὅτι ἡ κηδεία εἶναι μετὰ τῆς προσκυνοῦσης λαμπρότητας.

Ἐνταῦθα εἶπεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἀποβιόντων εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ Κ. Βλάσσης αἱ προσκυνοῦσαι τιμαί. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ Γαλλικὸς Κανονισμὸς, ὁ ἰσχυρὸν καὶ παρ' ἡμῶν, εἰ αἱ ἐπαφῆς, προτείνῃ ν' ἀνέλθῃ ὁ προκαταμένη σχέσις εἰς ἄλλην Συνεδρίαν, διὰ τὴν σαφέστερον ἐξηγησάμεθα.

Ἡ εἰρησικὴ παρεβύθη τὴν ἀντιρροσίαν τῆς προκαταμένης σχέσεως, κατ' ἐρώτησιν τοῦ Κ. Προέδρου.

Ἀναγνωσθέντων ἀναφῶν τῶν Γερουσιαστῶν ΚΚ. Γ. Νοταρᾶ, καὶ Γ. Παπαλεξοπούλου, ἐξαιτουμένων τοῦ νῦν πρώτου τριτοκλήτου παρὲς τῆς δοθείσης αὐτῶν αἰτίας. Ἰσχυρὸς ἀσθενεῖ, ἐπιβεβαιούμενος διὰ πιστοποιητικοῦ ἱατροῦ, τοῦ δὲ δευτέρου τριτοκλήτου ἀπουσίας αἰτίας, ἔσται οἰκιακὴν τοῦ ὑποδίστου, ἡ Γερουσία ἐνεκρὴν ἀφαιρῶν τὰς αἰτήσεις.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλασε τὴν Συνεδρίαν, ἀπαργεῖας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐκτέλεσεως τὴν συζήτησιν τῶν ἐπικείμενων Νομισματικῶν.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀπαιρούμενοι

Ν. Ι. ΜΕΞΗΣ

Σ. ΚΑΘΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.

Ν. Χρυσόφελος

Ι. Χ. Πίτρου

ἘΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ

Τῆς 21 Μαρτίου 1849 ἡμέρα Δευτέρα.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ κατάλογου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρίντων 29 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος, παλαιῶν ὡς προσφώνων Γραμματεῶν τῶν Γερουσιαστῶν Κ. Ι. Χ. Πίτρου, ἀσθενούντος τοῦ Γραμματέως Σ. Κωσταροπούλου, κηρύττει τὴν ἐκρῆσιν τῆς Συνεδριάσεως, περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ Πρακτικά τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως, ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται, μηδεμίαν ἐστάσις γενομένην.

Ἀναγνωσθεῖσης ἀναφορᾶς τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Ν. Μέξη,

εξακολουθούσαν τεσσαρακονθήμιον απουσίας άδειαν, ή Γερουσία ενέκρινε ταύτην.

Απαγγειλλάντος έπειτα του Κ. Προέδρου ως αντικείμενον της Συνεδριάσεως την συζήτησιν α' του Νομοσχεδίου περί συμπληρωτικής πιστώσεως του Υπουργείου της Δικαιοσύνης, και β' του Νομοσχεδίου περί αναπληρωτικής έλλογής των διά τα Κικουργισδικεία του 1849 ένορκων.

Αναγνωσθέν το πρώτον Νομοσχέδιον, και έγένετο δεκτό ή άρχή αυτού.

Αναγνωσθέν το πρώτον και μοναδικόν αυτού άρθρον, έγένετο δεκτόν, ως έχει, μηδεμιός γενόμενης παρατηρήσεως.

Προσροηθέν επί τέλους το σύνολον, έγένετο δεκτόν διά ψήφων 23 κατά 5, έχον, όπως ήπερίληθη εις την Συνεδριάσιν της 10 του λίγοντος μηνός.

Αναγνωσθέντος του δευτέρου Νομοσχεδίου, έγένετο δεκτό ή άρχή του παρόμοιου.

Αναγνωσθέν το πρώτον και μοναδικόν αυτού άρθρον, και μηδεμιός παρατηρήσεως γενόμενης, έγένετο δεκτόν, ως έχει.

Προσροηθέν επί τέλους το σύνολον, έγένετο δεκτόν διά ψήφων 22 κατά 6, έχον, όπως ήπερίληθη εις την Συνεδριάσιν της 10 του λίγοντος μηνός.

Γενομένου δε λόγου περί της κατά την προλαβούσαν Συνεδριάσιν αναβληθείσης συζητήσεως, άρρώστως την κηδείαν του αποδιδώσαντος Γερουσιαστού Κ. Βλάχου, ή Γαλλικός στρατιωτικός Κανονισμός, είπέ τις των ΚΚ. Γερουσιαστών, είναι άσφαρις, και δια τούτο ή Γερουσία δύναται νά αποφασίσω, νά αποδίδωνται αι στρατιωτικά τιμαί εις τους αποθνήσκοντας Γερουσιαστές, καθόσον και αυτή ή Κυβέρνησις άπένειμε αυτάς μέχρι τουδεν εις τους ένταύθα αποθνήσκοντας.

Πάσα επί του προκειμένου άπόφασις της Γερουσίας, επέρριν άλλως, είναι άνευ αποτελεσματος, διότι δεν δύναται νά υποχρεώση την Κυβέρνησιν προκει μένως όρθόν νά διορισθή επιτροπή, διά νά εκερθθ ήμερότερα περί τούτου, και φωτισή την Γερουσίαν.

Την τελευταίαν ταύτην γνώμην παραδεχθείσα ή Γερουσία, διόρισε μέλη της περί ής ή λόγος Επιτροπής τους ΚΚ. Γεωργιον Ψύλλαν, Σ. Τρικούπην, και Ίω. Θ. Κολοκοτρώνην, ή όποία θέλει καθυποβάλλει εις την Γερουσίαν την γνώμην της επί του προκειμένου.

Μετά ταύτα ή Κ. Πρόεδρος έλυσε την Συνεδριάσιν, άπαγγείλας ως αντικείμενον της επιούσης Συνεδριάσεως την άναγνωσιν των Πρακτικών.

Ο Πρόεδρος
Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οι Άντιπρόεδροι
Ν. Ι. ΜΕΣΗΣ.
Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οι Γραμματείς
Ν. Χρυσόγελλος
Σ. Θεοχαρόπουλος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Της 24 Μαρτίου 1849. Ήμέρα Πέμπτη.

Αναγνωσθέντος του όνομαστικού καταλόγου των ΚΚ. Γερουσιαστών, παρόντων 27 μελών, ή Κ. Πρόεδρος κηρύττει την έναρξιν της Συνεδριάσεως περί την 11 ώραν Π. Μ.

Τα Πρακτικά της προλαβούσης Συνεδριάσεως, αναγνωσθέντα, επικυρωνται, μηδεμιός ενστάσεως γενομένης.

Παρατηρήσαντός τινος των ΚΚ. Γερουσιαστών, ότι ή Γερουσία δύναται νά συνεδριάζη του λοιπού παρόντων μόνον 26 μελών, διότι άπαντες οι ΚΚ. Γερουσιασταί είναι 49, ή Γερουσία παρεδέχθη την παρατήρησιν ταύτην, ως συνάδουσαν με το σύνταγμα.

Επομένως ή Κ. Πρόεδρος έλυσε την Συνεδριάσιν.

Ο Πρόεδρος
Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οι Άντιπρόεδροι
Ν. Ι. ΜΕΣΗΣ.
Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οι Γραμματείς
Σ. Θεοχαρόπουλος.
Αθ. Γρηγοριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Της 25 Απριλίου 1849. Ήμέρα Δευτέρα.

Αναγνωσθέντος του όνομαστικού καταλόγου των ΚΚ. Γερουσιαστών, παρόντων 27 μελών, ή Κ. Πρόεδρος, παραλαβών ως προσωρινόν Γραμματέα τον Γερουσιαστήν Κ. Αθ. Γρηγοριάδην, Πρακτ. Γερουσ. (Περίοδος Β'. Σύνοδος Β'). 10.

απόντος του Γραμματέως Κ. Ν. Χρυσόστομου, κερύεται την έναρξιν της Συνεδριάσεως περί την 12 ωραν της Μεσημέρας.

Τὰ πρακτικά της προαχούσης, αναγνωσθέντα, επικυρώνται, μηδεμίαν ένστάσιωσιν γινομένην.

Επομένως αναγνώσθη έγγραφον του Κ. Πρεσβ. του Υπουργικού Συμβουλίου Κ. Κανάρη προς τον Κ. Η. πρόδον της Γερουσίας, κοινοποιούντος, ότι η Α. Μ. ο Βασιλεύς κούδικας να αποδεχθῇ την έκ της Υπηρεσίας παραίτησιν των ΚΚ. Α. Μαυρομυγάλη Υπουργού επί των Στρατιωτικών, Α. Βούλγαρη επί των Οικονομικών, και Γ. Α. Ράλλη επί της Δικαιοσύνης και των Εξωτερικών, και να διορίση Υπουργούς τους ΚΚ. Κίτσον Τσαβέλαν Υποστράτηγον και Βουλευτήν επί των Στρατιωτικών, Α. Χακατίδην επί των Εσωτερικών, Ανδρέα Κρεστίνην επί των Οικονομικών, και τον Ιω. Α. Αντωνόπουλον επί της Δικαιοσύνης, τον δε Γερουσιαστήν Κ. Γ. Γλαρόν Υπουργόν επί των Εξωτερικών μεταθεσιν ως ταύτοισιν εις τό επί του Β. Οίκου και των Εξωτερικών Υπουργείον.

Μετά ταύτα ο Κ. επί των Οικονομικών Υπουργός ανέγνω Νόμοσχεδιον περί φορολογίας των προϊόντων δια τὸ έναστώς έτος, και την περί τούτου αίτιολογητήν έκθεσιν, έχοντα ως έπεται.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Του επί των Οικονομικών Υπουργού επί του Νομοσχεδίου περί φορολογίας των προϊόντων της γης διά τὸ 1849.

Προς την Γερουσίαν.

Τὸ περί φορολογίας των προϊόντων της γης διά τὸ έναστώς έτος Νομοσχεδιον συζητήθη και ψηφισθεν παρά της κολλῆς υποβάλλεται εις την συζήτησιν και επιφύρισιν υμῶν, Κύριοι Γερουσιασταί, κατὰ διαταγήν του Βασιλέως.

Κρίνων δε περιττόν να επαναφέρω ενταύθα τους λόγους, εἰς ὧν ὁρυκθῆσα ἡ Κυβέρνησις του Βασιλέως ἐνέμειν να εξακολουθήσῃ καὶ ἐφέτος τὸ αὐτὸ φορολογικὸν σύστημα, διότι οὗτοι ἐκτίθενται ἐν ἐκτάσει εις την προς την Βουλὴν έκθεσιν του προκατόγου μου, ἢς ἀντίγραφον παρασυνάπτω τῇ παρούσῃ, περιορίζομαι να σημειώσω τὰς ἐπεμεινθείσας ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ τροποποιήσεις, κατὰ την γινομένην ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν.

Επὶ τοῦ άρθρου 2.

Μετά τὰς λέξεις α κατὰ την έννοιαν τοῦ άρθρου 14 τοῦ ΠΓ,

Νόμου α ἡ Βουλὴ προσέθηκε τὰς λέξεις α εις μίαν των ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων ἀποθῆκων α διὰ να καταστήσῃ οὕτω την διατάξιν πληρυστέραν. Την δὲ τελευταίαν τοῦ άρθρου περίοδον, ἥτις ἀρχικῶς ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ εἶχεν οὕτω α πᾶσα δὲ κατὰ α την εις την ἀποθῆκην παραδόνσιν προκύψουσα ἑλλαμς, ἡ α ἀναφανερομένη νόμισις τοῦ φόρου, κατακρίσεται εις βάρος α τοῦ ἐνοικιαστοῦ α ἡ Βουλὴ συνεπλήρωσε διὰ των λέξεων α ἀπ' εἰδικῆς ἀπὸ τ' ἀλόνια, εἴτε ἀπὸ την εἰδικὴν ἀποθῆκην ο προσθέτασα ἐπὶ τέλους α ὅστις δύναται αὐτοπροσώπως, ἡ α δι' ἀντιπροσώπου να παρεννοηθῇ κατὰ την τοιαύτην α παραδόνσιν ο

Επὶ τοῦ άρθρου 4.

Μεταξὺ των λέξεων α ὁ ἐνοικιαστής καλεῖ δύο μάρτυρας ὑπογράφοντας αὐτὸ α παρενθῆκαν ἡ Βουλὴ α εἰς ὧν ὁ εἰς πρόπει να ἦναι ὁ παρόντος ἡ ὁ ἐκείνους τοῦ χωρίου α ἐν δὲ τῷ τέλει της ἀνωτέρω διατάξεως προσέθηκε την παράγραφον α ἀμα δὲ γυνῇ κατὰ τὸ άρθρ. 14 τοῦ ΠΓ. Νόμου κλπ. α

Επὶ των άρθρ. 7 και 8.

Παρά την ἄμεσον εἰσπράξιν τοῦ ἐγγείου φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου προτιμητέα ἡ Βουλὴ την δι' ἐνοικιαστίως διάθεσιν αὐτοῦ ὡς συμπεριωτέραν, μίτρον, ὑπερ δὲν ἐδυσκολεύθη να παραδεχθῇ, ὅπ' ὅλιν ἔργον τὰ ἀποτελέσματα της αἰέσου εἰσπράξεως, οὐδὲνως συμβιβάζομενα με την ἀξίαν της παραγομένης προσόδου, διήρξε την ἀρχικῶς τεθείσαν ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ διατάξιν ὑπὸ τον αριθ. 7 εις δύο, και εις μὲν τὸ άρθρ. 7 περιέλαβε τον τρόπον της βεβαιώσεως και διαθέσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, εις δὲ τὸ άρθρ. 8 ἐκάνονσε τον χρόνον της πληρωμῆς των δι' ἐκτιμήσεως ἐξακριβωμένων φόρων, με την διαφοράν, ὅτι ἀντὶ να πληρώνεται ὁ φόρος των καπνῶν κλπ. τοιαύτων τον Σεπτέμβριον, ὡς εἶχεν ἀρχικῶς ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ, ἀνέγαγε την ἐποχὴν της πληρωμῆς εις την α. Ὀκτωβρίου ὅπως και πέρυσιν.

Επὶ δὲ των ἄλλων διατάξεων οὐδεμίαν ἡ Βουλὴ ἐπήνεγκε τροπολογίαν, παραδεχθεῖσα αὐτάς ὅπως ἔχουν ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ.

Ἐν Ἀθῆναις την Ἀπριλίῳ 1849.

Ὁ ἐπὶ των Οικονομικῶν Υπουργός

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1849

Ο Θ Ω Ν.

Κ Α Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον ψηφισθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς, θέλει υποβληθῆ εἰς τὴν Γερουσίαν ὅπως ἔχει παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ υποστηρίχθῃ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Ἀπριλίου 1849.

Ο Θ Ω Ν

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάσσομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἀπὸ 19 Ἀπριλίου π. ε. Νόμος ΠΓ'. περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἰσχύει καὶ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος 1849, καθόσον δὲν ἀντίκειται εἰς τὸν παρόντα.

Ἄρθρον 2.

Εἰς πᾶσαν κεντρικὴν ἀποθήκην θέλει χορηγηθῇ κοιλὸν δημόσιον ἴσος χωρητικότητος τοῦ κοίλου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δι' οὗ θέλουσιν παραλαμβάνεσθαι τόσον οἱ παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν ὀφειλόμενοι, ὅσον καὶ οἱ πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου κρατούμενοι ὑπέγγυοι καρποί. Ὀφείλει ἐπομένως πᾶς ἐνοικιαστὴς νὰ καταμετρήσῃ ἐπὶ τῶν ἀλωνίων τοὺς καρπούς διὰ κοίλου ἴσης χωρητικότητος μετὰ τὸ τῆς ἀποθήκης, καὶ παραδίδῃ τὸν βεβαιωθέντα φόρον ἐσπραγισμένον ἐντὸς σάκκων εἰς τὸν φορολογούμενον πρὸς μετακομιδὴν κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ 14 ἁρθροῦ τοῦ ΠΓ'. Νόμου, εἰς μίαν τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων ἀπ' ἡλικῶν. Πᾶσα δὲ κατὰ τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ ἀλώνια, εἴτε ἀπὸ τὴν εἰδικὴν ἀποθήκην παράσιον προκύψουσα τυχὸν ἑλλειψίς, ἢ ἀναφανησομένη νόθευσις τοῦ φόρου καταψηφίζεται εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὅστις δύναται αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου νὰ παρτυρίσκηται κατὰ τὴν τοιαύτην παράδοσιν.

Ἄρθρον 3.

Ἢ φροντίς τῆς παρὰ τῶν φορολογουμένων μετακομιδῆς τῶν φόρων ἀπὸ τὰ ἀλώνια εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην ἀντιτίθεται εἰς τοὺς ἐνοικιαστάς· ἐπομένως ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως

καρπῶν μετὰ τὸ πέρας τῆς συγκομιδῆς ἢ τῆς ἀποξηράνσεως, τὸ δημόσιον καταλογίζει αὐτοὺς εἰς χρήματα, ἢ εἰς βάρος τῶν ἐνοικιαστῶν, ἢ τῶν καθυστερούντων αὐτοὺς φορολογουμένων, καὶ ἐνεργεῖ διοικητικῶς τὴν ἐισπράξιν.

Ἄρθρον 4.

Ἄμα μετὰ τὴν καταμέτρσιν τῶν καρπῶν, καὶ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου ἐκάστου φορολογουμένου, ὁ ἐνοικιαστὴς σημειοῖ αὐτοὺς ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς εἰς διπλότυπον βιβλίον, καὶ εἰς μὲν τὸ στέλεχος αὐτοῦ υπογράφεται ἰδιοχείρως ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ ἐνοικιαστὴς, ὅστις τὸ ἐγγχειρίζει εἰς τὸν φορολογούμενον. Ἀλλ' ἐάν οὗτος ἔχῃ ἀντιφρόσιν, εἴτε ὡς πρὸς τὸ σημειωθὲν ποσόν, εἴτε ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦ καρποῦ, εἴτε ὡς πρὸς τὴν ιδιότητα τοῦ κτήματος, δύναται νὰ σημειώτῃ τὰς ἐνστάσεις του ἐντὸς ἡ ὁρισθεῖν τοῦ στελέχους, ὅπερ ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ δὲν ἐκτελεῖται διοικητικῶς, εἰμὴ ὡς πρὸς τὸ μέρος τὸ ἀναγνωρίζομενον παρὰ τοῦ φορολογουμένου. Εάν οὖν ὁ φορολογούμενος ᾔναι ἀγράμματός, υπογράφει τὴν εἰς τὰ στέλεχη σημείωσιν τοῦ φόρου, ἢ τὰς ἐν αὐτῷ ἐνστάσεις ἄλλος τῆς ἐμπιστοσύνης του ἐνώπιον δύο μαρτύρων, χρησιμευόντων πρὸς βεβαίωσιν τῆς εἰς τὸν υπογράφοντα δοθείσης ἐντολῆς ὡς πρὸς τὴν σημείωσιν τοῦ ποσοῦ καὶ τὴν ποιότητα τοῦ ὀφειλουμένου.

Ἄν οἱ μάρτυρες γνωρίζωσι νὰ γράφωσιν, ὀφείλουσιν νὰ προσυπογράψωσιν εἰς τὸ στέλεχος· ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ὁ φορολογούμενος ἀρνείται νὰ υπογράψῃ εἰς τὸ στέλεχος εἴτε ὁ ἴδιος, εἴτε δι' ἄλλου, ὁ ἐνοικιαστὴς καλεῖ δύο μάρτυρας, ἐξ ὧν, ὁ εἰς πρέπει νὰ ᾔναι ὁ πάρεδρος ἢ ὁ ἱερεὺς τοῦ χωρίου, υπογράφοντας αὐτὸ πρὸς μόνον τὴν βεβαίωσιν τῆς ἀπὸ μέρους τοῦ φορολογουμένου γενομένης ἀρνήσεως.

Τὸ τουνοτοπόπως συνταχθὲν στέλεχος, καθίσταται ἐκτελεστὸν, ἐκτός ἐάν ᾔθελον ἀνσταλῇ δικαστικῶς ἢ ἐκτελέσει τοῦ.

Ἄμα δὲ γενῇ κατὰ τὸ 14 ἄρθρ. τοῦ ΠΓ'. νόμου ἡ μετακομισίς τοῦ φόρου, ὀφείλει ὁ μὲν ἐνοικιαστὴς νὰ σημειώτῃ ὁρισθεῖν τοῦ διπλοτύπου τὸ ποσόν τοῦ φόρου καὶ τὸν ἀριθ. τῶν σάκκων πρὸς μετακομιδὴν, ὁ δὲ ἀπ' ἡλικῶς νὰ ἐκδώσῃ διπλότυπον τῆς παραλαβῆς περὶ τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ εἶδους τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 5.

Ὅστις τῶν ἐνοικιαστῶν ἀμελήσῃ τὴν ἐπὶ τῶν ἀλωνίων τακτικὴν ἐκδοσιν τῶν διπλοτύπων, ἢ χαρακτηρίσῃ εἰς αὐτὰ ὡς ἰδιωτικὰ κτήματα ἀναγνωρίζομενα ἄθνηκα ἢ ἐθνικοὺς δόκητα, ἢ

ὡς ἐθνικοὶ δικαστὴς κτήματα ἐθνικά, ἢ ἐγγράφει εἰς τὰ διπλότυπα τῆς φορολογίας ὀλιγώτερον ποσὸν τοῦ παραχθέντος καρποῦ, τὸν ὅποιον κατεμέτρουν, ἢ εἰσπράξει φέροντας παρὰ τοὺς ὅρους τοῦ άρθρου 10 τοῦ ΠΓ. νόμου, τιμωρεῖται κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 15—100 ἐπιφυλαττομένου καὶ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ἐν ἐλλείψει τοιαύτῃ ν' ἀναθῇ τὴν τακτικὴν τῶν διπλοτύπων ἐκδοσὶν εἰς πρόσωπον τῆς ἐκλογῆς τοῦ, οὗ ἡ ἀντιμισθία καταψήφίζεται εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιστοῦ κατὰ δὲ τὴν δευτέραν περίπτωσιν δραχ. 50—200 καὶ ὑποχρεῖται εἰς ἀποζημιώσεις τοῦ δημοσίου, κατὰ δὲ τὴν τρίτην μὲ τὸ τριπλὸν ποσὸν τοῦ μειωθέντος φόρου, τὸ ἥμισυ τοῦ ὁποίου δίδεται εἰς τὸν καταδικασθέντα τὴν πράξιν ἰδιωτικὴν, μὴ ἐξαίρουμένου καὶ τοῦ ἰδίου φορολογουμένου, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ εἰσέρχεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, καὶ κατὰ τὴν τετάρτην μὲ τὸ διπλὸν τοῦ παραγκυμῶντος εἰσπραχθέντος καρποῦ.

Εἰς χρηματικὴν ποινὴν 15—100 δραχμῶν ὑποβάλλεται καὶ ὁσάκις ἀναρτῇ ἀτυμωτία μετὰ τοῦ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξαίρουμένης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἀποδείχῃ, ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπῆλθεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ποινικῆς καταδικάζουσι, τὴν ὅποιαν ἐπισύρουν αἱ ἀνωτέρω πράξεις.

Ἄρθρ. 6.

Οἱ ἐνοικιστὰς εἶνε ὑπόχρεοι ν' ἀποστελλῶσιν ἀσφαλῶς, ἢ παραδίδωσιν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, τὰ στελεχῆ τῶν διπλοτύπων βιβλίων, ἅμα ἕκαστον περικυβερτῶν, καθαρὰ καὶ ἐνανάγνωστα ἀνὺ σφιδάτων καὶ ζυγμάτων, ἀλλ' ἐν ἐλλείψει τοῦ ἀρμόδιου δικαστήριον, κατ' αἰτήσιν τοῦ ἔφορου, δικάζον κατὰ προτίμησιν ἐπιβάλλει εἰς τὸν ὀλιγορήσοντα τὴν ἐν κινήσει καὶ καλῇ καταστάσει παράδοσιν τῶν στελεχῶν ἐνοικιαστὴν πρόστιμον ἐκ δραχ. 100—200, καὶ χρείας καλούσης, διατάττει νὰ ληρῇ πᾶν ἄλλο ἔνσημον μέτρον πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως, δαπάναις τοῦ ἐνοικιστοῦ.

Ἄρθρ. 7.

Ὁ ἐγγεγραμμένος φόρος τῶν ἐλαίων ἐξακριβῶνται, μετρούμενου τοῦ ἐλαίου εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα καὶ ἀποδίδεται εἰς εἶδος, 10 τοῖς 0/0· ὁ φόρος οὗτος ἐνοικιαζεται ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τοὺς περὶ δημοπρασιῶν τύπους, καὶ πληροῖται εἰς χρήματα ἀπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν εἰς τρεῖς ἰσᾶς δόσεις, τὴν Α. Ἰανουαρίου, τὴν Β. Φεβρουαρίου καὶ Α. Μαρτίου ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν ὁ δὲν προσεβῇ ἀνάλογος προσφορά, ἢ εἰσπραξίς τοῦ φόρου τούτου ἐνε-

ργεῖται κατὰ τὸ ἄρθρ. 22 τοῦ ΠΓ. νόμου κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διατίθενται διὰ ζυγίσματος, ἢ δι' ἐκτιμῆσεως, κατὰ ἐκλογὴν τοῦ φορολογουμένου, ἐξακριβούμεναι καὶ αἱ πρὸς βρώσιν χρήσιμοι ἐλαίαι. Τὸ ἀνωτέρω ἐλαίον εἶνε ὑπέγγυστον μέχρι τῆς ἀποπαραγωγῆς τοῦ ἐνοικίου.

Αἱ περὶ διπλοτύπων ἐν γίνεσι διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ ἐλαίου.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ εἰς χρήματα ἀποδιδόμενοι φόροι εἰσπραττόνται, τῶν μὲν καπνίων, περιβολίων, μπουτανίων, κήπων, γεωμικλίων καὶ τῶν τοιούτων τῆν Α. Ὀκτωβρίου, τῶν δὲ συμπέλων καὶ βαμβακίων τὴν 15 Νοεμβρίου.

Ἄρθρ. 9.

Ὁ ἐγγεγραμμένος φόρος τοῦ προνοκοκίου προσδιορίζεται εἰς μίαν καὶ ἡμίσειαν δραχμὴν δι' ἐκάστην ὀκλίαν τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς λεπτά 90. ἡ δὲ τοῦ ἐξαρίου εἰς δραχ. 2 τὸ καν-τάρι, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς δραχ. 1 καὶ 20.

Ἄρθρ. 10.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοδικαστῶν σταριδοκαρπίων καὶ σιγῶν ἐξασκῶνται δι' ἐκτιμῆσεως, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 23 τοῦ ΠΓ. νόμου, τῶν μὲν σταριδοκαρπίων ἐπὶ τῶν ἀλωνίων εἰς λίτρας σταριδοκαρποῦ, τῶν δὲ σιγῶν ἐπὶ τῶν τραυλίων εἰς ὄρμαβους, καὶ ἀποδίδεται ἢ εἰς εἶδος, ἢ εἰς χρήματα, κατ' ἀρρέσκειαν τοῦ φορολογουμένου· ἀλλὰ κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίστασιν ὁ φορολογούμενος ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ τῇ ἐθνικῇ τῶν ἀναλογούντων ἐγγείων φόρον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ δικαιογματος τῆς ἐπικαρπίας, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, τὸ μὲν δικαίωμα τοῦ σταριδοκαρποῦ πληρόνεται κατὰ τὴν ἀποκοπείαν τυχόν ἐπὶ τῇ ἐκταί τοῦ άρθρου 28 τοῦ ΠΓ. νόμου, τὸ δὲ τῶν σιγῶν, κατὰ τὸ ἄρθρ. 39 τοῦ ἰδίου νόμου.

Τὸ δικαίωμα τῶν ἀνωτέρω ποσόντων ἐνοικιαζεται διὰ δημοπρασίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΠΓ. νόμου, περὶ τῶν λοιπῶν ἐνοικιολημάτων φόρων, πληρονομένου τοῦ ἐνοικίου εἰς χρήματα τὴν 1 Ὀκτωβρίου ε. ε.

Τὸ δὲ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοδικαστῶν μισοειοδεδωμένων προσδιορίζεται πάντα λεπτά ἐκ ἐκάστου δένδρου, ἡλικία, πάντα ἐπὶ τῶν συμπληρωμένων.

Ἄρθρ. 11.

Τὸ δημόσιον ἐξακριβῶνται καὶ διατίθεται εἰς ἕκαστον τὸν νομικὸν καταρτὴν ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ κτηνῶν ἐξόντων, ἐφ' ὅσων

ἐλάμβανε δικαίωμα ἐπικαρπίας μέχριτέλους τοῦ 1843, ἐκτὸς ἂν ἀπώλεσεν αὐτὴν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἢ δ' ἰδίᾳ παραιτήσεως.

Ἄρθρ. 12.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Μαΐου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ἀπεφασίσθη δὲ τυπωθέντα ἀμφότερα, νὰ διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς κυρίους γερουσιαστὰς, καὶ συνελθόντα τὰ τμήματα νὰ διορίσωσιν ἐπιτροπὴν πρὸς σύνταξιν τῆς ἀπαιτουμένης ἐκθέσεως.

Ἀναγνώσθη ἔπειτα ἐγγράφον τοῦ Κ. Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου πρὸς τὸν Κ. Πρόεδρον τῆς Γερουσίας, εἰδοποιούντος, ὅτι ἡ Α. Μ. ἐνέχρησεν νὰ διορίσῃ Γερουσιαστὴν τὸν Κ. Αναστάσιον Μαυρομιχάλην Ὑποστράτηγον. Ἐπὶ τούτῳ δὲ ἀναγνώσθη καὶ τὸ περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Β. Διάταγμα, ἔχον, ὡς ἔπεται·

Ἀριθ. Σφραγ. 11985.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Λ Η Ν Ι Κ Η Β Α Σ Ι Λ Ε Υ Σ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 70, 72 καὶ 74 τοῦ Συντάγματος, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Τὸν Κύριον Ἀναστάσιον Μαυρομιχάλην Ὑποστράτηγον ἀναδειχθέντα Βουλευτὴν ἐπὶ τῆς Α' καὶ Β' δυνάμει βουλευτικῶν περιόδων, κτλ. εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν Γερουσιαστὴν.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει συνυπογράψῃ, ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἀπριλίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

Ἀπεφασίσθη δὲ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ γραφεῖον διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἀναγνώσθη ὕστερον ἐγγράφον τοῦ ἐπὶ τῶν Αὐλικῶν Τελετῶν ἀπὸ 11 Ἀπριλίου 1849 πρὸς τὸ Προεδρεῖον τῆς Γερουσίας, εἰδοποιούντος, ὅτι ἡ Α. Μ. διατάζει πένθος τριῶν ἐβδομάδων ἐνεκα τῆς ἀποβιώσεως τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ βασιλέως τῶν Κάτω Σωρῶν Βιλαχίου Β'.

Ἀναγνώσθη ἐπομένως ἐγγράφον τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ὑπ' ἀριθ. 7048, 10851 καὶ ἀπὸ 11 Ἀπριλίου ε. ε., πρὸς τὸν Κ. Πρόεδρον τῆς Γερουσίας, εἰδοποιούντος, ὅτι δὲν ὑπάρχουσιν ἐγγράφα, ἀσφῶντα δωρεὰν κτημάτων εἰς τοὺς κατοικοῦς τοῦ χωρίου Νεσχωρίου, ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου τῆς Νομαρχίας Ἀαρναντίας καὶ Αἰτωλίας, καὶ τῆς ἀναφοράς τοῦ Δημάρχου Αἰτωλικοῦ, τὰ ὅποια ἐσωκλείστας διευθύνει.

Ἀναγνωσθείσης ἀναφοράς τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Γ. Νοταρᾶ, ἐξαίτουμένου τεσσαρακονθήμερον ἀπουσίας ἄδειαν λόγῳ ασθενείας, παραχωρηθεῖσαν προηγουμένως ὑπὸ τοῦ Κ. Προέδρου, ἡ Γερουσία ἐνέκρινε ταύτην.

Ἀναγνωσθείσης τέλος ἀναφοράς τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Ι. Θεοτόκη, ἐξαίτουμένου τεσσαρακονθήμερον ἀπουσίας ἄδειαν ἐνεκα κατεπειγουσῶν ὑποθέσεων του, διότι δὲν ἔκαμψε χρῆσιν τῆς πρῶτον αὐτοῦ δοθείσης, ἡ Γερουσία παρεχώρησε ταύτην.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΔΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Ν. Ι. ΜΥΣΗΣ

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς

Σ. Θεοχαρόπουλος.

Αθ. Γρηγοριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 29 Ἀπριλίου 1849, ἡμέρα Παρασκευῆ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 30 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος, παραλαβὴν ὡς προσωρινὸν γραμματεῖα τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Ἀθανάσιον Γρηγοριάδην, ἀπόντος τοῦ Γραμματέως Κ. Ν. Χρυσόγελου, κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 12 ὥραν τῆς μεσημβρίας.

Τὰ Πρακτικὰ τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται, μηδεμιᾶς γενομένης ἐνστάσεως.

Ἀπαγγελλαντος τοῦ Κ. Προέδρου ὡς ἡμερησίαν διάταξιν τὴν ἀνωτατοῦ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Γραφείου ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ

νοδιορισθέντος Γερουσιαστού Κ. Αναστάσιου Μαυρομυχάλη, ανεγνώσθη αὐτή, ἔχουσα ὡς ἑπεται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κατὰ τὴν ἀπὸ 25 τοῦ λέγοντος ἀποφασιν τοῦ Σώματος, στηριζομένην ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν προληγομένων Συνεδριάσεων, καὶ τῆς κατὰ τὴν 21 (Ὀκτωβρίου 1844, τὸ Γρασεῖον τῆς Γερουσίας, λαθὼν ὑπ' ὅψιν τὸ εἰδικὸν Διάταγμα τοῦ διορισμοῦ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Αναστάσιου Μαυρομυχάλη, καὶ ἐξετάσαν αὐτὸ, τὸ εὖτε οἶον τῆς ἀπαιτουμένης δικτυπώσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ἀπριλίου 1849.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι

Ν. Γ. ΜΕΛΗΣ

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς

Σ. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Παρατηρήσαντες τινος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ὅτι ὁ τύπος αὐτοῦ τῆς ἐκθέσεως δὲν εἶναι ἀκριβής, διότι ἂν πρέπει ν' ἀναφέρῃ ἂν τὸ περὶ διορισμοῦ Γερουσιαστοῦ τινός Διάταγμα ἔχῃ τὰς ἀπαιτουμένας δικτυπώσεις, ἀλλ' ἂν ὁ διορισθὴς Γερουσιαστὴς ἔλῃ τὰ παρὰ τοῦ Συντάγματος ἀπαιτούμενα προσόντα οἰομένητε καὶ ἂν ᾖναι ὁ τύπος τῆς ἐκθέσεως, ἀντιτάξεν ἄλλος, εἶναι ἀδιαφοροῦν ὡς πρὸς τὴν ἐξέτασιν δὲ τῶν προσόντων καὶ ἄλλοιτε, καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ Κανονισμοῦ ἐλέγχοντο πολλὰ, καὶ ὀρθοτέρᾳ εἶναι ἡ γνώμη, καθ' ἣν ἡ Γερουσία δὲν δύναται νὰ ἐπιληρῇ τῆς ἐξετάσεως αὐτῶν, ἀλλὰ τὸ Γρασεῖον μόνον, μετὰ τῆς Κυβερνήσεως συμφωνοῦμενον, δύναται νὰ προαῖρῃ, ἢ γινόμενον νὰ μακρυνῇ τὴν διορισμὸν τινος ὡς Γερουσιαστοῦ, μὴ ἔχοντος τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα. Ἐάν εἴημεν μέλος τοῦ Γρασεῖου, θέλον παρατηρεῖν, ὅτι ἐνὸς τοῦ άρθρου 72 τοῦ Συντάγματος δὲν ἐκπορεύεσθαι στενῶς, ὡς ἔπρεπε, διότι ἀπαιτοῦν τούτο, ὥστε ὁ διορισθὴς Γερουσιαστὴς νὰ ἐξελεῖθῃ Βουλευτὴς εἰς δύο τοὺλάχιστον περιόδους, ἐννοεῖ, ὅτι αὐτὸν πρέπει νὰ ᾖναι συμπληρωμέναι τὰ ὅσα δὲ λέγων δὲν προτίθεται νὰ ἐκτυπώθῃ εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ Κ. Α. Μαυρομυχάλη, ἀλλὰ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν προσοχὴν τῶν ΚΚ. Ὑπουργῶν εἰς τὴν δακτύλῳ τοῦ Συντάγματος ἐξήγησιν διότι εἰς τὴν Ἑλλάδα, κατὰ τὰς περιστάς, μάλιστα γυναικὲς ἀντιδράσεις.

πρέπει νὰ διατηρῆται εὐλακρινῶς καὶ νομίμως ἡ ὑπαρξὶς τῆς Γερουσίας, ἥτις μετὰ πολλὰς μάχους ἐσυστήθη.

Ἐπειδὴ τὸ ἄρθρον 72 τοῦ Συντάγματος, ἀντάταξεν ἄλλος, ἀπαιτῇ, ὥστε ὁ διορισθὴς Γερουσιαστὴς νὰ ἀναδειχθῇ δις βουλευτὴς εἰς δύο περιόδους, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ᾖναι αὐτὸν συμπληρωμέναι.

Μετὰ ταῦτα δύο τῶν Γερουσιαστῶν οἱ ΚΚ. Ἀδὰμ Δούκας, καὶ Δ. Κκελλόπουλος, κατ' ἐντολὴν τοῦ Κ. Προέδρου, ἐσέχουσιν εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Γερουσίας, προπορευομένων δύο κλητύριον, τὸν Κ. Αναστάσιον Μαυρομυχάλην, ὅστις, μετὰ τὴν ἀνέγνωσιν τοῦ περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ὡς Γερουσιαστοῦ εἰδικοῦ Διατάγματος, δίδει τὴν ἀπαιτούμενον ἔκκλησιν, ἑκάδα τὴν ἑκάδα τῶν.

Ἐπομένως ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς ἀνέγνω Νομοσχέδιον περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς διὰ τὸ ε. ε. καὶ τὴν ἐπὶ τούτου αἰτιολογίαν ἑλθεῖν, ἔχοντα ὡς ἑπεται.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς διὰ τὸ ε. ε. 1849.

Κύριοι Γερουσιασταί.

Παρουσιάζοντες εἰς ὑμᾶς τὸ ὑπὸ τῆς Βουλῆς συζητηθὲν καὶ παραδεδῆναι Νομοσχέδιον περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς διὰ τὸ 1849 ἔτος ἐπικαλούμεθα τὴν ὅσον τάχος συζήτησιν καὶ ἐπιφύρασιν αὐτοῦ παρ' ὑμῶν, καθ' ὅσον ἡ δύναμις τῶν σωμάτων τῆς γραμμῆς ἐκτείνεσθαι ᾔδη μαχίμως, καὶ ἔσται τούτου ἡ ὑπαρξὶς πατρῴα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Ἀπριλίου 1849.

Οἱ Ὑπουργοὶ Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΟΣ Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Οἱ ἡμετέροι Ὑπουργοὶ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, θέλουσι παρουσιάσαι τὸ παρὸν Νομοσχέδιον εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ ὑποστηρίξωσιν αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν. Φημισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερασάμενοι καὶ διατάττοντες.

Άρθρ. 1. Ο προς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων κατὰ τὸ ἔτος 1849 προσδιορίζεται εἰς 1500.

Οἱ 1500 οὗτοι ἄνδρες θέλουσι διανεμηθῇ κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ ὑπὸ μὲν τῶν Νομαρχῶν εἰς τὰς Ἐπαρχίας τῶν Νομῶν, ὑπὸ δὲ τῶν Ἐπαρχῶν εἰς τοὺς Δήμους τῶν Ἐπαρχιῶν αὐτῶν.

Άρθρ. 2. Οἱ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ἡμετέροι Ὑπουργοὶ θέλουσι δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον ἀνέκει.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ἀπριλίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ. Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

Ἡ Γερουσία, διὰ τὸ σύνθημα καὶ εὐληπτον τοῦ Νομοσχεδίου θεωρήσασα περιττὴν τὴν τύπωσιν αὐτοῦ, καὶ τὸν διορισμὸν Ἐπιτροπῆς, ἀπεφάσισε νὰ συζητηθῇ τὴν ἐλευθερομένην δευτέραν 2 Μαΐου.

Ὁ μακαρίτης Κ. Χρήστος Βλάσσης, εἰπέ τις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ἀπεβίωσεν ἄπορος, μικρὰν τινα περιουσίαν, καὶ ταύτην καταβεβλημένην μὲ χρέη, καταλιπὼν τούτου ἐνεκα ἐδέετο νὰ καταβληθῶσιν αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ δαπάναι παρ' ἐμοῦ, διότι οἱ συγγενεῖς του, ἄποροι καὶ αὐτοὶ ὄντες, δὲν ἔσαν εἰς κατάστασιν νὰ καταβάλωσιν αὐτάς. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Κυβέρνησις, θέλουσα ν' ἀποδώσῃ καὶ τελευταῖον φόρον εὐγνωμοσύνης εἰς τοὺς ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνισμένους, καὶ τὴν περιουσίαν τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καταναλώσαντας, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἄπορος καταστάντας, προθύμως κατέβαλε τὰς εἰς τὴν κηδεῖαν πολλῶν ταιούτων ἀπαιτούμενας δαπάνας, διὰ τοῦτο πρᾶττειν, ἵνα ἡ Γερουσία ἀποφασίσῃ νὰ χορηγηθῶσι καὶ τὰ διὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ μακαρίτου Βλάσση δαπανηθέντα ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου, καταλογιζόμενα εἰς ἐν τῶν κεφαλαίων τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτῆς.

Ἡ Γερουσία παραδεξαμένη τὴν πρότασιν ταύτην, ἀπεφάσισε νὰ καταβληθῶσιν αἱ δαπάναι αὗται ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου, καὶ νὰ καταλογισθῶσιν εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ περὶ ἀποζημιώσεων τῶν Γερουσιαστῶν.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔδωκε τὴν Συνεδρίαν, ἀπαγ-

γίας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Ν. Ι. ΜΕΞΗΣ

Σ. ΚΑΔΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Σ. Θεοχάρου Πουλοῦ

Αθ. Γρηγορίου Ἀδελφ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 30 Ἀπριλίου, ἡμέρᾳ Σαββάτου.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 28 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος, παραλαβὼν ὡς προσωρινὸν Γραμματεῖα τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Ἀθανάσιον Γρηγοριάδην, ἀπόντος τοῦ Γραμματέως Κ. Ν. Χρυσογέλου, κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 12 ὥραν τῆς μεσημβρίας.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται, μηδεμίαν γενομένης ἐνστάσεως.

Ἀναγγειλαντος ἔπειτα τοῦ Κ. Προέδρου τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἀναγινώσκειται ἡ ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῆς φορολογίας τῶν προῶντων διὰ τὸ ε. ε. ἔχουσα ὡς ἔπεται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ἡ Ἐπιτροπὴ Σας ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὸ παρὰ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβληθὲν Νομοσχέδιον περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1849, καὶ τὴν συνοδεύουσαν αὐτὸ αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν, καὶ μελετήσασα μετὰ τῆς ἀνηκούσης προσοχῆς ταῦτα, ὡς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς συζητήσεως τοῦ Νομοσχεδίου τούτου Πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, παρετήρησεν, ὅτι ἡ διάθεσις τῶν ἐγκλητικῶν φόρων θέλει γίνεσθαι καὶ διὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος, ὅπως ἐγένετο καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρὰ τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων ψηφισθέντος ΠΓ'. Νόμου τῆς 19 Ἀπριλίου 1848, μὲ τινὰς μόνον τροποποιήσεις ἐπενεχθείσας ὑπὸ τῆς Βουλῆς, καὶ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως παραδεχθείσας.

Θεωρήσασα δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ, ὅτι αἱ τροποποιήσεις αὗται, εἰς τὴν πείραν τοῦ παρελθόντος στηρίζουσαι, συντελοῦσιν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῶν φορολογουμένων ἀπὸ τὰς τυχόν καταπίσεις, καὶ εἰς τὴν τοῦ Λαοῦσιού, ἀπὸ τὰς συνήθεις καθυστερήσεις τῶν δικαιωμάτων του, δὲν εἰδίστας νὰ παραδεχθῇ ὁμοφώνως τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ καθέκαστα τοῦ προκειμένου φορολογικοῦ Νόμου, καὶ συνίστασι τὴν παραδοχὴν ταύτων καὶ εἰς τὸ Σὺν. Σώμα τῆς Γερουσίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Σας ἐν ταῦτοις δὲν δύναται νὰ παρέλθῃ ἐν σιωπῇ τὴν ἐν τῷ φορολογικῷ νόμῳ φαινομένην ἀνισότητά, ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν Λακωνικῶν προϊόντων, ἀλλ' ἐπειδὴ δυστυχῶς ὁ φορολογικὸς αὗτος νόμος πρόκειται νὰ συζητηθῇ εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ἀρχίζει ἡ συγκομιδὴ τῶν προϊόντων, καὶ πᾶσα βραδύτης εἰς τὴν ἐπιλήρησιν του δύναται νὰ ἐπιφέρει ἐπαισθητὴν ζημίαν, ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρισκομένη εἰς τὴν ἀνάγκην, εἰς ἣν εὐρίθη πέφυκε καὶ ἡ Γερουσία παραδεχθεῖσα αὐτό, διὰ τὸ κατεπείγον τοῦ χρόνου, γνωμοδοτεῖ, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον νὰ γίνῃ μὲν παραδεχτὸν τὸ μέτρον τοῦτο τῆς φορολογίας τῶν Λακωνικῶν προϊόντων διὰ μὲνον τὸ ἐνδεσπὸν ἔτος ἀλλὰ τοῦ λοιποῦ νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ περὶ φορολογίας νόμος εἰς ὅλα ἐξ ἔσου τὰ μέρη τοῦ κράτους, ἅπευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως, νὰ γίνῃ δὲ συγχρόνως πρὸς τοὺς κυρίους ὑπουργοὺς ἡ παρατήρησις, ὅτι τοιαῦτα νομοσχέδια, ὡς τὸ προκείμενον, ἀπαιτεῖται νὰ εἰσάγωνται ἐγκαίρως εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιλήρησιν τῆς Γερουσίας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ἀπριλίου 1849.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Σ. Καλογερόπουλος

Γ. Δαρειώτης

Ἀδῆμ. Δούκας

Ν. Πονηρόπουλος.

Ἀπερασίσθη νὰ τυπωθῇ, τὴν δ' ἐχομένην δευτέραν 2 Μαΐου νὰ συζητηθῇ τὸ ὅπῃον αὐτὴ ἀφορᾷ νομοσχέδιον.

Ἀναγνωσθεῖσας ἐπειτα ἀναφορὰς τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Ἰω. Καραμανοῦ, ἐξαιτουμένου τεσσαρακονθήμερον παράταξιν τῆς δοθείσης αὐτῷ ἀδείας, ἡ Γερουσία παρεδέχθη τὴν αἴτησίν του.

Μετά ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἔδωκε τὴν Συνεδρίασιν, ἀπαγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης τὴν συζήτησιν α) τοῦ

φορολογικὸν Νομοσχέδιον καὶ β) τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ τῆς γαλακίας διὰ τὸ ε. ε.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι

Ν. Γ. ΜΕΛΗΣ

Σ. ΚΛΑΟΥΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Σ. Θεοφ. οὐλ. οὐλ. οὐλ.

Ἀθ. Γρηγοριάδης.

34 ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 2 Μαΐου 1849, ἡμέρα δευτέρα.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν κυρίων Γερουσιαστῶν, παρόντων 29 μέλων, ὁ κύριος Πρόεδρος παραλαβὸν ὡς προσηρῶν Γραμματεῖς τὸν Γερουσιαστὴν κύριον Ἀθανάσιον Γεργαριάδην, ἀπόντος τοῦ Γραμματέως Κ. Ν. Χρυσόγελου, ἀφ' ὧν τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδρίασεως περὶ τὴν 11 ὥραν π. μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται, μεθεμικῶς ἐνστάσεως γενομένης.

Ἀπαγγελλάντος μετὰ ταῦτα τοῦ Κ. Προέδρου τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, προτίθεται εἰς συζήτησιν τὸ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ε. ε. Νομοσχέδιον, τοῦ ὁποῦ ἀναγνωσθέντος, ἐγένετο δεκάτῃ ἡ ἀρχὴ πτυχῆσαι.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ πρώτου ἀρθροῦ, εἰς τῶν Γερουσιαστῶν, λαβὼν τὸν λόγον, εἶπε ταῦτα· ἐν καὶ οὐδὲν ἐπωφελεῖς ἀποτέλεσμα προσδοκῶ, δὲν δύναμαι νὰ μὴν ἐπιφέρω παρατηρήσεις τινάς, τὸ ἐν τῷ προκειμένῳ ἀρθρῷ περιεχόμενον σύνολον τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου ἀφορᾷ. Οἱ φορολογικοὶ πρὸ πάντων Νόμοι, ὡς ἀμέσως μετὰ τῶν πολιτῶν εἰς σχέσιν ἐρχόμενοι, καὶ ὑπὸ τούτων ἀμέσως ἐκτελεσθησόμενοι, πρέπει ἐν συνόλῳ νὰ ᾖσι ὑπ' ὅσιν αὐτῶν, καὶ νὰ μὴν ὁμοιοῦν μὲ ἐπιτηδεύοντων βιβλίον, τοῦ ὁποῦ ὁ συγγραφεὺς, βέβαιον διὰ τὸ σύντομον νὰ ἀπορῇ τὴν ἐπαχλῆδιν, ἡ πλατεῖαν ἀνάπτυξιν ἀρχῶν καὶ πραγμάτων, περὶ ὧν ἄλλο βιβλίον πραγματεύεται, παραπέμπει εἰς αὐτό· διότι ὁ λαὸς μὲ ἔχον τὸν ὕλικόν καιρὸν, καὶ τὴν ἀπαιτουμένην ικανότητα, νὰ φυλλολογῇ, καὶ παραβάλλῃ τοῦς

εκδιδομένους πρὸς τοὺς ἐκδεδωμένους Νόμους, οὐδὲ τὰ μέσα νὰ φυλάττῃ τοὺς πρώτους, θέλει εὐρίσκεισθαι εἰς ἀμνηνίαν, καὶ ἀγνοίαν τῶν ἐφαρμοστέων διατάξεων εἰς τὴν αὐτὴν ἀγνοίαν δύναται νὰ εὐρεθῇ καὶ ἡ Γερουσία, ὡς μὴ ἔχουσα ὑπ' ὅψιν τὸ σύνολον τοῦ Νόμου. Τοιαύτη ἑλλείψις ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, τοῦ ὁποῦ το πρῶτον ἄρθρον κηρύττει, ὡς ἰσχύιν ἔχοντα, τὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους φορολογικὸν Νόμον, ἐνῶ πρὸς ἀπηρυγὴν τῶν εἰρημένων δυσχερειῶν, ὥφειλε τὸ ὑπουργεῖον νὰ καθυποβάλλῃ τοῦτον, τροποποιηθέντα μόνον κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ, καὶ ἐνῶ κατὰ τάξιν, ἢ μᾶλλον ὑποχρέωσιν συνταγματικὴν οἱ φορολογικαὶ Νόμοι ψηφίζονται κατ' ἔτος ἐν συνόλῳ, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐπανορθωθῶνται τὰ τυχόν κακῶς ἔχοντα, καὶ νὰ προστίθενται, ὅσα ἢ πεῖρα ἀπέδειξεν ἐπωφελεῖ, καὶ πρόσφορα εἰς τὴν ἀνακούρτισιν τοῦ λαοῦ. Ὅτι δὲ ὁ τρόπος οὗτος τῆς εἰσαγωγῆς δεν εἶναι ὁ κατάλληλος, ἐκ τῶν ιδίων τοῦ πράξεως ἀποδεικνύει τὸ ὑπουργεῖον, ὡς παρουσιάζον κατ' ἔτος τὸν προϋπολογισμὸν ἐν συνόλῳ, ἐνῶ ἄλλως, ἂν θεώρει τὸν περιληπτικὸν τοῦτον τρόπον κατάλληλον καὶ ὀρθόν, κδύναιο καὶ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ νὰ τὸν ἐφαρμόσῃ, εἰσάγον μόνον κατ' ἔτος Νομοσχεδίον μὲ ἐν ἄρθρον, κυροῦν καὶ διὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο τὸν τοῦ παρελθόντος προϋπολογισμὸν. Ἐνῶ λοιπὸν οἱ λόγοι τοῦ καταλλήλου τρόπου τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου εἶναι ἀπορῶντες, καὶ πειθουν ἀπαντας, δεν δύναμεθα ἤδη νὰ ἐπιφέρωμεν διόρθωσίν τινα, διότι ὁ χρόνος καταπεύγει τὴν ἐπιψήφισίν του, καὶ καθίσταται δυσχερὴ καὶ ἐπιβλαβὴ ἴσως τὴν εἰς τὴν βουλὴν ἐπαυροδόν του· ἀλλὰ τοῦ καταπεύγοντος τούτου πάντοτε παρυσιαζομένου, θέλωμεν περιστρέφεισθαι εἰς τὸν αὐτὸν στενὸν κύκλον ἀνευ τινὸς ὥφελους, καὶ ἐπομένως οὐ μόνον οἱ παλμοὶ καὶ οἱ κίνδυνοι πρὸς ὑπαρξίν τοῦ θεμελιώδους Νόμου θέλουν γίνεαι ἀνωφελεῖς καὶ ἐπιβλαβεῖς, ἀλλὰ καὶ τὰ δεινὰ, νομιμοποιημένα τρόπον τινὰ πάντοτε θέλουν ὑπάρχει. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ἐπικαλεῖται τὴν σύντονον προσοχὴν τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὴν ἐγκαιρον εἰσαγωγὴν τῶν φορολογικῶν νόμων, ἀλλὰ καὶ τὰ παρελθόντα ἔτη τὴν αὐτὴν ἐπιθυμίαν ἐξεφράσαμεν, καὶ τὴν αὐτὴν σύστασιν ἐκάμαμεν, πλὴν δεν εἰσπικνούσθημεν, ὥστε ἢ πρέπει νὰ μὴ ψηφίσωμεν τὸ προκειμενον Νομοσχεδίον, διὰ ν' ἀναγκάσωμεν τοὺς Ὑπουργοὺς νὰ τηροῦν τὸ σύνταγμα, ἢ πρέπει νὰ βαδίζωμεν πάντοτε ἐν ἀταξίᾳ εἰς τὰ αὐτά, ἀνευ προσδοκίας βελτιώσεως τινός.

Συμφωνῶ μὲν, εἶπεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, μὲ τὸν προλαλήσαντα, ὅτι οἱ φορολογικαὶ Νόμοι πρέπει νὰ καθυποβάλλωνται ἐγκαιρως, διὰ νὰ ὑπάρχῃ ὁ ὕψιστος καιρὸς πρὸς ὅριμν σκέψιν, καὶ ἂν ἦεν Ὑπουργός, ἤθελεν καθυποβάλλει τοὺς εἰς τὰ Σώματα ἀγέως μετὰ τὴν συζήτησιν τῆς εἰς τὸν Β. λόγον ἀπάντησεως· ἀλλὰ ἐμπόδιον ἴσως τὴν ταχέαν εἰσαγωγὴν αὐτῶν πολλὰ αἰτία, γνωστὰ εἰς ἀπαντας, καὶ μάλιστα ἡ πρωτοπειρία τῶν συνταγματικῶν ἔξων διαφωνῶ ὅμως πρὸς αὐτόν, καὶ δεν παραδέχομαι τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου παρατηρήσεις του, τῆ ὁποῖον θεωρεῖ πλημμελεῖς, διότι διὰ τοῦ πρώτου ἔξρου ἀναρρίπτει εἰς τὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους φορολογικὸν Νόμον. Ὑπάρχει ἀρχὴ φιλοσοφικὴ, τὴν ὁποῖαν ἀπαντες κοινῶς παραδέχονται, καὶ ἡ ὁποία οὐχ ἦτον καὶ ἐπὶ τῶν νόμων δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ· ἐπὶ δὲ ὀλίγου γνωόμενον, μάστιν διὰ πολλὰν οὐ κατὰ τὴν ἀρχὴν ταύτην, τὴν ὁποῖαν τὰ Βουλευτικὰ Σώματα ἐστρέψαν τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπὶ τοῦ Νόμου περὶ τοῦ ὅρου τῶν μελισσιῶν, ἦτον μάστιν νὰ ἐπαναλάβωμεν διὰ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου τὰς αὐτὰς διατάξεις, αἱ ὁποῖαι περιέχονται εἰς τὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους φορολογικὸν Νόμον, καὶ τὰς ὁποίας καὶ ἤδη ὡς καλὰς παραδεχόμεθα. Δεν γνωρίζει, εἶπεν ὁ προλαλήσας, οὐδὲ ἡ Γερουσία τὸν παρελθόντα Νόμον· ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον καθυπόβαλε συγχρόνως καὶ τοῦτον εἰς τὰ Σώματα μετὰ τοῦ προκειμένου, καὶ ἀμφοτέρους ὁμοῦ τυπωθέντας, θέλει ἀποστείλει εἰς τὰς ὑποθεστέρας ἀρχὰς διὰ νὰ λαμβάνῃ ὁ βουλευόμενος γνώσιν αὐτῶν, καὶ κατὰ σύγκρισιν εὐρίσκει τὰς διαφορὰς, καὶ τὰς ἀνωφελεῖς διατάξεις τοῦ παρελθόντος Νόμου. Ἐνταῦθεν λοιπὸν αἰσθεται ἡ ὑπόνοια τῆς ἀγρίας τῶν ἰσχυτούσων καὶ ἀκυρωθεῖσων διατάξεων, καὶ γίνεται ὅλλον, ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου τὸ ὑπουργεῖον προέβητο νὰ μὴ ἀσπασθῇ τὴν χρόνὸν τῶν Σωμάτων εἰς προσηφισμένα, ἀλλὰ νὰ προκαλέσθῃ μόνον τὴν ἐπιψήφισιν των εἰς τὰς ὁποίας ἐθεώρηκεν ἀναγκαίας τροποποιήσεις. Ἀπὸ λοιπὸν ὁ τοῦ ἐνεστάτος ἔτους φορολογικὸς Νόμος, ὅπως ἐξάγεται ἐκ τῆς συμφωνολογίσεως τοῦ τε προκειμένου καὶ τοῦ παρελθόντος, ἔχει καλῶς, εἶναι περὶ τὸν νὰ συζητήσῃν τὸ κατὰ τὴν προλαλήσαντα ἑλλειμμα τοῦ συζητουμένου νόμου, ἐν ᾧ ἄλλως τοιοῦτον δεν ὑπάρχει.

Πλὴν, ἀντιτάξεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὅτι ὁ κύριος Ὑπουργός ἤθελε δεχθῇ προθύμως τὰς ὁποίας περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ φορολογικοῦ Νόμου ἔκαμεν διὰ τὸ μέλλον

παρατηρήσεις, ως όρθας κατ'εμέ, και ως τινούσας να απαλλάξωσι τους τε πολίτας και τας Αρχάς αυτάς από την επίπονον, πολλάκις δε και άγρονον εργασίαν προς σύγκρισιν άμφοτέρων των Νόμων, και προς εύρεσιν των ισχυουσών διατάξεων· αλλά ούτος εκ τινος φιλοσοφικού αξιώματος μάλλον όρμησάμενος, ήθέλησε να υποστηρίξη παντί σθένει τα έναντία· το αξίωμα τούτο, άν και καθ'εαυτό άληθές, και γενικώς παραδεδομένον, δεν δύναται να εφαρμοσθώ έντελώς επί του πραγμαμένου.

Οί νομοί, ως βυθιάζοντες τας σχέσεις των πολιτών, και ως παραγωγοί δικαιωμάτων, και υποχρεώσεων, πρέπει να ήναι σαφείς και εύληπτοι. Το εύσιωδες τούτο προσόν δύναται να έλλείπη, όταν αναφέρονται εις πρόγενεστέρους Νόμους, διότι είτε εξ άκουσίας του νομοθέτου παραδρομής, είτε εκ του διαφόρου τρόπου της έκφράσεως των νόμων, είτε εκ της άλλιας έννοιας, την οποίαν οι έρμηνευταί δύνανται ν' αποδώσουν εις αυτάς, είτε εν γίνει εκ πολλών άλλων αιτιών, ένδεχεται και ή έννοια τούτων να καταστή άμφιβολός, και τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των πολιτών προβληματικά. Το άστον λοιπόν τούτο δύναται να συμβή και επί των ρορολογικών Νόμων, όταν επικρατήσῃ ή συνήθεια να καθυποβάλληται κατ'ετος απόσπασμα Νόμου, εν μέρει μὲν τροποποιούντος, εν μέρει δε κυλούντος τας διατάξεις των προγενεστέρων Νόμων, και όταν ήναι ούτως ήναρμασμένοι οί πολίται να καταρεύουν εις Πανδέκτας Νόμων, και κατά σύγκρισιν να καταγίνωνται εις την εύρεσιν των ισχυουσών διατάξεων.

Ο Κ. Υπουργός άνεγνώρισε μὲν την ανάγκην της ταχείας και ένκαίρου είσαγωγής των ρορολογικών Νόμων, άλλ' απέδωκε την έλλειψιν ταύτην εις γνωστάς, κατ'αυτήν, περιστάσεις, και εις την άπειρίαν των συνταγματικών εξετών, την οποίαν θεωρεί υπάρχουσαν εις άπαντάς. Ως προς έαυτόν δύναμαι να παραδεγθώ την άπειρίαν ταύτην, άνεγνωρίζω όμως άλλους πολλούς κρείττοντας και έμπειρους, και εν τούτοις ούτοι μὲν κάθονται, γυμναζόμενοι τας συνταγματικάς εξεάς, άλλοι δε είσπεδών εις τα πράγματα.

Οί λόγοι του προαγορεύσαντος, επέφερον άλλας, είναι μὲν άληθείς, άλλ' διά τούτο δεν πρέπει να επανέλθῃ εις την Βουλήν το Νομοσχέδιον. Εάν ο προκείμενος Νόμος έκύρου όλόκληρον τόν του παρελθόντος έτους, ή αν έτροπολόγῃ ή γάρου εν μόνον άρθρον αυτού, το πράγμα ήθελεν είσθαι άπλουν ήδη όμοιος ο Νόμος όστις τροπολόγῃ κατ'ε πολλά τον παρελθόντα, και εν

ταύθεν θέλουν γεννηθῇ ζητήματα περί της ισχύος, ή μη, της δεινα, ή δεινα διατάξεως. Ούτω π. γ. το άρθρον 5 του προκείμενου Νομοσχεδίου ανταποκρινόμενον εις το άρθρον 16 του 83 Νόμου, αναφέρει μόνον τους έννοικιαστας, και παραλείπει τούς επιστάτας, και έντευθεν δυνατόι τις να είπῃ, ότι, επειδή εν γνώσει ούτοι παρελείφθησαν, δεν υποβάλλονται εις τας διαγραφόμενας υπό του άρθρου τούτου υποχρεώσεις.

Το άρθρον πρώτον, αντίταξιν ο Κ. επί των Οικονομικών Υπουργός, κηρύττει ως ισχύοντα τον παρελθόντα Νόμον, καθόσον δεν αντίκειται εις τον παρόντα· επομένως ούδεμίαν άσάφειαν δύναται να προσέλθῃ, διότι έκείναι αι διατάξεις έκείνου δεν ισχύουν, όσα ήτώς ήδη διά τούτου τροπολογούνται ή δέμνησθαισιν παραλείπῃς έγινεν, διότι, έννοικιασθασόν πέφυκε πανταχού των προσόδων, ελπίζεται και έρίτος να έννοικιασθώσιν άπαντα. Ουχ ήττον όμως ισχύει ή διαταγή αυτή και ως προς τούς επιστάτας, αν τυχόν διορισθώσι που ταιούτοι.

Δεν αμφιβάλλω, είπέ τις των προαγορευσάντων, ότι θέλουν τινες θεωρήσει την επομένην άγρευσίμην μου, ως από πνεύμα αντιπολιτεύσεως προερχομένην αν και ή αντιπολίτευσις ήναι άρεσκτον στοιχείον εις τα συνταγματικά πολιτεύματα, εγώ δεν κινούμαι μὲν εκ ταιούτου πνεύματος, διότι ή πείρα απέδειξεν, ότι ένεκα της καταστάσεως των πραγμάτων προκύπτει βλάβη, και όχι ωφέλεια εις το Δημόσιον· δεν δύναμαι όμως να παραλείψω, όσα εν πεποιθήσει φρονώ όρθά και δίκαια.

Κατά τινα διατάξιν του ρορολογικού Νόμου του παρελθόντος έτους, ισχύουσιν και διά το ένεστος, ως μη τροποποιηθείσαν υπό του προκείμενου Νόμου, ή Λακωνία δεν υπάγεται εις την γενικήν ρορολογίαν. Η εξαίρεσις αυτή είναι αντικωνωνική, σκανδαλώδης και αντισυνταγματική· αντικωνωνική μὲν διά τούς εξής λόγους· Διά να υπάρξῃ κοινωνία, πρέπει να υπάρξωσι Νόμοι, δικαστήρια προς διανομήν της δικαιοσύνης, στρατός προς απόκρουσιν πάσης έξωτερικής προσβολής, και προς διατήρησιν της έσωτερικής τάξεως και ασφαλείας· πρέπει να ήναι Κυβερνήσις κτλ. άπαντα δε τα πρόσωπα ταύτα, καταγινόμενα περί τα δημόσια, και καταλείποντα τα ίδια, πρέπει να μισθωθώσιν προς ανακούφισιν των αναγκών των. Τούτου ένεκα επιβάλλεται ρορολογία εις τούς πολίτας αναλόγως της περιουσίας έκάστου· όστις δε δεν συγκατανεύει να συνεισφέρῃ, έννοείται, ότι άρνείται να ήναι μέλος της κοινωνίας· εις την κατηγορίαν λοιπόν ταύτην άνήκει ή Λακωνία, ήτις συνιστάει μὲν άκούσιως

ελάχιστα, απολαμβάνει δε πλείστα. Επεται ὅθεν, ὅτι ἡ ἐξαιρέσις αὕτη εἶναι ἀντικονομική. Εἶναι δὲ σκανδαλώδης, διότι τὰ λοιπὰ τῆς κοινωνίας μέλη, βλέποντα τὴν ἀνισότητά ταύτην, δικαίως δυσκινασθεύουσιν, καὶ ἐντείνουσι γεννᾶται κρύβουον κατὰ τὸν μὴ συνεισφερόντων μισος· εἶναι τέλος ἀντισυνταγματική, ὡς ἀντιβαίνουσα εἰς τὴν ἐπὶ τὴν διατάξιν τοῦ ἄρθρου τρίτου τοῦ Συντάγματος, καθ' ἣν ἅπαντες οἱ πολῖται συνεισφέρουσιν ἀναλόγως τῆς περιουσίας των· ἀντίκειται προσέτι εἰς ἐκτὴν τῆς ἔθνικῆς Συνελεύσεως ἀπόφασιν, ἥτις, μὴ παραβιάζουσα τὴν αἰτίαν τῶν πληρεξουσίων τῆς Λακωνίας περὶ τῆς ἀπέλειας αὐτῆς, ἐπέστησεν εἰς τὰς Βουλὰς τὴν εὐρεσιν καταλλήλου τρόπου πρὸς φορολογίαν τῆς Λακωνίας. Ἐν τούτοις ὁ τοιοῦτος μὲν τρόπος μέχρι τοῦδε δὲν εὗρεθῇ, οἱ δὲ Λάκωνες μένουσι ἀπηλλαγμένοι τῆς φορολογίας· καὶ τοῦτο ἴσως προέχεται ἐκ τῆς μὴ προσκαύσεως φροντίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁμολογῶ, ὅτι οἱ ἐνεστῶτες ὑπουργοὶ ἔχουσιν καὶ δύνανται νὰ προτείνουν τοὺς ἐξῆς πρὸς δικαιολόγησιν τῶν λόγων· ὅτι αἱ προκάτοχοι των δὲν ὑπέδειξαν τοὺς Λάκωνας εἰς φορολογίαν, καὶ ἐπομένως ἂν οὗτοι τοὺς ὑποβάλλουν ἤδη, καὶ συμβῇ τι ἀπεικταίον, θέλουσι κατακρῖναι· ὅτι δύνανται μὲν νὰ γίνῃ νόμος ἀντὶ ἐξαιρέσεως ὡς πρὸς τοὺς Λάκωνας, σιωπῶντες ὅμως αὕτη νὰ λάβῃ χώραν· καὶ ἐπειδὴ ἡ σιωπὴ δίδει εἰς ἕκαστον ἐξουσίαν νὰ ἐνεργήσῃ, ἢ μὴ, τὴν ἐξαιρέσιν ταύτην, δὲν δύνανται οὗτοι νὰ λάβωσι τὴν εὐθύνην τῆς ἐνεργείας, ἢ μὴ, αὐτῆς· ὅτι τὸν προκείμενον νόμον εὖρον ἐτοιμον, καὶ ἐπομένως δὲν ἔχουσιν τὸν προσήκοντα χρόνον διὰ νὰ τὸν ἀνταλλάξουν, καὶ διορθώσουν. Ἐν τούτοις ὁ Νόμος περὶ τοῦ φόρου τῶν ζώων δὲν περιέχει οὐδεμίαν ὡς πρὸς τοὺς Λάκωνας ἐξαιρέσιν, καὶ μόνον τοῦτο οὐδέποτε οὗτοι ἐφορολογηθήσαν.

Πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Νόμου τούτου ὤφειλε τὸ Ὑπουργεῖον νὰ σκεφθῇ πρὸς εὐρεσιν καταλλήλου τρόπου τῆς φορολογίας τῶν Λακωνίων, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως, ὅστις εἶναι εὐκόλος. Οὕτω, ὡς εἰπεῖν, πολλοὶ τῶν Λακωνίων μεθοδοστούμενοι ἄδρως, ὡς ὑποχρεωθῶν πρὸς ἐκτελέσιν τοῦ φορολογικοῦ Νόμου· προσέτι πρὸ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ἔδυνάτο νὰ προεἰσχυθῇ ἄλλο, καθιερώσιν τὴν κατ' ἐκτίμησιν φορολογίαν διὰ τὰ τὰ ἄφρονον τῆς Λακωνίας, καὶ διὰ τὸ ἐνεκα τῶν σποράδην εὐρισκομένων προϊόντων πολυδάπανον, ἂν ἐφαρμόζετο ὁ αὐτὸς φορολογικὸς Νόμος· διὰ τῶν μέσων δὲ τούτων καὶ οἱ Λάκωνες ἤθελον ρυθμισθῇ, καὶ ἀντίρρσις εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως

δὲν ἤθελον ὑπάρχει. Ταῦτα ἕκαστον Ὑπουργεῖον πρέπει νὰ σκεπτήται, καὶ ὅχι πῶς νὰ κερδίῃ τὰς ἐκλογάς καὶ τὴν πλειονοψηρίαν, καὶ πῶς νὰ κατέχῃ τὰς ἐδρας του, ἀμελοῦν περὶ τῶν οὐσιωδεστάτων ἀντικειμένων, καὶ ἐκ τῆς ἀμελείας ταύτης προκύπτει ἤδη νὰ ἀπολέσῃ τὸ ἀγαθόν πάντε χιλιάδας στρεμμάτων γῆς.

Περαιῶν ὅθεν τὸν λόγον μου, ἐπικαλεσάμεν τὴν εἰς τὸ μέλλον προσέχῃ τῶν τε Ὑπουργῶν καὶ τῆς Γερουσίας ἐπὶ πρὸς διορθώσιν τῶν κακῶς ἐργούντων, διότι, μὴ προβλέπουσα ἡ Κυβέρνησις περὶ τῆς καλῆς διαθεστικῆς τῶν πραγμάτων, εἰσέχει τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου, ὥστε καὶ ὁ κλητὴρ αὐτοῦ τοῦ εἰσπραθῆναι νὰ ζητῇ νὰ γίνῃ Πράεδρος τοῦ Λογίου Πάγου, ἐπειδὴ δὲν εἶναι ὑπεύθυνος νὰ προτίσῃ περὶ τῆς ἁπλῆς διανομῆς τῆς δικαιοσύνης· οὕτω λοιπὸν θέλουσι εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἀθεράπευτον.

Οὐδεμίαν ἐξαιρέσιν ὡς πρὸς τοὺς Λάκωνας ὑπάρχει, ἀντίταξιν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, ἀλλὰ κατὰ συνήθειαν τῆς ἀπαρέσεως τῆς ἔθνικῆς Συνελεύσεως φορολογούνται κατ' ἴδιον τρόπον, τοῦτόστιν ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν προϊόντων, κατ' ἴδιον τρόπον, τοῦτόστιν ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν προϊόντων, ὅπως γίνονται καὶ ἐπὶ τῶν λαμναίων Ἀνδρου, Πάρου, Νάξου, καὶ ἄλλων τινῶν νησῶν· καὶ τοῦτο ὑπαγορεύεται ἀπὸ τὸ συμβῆναι αὐτὸ τοῦ λαοῦ δὲν παραδεχόμεθα, ὅτι ἡ Λακωνία ἀποποιεῖται νὰ σιωπήσῃ εἰς τὰ δημόσια βίαια, διότι τὸ ὑπουργεῖον, προβλέπων, ὅτι τὰ διὰ τὴν εἰσπράξιν τῶν μικρῶν ἐκείνων φόρων δαπανηθήσονται θέλουσι ὑπερβῇ κατὰ πολὺ τὰ εἰσπραχθήσονται, οὐδέποτε ἀπαραιρήναι νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν περὶ φορολογίας Νόμον καὶ ἐπὶ τῶν προϊόντων αὐτῆς. Ἐντείνουσι ἐπὶ ταῦτα, ὅτι οὗτοι ἐξαιρέσεις, οὗτε ἀντισυνταγματικὸν τι ὑπάρχει. Δὲν παραδεχόμεθα προσέτι, ὅτι ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν ἰδιώσυσαν δόξαν εὐνήαν ἢ προστασίαν ἐνέχουσιν τοὺς Λάκωνας νὰ μὴ πληρώσουν φόρους, διότι ὁ τρόπος αὗτος ἀντίκειται εἰς τὰ συμπέροντά της· δὲν εἶναι ἀληθὲς τέλος, ὅτι δὲν ἐφαρμόσθη ὁ φορολογικὸς Νόμος ἐκ φόρου μήπως συμβῇ ἀπεικταίον τι, ἐπειδὴ τοῦτο ἐγένετο πρὸς ἀποφυγὴν δαπανῶν πολλῶν ὅντι ὡς ἐφελίας. Ὁ περὶ τοῦ φόρου τῶν ζώων Νόμος δὲν ἔχει ἐξαιρέσιν, εἰπον ὁ προλαλήσας, καὶ ἐν τούτοις δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν Λακωνίαν· ἀλλὰ καὶ τὰ ζῶα ταῦτα, ἂν καὶ ὀλίγα διὰ τὸ ξηρὸν καὶ ἀσχημικὸν τοῦ τόπου, ὑποβάλλονται ἅπαντα σχεδὸν εἰς τὸν τῆς ἐξαγωγῆς φόρον, ἐπειδὴ διὰ τὸ ἐνδεὲς τῶν κατοίκων ἅπαντα σχεδὸν ἐξάγονται, καὶ πωλοῦνται.

Δὲν εἶναι ἀληθὲς, ὅτι οἱ κυβερνῶντες, θέλοντες νὰ ἔχουν τὴν

ἀρχὴν, περιποιούνται τοὺς λαοὺς διὰ τὴν λαμβάνουσαν ψήφους, διότι οὐδεὶς ποτε, διευθύνων τὰ δημόσια, ἀνέχεται νὰ καταστρέφῃ τὰ μέσα τῆς υπάρξεως τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὴν καταστροφὴν καὶ αὐτὸς, ἀρχὼν, ἐν ᾧ ἀπ' ἐναντίας εἶναι προτιμώτερον νὰ καταστραφῇ ἀρχόμενος.

Δὲν παραδέρνουν ἀνισότητος τοὺς τρόπους τῆς φορολογίας, τοὺς ὁποίους ὁ προλαλήσας ἐθεώρησε καταλλήλους, διότι οὕτω πρέπει εἶναι ν' ἀρχίσῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν εἰσπραξίν των φόρων εἰς τοὺς μισθοδοτούμενους Λάκωνας, οὕτω διὰ τῆς ἐπιμελείας δυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν τοῦ σκοποῦ μας, διότι διὰ τοῦ μέσου τούτου καὶ ἐξόδων πολλῶν, καὶ χρόνου οὐ μικροῦ ἐργάζομαι ἀνάγκην.

Ἐκ τῆς ἀμελείας τῶν κυβερνήτων, εἶπε τελευτῶν ὁ προλαλήσας, θέλει ἀπολέσει τὸ δημόσιον πάντα χιλιάδας στερημάτων γῆς. Επιθυμῶ πολὺ νὰ μοὶ διακρινώσῃ τὸ περιστατικὸν τοῦτο, διὰ νὰ προλάβω, καὶ ἀπαλλάξω τὸ δημόσιον τῆς τοιαύτης ζημίας.

Ἡ συζήτης αὕτη, ἐπέβλεπον ὁ κατ' ἀρχὰς ἀφαιρεθείς, ἐγένετο σήμερον, καθὼς καὶ ἄλλοτε. Ἐκ τῆς πρὸς τὴν ἑθνικὴν Συνέλευσιν ἀναφορᾶς τῶν πληρεξουσίων τῆς Λακωνίας, καὶ ἐκ τῆς κατὰ συνέπειαν ταύτης ἀποφάσεως καὶ πρὸς τὰς Βουλὰς συστάσεως τῆς Συνελεύσεως, διότι, ἀντὶ τῶν γεγονότων τούτων οὐδαμῶς ἠδυνάμεθα σήμερον νὰ ἐπιληθώμεν τῆς συζητήσεως τοιοῦτου θέματος, καὶ ἂν εἴχομεν τὴν θέλησιν νὰ χορηγήσωμεν ἀτέλειαν εἰς τοὺς Λάκωνας. Τοῦτο ἐνεκα ἀνάγκης νὰ ἐξημερώσωμεν πρῶτον τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως.

Γινώσκете, ὅτι ἡ σύστασις δὲν εἶναι υποχρεωτική· καὶ διὰ τοῦτο ἐκ τῶν πολλῶν συστάσεων, τὰς ὁποίας καὶ αὐτὰ τὰ Σοίματα εἰς τὴν Κυβέρνησιν προτείνουν, εἰλάχιστον μέρος πραγματοποιοῦται. Ἐντέθην ἐπίται, ὅτι καὶ ἡμεῖς εὐμεθὰ κύριοι νὰ δεχθώμεν, ἢ μὴ, τὴν σύστασιν τῆς Συνελεύσεως· ἀλλὰ καὶ ἂν τὴν δεχθώμεν, πρέπει νὰ εὐρωμεν τὸν κατάλληλον τρόπον τῆς φορολογίας, οὐδέποτε οὕτως καὶ νὰ παραχωρήσωμεν ἀτέλειαν, ἥτις λαμβάνει χώραν διὰ τοῦ προκαταμένου Νομοσχεδίου. Ὑπὲρ τῆς τακτοποιήσεως τῆς το φορολογίας καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων ἐν γένει διὰ τὸ Κράτος πολλάκις καὶ ἐπὶ τοῦ ἀοιδίμου Κυβερνήτου, καὶ ἐπὶ τῆς ἀπλύτου Μοναρχίας ἀνεφέρθη, καὶ ὕψωσα φωνήν ὅτε τὸ 1829 καὶ 1830 ἦμην εἰς τὴν Μεσσηνίαν ἐκτακτὸς ἐπίτροπος, οἱ πρόκριτοι τῆς Λακωνίας, καὶ οἱ φίλοι τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας με ἐβεβαίωσαν, ὅτι καὶ οἱ Λάκωνες

εἶναι πρόθυμοι νὰ συνεισφέρουν εἰς τὰ δημόσια βαρὺ, ὅταν εὐμεθῶς καταλλήλως τῆς τρόπος, διότι τὸν τῆς φορολογίας ἕνεκα τῆς φυσικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου ἐθεώρητον ἐπαρκῆ· ὡς τοιοῦτον δὲ ἐπρωτίμων τὴν ἐπιτυχίαν τῶν γαιῶν των, καὶ τὴν ἀναλόγως τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν ἐπιβολὴν φόρου τινός. Ταῦτα πάντα ἀνέβλεπον εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἑατοσε, ἀλλ' οὐδὲν ἐγένετο· ἡ ἀνισότης λοιπὸν συνέσταται εἰς τὸ εἶδος τῆς φορολογίας, διότι ποτὲ οἱ οἰκοδομητοὶ καὶ κτηματῆαι Λάκωνες δὲν δύνανται ν' ἀρνηθῶσι τὴν πληρωμὴν φόρων, ἐνῶ εἰς τοῦτους ὑποβάλλονται καὶ αὐτοὶ οἱ ἀσταχυολόγοι, οἵτινες μετὰ μεγίστην κόπον μάλιστα ἀθροίζουν μικρὸν τι μέρος διὰ ν' ἀποξέσωσιν τοῦλάχιστον πρὸς κερὴν.

Φορολογουμένη, κατὰ τὸν Κ. Ὑπουργόν, τὰ Λακωνικὰ προϊόντα κατὰ τὴν ἐξαγωγήν· ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ, διότι μένουσιν ἀσταχυολόγητα ὅλα τὰ καταναλισκόμενα ἐντὸς τῆς Λακωνίας· φορολογουμένη, εἶπεν ὁ αὐτός, καθὼς οἱ λαμνόντες· ἀλλ' οὐδὲν δύναται νὰ ὑπάρῃ σύγκρισις, διότι τὰ λαμνόντα, ὡς μὴ ὅντα ἀναγκαῖα, καὶ ἀφαιρετὰ πρὸς τὸν ἀνθρώπον, καὶ ὡς ὑποκαίμενα εἰς τὴν γῆν, οὐ μόνον εἰλάχιστον μέρος δαπανᾶται εἰς τὸν τόπον, ὅπου προάγονται, ἀλλὰ καὶ ταχέως ἐξάγονται. Δὲν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος κατάλληλος, λέγουσιν οἱ ὑπερασπισταὶ τοῦ Νομοσχεδίου, ὅτε εἶναι εὐκόλῳ νὰ εὐμεθῶς· διὰ τοῦτο λοιπὸν πολλοὶ καθορώμετες τὰς ἀντικεινόμενας ταύτας δυσκολίας εἰς τὴν πρῶτην περίπτωσιν τῆς μεταπολιτευσιας, ἀποσπρόβοντο, εὐχόμενοι νὰ λάβωμεν τὰ πρῶτα τὴν ἀληθῆ δρόμον των· δὲν εἶναι μὲν ἐντελὲς ὅθην τὸ σύστημα τοῦτο, ἀλλὰ τοῦλάχιστον δεικνύουσι, ὅτι ἀνεκμεταλλεύονται τὰς δυσκολίας, φοβούμεται. Αἰταιοῦνται, λέγουσιν, ἐξῆς περιστάσεων, ἐνῶ τὰ εἰσπραχθέντα εἶναι ὀλιγώτερα· ἀλλὰ προκαταμένῳ περὶ ἐξαγωγῆς Λακων, πρέπει οὕτως νὰ ἀρνηθῶμεν, μὴ λαμβανόμενοι πάντεώς ὑπ' ὄψιν τῶν ἐξόδων, διότι ἡ δυσταχία, ἢ ἡ εὐταχία παντὶς ἔθνους προέχεται· μᾶλλον ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς, ἢ μὴ, τῶν Λακων, καὶ διὰ τοῦτο ἀντὶ μεγάλης καὶ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης· δὲν πρέπει νὰ παρακαλέσωμεν τῶν γαιῶν καὶ κοινῶς παραθεωρημένων ἀρχῶν· δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ὑπάρῃ τοιοῦτον ἐξαιρετικὸν παραθεώρημα, διότι οἱ πολῖται, δυσαναγχεταῖντες διὰ τοῦτο, δύνανται ἐπιτυχῶς ν' ἀντισταθῶσι κατὰ τῆς φορολογίας, καὶ τότε ὁποῖα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἔσται βλάβη, ἐκπῆτος δύναται νὰ ἐννοήσῃ.

Ὅτι φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρῃ αὐτὸ ὑπάρχον ἐξαιρέσει ὡς

πρὸς τὴν Λακωνίαν, ἀντέταξεν ἄλλος· ἡ φαινομένη αὕτη ἐξαιρέσις προέρχεται ἐκ τῆς φυσικῆς τοῦ τόπου καταστάσεως, καὶ ἐκ τῶν ἐνεκα ταύτης απαιτουμένων πολλῶν ἐξόδων ὡς ἐφελείας τινὸς τοῦ δημοσίου, ὡς ἀκούοντες ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνέφερε· τὰ αὐτὰ δὲ ταῦτα, θεωρήσασα ἀποχρῶντα καὶ ἡ Ἰθνηκὴ Συνέλευσις, ἐβούλετο στενῶς εἰς τὰς Βουλὰς τὴν εἴρεσιν καταλλήλου τρόπου τῆς φορολογίας. Ἡ Λακωνία πληροῦναι φόρους διὰ τὸ ἔλαιον, τὴν μεταξάν, καὶ τὸ βέλανιδι, ἐκτὸς τῆς κριθῆς, λουπίνου, καὶ κουνίου, τὰ ὅποια εἶναι μικροῦ λόγου ἄξια, καὶ ὀλίγητα διὰ τὸ ἄγινον τοῦ τόπου· ἀλλὰ καὶ τὰ πρῶτα εἶδη δὲν φορολογηθῆναι, εἰπέ τις τῶν παραγορευσάντων, ὡς καταναλισκόμενα εἰς τὸν τόπον τῆς παραγωγῆς των. Τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές, διότι οἱ Λακωνεῖς διὰ τὴν μεγάλην αὐτῶν ἐνδειαν, ἅπαντα σφαιδρὸν τὰ ἐξάγουν πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἀναγκῶν των, καὶ ἐλάχιστον μέρος ἐλαίου δὲν μέγιστον δέκα ὠκάδων τὸ πολὺ καταναλισκούν ὀλίγητα μᾶλλον εὐπωρότεροι οἰκογένεια. Τελευτῶν, παρατηρῶ, ὅτι οἱ Λακωνεῖς δὲν ἀρνοῦνται νὰ φορολογηθῶσιν, ἀλλ' εἶναι ἀδίκον νὰ ἐπιβαρύνηται ἡ δυστυχία αὐτῶν ἐπαισθητῶς, ἂν ἐφελείας τοῦ Δημοσίου, ἐνῶ μετὰ τὴν ἐπανάστασιν οὐδεμίαν ἄλλην εὐτυχίαν ἀπὸ λαοῦσαν, εἰμὶ τὸ ἐπαχθεῖς ἐπὶ τὸ ἄγινον τοῦ ἀγροῦ.

Δὲν εἶναι ἀληθές, ἀντέταξε τις τῶν προκληθεσάντων, ὅτι καὶ ἡ Λακωνία, ὡς εἶπεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, φορολογεῖται, καθὼς αἱ λοιπαὶ Ἑπαρχίαι, οὔτε ὅτι φορολογεῖται, ὡς ἀπεφάσισεν ἡ Συνέλευσις, διότι αὕτη ἐβούλετο ἀπλῶς τὴν εἴρεσιν καταλλήλου τρόπου, ἐπειδὴ τὴν εἴρεσιν τῆς ἐξαγωγῆς ἐδίδον καὶ πρὸ ταύτης. Πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γνώμης του, ἀνέφερεν ὁ αὐτὸς Ὑπουργός, τὴν λαμνόναν τοῦ Ποῦρου, τῆς Ἀνδρου κτλ. ἀλλ' οὐδεμία μετὰ τούτων καὶ τοῦ προκειμένου δύναται νὰ ὑπάρξῃ σύγκρισις. Εἶπεν ἔτι, ὅτι τὰ ζῶα τῆς Λακωνίας ὑποβάλλονται εἰς φόρον κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν των· ἀλλ' ὁ φόρος οὗτος, διάφορος ὢν τοῦ κατὰ κερὰν ἑκάστου ζώου διδόμενου, ἐπιβάλλεται εἰς τὰ ἐξαγόμενα ζῶα πάσης ἐπαρχίας. Ἡ ἐκτίμησις, εἶπε τέλος, εἶναι ἐπιζήμιος· τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές, διότι αὕτη καὶ βραχεία εἶναι, καὶ οἱ διαμένοντες ἐκεῖ ὑπὸ πολλοὶ δύνανται εὐκόλως νὰ τὴν ἐνεργήσουν, καὶ οὕτως ἐκτελεῖται ὁ Νόμος, ὅπερ ἅπαντες σκοποῦμεν. Ἐν τούτοις ἂν αὕτη δὲν θεωρηθῇ κατάλληλος, ὥς γινῇ δημοπρασία, ὅπως γίνεται καὶ εἰς τὰ ἄλλα μέρη· καὶ τότε ὑποβάλλόμενοι καὶ οἱ Λακωνεῖς εἰς τὸν αὐτὸν Νόμον, δὲν ἡμποροῦν νὰ ἔχουν παράπονον τι.

οὔτε δύνανται νὰ προτείνουν, ὅτι τὰ προϊόντά των εἶναι ὀλίγα, ἐπειδὴ θέλουν δοῦν ἀναλόγως τῶν ὅσων ἔχουν. Παραίτων τὴν λόγῳ μου, παρατηρῶ, ὅτι πρέπει τὸ Ὑπουργεῖον νὰ φροντίσῃ πάλιν πρὸς εἴρεσιν τοῦ καταλλήλου τρόπου τῆς φορολογίας τῶν Λακωνικῶν προϊόντων, ὡς ἀπεφάσισεν ἡ Συνέλευσις, καὶ νὰ μὴ μὲν ἡ Λακωνία ἀφορολόγητος πρὸς κοινὸν ἀνταδελφὸν τῶν ἄλλων πολιτῶν.

Παραχωρήσας ἐνταῦθα κυριότητας ὑπὸ τοῦ Κ. Προέδρου τῆς συζητήσεως ταύτης, ἡ Γερουσία, κατ' ἐρώτησιν τοῦ ἰδίου, παρεδέρθη τὸ θέμα πρῶτον, ὡς ἔχει.

Αναγνωσθέντα δὲ καὶ τὰ ἄρθρα δεύτερον μέχρι τοῦ δωδεκάτου, συμπαραλαμβάνομένου καὶ αὐτοῦ, ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ τινὸς παρατηρήσεως.

Ψηφοροῦντες ἐπὶ τέλους τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 29 κατὰ 7, ἔχον, ὅπως ὑπεβλήθη εἰς τὴν Συνεδρίαν τῆς 30 Ἀπριλίου.

Αναγνωσθεῖσα ἔπειτα ἀναφοράς τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Σ. Κελεμετσόπουλου, ἐξισχυμένου τετρακοκκονήμιον ἀπουσίας ἄδειαν ἐνεκα τῆς πασχούσης υγείας του, ἡ Γερουσία ἐνέκρινε τὴν αἴτησίν του.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλασε τὴν Συνεδρίαν, ἀπαγγεῖλαι ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς διὰ τὸ ε. ε.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

8. Α. ΜΕΛΗΣ.

2. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Σ. Θεοχάρουλος.

Α. Θ. Γρηγοριάδης.

36 ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 4 Μαΐου 1889, ἡμέρα Τετάρτη.

Αναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν Κ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 28 μέλων, ὁ Κ. Πρόεδρος, παραλαβὸν ὡς προσωρινὸν Γραμματεῖα τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Αθανάσιον Γρηγοριάδην, ἀπόντος τοῦ Γραμματέως Κ. Ν. Χρυσογέλου, κατέστη τὴν ἐναρχὴν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως, ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται, μηδεμίαν γενομένης ἐνστάσεως.

Ἀπαγγέλλαντος ἔπειτα τοῦ Κ. Προέδρου τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, προτίθεται εἰς συζήτησιν τὸ Νομοσχέδιον περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς διὰ τὸ ε. ε. τοῦ ὁποῦν, ἀναγνωσθέντος, ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ παμψηφεί.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ πρώτου άρθρου, εἰς τὸν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, λαβὼν τὸν λόγον, εἶπε ἡ ἐξῆς. Οἱ διὰ τοῦ προκειμένου άρθρου απαιτούμενοι 1500 ἄνδρες υπερβαίνουν τὸ αἰσθῶς ἀναγκάσιον ποσὸν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τοῦλάχιστον κατὰ 300, καὶ τοῦτο, ἐνῶς τῆς καθυστέρησις πολλῶν κληρούχων, μεγάλῃτας μάστιγι οὖσαν εἰς τὰς νήσους τοῦ Ἀιγαίου Πελάγους, ὅτι δὲ ἡ καθυστέρησις αὕτη προέρχεται ἐκ τῆς μὴ ἀκριβοῦς καὶ δραστηρίου ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νόμου, εἶναι πρόδηλον, διότι, ἂν αὕτη ἐλαττωθῇ χῶρον εἰς τὰς μεθορίας, ἢ ὁσινὰς τινὰς ἐπαρχίας, κήρυκτό τις νὰ εἴπῃ, ὅτι ἐνῶς τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, ἡ ἀκριβὴς τοῦ Νόμου ἐκτέλεσις καθίσταται ἀνέφικτος διὰ τὸ εὐάλον τῆς δραστηριότητος, καὶ ἀποκρίσεως τῶν κληρούχων διὰ τὰς νήσους ὅμοις, ἐνθα καὶ οἱ κάτοικοι εἶναι μᾶλλον πενήνιοι εἰς ταύς Νόμους, καὶ οἱ Νόμοι μᾶλλον εἰσκέλευστοι, τοιαύτη πρόφασις δὲν χωρεῖ καὶ ἐπομένως ὡς αἷτιον τῆς καθυστέρησεως καταρτίζεται ἡ μὴ φροντίς τῶν ἀρμοδίων Ἱπουργῶν περὶ τὴν ἀκριβὴ ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νόμου. Τοῦτου ἐνῶς ὀφείλουσιν οἱ ΚΚ. Ἱπουργοὶ νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν περὶ τὴν αὐστηρὰν τῶν νόμων ἐκτέλεσιν, διότι ἄλλως, ἂν τὰ βάρη ἐπιβάλλονται εἰς μόνους τοὺς εὐπειθεῖς, τότε καὶ οἱ ἀπειθεῖς θρασύτεροι, καὶ οἱ εὐπειθεῖς τούτους μιμούμενοι, ἀπειθεῖς θέλουσι γίνεσθαι.

Εἶναι ἀληθὲς, ἀντίταξεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν δραστηριοτήτων Ἱπουργός, ὅτι γίνονται καθυστερήσεις, διότι οἱ κληρούχοι, ὡς ἐπαχθῆ θεωροῦντες τὴν στρατολογίαν, δραπτεύουσιν, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις οὐδέποτε ἔπαυσε τῆς ἐνεργείας τῶν δραστηρίων μέτρων πρὸς σύλληψιν τῶν. Ἀν δ' ἔτι ἐλαττωθῇ μὲν ὁ ὑπὸ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου απαιτούμενος ἀριθμὸς, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ συληρωθῶσιν οἱ δραπτεύσαντες, ἡ δὲ σύλληψις αὐτῶν δὲν πραγματοποιηθῇ μ' ὅλην τὴν απαιτούμενην τῆς Κυβερνήσεως προσπάθειαν, τότε ἡ συμπλήρωσις τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ θέλει καταστῇ ἀδύνατος, ἢ μᾶλλον ταῦτα θέλουσι διαλυθῇ, καθόσον μάλιστα πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν μέλλουσι ν' ἀπολυθῶσι τῆς υπηρεσίας, ὡς συμπληρωθέντος τοῦ χρόνου τῆς διαρκείας τῆς

Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν τῆς ἐπιζημιῶν καὶ ἀλεθρίας ταύτης συνεπίας, πρέπει νὰ μείνῃ τὸ Νομοσχέδιον, ὡς ἔχει.

Οὐδεὶς Νόμος, ἐπέστηεν ἄλλος, ὑφίσταται, ὅταν ἀκριβὲς καὶ ἀμετακλίπτως δὲν ἐφαρμόζεται. Ὁ περὶ ἀπογραφῆς Νόμος εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τῆς ὑπαρξέως του ἐξελθόντων ἐνῶς τῆς ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν μεροληπτικῆς ἐφαρμογῆς του, διότι αὗται, χαρίζονται πρὸς τινὰς κληρούχους, ὑπὸ ἱσχυρῶν προστατευμένων, γίνονται αἰτίαι τῆς δραπτεύσεως ἄλλων, οἱ ὅποιοι ἔχουσι μὲν δικαίωμα πρὸς ἀπαλλαγὴν, καὶ προτείνουσιν τοῦτο ἐν καιρῷ εἰς τὰς ἀρμοδίους Ἀρχάς, ἀλλὰ δὲν εἰσκακοῦνται αἱ αἰτήσεις τῶν. Ἐν λοιπὸν παύσῃ ἡ μεροληπτικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου, τότε οὐδεμία καθυστέρησις θέλει λαβεῖν χώραν, διότι, ἂν καὶ κατ' ἀρχάς οἱ πολῖται δυσαναγέταιν, καὶ θεωροῦντες ἐπαχθῆ τὴν στρατολογίαν, παντὶ τρόπῳ ἐπροσπάθουν νὰ τὴν ἀποφύγουν, ῥῶθ συνειθίσαντες, καὶ ἀδύνατον βλέποντες τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν, προθύμως ὑπομένουν τὸ μόνον ὅσον μέρος τῆς ἐλαττώσεως τῆς καθυστέρησεως εἶναι ἡ ἀκριβὴς, καὶ ἀμετακλίπτως τοῦ Νόμου ἐφαρμογὴ ἄλλως, τὸ κακὸν ταῦτα ἐπὶ μᾶλλον θέλει αὐξήσθαι.

Εἶναι ἀληθὲς, ἐπέστηεν ἄλλος, ὅτι γίνονται πολλαὶ χάριτες, καὶ διὰ τοῦτο λαμβάνουσι χώραν καθυστερήσεις, ἀλλὰ ταῦτα προέρχονται ἐκ τῆς ἐξ ἀρχῆς δοθείσης κακῆς ὁδοῦσεως καὶ τῆς ἀτιμωρίας τῶν καταχρωμένων Ἀναρχῶν. Ὅταν λοιπὸν ἡ ὁδὸς αὕτη ἐξαλειφθῇ ἐντελῶς, ἂν καὶ ἐπὶ πολὺ σήμερον ἐμειωθῇ, καὶ ὁ Νόμος ἐφαρμόσῃ ἀκριβῶς, τότε οὐδεμία καθυστέρησις δύναται νὰ γίνῃ.

Ἐπομένως κατ' ἐρώτησιν τοῦ Κ. Προέδρου, ἡ Γερουσία παρεδέχθη τὸ ἄρθρον τοῦτο, ὡς ἔχει, καθὼς καὶ τὸ ἄρθρον δεύτερον. Ψηφισθῆναι καὶ τὸ σκεῆλον τοῦ Νομοσχεδίου, ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφον 26 κατὰ 3, ἔχει, ὡς ἐπὶ ἐπὶ εἰς τὴν Συνεδρίαν τῆς 29 Ἀπριλίου ε. ε.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἐλύσε τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος

Δ. ΔΕΜΗΤΡΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι

Ν. Ν. ΜΗΕΥΣ.

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΤΑΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Σ. Θεοφρόπουλος.

Λ. Γρηγοριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 10 Μαΐου 1849, ἡμέρᾳ Τρίτῃ

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 27 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος, παραλαβὴν ὡς προσωρινὸν Γραμματεῖα τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Ι. Χ. Πέτρου, ἀπόντος τοῦ Γραμματέως Κ. Ν. Χρυσογέλου, κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως, ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται, μηδεμιᾶς ἐνστάσεως γενομένης.

Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν Αὐλικῶν τελετῶν, εἰδοποιήσαντος τὸν Κ. Πρόεδρον, ὅτι ἡ Α. Μ. διάταξε πένθος τριῶν ἐβδομάδων ἐνῆκα τῆς ἀποθιώσεως τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλισσῆς Χριστινῆς χήρας τοῦ Βασιλέως Καρόλου Βυτούργου τῆς Σαρδινίας.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἀνέγνω Νομοσχέδιον περὶ δευτέρας τριμήνου πιστώσεως, καὶ τὴν ἐπὶ ταύτου αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν, ἔχοντα ὡς ἑπείτα.

Κύριοι Γερουσιασταί!

Ἐπειδὴ ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1849 δὲν ἐληφθήκει εἰσέτι παρὰ τῶν Βουλῶν, αἱ δὲ τοῦ κλιζήσαντος ἤδη μηνὸς Ἀπριλίου ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας ἐπιβάλλει εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ἀναγκῶν τῆς, κατέστησαν ἀπαιτηταί, καὶ ὡς εἰκάζεται καὶ αἱ τῶν δύο ἐπομένων μηνῶν θέλουσι κατασταθῇ τοιαῦται, πρὶν ἢ περαιωθῇ ἐντελῶς ἡ παρὰ τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων ἐπιβήρσις τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐρχομαι, κατὰ διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, νὰ ὑποβάλλω εἰς τὴν ὑμετέραν ἐπιβήρσιν τὸ ἐπισυννημμένον Νομοσχέδιον περὶ δευτέρας τριμήνου πιστώσεως.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 10 Μαΐου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπιτρέποντες εἰς τὸν ὑμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιβήρσιν τῆς Γερουσίας τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον, ψηφισθῇ ἤδη παρὰ τῆς Βουλῆς, καὶ ὑποστηρίξῃ αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 9 Μαΐου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Τὰ διαφόρα Ὑπουργεῖα θέλουσι πληρώσει ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῶν αὐτῶν αἰτήσεων, ἐγκρατεῶν παρὰ τοῦ Βασιλέως, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ 1849, τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν δευτέραν τριμήνιον τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικῆς διατυπώσεις καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1848, καὶ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Διαταγμάτων ἢ Κανονισμῶν.

Ἄρθρον 2. Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Θεωρηθεὶς περὶ τῆς τυπώσεως τοῦ Νομοσχεδίου καὶ τοῦ διουρισμοῦ ἐπιτροπῆς πρὸς σύνταξιν ἐκθέσεως διὰ τὸ εἰκατάλλεπτον αὐτοῦ, ἡ Γερουσία ἀπεφάσισε νὰ συζητηθῇ τὴν ἐπιούσαν.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλασε τὴν Συνεδρίαν, ἀναγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης τὴν συζήτησιν τοῦ διακληθέντος Νομοσχεδίου.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Ν. Ι. ΜΕΞΗΣ.

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Σ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ἌΘ. ΓΡΗΓΟΡΙΔΗΣ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 11 Μαΐου 1849, ἡμέρᾳ Τετάρτῃ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 28 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος, παραλαβὴν ὡς προσωρινὸν Γραμματεῖα τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Ι. Χ. Πέτρου, ἀπόντος τοῦ Γραμματέως Κ. Ν. Χρυσογέλου, κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως, ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται, μηδεμιᾶς γενομένης ἐνστάσεως.

Απαρριψάντες τοῦ Κ. Προέδρου τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας δικτάσεως, προτίθεται εἰς συζήτησιν τὸ Νομοσχέδιον περὶ δευτέρας τριμηνίου πιστώσεως, τοῦ ὁποίου ἀναγνωσθέντος, ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχή.

Αναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα πρῶτον καὶ δεύτερον, ἐγένοντο δεκτά, ὡς ἔχουσιν.

Ψηφοφορήθην ἐπὶ τέλους τὸ σύνολον, ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 24 κατὰ 4, ἔχον, ὅπως ὑποβλήθῃ εἰς τὴν χθρυσὴν συνέδριον.

Προτείναντες ἕπειτα τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ν' ἀναγνωσθῶσι καὶ ἐπικυρωθῶσι σήμερον τὰ περὶ τῆς συζητήσεως ταύτης πρακτικὰ διὰ τὴν καταπαύσιν, ἡ Γερουσία, κατ' ἐρώτησιν τοῦ Κ. Προέδρου, παρεδέχθη τὴν πρότασιν ταύτην.

Γενομένης δὲ διακοπῆς τῆς Συνεδριάσεως, ἀναγιγνώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προκειμένης συζητήσεως, καὶ ἐπικυροῦνται, μηδεμιᾶς γενομένης ἐνστάσεως.

Ὁ πρόεδρος

Α. ΔΕΛΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Ν. Ι. ΜΕΣΗΣ.

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Σ. Θεοχαρόπουλος.

Ι. Χ. Πέτρον.

46 ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 24 Μαΐου 1849, ἡμέρᾳ Τρίτῃ.

Αναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστών, πρῶτοντιν 29 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος, παραλαβὼν ὡς προσωρινὸν Γραμματεῖα τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Ἀδάμ Δούκα, ἀπόντος τοῦ Γραμματέως Κ. Ν. Χρυσογέλου, κηρύττει τὴν ἐναρξίν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός ἀνέγνω ἐπομένως δύο Νομοσχέδια, α) περὶ φόρου ἐπὶ τῶν μελισσιῶν διὰ τὸ ε. ε., β) περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 670, 65/00 ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου 2 ἄρθρου 1 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου κτλ. καθὼς καὶ τὰς περὶ ἀμφοτέρων τούτων αἰτιολογικὰς ἐκθέσεις, ἔχοντα ὡς ἑπεται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ὑποβλήθη εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὡς τὸ παραδεχθῆν καὶ ἐπιψηφισθῆν ἤδη παρὰ τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων Νομοσχέδιον, περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 670: 65 ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου 2 ἄρθρου 1 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου τῆς χρήσεως τοῦ 1848 πρὸς ἐξόρλησιν τῶν ἀραιομένων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τόκων μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1848, διὰ τὸν μετ' αὐτῆς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν κατὰ τὸν Νόμον τῆς 17 Ἀπριλίου 1848.

Τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο συνοδεύειν μετὰ τὸ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς τῆς 05^{ης} Συνεδριάσεως, καὶ τὸ ἀντίγραφον τῆς πρὸς αὐτὴν ἐκθέσεώς μου, περιορίζομαι νὰ συστήσω πρὸς τὴν Γερουσίαν τὴν ταχθεῖαν αὐτοῦ ἐπιψήφισιν ὡς καταπαύσας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Μαΐου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

Γ Α Ε Ω Θ Ε Ο Υ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον ἐπιψηφισθῆν παρὰ τῆς Βουλῆς θέλει ὑποβλήθῃ καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηρίχθῃ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Μαΐου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργός Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμορῶνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Χρησιμεῖται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου συμπληρωματικὴν πίστωσιν διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ 1848 ἐκ δραχμ. 670: 65 ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου 2 ἄρθρου 1 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ πρὸς τελείαν ἐξόρλησιν τῶν ἀραιομένων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τόκων μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1848 ἐκ δραχμῶν 3,337 31/00 διὰ τὸν μετ' αὐτῆς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν κατὰ τὸν Νόμον τῆς 17 Αὐγούστου 1848.

Ἄρθρον 2. Ἡ ὡς ἀνωτέρω συμπληρωματικὴ πίστις θέλει

καταλογισθῇ εἰς τὰς πιστώσεις τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους διὰ τὰ ἐξόδα τοῦ 1848.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Τὸ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν μελισσιῶν διὰ τὸ ε. ε. Νομοσχέδιον, ψηφισθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς, υποβάλλεται καὶ εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιφύκεισιν τοῦ Σώματος τούτου, μετὰ τὴν παρατήρησιν ὅτι οὐδεμία ἐπὶ ἐπὶ τῶν προπονήσεως κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν αὐτοῦ.

Οἱ λόγοι, οἵτινες ὑπεκρίβουν τὴν Κυβέρνησιν νὰ παραδεχθῇ καὶ προτείνῃ τὸ αὐτὸ σύστημα τῶν δηλώσεων, φαινόμενα εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσὶν μου, τὴν ἀπαίτησιν ἐν ἀντιγραφῇ υποβάλλω καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Μαΐου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Ι Ν Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον, ἐπιψηφισθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς, θέλει υποβληθῇ καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ υποστηρίχθῃ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Μαΐου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερραίσκαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ὁ διὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος κανονίζεται, βεβαιούται καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τὰς αὐτὰς βάσεις καὶ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 7 Μαΐου 1848 ΠΣΓ. Νόμου περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου.

Ἄρθρον 2. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Περὶ τῆς θεωρηθείσης, διὰ τὸ εὐλαμπτον τῶν προκειμένων Νομοσχεδίων, τῆς τε τυπώσεως αὐτῶν, καὶ τῆς συστάσεως ἐπὶ

τροπῆς κατὰ τὸν Κανονισμόν, ἀπεφασίσθη νὰ συζητηθῶσιν ἀμφοτέρω αὐρίον.

Ἀναγνωσθείσης ἔπειτα ἀναφορᾶς τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Ἀναστασίου Μαυρομιχάλη, ἐξαίτουμένου τριακονθήμερον ἀπουσίας ἄδειαν, ἡ Γερουσία παρεδίδετο αὐτῇ.

Ἀναγνωσθείσης ὡσαύτως ἀναφορᾶς τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Γεωργίου Χ. Πέτρου, ἐξαίτουμένου δεκαπενθήμερον ἀπουσίας ἄδειαν, χορηγηθείσαν προηγουμένως ὑπὸ τοῦ Κ. Προέδρου δυνάμει τοῦ άρθρου 89 τοῦ Κανονισμοῦ, ἡ Γερουσία ἐνέκρινε καὶ ταύτην.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν, ἀπαγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης τὴν συζήτησιν τῶν διαληφθέντων δύο Νομοσχεδίων.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
Ν. Ι. ΜΕΣΗΣ
Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Σ. Θεοχαρόπουλος
Ἀδὰμ Δούκας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 25 Μαΐου 1849. Πέμπτη Τετάρτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 27 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος, παραλαβὼν ὡς προσωρινὸν Γραμματεῖα τὴν Γερουσιαστὴν Κ. Ἀδὰμ Δούκα, ἀπόντος τοῦ Γραμματέως Κ. Ν. Χρυσόγελου, κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ Πρακτικὰ τῆς προλαβούσης ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται ἄνευ ἐνστάσεως.

Ἀπαγγέλλαντος τοῦ Κ. Προέδρου τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, προτίθεται εἰς συζήτησιν τὸ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν μελισσιῶν διὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος Νομοσχέδιον, τοῦ ὁποῦ ἀναγνωσθέντος, ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ παμψηφεί.

Ἀναγνωσθέντα τὸ πρῶτον καὶ δεῦτερον ἄρθρον, μηδεμιᾶς παρατηρήσεως γενομένης, ἐγένοντο δεκτὰ, ὡς ἔχουσι.

Ψηφιοφθῆναι καὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 30 κατὰ μίαν, ἔχον, ὡς ὑπεβλήθη εἰς τὴν χθεσινὴν Συνεδρίαν.

Πρακτ. Γερουσίας. (Περίοδος Β'. Σύνοδος Β'.)

Προσθέντος έπειτα εις συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περί συμπληρωτικῆς πίστώσεως ἐκ ἀρχῆς 670: 65 ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου 2 άρθρου 1 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου κτλ. ἐγένετο δευτὴ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ.

Ἀναγνώσθεις τοῦ πρώτου άρθρου, ἐπειδὴ τὸ ἄρθρον αὐτὸ, εἰπέ τις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ἀναφέρει, ὅτι ἡ προκειμένη πίστωσις θέλει χρησιμεύσει πρὸς τελείαν ἐξόφλησιν τῶν ὀφειλομένων εἰς τὴν ἑθνικὴν Τράπεζαν τόκων, ἀπαιτεῖται νὰ γνωρίσῃ ἡ Κυβέρνησις, ἂν τὸ ἀντικειμένον εἰς τὰς ἐν τῇ Τράπεζῃ μετοχὰς τῆς Κυβερνήσεως μερίσματα ἀπὸ τῆς 4 Ἰανουαρίου ε. ε. ὅτε κλείει ὀριστικῶς ἡ μετὰ ταύτας ἀνοικτὴ λογαριαστικὴ τῆς Κυβερνήσεως, μέχρι τούτου, καθὼς καὶ τὸ ποσὸν τῶν τόκων τῶν ὀφειλομένων τυχόν εἰς τὴν Κυβερνήσιν παρὰ τῆς Τράπεζας διὰ τὰ παρ' ἐκείνης εἰς ταύτην δοθέντα χρηματικὰ ποσά, ὑποχρεώσασιν ἑαυτ. καὶ ἀρξάμεθα ἐκ τῶν εἰς τὴν Τράπεζαν δοθησμένων τόκων, καὶ ἂν τέλος ἐξακαθαρίσθωσι οἱ μεταξὺ Τράπεζας καὶ Κυβερνήσεως λογαριασμοί, καὶ μάλιστα οἱ ἀπορρίπτοντες τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Μερεδίτου.

Κατὰ τὸν ἀπὸ 17 Αὐγούστου 1848 νόμον, παρατέθησαν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἡ Κυβέρνησις ἐνεργήσασθαι διαφόρους μετὰ τῆς Τράπεζης ἐπὶ ἀνοικτῷ λογαριασμῷ λήψεως, ὀφείλει τόκους, δι' ὅσα εἰσέλθῃ παρὰ ταύτης κρατικῆς, καὶ πρὸς ἀπότισιν τῶν τόκων τούτων ζητεῖται ἤδη ἡ προκαταβολὴ πίστωσης· δὲν ἔχει δὲ προχαιροῦς τὰς ὑποίας ὁ προλαβὴσας ζητεῖ πληροφορίαι, ἀλλ' ἡ εἰσερχομένη αὐτῇ δὲν εἶναι ἀποχρῶσα πρὸς ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως.

Ἐπιμένοντας τοῦ προλαβήσαντος εἰς τὴν περί τῶν μνησθεισῶν πληροφοριῶν πρότασιν του, καὶ προσθέσαντος, ὅτι καθὼς ἐπράξεν ἡ Κυβέρνησις, μὴ ζητήσασθαι ν' ἀνακοίνωσιν τὸν διαληφθέντα Νόμον, καὶ νὰ παρατείνῃ τὴν ἐν αὐτῷ πεταχθεῖσαν ἐνέχυρον προθεσίαν, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὑποίας ἀπολλύει τὰς ἐνεχυρωσθεῖσας μετοχὰς τῆς, ἀπὸ τῆς ὑποίας ὠφελεῖτο 8 ἢ 10 τοῖς 0/0, κατὰ τὸ ἄρθρον αὐτοῦ, ἀντίθετος τις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, δὲν πρόκειται ἤδη περί παντέλεως ἐξοφλήσεως τῶν ὀφειλομένων εἰς τὴν Τράπεζαν τόκων, ἀλλὰ μόνον περί ὅσων αὕτη δικαιούται νὰ λάβῃ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1848, ὥστε αἱ ζητούμεναι πληροφορίαι παρὰ τοῦ προλαβήσαντος δὲν εἶναι οὐσιώδεις εἰς τὴν ἐπιφέρεισιν τοῦ Νομοσχεδίου τούτου. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν συμφέρισιν μετοχῶν τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰ πρὸς τὴν Τράπεζαν ὀφειλόμενα, ἡ Κυβέρνησις καθόλου

δὲν ἐνέχεται· διότι ἡ συμφέρισις αὕτη καθιεροῦται διὰ τοῦ ἀπὸ 17 Αὐγούστου 1848 νόμου ἐν περιπτώσει μὴ ἀποδόσεως τῶν ὀφειλομένων· οὐχ' ἔπρεπε ὅμως ἡ Κυβέρνησις δικαιούται ν' ἀνακτήσῃ ταύτας ἐντὸς ἑνὸς ἔτους. Ἐν τούτῳ πρὸς ἀποφυγὴν τῶν συνεπειῶν τούτων, ἡ Κυβέρνησις συνεννοήθη μετὰ τῆς Τράπεζης περὶ νέου Νόμου, παρατείνοντος τὴν προθεσίαν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόκου, ἀλλ' ἀντιστάσεων τινῶν περὶ τούτου ἐνεργησάντων, διότι ἡ Τράπεζα εἶχε περισσύτερον τόκον μέχρι 6 τοῖς 0/0, πρὸς δὲ καὶ τινὰς ὅρους ἐπιζήμιους εἰς τὸ Δημόσιον, καὶ ἀνακαλύψας τῆς Τράπεζης τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν τῆς μέχρις οὗ ἐν Συμβουλίῳ διαταραχῇ, ἐμείνε τούτοις, ὅτε παρητήθη τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ζήτημα ἐκκατεῖε, διότι ἡ Τράπεζα δὲν εἶχεν ἀδύνη ἀποφασθῆ.

Ἐπειδὴ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 17 Αὐγούστου 1848 Νόμου, εἶπεν ἄλλος, θεωροῦνται ἐνεχυρωστέοναι εἰς τὴν Τράπεζαν ἀπὸ τῆς 4 Ἀπριλίου ε. ε. τόσαι τῆς Κυβερνήσεως μετοχὰς, ὅσαι ἀρκούν διὰ νὰ καλύψωσι τὰ παρὰ ταύτης εἰς ἐκείνην ὀφειλόμενα· ἐπεται, ὅτι ἡ Τράπεζα, γινώμενη κυρία τῶν μετοχῶν τούτων, λαμβάνει καὶ τὸ ἀντικειμένον εἰς αὐτάς ἐκ τοῦ μερίσματος ὀφείας.

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 4 Ἀπριλίου 1848 Νόμου ἀποζημίωσιν τῆς Τράπεζης, διὰ τὰ ἀραιωθέντα ὑπὸ τοῦ στασιαστοῦ Μερεδίτου χορηγὰ τῆς· ἐκ τοῦ ἐν Πάτραις ὑποκαταστήματος αὐτῆς εἶναι μὲν νὰ τὰ λάβῃ ἐκ τῶν αὐτῇ παρακατατεθειμένων κληροδοτημάτων, ὡς ὀφειλόμενῃ αὐτῷ περισσώτερον, ἐπειδὴ διὰ ταῦτα πληρώνει τόκον 4 1/2 τοῖς 0/0 ἐνῶ ἡ Κυβέρνησις πληρώνει εἰς αὐτὴν 3 τοῖς 0/0, ἀλλ' ἐδόθησαν ἐκ τοῦ Ταμείου εἰς προσέτι ἐνεργῆ ἐφελκευρία ὡς πρὸς τὰς ἐν Μεσσίτῃ ἐπὶ τῆς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Μερεδίτου ἀπορώσεως δικῆς δαπάνης, διότι ἡ μὲν Τράπεζα θέλει νὰ ὑπολογίσῃ ὅλας ταύτας εἰς βάρος τοῦ δημοσίου, ταῦτα δὲ, στερηζόμενον εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ μνησθέντος Νόμου, συγκατένευε νὰ καταβάλῃ τὰ ἑμισίον ἐν ταῦτοις εἶναι πρόβλεπον, ὅτι, ἂν ἐντὸς τοῦ ἔτους δὲν ἀποτίσῃ ἡ Κυβέρνησις τὰ εἰς τὴν Τράπεζαν ὀφειλόμενα, θέλει ἀπολέσει τὰς ἐνεχυρωσθεῖσας μετοχὰς τῆς.

Ἐπειδὴ ἐγένετο λόγος, εἶπεν ἄλλος, περὶ τῆς τὸν Μερεδίτην ἀπορώσεως δικῆς, εἶναι ἐπανάγκης νὰ δοθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ αἱ ἀποχρῶσαι πληροφορίαι προσέτι θεωρεῖ ἐπιζήμιον εἰς τὸ Δημόσιον νὰ μὴ γινῇ δευτὴ ἡ πρότασις τῆς Τράπεζης τοῦ ν' ἀνενέωθῃ ὁ νόμος ἐπὶ τόκῳ 6 τοῖς 0/0, καὶ νὰ παρα-

ταθῇ ἡ προθεσμία, ἐνῷ ἄλλως ἤθελε τοῦτο ὠφελεῖται, ἔχον τὰς μετοχάς, αἵτινες δίδουν κέρδος 9 τοῖς 0/0.

Ἄν καὶ δὲν ἐπεθύμουν, εἰπέ τις τῶν προλαλησάντων, βιάζομαι ν' ἀναφέρω εἰς τὸ Σῶμα τοὺς παρὰ τῆς Τραπεζῆς προτεινομένους ἐπιβλαβεῖς ὅρους πρὸς παραδοχὴν τῆς ἀνανεώσεως τοῦ νόμου· ἡ Τράπεζα πρὸς ἀμοιβὴν τῆς συγκαταθέσεως τῆς ἀπῆται νὰ πληρώσῃ τὸ Δημόσιον ὅλα τὰ εἰς τὴν δίκην τοῦ Μερεδίτου ἔξοδα. Ἐπειδὴ ὅμως τοῦτο μὲν συγκατένευε νὰ πληρώσῃ τὸ πολὺ τὰ ἡμῖς, ἐκείνη δὲ ἐπέμενε, απαιτοῦσα τὸ ὅλον, μένει εἰσέτι ἐκκρεμὲς τὸ περὶ ἀνανεώσεως τοῦ Νόμου ζήτημα.

Ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων, ἐπῆρσεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, ὡς πολὺ ἤδη ἀπερχόντων τοῦ προκειμένου, δύναται ἡ Γερουσία νὰ ἐπανέλθῃ ἄλλοτε· ἤδη δὲ πρέπει ν' ἀποφασίσῃ, ἂν δέχεται, ἢ μὴ, τὴν ζητούμενὴν πίστωσιν πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ὀφειλουμένων τόκων, τοὺς ὁποίους ἡ Κυβέρνησις, ὡς ὑπὸ ῥητοῦ νόμου διατεταγμένους, δὲν δύναται ν' ἀρνήσῃ.

Μηδεμίαν ἄλλαν γενομένην παρατηρήσιν, ἡ Γερουσία, κατ' ἐρώτησιν τοῦ Κ. Προέδρου, ἐδέχθη τὸ ἄρθρον τοῦτο, ὡς ἔχει, καθὼς καὶ τὸ δεύτερον.

Ψηφοφορήθη ἐπὶ τέλους τὸ σύνολον, ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 25 κατὰ 6, ἔχον, ὅπως ὑπεβλήθη κατὰ τὴν χθεσινὴν Συνεδρίαν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν, ἀπαγγέλλας ὡς ἀντικειμένον τῆς ἐπιούσης τὴν ἀνάγκωσιν τῶν Πρακτικῶν.

Ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος

Ν. Ι. ΜΕΞΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς

Ἀθ. Γρηγορίδης

Ἀδ. Δελνὰς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ.

Τῆς 27 Μαΐου 1849, ἡμέρα Παρασκευῆ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν, παρόντων 27 μελῶν, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος Κ. Ν. Μεξῆς, κωλυσμένου τοῦ Κ. Προέδρου, παραλαβὸν ὡς

προσωρινούς Γραμματεῖς τοὺς Γερουσιαστὰς ΚΚ. Ἀθανάσιον Γρηγορίδην, καὶ Ἀδ. Δελνὰν, θετέρον μὲν τῶν Κυρίων Γραμματέων ἀπόντος, τοῦ δ' ἑτέρου κωλυμένου, κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως, ἀναγνώσθέντα, ἐπικυροῦνται.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός ἀνέγνω Νομοσχέδιον περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 15,000, χρησιμεύουσας πρὸς διατήρησιν καὶ συνδρομὴν διαφόρων ἐνδεῶν προσφύγων, καθὼς καὶ τὴν περὶ τούτου αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν, ἔχοντα ὡς ἑπεται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Διαταρῇ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἡμετέραν συζήτησιν Νομοσχέδιον εἰδικῆς πιστώσεως δραχμῶν δεκαπέντε χιλιάδων (15,000) διὰ συνδρομὰς εἰς διαφόρους πρόσφυγας, τὸ ὅποιον συζητήθη ἐν τῇ Βουλῇ, παρεδίθη ὡς ἔχει.

Οἱ ὑπαγορεύσαντες τὴν δαπάνην ταύτην λόγῳ ἐξετέθησαν ἐν τῇ πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσῇ μου, τῆς ὁποίας ἀντίγραφο ἐπισυνάπτω ἐνταῦθα.

Ἡ αἰτούμενη πίστις εἶναι ἐκ τῶν λίαν κατεπειγουσῶν, καὶ παρακαλῶ τὴν Γερουσίαν, εὐαρεστουμένην νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν συζήτησιν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Μαΐου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός
Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὰ ἐπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῇ, ὅπως ἔχει, εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν, καὶ ὑποστηριχθῇ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρίωσαν καὶ διατάττονται τάδε.

Ἄρθρον 1. Χορηγῆται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἑκτάκτος πίστις δραχμῶν δεκαπέντε χιλιάδων (15,000) ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐνεστώτος ἔτους τοῦ Ὑπουργείου τῶν

Εσωτερικών, ἥτις θέλει ἀποτελέσει ἴδιον ἑνὸς ἀνδρὸς «συνδρομὴ εἰς πρόσφυγας ἐν τῷ κεφαλαίῳ Γ' ἄρθρῳ 1 γυνικὰ μέτρα ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 2. Ἡ ἀνωτέρω ποσότης θέλει χρησιμεύσει εἰς διατήρησιν καὶ συνδρομὴν διαφόρων ἐνδίων προσφύγων.

Ἄρθρον 3. Ὁ Πρώτος ἐπὶ τῶν Εἰσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρὼν Νόμον.

Ἀθῆναι, τὴν 12 Μαΐου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Περὶ τῆς θεωρηθείσης τῆς τυπώσεως αὐτοῦ, καὶ τοῦ διορισμοῦ ἐπιτροπῆς πρὸς σύνταξιν ἐκδόσεως, ἡ Γερουσία ἀπεφάνη νὰ νὰ συζητηθῇ αὐτὸν.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλασε τὸν Συνεδρίασιν, ἀπαγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης τὴν συζήτησιν τοῦ εἰρημένου Νομοσχεδίου.

Ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος

N. 1. ΜΕΛΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Σ. ΘΕΟΦΑΝΟΥΠΟΥΛΟΣ.

Α. Θ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 28 Μαΐου 1849, ἡμέρα Σαββάτου.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν, παρόντων 27 μελῶν, ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος Κ. Ν. ΜΕΛΗΣ, κωδικομένου τοῦ προεδρίου, παραλαβὸν ὡς προσωρινὸν γραμματεῖα τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Αἰὼν. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΝ, ἀπόντος τοῦ Γραμματέως Κ. Ν. Χρυσόγελου, κηρύττει τὴν ἑνάρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 12 ὥραν τῆς μεσημβρίας.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως, ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται, μηδεμίαν γενομένην ἐνστάσιν.

Ἀπαγγελλθέντος τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἡμερησίας διατάξεως προτίθεται εἰς συζήτησιν τὸ Νομοσχέδιον περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δρ. 15,000 πρὸς διατήρησιν καὶ περιθαλψὴν τῶν ἐνδίων προσφύγων. Τοῦτου δ' ἀναγνωσθέντος, εἰς τὸν Γερουσιαστῶν, λαβὼν τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, εἶπε τάδε. Ἐπειδὴ τὸ προ-

κείμενον Νομοσχέδιον δὲν εἰσέχθη τακτικῶς, προτείνει ὁ ἀνακείμενος συζητήσει τοῦ μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐπιψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ διότι, διὰ νὰ χωρηθῇ ἡ ζητούμενη πίστις, ἔπρεπε νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν τὸν προϋπολογισμὸν, εἰς αὐτὸν θέλωμεν ἐννοεῖται, ἂν, εἴτε διὰ τῆς ἀξίσεως τῶν εἰσδημάτων, εἴτε διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῶν ἐξόδων, δυνάμεθα νὰ ἐπιβαρύνωμεν τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους διὰ τῆς προκαταρκτικῆς πιστώσεως τοσούτου ὅς μάλιστα, πρέπει ν' ἀνακληθῇ ἡ συζήτησις του, καθόσον πᾶσα συμπληρωτικὴ πίστις βίδεται μετὰ τὴν ἐπιλήρησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἕνεκα περιστάσεως τινος ἀπροσδοκίτης ἀναπροσβλέπουσας.

Ἄν ὁ εἶπη τις, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο ἔχει σχέσιν μὲ τὰ συνήθη Νομοσχέδια, ποῦς ἐπιτελεῖν τὸν ὅποιον δύναται νὰ ζητηθῇ πίστις συμπληρωτικῇ, ἔπρεπε πάλιν νὰ εἰσχωθῇ ὡς ἀνεκτικῶς διὰ τὸ Κράτος Νομῶς, καὶ ἐπομένως νὰ ἴσται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ὁ ὕψους τὰ ἀπαιτούμενα ἐξόδα.

Ἐπειδὴ ἡ ζητούμενη πίστις, ἀντίταξεν ἄλλως, εἶναι ἐκτάκτος, καὶ ἔχει συμπληρωματικὴν, καλῶς ζητεῖται ἀπέναντι τοῦ περυσικοῦ ἐπιδεμένου προϋπολογισμοῦ, ἐπομένως πρέπει νὰ γινῇ δεκτὴ.

Ἄν ἦναι ἐκτάκτος, ἀντιπέρηρον ὁ προλαβούσης, ἔπρεπε νὰ περιελαθῇ ὁ χρόνος τῆς διαρκείας της, ἐνῷ, ὡς ζητεῖται, εἶναι περιοδική, ἐπὶ ἐν ἑτοῖς ἱσχύουσα, ὅπως καὶ ὁ προϋπολογισμὸς, ἀπέναντι τοῦ ὅποιου ζητεῖται ἄλλω καὶ ἐκτάκτος ἂν ἦναι, ἔπρεπε νὰ διορθωθῇ ἐπιτροπῇ, διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἀνάγκην της ὅθεν ἐπιμένει εἰς τὴν καὶ ἀνακληθῇ πρότασιν του.

Θυμὸν δ' ἄλλων τῶν πρῶτον τῶντων ὑπαστηρίζοντες, ἡ Γερουσία, κατ' ἐρώτησιν τοῦ Κ. Προέδρου, δὲν τὴν παραδέχθη, καὶ ἐπομένως ἐγένετο δεκτὴ ἡ ὁρμή τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἀναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα 1, 2, καὶ 3, ἐγένετο δεκτὰ, ὡς ἔχουσιν, μηδεμίαν παρατηρήσεως γενομένην.

Ψηφοποιήθη ἐπὶ τῶν τοῦ αἰνίου, ἐγένετο δεκτὸν διὰ ὅρθρον 23 κατὰ 4, ἔχον, ὅπως ὑπεβλήθη εἰς τὴν χθιστὴν Συνεδρίασιν.

Ἐπειδὴ, εἶπε μετὰ ταῦτα ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Α. Λόντες, ἡ ἐγκρατὴς τὸ ἑθνικὸν Πνεῦμα, ἀναφέρει, ὅτι ὡς Ὑπουργὸς τῶν Εἰσωτερικῶν ἐξέδωκε χρηματικὴν ὑστάλα δρ. 2600 ἐπ' ὀνόματι τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Γεωργίου Γεωργιάδου, ἐπὶ τῇ σκοπῇ τοῦ νὰ ἐπιτύχῃ δι' αὐτῶν τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας του, παρακαλῶ τὸν νῦν ἐπὶ τῶν Εἰσωτερικῶν Ὑπουργῶν

νά εξετασθῇ, καὶ νά πληροφωρήσῃ τὴν Γερουσίαν περὶ τούτου, καὶ νά καταθέσῃ τὴν συνοφραντικὴν ταύτην.

Προτεινόντος τέλος τινὸς τῶν Γερουσιαστῶν νά προσκληθῇ ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς νά καθυποβάλῃ εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον τὴν ἀνάγκην τῆς ταχείας συντάξεως καὶ εἰσαγωγῆς τοῦ περὶ τῶν ἀπαιτούμενων προσόντων τῶν συνταξιούχων Νομοσχεδίου, καθὼς ἄλλοτε ὁ Κ. Πρωθυπουργὸς ἐπισήμως ὑπεσχέθη, καὶ παραδεξαμένης τῆς Γερουσίας ταύτης, ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν, ἀπαγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Ν. Ι. ΜΕΞΗΣ.

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγελλος

Σπ. Παπαλεξόπουλος.

44

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 3 Ἰουνίου 1849, ἡμέρα Παρασκευῆ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικῷ καταλόγου τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν παρόντων 26 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος, παραλαβὴν ὡς προσωρινὸν γραμματεῖα τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Σ. Παναγιωτοπούλου, κωλυμένον τοῦ Γραμματέως Κ. Σ. Θεοχαροπούλου, κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν π. μ.

Τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως, ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται, μηδεμίαν γενόμενης ἐνστάσεως.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθησαν ἀναφοραὶ τῶν Γερουσιαστῶν Κ.Κ. Σ. Τρικούπη, Ν. Μίξη, καὶ Β. Βουδούρη, τῶν μὲν δύο πρώτων ζητούντων τεσσαρακονθήμερον ἀπουσίας ἀδείαν, τοῦ δὲ τρίτου παρατάσιν ἀδείας, ἀπερσισθῆ νά χορηγηθῇ πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὰ προαποφασισθέντα.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν περὶ τὴν 12 ὥραν τῆς μεσημέριος.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Ν. Ι. ΜΕΞΗΣ

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγελλος

Σ. Θεοχαροπούλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 6 Ἰουνίου 1849, ἡμέρα Δευτέρα.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικῷ καταλόγου τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 26 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν π. μ.

Τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως, ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται, μηδεμίαν γενόμενης ἐνστάσεως.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἀνέγνω Νομοσχέδιον περὶ συστάσεως τρίτου ἐν Πάτραις ἑρσταίου, καὶ τὴν ἐπὶ τούτου αἰτιολογικὴν ἐκθέσιν, ἔχοντα ὡς ἑπεται·

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Διαβιβάζω πρὸς τὴν Γερουσίαν τὸ ἐσώκλειστον ὑπὸ τῆς Βουλῆς συζητηθὲν ἤδη καὶ ψηφισθὲν Νομοσχέδιον, συνοδευμένον ὑπὸ τῆς πρὸς αὐτὴν αἰτιολογικῆς ἐκθέσεώς μου, διὰ νά εὐαρεστηθῇ νά συζητηθῇ καὶ ψηφισθῇ αὐτό.

Ἐν Αθήναις, τὴν 6 Ἰουνίου 1849.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης Ι. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Μ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον παραγγέλλομαι τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸν νά υποβάλῃ εἰς τὴν Γερουσίαν, ἐνώπιον τῆς ὁποίας θέλει τὸ ὑποστηρίξει συζητούμενον.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπερσισμένοι καὶ διατάττονται·

Ἀρθρον. 1. Συστάνεται εἰς Πάτρας τρίτον Δικαστήριον ἑρσταίου, περιλαμβανόν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ τὰ πρωτοδικαῖα τῶν Πατρῶν, Μεσολογγίου καὶ Καλαμῶν μετὰ τῆς ἀναστάσεως εἰς ἕκαστον αὐτῶν περιφερείας.

Ἀρθρον 2. Ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀρχεῖται τῶν ἐργασιῶν του, θέλει ᾗσθῃ διὰ Β. Διατάγματος.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τούτης ὅλαι αἱ ἀπὸ τῶν Πρωτοδικῶν Πατρῶν, Μεσολογγίου καὶ Καλαμῶν ἐπίσεις Πολιτικῶν, Ἐμπορικῶν, ἢ Διοικητικῶν ὑποθέσεων, ὅσαι εἶναι ἐκπεριεχόμεναι ἐνώπιον τῶν ἐν Αθήναις ἢ ἐν Ναυπλίῳ ἑρστῶν κατὰ τὴν εἰς τὰ Πινάκια τῶν ὑφιστάτων ἑρστῶν χρονολογικὴν σειράν τῆς ἐγγραφῆς των. Εἰς αὐτὸ μεταδιβάζονται ὡσαύτως ἀπασα αἱ ποινικαὶ ἀνακρίσεις τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἐν Πάτραις, ἐν Καλάμῳ καὶ ἐν Μεσολογγίῳ Πρωτοδικῶν, ἀν καὶ παρέμεινεν ἤδη διὰ βου-

Λογματος εις τὰ ἔδη ὑφιστάμενα Ἑβραῖα, ἢ τὰ κατὰ τὴν περι-
φέρειαν αὐτῶν Κακοῦρητιδικαῖα, ἐκπεφυμένον μόνον ἐκείνων
τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων, ἐφ' ὧν ἐξεδοχάσαν ἤδη, αἱ πρὸς τοὺς
κατηγορουμένους κλήσεις εἰς τὸ δικαστήριον.

Ἀρθρον 3. Ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου
ἀνατίθεται εἰς τὸν Πρώτον Υπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰουνίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ο Ὑπουργὸς Π. Δ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀπεφασίσθη νὰ γίνωνται πάντα ἀντίγραφα τοῦ Νομοσχεδίου,
καὶ μετὰ τὴν εἰς τὰ Τμήματα διανομὴν των νὰ συνάλλωσι
ταῦτα, καὶ διορίσωσι ἐπιτροπὴν πρὸς συντάξιν τῆς ἀπαιτου-
μένης ἐκδόσεως.

Ἀναγνωσθέντες ἐπειτα ἀναφωρῆς τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Λόγ-
που Νάκου, ἐκαιτουμένου πεσοῦρακοῦντήσαν ἀπουσίας αὐδαίαν,
ἡ Γερουσία ἐνέγκει ταῦτα.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι

Ν. Γ. ΜΕΛΟΣ

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Σ. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Γ. Χ. ΠΕΤΡΟΥ.

ΚΒ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 13 Ἰουνίου 1849.

Ἀναγνωσθέντες τοῦ δημοκρατικοῦ καταλήγου τῶν Κ. Κ. Γε-
ρουσιασῶν, παρόντων 28 μέλων, ὁ Κ. Πρόεδρος, παραλαμβάνει ὡς
προσωρινὴν Γραμματέα τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Γ. Χ. Πέτρον, ἀθε-
νοῦντος τοῦ Γραμματέως Κ. Ν. Χρυσογέλου, ἀκρότης τὴν
ἐναρχίαν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως, ἀναγνωσθέντα,
ἐπικυροῦνται, μηδενικῆς γενόμενης ἐνστάσεως.

Ἀπαγγέλλεται τοῦ Κ. Προέδρου τὸ ἀνταρτίον τῆς σημερινῆς
Συνεδριάσεως, προστίθεται ἡ ἀνάγνωσις τοῦ περὶ προϋδασιῶν
εἰς τὸν στρατὸν τῆς Ἑλλάδος προϋδασιῶν καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ
Νομοσχεδίου περὶ συστάσεως τρίτου ὁρταίου εἰς Πάρος ἐκθέ-
σεως τῆς Ἐπιτροπῆς· ὁ Κ. Γραμματεὺς ἀνέγνωσε τὸ προϋ-
δασιῶν καὶ τὸ διαβύλαν κατὰ ἐγγράφον τοῦ Κ. Προέδρου τῆς
Βουλῆς, ἔχοντα ὡς ἑπομένως.

Πρὸς τὸν Κ. Πρωτοδρον τῆς Γερουσίας.

Ὁ βουλευτὴς Μεγαλὸς Κ. Τζαλακώστας ὑπέβαλεν εἰς τὴν
Βουλὴν πρότασιν Νομοσχεδίου περὶ προϋδασιῶν εἰς τὸν στρατὸν
τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀπουσίας τῶν διατάξεων
τῶν άρθρων 45, 46, 47 καὶ 49 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς,
εἰσάχθαι εἰς τὴν συζήτησιν αὐτῆς, καὶ ἐγένετο παραδεκτὸν, με-
τὰ τινὰς τροποποιίας.

Τὸ Πρωτοδρον συμμορφούμενον μετὰ τὴν διάταξιν τοῦ άρθρου
53 τοῦ εἰρημένου Κανονισμοῦ, λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ διαβι-
βάσῃ πρὸς Ὑμᾶς, Κύριε Πρόεδρε, καὶ δι' Ὑμῶν εἰς τὸ Λόγιον τῆς
Γερουσίας, ἀποσπάσματα τῶν πρακτικῶν τῶν ΠΖ', ΠΙΓ' καὶ Ρ'.
Συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς μετὰ τινῶν ἐπιτάσεων τοῦ Νομοσχε-
δίου, ἵνα ἐπαρνηθῶσιν ὅτι καλεῖσθαι οἱ περὶ τῶν διὰ τὴν Ἑλλά-
δα ἐν τῇ Γερουσίᾳ προϋδασιῶν τῆς Βουλῆς ὁρταίου
τοῦ ὑμετέρου Κανονισμοῦ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ.

Α. Σ. Δανόπουλος.

Ἐγένετο ἐπὶ τῆς προτάσεως Νομοσχεδίου περὶ προϋδασιῶν εἰς τὸν
στρατὸν τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Μεγαλὸς Τζαλακώστας.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐμνήθη ἀπὸ μακρὰν δουλείαν, ἀνέστηκεν
ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἑαυτοῦ, καὶ ἐτάχθη εἰς τὴν
οὐσίαν τοῦ ἑαυτοῦ, προσηρτημένον νὰ ᾖ καὶ τὰ κατὰ τῆς βαρβαρότα-
τος προσηρτησιν ἐν τῷ μέλει, πρὸς τὴν διαφύλαξιν τοῦ
ἑαυτοῦ, διὰ τῆς ἀνδρείας τοῦ
ἑαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν πολιτικὴν μετὰ πρὸς αὐτὰ ἀλλὰ ἀλλὰ
βίβλατα, διὰ τὴν οὐσίαν τοῦ καὶ τῆς ἀνταρτίας βαρβαρίας καὶ
ἀπαυδιστοῦ ἐξέτινον πανταχῶς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀνδρείας, ἑ-
ταυτοῦ, νὰ καταπολεμῶσιν ἐν ἀνταρτίᾳ τῶν καὶ τῶν
αἰώνων πᾶν αἰσθητὸν ἐχθρὸν. Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐπὶ τῇ
νὰ διακαρτερῇ τὰ πάντα, ποιεῖται τὰ πάντα ἐν τῇ
ἐν, λαμβάνον, ὡς αἰών, τὰ ἀναγκαῖα, ἀλλὰ ἐν τῇ
δυνατὸν νὰ διακαρτερῇ διὰ μιᾶς καὶ μετὰ ἐντατικῆς τῆς ἀνδρείας
τοῦ.

Ὁ τακτικὸς στρατὸς καὶ δημοῦργημα τῶν αἰματηρῶν περι-
στάσεων τοῦ ἑαυτοῦ, πρὸς τὴν μετὰ τακτικὴν ταχύτητα, καὶ

θεωρείται δικαίως πρό πολλῶν ἤδη ἐτῶν ὡς δυνάμενος νὰ παραβληθῇ ἀντὶ φόβου μετὰ τῶν στρατῶν τῆς Εὐρώπης. Ἀλλ' ἡ παιθαρχία καὶ ἡ ἐγκράτεια τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας, δὲν εἶναι μόνον ἐπαρκῆ. Εἰς τὸν στρατὸν μας ἐλλείπουσι καθ' ὅλην κλίμακα οἱ στρατιωτικοὶ νόμοι, οἱ ἀναπτύσσοντες καὶ ἐξουγιζόντες τοὺς στρατοὺς. Ἐντεῦθεν προέκυψαν κατὰ διαφόρους καιροὺς καὶ μεγάλα ἀδικήματα, καὶ καταφάνεις καὶ ἐπαισθηταὶ ζημίαι εἰς τὴν οἰκονομίαν τοῦ Κράτους.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἔχον ἀφορμὴν, ἐκείνα ἀναγκάσιον νὰ προσφέρω εἰς τὴν σκέψιν τῆς Βουλῆς τὸ περί προβιβασμῶν εἰς τὸν Στρατὸν Νομοσχέδιον, μεταφράσας μὲν αὐτὸ ἐκ τοῦ ἐν ἰσχύϊ Γαλλικοῦ Νόμου, ἀλλὰ τροποποιήσας μερικὰ ἀντικείμενα σύμφωνα μὲ τὴν ἡμετέραν καὶ μὲ τὰς περιστάσεις τοῦ τόπου. Εἰς τοῦτο δὲ ὠδηγήθημι ἐκ τῆς πείρας, ἣν ἀπέκτισα ὑπηρετῶν ἤδη εἰκοσι ἔτη περίπου εἰς τὸν τακτικὸν στρατὸν ὡς αξιωματικὸς, καὶ ἀπὸ τῆς συμβουλῆς πολλῶν ἀξιωτῶν συναδελφῶν μου.

Ὁμολογῶ, κύριοι, ὅτι εἰς τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, ἀπῆλθον πολλὰς δυσκολίας. Καὶ οἱ Γάλλοι αὐτοὶ, οἱ ἐγκρατέστεροι τῶν πολεμικῶν, ὁμολογῶν ὅτι ἡ σύνταξις τοῦ περί προβιβασμῶν νομοσχεδίου αὐτῶν παρίστα ἀνυπερβλήτους δυσκολίας· ἀλλ' ἡ παρούσα τοῦ στρατοῦ κατάστασις ἀπαιτεῖ καταπεινόντως τὴν ἐπιβίβασιν στρατιωτικῶν νόμων. Πρέπει πλέον νὰ ἐκλείψῃ ἀπ' ἐνὸς ἡ ἀβεβαιότης τῶν στρατιωτικῶν, ὅσοι προσφέρουν τοὺς βραχύνεις των εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος, καὶ ἀπ' ἑτέρου ἡ αὐθιγία διὰ τῆς τύχης καὶ τῶν δικαιωμάτων των. Πρέπει νὰ ὁρισθῶσιν ἀνυπερβλήτοι κανόνες εἰς τοὺς ἀρχοντας, καὶ τὸ στάδιον τῶν προβιβασμῶν νὰ ᾖ ἀνάλογον τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ, καὶ τῆς καταστάσεως τῶν πόρων τοῦ Κράτους.

Ἐὰν λάβομεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι πολλὰκις ἐξεδούλευσαν προβιβασμοὶ ἀντὶ φειδύος, ἀντὶ ὁριστικῶν κανόνων, καὶ ἐνίοτε αὐτοὶ ἀνάγκης, θέλωμεν πεισθῆ, ὅτι ἡ ἐπιβίβασις νόμου τοιοῦτου εἶναι καταπείγουσα, διὰ νὰ ἐκσυγχρῇ τὰ δίκαια τοῦ στρατοῦ καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ ταμεῖου.

Εἰς τὸ προκείμενον νομοσχέδιον καθιεροῦνται δύο ἀρχαί, ἡ μὲν τῆς ἀρχιότητος, ἡ δὲ τῆς ἐκπαιδεύσεως. Εἰς τὴν δευτέραν ἀρχὴν ἔδωκα πλείω ἐκτασιν, διότι ἔχομεν ἀνάγκην καλῶν αξιωματικῶν· ἀλλὰ θέλωτε παρατηρήσει, ὅτι, μὴ δυνάμενης τῆς

ἐκλογῆς νὰ λάβῃ χώραν ἀντὶ ἐπισήμων ἐξετάσεων, πᾶς φόβος αὐθιγίας ἐκλείπει.

Ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ἀπάντιστα δυσκολίας ἀνυπερβλήτους εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ κατὰ τὴν ἐξελίξιν του θέλωτε πεισθῆ, ὅτι αἱ δυσκολίαι εἰσιν ἀρκεταὶ· ἀλλ' ἐπρόσταθλα, ὅσον ἦτο δυνατόν, νὰ ὁρίσω τὰ δίκαια ἐκάστου ἐπὶ βάσει ὁλοκληρίων καὶ σπειρῶν. Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος, προχωροῦσας δὲ τῆς συζητήσεως, θέλω διδοῖν λαμπρομερεῖς πληροφορίας καθ' ἑκάστον ἄρθρον. Ἐπιπλέον δὲ, ὅτι συνκισθανόμενοι τὴν ἀνάγκην τοιοῦτου θεμελιώδους στρατιωτικοῦ Νόμου, θέλωτε προβυβαισθῆ νὰ τὸν ἐξελίξεται διότι οἱ ὁρισμοὶ τῶν περί προβιβασμῶν βάσεων, εἶναι ἐκτενέστερα φιλοτιμίας εἰς τὸν στρατὸν, καὶ ἰσχυροὶ ἐγγυήσεις εὐλογορίας εἰς τοὺς πτωχοὺς πόρους τοῦ Κράτους.

N. ΤΣΑΛΑΚΩΣΤΑΣ.

Πρότασις Νομοσχεδίου.

Περί προβιβασμῶν εἰς τὸν Στρατὸν τῆς Ἑλλάδος.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίσαιμεν καὶ διατάττωμεν.

« Ἄρθρ. 1. Οὐδεὶς προβιβάζεται δεκανεὺς, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαρκῶς, ἔξ τοῦλάχιστον μῆνας, ὡς στρατιώτης. »

« Ἄρθρ. 2. Οὐδεὶς προβιβάζεται λοχίας ἢ σιτιστής, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ ὡσαύτως ἔξ μῆνας ὡς δεκανεὺς. »

« Ἄρθρ. 3. Οὐδεὶς προβιβάζεται ἐπιλοχίας, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ ὡσαύτως ἔξ μῆνας ὡς λοχίας ἢ σιτιστής. »

« Ἄρθρ. 4. Οὐδεὶς προβιβάζεται ἀνθυπασιπότης, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ ὡς ἐπιλοχίας ἐπὶ ἑν ἔτος, ὡς λοχίας ἢ σιτιστής δὲ ἐπὶ μῆνας 18. »

Θέλωμεν κατατάσσεσθαι πρὸς τοῦτοις ἀνθυπασιπότης οἱ ἐκ τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς τῶν Ἑλλήνων ἐξεργήσαντες, οἱ εὐδοκίμησαντες εἰς τὰς περὶ τοῦτου κανονισμένους ἐξετάσεις.

« Ἄρθρ. 5. Οὐδεὶς προβιβάζεται ἀνθυπολοχαγὸς α'. Ἐὰν δὲν ἄγῃ τὸ 20 ἔτος τῆς ἡλικίας του β' Ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ ἐν καὶ ἑμισί ἔτος ὡς ἀνθυπασιπότης, ἢ τρία ὡς ἐπιλοχίας, ἢ τρία ἑμισί ὡς λοχίας ἢ σιτιστής γ' Ἐὰν δὲν εὐδοκίμησῃ εἰς τὰς πρὸς τοῦτο κανονισθησόμενας ἐξετάσεις. »

« Ἄρθρ. 6. Οὐδεὶς προβιβάζεται ὑπολοχαγός, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ δύο ἔτη τοῦλάχιστον μὲ τὸν προηγουμένον βαθμὸν. »

α Λεβρον 7. Λοχαγός δὲν προδίδεται τις, ἐὰν δὲν διέλθῃ τριετὴ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπολοχαγοῦ.

Ἡ πρώτη καὶ δευτέρα τάξις τοῦ βαθμοῦ τοῦ λοχαγοῦ ἀρροῖ μόνον τὰς αποδοχάς, καὶ ἡ ἐκ τῆς 2 εἰς τὴν 1 μεταβάσις ἐνεργεῖται κατ' ἀρχαιότητα.

Λεβρον 8. Οὐδεὶς προδίδεται ταγματάρχης, ἐὰν δὲν ἔγῃ τετραετὴ ὑπηρεσίαν ὡς λοχαγός.

Λεβρον 9. Οὐδεὶς προδίδεται ἀντισυνταγματάρχης, ἐὰν δὲν διέλθῃ τρία ἔτη ὑπηρεσίας ὡς ταγματάρχης.

Λεβρον 10. Οὐδεὶς προδίδεται συνταγματάρχης, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ τρία τοὐλάχιστον ἔτη ὡς ἀντισυνταγματάρχης.

Λεβρον 11. Διὰ τὴν προδίδεται τις εἰς βαθμὸν ἀνώτερον τοῦ συνταγματάρχου, ἀπαιτοῦνται τέσσαρα ἔτη ὑπηρεσίας εἰς τὸν πρὸ τοῦ προκηρυσσένου βαθμὸν.

Λεβρον 12. Αἱ χρεώσεις θέσεων ἀνθυπολοχαγῶν ἀνήκουν κατὰ τὸ ἤμισυ εἰς τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους. ἐν τῷ § 2 τοῦ ἀρθ. 5. Αἱ δὲ λοιπὰί θύλονται μὲν κατέχεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐν ἀρχῇ, τοὺς ἔχοντας δικαίωμα νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς τάξεις τῆς ἐνεργείας, ἀνήκουν ὅμως εἰς τοὺς τοῦ § 6. ἀρθ. 5 ἐὰν δὲν ὑπάρχωσιν ἀρροὶ ἀξιωματικοί. »

α Λεβρον 13. Τὸ ἤμισυ τῶν χρεώσεων θέσεων τῶν ὑπολοχαγῶν δίδεται ἐξ ἡμισείας κατ' ἀρχαιότητα, καὶ ἐξ ἡμισείας κατ' ἐκλογὴν εἰς τοὺς ἀνθυπολοχαγούς. Ἀλλ' ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἀξιωματικοὶ ἀρροὶ ἔχουν δικαίωμα ἀνακλήσεως εἰς ἐνεργείαν, τὸ ἤμισυ τῶν χρεώσεων θέσεων ἀνήκει εἰς αὐτοὺς· τὸ δὲ ἕτερον ἀνήκει ἐν ἰσῇ ἀναλογίᾳ εἰς τὴν ἀρχαιότητα καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἔχοντων δικαίωμα προδίδασιν, ὡς προέβλεψεν.

Λεβρον 14. Τὸ ἤμισυ τῶν χρεώσεων θέσεων τῶν λοχαγῶν δίδεται κατ' ἀρχαιότητα· τὸ δὲ κατ' ἐκλογὴν εἰς τοὺς ὑπολοχαγούς, φυλακτομένων τῶν αὐτῶν ὅρων τοῦ προκηρυσσένου ἀρθρου, ἐν περιστάσει καθ' ἣν ἔχθον ὑπάρχει ἀξιωματικοὶ μετακλητέοι ἐκ τῆς ἀρχίας.

Λεβρον 15. Οἱ βαθμοὶ οἱ ἀνώτεροι τῶν τοῦ λοχαγοῦ δίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ Βασιλέως, ἀλλὰ συνεπείᾳ τῆς εὐδοκμήσεως εἰς τὰς ἐξετάσεις.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πάντες οἱ λοχαγοὶ, ὅσοι ἔχουν τὰ προσόντα τοῦ ἀρθρου 8, πρέπει νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἐξετάσεις, καὶ οἱ μᾶλλον εὐδοκμήσαντες ἐκλέγονται παρὰ τοῦ Βασιλέως διὰ τὸν προδίδασιν.

Λεβρον 16. Ὁ χρόνος τῆς ἀρχαιότητος τῶν ἀξιωματικῶν ἀρχεῖται ἀπὸ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ διπλώματος, καὶ ἐν περιπτώσει ὁμοίως ἡμερομηνίας ἑτέρου διπλώματος, ἀπὸ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ διπλώματος τοῦ κατωτέρου βαθμοῦ αὐτῶν· ὅταν δ' ἀξιωματικὸς τις διακέρῃ τὴν ἐνεργὴν ὑπηρεσίαν τοῦ, ὁ χρόνος οὗτος ἐκπίπτει ἀπὸ τὸν χρόνον τῆς ἀρχαιότητος, ἐκτὸς μόνον ἐπὶ διαφέρειν αὐτῶν δι' ἀποστείαν ἐν ὑπηρεσίᾳ, διὰ διέλευσιν σώματος ἢ διὰ κατάρτησιν θέσεως. Ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἀξιωματικὸς τις ἐπαρροισίθῃ ὑπηρεσίαν ἐθελουρῆς, ἢ ναυτικῆν, ἢ διετέλουν ἐν τεχνικῇ ἀσχολίᾳ καὶ μὴ πῶ στρατιωτικῇ θεωρουμένη, ἢ ἐν διπλωματικῇ ἐνταλῇ, εἰναι χρόνος ὑπηρεσίας πραγματικῆς· ἀλλ' ὁ χρόνος ὑπηρεσίας ξένου κράτους ἀρχεῖται ἀπὸ τὴν πραγματικὴν.

Λεβρον 17. Οἱ αἰχμηστοὶ ἀξιωματικοὶ διατρέχον κατ' ἀρχαιότητα τὸ δικαίωμα τοῦ προδίδασιν εἰς τὴν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν τῶν.

Λεβρον 18. Ὁ ἐν πολέμῳ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας διπλοῦς λογίζεται διὰ τὸν ἀπαιτούμενον εἰς προδίδασιν χρόνον.

Λεβρον 19. Εἰς τὰς ἐφεξῆς μόνον ἐξαιρετικὰς περιστάσεις δύναται νὰ γίνῃ παράταξις τῶν ἡμερῶν τοῦ προκηρυσσένου ἀρθρου·

α) Ἐνεκὰ ἐνδόξου πράξεως, ἀνεκόντως ἀποδεδειγμένης καὶ δημοσιευμένης εἰς τὸν στρατὸν διὰ τῆς ἡμερησίας διαταγῆς.

β) Ὅτε δὲν εἴναι δυνατόν νὰ πληρωθῇ ἄλλως κανονιστὰς τις θέσις εἰς τὰ σώματα ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ.

Λεβρον 20. Οἱ ἐπίτῃ καὶ οἱ χαρακτηρησμένοι βαθμοὶ ἀπαγορεύονται, εἰς οὐδεμίαν δὲ περιστασίαν οὐδεὶς βαθμὸς, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ νομοθετημένη θέσις.

Λεβρον 21. Πᾶς προδιδάτης πρέπει ἀμέσως νὰ δημοσιεύηται διὰ διαταγῆς τοῦ στρατοῦ καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως· μετὰ τὸν ὅρον πληρωσένου.

Θέλει καλεῖσθαι ὀνομαστὶ ὁ ἀξιωματικὸς εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὅποιου προδιδάσθαι ἕτερον, καὶ θέλει περιέχει τὴν αἰτίαν τῆς χρεώσεως τῆς θέσεως, προσέτι δὲ ἐὰν ὁ προδιδάτης ἐγγεῖναι κατ' ἀρχαιότητα ἢ ἐκλογὴν.

Λεβρον 22. Ἐκ τῶν συνταξιομένων ἢ ἀμετακλήτων (en reforme) ἀξιωματικῶν οὐδεὶς δύναται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ.

Λεβρον 23. Ἡ ρύθμις δὲν ὑπάρχει εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ὑπάρχοντος τῆς ἐδικῆς νόμου περὶ αὐτῆς.

Λεβρον 24. Διὰ τὴν χωροφυλακὴν ἰσχύει ὁ κανονισμὸς τῆς ὑπῆ-

ρεσίας του σώματος τούτου ως προς την τάξιν των προβιβασμένων.

Άρθρ. 25. Οί όρίσμοι του παρόντος νόμου εφαρμόζονται πληρέστατα εις τους οικονομικούς αξιωματικούς και εις τους της υγείας, οίτινες παρακληθίζονται μετά των μαχιμών ως ακολούθως.

1) Ο ανώτερος επιμελητής με τον Συνταγματάρχην.

2) Ο ανώτερος αρχίατρος και ο επιμελητής με τον αντι-συνταγματάρχην.

3) Ο αρχίατρος και ο υποεπιμελητής, με τον ταγματάρχην.

4) Ο επικαταλυματίας Α. και Β. τάξεως, ο έπιπιατρός, και ο φαρμακοποιός με τον λοχαγό.

5) Ο καταλυματίας Α. τάξεως, ο ιατρός, ο ίππιατρός και ο φαρμακοποιός Α. τάξεως μετά των υπολοχαγών.

6) Οί δε τής Β' μετά των ανθυπολοχαγών.

7) Και οί λογισταί και δάκρυοι μετά των ανθυπασπιστών.

Άρθρ. 26. Μόνον καθ' όσον άφορά την ικανότητα του προβιβαζέσθαι εις τους αξιωματικούς της υγείας, επειδή ο κλάδος είναι έπιστημονικός, πρέπει να υποβληθώ εις την Βουλήν ειδικόν Νομοσχέδιον περί του τρόπου των εξετάσεων, περί του είδους των σπουδών, και περί των έπιστημονικών προσόντων του προβιβαζέσθαι εις έκαστον βαθμόν.

Άρθρ. 27. Εις τον Ημέτερον Υπουργόν των Στρατιωτικών ανατίθεται η έκτέλεσις του παρόντος νόμου.

Απερασίαθη δε να τυπωθώ και παραπεμφθώ εις τὰ τμήματα, διά να διορίσουν την έπιτροπήν προς σύνταξιν της απαιτουμένης έκθέσεως.

Μετά ταύτα ανέγνωσε την έκθεσιν της έπιτροπής, έχουσαν ως έπεται.

Προς την Γερουσίαν.

Η Έπιτροπή σας, κύριοι, διεξελθούσα μετ' έπιστάσεως τό περί συστάσεως τρίτου εν Πάτραις Έρεταίου Νομοσχεδίου, τας συνουδουόσας αυτό έκθέσεις του Κυρίου επί της δικαιοσύνης Υπουργού, και τὰ πρακτικά της Βουλής, παρατηρεί, ότι αν πραγματικώς σκοπός του Νομοσχεδίου υπάρχη η ταχίστη, κατά την αιτιολογικήν του κυρίου Υπουργού έκθεσιν, διανομή της υπό των Έρεταίων διαχειριζομένης δικαιοσύνης, ούδαμώς κατορθούται ούτος διά του προτεινομένου μέτρου· διότι είτε συστήθω εν Πάτραις τρίτον Έρεταίον, διά της ελαττώσεως του Β' Τμήματος του εν Ναυπλίω, είτε μη, ούδαμία προσαύξησης εις

τον αριθμόν των ήδη εκπαιουμένων υποθέσεων θέλει προσγενή, καθ' όσον ο αυτός αριθμός των καθ' έξδομάδα Συνεδριάσεων θέλει υπάρχει, ως αποτελούντων των εν Ναυπλίω δύο Τμημάτων δύο πραγματικώς Έρεταίων.

Μόλον τούτο, επειδή εκ της συστάσεως τρίτου εν Πάτραις Έρεταίου, διά της αρχιερείας του εν Ναυπλίω δευτέρου Τμήματος, ούδαμία, ως ανωτέρω έρρήθη, προτινεται αύξησης ή μειώσεως εις τον αριθμόν των ήδη εκπαιουμένων υποθέσεων, και επειδή επί αδιαφόρων περιστάσεων απαιτείται να λαμβάνηται υπ' όψιν τό ιδιωτικόν συμφέρον, χύονά τοις να προτεινθώ υπέρ του Νομοσχεδίου την ώφέλειαν των κατοίκων του Νομού Αχαΐας και Ηλιδος, και ιδίως των Πατρών. Αλλ' ο λόγος ούτος, κύριοι, διά τας οικονομικάς του Κράτους περιστάσεις, δεν δύναται να κατισχύσθω απέναντι της περιπλέον δαπάνης των δραχ. 26,150, με τας όποιās πραγματικώς θέλει επιδικασθώ ο έτήσιος προϋπολογισμός, διότι καθίσταται ιδανική.

Α. Η ελαττώσις δραχ. 14,850 εκ των διά ποινικάς υποθέσεις έξόδων, ως εκ της ελαττώσεως του άποστήματος. Η έδρα του Κακουργιοδικείου δεν έξαρτάται από την του Έρεταίου, με την όποιαν υπάρχει πάντα άσχετος, ή δε οικονομία των ποινικών έξόδων δεν γίνεται εκ της συστάσεως τρίτου έρεταίου, αλλ' εκ του προσδιορισμού της έδρας του Κακουργιοδικείου, καθ' α μέρη αντήρτησαν αι πλείσται εγκληματικαί πράξεις, έπισύρουσαι την προσκωγήν μαρτύρων, και εκ της ανάγκης συγχρόνου συστάσεως δύο Κακουργιοδικείων εις την περιφέρειαν έκάτερου των Έρεταίων, ως γίνεται από τινος χρόνου εν Πελοποννήσω.

Β. Η είσπραξις δραχ. 11,300, εξ έτήσιας καταναλώσεως πλείονος σφραγιστού χάρτου, ως εκ της έκδόσεως αποφάσεων και πράξεων πλείονων των παρά του εν Ναυπλίω Έρεταίου δικαζομένων ήδη· διότι, ως ανωτέρω έρρήθη, αι αύται Συνεδριάσεις θέλουσι γίνεσθαι, ο αυτός αριθμός υποθέσεων θέλει διεσχεσθαι, και επομένως ή αύτη σφραγιστού χάρτου καταναλώσις θέλει γίνεσθαι.

Προς τὰ ανωτέρω, ή έπιτροπή, έχουσα υπ' όψιν την ίσχυν άπολαύην των δικαιωμάτων και ώφελειών, δεν δύναται να παρίδω, ότι τό προσγινόμενον εις μέρη τινά ώφέλις εκ της ελαττώσεως των άποστάσεων διά της συστάσεως του τρίτου εν Πάτραις Έρεταίου, δεν άντιστοιχεί ποσώς με τας πραγματικάς δυσκολίας και ζημίας, εις ας παρεμβάλλονται ολοκλήρου πολυπληθούς Νομού κάταικοι, των όποιων ή από της έδρας του

προτεινομένου Έρωταίου απόστασις επεκτείνει επαισθητως, και οϊτινες ούχι ολίγον θέλουσι διατρέχει κίνδυνον διατρέχοντες δι' οδών και άτραπών δυσβάτων, καθισταμένων επικινδυνωδεστέρον τον χειμώνα, διά τούς μεσολαβούντας ποταμούς, χειμάρρους, και γληνώδεις γαίαις. Άλλως ή από Ηλείας, Πατρών και Μεσολογγίου, εις Ναύπλιον και Αθήνας οδός, διανοσμένη διά τών ατμοπλοίων υπάρχει ομαλή και ακίνδυνος, αι δε απόστασις δεν κρίνονται εις ιδιωτικά συμφέροντα ως έκ του μαθηματικού δικαστηριου, αλλ' ως έκ τών εθνικών, τάς οποίαις παρέχει ή ομαλότης τών οδών και ή ατομική ασφάλεια.

Εάν έκτός τούτων, λάβη τις υπ' όψιν, ότι, εις έτερα έθνη πολλά προεδείσαντα εις την άπνομίαν της δικαιοσύνης, τά δικαστήρια περιλαμβάνουσιν έκτετακτάς περιφερείας, πείθεται ότι, όταν αι απόστασις περιέχουσιν ομαλές οδούς δεν καθίστανται αίτια της καθυστέρησης της διεξαγωγής τών δικαστικών υποθέσεων, και ιδίως τών πολιτικών· και ότι δι' άλλων μέσων άπαιτείται να ζητηθ ή διόρθωσις του κακού, και ούχι διά της συστάσεως τρίτου έν Πατραις Έρωταίου, άραιουμένου του Β. τμήματος του έν Ναυπλίου και επιδαρνομένου του προϋπολογισμού του Κράτους με υπέρβαρον δαπάνην άνευ άπαιχθείας αίτίας.

Τουαύτα μέσα, Κύριοι, υπάρχουν ίσως ή δυνατό ή άπλοποίησις της νομοθεσίας, και ή άκρίβεις παρή των πρωτοδικιών άπονομή της δικαιοσύνης. Καθ' όσον ή σχηματισμός των πρωτοδικιών εξ ίκανών, οποίων εύτυχώς δεν στερείται ο δικαστικός σύλλογος, και εξ ίσπίων προβαίνει πλουτιζόμενος όσπύρει, θέλει φέρει τό αποτέλεσμα, όπως αι μέν πρωτοδικοί αποφάσεις να μη δίδωσι χώραν εις έρίσεις, τά δε έρωταία εις την έπαραιώσιν τών εις αυτά εισαχθέντων υποθέσεων να διευκολύνονται διά της νομίμου πρωτοδικίου διεξαγωγής των.

Διά τούς λόγους τούτους, κύριοι, και διότι τό από της προθέσεως των έρωταίων μέχρι τούδε διελθόν χρονικήν διάστημα, δεν υπάρχει ικανόν να χρηρήσθ πεποιθήσιν, ότι δεν προήχθη τό εύκαιριον αποτέλεσμα διά του μέτρου της προθέσεως, ήτις υπάρχει απόβροια ομαρνήμονος των έρωταίων και εισαγγελείων γνωμοδοτήσεων, κατά την έλθεσιν του πρώτου επί της Δικαιοσύνης Υπουργού ποτέ Κ. Θ. Καλοκωτρώπου την 21 Ιανουαρίου 1848, ή επιτροπή σας δεν ιδυνάθη να σχηματίσθ πεποιθήσιν υπέρ της παραδοχής του προκειμένου Νομοσχεδίου, και επομένως προτείνει την μη παραδοχήν του, ως επάγοντος δαπάνην

σημαντικήν άνευ ελαχίστης ωφέλειας, μάλλον δε με έπαισθητήν ζημίαν τών κατοίκων εις ός ολοκληρου νομίσθ.

Εν Αθήναις την 11 Ιουνίου 1849.

Η Επιτροπή

Γ. Ψωλλας
Δρ. Μανώλας

Γ. Δαριώτης
Ν. Πατηρόπουλος.

Απερασιόθη δε να τυπωθ και να συζητηθ την κύριον, τό όποιον ήτις άρραχ Νομοσχεδίου.

Κατόπιν άναγνωσθήσαν άναφοράι των Γερουσιαστών Κ. Κ. Α. Ολυμπίου και Γ. Κουντουριώτου, του μέν ζητούντος άδειαν άπουσίας δύο μηνών, του δε τριών άπερασιόθη δε να χορηγηθ προς άμερότερος τεσσαρακονθήμερος άπουσίας άδεια, κατά τά προαποφασισθέντα.

Μετά ταύτα ο Κ. Πρόεδρος έλυσε την Συνεδρίασιν περί την 12 ώραν της μεσημβρίας, αναγγείλας ως αντικείμενον της έπομένης, την συζήτησιν του περί συστάσεως τρίτου έρωταίου εις Πατραις Νομοσχεδίου.

Ο Πρόεδρος
Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οι Αντιπρόεδροι
Ν. Ι. ΜΙΣΗΣ
Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Οι Γραμματείς
Σ. Θεοφάκρουλος.
Γιαννάκης Χ. Πέτρος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Της 14 Ιουνίου 1849. Πέμπτη τρίτη.

Αναγνωσθέντος του ονομαστικού καταλόγου των Κυρίων Γερουσιαστών, παρόντων 34 μελών, ο Κ. Πρόεδρος, παραλαβών ως προσωρινόν Γραμματέα τον Γερουσιαστήν Κ. Γιαννάκη Χ. Πέτρον, κωλυσμένου του Γραμματέως Κ. Ν. Χρυτογέλου, κηρύττει την έναρξιν της Συνεδριάσεως περί την 10 ώραν π. μ.

Τά πρακτικά της προλαβούσης Συνεδριάσεως, άναγνωσθέντα, επικυρώνται, μηδεμιώς ένστάσεως γενομένης.

Αναγγελλθέντος του αντικείμενου της ήμερησίας διατάξεως, άναγνωσθήσαν έγγραφα του τε Προέδρου του Υπουργικού Συμβουλίου, και του Κ. επί της Δικαιοσύνης Υπουργού, ζητούντων

αμφοτέρων τὴν εἰς ἄλληλιν ἡμέραν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως τοῦ περὶ συστάσεως τρίτου ἐν ἡτάταις Ἐργατικῷ Νομοσχεδίῳ, διότι ἐνεκα ἄλλων κατεπειγουσῶν υποθέσεων, δὲν δύναται αὐτεῖς τῶν Ὑπουργῶν νὰ παρεμβῇ σήμεραν εἰς τὴν συζήτησιν αὐτοῦ.

Ἀρρὺ ἡ Γερουσία, εἰπέ τις τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν, προσδιώρισεν ὡς ἡμέραν συζήτησεως τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου τὴν παρούσαν, δὲν δύναται πλέον νὰ δεγθῇ ἀναβολὴν ἐνεκα τῆς ἀπουσίας τῶν Κυρίων Ὑπουργῶν, καθὰ ἐπαυλεῖται ἔχει ἄλλοτε προαποφασίσαι.

Εἶναι ἀληθές, ἀντέταξεν ἄλλος, ὅτι ἡ Γερουσία ἀπεφάσισεν ἄλλοτε νὰ μὴ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν, ἀλλ' ὅταν οἱ Ὑπουργοὶ οὕτε ἐμφανίζονται, οὕτε ζητοῦν ἀναβολὴν ἤδη ὅμως οἱ Ὑπουργοὶ προτείνουν ἀποχωρῶντα λόγον ἀναβολῆς, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει αὕτη νὰ γίνῃ δεκτὴ· ἄλλως θεωρεῖται κατὰ τὴν ἀναγκάαν, διότι πρέπει νὰ ᾖ παρὼν ὁ ἀρμοδίος τοῦλάχιστον Ὑπουργός, διὰ νὰ διδῇ, ἐρωτημένοι, τὰς ἀναγκὰς πληροφορίας πρὸς φοιτητῶν τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν· τοῦτου ἐνεκα ἡ Γερουσία πρέπει ν' ἀποφανθῇ ἤδη ἂν δεχταί, ἢ μὴ, τὴν ἀναβολὴν.

Εἰπόντος τοῦ παραλήσαντος, ὅτι θεωρεῖ περιττὸν ν' ἀπαρτίσῃ ἐκ νέου ἡ Γερουσία περὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος, ἀρρὺ περὶ τοῦτου ἄλλοτε ἔχει ἀποφανθῇ, ἐπειδὴ, ἀντέταξεν ἄλλος, καὶ ἡ προκειμένη περίπτωσις πολὺ ἐκείνης διαφέρει, καὶ ἡ ἀναβολὴ ἤδη ζητεῖται ἐνεκα ἀποχωρῶντος λόγου, φρονεῖ, ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ· διότι αὕτη οὐ μόνον εἰς τὸν ἀρμοδίον Ὑπουργὸν θέλει δώσῃ καὶρόν νὰ μελετήσῃ ἐσκεμμένως τὰς ἀντιρροήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ εἰς τὰς ἀναγκὰς πρὸς ἀντίκρουσιν λόγους, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντα Γερουσιαστὴν· διότι ἐκ διαμέτρου ἀντιθέτου οὗτος τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς τὰ τοῦ Ὑπουργοῦ, ἀπαιτεῖται ἰκανὸς χρόνος, καὶ βαθεὶα σκέψης πρὸς εὐρεσιν τῶν ὀρθῶν ἐχόντων· ἄλλως ἡ ἀναβολὴ δὲν βλάπτει, διότι ἕκαστος θέλει διατηρήσει βαθεὶως τὴν ὁποίαν ἔχει μορρωσει πεποιθήσιν.

Περαιωμένης κηρυχθείσης ἐνταῦθα τῆς περικτινέως συζήτησεως, καὶ μυτικῆς ὑποφορίας γενομένης, κατ' αἰτήσιν ἐπτά Γερουσιαστῶν, ἡ Γερουσία δυνεδέχθη τὴν ἀναβολὴν διὰ τῶν 20 κατὰ 17.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ τῆς ἐπὶ τούτου ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, παρουσιασθεὶς ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός, ἐξήγησατο τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως, διὰ τὸν λόγον, ὅτι μόλις πρὸ αἰτίου λαβὼν τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπιτροπῆς, δὲν εἶχε τὸν προσήκοντα χρόνον διὰ νὰ μελετήσῃ αὐτήν, καὶ οὕτως ἐν γνώσει ἀνασκευάσῃ τὰς ἐν αὐτῇ ἀντιρροήσεις· ἄλλως τε

ἡ ἀναβολὴ οὐδὲν προσκομῆμα φέρει, διότι τὸ προκειμένον Νομοσχεδίον δὲν εἶναι τῶσαν κατεπείγου.

Εἰπόντος τινός, ὅτι ἡ Γερουσία, ἀπαρτίσασα ἀπ᾽ ἀρχῆς περὶ τῆς μὴ παραδοχῆς τῆς ἀναβολῆς, δὲν δύναται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν αὐτὴν συζήτησιν, χωρὶς ν' ἀναιρήσῃ τὰ προαποφασισμένα, τὸ ζήτημα ἤδη εἶναι διάφορον, ἀντέταξεν ἄλλος· πρῶτον ἐπρόκειτο, ἂν, ἀπόντων τῶν Ὑπουργῶν, δυνάμεθα νὰ προβῶμεν εἰς τὴν συζήτησιν, καὶ ἡ λύσις ἐγένετο καταφατικὴ· ἤδη δὲ παρὼν ὁ Ὑπουργός, ζητεῖ τὴν ἀναβολὴν διὰ λόγους ἰσχυροῦς, καὶ περὶ ταύτης πρέπει ν' ἀποφανθῇ ἡ Γερουσία.

Καὶ ἐγώ, ἀντέταξεν ἄλλος, ὑπεστήριξα κατ' ἀρχὰς τὴν περὶ ἀναβολῆς αἴτησιν τῶν Ὑπουργῶν, ἀρρὺ ὅμως ἡ Γερουσία δὲν παρεδέρχῃ ταύτην, δὲν δυνάμεθα πλέον νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὰ ἀποφασισμένα· πρέπει λοιπὸν νὰ προβῶμεν εἰς τὴν συζήτησιν, νὰ ἀναπτύξῃ πλεονέκτηρα ἡ ἐπιτροπὴ τὴν γνώμην τῆς, ν' ἀντικρούσῃ τις, ἂν ἔρῃ λόγους, καὶ ἂν ἐν τῷ μεταξὺ ἀναφανῇ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀναβολῆς, τότε δυνάμεθα νὰ τὴν παραδεχθώμεν.

Κατ' ἀρχὰς, ἐπέμνησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός, ἐξήγησα τὴν ἀναβολὴν, διότι ἐμελλον νὰ ἐργασθῶ μετὰ τῆς Α. Μ. περὶ σπουδαίων τινῶν ἀντικειμένων· ἤδη δὲ ἐξακολουθεῖ τὴν ἀναβολὴν δι' ἄλλον ἔλλογον καὶ οὐτωδῶς λόγον, μὴ πρωθυμῶν καθελὼν ν' ἀνατρέψῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας, καὶ πέποιθα, ὅτι θέλει παραδεχθῇ τὴν αἰτήσιν μου, ἂν δὲν πρωθυμῇ ν' ἀπαρτίσῃ περὶ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου ἐκ μονομαχίας.

Αἱ ἐστάσεις τῆς ἐπιτροπῆς, ἀντέταξεν ἐν μέλος αὐτῆς, οὐ μόνον δὲν εἶναι δυσκατάληπται, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ βουλῇ ἔχουσιν ταύτας ὁ Κ. Ὑπουργός ἐν ἐκείνῃ ἀναπτυχθείσας, καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Νομοσχεδίου ἔχον αὐτὰς ὑπὸ φῶν, ὁρατὰ βέβαια νὰ σχεθῇ, καὶ δὲν ἀμφιβόληται, ὅτι ἔκτοτε ἐσακτέθη, καὶ ἔχει πρᾶξιμους, ὅσους θεωρεῖ καταλλήλους πρὸς ἀντίκρουσιν λόγους.

Εἰπόντος τέλος τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ, ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ ψηφίσι περὶ τῆς προτάσεως τοῦ δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ, ἄλλου δὲ ἀντιτάξαντος, ὅτι περὶ αὐτῆς, ἐγγράφως προηγουμένης προτάσεως, ἡ Γερουσία ἀπεφάνετο, ὅς ἀναπτύξῃ, εἰπέ τρίτος τις, ἐκτενέστερα ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ἐκθεσὶν τῆς, καὶ μετὰ ταῦτα δύναται ὁ Κ. Ὑπουργός νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν αἰτήσιν του, ἂν τὴν θεωρῇ ἀναγκαίαν. Εἰπομένου ἐν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς εἰπέ τὰ ἑξῆς.

Οἱ συντάσσονται τῶν νῦν ἰσχυόντων παρ' ἡμῖν δικονομικῶν νόμων

ἐγνώριζον καλλίτερον ἢ τὸν κατὰλλεστότερον τρόπον πρὸς ταχέαν καὶ ἀκριβή τῆς δικαιοσύνης διανομήν· καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἔργον τὸν θαυμάζεται παρ' ἀπάντων τῶν νομομαθῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἴσως τοῦ νῦν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ. Ἡ Ἀντιβασιλεία, λέγω, εἶχε γνώσιν καὶ πείραν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Νομοθεσίας· ἐγίνωσκον, ὅτι ἔσαν συσσωρευμέναι πολυσιδεῖς διαφοραὶ διὰ τὴν κατὰ τὸν πόλεμον διακοπὴν τῆς ἐνεργείας τοῦ δικαστικοῦ κλάδου, καὶ ὅτι οὐ μόνον τότε δὲν ἔσαν, ὡς σήμερον, δικαστικοὶ λειτουργοὶ πολλοί, ἀλλὰ καὶ οἱ ὄντες ἐστερούντο τοῦ πρακτικοῦ μέρους τῆς ἐπιστήμης· εἶχαν εἰς τὴν ἀδικασίαν τῆς ἀφρονώτερας μέσας, ἢ σήμερον, καὶ ἐν τοιαύταις συνστάσι διὰ ἑρτείου. Οὐ πολὺς χρόνος παρελθὼν, ἀφ' οὗ ἀμετάστρετα τὰ σώματα ἐνεργηθῆσαν εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ δικαστικοῦ κλάδου, εἰσαχθέντων διαφορῶν δικαστικῶν Νομοσχεδίων ἀπὸ τοῖς κατὰ κίερος Ὑπουργοῦ, καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ εἰσλήφθησαν καὶ ἐπιτελέσθησαν Νομοσχεδία περὶ τοῦ μισθοῦ χορήγησις δὲν ἐπίτευξε τὸν προτεθέντα σκοπὸν, καὶ περὶ αὐξήσεως τοῦ παρὰ τοῖς ὑπάρχουσιν ἑρτείοις προσωπικοῦ ἤδη πάλιν προτείνεται σύστασις τρίτου ἑρτείου· καὶ ταῦτα πάντα ἐγένοντο, κατὰ τὸν Κ. Ὑπουργόν, πρὸς ταχέαν καὶ ἀκριβή τῆς δικαιοσύνης διανομήν· ἀλλ' ἀφ' οὗ τὰ δύο πρῶτα μέσα ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν, πρέπει νὰ ἐμμενῶμεν εἰς αὐτὴν ἐρ' ἱκανὸν χρόνον, διὰ νὰ ἴδωμεν, ἂν τὸ ποθεινὸν ἀποτέλεσμα θέλῃ ἐπέλθῃ, διότι ἄλλως διὰ τῶν ἀλλεπαλλήλων δοκιμῶν οὐδὲν μέσον θέλει εὐδοκιμῆσαι. Ἐκτὸς τούτων, τὸ προτεινόμενον ἤδη ἑρτείου, ὡς ἀποσπώμενον καὶ εἰς Πάτρας μετατιθεμένου τοῦ ἐνὸς τμήματος τοῦ ἐν Ναυπλίῳ ἑρτείου, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς τρίτον, οὐδὲ θέλει ἐπέλθῃ διὰ τῆς μεταθέσεως ταύτης κισυώτερον ἀποτέλεσμα, διότι, ἐκτὸς ἐπὶ ἡ ἐκδίκασις τῶν ὑποθέσεων θέλει καταστῇ βραδυτέρα διὰ τῆς ἀναγκαιῶς γεννηθησομένης ἐνέκῃ τῆς προκατάρξεως τῶν ἐργασίῶν τοῦ δυσκολίας, θέλει στερηθῇ προσέτι ὑψέρον τῶν τμημάτων ἀπομονωμένον, τῆς συμπράξεως καὶ συναρμόγιος τοῦ ἑτέρου.

Ἐκαστον δικαστήριον προσέτι, δικάζον ἐπὶ ὁμοίων περιπτώσεων πολλάκις, μνηρῶναι νομολογίαν, ἢ ὑποία τοῦ λοιποῦ, ὡς ἀπαραίτητος κανὼν πρὸς διόλυσιν τῶν διαφορῶν τῶν πολιτῶν θεωρουμένη, οὐ μόνον τοῖς δικασταῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖς δικηγόροις, καὶ τοῖς δικαζομένοις ὁδηγεῖ, ἐξηγούσκει, ἢ ἀναπληρούσκει τὸν Νόμον καὶ ὑποδεικνύσκει αὐτῷ τὸ ἀποτέλεσμα πάσης νομικῆς σχέσεως. Τὸ πλεονέκτημα δὲ τούτο θέλει ἐκλείψῃ διὰ τῆς προ-

κειμένης μετατοπίσεως. Ἡ σύστασις τοῦ τρίτου ἑρτείου, κατὰ τὸν Κ. Ὑπουργόν, συντελεῖ προσέτι εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἀποστάσεως ἀπὸ τῆς ἐδρας αὐτοῦ, ἀλλ' ἐκτὸς ἐπὶ καὶ ἡ ἀπόστασις οὕτως εἶναι μικροτέρα, καὶ αἱ ὁδοὶ δυσβατώτεροι, ὡς ἐν ἐκτάσει ἡ ἐκθεσίς τῆς ἑπιτροπῆς ἀναφέρει, ὑποβάλλει προσέτι τοὺς δικαίους εἰς περισσότερα ἐξόδα διὰ τῆς ἐν Πάτραις διαμονῆς τῶν, καὶ συνταράττουσα τὰς ὑποθέσεις τῶν πολιτῶν, τοῖς ἀκριβεῖς τρόπον τινὰ ἀπὸ τοῖς φυσικοῦς τῶν δικαστῶν.

Τὸ μέγα καὶ εὐκαταὶν ἀποτέλεσμα τῆς ταχέας τῶν δικῶν ἐκδίκασις θέλει φέρει ἡ ἀπλοποιήσις τῆς νομοθεσίας, τὴν ὑποία καὶ ἡ ἑπιτροπὴ ὑποδεικνύει, καὶ ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις ἐπίστανται, καὶ τὰ σώματα παλλακίς ἐπεκατέστησαν. Ἐνόσω ὅμως αἱ βουλὴ εὐκαλύπτουν τὰς ὑπουργούς, παρέχουσιν εἰς αὐτοὺς τοιαῦτα πρόσκαιρα μέσα, ποτὲ δὲν θέλει αὐτὴ πραγματοποιηθῇ, καὶ ἐπομένως πάντοτε θέλουν περιτρίβεσθαι εἰς τὸν αὐτὸν ἀδιέξοδον κλάδον, καὶ οἱ πολῖται θέλουν κατατρίβεσθαι διὰ τῆς πολυχρονίᾳ τῶν ὑποθέσεων τῶν ἐκπεροδικίας, ἀπὸ τὴν ὑποίαν θέλουν ἀπαλλαγθῇ, ὡς προείπον, διὰ μόνης τῆς ἀπλοποιήσεως τῆς νομοθεσίας, καὶ οὐχὶ διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν δικαστηρίων· ἐπειδὴ ὅταν ταῦτα αὐξάνουν, τοσούτων οἱ πολῖται συνειθίζον νὰ κατατρέχον εἰς αὐτὰ συνεχέστερον, καὶ μάλιστα διὰ τὴν δυστυχῶς ἐμπνευσθεῖσαν πρὸς τὸν λαὸν ταυτὴν τάσιν. Οὐραίως προσέτι τὸ Ὑπουργεῖον νὰ φροντίῃ μᾶλλον περὶ βελτιώσεως τῶν δικαστικῶν καὶ οὐσιαστικῶν νόμων, διότι πολλάκις διὰ μόνης τῆς προκατάρξεως ἀπλοπότητος τινὸς δικονομικοῦ τύπου, καὶ διὰ τῆς ἀταξίας, ἢ τῆς ἐσφαλμένης διατάξεως οὐσιαστικοῦ τινὸς δικονομικοῦ Νόμου κατατρέχονται τυχαίωστερα τῶν πολιτῶν δικαιώματα. Εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν σήμερον, καταγινόμενοι ἡ ἀπλοποιήσων τὴν Νομοθεσίαν, ἵπτοι νὰ εἰσαγάγουν τὸ ἑκτικὸν σύστημα καὶ εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων. Πρὸς ἀπ' ἐναντίας, ἀμεριμνῶντες, ἐναγκαλιζόμεθα ὅτι ἄλλαχθ' ὡς περὶ τῶν καὶ αὐτιστελῆς κατακρίνεται, καὶ ἐξοβελίζεται.

Διὰ τοὺς λόγους οὗτοι τοὺς, καὶ διὰ τοὺς ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ἑπιτροπῆς ἐκτενέστερον ἀναφερομένους ἔχεται μὴ τὴν μὴ παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, διότι τὸν προτεθέντα παρ' αὐτοῦ σκοπὸν δύναται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἐκπληρώσῃ ἡ ἱκανότης, καὶ ἡ φιλοπνία τῶν δικαστῶν.

Παραλείπων, ἀντάξει τις, τὰ μὴ ἔχοντα σχέσιν μὲ τὸ προκειμένον, θέλω διαλάβει μόνον περὶ τῶν τῶν οὐσίαν αὐτοῦ ἀφωρῶντων. Ταῖα τινὰ δύναται νὰ ἔχουσιν ἐπιβρῶν ἐπὶ τῆς παρα-

δοχῆς. ἢ μὴ, τοῦ Νομοσχεδίου τούτου· α) ἐάν διὰ τῆς συστάσεως τοῦ τρίτου Ἐρεταίου προκύπτῃ ἐπικρατή εἰς τὸ δημοσίον ζήμια, μὴ ἀνάλογα πρὸς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ Κράτους· β) ἐάν μέγα μέρος πολιτῶν ἔχῃ συμφέρον εἰς τὴν σύστασιν του· καὶ γ) ἐάν βλάπτονται τρίτοι. Ὅταν οὐδὲν τούτων δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὸν· τοῦτου ἕνεκα θέλω ἀναλύσει ἕκαστον κατ'ἰδίαν. Καὶ πρῶτον ὡς πρὸς τὸ πρῶτον. Ὁ Ὑπουργὸς διὰ τοῦ ὁποίου ἐκτίθει ὑπολογισμὸν παρουσιάζει ὄφελος 1510 δρ., ἀλλ' ἡ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ἰδανικὴν τὴν ἐλάττωσιν τῶν δρχμῶν 14,850 ἐκ τῶν διὰ ποινικὰς ὑποθέσεις, ὡς ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ἀποστήματος, καθὼς καὶ τὴν ποσότητα τῶν 11,300 ἕνεκα τῆς καταναλώσεως πλείονος σφραγιστοῦ χαρτοῦ, διὰ τὸν λόγον, ὅτι οὔτε ἡ εἰσὶν τοῦ Κακουργιοδικείου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν τοῦ Ἐρεταίου, οὔτε πλείονες ἀποράσεις καὶ πράξεις θέλουν ἐκδιδεσθαι ἀπὸ τὸ προτεινόμενον Ἐρεταῖον· ἀμφότεραι αὗται αἱ παρατηρήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἐσφαλμέναι, διότι καὶ ἡ σύστασις τῶν Κακουργιοδικείων ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τῶν Ἐρεταίων, καὶ ἐπομένως εἶναι προφανέστατον, ὅτι διὰ τὴν παραγωγὴν τῶν μαρτύρων εἰς τὸ ἐν περιφερείᾳ τοῦ τρίτου Ἐρεταίου Κακουργιοδικεῖον ἀπαιτοῦνται ὀλιγώτερα ἐξόδα διὰ τὴν βραχυτέραν ἀπόστασιν, καὶ ἀποράσεις καὶ πράξεις πλείονες θέλουν ἐκδιδεσθαι διὰ τῆς συστάσεως τοῦ τρίτου Ἐρεταίου· ἐπεὶ καὶ τὸ Ἐρεταῖον τῆς Ναυπλίας, ὑπ' ὅψιν τοῦ λαοῦ καὶ τῆς Κυβερνήσεως διατελοῦν θέλει προθυμοποιεῖσθαι νὰ ἐκδίδῃ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν τῶν ἀποράσεων, ὡς καὶ πρῶτον, καὶ τὸ Ἐρεταῖον τῶν Πατρῶν δὲν θέλει δειγθῇ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ὀκνηρότερον τούτου· ἀλλὰ καὶ ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς τῶν ἀποράσεων ἂν ἐκδίδῃται, καὶ πάλιν συμφέροι ἡ ἐν Πατρῶσι σύστασις τοῦ πρὸς πλείονα εὐκολίαν τῶν δικαζομένων. Ἐντεῦθεν λοιπὸν ἐξάγεται, ὅτι οὐδεμίαν ἐπικρατή ζήμiam εἰς τὸ δημοσίον θέλει προκύβῃ· ἀλλὰ καὶ ἂν προκύβῃ δαπάνη τις, δὲν πρέπει καθόλου νὰ ληθῇ ὑπ' ὅψιν, διότι ὁ σκοπὸς τῆς συστάσεως τῶν δικαστηρίων δὲν εἶναι ἡ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου παραγωγὴ χρηματικῶν πόρων, ἀλλ' ἡ διανομὴ τῆς δικαιοσύνης, τοῦ μόνου μαχλοῦ πάσης ἐνομοταγμένης κοινωνίας.

Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον. Ἡ δικαιοδοσία τοῦ συστηθεσμένου Ἐρεταίου περιλαμβάνει τοὺς Νομοὺς Αἰτωλοακαρνανίας, Ἀχαΐας καὶ Μεσσηνίας, καὶ μόνον τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου οἱ κάτοικοι ὑπερβαίνουν τὰς 250,000· ἀφοῦ λοιπὸν ἡ σύστασις αὕτη ὠφελεῖ

τοσοῦτους πολίτας, εἶναι ἄδικον νὰ μὴ πραγματοποιηθῇ, χωρὶς μάλιστα νὰ προκύβῃ οὐδεμίαν εἰς τὸ δημοσίον ζήμiam. Ἡ Μεσσηνία, λέγει ἡ Ἐπιτροπὴ, ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τὰς Πατρὰς, πρὸς δὲ καὶ ἡ εἰς αὐτὰς ἀγροτικὸς ὁδὸς εἶναι δύσβατος, καὶ ἐπικινδυνὴ· ἀλλὰ τὰ αὐτὰ καὶ κατὰ μείζονα λόγον πλείονα φυσικὰ προστάγματα ὑπάρχουν καὶ ὡς πρὸς τὴν Ακαρνανίαν, γτίς ἤδη ὑπάρχει εἰς τὸ ἐνταῦθα Ἐρεταῖον, καὶ ἐπομένως διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ προνοήσῃ καὶ περὶ τοῦ συμφέροντος καὶ τῆς εὐαλείας τῶν κατοίκων αὐτῶν. Ἐν τούτοις, ἂν ἡ εἰς τὸ ἐν Πατρῶσι συστηθεσμένον Ἐρεταῖον ὑπαγωγὴ τῆς Μεσσηνίας παρέχῃ δυσκολίας εἰς τοὺς κατοίκους αὐτῆς, δύναται νὰ τροποποιηθῇ τὸ Νομοσχεδίον, καὶ ν' ἀρθεῖ αὕτη εἰς τὴν ἤδη ὑπάρχει δικαιοδοσίαν τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Ἐρεταίου.

Ἡ ἀνάγκη τῆς συστάσεως τοῦ δικαστηρίου τούτου δὲν εἶναι ἀπόρροια δημοτικότητος, ἢ ἄλλου τινος σκοποῦ, ἀλλὰ τὴν ἀνεγνώρισεν τὸ 1843 τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, τὸ ὁποῖον εἶχεν αποφασίσαι τὴν σύστασιν του. Αναφέρει προσετι ἡ Ἐπιτροπὴ, ὅτι δι' ἄλλων μέσων ἀπαιτεῖται νὰ ζητηθῇ ἡ διορθώσις τοῦ κακοῦ, ἐννοοῦσα βελτίωσιν τὴν προστάτουν μορφῶν τῶν δικαστηρίων πρὸς ἀκριβὴ τῆς δικαιοσύνης διανομῆς· παραδίδονται καὶ ἐν τὴν γνώμην ταύτην, τὴν ὁποῖαν πολλὰκις ὑπεστήριξα, ἀλλ' ἡ μόρφωσις πρέπει νὰ ᾖ γενικὴ, καὶ τὸ ἐκ ταύτης παραγόμενον ὄφελος νὰ μὴ ἐκινδυνεύεται διὰ τῆς μακροτάτης ἀποστάσεως, ὅπερ ἤδη συμβαίνει εἰς τοὺς Νομοὺς Αἰτωλοακαρνανίας καὶ Ἀχαΐας.

Ὡς πρὸς τὸ τρίτον.

Ἐκ τῆς εἰς τὸ συστηθεσμένον Ἐρεταῖον μεταβιβάσεως ἀπιστῶν τῶν ἐν τοῖς Ἐρεταίοις Ἀθηνῶν καὶ Ναυπλίου ἐκαρεμῶν ὑποθέσεων, τῶν ἐκδεδιχασμένων εἰς τὰ Πρωτοδικεῖα Πατρῶν, Μεσολογγίου, καὶ Καλαμῶν, δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι ζημιούνται ἀμφοτέραι οἱ διαδικοὶ διὰ τὸν λόγον, ὅτι οἱ παρ' αὐτῶν διορισθέντες δικηγόροι ἐμελέτησαν τὰς ὑποθέσεις τῶν, καὶ ἔλαβον προπληρωμὰς. Τὰ αἷτια ὅμως ταῦτα δὲν εἶναι οὐσιώδη, διότι καὶ οἱ παρὰ τῶν συστηθεσμένων Ἐρεταίων δικηγόροι ἐπίσης θέλουν μελετήσῃ, καὶ ὑπερασπίσῃ τὰς ὑποθέσεις τῶν, καὶ τὰς προπληρωμὰς δύνανται νὰ ἀναλάβουν· ἐπομένως οὐδεμίαν ζήμiam θέλει προκύβῃ· ἀλλὰ καὶ ζήμiam τις ἂν συμβῇ εἰς τινὰς, δὲν εἶναι ἀπογρῶν καὶ οὐσιώδης πρὸς τὴν μὴ παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου λόγος, διότι ἄλλως οὐδεμίαν ποτὶ θέλει ἐπέλθῃ βελτίωσις οὐδὲποτε πραγματος, ἐπεὶ διὰ τῆς μεταβολῆς πάντοτε θέλουν ζημιούσθαι

τινός. Πρέπει λοιπόν να ληφθῇ ὑπ' ἑξέως ἡ παραχρησμένη εἰς πλείστους μεγίστη ὀφέλεια, καὶ ὅχι ἡ ἐλάχιστη εἰς τινὰς ἱερὰ.

Περαινοῦν ὅθεν τὸν λόγον μου, πέποιθα, ὅτι ἡ Γερουσία θέλει παραδεχθῇ τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, ἐπειδὴ, ὡς ἀπεδείχθη, καὶ ὡς σαφέστερα καὶ ἐκτελεστέα ἀποδείχθησεται παρὰ τοῦ ἀρμόδιου Ὑπουργοῦ, καὶ πλείστον μέρος τῶν πολιτῶν διακαλῶναι, καὶ εἰς τὴν ταχέως διανοικὴν τῆς δικαιοσύνης συντελεῖ.

Ἐξεδιωνόμεν ἄλλοτε, ἀπὸ τῶν τῶν προλάλσαντων, ὅτι ὁ πρὸς καταδίκην τῶν ληπτῶν ἀρχιεὶς τοῦ μετακτινοῦ εἰρή-
της παρὰ τὸν κατόικον τῶν χωρίων ἀλλοκληρονομήτων διὰ τὰ πραττόμενα εἰς τὰ χωρία τῶν ἐγγλόμενων. Αἱ ἐφημερίδες ἀνα-
φέρουσι πρᾶξι, ὅτι καὶ αὐτός, καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν καὶ ὁ ἐν Ναυπλίῳ
Ἀστυνομὸς μεταχειρίζονται τρεῖς μισθούς ὡς μετὰ προ-
νομοκρίσεως καὶ ὅμοις αὐτοῖς ταῦτα εἰσέγρη εἰς δίκην ἂν λοιπὸν
ταῦτα πάντα ἦσαν ἀληθῆ, ἀντιτάσσουσιν πρὸς ἑαυτοὺς, ἱε-
τούντες νὰ πύλαπλησιάζουσιν τὰ μέσα τῆς δικαιοσύνης τῆς δικαιο-
σύνης, ἐπειδὴ ἡ ἀδικροσία δίδται τοῖς κατόικοις τῶν Νομῶν.

Ἐπὶ τούτοις λαβὼν τὸν λόγον ὁ Κ. ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Ὑπουρ-
γός, ἀντάταξεν εἰς τὸν προκρινόμενον, ὅτι ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως
τοῦ Ὑπουργείου, καὶ τὴν ἀφύπνισιν τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Μαχ-
ρίνη κατακρίνεται τὸ ἀνομοκρινόμενον τῶν λόγων τῆς εἰρη-
τικῆς ἑπιτροπῆς, καὶ διὰ τοῦτο νομίζει περὶ τὸν νὰ ἐνδικρίτῃ
ἐπὶ πολὺ. Τὸ Νομοσχέδιον, εἶπε, δὲν ἦτον ἀνάγκη νὰ δικαιο-
λογηθῇ δι' ἐκδόσεως, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἀπλῆς μόνον αὐτοῦ ἀναγνωρίσεως
χρόναις ἑκαστος νὰ κατανοῇ τὸ ἀνεγκλίον καὶ ὀφέλιμον
αὐτοῦ, σκοπὸν ἔχοντος τὴν ἐνδοκίαν τῶν πολιτῶν, καὶ τὴν
ταχέως ἀπονοικὴν τῆς δικαιοσύνης. Τριάντη ἦσαν, Κύριοι, καὶ
ἡ πρῶσις τῆς Κυβερνήσεως τοῦ νὰ διευκολύνῃ τοῖς τρεῖς
Νομοῖς, τοῖς ὑπαγομένους εἰς τὴν δικαιοσύνην τοῦ δικαστηρίου
τούτου, ὡς ἐξήρθη πλεονέκτημα εἰς τὸν ἐντομον Κ. Γερουσια-
στῶν, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ κἀνὶ ἄλλῃ σκοπός.

Δὲν παραδέχομαι δὲ παντὶ τῶν χωρίων τοῦ προκρινόμε-
σαντος, τοῦ ὅτι ἡ σύστασις τῶν Νομῶν εἰς Πάτρας εἶναι
περιττή, ἐπὶ τοῦ λόγου τῆς εἰς δύο συμβαλλῶν δικαιοσύνης τοῦ ἐν
Ναυπλίῳ ἑρταίου, διότι ἡ προκρινόμεν ἀνάγκη τοῦ τρίτου ἑρ-
ταίου δὲν ἐξέλειπεν, ὡς μὴ δυνατὸν τῶν δύο ταχυτάτων νὰ
ἐργασθῶσι πλὴν τῶν ἐξ ὧν, καθ' ὅσον τὸ ἐν τούτων στερού-
μενον τοῦ ἀνεγκλίου Προέδρου καὶ ἐπιστημονίας, δὲν ἔχει τὴν
ταχέως καὶ ταχέως διδόνειν εἰς τὴν διακρινόμεν τῶν ὑπο-
θέσεων. Εἰς τούτων ἀπάντων παύμεθα, ὅτι ἡ σύστασις τοῦ

περὶ αὐτὸ ὁ λόγος ἑρταίου εἶναι ἀπολύτως ἀνεγκλία. Ἐκτὸς τῆς
προκρινόμενης, ἐπρόθεσιν, ὀφέλις ὀφέλις τῶν τριῶν Νομῶν,
ὀφέλιται ἀκόμη καὶ τὸ ἀνεγκλίον σημαντικῶς, ὡς πρὸς τὰ ἐξόδα
τῶν ματῶν, καὶ εἰς ταῦτα δὲν ἐπίσταται ἀνεγκλίως τὴν
προκρινόμεν τῆς ἑπιτροπῆς. Καὶ ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ἀποτάσεις
τοῦ Νομοῦ Μισσηνίας ἀπὸ τὴν ἐδοκίαν τοῦ ἑρταίου, δὲν ἔχει
εἰς κατὰσταν ἐπὶ τῶν πρᾶξι νὰ δώσει λεπτομερεστέρως
πληροφορίας, διότι δὲν μοι ἐδόθη ἡ ἀπαιτούμενη καιρὸς νὰ
μελετήσω τὴν ἐκδοκίαν τῆς ἑπιτροπῆς, πρῶτον μὲν ἐνδοκίαν
νὰ φρενέθω ἀπὸ τὰς γνωρίσεις ἀνεγκλίως κατὰ τὴν ἐκδοκίαν,
καὶ διὰ τοῦτο ἐπρόθεσιν εἰς τὴν ἀναδοκίαν τῆς συστάσεως, ἐπι-
στημονίας νὰ πρᾶξω ταῦτα εἰς τὴν προκρινόμεν συνέδριον.

Ἢν νὰ εἰσθῇ εἰς κατὰσταν, Κύριοι, νὰ συστήσωμεν ἀντὶ
δύο, πάντα ἑρταίου, ἐλπίς δὲ ταῦτα νὰ γινῇ κατὰσταν, ὅταν
τὰ χωρικτικότερα μέσα τὸ ἐπὶ τῶν Νομῶν ἡ Κυβερνήσις ἐκ-
πείσται ἔδη νὰ συστήσῃ Προεδρία εἰς Τριφυλίαν καὶ Ἀρ-
γοσσα, ἀποδίδουσα εἰς τὴν ἐκδοκίαν τῶν πολιτῶν, καὶ τὴν
ταχέως τῆς δικαιοσύνης ἀπονοικὴν ὡς καὶ ἐπὶ τῶν προκρινόμεν
ἐπὶ τῶν. Προσέδοξαι δὲ, ὅτι δὲν ἔχει ἀνεγκλίαν νὰ ζήτησις πρᾶξι
ἐπὶ τοῦ πρᾶξι, ἔχει μόνον δὲ ἐκδοκίαν τοῦ κατεκρινόμενου.
καὶ διὰ τὴν ἑπιτροπὴν γινῇ δὲ ἀνεγκλίως, τὴν ὅποιαν καὶ τὸ
ὑπὸ συστάσιν Νομοσχέδιον ἐγγράφεται, θέλει μεταχειρισθῇ ἐν
ἐκτὸν ἀντὶ ἐπιστημονίας ὅχι ἡ σύστασις τοῦ τρίτου ἑρ-
ταίου, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὀφελίων, τὰς ὅποιες ὅμοι εἰς τοῖς
κατόικοις τῶν τριῶν Νομῶν, παρακρινεῖται ἀνεγκλίως, διότι
δὲν ἀπαιτεῖται τίποτε ἄλλο, ὡς ἀπείδω ἀνεγκλίως, παρὰ νὰ
μετακρινέται τὰς τῶν ἐκδοκίαν ἀπὸ Ναυπλίου εἰς Πάτρας.
Περαινοῦντα, ἐνδοκίαν τῆς συστάσεως, ἀπείδω κατὰσταν
ἐπὶ τῶν Γερουσιαστῶν νὰ γινῇ ἀνεγκλία, ὅχι καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
τοῦ προκρινόμενου Νομοσχέδιον, ἡ ὅποιαν ὑπαγομένους ἀπεί-
δω δὲν ἔχει 23 κατὰ 18, καὶ αὐτοῖς δὲν ἔχει παρακρινόμεν
τὸ προκρινόμενον Νομοσχέδιον.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Προέδρος ἐκδοκίαν τὴν Συνεδρίασιν περὶ τὴν
2 ὥραν π. μ.

Ὁ Πρόεδρος

A. ΔΕΜΕΤΡΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

N. I. ΜΙΛΗΣ

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

N. Χρυσόπουλος

Σ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Τῆς 16 Ἰουνίου 1849, ἡμέρα Πέμπτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ κατὰ λόγον τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν, παρόντων 28 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρκῆν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως, ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται, μηδεμίαν γενομένην ἐνστάσεως.

Μετὰ ταῦτα ἀναγνώσθη ἐγγράφον τοῦ ἐπὶ τῶν αὐλικῶν τελειῶν πρὸς τὸν Κ. Πρόεδρον τῆς Γερουσίας, εἰδοποιούντος, ὅτι ἡ Α. Μ. διέταξε πένθος τριῶν ἑβδομάδων ἐνεκὰ τῆς ἀποθιώσεως τῆς Α. Υ. τῆς πριγκίπισσας Μαρίας Ελισαβέτης Αὐαλίας εἰς Βαυαρικὴν γῆρας τοῦ ποτὲ Πρίγκιπος τοῦ Βάδερν.

Ἀκολούθως ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς ἀνέγνωσε Νομοσχέδιον περὶ ἀπονομῆς τῆς προικοδοτήσεως τῶν εἰς τὰ μητρώα ἐγγεγραμμένων καὶ ἀποθιωσάντων ἀδαυλολογητῶν καὶ ἀπροικοδοτήτων Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν εἰς τοὺς κληρονομίαις αὐτῶν, καὶ τὴν αἰτιολογικὴν ἐκτίσιν, ἔχοντα οὕτω.

Κύριοι!

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως τοῦ 10 ὑψηλίστου τῆς ἐθνικοῦ συνελούσεως τῆς 3 Σεπτεμβρίου περὶ ἀπονομῆς τῆς προικοδοτήσεως τῶν εἰς τὰ μητρώα ἐγγεγραμμένων καὶ ἀποθιωσάντων ἀδαυλολογητῶν καὶ ἀπροικοδοτήτων στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν εἰς τοὺς κληρονομίαις αὐτῶν, παρουσιάζομεν τὸ παρὸν Νομοσχέδιον, κανονίζον τὴν βαθμὴν τῆς συγγενείας μέχρις οὗ ἐπεκτείνεται τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα.

Ἀθῆναι, τὴν 15 Ἰουνίου 1849.

Οἱ Ὑπουργοὶ
τῶν Ναυτικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν
Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ. Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΘΕΡΙΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιφορτίζομεν τοὺς ἡμετέροισι Ὑπουργοῖς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν νὰ παρουσιάσωσι τὸ παρὸν Νομοσχέδιον εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ νὰ ὑποστηρίξωσιν αὐτὸ κατὰ τὴν ἀνέχουσαν.

Ἐντολόμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν.

Α. Τὸ δικαίωμα κληρονομίας εἰς τὴν προικοδοτήσιν τῶν

ἀποθιωσάντων Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν, κατατεταγμένον διὰ πραγματικῶν βαθμῶν εἰς τὰ μητρώα τῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν, τῶν συσταθεισῶν διὰ μὲν τοὺς στρατιωτικῶν δυνάμει τῶν ἀπὸ 13 Μαρτίου 1833. 15 Δεκεμβρίου 1835 καὶ 23 Νοεμβρίου 1836 Β. Διαταγμάτων, διὰ δὲ τοὺς Ναυτικῶν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 23 Φεβρουαρίου 1835 Β. Διατάγματος χορηγῆται μόνον εἰς τὰς γῆρας καὶ τὰ ὁρατὰ αὐτῶν κατ' ἴσιν μερίδα, καὶ ἐν ἑλλείψει ὅλων τούτων, εἰς τὰς πατέρας καὶ τὰς μητέρας ἐκείνων, καὶ τούτων μὴ ὑπαρχόντων, εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ ἀδελφὰς ἐπίσης κατ' ἴσιν μερίδα.

Β'. Τὸ κληρονομικὸν τοῦτο δικαίωμα δὲν ἐπεκτείνεται εἰς τὰς εἰς δεύτερον γάμον συνελθούσας γῆρας.

Γ'. Αἱ γῆρας καὶ τὰ ὁρατὰ, τὰ ὅποια ἔβηλον λαμβάνει σύνταξιν τινὰ παρὰ τοῦ δημοσίου δὲν δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα τοῦτο, εἰμὴ ἐκν παρατήσωσι τὴν σύνταξιν.

Ορεῖλαισι δὲ νὰ παρουσιάσωσι τὴν τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος ἐπὶ παρατήσῃ τῆς σύνταξιν ἀπαιτήσιν τῶν ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου, μετὰ παρέλευσιν τῶν ὁποίων δὲν δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα.

Δ'. Αἱ γῆρας καὶ τὰ ὁρατὰ τῶν κατατεταγμένων εἰς τὰ μητρώα διὰ πραγματικῶν βαθμῶν καὶ ἀποθιωσάντων ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀπροικοδοτήτων στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν, καὶ ἐν ἑλλείψει αὐτῶν οἱ γονεῖς τῶν, ἔχουν ἐπίσης κατὰ τοὺς διὰ τὰς γῆρας, τὰ ὁρατὰ καὶ τοὺς γονεῖς τῶν πρὶν τοῦ διορισμοῦ τῶν ἀποθιωσάντων τεθέντας εἰς τὸν παρόντα νόμον ὅρους, τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα διὰ τὴν προικοδοτήσιν τὴν ἀναλογούσαν εἰς τοὺς ἀποθιωσάντας συζύγους καὶ πατέρας ἢ τέκνα τῶν κατὰ τὸν βαθμὸν, τὸν ὅποιον προσδιορίζουν δι' αὐτοὺς τὰ μητρώα.

Ε'. Ἡ προικοδοτήσις θέλει χορηγηθῇ εἰς τοὺς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀναγνωρίζομένους κληρονομίαις ἐπὶ τῇ βάσει § 2 τοῦ άρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 1 Ἰαννουαρίου 1838 περὶ προικοδοτήσεως νόμου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐκτίσιου μισθοῦ εἰς προικοδοτικὸν γράμματιον.

Σ'. Οἱ ἡμετέροι Ὑπουργοὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν θέλουν ἐκτελέσει τὸ παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 16 Ἰουνίου 1849.

Ο Θ Ω Ν

Οἱ Ὑπουργοὶ { Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ.
Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

Απερραίσθη δὲ νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ εἰς τὰ τμήματα.
ἅτινα νὰ συνέλθωσι τὴν 17 τοῦ παρόντος, ἵνα διορίσουν τὴν
Ἐπιτροπὴν πρὸς σύνταξιν τῆς ἀπαντομμένης ἐκθέσεως.

Ἐπομένως, ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίασιν περὶ τὴν
12 ὥραν τῆς μεσημέριας.

Ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος
Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι
Ν. Α. ΜΗΛΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Χρυσογεῖλος
Ι. Ν. Πέτρου

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 21 Ἰουνίου 1849, ἡμέρα τρίτη.

Αναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ κηταλόγου τῶν Κ.Κ. Γερου-
σιαστῶν, παρόντων 33 μελῶν, ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος Κ.
Σ. Καλογερόπουλος, καλωμένον τοῦ Κ. Προέδρου, προσλαβὼν
ὡς προσωρινὸν Γραμματεῖα τὸν Κ. Ι. Χ. Πέτρου, ἀφαιρῶντος
τοῦ Γραμματέως Σ. Θεοχαρατοῦ, κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς
Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως, ἀναγνωσθέντα,
ἐπικυροῦνται, μηδεμίαν γενομένην ἐνστάσιν.

Μετά τούτο ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ὑπέβαλε
τὰς εἰς τὴν Συνεδρίασιν τῆς 12 Μαρτίου ε. ε. ζητηθείσας πλη-
ροφορίας περὶ τῆς ἐκποιήσεως τῶν κατὰ τὸ χωρίον Καρνεῖς
τοῦ δήμου Γόρτυνος καίμενων ἐθνικῶν γαϊῶν, ὅτι ὁ βοηθὸς τοῦ
Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐνέργησεν κήρυξίν τινι δημοπρασίαν
τῶν γαϊῶν τούτων κατὰ τὸ παρελθὼν ἔτος· τὸ δὲ ὕπουργεῖον,
πληροφορηθὲν εἰς ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τοῦ αὐτοῦ χωρίου,
πληροφωρηθὲν εἰς ἀναφορὰν τῶν γαϊῶν κατέχονται παρ' αὐτῶν, κήρυξε
τὴν δημοπρασίαν ταύτην κατὰ τὴν 15 Μαρτίου ε. ε. ἐνεργεῖν
ἐντὸς τῶν ὧρων τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουνίου 1843 Νόμου.

Ἀκολουθῶς ἀνέγνωσεν ὁ ἴδιος τὸ κατὰ τῆς Βουλῆς φηρισθὲν
Νομοσχέδιον, περὶ πληρωμῆς τοῦ τμήματος τοῦ πλοίου ἡ
Ἀθηνᾶ εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας Μ. Α. Τζαμαδὸν καὶ λοιποὺς συν-
διοκτῆτας, τὸ ὅποιον ἡ Κυβέρνησις ἤρξατο παρ' αὐτῶν, καὶ τὸ
ὅποιον ἀποτελεῖ μέχρι σήμερον μέρος τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου,
καὶ τὴν ἀπολογίαν αὐτοῦ ἔθεσεν, ἔχοντα ὡς ἔπεται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλλω
εἰς τὴν Γερουσίαν Νομοσχέδιον περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ
πλοίου τοῦ Μ. Α. Τζαμαδὸν καὶ λοιπῶν συνδιοκτῆται, τὸ
ὅποιον ἐξποιήθη παρὰ τὸν ἐγκρίνον πρὸς τὴν ἑλληνικὴν Κυ-
βέρνησιν, καὶ ἀποτελεῖ μέχρι σήμερον μέρος τοῦ ἑλληνικοῦ
στόλου.

Ἐθέσθη λαπομῶν τὰ περὶ τῆς παραγωγῆς τοῦ πλοίου
τούτου διὰ τῆς ἀπὸ 3 Μαΐου ε. ε. πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθέσεως
μου, λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω διὰ τῆς παρούσης ἀντι-
τυπῶν αὐτῆς μετὰ τῶν πρακτικῶν τῆς συζητήσεως καὶ ἐπι-
φωρίσεως τῆς Βουλῆς, ἵνα λάβῃ γνώσιν αὐτῶν καὶ ἡ Γερουσία,
ὅπως ἀναγνωρίζοντα τὸ δικαίον τῶν ἀξιωσίων τῶν ἐγκρίνων
ἰδιοκτῆται, ἐλαφίσιν ὅτι θέλει ἐπιφέρει τὴν ἐπιφωρίαν τῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουνίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΕΡΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον, ἐπιφωρισθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς,
θέλει ὑποβληθῇ παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουρ-
γοῦ καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ ὑποσχερῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ
τὴν συζήτησιν.

Ἀθῆναι, τὴν 17 Ἰουνίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπερραίσαντες καὶ διατάττοντες.

Ἄρθρον 1. Ἐγκρίνεται ἡ ἀπόσις τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς
τοὺς Μ. Α. Τζαμαδὸν, Ἀναστ. Τζαμαδὸν, Πασταλιὸν Βουδαύργον
καὶ Ἀλέξανδρον Τζαμαδὸν ὀφειλουμένης ποσότητος ἐκ δοκαμῶν
66, 691: 83 διὰ τὸ πλοῖον τοῦ παρ' αὐτῶν κατὰ τὸ 1831
εἰς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν πωληθέντος πλοίου τινος ἐν Ἀθῆναις
καλούμενον.

Ἄρθρον 2. Ἡ ἀπόσις τῆς ἐν τῷ προσηγουμένῳ ἄρθρῳ δια-
λαμβανουμένης ποσότητος θέλει γίνεαι εἰς τρεῖς ἰσκι δόσεις, πλη-
ρωθησομένης ἐπὶ τρία ἔτη, καὶ τὸ πᾶν ἐκάστης δόσεως θέλει
συμπεριληφθῇ εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ἐτῶν 1849—
1851.

Λόγον 3. ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὁ Ὑπουργὸς Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ἀπεφασίσθη δὲ νὰ γίνουν πέντε ἀντίγραφα τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ νὰ διανεμηθῶν εἰς τὰ Τμήματα, τὴν δὲ προσεχῆ πέμπτην, 23 ἰουνίου νὰ συζητηθῇ.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἐλυσεν τὴν Συνεδριάσιν περὶ τὴν 12 ὥραν τῆς μεσημέρας, ἀναγγελλας ὡς ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἐπομένης, τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Νομοσχεδίου.

Ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
Ν. Ι. ΜΕΛΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Χρυσόγελλος
Ι. Χ. Πέτρου

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 23 ἰουνίου 1869.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν, παρόντων 33 μελῶν, ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος Κ. Σ. Καλογερόπουλος, κωλυμένου τοῦ Κ. Προέδρου, κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως, ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται, μηδεμίαν γενομένην ἐνστάσιν.

Ἀπαγγελλάντος τοῦ Κ. Προέδρου ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως προτίθεται ἡ συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου, περὶ πληρωμῆς τοῦ τιμήματος τοῦ πωληθέντος εἰς τὴν Κυβέρνησιν πλοίου ἀπὸ τοῦ 1831 παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν Κυρίων Τζαμαδῶν καὶ λοιπῶν συμμετόχων, ὁ Κ. Γραμματεὺς ἀνέγνωσε τὸ Νομοσχεδίον, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου λαβὼν τὸν λόγον εἰς τῶν Γερουσιαστῶν δὲν ἔχει σκοπὸν, εἶπε, νὰ προσέλθῃ τὸ πρῶτον Νομοσχεδίον, διότι, ἀναγνωρίζων τὰ δίκαια τῶν ἀπαιτούντων, εἶναι κατὰ πάντα σύμφωνος καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ καὶ τὰ καθέκαστα, διὰ τοῦτο καὶ ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐκπληρῶσιν τὰς πρὸς αὐτοὺς ὑποχρεώσεις της, εἴτε ἐκ συναλλάγματος πηγαζουσιν εἴτε ἄλλως πως· παρατρεῖ μόνον ὅτι καὶ ἄλλαι τοιαύτης φύσεως ἀπαιτήσεις ὑπάρχουν, καὶ ἡ

Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ λάβῃ γενικώτερον μέτρον πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἰδιοκτητῶν· δύναται τις νὰ μᾶς ἀντιτάξῃ, ὅτι ὑπάρχει διαφορά μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς προκειμένης· διότι τὸ μὲν πλοῖον, περὶ οὗ ὁ λόγος, ὑποτάσσῃ ἐπὶ συμφωνίαν νὰ πληρωθῇ τὸ τίμημα ἀπὸ τὴν Τράπεζαν, τὰ δὲ, ἄλλως πως· ἄλλ' ὅλα ταῦτα εἶναι συναλλάγματα καὶ ὡς τοιαῦτα εἶναι δίκαιον νὰ ἐκπληρωθῶν καὶ ν' ἀποζημιωθῶν οἱ ἰδιοκτῆται, ἀδιάφορον δὲ ἂν ἡ Κυβέρνησις ἀνεγνώρισεν τὴν Τράπεζαν, καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑποχρεωθῇ μόνον νὰ ἀποζημιώσῃ τοὺς περ' αὐτῆς ἔχοντας λαμβάνειν, τοὺς δὲ λοιποὺς εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπαγομένους νὰ παραλείβῃ· τοιαύτος λόγος, Κύριοι, δὲν εἶναι ἰσχυρὸς, ὡς ἀντιθέτων εἰς αὐτὸ τὸ Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ νὰ διανεμηθῇ ἡ δικαιοσύνη εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς πολίτας ἐξ ἴσου. Τοιαύτης φύσεως πλοῖα εἶναι 4 ἢ 5, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταριθμεῖται καὶ τὸ τοῦ Μακαρίου Αποστόλη τοῦ Ναυάρχου τῶν Τυρῶν, μεγάλης θυσίας καὶ ἐλθουλεύσεως εἰς τὸν ἱερὸν τῆς πατρίδος ἀγῶνα προσενεγκόντος καὶ δυσυχὴν οἰκονομικὴν καταλιπόντος. Τὸ πλοῖον τοῦτο, ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις δέκα ἔτη μεταχειρίσθη εἰς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν, ἐξέποισεν αὐτὸ πρὸ ὀλίγων μηνῶν, λαβούσα τὰ χρέη χωρὶς νὰ δώσῃ οὐδὲ μέρος αὐτῶν εἰς τοὺς δυσυχεῖς κληρονόμους τοῦ μακαρίου. Διὰ τοὺς λόγους τούτους θεωρῶ δίκαιον, εἶπε, καὶ νόμιμον νὰ συστήσῃ ἡ Γερουσία εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν, καὶ τὰς ἄλλας, ὅσαι εἶναι τῆς αὐτῆς φύσεως, διὰ νὰ ληρῇ γενικὸν μέτρον καὶ περὶ τούτων. Προσέθηκε δὲ, ὅτι διὰ νὰ γίνῃ κάτοχος ἡ Κυβέρνησις τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ πλοίου, πρέπει νὰ ἔχῃ τίτλον τινα, ὁποῖον ἢ νὰ χρειαστῇ ὁ πολίτης καὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ κατάρχῃ τὴν περιουσίαν του, ἢ ἂν ᾖ πλοῖον, καὶ κατεδικάσθῃ ὁ πολίτης διὰ ληροπλοῖον, ἢ ἂν ὑπῆρξεν συναλλάγμα ἀγοραπωλησίας, ἢ ἐκμισθώσεως· μὴ ὑπάρχοντος δὲ οὐδενὸς ἐκ τῶν ἀνωτέρω, ἡ Κυβέρνησις τότε ἀβιαιρέτως κατακρατεῖ τὴν ξένην περιουσίαν, καὶ ἐπομένως κατὰ τὸν Νόμον ὀφείλει νὰ ἀποζημιώσῃ τὸν ἰδιοκτῆτην δι' οἰοῦνδήποτε μέσου δυνατῇ. Τὸ μέτρον τοῦτο εἶναι σύμφωνον μὲ τὰς ἀποράσεις τῆς τελευταίας Ἑθνικῆς Συνελεύσεως, τὸ ἔθνος αὐτὸ ἀνεγνώρισεν διὰ ὑπερίσματος τὰς ὑποχρεώσεις ταύτας, καὶ ὅ,τι γίνεσθαι διὰ τὸν ἕνα, πρέπει νὰ γίνεσθαι καὶ διὰ τοὺς ἄλλους, τοὺς ἔχοντας τῆς αὐτῆς φύσεως ἀπαιτήσεις. Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους ἐπρότεινεν ἐπικαιρημένους νὰ συνηθῇ στενῶς ἡ προκειμένη ὑπόθεσις εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἵνα λάβῃ πρὸνοιαν καὶ περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν λοιπῶν πλοίων,

Πρακτ. Γερουσ. (Περίοδος Β'. Σύνοδος Β'.)

14.

σύμφωνα και με τὰς αποφάσεις τῆς Εθνικοσυγκλήσεως. Ἐγώ δέ, εἶπε, πλήρη πεποίθησιν ὅτι καὶ τὸ Σ. Σώμα θέλει παραδεχθῆ τὴν γνώμην μου, καὶ ὁ Κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, παρὼν κατὰ τὴν σύγκλησιν ἐμπνεύμενος ἀπὸ τὰ αὐτὰ αἰσθήματα θέλει ἐνεργῆσαι σύμφωνα με τὸν Νόμον καὶ τὴν δικαιοσύνην.

Ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἀπαντῶν εἰς τὸν προαγορεύσαντα, συνομολογῶ, εἶπεν, ὅτι εἶναι ἀντισυνταγματικὸν τὸ νὰ μὴ διανέμῃται ἡ δικαιοσύνη ἐξ ἴσου εἰς ὅλους τοὺς πολίτας, παρατηρῶ δὲ εἰς τὸν προαγορεύσαντα, ὅτι τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον οἱ προκαταγοὶ μου ἐπικαλέσασιν, ἀκούοντως συνιστᾷ τὴν δικαιοσύνην τῆς Κυβερνήσεως, παρέχον ἐγγύγῃ καλῆς πίστεως ὡς πρὸς τὰ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῶν πολιτῶν συναλλάγματα ἢ πράξεις αὐτῆς εἶναι ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἐκτελέσεως τῶν αποφάσεων τῆς Εθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ ταύτην θέλουν διαδεχθῆ καὶ ἄλλαι οἱομαι, ὅταν οἱ ἔχοντες ἀπαιτήσεις τοιαύτης φύσεως ἀναφερθῶσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπρωξάν μέχρι ταῦτα, περιμένοντες νὰ ἴδωσι τὴν τύχην τοῦ προκείμενου Νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον ἡ Βουλὴ παρέρχεται παραδεχθῆ. Ἐγώ δὲ χρυστὰς ἐλπιδας, ὅτι καὶ ἡ Σ. Γερουσία θέλει τὸ παραδεχθῆ. Χαίρει δέ, εἶπε, διὰ τὴν ὁμίαν εὐρίσκει προθυμίαν εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα εἰς τὴν ἐπιψύχσιν τοιαύτων νόμων, οἷος ὁ προκείμενος βεβαιωθῆτε δὲ, Κύριοι, ὅτι καὶ οἱ Ὑπουργοὶ θέλουν παντὶ προθυμίᾳ ἐκτελεσθῆ τοιαύτων αποφάσεων, ἀρκεῖ νὰ διδώσιν εἰς αὐτοὺς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα τὴν συνδρομὴν των.

Ἐτέρος τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν παραδεχόμενος, εἶπε, τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου σύμφωνα κατὰ πάντα με τὸν προαγορεύσαντα ἐντιμὸν Γερουσιαστὴν, παρατηρῶ μόνον, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ προκείμενη ὑπόθεσις σχετίζεται με τὴν συσταθείσαν ἐπὶ τοῦ αὐδιῶμου Κυβερνήτου Τραπεζῶν, διότι εἰς ταύτην εἶχε κατατεθῆ τὸ κεφάλαιον τοῦ τμήματος τοῦ προκείμενου πλοίου, οὐρεῖται ἡ Κυβέρνησις νὰ συμμορφωθῇ με τὴν περὶ ταύτης ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως, ἔχουσιν κατὰ γράμμα οὕτως «Περὶ τῶν » ἐκ τῆς Εθνικῆς Τραπεζῆς μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ Κυβερνήτου » τῆς Ἑλλάδος προσηκόντων χρεῶν οὐρεῖται ἡ Νομοθετικὴ » Ἐξουσία νὰ λάβῃ ταρίστην πρόνοιαν, ὥστε ἐντὸς τῆς Α' Βουλῆς Συνόδου νὰ κανονίσῃ τὸν τρόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς » ἀποτίσεως αὐτῶν. » Ἐπομένως ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ἀπόφασις πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ὅλα ἐν γένει τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως γόνη.

Μηδενὸς δ' ἀντιπρόσας, ἀπερασίθη νὰ συσταθῶσιν αἱ ἀνωτέρω παρατηρήσεις εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διὰ νὰ καθυποβάλῃ τὸ συντομωτέρον εἰς τὰς Βουλὰς Νομοσχέδιον, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς Εθνικῆς Συνελεύσεως. Ὁ Κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν συνομολογῶσεν. Ἐπὶ ταύταις ἐγένετο παραδεχτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχεδίου.

Ἀναγνωσθέντα ἀποκρίθας τὰ άρθρα 1, 2, καὶ 3, ἐγένετο παραδεχτὰ ὅσον τινὸς τροπολογίας. Ψηφορηθὲν ἐπὶ τέλους τὸ σύνολον ἐγένετο παραδεχτὸν διὰ ψήφων 30, κατὰ τριῶν, ἔχον, ὅπως ἐληφίθη παρὰ τῆς Βουλῆς, καὶ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Γερουσίαν κατὰ τὴν Συνεδρίαν τῆς 21 ἰουνίου ε. ε.

Μετά τοῦτο εἰς τὸν Κυρίον Γερουσιαστὴν ἐπρότεινε νὰ προσκλήθῃ τὸ Ὑπουργεῖον εἰς ἐνδεχόμενὴν συνεδρίαν διὰ νὰ δώσῃ πληροφορίας περὶ τῶν κατὰ τοὺς Νομικοὺς οἰκονομικοὺς καὶ κυβερνητικοὺς πρακτικῶν βλαπτικῶν, καὶ στραλειῶσιν ἐκ μέρους τοῦ Μεταβατικοῦ Σώματος, περὶ ὧν εἰς τὸν Κυρίον Γερουσιαστὴν ἔλαμε καὶ ἄλλοτε λόγον ἐν δημοσίᾳ Συνεδρίᾳ, καθ' ὅσον μάλιστα ταῦτα ἐπιβεβαιώνονται καὶ ἀπὸ ἄλλας ἐφημερίδας, καὶ τὸ Ὑπουργεῖον αὐτὸ, εἰς λίαντι, ἐξέδωκε περὶ τούτων διατάγας. Ἐτέρος τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν προσέθεκεν, ὅτι καὶ εἰς Ναύπλιον ἔλαβον χρεῶν τοιαύτα ἀθεμιτοεργήματα, καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐπέμειλεν ἐπιστολὴν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐπιτήδεως, ἀγνοεῖται μολοταῦτα μέχρι ταῦτα ποία μέτρα ἔλαβε τὸ Ὑπουργεῖον, διὰ τοῦτο προτείνει νὰ ζητηθῶσι καὶ περὶ τούτων πληροφορίαι τὴν ὁμοτίαν ἡμέραν. Ἄλλος, συμφωνῶν με τοὺς προαγορεύσαντας ἐπρότεινε νὰ ῥηθῇ ἡ προσεχὴς Τρίτη 28 τοῦ παρόντος, καθ' ἣν οἱ Κύριοι Ὑπουργοὶ παρουσιασθέντες θέλουν πληροφορεῖται τὴν Γερουσίαν, ἐὰν ἔχοντι ἀληθείας ὅσα δημοσιεύονται διὰ τοῦ τύπου, καὶ διερχόμενται παρὰ πολλῶν περὶ τῶν ἀθεμιτοεργημάτων τοῦ Μεταβατικοῦ Σώματος, διότι εἶναι ἐκνότης καὶ τοῦ νόμου καὶ τῆς δικῆς, καὶ τῆς ἐθνικῆς ὑποχρέωσης νὰ καλύπτονται με τὴν σιωπὴν τοιαῦτα ἀθεμιτοεργήματα, ἐὰν τινὲς ἐπρωξήσαν.

Ἀπερασίθη δὲ νὰ σταλῇ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν εἰς τὸν Κυρίον Προέδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου πρὸς γνῶσιν τῶν Κυρίων Ὑπουργῶν, διὰ νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν Συνεδρίαν τῆς ἐρχομένης Τρίτης 28 τοῦ παρόντος, καὶ νὰ δώσωσι, καθ' ὅσον ἀνέκει εἰς ἕκαστον, τὰς ζητούμενας πληροφορίας. Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Ι. Σταύρου

Ζητούντος τεσσαρκακονθήμερον απουσίας άδειαν άπερασίσθη δε να τῷ χορηγηθῇ κατὰ τὰ προαπορασιθέντα.

Επομένως ὁ Κ. Πρόεδρος έλυσε τὴν Συνεδρίασιν περὶ τὴν 12 ὥραν τῆς μεσημβρίας, άπαγγελίας ὡς ἡμερησίαν διατάξιν τῆς ἐπομένης τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν.

Ὁ πρεσβυτέρων Ἀντιπρόεδρος
Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
Ν. Ι. ΜΕΣΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Χρυσόγελος
Σ. Θεοχρόπουλος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 25 Ἰουνίου 1849.

Ανάγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν, παρόντων 29 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν π. μ.

Τὰ πρακτικά τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως, ἀναγνώσθη, ἐπικυροῦνται, μηδεμίαν γενόμενης ἐστάσεως.

Μετά τοῦτο ἀνεγνώσθη ἀναφορά τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Μ. Α. Καίτη, ζητούντος τεσσαρκακονθήμερον απουσίας άδειαν άπερασίσθη δε να τῷ χορηγηθῇ τριάντα μόνον ἡμερῶν.

Επομένως ὁ Κ. Πρόεδρος έλυσε τὴν Συνεδρίασιν περὶ τὴν 12 ὥραν τῆς μεσημβρίας.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
Ν. Ι. ΜΕΣΗΣ
Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Χρυσόγελος
Σ. Θεοχρόπουλος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 28 Ἰουνίου 1849, ἡμέρα Τρίτη.

Ανάγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 28 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 10 1/2 ὥραν π. μ.

Τὰ πρακτικά τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως ἀναγνώσθη, ἐπικυροῦνται, μηδεμίαν ἐστάσεως γενόμενης.

Μετά τοῦτο ἀνεγνώσθησαν ἀναφοραὶ τῶν Γερουσιαστῶν ΚΚ. Α. Μοναρχίδου, καὶ ἰω. Καρχαίου ἐξακουμένων τοῦ μὲν τριακονθήμερον απουσίας άδειαν, τοῦ δὲ παράτασιν ἐπὶ δύο εἰσέτι μῆνας. Ἐνταῦθα παρατηρούμενον τινῶν ἐκ τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ὅτι, ἡ δὲν πρέπει να δίδεται πλέον άδεια απουσίας, καθότι δὲν θέλουν μένει παρόντα 36 μέλι κατὰ τὰ προαπορασιθέντα τοσούτω μάλλον, καθ' ὅσον διὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ τριημιτοῦ τῆς στακίδος πολλοὶ τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ἀναγκάζονται να ἀναχωρήσωσιν, ἢ να περιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων τοῦλάχιστον εἰς τριάκοντα, άπερασίσθη να χορηγηθῇ μὲν ἡ ζητούμενη άδεια εἰς τοὺς ἀναφερομένους, να περιορισθῇ δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων εἰς τριάκοντα, καὶ τοῦτο μέχρι τέλους Αὐγούστου.

Ἀπαγγελλαντος ἀκολούθως τοῦ Κ. Προέδρου τὸ ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως, ὅτι πρόκειται να δώσωσιν οἱ ΚΚ. ὕπουργοὶ τὰς κατὰ τὴν παρελθούσαν Συνεδρίασιν τῆς 24 τοῦ παρόντος ζητηθείσας πληροφορίες, εἰς τῶν Κ. Γερουσιαστῶν ἀποπεινόμενος εἰς τοὺς Κ. ὕπουργοὺς τῶν ἑσωτερικῶν, τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης παρόντας, κήρυττεν ἕκ τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰς ἐφημερίδας περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ κατὰ τὴν φθιστιδα μεταβατικοῦ σώματος καὶ τῶν ἐν Ναυπλίῳ στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ἀρχῶν ἵγνται ἀληθείας καὶ κατὰ πόσον καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὅποια τὰ λαρόντα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μέτρα. Ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὕπουργός λαδῶν τὸν λόγον, εἶπεν, ὅτι πρὶν προῶ εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως θέλατε με συγχωρήσει, Κύριοι, να σῆς παρατηρήσω, ὅτι οἱ ὕπουργοὶ σπανίως προσκαλεσονται να δώσωσιν πληροφορίες ἐνώπιον τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων διὰ τὰ γραφόμενα εἰς τὰς ἐφημερίδας, οἱ ὕπουργοὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὰς πράξεις των, καὶ τούτων ὀρεῖλουν να δίδωσι λόγον, ὡς ἂν προσκαλοῦνται ἀπὸ τὰ Νομοθετικά Σώματα. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ταγματάρχην Τῆχον διοικητὴν τοῦ κατὰ τὴν Στερεὴν Ελλάδα μεταβατικοῦ σώματος θέλω σῆς ὑποβάλλει, Κύριοι, τὰς πράξεις αὐτὰς τοῦ ὕπουργείου περὶ δὲ τῶν ἐν Ναυπλίῳ συμβάντων, θυμολογῶ, ὅτι εἶλατε χώραν ἐκεῖ σκανδαλώδης τις πράξις, ἥτις ὡς ἀντικειμένη καὶ εἰς τὸν νόμον καὶ τὴν δικαιοσύνην συγκαίνησε τοὺς πολίτας, καὶ εἶλασε τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ἐνήργησε κατὰ τὸ καλὸν τῆς ὅτι ὁ νόμος καὶ ἡ δικαιο

σύνη ἀπήτουν, καὶ ἡ ὑπόθεσις ἔλαβεν ἤδη πέρας· ἔχει δὲ οὕτως· κατὰ τὴν 9 Μαΐου ἐκολούθησαν εἰς Ναύπλιον κλοπὴ μιᾶς καρφίτσας παρὰ τινος Ζαφράνου, τὴν ὅποιον ἡ Ἀστυνομία συλλαβούσα ὡς ὑποπτον ἐπέμψεν εἰς τὴν χωροφυλακὴν τὴν πρῶταν τῆς 10 εὐρέθη ὁ ἄνθρωπος οὗτος κακομεταχειρισμένος, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐδόθη ὑπόνοια κατὰ τὸν ἄρχον, ὃ δὲ εἰσαγγελεὺς ἐπικηρύχας προαγγεῖα τῆς ἀνακρίσεως ἀπέλυτον αὐτόν. Ὁ Νομάρχης ἀνέσπει τὸ γεγονός εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, προσθέτων, ὅτι ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐπαλύθη τῆς προαγγεῖας ὑποθέσεως, συγγράμως δὲ καὶ τὸ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ναυπλίας διέδυνε πρᾶξιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον δι' ἐπιστάτης ἐπιτροπῆς, κατὰ συνέπειαν τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν διατάγαι τοῦ Ὑπουργείου (τὰς ὁποίας ἀνέγνωσε)· ἔλαβον δὲ χώραν καὶ ἄλλα ἐγγράμματα, τὰ ὅποια χάριν συντομίας παραλείπω· ἡ περὶ τῆς ὁλοῦς ὑποθέσεως, εἶπεν, παρεπεμβῆναι εἰς τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν, ἥτις ἐκήρυξε τὰ καθήκοντά της μετὰ τὴν μεγαλειότητα ἀκριβοῦσαν, καὶ ὡς ἀποδείξιν τούτου φέρει τὸ βούλευμα δυνάμει τοῦ ὁποίου παρεπεμβήσαν εἰς δίκην τινὲς τῶν χωροφυλάκων καὶ ὁ υπομοίραρχος ἑνὸς αἰκίων μόνον, καὶ οὐχὶ βασιάνων, ὡς ἐβρίθη εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὃ δὲ Ἀστυνομὸς ἀπελύθη εὐρείας αἰτίας, ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῶν δικαστικῶν ἀνακρίσεων· πρὸς τὰς ἀντιτάξεις εἰς τὸν Κ. Γερουσιαστῶν, ἀπὸ τὰς ἐκθέσεις, εἶπεν, τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ παρατηρῶ, ὅτι αἱ ἀρχαὶ τῆς Ναυπλίας παρεμάρτυσαν ὅπως τὸ πρᾶγμα παρασιωπήσασιν ὅλα τὰ περιστατικά, τὰς κλιώσεις καὶ βασιάνους τοῦ συλληφθέντος, αἱ ὅποια ἂν δὲν ἐλαμβάνον χώραν δὲν ἤθελον συνταράξαι τοὺς πολίτας ἐπὶ τοσούτον, ὥστε νὰ ἐπικηρύχῃ τῆς ὑποθέσεως τὸ Ἀνωτάτου Συμβούλιον. Ὁ ἀντεισαγγελεὺς, Κύριοι, κλυθεύσας τὸν δυσταχὴ Ζαφράνον ἀπὸ τὰς βασιάνους, καὶ τὴν ὅποιον οἱ ἱερεῖς ἐπισκερθεύοντες ἀπεράνθησαν, ὅτι ἡ ζωὴ του διατρέχει κίνδυνον ἐνεκα τῶν ἐπανεμεινόμενων κακώσεων κλπ. Ἐπὶ τούτοις, Κύριοι, νὰ ἀναγνωσθῇ ἡ ἐκθεσις τοῦ ἀντεισαγγελεὺς, τὴν ὅποιαν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἔχει ἀνὰ χεῖρας, διὰ νὰ πεισθῇτε περὶ τῶν τοιούτων ἀβιαιτουρημάτων· προσέθηκεν δὲ, ὅτι ἐκτός τοῦ Ζαφράνου, ἐδρα-νίσθη μία ὑπηρετρία διὰ νὰ ὁμολογήσῃ κατ' αὐτοῦ, καὶ εἰς τῶν πολιτῶν εἰς τὸν ὅποιον ὁ Ζαφράνος ἀναγκάζομενος ἀπὸ τὰς βασιάνους, εἶπεν ὅτι ἔδοσε τὴν καρφίτζαν, ἀπῆλθον περὶ τὸ μεσ-γύγιον ἀπὸ τῆς Πράνουιν εἰς τὴν Μαιμαρλίαν, καὶ ὅλα ταῦτα διὰ τὴν πολυτίμητον ὀδὸν καμπερτζαν, ἥτις ἀκολούθως εὐρέθη εἰς τὴν ἀγορὰν. Ἐκ τούτου βλέπετε, Κύριοι, τὴν ἀθωότητα τοῦ

ἀνθρώπου τούτου, ὅστις ὑπέστη ὅλα τὰ βασανιστήρια κατ' ὅλην τὴν νύκτα, ἀστυγάλλους εἰς τοὺς μνηστῆρας, ραβδισμούς καὶ βασάνους βανδαλικὰς· αἱ γυναικαὶ φωναὶ τοῦ βασανιζομένου συνεκίνησαν τοὺς πολίτας, συρρέσαντας εἰς τὸν τόπον τῆς καταδικῆς, καὶ μόλις τὴν αὐγὴν ἡ παρουσία τοῦ ἀντεισαγγελεὺς ἔσωσε τὸν ἄνθρωπον εὐμενόμενον εἰς ἐλασινὴν κατάστασιν, καὶ αἱ πολέμειοντες τοιοῦτα ἀβιαιτουρημάτα εἶπον ὅτι ἐκρήμισσε ζήτην νὰ δραπέτευσιν· καὶ τούτο διέδωκε καὶ ὁ Νομάρχης. Ἐπικαλούμαι τὴν ὁμολογίαν ἐπὶ ὅλῃν ταύτην τοῦ ἐντιμοῦ συναδελφοῦ μας Κ. Παπαλεξοπούλου, εὐρεθέντος κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν εἰς Ναύπλιον, ὅστις, ὡς μὴ ἐδιδόκωσι, δὲν ἤθελε τὰ πιστεύσει, ἐὰν δὲν ἦσαν αὐτόπτης τῶν τραγικῶν τούτων σκηνῶν. Ὁ Κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δὲν μὲν ἀνέγνωσε καὶ τὴν ἀναφοράν τοῦ Νομάρχου, ἀπὸ τῆς ὁποίας θέλετε πεισθῆ κατὰ πόσον ἐκ προθέσεως παρεμάρτυσε τὸ γεγονός· ἂν τοιοῦτα γίνονται, Κύριοι, εἰς τοιαύτην πόλιν, εἰς τὸ Ναύπλιον, τί πρέπει νὰ συμπεράνωμεν διὰ τοὺς ἀπωτέριον τόπους, ὅπου αἱ πράξεις τῶν ὑπὸ κλήρῳ τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἔχουν μίαν πολ-λὴν καὶ νομίμον μάστιγαν; δι' ὅλα ταῦτα ἡ Κυβέρνησις θέλει νὰ βεβαιωθῇ τὸν νόμον, τοὺς παθόντας, τοὺς πολίτας, τιμωρούσα προκριντικῶς τοὺς ἐνόχους τοιούτων ἀβιαιτουρη-μάτων, ἅτινα κατατάραξιν τοὺς κόλπους καὶ εἰρηνικοὺς πολί-τας τῆς Ναυπλίας, καὶ θέλει νὰ φέρῃ τὴν ἡσυχίαν διὰ τῆς ἀντι-καταστάσεως τῶν προσώπων, τὰ ὅποια συνετέλεσαν εἰς τοιαῦτα κακομετρήματα, ἢ ἤμελλαν νὰ ἐκπληρώσωσι τὸ καθήκον των. Ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς ἀντικρούων τὸν προαγ-γεύσαντα, εἶπεν, ὁ προλαίλας ἐντιμὸς Γερουσιαστὴς δὲν ἐπρό-σθεσε τι περισσότερον παρὰ τὰ λεγόμενα περὶ ἐμοῦ. Δὲν ἔμ-πορῶ, Κύριοι, παρὰ νὰ ἀποδοκιμάσω καὶ ἐνὶ τοιαύτῃς ἀθε-μίτου πράξεϊ, καὶ τούτῳ ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων ἐπιστημῶν τοῦ Ὑπουργοῦ ἐγγράμῳν· τὰ δὲ βασανιστήρια, περὶ ὧν ἀνέγραψα, δὲν ἀποδοκιμούνται, καὶ ἐκ τούτου δὲν δύναμεθα νὰ καταδικάζομεν ἀρχῶς καὶ μάλιστα ὑπάρχοντος δικαστικοῦ βουλεύματος. Ἄλλως πρέπει νὰ πιστεύσωμεν τὴν κοινὴν φήμην, καὶ οὐχὶ τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπορρέει κυρίως ἡ ἀλήθεια· εἶναι ἀληθὲς, Κύριοι, ὅτι ὁ Νομάρχης δὲν ἔλαβε τὸ γεγονός ὑπὸ σοβαρὰν ὄψιν, ὅπως ἡ Κυβέρνησις, ἂν καὶ συνετέλεσε κατὰ μίαν μέρος εἰς τὴν ἀνακαλύψιν τῶν κακώσεων, αἵτινες μολαταῦτα δὲν εἶναι ὅπως ἡ κοινὴ φήμη τὰς μεγαλύνει· ἐθεώρησα δὲ περιττὸν νὰ σῶς ἀναγνώσω τὰ ἐγγράματά του, ἀφ' οὗ

τὴν ἑλλείψιν ταύτην ἀνεπλήρωσα διὰ τῶν ὑπουργικῶν ἐγγράφων· ἐκ τούτου δὲν ἔχω τὴν παραμικρὰν ἀφορμὴν νὰ τιμωρῶμαι τὰς Διοικητικὰς ἀρχὰς ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀν δὲ ἀκολουθῶς δοθῇ αἰτία, θέλω πράξει ὅ,τι ὁ νόμος καὶ ἡ δικαιοσύνη απαιτοῦν· ἀν δὲ ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ Ναυπλίας ἔχῃ λόγους κατὰ τοῦ Ἀστυνομίου ὡς προτείνῃ τὴν παῦσιν του, ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο οὐκ ὅτι καὶ τὸν Δημοτικὸν νόμον προσβάλλει καὶ ἀποργῶντας ἤδη λόγους δὲν ἔχει, ἤθελε δὲ εἰσθεῖαι ἀδικον νὰ θυσιαζόντων οἱ ὑπάλληλοι δι' ἀπλῆς μόνον εἰρήμης.

Ὁ προαγορεύσας Κ. Γερουσιαστὴς ἐξήγησε ν' ἀναγνωσθῇ ἡ πράξις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἡ ἐκθέσις τοῦ Ἀντισυγγελέως πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπιφυλακτόμενος νὰ εἰρῇ ἀκολουθῶς ἐπὶ αὐτῶν τὰς ἀνεκλῶσας παρατηρήσεις. Πρὸς ὃν ἀπήντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν, ὅτι ἡ πράξις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ναυπλίας ἔκρυπτε, καὶ ἐπομένως δὲν δύναται νὰ ἀναγνωσθῇ, ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐκθεσιν τοῦ Ἀντισυγγελέως, ὡς ἀπαντήσῃ εἰς τὸν Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν. Πρὸς ταῦτα ἀνέταξεν ἑτέρος τῶν Κ. Γερουσιαστῶν τοῦ ὁποίου τὴν μαρτυρίαν ἐπικαλέσθη ὁ πρῶτος ἀγορεύσας, δὲν ἤθελον λάβει τὸν λόγον, εἰπὼν, ἔάν δὲν ἐδίδουν τὴν ὑπόληψιν τῶν συμπολιτῶν μου προσβαλλομένην, τὴν ἀληθεῖαν παραμορφωμένην, καὶ τὸν νόμον παραβιάζομενον ἀπὸ τὰς ἐν Ναυπλίᾳ ἀρχὰς. Δὲν ἐκτείνωμαι εἰς τὴν ἐξιστόρησιν τῶν γεγονότων, διότι τοῦτο ἐπραξεν ὁ ἐντιμὸς συναδελφός μας, περιωρίζομαι μόνον νὰ διαβεβαιώσω τὸ σεβαστὸν Σώμα, ὅτι ὁ πολίτης Ζαφθάνος ἐστρεβλώθη, ἐμαστιγώθη ὑποστάς ὅλα τὰ βασιανιστήρια, τὰ ὅποια ἐπροξένησαν φρίκην καὶ ἀγανάκτησιν ὅχι μόνον εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ναυπλίας, ἀλλ' εἰς ὅλην ἐν γένει τὴν κοινωνίαν, καὶ μολταυτὰ αἱ ἀρχαὶ τῆς Ναυπλίας ἐκ προθέσεως παρεμάρρωσαν τὰ γεγονότα. Ἡ ὑπερέτρια, Κύριε, ἐνεκα τῶν ἐκδηλώσεων τοῖς ὁποίοις ὑπέστη καὶ διὰ νὰ ἀπαλλαγθῇ ἀπὸ τὰς χεῖρας ταιούτων δυνάμεων ἐναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ ψευδῶς, ὅτι ὁ περὶ αὐτοῦ ὁ λόγος Ζαφθάνος ἐλάβε τὴν καριέραν, αὐτὸ τὸ Αὐτοκρατορικὸν κόσμημα, ἀξίας ὅχι πλέον τῶν 50 ἀρχ. κατὰ συνέπειαν δὲ ὁ Ἀστυνομὸς αὐθωρεῖ συλλαβὸν τὸν Ζαφθάνον διευθύνει αὐτὸν εἰς τὴν Μοιραρχίαν, ἐνθα ὑπέστη τὴν νύκτα ἐκείνην τὰ τρομερῶτα βασιανιστήρια, καὶ μόλις τὴν ἐπύθευ ὁ Ἀντισυγγελέως ἠλευθέρωσεν αὐτὸν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν βασιανιστῶν· ἡ ἱατρικὴ ἐπίσκεψις τοῦ ἀξιότιμου ἱατροῦ Κ. Βλάσση δὲν ἀρίσκει δισταγμὸν κανένα εἰς τὴν ψυχὴν μας περὶ τῶν βασιάνων, ἐνεκα

τῶν ὁποίων καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐξεπλήρη. Ὑστερον ἀπὸ τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἀθεμιτοῦργήματα πραττόμενα ἐνώπιον τοῦ Κ. Νομαρχοῦ, τὰ ὅποια ἀντὶ νὰ συγκινήσουν καὶ αὐτὸν ὡς πάντα ἄλλον καὶ νὰ πράξῃ, τι ἡ σοβαρὰ αὐτὰ περίστασις ἀπῆται, εὐρίσκουμεν εἰς αὐτὸν τὴν μεγαλύτεραν ἀδυσφορίαν, ἀν καὶ προσεκληθῇ παρ' ἐντιμῶν πολιτῶν μετρησάντων τὰς κόλασμούς ταύτας πράξις ἀποδιδωμένης εἰς τὸν Ἀστυνομόν. Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ναυπλίας δὲν ἔδυνάτο, Κύριε, νὰ θεωρήσῃ μὲ ἀδυσφορίαν τὴν προκατεμένην περιττατὴν, ὅπως ὁ Κ. Νομαρχὴς, ἀλλὰ συνῆλθεν ἀρέσως εἰς διακρίσιν προσλάβον δύο συμπληρωματικὰ μέλη ἀντὶ δύο συμβούλων οἱ ὅποιοι ἔχοντες φίλους καὶ Πατέρα τὸν Νομαρχὴν, Φρουραρχόν, καὶ Ἀστυνομόν, ἠνέθησαν νὰ λάβουν μέρος καὶ ἀπεφανθῇ κατὰ τὸν ταυτότων ἀθεμιτοῦργημάτων διὰ πράξεώς του, τὴν ὁποίαν διεδίδασκεν εἰς τὸν Κ. Νομαρχὴν, ὅστις ἔτι μόνον ἀπεποιθῇ τὴν παραδοχὴν τῆς πράξεως, ἀλλ' ἐλάβε καὶ τὴν ἀντιδικεῖν νὰ γράψῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅτι ὁ Ζαφθάνος ἐπληρώθη πᾶσιν ἐκ τῆς ἀνάγκης, καὶ ὅτι τὰ περὶ βασιάνων κλπ. εἶναι ἀποτέλεσμα βλαδιουργίας. Εἰς αὐτοὺς ἐν γένει, εἶπε, τῶς θερμοὺς ὑπάρχον διαιρέσεις, ὡς καὶ εἰς Ναυπλίαν, εἰς τὴν προκατεμένη ὁμοίαν περίστασιν ὑπῆρξε γενικὴ σύμφωνοις εἰς τοὺς κατοίκους, διότι τὰ γεγονότα ταῦτα ἐπράξοντο εἰς αὐτοὺς τὴν μεγαλύτεραν ἀγανάκτησιν, καὶ ἀποδείξαι εἶναι ἡ ἐκ Ναυπλίου στάσις ἐκτακτὸς ἐπιτροπὴ εἰς τὴν καθύδραν ἐκ τῶν πλέον εὐνοηλῶντων πολιτῶν, ἀλλὰ τί πρὸς ταῦτα; ὁ Κ. Ὑπουργὸς διακρίει ἀκόμη τὸν ἐπικυλούμενον εἰς τὰς διατάξεις του, καὶ τὸν Νομαρχὴν ἐπικυλούμενον εἰς τὰς διατάξεις του, ἀντὶ νὰ τιμωρήσῃ αὐτὸν παραδειγματικῶς ὕστερον ἀπὸ τοιαύτην ἐπιλήρησιν καὶ ἐπανεπίδοτον, ἢν ἐδείξαν, διαδικαγορῇ, τὴν ὁποίαν ἐπιστήμως καὶ ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ Ναυπλίας κατήγγειλε· δι' ὅλα ταῦτα απαιτοῦν ὥστε ὁ Κ. Ὑπουργὸς νὰ ἐξετάσῃ λεπτομερέστερον τὴν ὑπόθεσιν, καὶ νὰ ἐπιφέρει καταληκτικῶς θεράπειαν πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ νόμου καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν, λαβὼν τὸν λόγον, ἀντίκρουσε τὴν προαγορεύσαντα, εἰπὼν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον εἰδείξε μεγάλην δραστηριότητα, ὅπως τὸ σοβαρὸν τῆς ὑποθέσεως ἀπῆται ἐπομένως ὁ προλάλησας, δὲν ἔχει δίκαιον νὰ μᾶς ἀποδώσῃ ἀδυσφορίαν ἐπὶ τοῦ προκατεμένου, εἶναι δὲ βέβαιον, ὅτι τὸ σῶμα ἐπέστη περὶ τῆς διαγωγῆς μας ἀπὸ τὴν ἀνάγκωσιν τῶν ὑπουργικῶν ἐγγράφων, καὶ διὰ τοῦτο θεωρῶ δίκαιον νὰ ἀνακαλέσῃ

Υπουργείου διὰ νὰ λάβῃ ἔντονα μέτρα πρὸς περιστολὴν τοῦ κακοῦ. Δὲν στηρίζομεθα μόνον εἰς τὰ λεγόμενα παρὰ τῶν ἐφημερίδων· ἐκτός τούτων υπάρχουν πολλοὶ ἄλλοι βεβαιούντες τὰ πράγματα, ὅσα ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰς ἐφημερίδας, τὰ ὅποια δὲν πρέπει πάντοτε νὰ ἐκλαμβάνωμεν ὡς ἀπλὴν ἰχθὺν. Ὁ λόγος ἐν ταῦθα εἶναι, ἔάν αἱ ὑπαλλήλοι ἀρχαὶ ἐπράξαν τοῖς ὄντι τοιαῦτα προμερὰ κλοπῶν καὶ πλοῦν, καὶ ποῖα τὰ κλοπὴν κατ' αὐτῶν μέτρα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως. Πικρῶσαν, Κύριοι, ἀπὸ ἀξιοπιστῶ ὑποκειμένου, ὅτι ὑπάρχουν, ἐκτός τῶν εἰς τὰς ἐφημερίδας ἀναφερομένων, καὶ ἐκθέσεις τοῦ εἰσαγγελλέως, τοῦ Συνταγματάρχου Δήμου Δουλίου κατὰ τοῦ Δικαστοῦ τοῦ Μεταξωτικοῦ σωματεῖος Ἰζήνου, εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης, αὐτῶν ἰσχυροποιῶν τὰ γραφόμενα εἰς τὰς ἐφημερίδας περὶ τῶν κατὰ τὴν φθιωτὶδα καὶ ἀλλοῦ λαθόντων χώρων βασιανιστηρίων κλπ. Ὅταν λοιπὸν λόγους ἀρ' ἐνός καὶ κοινὴν ἔχημεν, καὶ ἀρ' ἑτέρου πράξεις ἀναφερομένης εἰς ἐφημερίδας καὶ ἐκθέσεις ὑπαλλήλων κατ' αὐτῶν τῶν πράξεων, δυνάμεθα νὰ καλῶμεν ἐνώπιόν μας τοὺς Κυρίους Ὑπουργούς διὰ νὰ μᾶς δώσουν πληροφορίας. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, Κύριοι, ἐγγράφοντο πολλὰ κατὰ κατασχέσεων στρατιωτικῶν, δὲν εἶδμεν μολαταῦτα καμμίαν ἐνέργειαν τῶν δικαστηρίων, μήτε τῆς Κυβερνητικῆς Ἐξουσίας· διότι μόνον τὰ δικαστήρια δὲν ἔχουν τὴν δυνάμιν τοῦ περιστέλλειν τὸ κακὸν καλῶντα τοῖς ἐνόχοις· τότε, κατ' αὐτὴν τὴν ἀρχήν, αἱ ἄλλαι ἔξουσιαι καθίστανται περιτταί. Τὸ γόημα τῆς πολιτικῆς συναρμολογίας ἔχει ἄλλως, πρέπει νὰ συντρέξουν πολλὰί δυνάμεις διὰ νὰ ἀποτελέσουν τὴν κυβερνητικὴν μηχανήν. Ὁ Κ. Ὑπουργὸς μᾶς εἶπεν, ὅτι τὰ διδασκόμενα εἶναι ἱερὸν, καὶ ὡς τοιοῦτον ἀπόδεικτον, ἀλλ' ὑπάρχει μέγα χάσμα μεταξὺ ἠθικῆς πεποιθήσεως καὶ δικαιοσύνης, ὡς καλῶς παρετήρησεν εἰς τῶν Κυρίων συνδεδεγμένων μας. Τὸ δικαστήριον ἐβρίσκει ἐντός τοῦ προαίου, προερχόμενον ἀπὸ στρατιωτικὴν ἀρχήν, ἀπεφάσισεν ὅπως ταῦτα, ἢ δὲ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ἦτον ἐκείνη, ἣτις ἐπρόκειτο νὰ δικασθῇ· αἰσθόμεθα τὸ δεδοκασμένον, δὲν δύναμι ὅμως νὰ ἀποσιωπήσω καὶ τὰς κατὰ τοῦτο ἀμφιβολίας μου, διότι ἐνυπάρχει διαταγμὸς τις εἰς τὴν καρδίαν μου, ὡς προεξέθετα ἀνωτέρω. (Ἐνταῦθα ἔφερε παραδείγματα διάφορα περὶ τοῦ δεδοκασμένου). Πικρῶσατε, Κύριοι, ὅτι τὰ προκαλέσαντα αἰτία τὰς βασιάνους ἦτον ἡ κλοπὴ μίαν καρφίτζας, ἀξίας δρ. 50, αυτοκρατορικῶν κόσμημα, ὡς εὐφύως τὸ ὠνόμασεν εἰς τῶν Κυρίων συναδελφῶν μας· δὲν δύναμαι

λοιπὸν νὰ ἀποσιωπήσω ἢ ὅτι ὅλα ταῦτα γίνονται σκοπίμως, ἢ συνήθως, καὶ οἱ ἄνθρωποι μὴ εἰσίσκοντες δικαιοσύνην τὰ ἀποσιωπούν. Ὁ Ἀστυνόμος ἐδύνάτο ἴσως διὰ μόνον ἀπλὴν ὑπόνοιαν νὰ παραδώσῃ τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος Χάρδανον εἰς τὸν εἰσαγγελλέα, οὐδέποτε δὲ εἰς τὴν χωροφυλακήν. Τοιοῦτον ποινιστικὸν ἔλαβε χώραν καὶ εἰς τὴν ἐνταῦθα Ἀστυνομίαν. Ἐλάττη μίαν στρατιωτικὴν στυλὴ κατ' ἑδὴν, τὴν ὅποιαν ἐν καιρῷ νυκτὸς διεῖδον ὁ ἰδιοκτήτης πρὸς τινὰ φίλον του, ἀλλ' ὁ Ἀστυνόμος, μαθὼν τὸ γεγονός, ἀδιαφύκτων, εἶπεν ὅτι δὲν ἔπρεπεν ἐν καιρῷ νυκτὸς νὰ τὴν διεῖδον. Ἴδου λοιπὸν ἀντιρατικὴ διαγωγή μεταξὺ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Ἀθηνῶν, καὶ ἐκείνου τῆς Νουπλίας, ὁ μὲν δὲν ἔλαβε μέρος παντελῶς εἰς τὴν προκαμμένην περίστασιν διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους, ὁ δὲ ἐπὶ ἀπλῇ ὑπονοίᾳ κατέφυγεν εἰς ψευδοκρίσεις, βασιανιστήρια κτλ. Πικρῶσα, κύριε, πολλὰκις νὰ λέγατε ὅτι πάντες ἀποδοκιμαζόμεν τὰ τοιαῦτα ὡς ἀντικείμενα καὶ εἰς τὴν ἡθικὴν καὶ τὸν νόμον, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε δὲν εἶδον ἀκύρη καὶ τὰ μέτρα, ἃ τινὰ ἔλαβον οἱ Κύριοι Ὑπουργοὶ διὰ νὰ καλῶσιν τὰς ἀποδοκιμασίας πράξεις· εἶδον ἐγγράφα, ἀλλὰ ταῦτα δὲν ἐπιφέρουν καὶ πάλους, διότι αὐτὰ εἶναι τὰ μέσα τῆς ἀποδοκιμασίας. Τοιαῦτα πράγματα ὑπάρχει τάσις νὰ ἐπιδοκιμαζώμεναι πολλάκις, καὶ ἂν τοῦτο δὲν ἐβλεπον, ἔβλεπον σιωπήσαν τὴν τάσιν ταύτην παλεῖν, καὶ δὲν εὐχαριστοῦμαι εἰς ἀπλούς λόγους λεγόμενους μόνον ἐνταῦθα. Τὸ Σύνταγμα φησὶ λέγει ὅτι α Ἀι βασινοὶ καταργηθῶνται· δὲν ἦτον ἀνάγκη νὰ τὸ εἴπῃ, μήπως ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς ἀπολύτου Μοναρχίας, ἢ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, ἢ εἰς ὅποιονδήποτε ἄλλον καιρὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα; ἐγὼ ὁ ἴδιος, Κύριοι, ἐρευνήσας πολλάκις μὲ τὸν Ὀδυσσεά ἐπὶ τῆς ἐνταῦθα τρομακτικῆς του, ὅτι δὲν ἦτο νόμιμον νὰ ἀνακαλύπτουν τοὺς ληστές μὲ βασιανιστήρια, καὶ αἱ πρώται τῆς Ἑλλάδος ἀκύρη Συνελεύσεις κατέρησαν ταῦτα· πιστεύω δὲ, ὅτι δὲν ἔθελε εὐθεὶς ποτὲ εἰς τοιαύτην ἀπόνοιαν Ἕλληνα νὰ νομιθεῖσιν περὶ βασιανιστηρίων μετὰ τὴν ἀνάγκησιν τοῦ Βασιλέως· εἶναι βλαπτικὴ νὰ τὸ εἴπῃ τις, καὶ μολαταῦτα πρέπει ἐγὼ νὰ ἐπιληφθῶ σήμερον τοιοῦτου θύματος, ὅπερ εἶναι τὸ ἀπανθρωπότητον καὶ θρηνωδέστατον διὰ τί ἐμὴν περὶ τοῦτου ἦδη; διότι βλέπω τοιαύτην τάσιν σήμερον, ὥστε πολλοὶ νομίζουν, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος διοικεῖται διὰ στροφώσεων καὶ λογγῶν· περιήλθον καὶ ἐγὼ ἄλλα ἔθνη, ἀλλ' εὐαγγέλιότερον ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν δὲν εἶδον, καὶ τοῦτο δὲν λέγω διὰ νὰ καυχῶμαι. Πικρῶσα πολλοὺς ἀξιοτιμούς ἄνθρώπους, λέγοντας, ὅτι συμβαίνουν μὲν τὰ τοιαῦτα,

ἀλλ' οὐχὶ ὅπως διαδίδονται, καὶ ὅτι ἡ ὠφέλεια εἶναι μεγίστη καὶ πρέπει νὰ υποφέρωμεν ταῦτα ὡς μικρά, καὶ ὅτι ἐξερῶν τὴν ἡσυχίαν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, πιθανόν νὰ ὑπάρχῃ ἡσυχία, τὴν ὁποίαν ἔλοι ἐπιθυμούμεν, ἀλλὰ τὴν κοινωνικὴν, τὴν ἀνθρωπίνην. Ὄταν μεταχειρίζομεθα τοιαῦτα μέσα, ἃ τίνα καὶ φιλόσοφοι καὶ βασιλεῖς, καὶ θεοὶ κατεδίκασαν διὰ μίαν πρόσκαιρον ἡσυχίαν, ποτὲ δὲν θέλω συμφωνῆσαι. Δὲν εἶναι μεγίστη ἀντίρρηση εἰς τὸ διάστημα τοῦτο, καθ' ὃ κυβερνῶμεθα συνταγματικῶς, νὰ βλέπῃ τις ἀπ' ἐνὸς μέρους ἀναστενόμενους τοὺς ληστές, καὶ ἀπ' ἐτέρου νὰ γέμουν αἱ φυλακαὶ ἀπὸ πολιτῶν διὰ μόνον ἀπλῆς ὑπονομίας; Ἀς ὑδεύσωμεν ὅδον ἔθνικὴν, νόμικὴν καὶ νόμιμον, καὶ ἃς εἰμεθα βέβαιοι, ὅτι τὰ δεινὰ ὅλα παύουν.

Ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἱστορικῶν ὑπουργῶν, λαβὼν τὸν λόγον καὶ αὖθις ἀντάγων, εἶπεν, ὅτι ὁ προαγορεύσας ἐντιμὸς Γερουσιαστής ἀποπεράτωσε τὴν ὁμιλίαν τοῦ ἀντι συμπεράσματος, καὶ ὅτι ἐνταῦθα δὲν ἐκθέτουεν ἀρχάς, ἀλλὰ πράξεις. Ὡς πρὸς δὲ τὰ εἰς Ναυπλίαν διατρέχοντα ἐδοῶκα τὰς ἀναγκαῖας πληροφορίες· περιερίζομαι ὅδε εἰς τὰ κατὰ τὴν φηϊσίδα, ἀλλὰ πρὶν προῦθαι εἰς τὰς λεπτομερείας, ὁρῶμαι νὰ κάμω παρατηρήσεις τινὰς εἰς τὸν προαγορεύσαντα ὡς πρὸς τὴν ὁποίαν βλέπει ὅθεν τάσιν ἐναντίον τοῦ Νόμου κλπ. Σὰς ὁμιλήσας, Κύριοι, ὅτι τὴν ἀρχὴν ταύτην δὲν ἤνυσσα, ὑποθέτω ὅμως, ὅτι τὴν ἐφαρμόζει καὶ εἰς ἡμᾶς. Ἐὰν ἐπρόκειτο διὰ νὰ ἐκθέτουμεν ἀρχάς, δὲν εἴχομεν τὴν παραμικρὰν δυσκολίαν καὶ νὰ τὰς ἀποδείξωμεν, διότι τῶν μὲν αἱ ἀρχαὶ ἐξηρανόθησαν, καὶ εἶναι γνωσταί, τῶν δὲ ὡς μὴ ἐφαρμοσθεῖσων εἶναι καὶ δύσκολος ἡ ἀπόδειξις. Δὲν βλέπω ποῖα εἶναι τὰ ἐκτακτά μέτρα, τὰ ὁποῖα αἰτιάται ὁ προαλαλήσας· τὰ μέχρι τοῦδε λαμβάνοντα μέτρα παρ' ἡμῶν εἶναι ἐντὸς τοῦ Νόμου, ὡς θελομεν τὰ ἀποδείξει παρακτινῶν, ἂν καὶ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς γνωστά, ὅτι εἶναι ἐπαχθεῖ δὲν εἶναι καὶ κακόν, ὅταν ὁ Νόμος τὸ ὑπαγορεύῃ. Μετὰ τὰ συμβάντα, Κύριοι, τῆς περισυνῆς στάσεως, ἡ κοινωνία εὐρίθη τεταραχθεμένη, ἀνθρωποὶ τινες παρεξέτραπην ἀπὸ τὸν Νόμον, καταρτίζοντες εἰς ληστρικὰς πράξεις, μαστιζόντες τὴν στερεάν Ἑλλάδα. Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἤδυνθη διὰ τῶν συνήθων μέσων, ὡς ἀνεπαρκῶν οὕτε τὴν ληστείαν νὰ ἐξοντώσῃ, οὕτε τὰς τὰς νὰ ἐπαναφέρῃ, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς ἄλλα μέτρα προσφορώτερα, τὰ ὁποῖα, διὰ νὰ καταστήσῃ σαφῶς εἰς τὸ Σῶμα, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἀναγνώσω ἐν ὑπόμνημα τοῦ πρώτου ὑπουργοῦ τῶν Βασιλικῶν Κ. Λόντου πρὸς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον περὶ λη-

στειῶν μέτρων κατὰ τῆς ληστείας (ἀναγνώσας τὸ ἐγγραφοῦν). ἐνταῦθεν διωρίσθη ὁ αξιωματικὸς Τζήνος εἰς τὴν στερεάν Ἑλλάδα πρὸς καταδίωξιν τῆς ληστείας, τεθέντων ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ, ἐκτὸς τῆς κανονικῆς δυνάμεως, καὶ 350 ἐθνοφυλάκων. Ἐννοεῖτε δὲ, Κύριοι, ὅτι τοιαῦτα δραστήρια μέτρα δὲν ἤδύναντο νὰ ᾖναι εὐάρεστα εἰς ὅλας τὰς τάξεις καὶ τάσεις, ἂν καὶ ὁ τόπος εὐχαιροσθέντος εἰς τὰ μέτρα ταῦτα· ἀμέσως μετὰ τὴν διορισμὸν τοῦ Τζήνου, καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, ἐγεννήθη ἐναντίον διὰ ἄλλους κατ' αὐτοῦ, ὅτι ὄθεν ἢ ἀπὸ τῆς, ἢ ἀπὸ τῆς τοῦς κατοίκους τῶν μερῶν ἐκείνων, οἱ δὲ λησταὶ καὶ λησταπόδοι δὲν ἔμεναν καὶ οὗτοι ἀναντιρρήτως εὐχαριστημένοι. Ἐκ τούτων κατανοεῖτε, ὅτι ὑπῆρχε μία τάξις ἐκ τῆς ἀπαρασχευμένης εἰς τὴν διορισμὸν τοῦ Τζήνου, ὅστις εἶχε καὶ χάρις βαρυστατον νὰ καταδικάζῃ διὰ τὴν ληστείαν· δὲν ἤδυνετο βέβαιος νὰ μεταχειρισθῇ ὅλας τὰς διατυπώσεις πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ἐγκληματιῶν, ἀπὸ μάλιστα οἱ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἐθνοφυλάκας οὕτε τοιαύτην πείραν ἔχουν, οὕτε τὴν στρατιωτικὴν πεπαργίαν γνωρίζουν, καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ μὴ ἐνέστην τὰ χρεῖται μ' ὅλην τὴν ἀκρίβειαν. Παράπονα δὲ κατὰ τοῦ μεταδατικῆς σώματος ἐβόσαν καὶ εἰς τὰς Βουλὰς, καὶ εἰς τὸν τόπον πολλὰ ἐβλήθησαν διὰ περὶ βλαβῶν, ἂν καὶ τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἔγνωε τὰ γινόμενα, τὸ ὁποῖον ἐγκαιρὸς ἐφρόντισε νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ Τζήνου εἰς τὴν περιστολὴν τῶν καταχρήσεων, ἂν πραγματικῶς τοιαῦτα λαμβάνουν χώραν. Τὰ παραπονα δὲν ἐγένοντο κατὰ τοῦ Τζήνου, ἀλλὰ κατὰ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ, καὶ ταῦτα ὀλίγιστα ἐκ μέρους τινῶν παθόντων, ἀπ' ἐναντίας εὐχαριστήρια ἐπέστειλαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὑπὲρ αὐτῶν πάντοτε, τὰ ὁποῖα, ἂν μοι ἐπιτρέψατε, θέλω ἀναγνώσῃ, καὶ περὶ τούτου ἐπικαλεσθῇ καὶ τὴν μαρτυρίαν ἐνὸς τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν, ὅςτις, διακρίνας κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη ἀκατακτάς ἡμέρας, δὲν ἤκουσε καλὴν παραπόνον κατὰ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος αξιωματικοῦ. Δὲν ἐνόησα ποτὲ νὰ συγκορῶσωμεν τὰς παρεκτροπὰς τοῦ Τζήνου, καὶ ἐὰν ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἐπείκει ὠφελείας κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη, ἀπ' ἐναντίας μάλιστα, ἐπέβημεν τὴν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν τῶν Νόμων, καὶ τὴν τιμωρίαν τῶν παραβιάζοντων αὐτοὺς. Διὰ νὰ σὰς δώσω μίαν ἰδέαν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔκρινεν ὅτι καὶ ὑμεῖς, καὶ ἔχει τὸ αὐτὸ αἶσθημα, ὅπερ ἐνοπάζει καὶ εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν, συγχωροῦμαι μοι, Κύριοι, νὰ σὰς ἀναγνώσω ἐγγραφοῦν τινα, ἃπερ ἐξέδωκα πρὸς τὸν Τζήνον, ἐκ τῶν ὁποίων θέσει

κατανοήσει τὰς πεποιθήσεις μου καὶ τὴν θέλησιν τοῦ Ὑπουργείου (ἀνέγνω τὸ ἀπὸ 4 ἰουνίου (9 Μαΐου) καὶ διάφορα ἄλλα ἐγγράφα, τὰ μὲν ἀφορῶντα τὴν ἀπόλυσιν τινῶν πολιτῶν συλληφθέντων παρὰ νόμους, τὰ δὲ τὴν περιστολὴν καταχρήσεων καὶ καταδιώξιν αὐτῶν). Ἐκ τῶν ὧν, τοὺς ὁποίους μεταχειρίσθην εἰς τὰ ἐγγράφα, βλέπετε τὰς ἀρχάς, αἵτινες διέπουν τὴν ὑπερσίαν τοῦ μεταβατικοῦ σώματος, καὶ εἰς τοῦτο κυρίως ἐπέστησα ἀπ' ἀρχῆς τὴν προσοχὴν μου, διότι, ὡς ἐτακτον σῶμα, τὸ δύνατο νὰ ὑποπέσῃ εἰς παρεκτροπὰς. Δὲν θέλω ἀνελεῖν, Κύριοι, τὴν παραμικρὰν παρὰ νόμους, καὶ ὅστις μὲν ἀποδείξει τὸ ἀνάντιον, εἶμαι ἑτοιμὸς νὰ ὑποστῶ τὴν μεγαλητέραν ποινὴν· δὲν εἶναι δὲ ἀπογοῶν λόγος, τὸ ὅτι ὁ τόπος δὲν κυβερνᾶται ἠθικῶς, ἐὰν εἰς κανὲν μέρος ἔλαβον χώραν καὶ τις παρεκτρέψῃ τὸ νόμιμον, διότι τοιαῦτα συμβαίνουν πανταχοῦ, ὡς συνήθη. Προσέθηκε δὲ ἐπὶ τέλος, ὅτι εἰς αξιωματικῶς, ἀποτελῶν μέρος τοῦ μεταβατικοῦ σώματος, παρεδόθη εἰς τὰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης ἕνεκα ἐγκληματικῶν πράξεων.

Περαιῶν τὸν λόγον μου βεβαίως τὸ Σῶμα, ὅτι ἅμα ἐκλείπει ἡ ἀνάγκη θέλει ἐκλείπει καὶ τὰ ἐτακτα μέσα, καὶ ὅτι προτιθεμαι νὰ διαλύσω τὸ μεταβατικὸν σῶμα καὶ χάριν αἰκονομίας, καὶ ὡς ἐτακτον.

Κατὰ τοῦ προκηγοῦσαντος Κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν ἀντέταξεν ὁ πρὸ αὐτοῦ λαλήσας Κ. Γερουσιαστὴς. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν, εἶπε, χωρὶς νὰ ὑπαινίσσῃ αὐτὸν, ἔστρεψε τὸν λόγον του πρὸς ἐμὲ διὰ τὴν τάσιν, τὴν ὅποιαν ἀνέφερον ὅτι ὑπάρχει εἰς τινὰς ἀνθρώπους, νὰ εἶπω τὸ ῥητόν «ὅστις ἔχει τὴν μίαν εἰς τὸ σκαθίδιον, ξεμιλάξεται». Ἐγὼ, Κύριοι, εἶπον ῥητικῶς, ὅτι ἀνέλαθον τὴν ὁμιλίαν διὰ νὰ διδάξω τὸ ἔθνος μου ἀπὸ τὸ βῆμα τοῦτο, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀκούῃ τὰς εἰσηγήσεις τῶν ἐπιδοκιμαζόντων ὅπως οὖν τὰ μέτρα ταῦτα καὶ ὅντων ὅχι εὐκαταρροπῶν πολιτῶν. Εἰδότε ἐν πρωτοκόλλῳ διὰ τὰ μεγάλα τῆς ληστείας δεινὰ! ἄς ἀνγκυλώσω καὶ ἐγὼ τὰς ἐφημερίδας διὰ νὰ μάθῃτε ὅσα οἱ κατὰ τῆς ληστείας φύλακες, δηλαδὴ τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας, ἐπέφερον δεινὰ εἰς τὸν λαόν, βασιανιστήρια καὶ λοιπά! Εἰν, Κύριοι, ἔχετε καρδίαν εὐαίσθητον, θέλετε βεβαίως συμμερισθῇ τὰ δεινὰ τῶν βασιανισθέντων, καὶ πρέπει νὰ ὑπομείνητε εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐφημερίδων. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν δὲν ἐπράξε τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ μὰς ἀναγνώσῃ διάφορα ἐγγράφα, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ὅτι ἔχει ὑπονοίας περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ Ἰσῆνου,

καὶ μολεταῦτα τί ἔγινε; ἄς μὰς εἴπῃ ὁ Κ. Ὑπουργός; αἰσχροῦ γήματα λαμβάνουν χώραν καθ' ἑκάστην, καὶ ἐκ τούτου δικαιούμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ εἰπώμεν, ὅτι ὑπάρχει ἀληθῶς μία τοιαύτη τάσις. Ὁ Κ. Ὑπουργὸς μὰς εἶπεν, ὅτι παρέδωκεν ἕνα αξιωματικὸν εἰς τὰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης· δὲν ἔξερω, ἂν ᾖ ἐκεῖνος, ὅστις ἀναφέρεται εἰς τὰς ἐφημερίδας ὁ Κάππας, καὶ ποῖαν μέχρι τοῦδε ὑπέφερον ποινὴν οἱ κακοεργήσαντες; Σὰς προσκαλούμεν, Κύριε Ὑπουργέ, νὰ τοὺς τιμωρήσῃτε, ἄλλως μένετε ὑπὸ τὸ στίγμα τῆς εὐθυνῆς, ὑποφέροντες νὰ πράττωνται τόσα αἰσχροεργήματα ἀτιμωρητῇ ἐν καθαρᾷ μεσημβρίᾳ, καὶ νὰ κατασχυνῶνται οἰκογένειαι ἐγκλειόμεναι εἰς τὰς φυλακάς, ὡς ἐπὶ παραδείγματι ὁ περιβόητος Κάππας ἐπράξε κατὰ τὴν Χαλκίδα. Παρατρέγων τὰς στρεβλώσεις καὶ βασάνους, φέρω μόνον μεταξὺ τῶν πολλῶν ὡς παράδειγμα τὸν Χρῆστον Κρατζούλαν, ἀποβιώσαντα εἰς τὰς φυλακάς τῆς Λαμίας πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἀπὸ τὰ βασιανιστήρια, κατὰ τὴν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἐκθεσίαν, καὶ ἐρωτῶ κατ' ἐπανάληψιν τὸν Κ. Ὑπουργόν νὰ μὰς εἴπῃ, πῶς ἀνέχεται τοιαῦτα αἰσχρὰ πράγματα; Ὁ Κ. Ὑπουργὸς περιωρίσθη νὰ μὰς ικανοποιήσῃ μὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐγγράφων του, ἀλλ' ὅλα ταῦτα ἀποδεικνύουσιν, ὅτι τὰ φημιζόμενα εἰς τὰς ἐφημερίδας εἶναι ἀληθέστατα, καὶ ἐπομένως τοιαῦτα ἀνήκουστα κακοεργήματα προστρέχουν μῶμον εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰς ὅλον τὸ ἔθνος. Ἐπὶ τέλος; ἡ τὰ γραφόμενα καὶ βουλλομένα ἔχονται ἀληθεῖς, καὶ τότε δικαιούμεθα νὰ καταδικάσωμεν δημοσίως τὴν περὶ αὐτὰ ἀδιαφορίαν τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τὰ γραφόμενα εἶναι συκοφαντικὰ, καὶ ὡς τοιαύτας ἡ Κυβέρνησις ἐπρεπε νὰ τὰς καταδιώξῃ, διότι χρέος τῆς εἶναι ἐπίσης ἱερὸν τὸ νὰ προσφυλάττῃ τὴν κοινωνίαν ὅχι μόνον ἀπὸ τῆς ληστείας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν συκοφαντῶν, καὶ τόσῳ πλέον, καθ' ὅσον οὗτοι ἐξευτελίζουσιν ἐνώπιον τοῦ κοινῆς τὸ ὀφειλόμενον πρὸς αὐτὴν σέβας.

Πρὸς ταῦτα ἀντέταξεν ἕτερος, ὅτι, διαμείνας 40 σχεδὸν ἡμέρας εἰς τὴν πατρίδα του Ἀμρυσσαν, δὲν ἔκρινε τίποτε περὶ ὅσον ὁ προκηγοῦσας ἀναφέρει, καὶ ὅτι τὰ γραφόμενα εἰς τὰς ἐφημερίδας δὲν ἔχονται ἀληθεῖς, ἄλλως δὲν ἔδειον ποτὲ σιωπῆσαι τὰ τοιαῦτα ἀθεμιτοεργήματα αἱ ἐκεῖ ἀρχαί, ἐὰν πραγματικῶς ἔλαβον χώραν. Προσέθηκε δὲ, ὅτι τὸ μεταβατικὸν σῶμα ἀνεκάλυψεν ὅλας τὰς ἀπὸ τὸ 1840 μέχρι τοῦδε πράξεις κλοπᾶς.

Ἄλλος τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν ἀντέταξεν, ὅτι αἱ δοθείσαι παρὰ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν περὶ τῶν παραφ

νομιῶν τοῦ μεταβατικοῦ σώματος πληροφορεῖται ὅταν δύνανται νὰ μᾶς πείσουν, ὅτι δὲν ἐπινεύθησαν, ὅσα ὁ προλαλήσας Γερουσιαστὴς περιέγραψε, καὶ ἡ δημοσιογραφία ἐμπραγμοῦδι βασιμιστρία, ἀρκεῖ μόνον νὰ λάβῃ ἕκαστος ὑπ' ὄψιν του τὸ 526 φύλλον τῆς ἐλπίδος, καὶ τὸ 274 τοῦ Λιῶνος, διὰ νὰ πληροφορηθῇ πόσα ἀθεμιτοῦργήματα ἐπραξεν ὁ περιδούτος ὑπομνημαρχὸς Κάπας κατὰ τῆς θυγατρὸς τῆς Τρικαλιώτισσας, κατὰ τῶν θυγατέρων τοῦ Βελέντζα, καὶ κατὰ τῆς θυγατρὸς ἐνὸς χωρικοῦ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Σηροχωρίου, καὶ κατὰ τοῦ Κωνσταντίνου Σακελλαρίου, τὸν ὅποιον ἐξώρισε, πόσα κατὰ τοῦ ἀνηστειωθέντος Ν. Κορέλα, καὶ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ Κ. Πατρακοκλήνου, πόσα ἐνέργησεν εἰς τὴν αὐτὴν ἐπαρχίαν ὁ Χαρίσης Ν. Οὐλύμπιος, ὁ Μάρκος Λάζος, καὶ πόσα τοσοῦτοι αἰδοὶ αἱ τοῦ μεταβατικοῦ. Ομοῶς καὶ ἐγὼ, εἶπεν, ὅτι ὁ Ἰζάνος εἶναι τῆμος ἄνθρωπος, εἶναι ἀδωροδόκητος, καὶ ἱκανὸς νὰ καταπαύσῃ τὴν ληστείαν, ἀλλὰ ἀφοῦ ἐδόθησαν εἰς αὐτὸν οἱ αἱ τὰ μέσα, ἐὰν διαγράφῃσιν παρὰ τοῦ ὑπουργείου τὰ καθήκοντά σου, ὡς νομίζεις, διὰ τί τῶσαι παρανομίαι, βιαιοπραγίαι, καὶ κακώσεις; Ὁ Κ. ὑπουργὸς μᾶς εἶπε τὴν νομικὴν ἀρχὴν «ὅτι καλλὸν νὰ ἐλευθερωθῇ δίκαια κακοῦργοι παρὰ νὰ τιμωρῇ εἰς αἰῶνα». Ἀλλ' ἐνταῦθα βλάπτει τις τὸ ἐναντίον, ὅτι ὁλοσπῆλαι δὲ ἐνα ληστὴν τιμωροῦνται δίκαια αἰῶνα. Εἰς δὲ ἐξετάσωμεν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης καταδιώξεως, εὐρίσκωμεν, ὅτι ἄλλοι μόνον τὸν καταδιωχθέντων ληστῶν ἀπέρασαν εἰς τὴν Τουρκικὴν ἡπικράτειαν, καταφορτωμένοι ἀπὸ λάφυρα, καὶ ἄλλοι εὐρισκόνται κατατεταγμένοι εἰς τὸ μεταβατικὸν σῶμα, καὶ ἐπληθεύουν ἐνταῦθα ἡ παροιμία «τὸν χειμῶνα ἀρκατωλὸς, τὸ καλοκαίρι κλέπτει». Ὅταν καταδιώκωμεν οὕτω τὴν ληστείαν, ὅταν κωλύομεν ἄλλο, εἰμὶ νὰ εὐχρισωμεν τοὺς ληστὰς διὰ νὰ βασανίζονται ἀκαταπαύστως οἱ τῶν ἐπαρχιῶν κάτοικοι. Ἀλλὰ τί νὰ εἶπῃ τις καὶ διὰ τὰς κατ' οἶκον ἐν Λαμῇ ἐσχίσας καὶ εἰς τὰς οικίας ἀκομή τῶν Γερουσιαστῶν Δρόσου Μανισίλα καὶ Διαμαντῆ Οὐλύμπιου; βεβαίως θὰ ἀπολογηθῶν, ὅτι ἐξηπατήθησαν παρὰ τοῦ καταληντοῦ, ἀλλὰ διὰ τί νὰ μὴ τιμωρηθῇ καὶ ὁ πεισὺτος ἄνθρωπος, ὁ συκοφαντῆς, πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς αἰσθητικῆς καὶ τῆς ἀληθείας;

Πρὸς ταῦτα ἀντέταξεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι εἰς μὲν τὰς προλαλήσας ἐπερωτήσεις τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν παρετήρησε θεωρίας καὶ γενικότητας, ἡδὴ δὲ ἀναφέρονται συμβάντα καὶ πράξεις τοῦ Κάπας, καὶ ἐπειδὴ εἰς ὀριμμένης πράξεις χρεωστῇ ὁ ὑπουργὸς νὰ διδῇ πληροφορίας, ὡς

διαβεβαίω, Κύριοι, ὅτι ὁ Κάπας παρεπείσθη εἰς τὰ ἀρμοδία δικαστήρια (ἀνέγνωσε περὶ τούτου ἔγγραφο), καὶ ὅτι πολλαὶ ἄλλαι καλὰςμοι πράξεις, καταγγελλόμεναι εἰς τὴν Βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων, εἶναι ὑπὸ ἀνέκρινσιν, καὶ ἐλπίζω οἱ αὐτοὶ νὰ λάβωσιν τὴν δικαίαν καὶ νόμιμον ποινὴν αὐτὸ τὸ πονηρὸν διέπει γενικῶς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ἡδὴ μάλιστα προστίθεται νὰ δώσῃ πέρας τῶν τοιαύτων ἐκτάκτων μέτρων ἐν τῇ ἀνάγκῃ προκαλεσθέντων, καὶ νὰ ἐλαφρυνθῇ καὶ τὸ δημόσιον ἀπὸ τὰ πρόμοια ἐξόδα.

Ἄλλος τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν, λαβὼν τὸν λόγον, ἐκ τῆς ἐκθέσεως, εἶπε, τῶν Κυρίων ὑπουργῶν καὶ τῆς ἀναγνωσθείσης ἀλληλογραφίας ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπαρέσκαται κατὰ τῶν βιαίων καὶ παρανόμων μέτρων, καὶ μάλιστα εὐρίσκεται εἰς κατὰστασιν νὰ καταπαύσῃ τὰ ἐκτάκτα μέσα κλπ. ὡς παυσίαν λοιπὸν ἡδὴ τὰς ἐπερωτήσεις, καὶ ἐὰν ὤμομεν εἰς τὸ μέλλον ὀλιγοῖαν, τότε σχηματίζομεν ἄλλην κατὰ τοῦ ὑπουργείου πεποιθήσιν, ἀλλὰ σημεῖον βλίσπηται, ὅτι ἐδίει καὶ δεσπόζει τὴν αὐτὴν μὲ ἡμᾶς ἀπαρέσκαται ὅταν ἐπιδέσκαται εἰς τι πίκας. Ἐπὶ τέλος ἐπροκάλεσε τὸν Κ. ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν νὰ δώσῃ τὰς κατὰ τὴν συνεδρίσιν τῆς 28 Μαΐου ἑκθέσεις πληροφορίας, περὶ τοῦ ἀν' ἐφ' ᾧ καμμία χρονικὴ ποσότης εἰς τὰ λογιστικὰ βιβλία τοῦ ὑπουργείου σημειωμένη, ὡς χορηγηθεῖσα παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὑπουργίας του εἰς τὴν Γερουσιαστὴν Κ. Ζαχαριάδην. Ἐπὶ τούτου ἀπάντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν, ὅτι τοιαύτη πράξις δὲν ἔλαβε χώραν, μ' ὅλας τὰς ὁποίας ἔχαμεν ἀυστηρὰς ἐρεῖνας.

Ὁ Κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, λαβὼν τὸν λόγον, ἐδείκνυσεν, ὅτι αἱ κακώσεις ἔλαβον χώραν κατὰ τοῦ Ζαχαρίου, ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ δικαστικὸν βούλευμα, τὸ ὅποιον ἔφαρξεν ἀνὰ χεῖρας ἀνέγνωσε δὲ καὶ τὴν ἐκθεσὶν τοῦ ἐν Ναυπλίῳ ἀντεπισταγμένου, ἥτις ἐσυμμοποιεῖ πληρέστερα τὰ τοιαῦτα ἀθεμιτοῦργήματα, χαρακτηρίζονσα ἐπιλήθμον συνέχαι καὶ τὴν διαγωγὴν τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν.

Πρὸς ταῦτα ἀπαντήσας ἑτέρος τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν, εὐγνωμονῶ, εἶπε, καὶ τὸν Κ. ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Ἀντωνόπουλον, ὅστις ἐπροκάλεσε τὴν ἀναγνώσιν τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἀντεπισταγμένου, ἐξ ἧς καταρτίζεται ἡ ἀντίφασις μεταξὺ τῶν πληροφοριῶν τοῦ Νομάρχου καὶ αὐτοῦ ὡς πρὸς τὰς ἐπινεύσεις κακώσεις καὶ βασάνους κατὰ τοῦ πολίτου Ναυπλίου Ζαχαρίου. Ἡ προκαμμένη ἐκθεσις ἐνοχοποιεῖ

Κύριοι, τὸν Νομάρχην, διότι ἀπέκρυψε τὴν ἀλήθειαν τοῦ γεγονότος ἐν γνώσει, καὶ διὰ τοῦτο νομίζω, ὅτι δὲν κάμνει τιμὴν εἰς τὸν Κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ διατηρῇ εἰς τὴν θέσιν του τοιοῦτον ὑπάλληλον.

Πρὸς ταῦτα ἀνταπήντησεν ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός, ὅτι ὁ Νομάρχης περιωρίσθη μόνον εἰς τὴν διαδίδοσιν τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Αστυνομικοῦ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, εἰπόντος ὅτι ὁ Ζάρβανος ἔπασεν ἀπὸ τὴν σκάλαν, ὁ δὲ Ὑπομαίραρχος, ὅτι ἀπειθῶν νὰ δραποτεῖται, καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ ἔπαθεν ἄρα ὁ Νομάρχης δὲν ἐπρήσθησε τίποτε ἐδικόν του. Τὸ βούλευμα ἐκφύζεν ἐνοχούς τὸν Ὑπομαίραρχον καὶ τινὰς χωροφύλακας, τὸν δὲ Αστυνομικὸν ἀνδρῶν.

Περαιωθεὶς ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως, ἡ Γερουσία παραδέχθη τὴν γνώμην τοῦ προαγορεύσαντος, εἰπόντος, ὅτι πρέπει νὰ περιμείνωμεν τὸ ἀποτέλεσμα· καὶ ἐὰν φανῇ εἰς τὸ μέλλον ὀλιγωρία, τότε θέλομεν σχηματίσει ἄλλην περὶ τοῦ Ὑπουργείου πεποιθήσιν.

Μετὰ τοῦτο ὁ Κύριος Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν κατὰ τὴν 2 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι

Ν. Ι. ΜΕΗΣ.

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγελος

Σ. Θεοχαρόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 2 Ἰουλίου 1849, ἡμέρα Σαββάτου.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν, παρόντων τριάκοντα ὀκτὼ μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν π. μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται, μηδεμίαν γενομένην ἐνστάσιν.

Ἀπαγγελλαντος μετὰ τοῦτο τοῦ Προέδρου ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως τὴν ἀνάγνωσιν προτάσεως περὶ τῆς

τροπολογίας τῶν ἀρθρῶν 43, 44 καὶ 80 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Γερουσίας, τὴν ὁποίαν δύο τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν παρέδωκαν ἐγγράφως εἰς τὴν Προεδρίαν, διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῆς.

Εἰς τῶν προτεινάντων ἀνέγνω τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος τροπολογίαν, ἔχουσαν ὡς ἑπεται.

Πρότασις τῶν Γερουσιαστῶν ΚΚ. Σ. Καλογεροπούλου καὶ Σ. Θεοχαροπούλου περὶ τροπολογίας τῶν ἀρθρῶν 43, 44 καὶ 80 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Γερουσίας.

Θεωροῦντες οἱ ὑποβαινόμενοι, ὅτι προσήκει μᾶλλον εἰς τὴν ὁποίαν κατέχει ὁ Γερουσιαστὴς ὑψηλὴν θέσιν, νὰ ἐκφράξῃ δημοσίως τὴν πεποίθησίν του, καὶ ὅτι ἡ σκευὰ ψηφοφορίας συνάδει μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς δημοσιότητος, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζονται αἱ ἐλεύθεροι θεσμοθεσίαι, προτείνομεν, ὥστε τὰ ἀρθρα 43 καὶ 44 τοῦ κεφαλαίου Ε. τοῦ κανονισμοῦ τῆς Γερουσίας, νὰ τροποποιηθῶσιν ὡς ἀκολουθεῖ.

Ἄρθρ. 43.

« Ἐὰν ἑπτὰ μέλη ζητήσωσι τὴν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως
» ψηφοφορίαν, εἴτε πρὸ πάσης δοκιμῆς, εἴτε μετὰ πρώτης καὶ
» δευτέρας ἀμφιβολίας, ἐξ ἀνάγκης γίνεται παραδεκτὸς ὁ
» τρόπος οὗτος. »

Ἄρθρ. 44.

« Τὰ ἀρθρα τῶν Νομοσχεδίων, καθὼς τῶν προβουλευμάτων
» ἐμποροῦν νὰ ψηφοφορηθῶν κατὰ τοὺς ἀνωτέρω τύπους ἀρθρ.
» 41 καὶ 43· ἡ δὲ ἀρχὴ καὶ τὸ σύνολον τῶν Νομοσχεδίων, προ-
» βουλευμάτων καὶ προτάσεων ὑποβάλλονται πάντοτε εἰς φανεράν
» δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίαν, ἐκτὸς ὅταν πρόκειται
» περὶ ζητημάτων ἀπορώντων ὡρισμένα πρόσωπα· τὰ ζητήματα
» ταῦτα ψηφίζονται διὰ ψηφοφορίας μυστικῆς. »

Ἄρθρ. πρόσθετον

« Ἡ ὀνομαστικὴ κλήσις συνίσταται εἰς τὴν ἐκφώνησιν τοῦ
» ὀνόματος ἐκάστου τῶν γερουσιαστῶν παρ' ἑνὸς τῶν γραμμα-
» τέων κατὰ τὴν τάξιν τοῦ διορισμοῦ ἐκάστου αὐτῶν. Ὁ δὲ
» ἕτερος τῶν γραμματέων σημειοῖ τὰ ὀνόματα καὶ τὴν ψήφον
» ἐκάστου, ἐπιτηροῦντων δύο ψηφολεκτῶν, τοὺς ὁποίους προσ-
» καλεῖ ὁ Πρόεδρος ἐκ τῶν Γερουσιαστῶν. »

Κατὰ συνέπειαν τῶν ἀνωτέρω τροπολογιῶν νὰ τροποποιηθῇ

καὶ τὸ ἄρθρον 80 τοῦ Κεφαλαίου Ι'. τοῦ Κανονισμοῦ καὶ νὰ τεθῇ ὡς ἀκολουθοῦσιν εἰς τὴν τελευταίαν φράσιν·

α Καὶ αὐτὴ ἀποφασίζει κατὰ τὸ ἄρθρ. 44 περὶ τοῦ σχεδίου. β
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 ἰουλίου 1840.

Οἱ Γελοῦνται

Σ. Καλογριόπουλος.

Σ. Θεοφάνης πολός.

Ὁ Κύριος, Πράξιδος ἀκολουθῶν, ἀναγνούς τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Κανονισμοῦ, ἀνέστην εἰς τὴν Γερουσίαν ν' ἀπαρνηθῇ ἂν ἡ προκειμένη τροπολογία πρέπει νὰ συζητηθῇ, ἢ ἀρῶν τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ εἰς τὰ μέλη, ὡς ὁρίζει τὸ μνησθέν ἄρθρον. Τὸ πρῶτον ὑποστήριζάν τινες, θεωροῦντες ὡς τροπολογίαν ἀπλὴν τὴν προκειμένην πρότασιν, οἱ δὲ ἀνταρτήθησαν τὸ ἐναντίον, προτείνοντες, ὅτι ἡ προκειμένη πρότασις, ὅπως καὶ ἂν θεωρηθῇ, χρήζει μελέτης συντόμου καὶ κρίσεως διὰ τὸ σπουδαῖον τοῦ ἀντικειμένου, καὶ ἐπαμένως πρέπει νὰ δοθῇ ὁ ἀπαιτούμενος καιρὸς πρὸς τοῦτο εἰς τὰς Κυρίας Γερουσιαστάς.

Επώνυμοι θεάτορες, απαντών εις τὸν προκηρούσαντα, ὅτι γνωμοδότησάν περὶ τῆς ἀναβολῆς, καὶ μόνον ὡς συμφώνου μετὰ τὴν ἐπικρατήσαντα ταῖς, ἀλλὰ καὶ διότι οἱ προτείνοντες τὴν τροπολογίαν ὀρεῖσθαι νὰ ἀναπτύξωσι προηγουμένης αὐτὴν, καὶ νὰ δηλώσωσιν, ἂν θέλουν νὰ συζητηθῇ ἀμέσως, ἢ νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτης.

Πρὸς τοῦτον ἀπαντῶν ὁ ἕτερος τῶν προτεινάντων, αἱ λόγοι, εἶπεν, ἐρ' ὃν στηρίζεται ἡ τροπολογία, καταβαίνονται ἐν συντομίᾳ εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκθεσιν, ἥτις προτίθεται αὐτῆς, αἰτιολογῶντες ἀποφαστικῶς αὐτήν. Καὶ τῶντι, κύριοι, ἡ φανερά ψευδολογία εἶναι, καὶ ὠφέλιμος καὶ συνάδουσα μὲ τὴν ἀντικαταστήσαν, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἔχῃ ὁ Γερουσιαστής, καὶ σύμφωνα μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς δημοκρατίας, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπρίζονται αἱ ἐλευθερίαι θεσποθεσθαί. Ἐπομένως δὲ τελευταίων τὴν αὐτοὺν σφύζουσαν αὐτῆς.

Ἄλλως ἐκστήμενος, ἡ τροπολογία, εἶπεν, ἐκτός ὅτι ἔχει καὶ ἀρχὴν καὶ καθ' ἑαυτὰ, ὅτινα πρέπει ἐπακεμμένως νὰ λαμβάνωσιν ὑπ' ὄψιν, θεωρεῖται καὶ ὡς ἐκ τῆς φύσεώς της λίαν σπουδαία καὶ οὐσιώδης, διότι ἀφορᾷ τὴν ἀνταρπὴν συστήματος, τὸ ὅποιον ἡ Περουσία ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεώς της παρεδέχθη καὶ ἠκαλούθησε μέχρι τῆς σήμερον, ἀποβάλλουσα διὰ μεγάλης πλειοψηφίας τὴν περὶ φανερᾶς ὑποροφίας πρότασιν, γενομένην κατὰ τὴν Α' Συνόδον τῆς Α' Περιόδου. Ἡ τροπολογία αὕτη, κύριοι, ἔχει οὐδαμᾶς συνεισέας, ἔχει μαρίστην ἐπίρροσιν ἐπὶ τῆς κδικῆς

αἷμας τοῦ Σωτήρος, καὶ ὡς τοιαύτη χάρις βαθείας σκέψεως
ἔνταθα, ἐρωτηθεὶς ὁ Γερμανὸς παρὰ τοῦ Κυρίου Προέδρου,
ἀπεκρίθη, ὅτι ἡ προκείμενη τοπολογία πρέπει νὰ τοπωθῇ καὶ
νὰ διανεμηθῇ εἰς τὰ μέλη· νὰ συζητηθῇ δὲ τὴν προσεχῇ Δι-
τάξαν, 4 τοῦ παρόντος.

Μετά τούτο εἰς τὴν ἑκκλῆσιαν Γερουσιαστῶν, λαβὼν τὸν λόγον, ὑπέκω, εἶπεν, εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας, ἐρχομαι δὲ νὰ καθυποβάλλω εἰς τὸ συνέδριον παρατηρήσεις τινὰς περὶ τῆς τροπολογίας καὶ προτάσεως στρεψοφανούς, αἱ ὑπῆναι ἀλλοτὴ δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς περὶ τῆς παρῆναι περιπτώσεως.

Πολλὰ Νομοσχέδια εισήχθησαν, Κομμί, εἰς τὰς Βουλὰς καὶ ἐπεψηφίσθησαν παρὰ τὸν ὅλον Νομοθετικὸν Συνακτὸν, ἀπὸ παραπεμπέντων εἰς τὰ Τμήματα, ἐπιτετρασθέντων παρὰ τὸν ἐπι-
τρίπτον, καὶ διαβάντων τὸν ὅλον τοῦ Κανονισμοῦ, μολοντί ἔσται τροπολογίαι καμμένων Νόμων, πῶς τὸ περὶ ἐκτελέσεως τῆς θανα-
τικῆς ποινῆς, τὸ περὶ Δουρακτικῆς Ἀστυνομίας, τὸ περὶ συζη-
τισμοῦ Γ' Ἐκστρίου κλπ. καὶ ἐπὶ τούτων ἀπάντων ἡκολουθή-
σκειν τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ. Ὡς τὴν ἐποχὴν ταύτην
καὶ ἡ προκείμενη τροπολογία θεωρουμένη εἶναι πρότασις Νόμου·
αἱ τροπολογίαι ἄλλως ἐπισημαζοῦν ἀπὸ τὴν συζήτησιν τῶν ἄρθρων
εἰς τὰ ὅποια ἀναφέρονται, ὡς ἀπὸ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ Κανο-
νισμοῦ ἐξάγεται. Ἐνταῦθα μὴ ὑποχρυστάς τοιαύτης περιστά-
σεως, ἡ προκείμενη τροπολογία πρέπει καὶ θεωρηθῆ ὡς πρότασις.

Ἄλλος, αντικρούων τὸν προαγορεύσαντα, κυρία πρότασις, εἶπε, θεωροῦνται ἐντάλμα τὰ προτιθέμενα εἰς τροπολογίαν ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ. Ἀντίπερ δὲ ἄλλος, ὅτι δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς τροπολογία, διότι ἔχει καὶ ἄρθρον πρόσθετον, ἀνεξάρτητον ἀπὸ τὰ ἄλλα. Ἄλλος δὲ προσέθηκεν, ὅτι ἡ Γερουσία, ὅσῳκις πρόκειται νὰ ἀποφασίσῃ περὶ ἀναμόρφωσιν ἢ μὴ, πρέπει νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὰ σπουδαίον τοῦ ἀντικειμένου, ὡς ἐπικρατοῦν εἰς πολλὰς περιπτώσεις· ἀδιαφοροῦν δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶπε ὡς τροπολογία, εἴτε ὡς πρότασις θεωρηθῇ τὸ προτεινόμενον, διότι καὶ πολλὰς προτάσεις νόμων ἐσφραγίσθησαν χωρὶς νὰ διαλυθῇ τὴν ὁδὸν τοῦ Κανονισμοῦ, καὶ δύναται νὰ συζητηθῶσιν, ὅσῳκις δὲν εἶναι σπουδαίαι καὶ ἐκτεταταὶ καὶ πολλῆς μελέτης ἀξίαι· ἐνθ' ὅτ' ἀπὸ τῶν ἀπλῶν τροπολογιῶν, ὅταν ᾖναι σπουδαίαι καὶ οὐσιώδεις, καθυποβάλλονται εἰς προεξέτασιν, τοκέμεναι καὶ διανεμόμεναι εἰς τοὺς Κυρίους Γερουσιαστας· καὶ ὡς τοιαύτην ἀνακριθῆναι εὐαίρηται καὶ τὴν προκειμένην ἡ Γερουσία, ἀποφανθεῖσα οὕτως, ὡς ἀπεράνθη.

Ἐνταῦθα τῆς Γερουσίας ἀποφηναιμένης ἐπανειλημμένως νά τυπωθῇ ἡ γενομένη πρότασις καὶ διανεμηθῇ, νά συζητηθῇ δὲ τὴν ἐρχομένην δευτέραν, 4 τοῦ παρόντος, ὁ Κ. Πρόεδρος εἰσεγενησάμενος τὴν Συνεδρίασιν περὶ τὴν 12 ὥραν τῆς μεσημέρας, προεδιορίσας τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης Συνεδριάσεως κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι

Ν. Ι. ΜΕΣΗΣ.
Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Χρυσόγελλος.
Σ. Θεοχαρόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 4 Ἰουλίου 1849, ἡμέρα Δευτέρα.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν, παρόντων 40 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν π. μ.

Τὰ Πρακτικά τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα, ἐγκρίνονται, μηδεμίαν γενομένην ἐνστάσιν.

Μετά ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἀναγγέλλει τὴν ἡμερουσίαν διάταξιν, καὶ προτίθεται εἰς συζήτησιν ἡ παρὰ τῶν Γερουσιαστῶν Κυρίων Σ. Καλογεροπούλου καὶ Σ. Θεοχαροπούλου προταθείσα τροπολογία ἐπὶ τῶν ἀρθρῶν 43, 44 καὶ 80 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Γερουσίας, τὴν ὁποίαν ἀνέγνωσεν εἰς τῶν Κυρίων Γραμματέων.

Ἐρωτήσαντος ἔπειτα τινὸς τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν τοὺς προτείναντας τὴν τροπολογίαν, ἂν, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 32 ἐδ. 2 τοῦ Κανονισμοῦ, θέλουν νά ἀναπτύξουν αὐτήν, ἀπήντησεν ὁ ἕτερος αὐτῶν, ὅτι θεωρεῖ περιττὴν πᾶσαν προπορικὴν ἀνάπτυξιν, διότι οἱ προκαλέσαντες τὴν τροπολογίαν ταύτην κυριώτεροι λόγοι, ἐκτίθενται ἐγγράφως ἐν ἀρχῇ τῆς προτάσεως.

Λαβὼν ἐπομένως τὸν λόγον εἰς τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς προκειμένης τροπολογίας, εἶπεν, ὅτι κατὰ

τὸ ἔτος 1844, ὅτε ἡ Γερουσία συνέταξε καὶ ἐσυζήτησε τὸν Κανονισμὸν αὐτῆς, δι' οὗ ἐμελλε νά προσδιορίσῃ τὸν τρόπον τῶν ἐργασιῶν τῆς, μόνος ἐγὼ ἀντίστην κατὰ τῆς παραδοχῆς τῶν ἀρθρῶν 43 καὶ 44 τοῦ Κανονισμοῦ, ἥτοι κατὰ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας, ἀντ' αὐτῆς δὲ ἐπρότεινα τὴν φανεράν, νομίσας αὐτὴν καταλληλοτέραν· εὐτυχῶς ὅμως ἡ πρότασις μου αὕτη δὲν ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῆς Γερουσίας, μηδενὸς ὑποστηρίξαντος αὐτήν· λέγω εὐτυχῶς, διότι ἡ πολυσέτης μέχρι τοῦδε πείρα ἀπέδειξε τρανότητα, ὅτι αἱ περὶ τῆς φανεράς ψηφοφορίας θεωρίαι δὲν θύναται ἐπὶ τοῦ παρόντος νά ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἰδομεν τιῶντι εἰς τὸ διάστημα τοῦτο, ὅτι διάφορα εὐσιώδη ζητήματα, ἀφορῶντα ἐθνικὰ συμφέροντα, ἐτίχον τῆς παραδοχῆς τῆς Γερουσίας ἐνισκῶν μὴν τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρον καταρύγιον. Προστίθεμενος διὰ ταῦτα εἰς τὴν ἐναντίαν γνώμην σήμερον, πέποιθα, Κύριοι Γερουσιασταί, ὅτι θέλω τύχει τῆς συγγνώμης ὑμῶν. Ἐάν τότε ἐξ ἀγνοίας ἐφάνην ὑπερασπιστὴς τῆς φανεράς ψηφοφορίας, ἤδη δὲ ἐκ τῆς πείρας τοῦ παρελθόντος ὀδυρόμενος, κηρύττομαι ἐναντίον αὐτῆς, παραδεχόμενος τὴν μυστικὴν.

Μετά τοῦτον ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Σ. Τρικούπης, λαβὼν τὸν λόγον, εἶπε τὰ ἑξῆς. Ἡ ὑπ' ὄψιν τοῦ Νομοθετικοῦ τοῦτου Σώματος πρότασις τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν μᾶς ἀναγκάζει νά ἐξετάσωμεν ἐκ νέου σήμερον, ποῖον τῶν δύο εἰδῶν τῆς ψηφοφορίας συμφέρει νά παραδεχθῶμεν, τὸ τῆς φανεράς ἢ τὸ τῆς μυστικῆς;

Ἐπειδὴ δὲ ἄλλοτε ἐξετέθησαν ἐν ἐκτάσει οἱ ὑπὲρ καὶ κατὰ λόγοι τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης τῶν δύο τούτων ψηφοφοριῶν, κρίνω περιττὸν νά ἐπαναλάβω σήμερον τὰ αὐτά. Ἄν ἐπρόκειτο νά θεωρήσωμεν ἀπολύτως, καὶ νά παραβῶμεν πρὸς ἄλληλα τὰ δύο ταῦτα εἶδη τῆς ψηφοφορίας, οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν, ὅτι θὰ εὐρίσκωμεν τὴν φανεράν προτιμώτερον τῆς μυστικῆς διὰ τὰ πολυτμήα πλεονεκτήματά της. Ἀλλ' οἱ συντοὶ καὶ φιλοπάτριδες νομιμῆται δὲν θεωροῦν νομιθετοῦντες τὸ ἀπολύτως καλόν, ἀλλὰ τὸ σχετικῶς καλόν, τὸ καλόν, τοῦ ὁποῦ ἡ κοινωνία, διὰ τὴν ὁποίαν νομιθετοῦν, εἶναι δεκτικὴ. Ἄν, νομιθετοῦντες, θεωρήσωσι τὸ ἀπολύτως καλόν, εἶναι σχετικῶς καὶ ἰδεολόγοι· ἀλλ' ἂν θεωρήσωσι τὸ σχετικῶς καλόν, εἶναι ἄνδρες ὑγιῶν ἀρχῶν καὶ ὀρθῆς κρίσεως.

Ὁ Σόλων, ὁ ὁποῖος, κατ' αἴτησιν τῶν συμπολιτῶν του, ἔθεσε νόμους, καὶ τοιούτους νόμους, ὁποῖους καὶ αὐτὸς ὁ μὴ σεῖο.

μενος τὰς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος του Πεισιστράτους ἐσεδέσθη ὁ σοφὸς οὗτος, λέγω, νομοθέτης, ἐρωτῶντες ἂν ἐροῦναι, ὅτι εἴθεο τοὺς καλλιτέρους νόμους εἰς τοὺς Ἀθηναίους, ὅχι, ἀπεκρίθη, ἀλλὰ τοὺς καταλληλοτέρους καὶ ὑπὸ τοὺς καταλληλοτέρους καὶ ὅχι καλλιτέρους ἐκείνους νόμους ἤμαρτεν, κτύπησε καὶ ἀπεθνήκατο ἡ πατρίς του.

Χρέος λοιπὸν καὶ ἡμῶν εἶναι νὰ ἐξετάσωμεν καὶ νὰ εὐρωμεν, ποῖον εἶδος ψευδοφροσύνης εἶναι παρ' ἡμῶν τὸ καταλληλοτέρον ἐν πράξει, καὶ ὅχι ποῖον εἶναι τὸ καλλίτερον ἐν θεωρίᾳ. Ἀλλὰ πῶς νὰ εὐρωμεν τὸ ζητούμενον; ἔχουμεν ἐν Ἑλλάδι πενταετὴ πείραν καὶ τῆς μίας καὶ τῆς ἄλλης ψευδοφροσύνης, τῆς μὲν φανερᾶς ἐν τῇ Βουλῇ, τῆς δὲ μυστικῆς ἐν τῇ Γερουσίᾳ. Αὐτὴν τὴν πενταετὴ πείραν ἂν ἐρωτήσωμεν, λοιπὸν, νομίζω, εὐτυχῶς τὸ ζήτημα.

Ἐπὶ ὁλόκληρον τριετίαν ἐκυβέρνησε τὴν Ἑλλάδα ὁ ἀνὴρ, ὁ ὁποῖος δὲν ζῇ πλέον. Τί εἶδομεν καθ' ὅσον ταῦτα τὸ διάστημα ἐν τῇ Βουλῇ, ὅπου ἐπικράτει ἡ φανερά ψευδοφροσύνη; εἶδομεν ἐν τῇ Βουλῇ ἄνδρας, ἀξιοτίμους διὰ τὴν ἀρετὴν των, διὰ τὰ φῶτά των, διὰ τὸν πατριωτισμὸν των, διὰ τὰς μαχαρὰς ὑπηρεσίας των, καὶ διὰ τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος ἀγῶνάς των, νὰ ἀποδελθῶσι πάσης ὑπηρεσίας, νὰ καταδιωχθῶσι, νὰ πάθωσι καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ συγγενεῖς των, ὥστε θεινὸν καὶ λόγειν. Καὶ διὰ τί; διότι, συναισθανόμενοι τὸ ἱερὸν αὐτῶν καθήκον, ἐλπίσαν, ἕνεκα τῆς ἐπικρατούσης φανερᾶς ψευδοφροσύνης, παρρησίᾳ ἐπὶ τινὼν ζητημάτων κατὰ τὴν πεποιθήσιν των, καὶ δὲν ἐψήφισαν πρὸς χάριν τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου, ὅστις ᾔθελε τὰς συνειδήσεις αὐτῶν ὑπαχειρίους.

Ἰδοὺ διὰ βραχείων τὰ ἀποτελέσματα, τὰ πρόσφατα, τὰ ἀναμνησθέντα ἀποτελέσματα ἐν Ἑλλάδι τῆς φανερᾶς ψευδοφροσύνης.

Ἄς παρατηρήσωμεν τώρα καὶ τὰ κατὰ τὴν αὐτὴν ἰδίαν ἐποχὴν γεγονότα ἐν τῇ Γερουσίᾳ, ὅπου ἔσχεν ἡ μυστικὴ ψευδοφροσύνη. Ποσῶν Γερουσιαστῶν, τοὺς ὁποίους ἐθέμενοι ὑποστήρικτας τῆς πολιτικῆς του ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος, αἰσθανόμενοι τὸ ἱερὸν αὐτῶν καθήκον, δὲν κατέκριναν διὰ τῆς μυστικῆς ψήφου των τὴν κακὴν πολιτικὴν πορείαν του; ἀλλὰ δὲν ἐπαθον ὡς οἱ κατακρίναντες αὐτὴν παρρησίᾳ Βουλευταί; δὲν λέγω, ὅτι δὲν ἐπαθον αὐτοὶ, διότι, ὡς ἱσχυροὶ, δὲν ᾔδυναντο νὰ πικθῶσιν, ἀλλὰ δὲν ἐπαθον τὰ ἐν ὑπηρεσίᾳ τέκνα των, καὶ οἱ συγγενεῖς των. Καὶ διὰ τί; διότι δὲν ᾔδυναντο νὰ εἰσέλθῃ ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου εἰς τὸ βῆθος τῆς κάλπης, ὅπου οἱ γεραιοὶ καὶ εὐσυνεί-

δητοὶ ἄνδρες ἐναπέθεταν ἀφανῶς τὴν κατακρίνουσαν τὴν πολιτικὴν του ψήφον των, καὶ οὕτω δὲν ᾔδυναντο νὰ τοὺς τιμωρήσῃ, ὡς ἐτιμώρησε τοὺς φανερά ψευδοφροσύνας Βουλευτάς.

Ἰδοὺ τὰ ἀποτελέσματα ἐν Ἑλλάδι τῆς μυστικῆς ψευδοφροσύνης, αὐτὰ μᾶς ἐδίδαξεν ἡ πείρα ἐν μὲν τῇ Βουλῇ περὶ τῆς φανερᾶς, ἐν δὲ τῇ Γερουσίᾳ περὶ τῆς μυστικῆς. Θέλετε ἤδη νὰ ἀλιγοφύσωμεν τὰ σωτήρια ταῦτα μαθήματα; Ἄς παρατηρήσωμεν τώρα, καὶ τί μᾶς εἶπον διὰ τῆς Λακωνικῆς ἐκθέσεως των εἰς ὑποστήριξιν τῆς φανερᾶς ψευδοφροσύνης οἱ Κύριοι Γερουσιασταί, οἱ θέλοντες νὰ ἀντικαταστήσωσι τὴν μυστικὴν διὰ τῆς φανερᾶς. Μᾶς ἀπέδειξαν τὴν ἀνάγκην τῆς μεταβολῆς ταύτης; ὅχι! μᾶς εἶπον, ἂν ὑπέστη καμμίαν βλάβην τὸ ἔθνος διὰ τῆς μυστικῆς ταύτης ψευδοφροσύνης; ὅχι! μᾶς εἶπον, ἂν ἀπαρέσκειται ὁ λαὸς; οὐδὲν τοιοῦτον. Καὶ τί νὰ μᾶς εἰπῶσι κατὰ τῆς μυστικῆς ψευδοφροσύνης τῆς Γερουσίας, ἐν ᾗ οὔτε ποτὲ ἡ κοινὴ γνώμη κατ' αὐτῆς ἐξεφράσθη, οὔτε αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ τῆς Ἑλλάδος ἐπαραινέμεναι, οὔτε ποτὲ ὁ τύπος ὕψωσε τὴν φωνὴν του; Μᾶς εἶπον μόνον, ὅτι ἡ φανερά ψευδοφροσύνη συνάδει μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς δημοσιότητος, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐρείδονται αἱ ἐλευθερίαι θεσμοθεσιαί. Εἶναι ἀληθές, ὅτι καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ ἐν Βελγίῳ καὶ ἐσχάτως ἐν Γαλλίᾳ ἡ φανερά ψευδοφροσύνη εἶναι ἐν χρήσει· ἀλλ' εἶναι ἐν χρήσει ἐκεῖ ἡ φανερά ψευδοφροσύνη διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, δι' ὃν εἶναι καὶ παρ' ἡμῶν ἐν χρήσει ἡ μυστικὴ· εἶναι ἐκεῖ ἐν χρήσει ἡ φανερά, διότι παρ' αὐτοῖς ἡ φανερά εἶναι καταλληλοτέρα, καθὼς καὶ παρ' ἡμῶν ἡ μυστικὴ.

Εἶπον οἱ δύο Κύριοι Γερουσιασταί, ὅτι ἡ φανερά ψευδοφροσύνη συνάδει μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς δημοσιότητος, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζονται αἱ ἐλευθερίαι θεσμοθεσιαί. Καὶ μήπως ἡ μυστικὴ ψευδοφροσύνη εἶναι ἀσυμβίβαστος μὲ τὰς ἐλευθερίας θεσμοθεσίας; μήπως οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι, οἱ ἔχοντες ὅχι ἐλευθερίας, ἀλλὰ παντελεῖας θείας θεσμοθεσίας, δὲν εἶχον ἐν χρήσει τὴν μυστικὴν ψευδοφροσύνην; ἡ ἰδίᾳ λέξις ψήφισμα μᾶς τὸ δεικνύει. Ἢ πράξις ἐλέγετο ψήφισμα, διότι τὸ ζήτημα ἀπεφραζέτο διὰ ψήφων, ἤτοι πετραδίων, ριπτομένων εἰς τὴν κάλπην.

Ἐξ ὧν συντόμως ἀνέφερα, βλέπετε, Κύριοι, ὅτι οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει παρ' ἡμῶν εἰς κατάργησιν τῆς μυστικῆς ψευδοφροσύνης, ἐν ᾗ ἀκαταμάχητοι λόγοι ὑπάρχουν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως αὐτῆς. Ὁ ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς Πατρίδος εἰς χάριν τῆς φανερᾶς ψευδοφροσύνης καιρὸς δὲν ἦλθεν ἀκόμη κατὰ δυστυχίαν. Ἄν ἐρόνουν, ὅτι εἴμεθα εἰς τὴν εὐτυχίᾳ ἐκείνῃ ἐποχῇ, πρῶτος πάντων

παρεδόχθῃ τὴν φανεράν, ἥτις ἐνεργεῖται ἀξιοπρεπῶς καὶ θαυμασίως.

Τὸ κατ' ἐμὲ παραδέχομαι τὰς ὑπὲρ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας ἀρχὰς τῶν νομοδιδασκάλων, φρονῶν ἐνπεποιθῆσαι, ὅτι, καθὼς αἱ συζητήσεις τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων εἶναι δημόσιαι, οὕτω καὶ αἱ ψῆφοι πρέπει νὰ ᾖναι φανεραί. Διὰ ταῦτα προτείνω εἰς τὸ Σ.Β. τοῦτο Σῶμα, τοῦ ὁποίου ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ᾖμαι μέλος, τὴν παραδοχὴν τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας, τὴν ὁποίαν ἠπαύσθησαν ὅλα τὰ Συνταγματικὰ Κράτη, καὶ αὐτὴ ἡ Γαλλία, τὴν ὁποίαν παρεδόχθη καὶ ἡ Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων. Διότι δὲν θεωρῶ ἀξιοπρεπὲς εἰς τὸ Σ.Β. Σῶμα τῆς Γερουσίας νὰ κρύπτῃ τὴν ψῆφόν του εἰς τὸν πυθμένα τῆς κάλπης. Ἡ μυστικότης ὑποκρύπτει βεβήλιος τι, τὸ ὅποιον, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, δὲν εἶναι εὐλινκρινές. Παρατηρήσατε τὴν Βουλὴν μὲ πόσον θάρρος καὶ ἀξιοπρέπειαν ἐνεργεῖ τὴν φανεράν ψηφοφορίαν. Διὰ ταῦτα παραδέχομαι πληρέστατα τὴν ὑπὸ τῶν Γερουσιαστῶν Κυρίων Σ. Καλογεροπούλου καὶ Σ. Θεοχαροπούλου προταθεῖσαν τροπολογίαν τῶν ἀρθρῶν 43, 44 καὶ 80 τοῦ Κανονισμοῦ.

Ἀπαντῶν ἄλλος, ἀντάταξεν ὅτι, καὶ τοι ὁ προαγορεύσας πολλὰ ἐκ διαφόρων Νομοδιδασκάλων ἤρυστο ἐπιχειρήματα ὑπὲρ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας, οὐδεμίαν ὅμως, εἰς ὅσα ὁ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσας ἀνέφερεν ὑπὲρ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας, ἔκαμιν ἀντίκρουσιν, ἀλλ' ὡς παραδειγμα μόνον ἔφερε τὴν Γαλλίαν, τῆς ὁποίας, ἐάν, ὡς λέγει, παραδέχεται ὡς λίαν ὀρθὸν τὸ σύστημα τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας, καὶ γνωμοδοτεῖ νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔπεται ἐκ τούτου, ὅτι πρέπει νὰ ἀσπάζεται ὡς τοιοῦτον ὀλίγκρον ἐν γένει τὸ πολίτευμα τῆς Γαλλίας, διότι δὲν πρέπει κατ' ἐκλογὴν καὶ ἐκ μονομερείας τινὰ μὲν μέρη τούτου νὰ παραδέχεται ὡς ὀρθά, ἄλλα δὲ νὰ ἀποδοκιμάζῃ.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ προαγορεύσαντες περιστράφησαν εἰς τὴν θεωρίαν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος τῆς φανερᾶς καὶ μυστικῆς ψηφοφορίας, ἐγὼ θέλω περιορισθῆ μόνον εἰς τὸ πρακτικὸν μέρος αὐτοῦ, διὰ νὰ καταδείξω ἐτι μᾶλλον, πόσον προτιμότερα ὑπάρχει, καὶ πρέπει νὰ θεωρῆται παρ' ἡμῖν μάλιστα ἡ μυστικὴ ψηφοφορία. Οὐδεμία, Κύριοι, ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι μετὰ τὴν μεταβολὴν τῆς μυστικῆς εἰς τὴν φανεράν ψηφοφορίαν, πολὺ θὰ περισταλῶσιν αἱ ἐν τῇ Γερουσίᾳ συζητήσεις, δὲν θὰ ἀντηχοῦσι πλέον οἱ ἄλλοτε ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἐκφωνούμενοι πατριωτικοὶ καὶ εὐλαβεῖς λόγοι, καὶ ἄλλο τι δὲν ὁ ἀκούς

ταὶ ἐνταῦθα, εἰμὴ τὸ καὶ ἐκ δεξιῶν, καὶ τὸ μάλιστα ἐξ ἐννήμων, καὶ πολλάκις μάλιστα οὕτε ταῦτα.

Διὰ νὰ προβῶ δὲ εἰς τὴν λύσιν τοῦ ὁποίου προτίθεμαι πρακτικὸν μέρος τοῦ ζητήματος, θέλω ἐκθέσει ἐν ὀλίγοις τὴν γέννησιν τῆς φανερᾶς καὶ μυστικῆς ψηφοφορίας, τὰ ἀποτελέσματα καὶ τὴν διαφορὰν τῆς μίας καὶ τῆς ἄλλης.

Ἐπὶ τρία ὀλίκληρα ἔτη ὑπῆρχεν εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα σφοδρὰ ἀντιπολίτευσις, τῆς ὁποίας εἶχον τὴν τιμὴν νὰ ᾖμαι μέλος. Ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ οἱ μὲν φίλοι τοῦ Ὑπουργείου διεδίδον, ὅτι πολλοὺς ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ Κράτους τὸ Ὑπουργεῖον προτίθεται ἀσπόμεναι, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀντιπολίτευσις ἐνεργεῖ παντὶ σθένει νὰ καταλάβῃ τὴν ἐξουσίαν, ὡς ἐκ τούτου ἡ Κυβέρνησις ἀναγκάζεται νὰ κάμῃ παρχωρήσεις καὶ παρεκτροπὰς τινάς, αἵτινες συνείταναν εἰς τὴν προδοὺν τῆς διαφορᾶς. Ἄλλοι δὲ, διὰ νὰ προτιμηθῶν εἰς τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἐκθέσουν τὴν ἀντιπολίτευσιν, κατὰ τὸ ἀποφθεγμα « ἡμῶν μαχημένοι » ὁ τρίτος πρῶτος, ὁ ἐκέρυττον, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ὑπάρχει φανταστικὴ, καὶ δὲν πρέπει νὰ μεθίσῃ τῆς ἐξουσίας καὶ ἄλλοι ἀδιάφοροι, διὰ νὰ κατασταθῶσιν ἀναγκαῖοι, εἶχον, ὅτι εἶναι ἀπόλυτως ἀναγκαῖα ἡ ἀντιπολίτευσις, ὡς ἀναπόφευκτον στοιχεῖον εἰς πᾶν Συνταγματικὸν Κράτος, διὰ νὰ περιστάλλῃ τὴν ἐξουσίαν εἰς τὰς πράξεις τῆς. Ποία ὅμως ἡ ὥραία μετὰ τασυτήν πολυετή καὶ θεινὴν πάλην τῆς ἀντιπολίτευσεως κατὰ τῆς ἐξουσίας, οὐδεμία. Προτιμότερον λοιπὸν καὶ καταλληλότερον τρόπον ἐθεώρησαν ἡ ἀντιπολίτευσις τὸν ἡπιώτερον καὶ προκότερον. Ὡς ἐκ τούτου τὸ κατ' ἐμὲ, πρὸ 16 ἡδὴ μηνῶν ὑποστηρίξω τὰ διάφορα Ὑπουργεῖα, μὴτε ἀπὸ ἡμεσῶν ἢ ἐμμεσῶν συμμέσων κινούμενος, μὴτε ἀπὸ ιδιοτελεῖαν ὀρμώμενος. Τότε δὲ ἡδυνάτο τις νὰ με θεωρῇ, ὅτι ἀπὸ συμμέσων ἢ ιδιοτελεῖαν κινώμενος, ὑποστηρίξω τὰ Ὑπουργεῖα, ὅταν κατ' ἐδικήν μου σύστασιν, ἢ καὶ πλανάιν, ὑπάρχουσιν διωρισμένοι εἰς ὑπηρεσίαν καὶ μέχρι κλητῆρος ἢ φίλακος συγγενεῖς ἢ φίλοι μου. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην ὡς ὁμολογήσουν παρρησίᾳ οἱ παρόντες ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοί, καὶ ἐκ μέρους τῶν λοιπῶν συναδελφῶν τῶν, καὶ ὡς παύσουν, λέγω μετὰ θάρρους, ὅτινα ἐξ αὐτῶν εὐρουν εἰς ὑπηρεσίαν κατ' ἐμὴν σύστασιν. Εἴν, Κύριοι, ἡ περὶ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας πράξις, περιστάτω γυνή καὶ μεμνημένη ἀπὸ πάσαν ἄλλην αἰτίαν, δὲν ἐπαδέχεται αὐτὴ οὔτε σχολίων, οὔτε ἄλλων παρατηρήσεων, ἀλλὰ μόνον ἀπλῆς ἀντικρούσεως. Ἄν ἡ πείρα πολλῶν ἑτῶν καταδείκνυε διὰ τῶν πραγ-

μάτων, ὅτι προτιμότερα ὑπάρχει ἡ φανερά τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας, τότε πάλιν οὐδεμία ἦτον δυνατόν νά ἐπέλθῃ ἀντίστασις ἂν ἐπίσης ἡ πρότασις αὕτη προήρχετο ἀπὸ τοὺς ἐπὶ παντός ζητήματος ἐν τῇ Γερουσίᾳ ἀγορεύοντας ὑπὲρ ἢ κατὰ Γερουσιαστικῆς, δὲν ἐφάνητο τοσαῦται παρατηρήσεις, διότι βεβαίως ἔβλεπον οἱ προτεινάντες τὴν πρότασιν ταύτην νά ἐκθέσων εἰς τὴν δημοσύνην καὶ τοὺς λοιποὺς Γερουσιαστὰς. Οὐδὲν τούτων ὑπάρχει. Ἀπὸ ἄλλων λοιπὸν αἰτίαν ἐρωτήθησαν νά καθυποβάλλουν τὴν πρότασιν ταύτην. Ἡ γέννησις ὅθεν τῆς προτάσεως ταύτης προήλθεν, διότι οἱ ἀγορεύοντες πρὸς ἀντίκρουσιν, ἔχουν μυστικῶς συμμάχους ἐκείνους, οἵτινες πείθονται ἀπὸ τὸν ὁρὸν λόγον, καὶ συμφιλιῶνται μυστικῶς μετ' αὐτῶν καθὼτι φανερά δυσκολεύονται νά κάμουν τοῦτο, προφυλαττόμενοι ἀπὸ βλαπτικῆς κατ' αὐτῶν συνεπειᾶς. Ὅταν ἡμῶς γίνῃ φανερά ἡ ψηφοφορία, οἱ τοιοῦτοι διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, δι' ὃν δὲν παρυσιάζονται δημοσίως νά ἀντικρούουν, δὲν θέλουν τολμήσει ἐπίσης καὶ φανερά νά ψηφοφορήσουν μετ' αὐτοὺς ἀγορεύοντας. Τότε δὲ, θεωροῦντες οἱ ἔχοντες τὴν τόλμην ν' ἀγορεύωσι καὶ ν' ἀντικρούωσιν, ὅτι δὲν ἔχουν πλέον μυστικούς συμμάχους, ἢ ἀπαιδοῦν καὶ σιωπῶσιν, ἢ τοῦναντίον ἂν λαλῶσι, δὲν θέλουν εἰρεῖ πώποτε αἰσιον ἀποτελέσματα ὑπὲρ τῆς γνώμης των. Αὕτη καὶ μόνη κατ' ἐμὴν ἰδέαν εἶναι καθαρὰ ἡ γέννησις τῆς προτάσεως καὶ οὐδὲν ἄλλο.

Ἰσως ἐνταῦθα θελήσει τις νά εἰπῇ μετ' ἰσχυρὸν ἐπιθυμοῦ, ὅτι κατακρίνω πολλούς, ὡς μὴ ἔχοντας τόλμην, ἢ πολιτικὴν ἀνδρίαν, καὶ προλαμβάνω νά εἰπῶ ἀπὸ τοῦδε, ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς ἡμιλείας μου δὲν ἔχει οὕτω διὰ τοὺς ἐπομένους λόγους.

Οὐδέποτε, Κύριοι, εἰς ἄνθρωπος δύναται νά ἔξωρῃ ὅλας τὰς ἐπιστήμας καὶ τέχνας· ποτὲ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶναι δεῖλοί, καὶ ποτὲ ὅλοι γενναῖοι. Ἄν παραβῇ τις τοὺς ἔχοντας μόνον ἀγῆν καὶ καθαρὰν τὴν πεποιθησίν των, πρὸς ἐκείνους, οἵτινες περιβάλλουν αὐτὴν διαφοροτρόπως καὶ μετ' ἐγὼ, θέλει βεβαίως προτιμῆσει τοὺς πρώτους. Τότε πιστεύεται ὁ νομίζων τὸ καλὸν καὶ ὁρὸν συμφωνῶν μετ' ἐνδόμυχον πεποιθησίν του, ὅταν τὸ ὑποστηρίξῃ καὶ δημοσίως, καὶ δὲν θέλῃ νά παραδέσῃ τὴν ἄλλοι, μὴ δυνάμενον ν' ἀγορεύσῃ. Ἐκτὸς τούτου, διὰ τί νά ἐπιτίθεται ὁ Γερουσιαστὴς διὰ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας, ἀπέναντι τοῦ ἱπουργοῦ, ὁ ὁποῖος ἐνδέχεται νά ἔχῃ προσωπικὸν κατ' αὐτοῦ πάθος, καὶ νά ὑποπίπτῃ εἰς τὴν καταδίωξιν τῆς ἐξουσίας; Πολλὰκις εἰς τὴν Γερουσίαν, ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων, μόλις ἡγήθησαν ἐπὶ τῶν Ε.Κ. Γερουσιαστῶν, ζητοῦντες τὴν μυστικὴν

ψηφοφορίαν, φοβούμενοι νά ἐκτεθῶσιν οἱ λοιποὶ εἰς τὴν δημοσύνην, καὶ ψηφοφορίαις γενομένης, εἰρήθησαν εἰς τὸν πῦθμειν τῆς κάλπης 17 καὶ πλείοτεροι ψηφοί. Ἐάν λοιπὸν ἐπὶ μόνον δὲν τολμῶσι νά ἐγερθῶσι, πολλῶ μᾶλλον καὶ νά ψηφοφορήσωσιν ἅπαντες δημοσίως δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως. Εἰς τὴν Βουλὴν, ὅπου καθ' ἡμέραν σχεδὸν προτίθενται εἰς συζήτησιν διάφορα σπουδαῖα ζητήματα, πολλοὶ τῶν Βουλευτῶν, κατὰ τὴν ψηφοφορίαν, ἐμποδιζόμενοι ἀπὸ τὰ ἐφθέντα γνωστὰ αἰτία, ἢ ἀρνοῦνται τὴν ψήφόν των, ἢ ἀναχωροῦν. Ἐπὶ τῆς ὑπουργικῆς τοῦ Ἰω. Κωλίστου, δέκα ἔξ, ἐνθυμίσθε Κύριοι, διωρίσθησαν Γερουσιασταί, ἅπαντες προσωπικοὶ καὶ πολιτικοὶ φίλοι του, καὶ πολλὰκις ὑπ' αὐτοῦ εὐεργετηθέντες, καὶ μ' ὅλον τοῦτο, εἰς διάφορα Νομοσχέδια, τὰ ὅποια ἐβιβάσαν ὡς μὴ συνάδοντα μετ' ἐν πεποιθησίν των, καὶ ὡς μὴ ὠφέλιμα εἰς τὸ κοινόν, ἔδωκαν μέλαιναν ψήφον μυστικῶς. Ἐάν, Κύριοι, εἰς ὅσον ἡγόρευσεν ὁ δεῦτερον ἀγορεύσας, καὶ ἐγὼ ἤδη ἐν συντομίᾳ ἀνέφερον, παραδεχθῇ ἡ Γερουσία τὴν φανεράν ψηφοφορίαν, τότε ὅλοι ἐν γένει οἱ ἄνθρωποι θέλουν πείσθῃ, ὅτι ἡ Γερουσία, τὸ Νομοθετικὸν τοῦτο Σώμα, εἶναι οὐ μόνον περιττὸν, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβές· περιττὸν μὲν, διότι δὲν θά ἀκούσται ἐνταῦθα ἄλλο τι, εἰμὴ τὸ ναὶ ἐκ δεξιῶν, καὶ τὸ μάλιστα ἐξ εὐνομήων· ἐπιβλαβές δὲ, διότι ἀνευ τινὸς ὠφελείας θά ἐπιβαρύνῃ τὸ δημόσιον μετ' ὑπερόγκας ἐξοδα. Ἐάν λοιπὸν τὰ Βουλευτικὰ Σώματα θά περιορίζονταί μόνον εἰς τὸ ναὶ καὶ μάλιστα, τότε πρὸς τί ταῦτα νά ὑπάρχουν; προτιμότερον νά ὑπάρχῃ τότε μία μόνη ἐξουσία, ἥτις, ὡς ἀναδεχομένη βαρεῖαν ευθύνην, μεγίστην εἰς τὸ ἔθνος θέλει ἐπιφέρει ὠφέλειαν.

Ἐάν, Κύριοι, παραδεχθῇ τὴν φανεράν ψηφοφορίαν, θέλετε ἐνταρμάσει τὴν Γερουσίαν, ὑμᾶς αὐτοὺς, καὶ τινὰς ἀθώους. Τὸ κατ' ἐμὲ, καὶ τινὰς ἄλλους ἐκ τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν μᾶλλον συμφέρει ἡ φανερά παρὰ τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν, διότι ἐπὶ παντός ἀναρρομένου ζητήματος, μὴ δυνάμενος νά κρύψω τὴν πεποιθησίν μου, ἀγορεύω ὑπὲρ ἢ κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῆς ἀγορεύσεώς μου καταδεικνύεται καὶ ἡ γνώμη μου καὶ ἡ ψῆφός μου, καὶ τοι μυστικῇ. Δι' ὅλα ταῦτα παρακαλῶ τοὺς Κυρίους Γερουσιαστὰς, τοὺς προτεινάντας τὴν περὶ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας πρότασιν, ν' ἀνακαλέσων αὐτήν, χωρὶς παύσεως νά συσταλῶσιν ὅτι ἐξετέθησαν· διότι ὁ ἀνακαλὼν κακὸν τι εἶναι μᾶλλον ἀξίοπαινος, ἢ ὁ ἐπιμένων, καὶ τοι γνώσκων αὐτὸ ὡς τοιοῦτον. Ὅταν ἡ κοινὴ γνώμη παραδέχεται καὶ θεωρῇ τι ὡς κακόν, εἰς

ανάγκης πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ τὸ θεωρήσωμεν ὡς τοιοῦτον, ἢ τοῦλάχιστον νὰ τὸ σιωπήσωμεν. Ἀς ἀρεθῇ ἕκαστος εἰς τὴν πεποιθήσιν του, εἰς τὴν συνειδήσιν του, ὡς ἐλευθερὸν πᾶσα ἐλπίσος προτροπὴ, καὶ θέλωτε παρατηρήσει, ὅτι μόνον ἴσως πέντε ἐκ τῶν Γερουσιαστῶν θέλουσιν εὐρεθῇ ὑπὲρ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας, ἐν ᾧ ἐλέγγοτο ὅτι εἶναι 25. Τελευτῶν οὖν τὸν λόγον μου, προτείνω νὰ ἀνακαλέσω τὴν τροπολογίαν οἱ προτείναντες αὐτὴν, εἰς τὴν παρούσαν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀναποσώτως θέλει ἐπιφέρει δυσάρεστα ἀποτελέσματα, καὶ ἂν θέλουν, ὡς τὴν εἰσάξουν εἰς ἄλλην καλλιτέραν ἐποχὴν.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι, καὶ τοὶ ἀρκούντως ἀνέπτυξαν τὸ ζήτημα, τῆς φανερᾶς καὶ μυστικῆς ψηφοφορίας οἱ μέχρι τοῦδε ἀγορεύσαντες, παρακαλῶ καὶ ἐγὼ τοὺς Κυρίους Γερουσιαστὰς νὰ ἀκροασθῶσι καὶ τὰς ἐδικὰς μου παρατηρήσεις, ἂν καὶ περὶ τὰς μετὰ τοσούτους λόγους.

Πᾶσα πρότασις Νόμου, ἢ βούλευμα Νομοθετικῶν Σωμάτων, πρέπει νὰ γίνεταί πρὸς τινὰ σκοπὸν πρακτικόν. Ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τῆς προκειμένης συζητήσεως ἐγένετο λόγος περὶ παραδειγμάτων, τὰ ὅποια οἱ ἀγορεύσαντες ἤρυσθησαν ἀπὸ τὸ Γαλλικὸν ἔθνος, ἀναφέρω καὶ ἐγὼ ὅ,τι εἰς πρὸ τῆς μεταπολιτεύσεως τῆς Γαλλίας διαπρέφας καὶ ὡς Ὑπουργός καὶ ὡς δημοσιογράφος ὀνομαζόμενος, **Salvandy**, εἶπεν ἄλλοτε· «δὲν πρέπει νὰ παραδεχώμεθα πρὸς τὰς αἰτίας, αἵτινες δὲν συγκινούνται ἀπὸ τὴν κοινὴν γνώμην, ὅ δίδωσι ἄλλως ματαιοπονοῦμεν.»

Ἐάν τὸ ζήτημα τοῦτο ἤρχετο ἐνώπιόν μας, Κύριοι, ὡς ἀπλὴ μόνον θεωρία, τότε ἠθέλωμεν ἐνασχοληθῇ εἰς λύσιν θεωρητικῶν ζητημάτων μόνον· ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ Ὑπουργοὶ μᾶς ἐπαρουσίασαν τὸ ζήτημα τοῦτο ὡς πρακτικόν, καὶ ὑπουργικὸν συγχερῶνος, καθότι καὶ Ὑπουργικοὶ Γερουσιασταὶ τὸ εἰσέγαγον, καὶ Ὑπουργὸς Γερουσιαστῆς τὸ ἐπεστήριξε, θέλω καὶ ἐγὼ διαλάβει διὰ βραχείων περὶ τῆς γενέσεως τοῦ ζητήματος, προσελθὼν πρὸ τινων ἡμερῶν, καὶ οὐχὶ πρὸ πολλοῦ, ὡς ὁ προλαλήσας ὑπέλαβεν. Ἡ γένεσις αὕτη προέβλεπεν ἄρ' ἢς ἡμεῖς ἡ Γερουσία δὲν παρεδέχθη τὸ περὶ συστάσεως τρίτου ἐν Πατρὶσι Ἐκτετατοῦ Νομοσχεδίου. Ἐάν λοιπὸν ἤγρηται, Κύριοι, ὑπὲρ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας, τότε θέλομεν εὐρεθῇ ἀντιφάσκοντες πρὸς ἀλλήλους εἰς ὅσα μέχρι τοῦδε καταψήφισαμεν, τότε θέλομεν εἶπει, ὅτι, καθὼς ποιοῦντες, ἀπερρίψαμεν τὸ εἰρημένον Νομοσχέδιον, καὶ ἄλλα πινά, τὰ ὅποια, ἂν ὅχι δι' ἄλλο, διὰ τὴν τιμὴν τοῦ σώματος καὶ διὰ τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ τοῦλάχιστον, ἔπρεπε ν' ἀπορρίφθωσι·

διότι ἄλλως τὰ Ὑπουργεῖα θὰ ἐθισκόντο πάνσοφα, καὶ τὰ Νομοθετικά Σώματα περιττά. Ἐς ἄλλοτε εἰς τὴν ἐφημερίδα «*Ἡ ἐπιθεώρησις τῶν δύο Κόσμων* *Revue des deux mondes*») «*ἔλεγον πολλοὶ, ὅτι ὁ Κωλέττης τοσούτην κολοσσαίαν εἶχεν ὑπολήψιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὥστε κατηρώσε νὰ φέρῃ εἰς τὴν Β' Βουλευτικὴν Περίοδον Βουλευτὰς ὅλους προσωπικοὺς καὶ πολιτικοὺς φίλους του, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ προσπαθῇ νὰ φέρῃ καὶ ἀντιπολιτευομένους, ὡς στοιχεῖον ἀναπόσενκτον πάσης Συνταγματικῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ γίνωνται συζητήσεις σπουδαῖαι καὶ σοβαραὶ, καὶ νὰ μὴ παραδεχόνται τὰ οὐσιωδέστερα ζητήματα ἀνευ τινὸς ἀναπτύξεως θεωρητικῆς, διότι ἄλλως τοιαύτη Βουλὴ πρέπει νὰ διαλυθῇ.*»

Ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ τὸ κράτος τοιαύτης ψυχολογικῆς δυσανεσκειᾶς εἰσέχθη τὸ ζήτημα τῆς φανερᾶς καὶ μυστικῆς ψηφοφορίας, ὡς ἐκ τούτου εὐεθεὶς δὴσπιστοι πολλοί, καὶ θέλομεν ἀντικρούσει αὐτὸ πάσῃ δυνάμει, ἀνατρέχοντες καὶ εἰς τὰ προκαλέσαντα τοῦτο αἰτία.

Ἐκτὸς τούτου, δύο ἴσως μῆνες ὑπολείπονται ἔτι μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἐνεστώσης Β' Βουλευτικῆς Συνόδου· δὲν εἶχον λοιπὸν ὑπομονὴν νὰ παρέλθωσι καὶ οἱ μῆνες οὗτοι, καὶ κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἐπομένης Συνόδου νὰ προτείνωσι τὴν περὶ φανερᾶς ψηφοφορίας πρότασιν, διὰ νὰ ἔχωσι τότε εὐρύτερον στάδιον τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ψηφοφορίας ταύτης; Ἡ τοιαύτη, ἐπαναλόγω, ἐπιμονὴ καταδεικνύει πληρέστατα, ὅτι ὑπὸ τὸ κράτος δυσανεσκειᾶς ἐγενήθη τὸ προκείμενον ζήτημα, τὸ ὅποιον, εἰάν λυθῇ καταφατικῶς, ἔσται ὑπὲρ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας, θέλει καταφανῆ, ὅτι εἰς πολλὰ ζητήματα δὲν ἀπεφασίσαμεν συμφώνως μὲ τὴν πεποιθήσιν μας, ὡς ἐπισπείσαντες ἤδη τὴν τροποποίησιν τοῦ Κανονισμοῦ, καὶ ὁ λαὸς τότε δὲν θέλει ἔχει σεβας εἰς ὅσα μέχρι τοῦδε ἐψήφισαμεν. Ἐκτὸς, Κύριοι, τῆς δυσανεσκειᾶς ταύτης, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ὁποίας εἰσέχθη τὸ προκείμενον ζήτημα, καὶ ἄλλαι τινὲς περιστάσεις ἰδιαίτεραι συνώδευσαν τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ, τὰς ὁποίας γνωρίζετε. Δυστυχὲς ἀνεμύθη εἰς τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ὑπερτάτου Ἀρχόντος, καὶ μεγίστη, νὰ εἶπῃ τις, συνομοσίαν ἐκινήθη διὰ τὴν τροποποίησιν τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας διὰ τοῦτο εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ ὑπερτάτου Ἀρχόντος τοῦ Κράτους, δὲν πρέπει ἤδη ἡμεῖς νὰ ψηφίσωμεν, καὶ νὰ παραδεχθῶμεν τοιαύτην πρότασιν· διότι ἡ πρότασις αὕτη, θὰ εἶπῃ ὁ λαὸς, ἐπεβλήθη, ἀλλὰ δὲν ὑπεβλήθη.

Εάν θέλετε ν' ανατρέξωμεν καὶ εἰς παραδείγματα τῆς τε ἀρχαίας καὶ νέας ιστορίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἄλλων ἐθνῶν, διὰ νὰ καταδείξωμεν ὅπως προτιμότερα ἡ μυστικὴ τῆς φανεράς ψηφορίας, ἀκοῦμαι μόνον νὰ σᾶς ἀναφέρω τὸ ἐπόμενον τεμάχιον τῆς ἑλληνικῆς ιστορίας τοῦ Ξενοφώντος βιβλ. Β', κεφ. 4. εἰδὲ οὖν ὑμᾶς, ὥσπερ καὶ τιμὴν μεθεῖτε, οὕτω καὶ τῶν κινδύνων μετέχειν. Τῶν οὖν ξυνελεγμένων ἑλευσινίων καταψηφισόν ἐστίν, ἵνα ταῦτα ἡμῖν καὶ θαρρότε καὶ φοβεῖσθε. Δεῖξας δὲ τι γωρίον, εἰς τοῦτο ἐκένευσεν φανεράν· φέρειν τὴν ψήφον οἱ δὲ Λακωνικοὶ φρουρὰ ἐν τῷ ἡμίσει τοῦ ὁδοῦ ἐξοπλισμένοι ἦσαν. Καὶ εἰς τὴν Γαλλικὴν ιστορίαν ἂν παρατηρήσωμεν, θέλομεν ἰδεῖν, ὅτι ἂν εἰς τὴν περὶ θανατικῆς ποινῆς πρότασιν κατὰ τοῦ Λουδοβίκου 15^{ου} Βασιλέως τῆς Γαλλίας, παριδέμετο ἡ μυστικὴ ψηφορία, ὁ Βασιλεὺς ἐκείνος θὰ ἐσώζετο· ἀλλὰ ἐπειδὴ ἡ ψηφορία ἐγένετο φανερά, δὲν εὗρεθῇ οὐδὲ εἰς φίλος του, νὰ δώσῃ λευκὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ψήφον, διότι ὁ λαὸς ἐξώθεν τῆς Συνελεύσεως περιστάμενος, ἐμαίνετο κατὰ τοῦ Βασιλέως, καὶ ἐξήτει ἐπὶ πύνακος τὴν κεφαλὴν του.

Ἐπειτα ἡμεῖς, γινώσκοντες ὅποια ἀθέμιτα μέσα ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς δημοτικὰς καὶ βουλευτικὰς ἐκλογάς, ὅπως παραβιάσεις συνειδήσεων καὶ νόμων, ὅπως βίαιοπραγίαι καὶ κακώσεις, παρεδέχθημεν τὴν μυστικὴν ψηφορίαν· ἤδη δὲ, ἀντὶ μᾶλλον νὰ περιβάλλωμεν τὰς ἐκλογάς ταύτας μὲ ἐτι περισσότερα ἐγγύγια ἀσφαλείας καὶ μυστικότητος, διὰ νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὸν Νόμον, νὰ ζητῶμεν τὴν φανεράν ψηφορίαν; Τίς ἡ ἀνάγκη αὐτῆς; διότι ἐπέσε μὴ γινόμενον δεκτὸν ἐν Νομοσχέδιον περὶ συστάσεως τρίτου ἐν Πάτριας Εἰσαγγελίας; καὶ ποῖα τὰ δεινὰ ἀποτελέσματα, ποῖα ἡ ζημία τοῦ ἔθνους διὰ τὴν μὴ παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου τούτου;

Σύμφημι, Κύριοι, ὅτι ἡ δημοσιότης ἔχει καλὰ τὰ ἀποτελέσματα· ἀλλ' ἡ τῆς 3 Σεπτεμβρίου Ἑθνικῆς Συνέλευσις ῥητῶς διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 48 τοῦ Συντάγματος διατάξεν, ὅτε δύνανται ἡ τε Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία νὰ διασκέπτονται τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἡ μὲν κατ' αἴτησιν δέκα, ἡ δὲ κατ' αἴτησιν πάντε ἐκ τῶν μελῶν αὐτῶν, καὶ μολοντοῦτο οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἐγένετο συνεδρίασις τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. Τὴν διάταξιν δὲ ταύτην ἐθεσπίσατο ἡ Συνέλευσις, διὰ νὰ περιφρουρήσῃ τὰς Βουλὰς ἀπὸ τῆς κακῶς ἐννοουμένην κοινὴν γνώμην, ἀπὸ αὐτὴν τὴν ὀχλαγωγίαν, ὅταν ὁ λαὸς δὲν ἔχῃ, ἐπὶ τινος ζητήματος, τὴν αὐτὴν μὲ τὰ Νομοθετικά

Σώματα πεποιθήσιν. Δὲν εἶναι λοιπὸν αἱ συνεδριάσεις πάντοτε δημόσιαι, ὡς εἶπεν ὁ προαγορεύσας Ἰπουργὸς καὶ Γερουσιαστὴς, διὰ νὰ γίνηται καὶ ἡ ψηφορία δημοσίως, ἀλλ' ἐνίοτε γίνεται καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ὀχλαγωγίας· ἀλλ' ἡ τυραννὶς εἶναι μόνον εἰς τὸν ὄχλον; δὲν ὑπάρχει αὐτὴ καὶ εἰς ὀλιγομυλίαν καὶ μεσμελίαν, οὕτως εἶπεν, Σώματα; δὲν ἤξεύρατε, ὅτι συνέρχονται ἐνίοτε ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὰ δύο ἄκρα διὰ νὰ κακαστρέψουν τὴν πατρίδα; δὲν ἐνθυμεῖσθε μὲ πόσον παλὺν καρδίας καὶ κίνδυνον ἐκλήσκει ζητήματα τινὰ τοῦ Συντάγματος;

Καὶ ἐγὼ, Κύριοι, ἀνέγων πολλοὺς Νομοδιδασκάλους, πραγματευομένους περὶ τῆς φανεράς καὶ μυστικῆς ψηφορίας, καὶ τινὰ σοφὸν συγγραφεὰ καὶ δημοσιογράφον, τὸν Βένθου, καὶ παρετήρησα, ὅτι μόνον διὰ τοὺς ἀντιπροσώπους παντὸς Συνταγματικοῦ ἔθνους θέλει ὡς κανὼν καὶ γνώμονα τὴν φανεράν ψηφορίαν, διὰ νὰ γνωρίζῃ καὶ πληροφορηθῇ ὁ λαὸς, ὅστις τοὺς ἐκλέγει, περὶ τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δοξασίων, καὶ περὶ τῆς βουλευτικῆς διαγωγῆς τῶν περὶ τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους, διὰ νὰ ὁδηγῇται ἐκ τούτου εἰς τὰς κατὰ κριτὸν ἐκλογάς του. Ὁ αὐτὸς ὅμως συγγραφεὺς θέτει καὶ τινὰ ὑπερφυγὴν τῆς φανεράς ψηφορίας καὶ εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν ἀντιπροσώπων, ὅσας ἤθελον παρουσιασθῇ περιστασεῖς, ἀπαιτοῦσαι τοῦτο, ὅσας δὲ ἤθελε ζητῆθῃ ἡ μυστικὴ ψηφορία ἀπὸ τινος προεδιωρισμένου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς συνέλευσεως.

Εἰς τὴν Βουλὴν, ὅσας εἰς πρόκειται νὰ λυθῶσι τινὰ ζητήματα δι' ἀναστάσεως, ἐγείρονται ἐνίοτε 25 ἢ καὶ 30 ἐκ τῶν βουλευτῶν, ἐν ᾧ, ὅταν λυθῶνται ταῦτα συγχρόνως δι' ἀνομαστικῆς κλήσεως, μᾶλλον μέχρι τῶν 25 ῥθμίζῃ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν.

Ἐνθυμεῖσθε, Κύριοι, ὅτι κατὰ τὴν παρελθούσαν βουλευτικὴν περίοδον, ἀξιοτίμως τις βουλευτὴς καὶ δικαστὴς, ἐρωτηθεὶς ἀπὸ τὸν Ἰπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης, ὅποιον ψήφον θέλει δώσει ἐπὶ τινος ζητήματος, προκείμενου νὰ συζητηθῇ, καὶ ἀπειληθεὶς μάλιστα, ὅτι θέλει παυθῇ τῆς δικαστικῆς θέσεώς του, ἐὰν δὲν δώσῃ ἀληθινὴν ψήφον, αὐτὸς μὲν, ὡς ἀκαμπτοῦ χαρακτῆρος ἀνὴρ, ἀπεκρίνατο, ὅτι δὲν ἐπαίρηται πεινᾶσθαι ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπιβάλλεται εἰς αὐτὸν ἡ ψήφος, θέλει παυθῇ ἐναντίας, ὁ δὲ Ἰπουργὸς τῶν ὄντι τὸν ἐπικύσειν ἀναιδῶς τῆς θέσεώς του.

Ἀλλὰ δύναται τις νὰ μᾶς εἴρῃ, ὅτι ἡ μυστικὴ ψηφορία θέλει διατηρεῖσθαι εἰς τὰ προσωπικά ζητήματα· ἀλλὰ τὰ προ-

σωπικά ζητήματα, ως συνάρη με τὰ πραγματικά, είναι πολὺ δύσκολον νὰ διακρίνη τις τὸ περί τινος κοινότητος ζήτημα, φέρ' εἰπεῖν, καὶ τοὶ πραγματικόν, εἶναι καὶ προσωπικόν, ως ἀφορῶν ὠρισμένον τινὰ ἀριθμὸν προσώπων. Οἱ φορολογικοὶ νόμοι, καὶ πραγματικοὶ θεωρούμενοι, εἶναι ὅμως καὶ προσωπικοὶ, ως ἐπιβάλλοντες φόρους εἰς ῥητὴν τινὰ τάξιν ἀτόμων, τὴν τῶν γεωργῶν, π. γ. ἢ τῶν ποιμένων, ἢ ἄλλων βιομηχανῶν. Ἀπαντες ἐν γένει οἱ νόμοι, ως φορτικοὶ εἰς διαφόρους τάξεις ἀνθρώπων, εἶναι καὶ προσωπικοὶ· διότι ὁ κόσμος εἶναι συμπεπλεγμένος μετὰ τὰ πράγματα.

Κύριοι Ὑπουργοί, καὶ ὑπουργικαὶ Γερουσιαστικῇ, μὴ θελήσετε νὰ κερδήσετε μόνον αὐτὰ τὰ ξυλάρια, τὰς ψήφους αὐτάς, ἢ τὴν πλῆξιν τῶν χειλέων μας μετὰ τὸ καὶ καὶ ὄχι, ἀλλὰ προσπαθήσατε νὰ κερδήσετε τὰς καρδίαις μας, τὴν πεποιθισίν μας διὰ τῶν ἀγαθῶν πράξεών σας· διότι ἄλλως, ὅχι μόνον δὲν θέλετε ἔχει τὴν πλήρη συμπτῶν μας εἰς τὰς στιγμὰς τῶν δυσκολιῶν σας, ἀλλὰ καὶ ἐπιτίθενται μάλιστα καθ' ὑμῶν ἐκεῖνοι, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπεβάλετε τὴν τοιαύτην βίαν, αὐτὴν τὴν δέσμευσιν τῆς συνεκδήσεως· διότι εἶναι μὲν οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων εὐσυνειδήτῃ, ἀλλὰ τὸ πολιτικὸν θάρος, τὴν ἀνταπάκην δὲν ἔχει ἕκαστος, ως πολλοὶ μὲν εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοὶ κατὰ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον.

Καὶ αὐτοῦ τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ μόλις 12 ἐκ τῶν πολλῶν μαθητῶν τοῦ ἀνεδέχθησαν τὴν κήρυξιν τοῦ Εὐαγγελίου, τὴν διάδοσιν τοῦ Θείου Λόγου, μυρία ὑποστάντες δεινὰ, οἱ δὲ λοιποὶ ἦσαν μυστικοὶ ὁπαδοὶ αὐτοῦ, ἀπεκδεχόμενοι ἐν τῷ κρυπτῷ τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Τοιαύτη εἶναι ἡ ἀνθρώπινος φύσις δυστυχῶς! Περικίμων ὄθεν τὸν λόγον μου, προτείνω, ὅτι, διὰ τὴν τιμὴν τοῦ Σώματος τῆς Γερουσίας, καὶ τὴν διατήρησιν τοῦ σεβασμοῦ, τὸν ὅποιον ὀφείλομεν εἰς τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα τοῦ Κράτους, ως καὶ ἀρχόμενος εἶπον, δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν τὴν φανεράν ψηφοφορίαν.

Μηδεμίαν ἐπομένως γενομένης ἄλλης παρατηρήσεως, καὶ περαιωμένης ὑπὸ τοῦ Κ. Προέδρου κηρυχθείσης τῆς περαιτέρω συζητήσεως, ἐπρότειναν τινες τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ὅτι εἰς τὴν λύσιν τοῦ προκειμένου ζητήματος, ἀπαιτεῖται νὰ διατηρηθῇ ἀκριβέστατα ἡ περὶ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας διάταξις τοῦ

Κανονισμοῦ τῆς Γερουσίας, διὰ νὰ ψηφοφορήσῃ ἕκαστος κατὰ συνείδησιν.

Πρὸς τοὺτους ἀντιπαρήρτησεν ὁ Κ. Πρόεδρος, εἰπὼν, μὴ λέγετε, Κύριοι, νὰ διατηρηθῇ τὸν Κανονισμόν, καὶ τὸν ἐνυλάξῃ, ως τὸ βλέπετε. Ἀλλ' ὁ Κανονισμὸς οὐδεὶς μὲν, ὅτι ἡ ψηφοφορία νὰ γίνηται μυστικῇ, δὲν ἀπαγορεύει ὅμως, ἀντιπὲς τῶν Γερουσιαστῶν θελήσαν νὰ δώσουν τὴν ψήφον των φανεράν, καὶ πολλοὶ πολλὰκις ἔδωκαν φανεράν τὴν ψήφον των, καὶ οὐδεὶς τοὺς ἐμπόδισε, καὶ πῶς τούτο ἔχουσι πρόσφατον παράδειγμα. Ποσὶν ἡμερῶν ἐψηφισάμεθα τὸ περί τῆς Γερουσιαστῆς Κ. Ι. Θ. Κολοκοτρώνης εἰσαγωγῆς, ὅτι εἶναι ὑπὲρ τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ ἔδωκε φανεράν τὴν λακὴν ψήφον του, καὶ οὐδεὶς τὸν ἐμπόδισε. Διὰ τί λοιπὸν τώρα νὰ ἐμποδισθῇ νὰ δώσῃ φανεράν τὴν ψήφον του ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος ὅστις ἐξ ἡμῶν θέλει;

Μὴ συναινεσάσης τῆς Γερουσίας εἰς τὴν παρατήρησιν ταύτην τοῦ Κ. Προέδρου, ἐπρότεινε τις τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν, ὅτι ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Σ. Θεοχαρόπουλος δὲν δύναται, ως γραμματεὺς τῆς Γερουσίας, νὰ διανέμῃ, κατὰ τὸ ἄρθρον 45 τοῦ Κανονισμοῦ, τὰς ψήφους εἰς τοὺς προτερχομένους Γερουσιαστὰς εἰς τὴν κάλπην, διότι αὐτός, ως εἰς ἐκ τῶν προτεινάντων τὴν προκειμένην περὶ τῆς φανεράς ψηφοφορίας πρότασιν, ἔχει ἄμεσον συμφέρον ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς προτάσεώς του.

Τούτων ἀντίκρουσεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Σ. Θεοχαρόπουλος, εἰπὼν ὅτι ὁ Κανονισμὸς τῆς Γερουσίας δὲν ἀπαγορεύει ποσὺς τὸν γραμματεῖα νὰ διανέμῃ τὰς ψήφους ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας τινὸς ζητήματος, τὸ ὅποιον θέλει αὐτός προτείνει, οὔτε ἐλαβὲ ποτε χώραν τοιοῦτόν τι ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Γερουσίας.

Ἡ Γερουσία, κατ' ἐρώτησιν τοῦ Κ. Προέδρου, παρεδέξατο τὴν παρατήρησιν τοῦ Κ. Θεοχαροπούλου.

Μετὰ ταῦτα, κατ' αἵτησιν ἐπτά Γερουσιαστῶν, μυστικῆς γενομένης ψηφοφορίας, κατὰ τὸ ἄρθρον 43 τοῦ Κανονισμοῦ, περὶ τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ τῆς ἀρχῆς τῆς προκειμένης περὶ φανεράς ψηφοφορίας προτάσεως, ἡ Γερουσία, 41 Γερουσιαστῶν ψηφοφορούντων, δὲν παρεδέχθη τὴν φανεράν ψηφοφορίαν διὰ ψήφων 23 κατὰ 18, καὶ οὕτως ἐκείνην ἐν ἰσχύϊ αἱ περὶ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ.

Μετά τούτο ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίασιν περὶ τὴν
2 ὥραν μετὰ μεσημέριαν.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι

Ν. Ι. ΜΕΣΗΣ.

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγαλος

Β. Χρηστακόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 8, Ἰουλίου 1849 ἡμέρα Παρασκευῆ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 29 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος, προσλαβὼν ὡς προσωρινὸν Γραμματέα τὸν Κ. Β. Χοστακόπουλον, καλωσμενοῦ τοῦ Γραμματέως Κ. Σ. Θεοχαραποῦλου, κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα, επικυροῦνται, μηδεμιᾶς γενομένης ἐνστάσεως.

Μετά τούτο ἀνεγνώσθησαν, ἀναρῶσαι τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν Α. Λόντου, Ι. Κολοκατριῶνη, καὶ Σ. Παπαλεξοπούλου ἐξαίτουμένων τῶν μὲν δύο πρώτων ἄδειαν ἀπουσίας τριάκοντα ἡμερῶν, τοῦ δὲ τελευταίου τεσσαρακονθήμερον. ἀπεφασίσθη δὲ νὰ χορηγηθῇ πρὸς αὐτοὺς ἡ ζητούμενη ἄδεια ἀκολουθίως ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς συνοδεύον τὸν μερισματικὸν πίνακα τῆς Α'. ἐξαμηνίως τοῦ 1849, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξάγεται ὅτι τὸ ἀπονεμόμενον μίσμα εἰς ἑκάστην μετοχὴν, διὰ τὴν Α'. ἐξαμηνίαν εἶναι δρ. 41 καὶ εἰς ἀποθεματικὸν κερ. 1:60 τὸ ὅλον 42:60, τούτῃστι πλέον τῶν 8 1/2 τοῖς 0/0 ἑτησίως.

Ἀνεγνώσθη ἀκολουθίως ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ καθυποβληθέντος Νομοσχεδίου περὶ ἀπονομῆς τῆς προικοδοτήσεως τῶν εἰς τὰ μητρώα ἐγγεγραμμένων καὶ ἀποδιδωσάντων, στρατιωτικῶν, καὶ ναυτικῶν, εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν, ἔχουσα οὕτως.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ἡ Ἐπιτροπὴ Σας ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὸ παρὰ τῶν Κυρίων Ὑπουργῶν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν ὑποβληθέν Νομοσχέδιον περὶ ἀπονομῆς τῆς προικοδοτήσεως τῶν εἰς τὰ Μητρώα ἐγγεγραμμένων καὶ ἀποδιδωσάντων Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν, καὶ ἐπεξεργασθεῖσα αὐτὸ μετὰ πολλῆς σκεψῆς, παρετήρησεν, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο σκοπὸν κύριον προτίθεται νὰ καθύψισθαι τὴν βαλὺν τῆς συγγενείας, ἐρ' ὅθι θέλει ἐπεκτείνεσθαι τὸ περὶ οὗ πρόκειται κληρονομικὸν δικαίωμα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ι. Ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τῆς Γ'. Σεπτεμβρίου, καὶ τὴν ἐν τῇ Συνεδριάσει τῆς 28 Φεβρουαρίου ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου γενομένην παρ' αὐτῆς ἀπόφασιν.

Θεωρήσασα δὲ, ὅτι ἡ ἀρχὴ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου συνάδει ἐντελῶς μὲ τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἐθνικοσυνελεύσεως, καὶ μὲ τοὺς εὐεργητικούς σκοπούς τοῦ ἔθνους ὑπὲρ τῶν κληρονόμων τῶν ἀποδιδωσάντων ἀγωνιστῶν, παρεδέχθη ταύτην ὁμοφώνως.

Προχωρήσασα ἐπομένως εἰς τὰ καθήκοντα, παρεδέχθη τὸ Α. ἄρθρον, ὅπως ἔχει, προθέσασα μόνον ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ τὰ ἀκόλουθα· «Ἐν περιπτώσει δὲ ἀποδιδώσεως τινὸς τῶν ἀδελφῶν, εἰς τὰ τέκνα του.»

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν τὴν προσθήκην ταύτην πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων διενέξεων· διότι εἶναι πιθανὸν νὰ ἀποβῇ τι, τῶν ἀδελφῶν πρὸ τῆς παραχωρήσεως τῆς προικοδοτήσεως, καὶ ἔθελεν εἶσθαι ἄδικον ἐν περιπτώσει ταύτῃ νὰ ἀπαλεισθῇ τὰ τέκνα αὐτοῦ τοῦ πατρικοῦ τῶν δικαιώματος, ἐν ᾧ ἂν ἔξη ὁ πατὴρ αὐτῶν, ἔθελεν ἀναντιρρότως συμμεθεῖν τῶν εὐεργημάτων τῆς προικοδοτήσεως ἐπίσης, ὡς καὶ οἱ ἐπιζῶντες ἀδελφοί, ἢ ἀδελφαὶ αὐτοῦ.

Παραδέχθη ὁμοφώνως, ὅπως ἔχουσιν, τὰ ἄρθρα Β', καὶ Γ'. μὲ τὴν ἀκόλουθον προσθήκην ἐν τῷ τέλει τοῦ τελευταίου Γ'. ἁρθρου, ὑπὸ ἰδιαιτέρον ἰδίῳ.

«Ἡ χορηγομένη πρὸς τὰς ἀνωτέρω χήρας καὶ ὀρφανὰ σύνταξις θέλει παύσῃ τότε, ὅταν τοῖς παραχωρηθῇ ὡς τὰ προικοδοτικά γραμμάτια.»

Ἡ διάταξις αὕτη ὑπογορεύθη ἀπὸ τὸν φιλόφρονος σκοπὸν τοῦ ν' ἀπαλλάξῃ τοὺς συνταξιοῦχους ἀπὸ τῆς ζωῆς, εἰς ἣν δύνανται νὰ ὑποκρίνται ἀπερρώμενοι τῆς μηχανικῆς συντάξεως τῶν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἤθελον ἀπορρατισθῇ ἡ προικοδοτῆσις αὐτῶν μέχρι τῆς εἰς αὐτοὺς παραχωρήσεως τῶν προικοδοτικῶν γραμματίων τῶν.

Τὸ Δ'. ἄρθρον ἐθεώρησε πάντα περιττὸν ἡ Ἐπιτροπὴ, ὡς μὴ συνάδοντος τοῦ ἐν αὐτῷ περιγραφέντου μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Ι. Ψηφίσματος τῆς Ἐθνικῆς Συνταξιοδοτικῆς, καὶ ὡς δυνάμενον νὰ ἐπιφέρει περιπλοκὰς καὶ δυσχερεῖας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐθνικῶν ἀπορρώσεων· διὰ τοῦτο ἡ Ἐπιτροπὴ προτείνει τὴν ἐκ τοῦ Νομοσχεδίου ἐξάλειψιν τοῦ.

Τὰ ἄρθρα Ε. καὶ Σ'. τοῦ Νομοσχεδίου μεταποιούμενα εἰς Δ'. καὶ Ε. κατὰ συνέπειαν τῆς ἀνωτέρω γνωμοδοτήσεως, παρεδόθη ἡ Ἐπιτροπῇ ἀνὰ αὐδαίμῃς παρατηρήσεως.

Συσταίνοντα ἱπομένους ἡ Ἐπιτροπὴ τὴν περὶ ἀρχῆς καὶ τῶν καθέκαστα τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, κατὰ τὰς ἀνωτέρω τροποποιήσεις, κρίνει χρεὸς τῆς ν' ἀναφέρῃ εἰς τὸ Σὺβ. Σώμα τῆς Γερουσίας, ὅτι, καθ' ἃς ἔλαβε πληροφορίας, ἐπεβλήθησαν τὰ διάφορα Μητρώα, ὑπάρχονσι μὲν εἰς αὐτὰ κατατεταγμένοι καὶ πολλοὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν τῶν ἐν τῷ διαστήματι τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος πεσόντων τε καὶ ἀποβιωσάντων, ἀλλ' οὗτοι ἐμείναν ἀβαθμολόγητοι, ὡς μὴ ὄντες εἰς τὴν ζωὴν, καθ' ὃν καιρὸν αἱ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ μνημονεύμεναι Ἐπιτροπαὶ ἐνησχολοῦντο εἰς τὴν εξέτασιν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν ἐκδουλεύσεων, προσδιορίζουσαι τὸν βαθμὸν ἑνὸς ἐκάστου τῶν αγωνιστῶν. Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως κατατεταγμένοι μὲν εἰς τὰ διάφορα Μητρώα, ἀλλ' ἀβαθμολόγητοι μέιναντες, καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ζώντων Στρατιωτικῶν τε καὶ Ναυτικῶν. Ἐπειδὴ δὲ εἶναι ἀδικον νὰ στερηθῶσι τοῦ δικαιώματος τῆς προικοδοτήσεως τότεν οἱ κληρονόμοι τῶν ἐν τῷ ἱερῷ ἀγῶνι πεσόντων καὶ ἀποβιωσάντων, ὅσον καὶ οἱ ζῶντες ἐπὶ καὶ μὴ βαθμολογηθέντες αγωνισταί, ἢ οἱ κληρονόμοι αὐτῶν, καθ' ὅσον μάλιστα τινὲς ἐκ τῶν τελευταίων ἐλάβαν κατ' ἐξαιρέσιν τὴν προικοδοτήσιν τῶν, ἡ Ἐπιτροπὴ νομίζει χρεὸς τῆς ἱερῆς νὰ προκλήσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ Σὺβ. τούτου Σώματος ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ γνωμοδοτῇ νὰ συσπῇται θερμῶς εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τούτων τὰ ἀναντιρρήτα δίκαια, συμφωνοῦν μὲ τὰς ἀπεφάσεις τῶν ἐθνικῶν Συνελεύσεων, καὶ μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Ι. Ψηφίσματος, τοῦ

ὁποῦ τὴν ἐκτέλεσιν προτίθεται τὸ ὑπὸ τὴν συζήτησιν τοῦ Σώματος ὑποβληθὲν ἔδη Νομοσχεδίον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἰουλίου 1849.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Σ. Θεοφράτους
Γεν. Στάκος
Χαρὰλ. Παπαπολίτης.

Α. Μουρατίδης
Ἰω. Θ. Κολοκοτρώνης

Ἀπερρασίθη δὲ νὰ ταπεινῇ ἡ ἀντικεινομένη ἐκθεσίς καὶ διανεμηθῇ εἰς τὰ μέλη· τῇ δὲ προσοχῇ δευτέραν νὰ ἐστρεφθῇ. Μετὰ τοῦτο ἀνέγνωσεν ὁ Κ. Γραμματεὺς τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τῶν ἀναρρώων ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν ὡς ἑπεται.

Ἐκθεσίς τῆς ἐπὶ τῶν ἀναρρώων Ἐπιτροπῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐπιζῆς εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Γερουσίας παρουσιασθείσας ἀναρρώας.

1) Ἀναρρῶν ἀπὸ 12 Μαρτίου ε. ε. ὑπ' ἀριθμὸν 100 τῆς Μοναχῆς Εὐθυμίας ἐκ Σούχτουπόλεως τῆς Ρωσσίας, ἥτις ἐλθοῦσα ἐνταῦθα, ὡς ἀναφέρει, πρὸς εὔρεσιν τινὸς ἀδελφοῦ τῆς, καὶ μὴ ἐπιτυχούσα αὐτὸν, ἐκαιτεῖται νὰ τῇ χορηγηθῶσι τὰ διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς ἀπαιτούμενα ἐξόδα, τῶν ὁποίων ἀταξίται.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

2) Ἀναρρῶν ἀπὸ 24 Μαρτίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 112, τῆς γένρας Μαρίας Θεοφίλῃ Δημητρίῳ ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Λακεδαιμόνος, δι' ἧς ἐκβέτουσα τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγου τῆς, ἀποβιώσαντος ἑνὶ κα τῶν πληγῶν τὰς ὑποίας ἐλαβε μαχόμενος ἐν καιρῷ τοῦ ἀγῶνος, ἐκαιτεῖται νὰ προικοδοτηθῇ ἡ μεγαλύτερα τῶν τριῶν θυγατέρων τῆς, ὡσα ἔδη εἰς ἡλικίαν γάμου.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

3) Ἀναρρῶν ἀπὸ 10 Ἀπριλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 117 τοῦ Διονυσίου Φασλῆ ἱεροκήρυκος καὶ Πνευματικοῦ, ἐπικαλουμένου τὴν συνδρομὴν τῆς Γερουσίας περὶ χορηγήσεως εἰς αὐτὸν ἐκπαιδευτικῶν μηχανικῆς συντάξεως, ἐνιστά τοῦ γέφυρος, καὶ τῶν ἠθικῶν καὶ ψυχικῶν ὠφελειῶν, ἃς ἐπ' ἤλπιον εἰς τοὺς κατοίκους Ἀργολίδος καὶ Ἀκαρνανσιτιώλιας, ὅπου ἐχρημάτισε Πνευματικὸς καὶ ἱεροκήρυξ.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

4) Αναφοράν ἀπὸ 23 Μαρτίου ε. ε. ὑπ' ἀριθμ. 118 τοῦ Α. Μαλινδρινίου ἐμπόρου, δι' ἧς παραπονούμενος κατὰ τῆς ἐφαρμογῆς τὴν ὁποίαν ὁ ἐπιστάτης τοῦ Τελωνείου Παιραιῶς ἐνεργεῖ ἐπὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἀ.φ.μ. 31 τοῦ περὶ Τελωνείων Νόμου, διορίζων ὡς ἐκτιμητὰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἐν περιπτώσει διαφορίας, ἐξαίτεται ὅπως ἡ Γερουσία δώσῃ εἰς τὴν διατάξιν ταύτην βετὴν ἐξήγησιν, διὰ τὸ τέλος τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τῆς.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου.

5) Αναφοράν ἀπὸ 3 Μαΐου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 131 τοῦ Π. Σοφικανοπούλου, δι' ἧς προσφέρει 500 ἀντίτυπα τοῦ περὶ Χολέρας Συγγραμμάτος του, ἀνά μίαν δραχμὴν ἑκάστην, καὶ προτρέπει τὴν Γερουσίαν νὰ τὰ ἀγοράσῃ καὶ νὰ τὰ διανεύῃ εἰς τοὺς ἀήλους τοῦ Κράτους.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ κατὰ πλειοψηφίαν νὰ ἀγορασθῶσι 300 ἀντίτυπα καὶ νὰ σταλῶσιν εἰς τοὺς ἀήλους τοῦ Κράτους.

6) Αναφοράν ἀπὸ 3 Μαΐου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 132 τῆς Πετροῦς Σαλαμανῶ ἐκ Λεονταρίου, δι' ἧς ἐκθέτουσιν τὰς ὑπὲρ τῆς Πατρίδος θυσίας καὶ ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγου τῆς, ἐξαίτεται ἀνάλογον αὐξήσιν τῆς χορηγημένης αὐτῇ οὐκιστοσύνης μηνιαίας συντάξεως, μηδὲν ἀνταποκρινομένης εἰς τὰ δίκαια αὐτῆς καὶ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκογενείας τῆς.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστήθῃ ἡ αἴτησις τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

7) Αναφοράν ἀπὸ 11 Ἰουνίου ε. ε. ὑπ' ἀριθμ. 157 τοῦ Χαλκιάμπους φάσσου, δι' ἧς ἐκθέτων τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεις τῆς οἰκογενείας του, καὶ τὴν ἐκ ληστρικῆς συμμορίας διαρκεῆς ἀπάχης τῆς περιουσίας του ἐν Σωποτῇ τῶν Καλαβρύτων, ἐξαίτεται χρηματικὴν τινὰ βοήθειαν διὰ νὰ δυναθῇ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ ἐμπορικὸν του στάδιον.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστήθῃ ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

8) Αναφοράν ἀπὸ 10 Μαΐου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 154 τῆς Κανέλλας Παπαθεοφίμου Πολυχρονοπούλου, δι' ἧς ἐκθέτει τὰς εἰς τὸν ἀγῶνα στρατιωτικῆς ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγου τῆς, περὶ τὸν εἰς τὴν ἐν Τρικώρφοις μάχην κατὰ τοῦ ἱμβριακοῦ Πασᾶ, ἐξαίτεται χρηματικὴν τινὰ βοήθειαν διὰ τὰς ὀφθαλμὰς θυγατέρας τῆς.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

9) Αναφοράν ἀπὸ 10 Ἰουνίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 161 κατοίκων τινῶν καὶ δημοτῶν Λαμίας, παραπονούμενων κατὰ τῶν ἐκεῖ πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν, ὡς παραβιάσων τὰς οἰκίας των, διὰ κατοίκων ἐρευνῆς, ἐναντίον τῆς περὶ ταύτης διατάξεως τοῦ Συντάγματος ἐνεργηθείσης.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ παραπάνω τῶν ἀναφερομένων καὶ ἐνεργήσῃ τὰ κατὰ Νόμον.

10) Αναφοράν ἀπὸ 22 Ἰουνίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 164 τῆς Χήρας Ζαφρείρας Σωφρονίου Μοιμουνοζοπούλου, ἐξαίτεται τὴν προικδοτέσιν τῶν δύο θυγατέρων τῆς, καὶ τὰ προεὶα ταύτης, χάριν τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα θυσιών τοῦ συζύγου τῆς ἀπαρχομισθέντος ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς Εὐναναστάσεως.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστήθῃ ἡ αἴτησις τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Ἰουλίου 1849.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Δ. Κανιλόπουλος
Α. Μοναρχίδης.

Σπ. Πακαλεξόπουλος.
Δρ. Μανσλάς.
Ν. Ποντρόπουλος.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλασε τὴν συνεδριάσιν περὶ τὴν 12 ὥραν τῆς Μ. ἀπαγγελίας ὡς ἡμερησίαν διατάξιν τῆς ἐπομένης τὴν συζήτησιν τοῦ ἀνωτέρου Νομοσχεδίου, καὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
Ν. Γ. ΜΕΛΗΣ
Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Μ. Χρυσόγετος.
Σ. Θεοχάρουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 9, Ἰουλίου 1849, ἡμέρᾳ Σαββάτου.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιστῶν, παρόντων 27 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἄνοιξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ Πρακτικά τῆς προλαβούσης ἀναγνωσθέντα, ἐγκρίνονται, μηδεμίαν γενομένην ἐνστάσιν.

Αναγνωσθεῖσάν μετὰ ταῦτα ἀναφορῶν τῶν Γερουσιαστῶν ΚΚ. Γ. Φύλλα καὶ Σ. Θεοχροπούλου, ἐξαιτουμένου τοῦ μὲν πρώτου τριακονθήμερον, τοῦ δὲ δευτέρου τεσσαρακονθήμερον ἀπουσίας ἀδειαν, ἡ Γερουσία, κατ' ἐρώτησιν τοῦ Κ. Π. οἰδίου, ἐνέκρινε νὰ χορηγηθῶσιν αἱ ζητούμεναι ἀδειαι πρὸς τοὺς ἀναφερομένους, ἐὰν προηγουμένως ὑπάρχωσι παρόντες ἐνταῦθα τριάκοντα Γερουσιασταὶ κατὰ τὰ προαποφασισμένα.

Ἀκολούθως ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶς, ἀνέγνω τὰ ἐπόμενα τεσσαρὰ Νομοσχέδια καὶ τὰς αἰτιολογικάς αὐτῶν ἐκθέσεις.

1) Περὶ ἐπιβολῆς φόρων καὶ χορηγήσεως δανείου δρ. 30,000 εἰς κατασκευὴν προκημαίας ἐν Σύρῳ, 2) περὶ χορηγήσεως δανείου δρ. 6,000 εἰς τὸν βιομηχανὸν Π. Στεφάνου, πρὸς σύστασιν μεταξοϋφαντείου, 3) περὶ ἐπιβολῆς φόρου διωδίων ἐπὶ τῶν γεφυρῶν τοῦ Αἰτωλικοῦ, καὶ 4) περὶ ἐπιβολῆς δημοτικῶν φόρων πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ λιμένος Τήνου, ἔχοντα, ὡς ἑπείτα.

Ἐκθεσίς τοῦ πρὸς κατασκευὴν προκημαίας εἰς Σύρον Νομοσχεδίου.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ υποβάλω εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ περὶ ἐπιβολῆς φόρου προκημαίας εἰς Σύρον Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον υποβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν παρεδέχθη ὑπ' αὐτῆς, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν συνυποβαλλομένων πρακτικῶν τῶν περὶ τούτου γενομένων συζητήσεων.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς λόγους, ἐφ' ὧν στηρίζεται τὸ εἰρημένον Νομοσχέδιον, οὗτοι ἐν ἐκτάσει διαλαμβάνονται ἐν τῇ πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθέσει, τῆς ὁποίας ἀντίγραφον ἐπισυναπτομένον ὡδε.

Ἀθῆναι, τὴν 8 Ἰουλίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ,

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὰ ἐπόμενα Νομοσχέδια γενόμενον παραδεκτὸν εἰς τὴν Βουλὴν, θέλει εἰσπραθῆ, ὅπως ἔχει, εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ θέλει υποστηριχθῆ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Περὶ ἐπιβολῆς φόρου προκημαίας εἰς Σύρον.

Ψηφισμένοι ἡμερώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασισμένον καὶ διατάσσον.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἐν τῷ λιμένι τῆς Ἡεραιούπολεως προσοριζόμενα πλοῖα υποβάλλονται εἰς πληρωμὴν δικαιώματος προκημαίας ἔσον μὲ τὸ εἰσπραττόμενον δικαίωμα ἔργου, ἀδείας ἀναχωρήσεως, καὶ δικαιώματος ὁδου, σύμφωνα μὲ τὸ ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου 1834 περὶ λιμενικῶν δικαιωμάτων Β. Διατάγμα.

Ἡ εἰσπραξὶς θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ τοῦ ἐπιτάτου τοῦ τελωνείου Σύρου ἐπὶ ἀποδοτῇ 2 τοῖς 0/1 τοῦ εἰσπραττομένου ποσοῦ κατὰ τὰς περὶ δημοσίων ὑπολόγων διατάξεις καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Ἡεραιούπολεως.

Τὰ ἐκ τῶν εἰσπραξίων δικαίωμα χρεώματα θέλουσι κατατίθεσθαι ἐπὶ τῷ εἰς τὴν Ἰδιωτικὴν Τράπεζαν.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἐνταῦθεν εἰσπραττόμενα θέλουσι χρησιμεύειν

α. Εἰς κατασκευὴν προκημαίας πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ λιμένος Ἡεραιούπολεως ἀπὸ τῶν προσβαλλόντων αὐτὴν ἀντολικομισμη-
βρινῶν ἀνέμων

β. Εἰς ἀνάγκην ἑτέρου ὁδου

γ. Εἰς κάθαρσιν τοῦ λιμένος καὶ

δ. Εἰς ἐπισκευὴν τῆς ὑπαρχούσης αἰμασίας.

Ἄρθρον 3.

Ἐκτὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τακτικῶν εἰσδημάτων θέλει δαπανηθῆ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀριζομένων ἔργων, τὸ χρηματικὸν ποσὸν τῶν κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου 1834 Β. Διατάγματος ὑπολειπόμενων ὑπὸ τῶν κατεργαζόντων τὰ ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς πόλεως ἔθνηκα γέπεδα τὸ ὁποῖον θέλει εἰσπραθῆ εἰς τίσσας ἐτήσιās ἑσας δόσεις ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 4.

Ἡ εἰσπραξὶς τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐπιβαλλομένου δικαιώματος θέλει ἐξυπλοῦσθαι μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀπαιτουμένου κεφαλαίου διὰ τὴν ἐντελὴ ἀποπεράτωσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένων ἔργων, ὡς καὶ τὴν ἀπόδοσιν εἰς τὸ δημόσιον τοῦ κατὰ τὸ προηγουμένον 3 ἄρθρον εἰσπραχθησάμενου χρηματικοῦ ποσοῦ ἐκ τῶν κατόχων τῶν ἐπὶ τῆς παραλίας ἔθνηκων γηπέδων.

Άρθρον 5.

Η εκτέλεσις τῶν προκειμένων ἔργων θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἔργων κανονισμένα, διευθύνονται δὲ ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ δύο μελῶν διοριζομένων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐνὸς ἐκλεγμένου ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Τὰ καθήκοντα τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης θέλουν ὁρισθῇ διὰ Β. Διατάγματος.

Άρθρον 6.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ταχέως ἐνάρξεως τῶν ἔργων θέλουν προκαταβληθῇ ὑπὸ τοῦ δημοσίου δραχμαὶ τριάκοντα χιλιάδες. Τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει ἀποδοθῇ εἰς πέντε ἴσας δόσεις, ἀρχομένης ἐν ἔτος μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Άρθρον 7.

Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὶ θέλουν ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 ἰουλίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι !

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σῶς παρουσιάσω τὸ περὶ χορηγίας δανείου εἰς τὸν βιομήχανον Π. Στεφάνουλον Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον εἰσαχθὲν εἰς τὴν Βουλὴν παρεδέχθη ὑπ' αὐτῆς, ἐπε-εγκούσης μόνον τὴν ἐξῆς εἰς τὸ ἄρθρ. 1 αὐτοῦ προσθήκην « ἡ δὲ ἐναρξίς τῆς πληρωμῆς θέλει γίνεαι εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου ἔτους, ἀρ' ἣς ἡμέρας λάβῃ οὗτος τὰ χρήματα ἀπὸ τοῦ δημοσίου, » καὶ τὴν ἀντικατάστασιν τῆς λέξεως « μεταξουργεῖον διὰ τῆς μεταξοϋφαντείας. » Τὴν προσθήκην δὲ ταύτην θεωροῦσα εὐλογον ἡ Κυβέρνησις, δὲν ἐδίστασε νὰ παραδεχθῇ. Ὑποβάλλων ἐπομένως τὴν ἀπόφασιν τῶν πρακτικῶν τῆς περὶ τούτου συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς, ὡς καὶ ἀντίγραφον τῆς συνοδευούσης αὐτὴ ἐκθέσεως πρὸς τὴν Βουλὴν, ὅπου ἐκτίθενται οἱ ὑπαγορευόμενοι τὴν σύνταξιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Νομοσχεδίου λόγοι, θεωρῶ περιττὸν νὰ ἀπασχολήσω ὑμᾶς μὲ πᾶσαν περαιτέρω ἀνάπτυξιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 ἰουλίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς θέλει εἰσαχθῇ καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ὅπως ἔχει, καὶ θέλει ὑποστηρίχθῃ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι δημοσίως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεραιεῖσθαι καὶ διατάττομεν.

Άρθρον 1. Χορηγῆται εἰς τὸν βιομήχανον Π. Στεφάνουλον ἐπὶ ἀξιογράφῳ ἐγγράφῳ, δάνειον ἐξ χιλιάδων δραχμῶν, ἀποδιδόμενον παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ δημοσίον εἰς ὁτὼ ἴσας δόσεις ἢ δὲ ἐναρξίς τῆς πληρωμῆς θέλει γίνεαι εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου ἔτους, ἀρ' ἣς ἡμέρας οὗτος λάβῃ τὰ χρήματα ἀπὸ τοῦ δημοσίου.

Άρθρον 2. Ὁ εἰσχεμένος βιομήχανος ὑποχρεοῦται νὰ μεταχειρισθῇ τὸ δάνειον τοῦτο πρὸς σύστασιν μεταξοϋφαντείας εἰς τὴν πρωτεύουσιν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ δανείου, καὶ νὰ διατηρῇ εἰς ἐνέργειαν τὸ κατεστημὴ καθ' ὅλην τὴν πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ δανείου τελεῖσθαι κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προθεσμίαν.

Άρθ. 3. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ βιομήχανος δὲν ᾔθελε συστήσῃ τὸ μεταξοϋφαντεῖον ἐντὸς τῆς τεθείσης προθεσμίας, ἢ ἔθελε παύσῃ τὸν ἐργασίῶν του εἰς τὰ ἀκόλουθα ἔτη, εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἀποδώσῃ ἀμέσως τὸ χορηγηθὲν εἰς αὐτὸν δάνειον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῶν δεδουλευμένων τόκων πρὸς 8 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος.

Άρθρον 4. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 ἰουλίου 1849.

Ο Θ Ω Ν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

« Κύριοι !

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ θέσω εἰς τὴν συζήτησίν σας, τὸ περὶ ἐπιβολῆς διοδίων ἐπὶ τῶν γεφυρῶν τοῦ Αἰτωλικοῦ νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον παρουσιάσθη εἰς τὴν Βουλὴν ἐψηφίσθη ὑπ' αὐτῆς ἀνευ οὐδεμιᾶς τροποποιή-

Πρακτ. Γερουσίας. (Περίοδος Β'. Σύνοδος Β'.)

17,

σεως, ως εξάγεται εκ τού υποβάλλομένου αποσπάσματος των πρακτικῶν τῆς περὶ τούτου συνεδριάσεως τῆς.

Οἱ λόγοι οἵτινες ἐπροκάλεσαν τὴν συνταξὶν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοσχεδίου ἐκτίθενται εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσὶν τοῦ ὑπουργείου, τῆς ὁποίας ὑποβάλλων ἀντίγραφον, θεωρῶ περιττὸν νὰ ἐπαναλάβω αὐτὸς ἐνταῦθα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Ἰουλίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός
Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχεδίον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς θέλει εἰσαχθῆ καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅπως ἔχει, καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀρθ. 1. Επιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Αἰτωλίας νὰ ἐπιβάλλῃ τὰ ἐξῆς διόδια, ἐπὶ τῶν διὰ τῶν γεφυρῶν τοῦ Αἰτωλικοῦ διαβαίνόντων.

Α'. Δύο λεπτὰ δι' ἕκαστον ἄτομον, ἐκ τῶν ἐξερχομένων ἢ εἰσερχομένων εἰς Αἰτωλικὸν διὰ μιᾶς τῶν ἀνωτέρω γεφυρῶν.

Β'. Τρία λεπτὰ δι' ἕκαστον, ἐκτῶν διὰ τούτων διαβαίνόντων μεγάλων ζώων, καὶ ἑν λεπτὸν δι' ἕκαστον τῶν μικρῶν ζώων.

Ἀρθ. 2. Εἰςκίρονται τῆς πληρωμῆς τῶν ἀνωτέρω διαδίων οἱ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως, ὁ στρατὸς καὶ οἱ ἵπποι αὐτοῦ.

Ἀρθρον 3. Τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω διαδίων εἰσπραχθεσόμενα χρήματα προσδιορίζονται·

α) Εἰς τὴν διὰ λιθίνων θάλων ἀντικατάστασιν τοῦ σφαγέντος ζυλίνου καταστρώματος τῆς ἀνατολικῆς γεφυρᾶς·

β) Εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ὁσων ἀρεῖται εἰσέτι ὁ δῆμος εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐκ τοῦ χορηγηθέντος αὐτῷ δανείου μετὰ τῶν τόκων αὐτοῦ·

γ) Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαιτουμένων ἐργασιῶν, πρὸς συντήρησιν ἀμφοτέρων τῶν γεφυρῶν.

Ἀρθρον 4. Ἢ εἰσπραξίς καὶ τιμίσεως τῶν χρημάτων, ἢ ἐργολαβία καὶ ὁ ἐλεγχος τῆς διαχειρίσεως ἐν γένει, θέλουν ἐνεργηθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δήμευ. Νόμου.

Ἀρθρον 5. Τὰ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβάλλόμενα διόδια θέλουν διακρίσθαι ἐπὶ ὀκταετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἀρθρον 6. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Ἰουλίου 1849

Ο Θ Ω Ν.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ εἰς παρουσίᾳ τοῦ περὶ ἐπιβάλλης δημοτικῶν φόρων πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ λιμένος Τένου νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον εἰσαχθὲν εἰς τὴν Βουλὴν παρεδέχθη ὑπ' αὐτῆς ἄνευ οὐδεμιᾶς τροποποιήσεως καὶ ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ υποβάλλομένου αποσπάσματος τῶν πρακτικῶν τῆς περὶ τούτου συνεδριάσεως τῆς.

Οἱ λόγοι, οἵτινες ἐπροκάλεσαν τὴν συνταξὶν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοσχεδίου, ἐκτίθενται εἰς τὴν συνοδούσαν αὐτὸ πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσὶν τοῦ ὑπουργείου, τῆς ὁποίας ὑποβάλλων ἀντίγραφον θεωρῶ περιττὸν νὰ ἀπασφαλίσω ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐπαλάμην αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Ἰουλίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχεδίον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς θέλει εἰσαχθῆ καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν, ὅπως ἔχει, παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀρθ. 1. Επιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Τένου νὰ ἐπιβάλλῃ τοὺς ἐξῆς φόρους.

Α'. Πέντε λεπτὰ τὸν κῆδδον (τόνον) ἐπὶ τῶν πλοίων κατὰ πᾶσαν προσόδον αὐτῶν εἰς τοὺς λιμένας τοῦ δήμου.

Β'. Ἡμισυ ἑκατοστὸν τῆς τιμῆς ἐπὶ τῆς ἐξαγομένης μεταξὺ.

Γ'. Μίαν μὲν δραχμὴν κατὰ κεφαλὴν ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων βοῶν καὶ λοιπῶν μεγάλων ζώων, πεντήκοντα δὲ λεπτά ἐπὶ τῶν μώσχων καὶ χοίρων, καὶ δέκα λεπτά ἐπὶ τῶν προβάτων καὶ λοιπῶν μικρῶν ζώων.

Ἀρθ. 2. Τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω φόρων εἰσπραχθεῖσα ὑπόματα προσδιορίζονται εἰς τὴν ἐπισκευὴν καὶ τελειοποίησιν τοῦ κατὰ τὸν δῆμον Ἰγνίου λιμένος, Σταυροῦ ἐπιλεγομένου, ἐπὶ δὲ καὶ πρὸς ἀπότισιν τοῦ ἐκ δραχμῶν εἰκοσι πέντε χιλιάδων δανείου τοῦ Ναυτοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας καὶ τοῦ ἐκ δραχμῶν τριῶν χιλιάδων ἑτέρου τοῦ δημοσίου.

Ἀρθ. 3. Αἱ ἐργασίαι θέλουν διευθίνεσθαι ὑπὸ τῆς ὑπαρχούσης ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς, ἡ δὲ εἰσπραξὶς καὶ ἡ δαπάνη τῶν εἰρημένων φόρων ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐν Ἰγνίῳ ἐπαρχικὸν ταμίαν.

Ἀρθ. 4. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους ὁ ταμίης θέλει δίδει τὸν ἀπολογισμὸν τῆς ἐτησίας αὐτοῦ διαχειρίσεως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, αὕτη δὲ δίδει λόγον τῆς διοικήσεως τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δῆμων νόμου.

Ἀρθ. 5. Οἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενοι φόροι ἰσχύουσι μέχρι τέλους τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου ἔτους.

Ἀρθ. 6. Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ οἰκονομικῶν ὑπουργοὶ θέλουν ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Ἰουλίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

Ἀπεφασίσθη δὲ νὰ τυπωθῶσι καὶ διανεμηθῶσιν εἰς τὰ μέλη τοῦ Σώματος, καὶ συνελθόντα τὰ Τμήματα κατὰ τὴν ἐλευσμένην Δευτέραν, 11 τοῦ ἐνεστώτος μηνός, νὰ διορίσωσιν ἐπιτροπὰς πρὸς σύνταξιν τῶν ἀπαιτουμένων ἐν ἑκάστῳ Νομοσχεδίου ἐκθέσεων.

Λαβὼν ἐπομένως τὸν λόγον εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ἐξήγγισατο νὰ προσκληθῇ ὁ Κ. Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ δώσῃ τὰς ἀνγκούσας πληροφορίας ἐπὶ τῶν ἐπομένων ἀντικειμένων, ἐχόντων σχέσιν μετὰ τὰ καθυποβληθέντα σήμερον τέσσαρα Νομοσχέδια 1) ἐάν τὸ διὰ νόμου ἐν Πάτραις συσταθὲν Βαμν

βακαλωστέιον, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου τοσαῦτα ἐχορηγήθησαν μέσα, δάνειον, γαίαι, προνόμιον ἀτελείας κπλ. προοδεύει, ἢ μὴ, καὶ τίνας μέχρι τούδε παρέσχε καρπούς 2) ἂν ἐπίσης καὶ ἡ κατασκευὴ τοῦ λιμένος τῆς Ἀνδρου ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἐπεβλήθησαν δημοτικαὶ φόροι προχωρῇ ἢ μὴ, καὶ εἰς ὅποιον μέχρι τούδε κατὰστασιν εὐρίσκεται, καὶ 3) ἂν ἐνεργηθῇ ἢ μὴ ἡ σύστασις τῆς ἐν τῷ Σχολείῳ τῶν τεχνῶν ἐδρας τῆς Στενογραφίας, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἐλήφισαν νόμον αἱ Βουλαὶ, καὶ ἐχορηγήθησαν τὰ ἀναγκαῖα μέσα· διότι δὲν πρέπει μόνον νὰ χορηγῶμεν τὰ πρὸς σύστασιν τοιούτων ἐπωφελῶν καταστημάτων μέσα, ἀλλὰ καὶ νὰ ζητῶμεν πληροφορίας περὶ τῆς ἐπιτυχίας καὶ προόδου αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ καταναλίσκωνται εἰς μάτην τὰ δημόσια χρήματα.

Ἐπειδὴ δὲν δύναμαι ἐκ τοῦ προχείρου σήμερον, ἀπάντησεν ὁ Κ. Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν, νὰ δώσω τὰς ζητούμενας πληροφορίας ἀκριβοῶς, πρὶν ἢ ζητήσω καὶ συλλέξω αὐτάς διὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, διὰ ν' ἀπαντήσω ἐν γνώσει, διὰ τοῦτο ἐπιφυλάττομαι εἰς ἄλλην τινὰ Συνεδρίαν τῆς Γερουσίας νὰ δώσω εἰς τὸ Σώμα τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖ πληροφορίας.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσεν τὴν Συνεδρίαν περὶ τὴν 12 ὥραν τῆς Μεσημβρίας, ὅρας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀπονομῆς τῆς προνομιούσης τῶν ἀποβιωσάντων στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Ν. Ι. ΜΕΣΗΣ

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς.

Ν. Χρυσόγυλος.

Σ. Θεοχάρουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ.

Τῆς 11 Ἰουλίου 1849. ἡμέρα Δευτέρα.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 31 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

ὅτι ἔχουν δικαιώματα εἰς ἀποζημιώσεις καὶ ἀμοιβάς οἱ ὅπως ἄν ποτε συντελέσαντες εἰς τὸν ὑπὲρ Πατρίδος ἀγῶνα, ἀλλ' ἀπαιτεῖ ὁ § 2, νὰ ἐξακριβωθῶσι προηγουμένως, καὶ νὰ ἐκκαθαρισθῶσι τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἀποζημιώσεων ἀπὸ ἐπιτεδὲς ἐπιτροπῇ, καὶ μετὰ τοῦτο νὰ ὁρισθῶσι διὰ Νόμου τὰ μέσα καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ψήφισματος.

Ἡ ἐξακριβώσις αὕτη, καθόσον ἀφορᾷ τοὺς στρατιωτικοὺς, ἐνηργήθη ἤδη καὶ ἐνεργήσαντες εἰς τὰ διάφορα μητρώα μὲ βαθμὸν πραγματικόν, οἱ ὅποιοι καὶ ἔλαβον τὰ γραμματίδια τῆς ἀνηκούσης μισθοδοσίας τῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1838 Υ. Β. Διατάγματος, δὲν μένουσι παρὰ ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἀπέθανον, καὶ τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ὑπάρχουν εἰς τὰ μητρώα, εἰς τοὺς κληρονόμους τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ δοθῇ τὸ γραμματίδιον τῆς ἀντιμισθίας τῶν βαθμῶν τῶν, καθ' ὅς ἤθελαν ὁρίσῃ τρόπον τὰ Νομοθετικά Σώματα, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ἀντικείμενον τοῦ προκειμένου εἰς συζήτησιν Νομοσχεδίου πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ψήφισματος.

Τὰ δικαιώματά λοιπὸν τῶν στρατιωτικῶν τούτων εἶναι ἐξακριβωμένα καὶ ἀνεγνωρισμένα καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν Ἑθνικὴν Συνέλευσιν, καὶ τὴν ἀπόδοσιν τούτων ἀνέστην εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ 10 ψήφισμα, εὐθὺς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Συντάγματος, ἀνευ ἀναβολῆς ἄλλως τὸ 10 ψήφισμα ἤθελαν εὐρεθῇ εἰς ἀντίφασιν μὲ τὸ 5, ἐὰν ἀπαιτεῖτο προηγουμένως ἡ ἐξακριβώσις τῶν δικαιωμάτων τῶν στρατιωτικῶν τούτων, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν τάξεων τῶν ἐν τῷ 5 ψήφισματι. Αναγνώσατε, Κύριοι, τὸν § 1 τοῦ 10 ψήφισματος, καὶ θελετε πεισθῇ εἰς τοὺς λόγους μου.

Δὲν μένει λοιπὸν παρὰ νὰ ὁρισθῇ παρὰ τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων εἰς ποίους ἐκ τῶν συγγενῶν, καὶ μέχρι τίνος βαθμοῦ θέλουσι ἀπονεμηθῇ τὰ δικαιώματα τῶν ἀποθανόντων στρατιωτικῶν, τῶν κατατεταγμένων εἰς τὰ μητρώα μὲ πραγματικὸν βαθμὸν.

Δὲν πρόκειται σήμερον, ἐπέφερον ἄλλος, περὶ τοῦ 5 ψήφισματος τῆς Συνελεύσεως, ἀλλὰ περὶ τετελεσμένου ἤδη πράγματος, ἥτοι περὶ ἀποκτημένων δικαιωμάτων τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὰ μητρώα στρατιωτικῶν, τῶν ὁποίων πρόκειται ἤδη νὰ ὁρισθῶσι ποιοὶ εἶναι οἱ νόμιμοι κληρονόμοι, κατὰ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως.

Οὔτε οἱ προαγορεύσαντες Κ.Κ. Γερουσιασταί, οὔτε ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, ἀντέταξεν ἕτερος, ἐνόησαν καλῶς τὸ 5

ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως, καὶ ὡς ἐκ τούτων μόνον εἰς τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα περιεπαύθησαν ἅπαντες, ἐν ᾧ ἀπ' ἐναντίας μενίστην ἔχει συνάρεσιν καὶ σχέσιν τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον μὲ τὰς διατάξεις τοῦ 5 ψήφισματος· διότι, ἂν γενῇ δικτὸν τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, δὲν θέλουσι ἀποζημιωθῇ πολλοί, τῶν ὁποίων εἰσὶν ἀκόμη ἐκαστὴ τὰ δικαιώματα· τίς θέλει μᾶς βεβαιώσει, ὅτι εἰς τινες μὲν ἐδόθησαν καταχρηστικῶς βαθμοί, εἰς ἄλλους δὲ δὲν ἐδόθησαν οἱ ἀνάλογοι; τίς θέλει μᾶς βεβαιώσει ἐπίσης, ὅτι ἀντιβόλων εἰσὶν ὄντων τῶν δικαιωμάτων, ἄλλοι μὲν ἀπέζημιώθησαν καταχρηστικῶς, ἄλλοι δὲ δὲν ἐδικαιώθησαν προσηκόντως; τίς καταχρήσεις ταύτας θεωρήσασα ἡ τῆς 3 Σεπτεμβρίου Ἑθνικῆς Συνελεύσεως ἐλήφισεν διὰ τοῦ 5 αὐτοῦ ψήφισματος νὰ διορισθῇ ἐπιτροπὴ καὶ πρὸς ἐξακριβώσιν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐχόντων, κατὰ τὰς ἑθνικὰς ἀποφάσεις, ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεων, καὶ ποὺ ἐξέλγξιν καὶ ἐκαθάρσιν τῶν μέχρι τούδε δομιστῶν σέβουσι τὰ δικαιώματα τῶν στρατιωτικῶν ἐν γένει ἀλλ' εἰς τὴν ἑλλείδῃ δὲν ὑπάρχει κατὰ τὴν ἰστέον ἀγῶνα ἰδικιτέρᾳ τάξει στρατιωτῶν, ἀλλ' ἅπαντες ἐπολεμήσαν κατὰ δύναμιν, καὶ συνεπέρφερον ἑκαστος διαφορά, τρόπος εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτήτως ἀγῶνα· διὰ ταῦτα προτείνω, ὅτι δὲν πρέπει νὰ προδοθῇ εἰς τὴν συζήτησιν καὶ παραδοχὴν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, πρὶν ἢ, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως, ἐπαρμολοθῶσι αἱ διατάξεις τοῦ 5 ψήφισματος, ἥτοι πρὶν ἐξακριβωθῶσι τὰ δικαιώματα, καὶ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν ἐχόντων ἀπαιτήσεις, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ μὲν ἐδικαιώθησαν, οἱ δὲ ἀντιμετρίσθησαν ὅχι ἀνάλογως, καὶ ἄλλοι παρεμειλήθησαν παντελῶς.

Ἐπειδὴ δὲν ἐνόησε καλῶς ὁ προαγορεύσας, ἀντέταξεν ἄλλος τῶν προλαλῶντων, τὴν διάταξιν τοῦ 5 ψήφισματος, διὰ τοῦτο ἐσήγγισεν αὐτὴν μὲ τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον· διότι ἐκεῖνο μὲν ἀναφέρει τὴν ἐξακριβώσιν καὶ ἐξέλγξιν τῶν δικαιωμάτων τῶν μὴ ἐγγεγραμμένων εἰς τὰ μητρώα, τοῦτο δὲ, τὴν ἀπονομὴν τῶν δικαιωμάτων τῶν εἰς τὰ μητρώα ἐγγεγραμμένων καὶ ἀποθανόντων ἀγωνιστῶν εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν.

Παρατηρήσαντος τινὸς τῶν προαγορευσάντων, ὅτι τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον εἰσάγεται πρὸς ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ 10 καὶ οὐχὶ τοῦ 5 ψήφισματος τῆς Συνελεύσεως, ἥτοι μεταγενεστέρως καὶ οὐχὶ προγενεστέρως ἀποφάσεως τῆς Συνελεύσεως, ἐπέφερον ἄλλος, ὅτι τὴν πρότασιν τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος θεωρεῖ λογικὴν καὶ ὀρθὴν, ὡς ἔχοντας ἀμεσον σχέσιν τοῦ 5 ψήφισματος μὲ τὸ 1' τῆς Συνελεύσεως· διότι ἡ Ἑθνικὴ Συνέ-

λους δὲν ὀφείλει εἰς τὸ Ε' ψήφισμα μόνον δι' ἐκείνους, οἵτινες δὲν εἶναι ποσὸς ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ μητρώα, ἀλλὰ καὶ δι' ὅσους ἐδαμολογήθησαν ὡς ἐκ τούτου μάλιστα ἐλήφισεν αὐτὴ ὡς πρῶτιστον χρέος τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ἐξελεγχθῆναι τῶν γενομένων καταχρήσεων, καὶ ὥρισε νὰ διορισθῇ ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξακριβώσιν καὶ ἐκαθεύρσιν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀγωνιστῶν διὰ νὰ προκύβῃ δὲ τὸ ἀπαιτούμενον ἀποτέλεσμα ἐκ τῆς συζήτησεως τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, θέλω εὐθέως ἐν συνόψει καὶ δικημικτικῶς ὀλίγα τινα, καὶ μετὰ ταῦτα θέλω ἐξετάσαι κατὰ πόσον δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ τοῦτο.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνέκδοτης ἀγῶνος, τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ὡς μὴ ὑπάρχον αὐτόνομον, δὲν εἶχε καὶ ἰδιαιτέρην στρατιωτικὴν Σώμα, ἐξαιρουμένων ὀλίγων, ὅσοι εἴτε ἀπὸ ἐγγύρια περιστατικά, εἴτε ἀπὸ καταπίσεις τῶν ὀθωμανῶν παρακινουμένοι μετέρχοντο τὸν στρατιωτικὸν βίον, ἀπομακρυσμένοι πάντοτε ἀπὸ τὴν κοινωνίαν ὡς ἐκ τούτου ἅπαντες ὡς εἰς στυροφορίαν ἐδραζάν τὰ ὄπλα κατὰ τὴν ἐπανάστασιν, ὅλοι ἐπολέμησαν εἰς τὸν ἄριστον ἐκείνον πόλεμον, καὶ ἕκαστος συνεισέφερεν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον κατὰ δύναμιν ὅσοι δὲ ἡνδραγῆθσαν ὡς ἀρχηγοὶ σωμάτων, ἢ κατὰ ἑαῖν ἢ κατὰ θάλασσαν, οὗτοι μόνον ἀνεδείχθησαν. Μετὰ δὲ τὴν ἄρξιν τοῦ αἰνιδίου Καποδιστρίου ἐμεινεν ἐν Σώμα στρατιωτικόν, αἱ δὲ λοιποὶ ἐπανήλθον εἰς τὰς οἰκιακὰς τῶν ὑποθέσεις, ἢ εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον· ἐπειτα ἐλθοῦσα ἡ ἀντιδικαλία, καὶ θεωρήσασα, ὅτι διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν τοῦ Κράτους εἶναι ἐπὶ ἀνάγκης νὰ ὑπάρχῃ τακτικὸς στρατός, συνέστησε μὲν τοῦτον, διώρισε δὲ καὶ ἐπιτροπὴν διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὰς ἐκδουλεύσεις ἑκάστου τῶν ἀγωνιστῶν, καὶ ἀνταμίσθῃ αὐτοῖς ἀναλόγως τῶν ἐκδουλεύσεών των, διὰ τοῦ ἀνήκοντος βαθμοῦ, καὶ τῆς ἀπαιτουμένης ἀποζημιώσεως ἂν καὶ ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐνέργησεν ἐντὸς τῶν διαγραφέντων ὅρων τοῦ περὶ συστάσεως αὐτῆς Β. Διατάγματος, οἷον ἦσαν ὅμως ἐγένοντο πολλὰ παράπονα ὑπὸ διαφόρων ἀγωνιστῶν, καὶ ὡς ἐκ τούτου διορισθῆκαν μετὰ ταῦτα διάφοροι ἐπιτροπαὶ ἀλλεπαλλήλως, αἱτινες ἐδαμολογήσαν ἱκανὸν ἀριθμὸν ἀγωνιστῶν.

Ἐπειδὴ δὲ πολὺς ἐγένετο ὁ τῶν ἀγωνιστῶν ἀριθμός, ἐξεδόθη κατὰ τὸ ἔτος 1837 Νόμος, καθ' ὃν πολλοὶ μὲν περριθλήσαν, ἔχοντες ἄκοντες λαδόντες τὸν ἀνήκοντα στρατιωτικὸν βαθμὸν καὶ τὴν ἀνάλογον ἀποζημιώσιν των, ἄλλοι δὲ ἠκαλούθησαν τὸ στρατιωτικὸν στάδιον.

Ἀλλ' αἷμα τινὲς ἔλαβον τὸν στρατιωτικὸν βαθμὸν καὶ τὴν ἀποζημιώσιν των, δὲν περιορισθῶσαν μόνον εἰς τοῦτο, ἀλλ' εἰσῆλθον καὶ εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον, ἔλαβον ὑπηρεσίαν πολιτικὴν, ἀπακλείσαντες ἄλλους τινὰς, χωρὶς τοῦλάχιστον νὰ ἀρῇσιν νὰ παρῶνται τὰ ἐξ ἑτῆ, τῶν ὁποίων κατὰ τὴν Νόμον ἐκείνον, ἔλαβον προπληρωτὴν τὴν ἀντιμισθιαντων ὥστε, ἐνεκὰ τούτων, μία ταῖς ἀνθρώπων ἡδικηθῇ, ἄλλη δὲ ἀπεκλείσθῃ, καὶ δὲν ἔμενε καὶ δι' αὐτὴν σταδίον· καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὡς δὲ πρὸς τὸ Ε' ψήφισμα, τίς δύναται νὰ μὲ βεβαιώσῃ, ὅτι θέλει ἐνεργηθῇ τοῦτο ἀγογγῆτως καὶ δικαίως; τίς πιστεύει, ὅτι ἡ συσταθῆσα ἐπιτροπὴ θέλει ἐξελεγχθῇ ἀκριβῶς τὰ δικαιώματα ἐνὸς ἑκάστου τῶν ἀγωνιστῶν, ἄλλους μὲν βεβαιολογῶσα προσκινῶντας, ἄλλων δὲ ἀραιώσασα τὰς βαθμούς ὡς μὴ δικαίως δεδομένους; τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ὄντα πολλὰ τούτων μέλη καὶ τῶν προηγουμένων ἐπιτροπῶν θὰ ἀνταρῶν ὅσα πρῶτον ἀπειράσιν; θὰ προσβάλλουν αὐτὰ ἑαυτὰ, ὅσα ἐκ τούτων ἀδίκως ἐδαμολογήθησαν πρῶτον; ὅσον εὐφροδὴ θεωρεῖται ἡ σύστασις τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης κατὰ τὸ Ε' ψήφισμα, τοσούτον ὀδυνηρὸς εἶναι ἡ ἀρρακτογὴ καὶ ἀκριβὴς ἐνέργεια αὐτοῦ ἐκτελεσθέντος διὰ τοῦ Ι' ψήφισματος ποία ἔσεται ἡ τοῦ Ε' ψήφισματος ὠφέλεια; ἐκτὸς δὲ τούτου, δὲν πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ τὸ ΙΑ' ψήφισμα τὸ ἀφορῶν τὰς πολιτικῶς ὑπηρετήσαντας τὴν πατρίδα; ταῦτοχρόνως ὅθεν πρέπει νὰ ἐκτελεσθῶν ὅλα ταῦτα τὰ ψήφισματα, πρὸς ἀποφυγὴν παραπονήων.

Ἐπειδὴ λοιπὸν τὸ προκειμένον Νομοσχέδιον γράβει μεγάλην προσοχὴν καὶ ἐνδιαφέρον μελέτης, μήπως ἐκτελούντες τὸ ἐν ψήφισμα, ἀνταρῶνται τὰ ἑτέρον, διὰ ταῦτα προτείνω τὴν ἀναβολὴν τῆς περαιτέρω συζήτησεως εἰς ἄλλην Συνεδρίαν, διὰ νὰ διασκηθῶμεν μετὰ τῶν Κ.Κ. Ὑπουργῶν, καὶ φέρωμεν καλὸν ἀποτέλεσμα.

Δὲν πρόκειται σήμερον, ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, περὶ βαθμολογίαν τῶν ἀγωνιστῶν, ἀλλὰ περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων ἀπακτημένου καὶ παρακρημένου πρόκειται νὰ μεταβῶσι τὰ ἐκδιδόντα ἢ ἢ γράμματα τῆς προικοδοτήσεως ὑπὸ διαφόρων Ὑπουργῶν, εἰς τὰς συζητήσεις τῶν ἀγωνιστῶν ἐκείνων, ὅσοι πρὶν ἢ λάβωσι ταῦτα ἀπέδωσαν· ἐνδεχεται ἐξ αὐτῶν τῶν γράμματων νὰ ὑπάρχωσι καὶ τινα κληνὰς δεδομένα διὰ τὰς ἀνέως βαθμολογηθέντας τὰ ὅποια ἤδη καὶ ἐξηγερμένον, τότε τι μέλει γινέσθαι; πῶς τοιοῦτο

ἐγὼ ὡς ἀνὰ τὴν πρᾶγμα προαποφασισμένα δι' ἐπιτροπῶν, καὶ διατάγματων, καὶ νὰ ἀκυρώσω ἀποφάσεις τῶν προκατόχων μου; ἐπειδὴ δὲ δὲν δύναμθα ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἀνταμειψώμεν, κατὰ τὸ Ε' ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως, ἅπαντας ἐν γένει τοὺς ἀγωνιστάς, πρέπει διὰ τοῦτο νὰ ἀραιώσωμεν καὶ τὰ ἤδη δεδομένα εἰς τινὰς ἐξ αὐτῶν; εἰς ποίους λοιπὸν θέλατε νὰ δώσωμεν τὰ γραμματῖα ἐκείνων, ὅσοι ἀπέθωσαν; δὲν εἶναι ἀδίκον καὶ ἀπάνθρωπον νὰ τὰ κρατῇ ἡ Κυβέρνησις, ἐν ᾧ αἱ χρεὶ καὶ τὰ ὁρᾶνὰ τούτων γυνητεύουσι καὶ λιμυττοῦσιν, ὅστις δὲν κάμνει τινὰ ἀρχήν, ποτὲ δὲν ὀφθαίει εἰς τὸ τέλος. Τὸ Ὑπουργεῖον, Κύριοι, σπῶμεν τὰς ἐθνικὰς ἀποφάσεις θεοσκαυτικῶς, ἐπρότεινε συμφώνως μετὰ τὸ Γ' ψήφισμα, τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐπιφυλαττόμενον νὰ πραγματοποιήσῃ καὶ τὰς λοιπὰς ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως· ἂν δὲ μέχρι τούδε δὲν εἰσέγαγε περὶ ἀμοιβῆς ὕλιν ἐν γένει τῶν ἡδικημένων ἀγωνιστῶν Νομοσχεδίων, δύναται κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Συντάγματος νὰ προτείνῃ τοῦτο ὅστις τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν ἐπιθυμῇ· ἐπειδὴ δὲ πολὺς ἔργει λόγος περὶ τοῦ Ε' ψηφίσματος, ἐπαναλαμβάνω λέγων, ὅτι ὑπάρχει πάντα ἄσχετον τοῦτο μετὰ τὸ Γ' ψήφισμα, τοῦ ὁποίου μάλιστα ἐρξάτο καὶ ἡ ἐκτέλεσις· διότι πολλοί, ἐν οἷς καὶ ὁ γέρον Μπούκουρας ἐκ Γορτυνίας, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Γ' ψηφίσματος, ἔλαβον καὶ τὸ ἀνάλογον γραμματίον, ὡς ὑπάρχον βαθμολογημένος εἰς τὸ μητρώον· ἂν δὲ οὗτοι ἔλαβον κακῶς τὰ γραμματῖα ταῦτα, δυνάμειθα ἤδη ἡμεῖς νὰ λάβωμεν ταῦτα ὀπίσω, χωρὶς νὰ προσβάλωμεν ἀποκτημένα δικαιώματα, ἀποφάσεις Ὑπουργῶν καὶ Β. Διατάγματα; ἀρ' οὐ λοιπὸν ἅπαντες ἔλαβον τὰ γραμματῖα τῶν, εἶναι πολὺ ἀδίκον, τὰ τῶν ἀποθανόντων καὶ μὴ προλαβόντων νὰ ἀποζημιωθῶσι, νὰ μὴ μεταβῶσιν εἰς τοὺς κληρονόμους τῶν· τὸ Ὑπουργεῖον λοιπὸν ἀπὸ αἰσθημα δικαιოსύνῃς καὶ εὐανθρωπίας ὁρμώμενον εἰσέγαγε τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, διὰ νὰ μὴ μείνωσιν ἡδικημένοι οἱ συγγενεῖς, ἐκείνων ὅσοι εὐρίσκονται βαθμολογημένοι εἰς τὰ μητρώα. Πᾶσα ἀντίστασις, Κύριοι κατὰ τοῦ κληρονομικοῦ τούτου δικαιώματος, ἐπὶ τῇ ὑπονοίᾳ, ὅτι κακῶς ἐξεδούνησαν τὰ γραμματῖα ταῦτα, θέλει ἐπιφέρει δίκαια παράπονα· συνομολογῶ, Κύριοι, ὅτι ὅλοι συνετέλεσαν εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, οἱ μὲν μαχόμενοι, οἱ δὲ παρασκευάζοντες τὰ πρὸς πόλεμον, οἱ δὲ γεωργοῦντες, καὶ ἄλλοι πολιτικῶς υπηρετοῦντες, συνεισφέροντες ὅτι ἕκαστος ἡδύνατο· καὶ εἰς ὅλους ὀφείλονται ἀμοιβῇ καὶ ἀποζημιώσεις, τὰς ὁποίας

ἀνεγνώρισεν καὶ παρεδέχθη τὸ ἔθνος· ἀλλ' ἐνταῦθα πρόκειται μόνον περὶ τῶν καθαρῶς στρατιωτικῶν, ὅσοι βαθμολογηθέντες ἀπέθωσαν, πρὶν λάβωσι τὰς ἀνταρκτικὰς ἀμοιβάς, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ παραχωρηθῶσιν ἐκ τῶν κληρονόμων αὐτῶν, ὡς ἔθετον ἡμεῖς νὰ παραχωρηθῶσιν ἐκ τῶν κληρονόμων ἀρχόμενοι λαὸν ἀποφασίσαι τὰ νομοθετικὰ σώματα· ἀπὸ τούτων ἀρχόμενοι θέλομεν δικαιοῦσαι καὶ τοὺς λοιπούς, καὶ τὴν πρόθεσιν ἡμῶν εἶδατε, Κύριοι, ὅτε πρὸ ὀλίγου ἐκτέλεσαμεν τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀποτίσεως τοῦ τιμηματος τοῦ ἀνέκαντος εἰς τοὺς Κ.Κ. Τταυμάδους πλοῦτον ἀγορεύων ὁ προλαλήσας, νομίζω, ὅτι διέλαθε καὶ περὶ τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου, ὡς περιεττόν, ἐν ᾧ δὲν πρόκειται ἀκόμη περὶ αὐτοῦ, ὡς περιστρεφόμενης εἰσέτι τῆς συζήτησεως περὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου· ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν δὲ εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν τινῶν ἐκ τῶν βραβευθέντων ἀγωνιστῶν, περὶ τοῦ ὁποίου ἀνέφερεν εἰς τῶν προαγορευσάντων, τὸ κατ' ἐμὲ φρονῶ, ὅτι πρέπει νὰ ἀνταμειβῶνται διὰ τῆς ὑπηρεσίας, ὅσοι δὲν ἐβραβεύνησαν· ἀλλ' ἐάν τινες τῶν βραβευθέντων ἀγωνιστῶν θεωρηθῶσιν ἀναγκαῖοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν διὰ τὰ τὴν τιμιότητα καὶ δραστηριότητά των, θέλω προκαλεῖ τὸν διορισμὸν τῶν ταιούτων, χάριν τοῦ δημοσίου συμφέροντος, τὸ ὁποῖον ὁ Ὑπουργὸς πρέπει νὰ εἴρῃ πρὸ πάντων ὑπ' ὅψιν ὡς παράδειγμα δὲ εἶρω εἰς ὑμᾶς, Κύριοι, τὸν διορισμὸν ἐνός στρατιωτικοῦ, ἀναπληροῦντος προσωρινῶς τὸν Τελώνην Πατρῶν, ὅστις κατὰ τὸν μῆνα Μαΐου καὶ Ἰουνίου εἰσέπραξε δρχμας ἐννέα χιλιάδας περιπλέον, συγκριτικῶς μετὰ τὴν εἰσπράξιν τῶν ἰδίων μισθῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

Περαινοῦν τὸν λόγον μου, παρατηρῶ, ὅτι δὲν εἶναι δικαίον ν' ἀνασταλῇ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ Γ' ψηφίσματος, τὴν ὁποίαν προτίθεται τὸ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχέδιον, καὶ νὰ ἀδικῶνται περικτεῖρα δυστυχεῖς γῆραι καὶ ὁρᾶνὰ ἀποθανόντων ἀγωνιστῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἄρῃσαν ἄλλην κληρονομίαν εἰς αὐτὰ, παρὰ τὰ ὁποῖα ἀπέκτησαν δικαιώματα διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰς τὸν μακρὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα.

Ἄλλος δὲ τῶν προαγορευσάντων, ἀντικρούων τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, εἶπεν ὁ Κ. Ὑπουργὸς, προθέμενος νὰ ἀνασκηνώσῃ ὅτι ἐν ἀρχῇ εἶπον, ὥρῃτε τὰ παρ' ἐμοῦ λεγθέντα πιστῶς καὶ εὐκρινῶς νὰ ἐπαναλάβῃ, καὶ οὐχὶ παραμυθεύοντες ταῦτα νὰ ἐπιφέρῃ σκέψεις καὶ ιδέας, οὐδεμίαν σχέσιν εἰχούσας μετὰ τὸ πνεῦμα τῆς πρώτης μου ἀγορεύσεως· καὶ ἐξηγοῦμαι.

Ὁ Κ. Ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι δῆθεν περιέπεσα εἰς ἀντίφασιν διότι, ἐν ᾧ εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἀγορεύσεώς μου ἀνέφερα, ὅτι πρὶν

ἡ ἐκράγη ἢ ἐπανάστασις δὲν ὑπάρχει στρατῶς ἐθνικός, ἀλλ' ἀπαντες ἀδικητικῶς, ὡς εἰς πύλαμον σταχυοφορικόν, ἐλαβόν τὰ ὄπλα καὶ καρτερικῶς ἠγωνίσθησαν, μετὰ ταῦτα κινήθη τούτο, εἰπὼν ὅτι ὑπάρχει διακρίσις αὐτῶν εἰς πολιτικούς καὶ στρατιωτικούς. Ὁ Κ. Ὑπουργὸς ἢ δὲν κατενόησε τὴν ὁμιλίαν μου, ἢ μὲ σκοπὸν παρεμύρῃσθε ταῦτα, διότι οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνήθῃ ὅτι ἔθνος, μὴ αὐτόνομον καὶ μὴ ἔχον πολιτικὴν ὑπαρξίν, οὐτε δύναται, οὔτε τῷ ἐπιτρέπεται νὰ ἔχη στρατὸν ἴδιον καὶ διοργανισμένον· ἢ δὲ διακρίσις, τὴν ὅποιαν, κατὰ τὸν Ὑπουργὸν ἀνεγνώρισεν ὁ ἴδιος, αὐτὴ ἐπῆλθε μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀγώνος· αἱ δὲ ἀμοιβαὶ δὲν ἐδόθησαν διὰ τὴν μετὰ ταῦτα ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως στρατιωτικούς ἀγῶνας. Καὶ τὸ περὶ τούτων ἀρχικὸν διάταγμα ἐβύσεν ἄνους διακεκομμένους εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, καθ' ὅς αὐτὴ ὥρετο νὰ ἐργασθῇ, βαθμολογοῦσα τοὺς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀνδραγαθήσαντας, καὶ βαθμὸν τινα λαβόντας ἀπὸ τὰς διαφόρους Κυβερνήσεις ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως.

Εἶπεν ὁ Κ. Ὑπουργός, ὅτι διὰ τῆς ἀναβολῆς ζητοῦμεν νὰ προσβάλωμεν δικαιώματα κεικτεμένα τῶν μὴ ἀποζημιωθέντων εἰσέτι. Καὶ ἐνταῦθα ὁ Κ. Ὑπουργός, παραμυρῃσας τοὺς λόγους μου, ἐξήγαγεν ἔννοιαν ὅπως ξένην καὶ ἀντίθετον τῆς ἐδικῆς μου, διότι, προτείνας τὴν ἀναβολήν, δὲν ἐνόησα ταύτην ἀόριστον, ἰσοδυναμοῦσαν μὲ τὴν ἀπόρριψιν τοῦ Νομοσχεδίου, ἀλλ' ἐρήμην, διὰ νὰ λάβωμεν κληρὸν νὰ σπερθῶμεν ὀριμώτερον, καὶ νὰ ἀποφασίσωμεν ἐν γνώσει, ἵνα μὴ εὐκοδομοῦντες τὸ ἐν, καταστρέφωμεν τὸ ἄλλο, καὶ ἐνεργούντες τὸ 10 ψήφισμα, παραδῶμεν τὸ 5 καὶ 11. Ἐπαναλαμβάνω δὲ καὶ ᾄδῃ ὅτι καὶ εἰς τὴν πρώτῃν μου ὁμιλίαν εἶπον, ὅτι ἀξιώματικοί τινες, λαβόντες τὴν ἐξαιετὴ ἀντιμισθίαν των, καὶ οὕτω πάσης ἀξιώσεως καὶ ἀπαίτησεως ἀπεκδυθέντες, μετὰ ταῦτα ἢ ἐπανῆλθον εἰς ἐνεργητικὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ διορίσθησαν εἰς πολιτικὴν, καὶ διπλῶν ἀμοιβῶν ἀξιοῦντες διὰ τὰς στρατιωτικὰς ἐκδουλεύσεις των, ἀπέκλεισαν οὕτω τὰς θύρας εἰς τοὺς προτιμήσαντας τὸ πολιτικὸν στάδιον.

Ὁ Κ. Ὑπουργός ἐκάκισέ τινας ἐκ τῶν ἀντικρουσάντων τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, διότι, καὶ τοὶ Ὑπουργοὶ διατελέσαντες, δὲν ἐνέργησαν ὅτι σήμερον παρ' ἄλλων ἀπαιτοῦν. Καὶ ἐνταῦθα ὁ Κ. Ὑπουργός δὲν δικαιούται, διότι ἐπὶ τῆς ὑπουργείας τούτων δὲν παρουσιάσθη τὸ προκείμενον ζήτημα, καὶ ἂν δὲν ᾔδει ἀξιοῖ ἐπαίνων, ἐπίσης ὅμως οὐδὲ μομφῆς.

Εἶπεν ὁ Κ. Ὑπουργός, ὅτι πᾶσα ἀναβολὴ πρὸς ἐφαρμογὴν

τοῦ Γ' ψήφισματος καὶ ἄδικος καὶ ἀξιοκατάχρητος εἶναι. Καὶ ἐνταῦθα ὁ Κ. Ὑπουργός ἀπεμυκρύνῃ τῆς ὁμιλίας μου, διότι ἐρήμην, καὶ ὅχι ἀπροσδιόριστον, ἀναβόλῃν ἐπιδείκναι, καὶ τούτο, διὰ νὰ σπερθῶμεν ὀριμώτερον διὰ νὰ μὴ προσβληθῶσι διατάξεις ἄλλων ψηφισμάτων. Εἶπεν ὁ Κ. Ὑπουργός, ὅτι ἐξ ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως ὑπάρχον διακρίσεις, διότι οἱ μὲν ἐπολέμουν, οἱ δὲ ἐκαλλιέργουν, καὶ ἄλλοι εἰς ἄλλα κατεγίνοντο. Ἀλλ' ὅμως, ἐκαλλιέργουν τινες ἐνίοτε, πλὴν ὅταν ὁ ἐχθρὸς ἀπεμυκρύνετο, ὅτε δὲ οὗτος ἐπανέρχετο, καὶ ἀνεργαίνετο ἡ ἀνάγκη, τότε ὅλοι καὶ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες αὐταὶ ἐξέρχοντο πρὸς καταδίωξιν τοῦ ἐχθροῦ.

Δὲν εἶναι ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι ὁ Ὑπουργός ἀνέφερεν, ὅτι ᾄδῃ ἐγὼ διὰ τῆς πρώτης μου ἀπορρίψεως ἐπελήφθην τοῦ 4 άρθρου τοῦ προκείμενου Νομοσχεδίου, διότι, προκειμένης εἰς συζήτησιν τοῦ αὐτοῦ, οὐδεμία ἀνάγκη νὰ ἐπιμῇ τις εἰς τὰ καθέκαστα, ἀφοῦ μάλιστα μοι οὐ πάλι θέλει γίνεαι τούτο. Εἶπεν ὁ Ὑπουργός, ὅτι ᾄδῃ ἐγὼ, πρὸς τοὺς ἄλλους, προσέθηκα ὅτι οἱ φέροντες βαθμὴν στρατιωτικούς καὶ ἀπολαμβάνοντες τὰς ἐκ τούτων ἀμοιβὰς ἀποκλείονται διὰ Νόμου τοῦ νὰ λαμβάνωσι καὶ θέσεις πολιτικάς. Καὶ τούτο ἀληθὲς δὲν εἶναι, διότι, ἔχων γνώσιν τινα τῶν κειμένων Νόμων, καὶ πόποτε μὴ ἀπαντήσας τοιαύτην διάταξιν, δὲν ἠδυνάμην βεβαιῶσαι καὶ νὰ διαγυρισθῶ τούτο. Τελευτῶν ὁ Κ. Ὑπουργός, μὴς ἀνέφερε τὴν αὔξιν τῶν τελωνιακῶν εἰσπραξέων τῶν Πιπρῶν ὡς ἐπιχειρήμα ἰσχυρὸν, ὅπως ἀσχετον καὶ ξένον τῆς προκειμένης συζητήσεως· διότι οὔτε περὶ τῆς ὑπουργικῆς πορείας ἐγένετο λόγος, οὔτε τις διενοήθη νὰ ἐπικρίνῃ τὰς κυβερνητικὰς πράξεις, καὶ τὴν διεύθυνσιν, τὴν ὅποιαν οἱ Ὑπουργοὶ δίδουν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των.

Ἀνακρίθαις τὴν λόγον μου, Κύριοι, ἀφ' ἐνὸς μὲν θεωρῶν τὸ προκείμενον ζήτημα καὶ σπουδαῖον καὶ σχετὶς ἔχον μὲ ἄλλα, προτείνω ν' ἀναβληθῇ ἡ περὶ τούτου συζήτησις διὰ τὴν ἐρχομένην Συνεδριάσιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ παρακαλῶ τὸν Κ. Ὑπουργόν, ἂν νοεῖται ὅτι ἡ ὁμιλία μου αὕτη διαφέρει τῆς πρώτης, ν' ἀπαντήσῃ, διότι ἄλλως δὲν εἶναι ὀρθὴν παραμυρῇσάν μου τοὺς λόγους μου, νὰ ἐξάγῃ ἔννοιαν ὅπως ἀντίθετον ἐκείνῃ, τὴν ὅποιαν οἱ λόγοι μου παριστάνουν.

Μετὰ τούτων ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός ἀπήντησεν, ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς διςγυρισμούς τοῦ προαγορευσάντος, ὅτι ᾄδῃ ἐγὼ διέστρεψα τοὺς λόγους του, θεωρῶ περιττὴν πᾶσαν ἀπάντησιν, διότι τὰ πρακτικὰ τῆς σημερινῆς Συνεδριά-

πως ἀνασχευάζουν αὐτούς. Καθ' ὅσον δ' ἀποβλέπει τὴν ἀναβολὴν, τὸ Ἰπουργεῖον δὲν ἐναντιοῦται, ἀρκεῖ αὕτη νὰ μὴ ἐπικταθῇ εἰς ἀόριστον. Καὶ τὸ Ἰπουργεῖον, Κύριοι, ἀναγνωρίζει, ὅτι καὶ τὸ Ε' καὶ ΙΑ' Ψήφισμα πρέπει νὰ ἐνεργηθῶσιν, ἀλλὰ ἐπειδὴ τοῦτο δὲν γίνεται σήμερον, εἶναι δίκαιον νὰ ἀναβληθῇ καὶ ἡ ἐνέργεια τοῦ ΙΑ'; Ἀρχόμενοι σήμερον τῆς ἐνεργείας τοῦ ἐνός δὲν θὰ εὐκολυνθῶμεν ἐπὶ μᾶλλον νὰ ἐνεργήσωμεν μετ' οὐ πολὺ καὶ τὰ λοιπὰ; Τοιαῦτα γενικὰ ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως εἶναι ἀδύνατον ἀπαρτῆ συλλήδων νὰ ἐνεργηθῶσιν, ἀλλ' ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην.

Ἄλλος τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν προσέθεκεν. Τὸ 16 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, Κύριοι (ὅπερ καὶ ἀνέγνω) καὶ εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τὰ λοιπὰ τῆς ἐπιτροπῆς σας μέλη ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ σκεθῶμεν, ἂν τὸ Ἰπουργεῖον ἠδύνατο νὰ εἰσαγάγῃ κατὰ πρῶτον τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον εἰς τὴν Γερουσίαν. Εἶναι ἀληθές, Κύριοι, ὅτι ἡ ἐπιγραφή τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μετὰ τοὺς ὅρους τοῦ μνησθέντος ἁρθρου· πλὴν οἱ λόγοι, οἵτινες ἐρρήθην σήμερον περὶ αὐτοῦ, περιστρέφουσιν κυρίως εἰς ἀντιθέας, καὶ αὗται βέβαια δὲν πραγματοποιοῦνται εἰμὴ διὰ διαθέσεως ἐθνικῆς περιουσίας. Τὴν γνώμην ταύτην, καὶ εἰς ἐμὲ κατὰ πρῶτον προταθείσαν, δὲν ἠσπάζομαι ἀμέσως, σκεπτόμενος δὲ ἐθιῶρχα αὐτὴν ὡς συζητήσαν, διότι ὅφορὰ τὴν ἐρμηνείαν ῥητοῦ ἁρθρου τοῦ θεμελιώδους Νόμου. Πρῶτον ἤδη, Κύριοι, μετὰ πενταετίαν πρόκειται ἡ ἐρμηνεία καὶ ἐφαρμογὴ συνταγματικοῦ ἁρθ. ἃς προσέξομεν μὴ, παρῆλθόντες καὶ κακῶς ἐρμηνεύοντες αὐτὸ, περιπέσωμεν εἰς συνεπίαις ὁλεθρίας· διότι προτιμότερον εἰς πᾶσαν ἀμειψόλειαν νὰ σταματῶμεν καὶ ὀπισθοπορῶμεν, ἢ σπεύδοντες καὶ προτρέχοντες νὰ παραβιάζωμεν ῥητὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος. Καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, Κύριοι, ἐπειδὴ οὐδεμία ἀνάγκη καταπαίγει, ἃς ἐξηγήσωμεν τὴν διατάξιν ταύτην ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος, γνωμοδοτοῦντες νὰ καθυποβληθῇ κατὰ πρῶτον τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ἐπειτα εἰς τὴν Γερουσίαν· διότι ἐκεῖ μὲν οὐδεμία παραβίασις ὑπάρχει, ἐνταῦθα δὲ δισταγμός, ἂν ἡ Γερουσία δύναται πρῶτη νὰ ἐπικληρῇ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, ἀντικείμενον ἔχοντος ἀμοιβῆς καὶ διαθέσειν ἐθνικῆς περιουσίας· καὶ ἐνδέχεται, ἂν τοιαύτης ἀρχῆς γενομένης, νὰ μᾶς ὑποβάλλωνται εἰς τὸ μέλλον ὑπὸ διάφορα προσχήματα πολλοὶ Νόμοι, οἵτινες πρέπει νὰ εἰσαγῶνται κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Βουλὴν. Ἄλλως τε, Κύριοι, τὸ προκείμενον ἄρθρον δὲν ἐτέθη ἀπλῶς, οὔτε δι' ἐπίδειξιν, οὔτε διὰ

πολυτέλειαν· ἐρρήθη ἀπὸ Συντάγματα ἄλλων ἐθνῶν, εἰς τὰ ὅποια πείρα πολυετῆς καὶ παθήματα ὑπεγύρισαν ὡς ἀναγκαῖον· διότι ἀφορὰ τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους, τὴν διαθέσειν τῆς ἐθνικῆς περιουσίας καὶ τὸν ἐτήσιον προσδιορισμὸν ἐν γένει τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως καὶ ταῦτα οὐδεὶς ἄλλος δύναται νὰ ὀρίσῃ καὶ διαθέσῃ εἰμὴ οἱ Βουλευταί, οἵτινες καὶ κατὰ φύσιν καὶ κατὰ πρᾶξιν ἀντιπροσωπεύουσιν τοὺς ἔθνη, αὐτοὶ καὶ μόνον καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ γνωρίζον καὶ τὰ βάζον, τὰ ὅποια δύναται νὰ ὀρίσῃ. Καὶ, ἐπειδὴ τὸ παρὸν Νομοσχέδιον ἀφορὰ διαθέσειν ἐθνικῆς περιουσίας πρὸς ἄνευ προσώπων, αὐτὰ δικαιοῦνται νὰ λάθωσιν ἀμοιβῆς, καὶ ἐπειδὴ ἀνεὶ τοῦ Νόμου ταύτου οὐδεμία ἀμοιβὴ δύναται νὰ δοθῇ, διὰ ταῦτα προτείνω, ὥστε ἡ Γερουσία, ἀντιθέτως τὴν συζήτησιν, νὰ σκεθῇ ὀριμώτερον ἐπὶ τῆς προτάσεώς μου ταύτης, διὰ νὰ προλάβωμεν οὕτω τὰς δυσχερεστεὰς συνεπίαις μᾶς ἐσπευσμένως ἀποφάσεως, ἥτις προσβάλλει δικαιοῦματα ἄλλου Νομιματικῶς Σώματος.

Ὁ Κ. ἐπὶ τῆς δυσχερεστεῆς Ἰπουργίας, ἀντιγράφον τοὺς προαναφαισθέντας, γνωρίζεται, Κύριοι, εἶπεν, ὅτι πρὸ τῆς 3 Σεπτεμβρίου ἐπιστήθισαν κατὰ καιροὺς πολλὰ ἐπιτροπὰ, εἰς τὰς ὅποιας ἀντιτῆν τὸ χρέος τοῦ νὰ ἐξακριβώσωσι τοὺς ἀγῶνας καὶ ἐκδουλεύσεις τῶν στρατιωτικῶν, καὶ ἀναλήψεις τούτων νὰ προσδιορίσωσιν εἰς ἑκάστην αὐτῶν τὸν ἀνάγκαντα βαθμὸν. Ἡ ἐντολὴ αὕτη ἐξεπληρώθη, καὶ ἐνταῦθεν ἐτήρηκται τὰ διάφορα μητρώα. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ γνώμη αὕτη τῶν ἐπιτροπῶν δὲν ἦτο ὑποχρεωτική, διὰ τοῦτο ἡ τότε Κυβέρνησις δὲν ἐπικύρωσε διὰ μᾶς καὶ ἐν γένει τοὺς βαθμοὺς τούτους, ἀλλὰ κατὰ διάφορους καιροὺς καὶ ἐκ δικλημμάτων, ὅσους ἐνόμισεν αὐτὸ δικαιοῦσιν. Ἐν τούτοις ἐπῆλθεν ἡ Σεπτεμβριανὴ μεταβολή, καὶ ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις, ἀναγνωρίσασα ὅλας τὰς ἐπιτροπὰς τὰς πράξεις, ἀπεφάσισεν, ὥστε οἱ οἱ ἐν ταῖς Μητρώοις νὰ λάθωσι τοὺς βαθμοὺς τῶν καὶ τὰ γράμματα, τὰ δὲ τῶν τελευτήτων νὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν. Ἐκ τούτου, Κύριοι, βλέπετε ὅτι τὴν τὴν διαθέσειν τῆς ἐθνικῆς περιουσίας ἐνέργητε κατὰ πρῶτον ἢ πρὶν Κυβέρνησις καὶ μετὰ ταύτην αὕτη ἡ Συνέλευσις· τὸ δὲ Ἰπουργεῖον σήμερον, ἐκτελεῖ τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως, δὲν ζητεῖ νὰ διαθέσῃ ἐθνικὴν περιουσίαν, ἀλλ' ἀπλῶς τὴν προσδιορισμὸν τοῦ κληρονομικοῦ βαθμοῦ. Θέλετε, φέρ' εἶπεν, εἰς μόνους τὰς χήρας καὶ ὄρφανας τῶν ἀποθανόντων νὰ δοθῶσι ταῦτα, ἢ θέλετε νὰ ἐπικυρώσετε τὰ κληρονομικὰ δικαιοῦματα; Εἰς τοῦτο καὶ μόνον περιστρέφεται τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον.

καὶ οὐδεὶς δύναται ν' ἀντὶς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ, διότι οὗτοι στρατολογίαν, οὗτοι διάθεσιν ἐθνικῆς περιουσίας ἀποτέλλουσι, ὥς εἶπεν ὁ προαγορεύσας ἐνταῦς Γερουσιαστὴς. Καθόσον δὲ ἀφάρσιν τὴν ἀναβολὴν, πάντα περιττὴν θεωροῦ τούτων, ἀπὸ προαρχῶς ἀπεδείχθη ὁ σκοπὸς τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου.

Ἐχόντες, Κύριοι, ἔκτον τῶν Συνελεύσεως Νόμον, δι' οὗ υποχρεούμεθα νὰ δώσωμεν τὰ γραμματὰ ταῦτα εἰς τοὺς κληρονομοὺς, εἶναι ἄδικον καὶ σκληρὸν ν' ἀντιμεταβῇ ταῦτα ἄδικον, διότι ῥητὴν τῆς Συνελεύσεως ἐντολὴν παρεδίδωμεν, καὶ σκληρὸν, διότι πολλὰ γὰρ διὰ τούτων καὶ μῶνον ἀντιμεταβῇ ἢ τὰ ὀφρανα τῶν ν' ἀναβρεῖσθαι, ἢ τὰς θεωρεῖται τῶν ν' ἀπικαταστήσωσιν. Ἐν καὶ μόνον σὰς φρεσὶ, Κύριοι, παραδειγμα, διὰ νὰ σὰς πείσω κατὰ πόσον ὁ προκειμένος Νόμος εἴσται τῆς ταχὺ τέρας ἐπιφρησίως.

Ἡ πολυμικρότερη ἐπὶ τοῦ ἀγώνος οὐκ ἐγένετο τῶν Πατρῶν ὑπῆρξεν ἡ τῶν Κομμανιστῶν τῶν ἀδελφῶν, ὁ μὲν ζ', βαθμολογηθεὶς, οἱ δὲ ἀπέθανον πρὶν ἢ λάβωσι τοὺς βαθμοὺς τῶν, καὶ ὁ μὲν ἐξ αὐτῶν ἐγκατέλειπε δύο θυγάτρες ἐν ἡμῶν γάμῳ, ὁ δὲ τὴν χήραν καὶ υἱόν, τὸν ὅποιον ἔχω ὡς ὑπερῆκον, μόνον αὐτῷ φησὶν ὁ πατὴρ Νόμος. Καὶ εἰκόμην καὶ ὅπως τὰς περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἐλπίδων καὶ τῶ μῶνον τῶν ἐναπίστεον εἰς αὐτὴν καὶ μόνον τὴν κληρονομίαν, τὴν ὅποιαν οὐδεὶς Ἑλληνικὴ καρδία δύναται ν' ἀντὶς.

Μολοντί, Κύριοι, ἐπιτελεῖται ὁ κατὰ πρότερον ἀρροῦσας, ἡγόρευσα πρότερον κατὰ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, θεωρῶν αὐτὸ ὡς προσβάλλον ἢ ἀνατρεῖται διατάξεις ἄλλων ὑφιστάτων, μολατὰτα ἐκ τῆς γενόμενης συζητήσεως ἐγχεράσια τὴν πεποιθησίν μου καὶ τὴν ἐσχέμερον ἀναβολὴν θεωρῶ ἀναγκαίαν μόνον εἰς τὸ νὰ σκευθῶμεν ὀριμώτερον ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων, ὅπως ἐν γνῶσει περὶ τούτων ἀποφασίσωμεν.

Ἦκουσα, Κύριοι, ὅσα ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς οἰκογενείας τῶν Κομμανιστῶν ἀνέειπε πρὸς ταῦτα ἀντιπαράθετο μόνον ἄλλην κατὰ πολὺ ἐπισχηματικὴν καὶ ἐντιμὴν οἰκογένειαν. Ὑπῆρξε, Κύριοι, ὁ Σωτήριος Χαραλαμπίς, ἀνὴρ μεγίστης βαρύτητας, μεγάλως ἐπιφροῦς, καὶ κολοσσαίως καταστάσεως. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀνδείχθη εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ἀγῶνα εἰς τῶν πρωταγωνιστῶν. Ἄν οὗτος δὲν ὑπεστήριζε τὴν χεῖρα τοῦ αἰδιδίμου Παλαιῶν Πατρῶν, δὲν ἤξυρῳ ἂν ἡ σημαία τῆς ἐλευθερίας φθελὼν ὑβρεθῇ εἰς τὴν Ἀγίαν Λαύραν. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ

ἀγώνος ἀπέθανον ὁ ἀνὴρ οὗτος, καταλείπων χήραν καὶ πολυμικρὴν οἰκογένειαν, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Σ. Χαραλαμπίου ἀνέστη, πένθητες περιέρχοντο τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν, πένθοντες, καὶ μὲ καρδίαν κλυθούσαν θεωροῦντες τὴν Πατρίδα, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἐδούλχισαν.

Ἄλλος τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν, ὁ Κ. Γ. Θ. Κολοκοτρώνης, ἀπαντῶν εἰς τινὰ τῶν προαγορευσάντων, εἰπὼντα ὅτι ἡ Ἑλλὰς, ὥς μὴ σὺντα πρὸ τῆς ἐπικρατήσεως αὐτῆς ἀνδραγατῶν, δὲν ἔδυνάτο νὰ ἔχη στρατιωτικὴν, ἀντίστην ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐκπάλαι εἶχε στρατιωτικὰς τὰς ἐπικρατεῖς ἀρματωλούς καὶ ὅταν οὗτοι περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἐκστῆτος αἰῶνος κατεστράφησαν ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, διατρεφόμενοι ἐν αὐτῇ εἰς αὐτὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα Κάποι εἰς τὴν Πελοποννήσον, πολλοὶ εἰς τὴν Πύλιν, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν Σπάρτην ἔβησαν. Καὶ ἐσχάτως ὅς, ἐνθυμούμαι καλῶς εἶπον, ὡς τὸ ἐν Κοσποινί κατὰ τὸ 1822 συγκροτήσαν Ἑλληνικὴν στρατιωτικὴν ἐκ 4,000 στρατιωτῶν, οἱ μὲν ἀνέκον εἰς τὴν πολυπληθεῖαν τῶν ἀρματωλῶν τῆς ἱστορικῆς Ἑλλάδος τάξιν, οἱ δὲ λοιποὶ 2,000 ἦσαν πολῖται, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν ἀρματωλῶν διατελοῦντες. Ἐν ἀλλήλῃ, ὅτι οὐδέποτε, οὔτε νὰ κινήθῃ, οὔτε νὰ εὐδοχῇ ἡ Ἑλλὰς ἐπαναστάσεως ἢ τοῦ δυνατόν ἄντι τῆς συμπαθείας τῶν Προστώτων, τῶν Ἀρχιερέων καὶ τοῦ Λαοῦ. Οὐχ ἥττον ὅμως βέβαιον, ὅτι οἱ παλαιοὶ στρατιωτικοί, ὡς ἀρματωλαί, ὑπῆρξαν κατὰ τὸ πλεῖστον μέγας οἱ ὁδηγοὶ τοῦ ἀγώνος. Ὅσοι δὲ ἐκ τῶν πολιτικῶν ἐγκαταλείψαντες τὸ στρατιωτικὸν ἐπάγγελμα, ἔλαβον καὶ αὐτοί, ὡς καὶ οἱ ἀρχαῖοι στρατιωτικοί, τὰς στρατιωτικὰς βαθμοὺς τῶν.

Ἄλλος τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν ἐπέφερε. Καθόσον ἀφάρσιν τὴν ἀναβολὴν, δὲν ἐναντιοῦμαι, καὶ ἐνδοκίμαται εἰς τὴν Γερουσίαν νὰ παραδεχθῇ ἢ μὴ ταῦτα. Περὶ δὲ τῶν λοιπῶν, λέγω ὅτι καὶ ἐγὼ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἐπιτροπῆς μέλη, αἰδόμενα θεοσκευτικῶς τὰς διατάξεις τῆς ἑθνικῆς Συνελεύσεως, ἐλάβαμεν ἐπ' ὅψιν καὶ τὸ Ε' καὶ τὸ Γ' καὶ τὸ ΙΑ' Ψήφισμα, καὶ αἰδόμεν ὅτι ἔχουσιν ὅλα σχέσιν πρὸς ἄλληλα, διότι καὶ αὐτὴ ἡ Βουλὴ, ὅτι ἔχουσιν ὅλα σχέσιν πρὸς ἄλληλα, διότι καὶ αὐτὴ ἡ Βουλὴ, ὅτι κατὰ πρότερον ὑπεβλήθη εἰς αὐτὴν τὸ προκειμένον Νομοσχέδιον, τὸ ἐπιπολόρησε συμφωνῶν μὲ τὴν σκεῖν ταῦτα. Ἡ Κυβέρνησις ἐν ταῦτοις, ἐπειδὴ καὶ τὸ παρὰ τῆς Βουλῆς τροπολογηθὲν Νομοσχέδιον ἐνόμισεν ὅτι ἔχον ἐλαστικότητά τινα, δὲν συνεβιβάζετο οὔτε μὲ τὸν περὶ προεκδοτικῆς Νόμον, οὔτε μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Ι' Ψηφίσματος, συνέταξε καὶ ὑπέβαλε τὸ ὅποιον

σήμερον πρόκειται Νομοσχέδιον. Καί ἡ Ἐπιτροπή σας, Κύριοι, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφαιδισαν ἐνστάσιν, ὅτι πρώτη ἡ Βουλὴ ἔπρεπε νὰ ἐπιληφθῇ αὐτοῦ· ἐσκέφθη ἀρκούντως ἐπ' αὐτῆς, συνεβουλεύθη καὶ ἐπιστήμονας περὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐπέστη ἐντεῦθεν, ὅτι ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος εἶναι ἀνυποστήρικτος, διότι ὁ Νόμος ἀφορᾷ τὸν προσδιορισμὸν τῶν κληρονομιῶν, καὶ οὐχὶ διάθεσιν ἐθνικῆς περιουσίας. Ἀλλ' ὁ σκοπὸς, λέγουσιν, τοῦ Νόμου ἀπο-ἐλπίζει διάθεσιν ἐθνικῆς περιουσίας, διότι πρόκειται οἱ κληρονόμοι νὰ λάθωσι ψαλλαγγιτικὰ Γραμμάτια. Ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐποῦν ταύτην, καὶ ὁ Ὁργανικὸς περὶ Ὑγειονομικῶν Νόμος, δὲν ἀπέ-βλεπε διάθεσιν ἐθνικῆς περιουσίας, ἀλλ' τὴν προσδιορισμὸν τῆς μηνιαίας μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων, καὶ μολαταῦτα ἐσυζητήθη καὶ ἐψηφίσθη πρῶτον παρὰ τῆς Γερουσίας. Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ ἐπιληφθῶμεν πρῶτοι τῆς ψήφισως τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου.

Σφοδρὰ συζήτησις ἐγένετο, Κύριοι, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, τῶν μὲν ἰσχυριζομένων, ὅτι αὕτη ἀντιβαίνει εἰς ἄλλα ψήφισματα, τῶν δὲ Ὑπουργῶν ὡς ἀπόρριον βρῆτης ἀποφάσεως τῆς Συνελεύσεως θεωρούντων αὐτήν. Συμφωνῶ, Κύριοι, μὲ τοὺς Ὑπουργούς· ἀλλὰ βρῆτὴ τῆς Συνελεύσεως ἀπόφασις δὲν ὑπάρχει καὶ περὶ τῶν τριῶν Ναυτικῶν Νήσων, περὶ τοῦ Στρατιωτικοῦ Σώματος τοῦ Μεσολογγίου, περὶ τῶν ὑπὸ τὸν Καραϊσκάκην καὶ τόσων ἄλλων στρατιωτικῶν; Τί ἐπὶ τούτων ἐνέργησε τὸ Ὑπουργεῖον; ποῖαν πρόνοιαν ἔλαβε; Λέγει ὁ Ὑπουργός, ὅτι σήμερον ἐνεργούμεν τὸ ἐν καὶ αὐριον τὸ ἄλλο, διότι ἀδύνατον τὰ πάντα ὁμοῦ νὰ ἐνεργηθῶσι. Καὶ ἐγὼ, Κύριοι, ἀπολύτως ἀναγνωρίζω τὴν ἀρχὴν ταύτην, πλὴν, ὅταν εἰς τὸ παρελθὼν ἀποβλέψω, ὑπάρχουσι τοσαῦτα καταχερῆσις, αἵτινες μὲ βιάζουσι νὰ διαστῶ περὶ τῶν διαθεσίμων τῶν Ὑπουργῶν. Δὲν ἐναντιοῦμαι εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου· ἀξιώ μόνον, ὥστε οἱ Ὑπουργοὶ νὰ ρυθμίσωσι τὴν διαγωγὴν των, νὰ διατρέξωσι τὴν εὐθείαν ὁδὸν, διὰ νὰ δυνηθῶσιν ὁμοῦ μὲ τὰ Νομοθετικὰ Σώματα νὰ λάθωσι πρόνοιαν διὰ τὴν ἐνέργειαν καὶ τῶν λοιπῶν ψήφισμάτων.

Πολλῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ λεγθέντων, ἐπανέληθη τὸ περὶ ἀναβολῆς ζήτημα, πρὸς τὸν σκοπὸν ὡριμωτέρας σκέψεως, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου τὴν ἐρχομένην Τετάρτην, 13 τοῦ παρόντος.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίασιν περὶ τὴν 2 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
Ν. Ι. ΜΕΣΗΣ
Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Χρυσόγελας
Σ. Θεοχαρίπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 43 Ἰουλίου 1819, ἡμέρα Τετάρτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 27 μιλῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐκκλῆσιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν π. μ., προσλαβὼν ὡς προσωρινὸν Γραμματεῖα, τὴν Γερουσιαστὴν Κ. Αἰ. Γρηγοριάδην, ἀντὶ τοῦ καλουμένου Κ. Σ. Θεοχαρίπουλου.

Τὰ Προκατικά τῆς προλαβούσης ἀναγνωσθέντα, ἐγκρίνονται, μεθυστικῆς γενουμένης ἐνστάσεως.

Ἀναγνωσθέντος μετὰ ταῦτα ἀναφορᾶς τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Γ. Ντακᾶ, ἐξαίτουμένου τριακονθήμερον ἀπουσίας ἀδείαν, ἡ Γερουσία ἐνέκρινε ταύτην, ἐάν προηγουμένης ὑπάρχωσιν ἐνταῦθα παρόντες 30 Γερουσιασταί, κατὰ τὰ προκατασχημένα.

Ὁ Κ. Πρόεδρος ἀπαγγεῖλαι ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως, τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου, περὶ ἀπουσίας τῆς προκαθοριστέρας τῶν ἀποβιωσάντων στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν.

Λαβὼν δὲ τὸν λόγον εἰς τὸν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν, πρῶτος ἐγὼ, εἶπε, παρενέβαλον καὶ ὑπεστήριξα κατὰ τὴν παρελθούσαν Συνεδρίασιν, τὴν περὶ τῆς συγχρόνου ἐκτελέσεως καὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Ε. Ψήφισματος γνώμην, ἥτις ἐδωκεν ἀφορμὴν εἰς συζήτησιν, ἀναβληθείσαν, κατ' ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας, διὰ νὰ σκεφθῇ ὡριμώτερον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Λαμβάνων δὲ καὶ σήμερον τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἐλπίζω, ὅτι οἱ Κύριοι Ὑπουργοὶ δὲν θέλουσι παρεξηγήσει τὴν ἐπιμονὴν μου, ροινοῦντες, ὡς καὶ ἐγὼ, ὅτι τὰ εἰσαγόμενα παρ' αὐτῶν Νομοσχέδια εἰς τὰς Βουλὰς, δὲν θεωροῦνται ἀνελ-

λεική, πριν ή καθυποβλήθωσιν εις την συζήτησιν αὐτῶν, καὶ ἐξετασθῶσιν ὑπὸ ὅλης τῆς ἐπιθῆς, ὅταν μάλιστα ἀφορώσι σπουδαῖα ἀντικείμενα, ὅποιον εἶναι τὸ προκείμενον. Τυφῶσι, τὸ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχεδίων προτίθεται τὴν ἐνέργειαν τῶν ψηφισθέντων παρὰ τῆς ἑθνικῆς Συνελεύσεως, τὰ ὑποὶ αὐθόμηναι οἱ Κύριοι Ὑπουργοί, καθὼς ἡμεῖς, ἔχοντες κοινὴν τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἀκριβῶς καὶ νὰ ἐκτελεσθῶσιν αὐστηρῶς.

Πρόκειται ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τοὺς κληρονόμους τῶν ἀποθανόντων στρατιωτικῶν, τῶν ἠγερταρχικῶν εἰς τὰ μητρώα, τὰ γραμματικὰ τῆς προικοδοτικῆς τῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Ε'. Ψήφισματος· ἀλλὰ πρὸ τούτου ἀπαιτεῖ τὸ Ε'. Ψήφισμα νὰ ἐξελεγχθῇ πᾶσα κατάχρησις, λαβοῦσα χώραν ὡς πρὸς τὰς βαθμολογίας.

Ἡ ἰδίᾳ τῶν Κυρίων Ὑπουργῶν, ὅτι τὰ μητρώα τούτα, εἶναι τετελεσμένα, ἔγκληρον καὶ ἀνεπιπρόσβλητα πᾶσι, ἐξελεγχτικῶς εἶναι ἐσφαλμένον· διότι ἀπὸ μόνον τῆς ἀνάγκης τῶν Πρακτικῶν τῆς Συνελεύσεως ἐπὶ τῆς συζήτησεως τῶν Ψηφισμάτων Ε', Γ', καὶ ΙΑ'. ἐφαρτεῖται, ὅτι τὰ μητρώα τούτα, ὡς καλῶς συντεταγμένα, πρέπει νὰ υποβληθῶσιν εἰς τὴν αὐστηρὴν ἐξελεγκτικὴν συστήθησιν ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς· ἐάν δὲν παραδεχθῶμεν τὴν ἀρχὴν ταύτην τῆς ἐξελεγκτικῆς τῶν μητρώων, μητρίαν, νομίζω, πᾶσαν περαιτέρω συζήτησιν ἄλλα δυναμὲν νὰ τὴν ἀποδοκιμάσωμεν, χωρὶς νὰ προσκλήσωμεν τὰ θεσπίσματα τῆς ἑθνικῆς Συνελεύσεως. Ἡ Συνέλευσις τῆς Ε'. Σεπτεμβρίου, Κύριοι, αἰσθανομένη, ὅτι πολλὰ εἰσχωρήσαντες κατάχρησις πρὸς τὰς βαθμολογίας καὶ ἀποζημιώσεις, καὶ πολλὰ παρανομία καὶ ἀδικίαν ἐλάβον χώραν, καὶ θέλουσα ἀρ' ἑνὸς μὲν νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ δικαιώματα τῶν μνηστὶ ἀποζημιωθέντων, ἀρ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὰ τῶν μέχρι τούδε ἀποζημιωθέντων, διὰ νὰ ἐξελεγχθῇ πᾶσα κατάχρησις, εἴτε εἰς τὰς βαθμολογίας, εἴτε εἰς τὰς ἀποζημιώσεις, ἢ ἄλλως παρανομίαις, εἰσπνεῖς διὰ τοῦ Ε'. Ψήφισματος, νὰ διορισθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἑπιτροπὴ πρὸς αἰτιᾶν ἐξελεγκτικὴν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1821 μέχρι τοῦ 1827 ἀγωνισθέντων κατὰ τὸν ὑπορ' ἀνέλεγκτικῆς ἀρχῆς, νὰ εἴναι δὲ ἐνίσταται οἱ τὰ ἐναντία φρονούντες, ὅτι πρέπει νὰ δοθῶν ἄνευ τινὸς ἐξελεγκτικῆς τὰ γραμματικὰ τῶν εἰς τὰ μητρώα ἠγερταρχικῶν ὑπὸ πραγματικῶν βαθμῶν, ἐπαναλαμβάνω λόγον, ὅτι ἡ Συνέλευσις εἰς πρῶτον ἐργὸν τῆς Κυβερνήσεως ἐθεώρησε τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Ε'. Ψήφισματος.

καὶ διὰ τοῦτο ἀπέφασκε πρῶτον νὰ γένῃ ἡ ἐξελεγκτικὴ τῶν δικαιωμάτων, καὶ ἔπειτα ἡ ἀπονομὴ τῶν ἀποζημιώσεων· διότι ὁ § 5 τοῦ Ε'. Ψήφισματος δοῖται ὁρῶν, ὅτι μετὰ τοιαύτην ἐξουχίαν καὶ ἐκκαθαρίσιν τῶν δικαιωμάτων, θέλουσιν ὁρισθῇ διὰ Νομοῦ καὶ τὰ μέσα καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκτέλεσεως ὡς πρὸς τὰς ἐπιλεξιμὰς ἀποζημιώσεις.

Εἴπε μὲν κατὰ τὴν παρελθούσαν Συνεδρίαν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, ὅτι δὲν δύναται ν' ἀκούσῃ τὰς πράξεις τῶν προκατόχων τῶν, ἀναστῆλιν τὴν ἀπονομὴν τῶν γραμματικῶν τούτων, καὶ ἀνασῆλιν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ τούτων ἐκδοθέντων Διαταγμάτων, ἀλλὰ δὲν ἔδειξεν, ἂν ᾖναι ἱσχυρὸν τὸ ἐπιχείρημα τούτο ἀπέναντι τῆς μνησθείσης διατάξεως τοῦ Ε'. Ψήφισματος, καὶ ἂν, διότι ἐδόθησαν καλῶς τινὰ τῶν παρελθόντων, πρέπει νὰ δοθῶσι καὶ τὰ ὑπολείπεται.

Δὲν πρόκειται, Κύριοι, περὶ μικροῦ τινὸς προήματος, πρόκειται περὶ διαβίσεως ἑθνικῆς γῆς, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐγυθῆσαν τόσα αἵματα, καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἔχουσιν ἀναμνηστικὰ δικαιώματα τοῦ ἀγωνιστοῦ, περιεχομένην μέχρι τῆς σήμερον ἀστερι καὶ ἀστὴρι, μὴ ἔχοντες οὐδὲ σπινδαλὴν γῆς νὰ ταφῶσι, τῆς γῆς τῆς ὁποίας εὐχόμεν μὲ τὸ αἷμα τῶν, τὸ αἷμα τῶν συγγενῶν καὶ πατέρων τῶν· ἐκτὸς τούτου, μήπως ἐκ τῶν γραμματικῶν τούτων ἢ ἐκδοθῶσιν οἱ λαμβάνοντες ἀγωνισταί; ἴσως οὕτοι ἢ λάβωσιν 20 ἐπὶ τὰς ἑκατὸν ἀπὸ τὰ γραμματικά, τὰ δὲ λοιπὰ κεραιδίζονται οἱ κεραιδοῦχοι καὶ κεραιδοῦχοι. Εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι δὲν πρόκειται σήμερον περὶ τῆς ἐξελεγκτικῆς καὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀγωνιστῶν, εἰμὴ μόνον περὶ τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος τῶν συγγενῶν τῶν ἀποθανόντων, ἔτι περὶ τῆς ἐκτέλεσεως τοῦ Ε'. Ψήφισματος· ἀλλὰ τὸ ψήφισμα τούτο ἔχει ἄμεσον σχέσιν μὲ τὸ Ε', καὶ ἐφαρμόζομεν τοῦ πρώτου παρακλιτικῶς δεύτερον λέγων ταῦτα, δὲν θέλω ν' ἀφαιρῶ τὸν αἶτον τῶν γαιῶν καὶ ὄρεων, ὡς εἶπε κατὰ τὴν παρελθούσαν Συνεδρίαν ὁ Κ. Ὑπουργός, ἀλλὰ θέλω ν' ἀπονομῆθαι διακρίσιν εἰς ἅλους ἐν γένει τοὺς ἀγωνιστάς.

Τοιαύτη, Κύριοι, εἶναι ἡ θέλησις τῆς ἑθνικῆς Συνελεύσεως, ἥτις ἐγνώριζεν ἀναμνηστικῶς τὰ περὶ πολλῶν ἐδικαιμένων ἀγωνιστῶν πρὸ τῆς συνταγματικῆς μεταπολιτεύσεως· τὰ παράπαν ταῦτα κεραιδοῦστα ἐπρόκαλεσαν τὸ Ε'. Ψήφισμα, καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ Ε' καὶ ΙΑ'. Τίς ἀρνεῖται, ὅτι πρὸ τῆς 3 Σεπτεμβρίου οἱ ἀγωνισταί, οἱ γῆραι καὶ τὰ ὄρεα αὐτῶν γυμνοὶ καὶ λιμίσταντες παρεκκρουίζοντο καὶ κατεργαζόντο μετ' αἰμῆς

αξιούμενοι βοηθείας ή περιβάλλειν εκ μέρους τής Κυβερνήσεως; ΟΙ δε μετά την αποκατάστασιν των πραγμάτων ελθόντες εις την Ελλάδα, πολλοί τούτων τυχευόμενοι, και μηδεν υπέρ αυτής συνεισφέροντες, κατέλαβον τας στρατιωτικὰς και πολιτικὰς θέσεις, πάσης απολείποντες βοηθείας, και προσχόμενοι εις τας στρατιωτικὰς και πολιτικὰς θέσεις; Άλλοι δε μηδεν τὸν καπνὸν ἰδόντες τοῦ πολέμου ἐτιμήθησαν μετὰ τὰ παράσημα, τὰ ὅποια φέρει ὁ ἥρως τής Κλεισούας, και τόσοι ἄλλοι ἐπίσημοι ἀγωνισταί; Ἐπικαλοῦμαι, Κύριοι, τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἰδίου, δυναμένου να σας πληροφορήσῃ ὡς ἐκ τής θέσεως του, καθὼς Ἰπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Θέλετε λοιπὸν, ὕστερον ἀπὸ ταῦτα, νὰ δοθῇ τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα ἀνευ ἐξελέγχσεως; Ἀλλ' ἐάν μετὰ ταῦτα ἀποδείχθῃ ὅτι κακῶς ἐδόθη, ποία ἡ διόρθωσις; Ἡ ἀνάκληθ' ὅθεν τής ἐκτελέσεως τοῦ Ε'. Ψηφίσματος εἶναι ἐκ μέρους τής Κυβερνήσεως ἀρνήσις τής ἐκτελέσεως ἀποφάσεως τής Ἑθνικῆς Συνελεύσεως, ἥτις μὴ ἔχουσα τότε τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν, διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς εὐχὰς και τὴν θέλησιν τοῦ ἔθνους, ἐθέσπισε τὰ εἰρημένα Ψηφίσματα, ἀναθέσασα τὴν ἐκτέλεσιν τούτων πρὸ πάντων εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Εάν, Κύριοι, τὸ Ψήφισμα, περὶ τής ἐκτελέσεως τοῦ ὁποίου πρόκειται, ᾤτο πᾶντ' ἀσχετὸν μετὰ τὸ Ε', πρῶτος ἐγὼ ἤθελον φέρει τὴν ψήφον μου ὑπὲρ τής παραδοχῆς αὐτοῦ, ὡς πρὸς τὴν ἀρχὴν και τὰ κατέκκτα· ἀλλὰ τούτο, ὡς ἀποδείχθη, συνέχεται μετὰ τὰ λοιπὰ Ψηφίσματα, τὰ ὅποια ἀπαιτεῖται νὰ ἐκτελεσθῶν ἢ κατὰ πρῶτον ἢ και συνάμα μετὰ τὸ Ι'. Ψήφισμα.

Περαιῶν τὸν λόγον μου, νομίζω, ὅτι δὲν δύναται κατ' ἐμὴν γνώμην, νὰ ἐνεργηθῇ τὸ Ι'. Ψήφισμα, χωρὶς νὰ ἐκτελεσθῇ και τὸ Ε'. Τὸ κατ' ἐμὲ ἐξέφρασα τὴν πεποιθέν μου, τὴν ὁποίαν θεωρῶ σύμφωνον μετὰ τὴν ἀπόφασιν τής Ἑθνικῆς Συνελεύσεως, και ἐλπίζω, ὅτι οἱ Κύριοι Ἰπουργοί, ὅπερ ἀρχόμενος εἶπον, δὲν θέλουν παρεξηγήσει τὴν ἐπιμονήν μου.

Πρὸς ταῦτα ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργὸς ἀντέταξεν, ὅτι δὲν πρόκειται σήμερον περὶ τής ἐφαρμογῆς και ἐκτελέσεως τοῦ Ε'. Ψηφίσματος, ἥτοι περὶ τής ἐξελέγχσεως και ἐξακριβώσεως τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀγωνιστῶν, ἀλλὰ περὶ τοῦ Ι'. Ψηφίσματος, ἥτοι περὶ ἀπονομῆς ἐξακριβωθέντων ἤδη και ἀδικιλονεκτικῶν δικαιωμάτων, ἡ δὲ ἐκτέλεσις και ἐφαρμογὴ τούτου δὲν ἀναστέλλει ποσὺς τὴν τοῦ Ε' και ΙΑ', ὡς ἀνεξαρτήτων ἀμεροτέρων θεωρουμένων. Ἐκτός δὲ τούτου τὰ γραμ-

μάτια ταῦτα τῶν ἀποζημιώσεων, περὶ τής ἀπονομῆς τῶν ὁποίων μόνον πρόκειται σήμερον, εἶναι ἐκδεδομένα, και πολλὰ τούτων ἐδόθησαν, και ἀπολείπονται μόνον ὀλίγα, τὰ ὅποια εἶναι δίκαιον νὰ λάβουν οἱ κληρονόμοι τῶν ἀποθνήσκόντων, ὡς ἐλάβον ταῦτα και οἱ ζῶντες.

Διότι μὲν ἡ Συνέλευσις διὰ τοῦ Ε'. Ψηφίσματος νὰ ἐξακριβωθῶσιν ἀπὸ ἐπιτροπὴν τὰ δικαιώματα τῶν μηκέτι ἀποθνήσκόντων ἀγωνιστῶν, ἀλλὰ συγχρόνως διὰ τοῦ Ι'. Ψηφίσματος ἀποφασίσαι νὰ χορηγηθῶσιν ἀνευ ἀναβολῆς, ὅσα ἐξέτασθησαν ἐκ τούτων, εἰς τοὺς κληρονόμους τῶν κατὰ τὴν ἑθνικὴν λαίπην τοῦ Ι'. Ψηφίσματος, ἀρ' οὐ οἱ ζῶντες ἐλάβον τὴν ἀνάγκησαν ἀποζημίωσιν, ὁπολείπονται μόνον τῶν ἀποθνήσκόντων οἱ κληρονόμοι, τῶν ὁποίων πρόκειται ἤδη νὰ δοθῇ ὁ βαθμὸς τής συγγενείας. Ἐνεργούντες ὅθεν τὸ Ι'. Ψήφισμα, δὲν ἀντιβαίνουσιν παντάπασιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ε'.

Εάν δε θεωρηθῇ ὅτι οὐκ, κατὰ τὸν πραγματικόν, τὸ νὰ δοθῇ παρ' αἵματι δύο ἢ τρία ἐκ τῶν πραγμάτων τούτων, δὲν εἶναι ὅτι οὐκ ἐνταῦθα και ἀδικίαν νὰ στερίσκωμεν αὐτὰ πολλοὺς ἄλλους, εἰς τοὺς ὅποιους εἶναι δίκαιον ν' ἀποδοθῶσιν; Ἐκτός δὲ τούτου, ἐάν, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ προκαλέσαντος, ἀναστειλῶμεν τὴν ταχέως ἀπονομήν, ἔπεται ὅτι δὲν πρέπει και νὰ ἐξαργυρώνωμεν οὐδὲ τὰ μέχρι τούτου δεδομένα γραμμάτια· και τότε πόσον δὲν προσβάλλεται ἡ δημοσιὰ πίστις;

Οἱ παρ' αἵματι και ἀδίκως ἀποζημιωθέντες εἶναι πιθανῶς ὀλίγοι, οἱ δὲ δίκαιως, πολλοτάτοι. Χάρην λοιπὸν τῶν ὀλίγων, και ἐπὶ τῇ ὑπονοίᾳ μόνον, ὅτι ἀδίκως ἀνταμείβθησαν οὗτοι, εἶναι δίκαιον ν' ἀντιδρῶμεν εἰς τὰς πολλὰς τὴν δικαιοσύνην, και νὰ τοὺς στερίσκωμεν τὴν ἐπαυμένον ἀποζημίωσιν;

Ὡς πρὸς τὸν τρόπον δὲ τής ἐκτελέσεως τοῦ Ι'. Ψηφίσματος, ὡς πρὸς τὸν τρόπον δὲ τής ἐκτελέσεως τοῦ Ι'. Ψηφίσματος, φησὶς διατάσσεται εἰς τὸν § 2 αὐτοῦ νὰ δοθῇ τὰ πρὸς ἀποζημίωσιν γραμμάτια τῶν ἀποθνήσκόντων εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν, τῶν ὁποίων ἤδη πρόκειται νὰ δοθῇ ὁ τής συγγενείας βαθμὸς· τὰ γραμμάτια δὲ ταῦτα θέλουσι δοθῇ ἀκέρατα, κατὰ τὴν προσδιορισθέντα βαθμὸν ἐκάστου εἰς τὰ διάφορα μετρηθῇ και ὅχι πρὸς 25 τοὺς ἑκατὸν, ὡς ὑπέλαβεν ὁ προσχόμενος· διότι οὐδέποτε αἱ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις ἔδωκαν τινα διὰ τής ἐλαττώσεως τής αἰτίας τῶν γραμματίων ἂν δὲ τινες δὲν διευχαρίστησαν καλῶς τὰ γραμμάτια ταῦτα, και δὲν τὰ ἀντάλλαξαν διὰ γαιῶν ἰθνηκῶν διὰ ν' ἀποκατασταθῶσιν, ἀλλὰ τὰ ἐπώλησαν πρὸς 25 τοὺς ο/ο, τί πταίει ἡ Κυβέρνησις; μήπως

πολλοί των αγωνιστών δεν απεικτεστάθησαν δια των γραμμάτων, και ζώσιν ήδη θύον άντα με τους καρπούς των κόπων των; φρονώ οδεν, ότι, δια της επιφύλαξης του προκειμένου Νομοσχεδίου, εκτελούμεν την απόφασιν της Συνελεύσεως, χωρίς ποσώς να παραβώμεν τας διατάξεις του Κ. Υφιστάματος. Είναι μὲν δίκαιον, όσοι εκ των αγωνιστών απεικτεστάθησαν παρ' αζίαν, να επιστρέψωσι τα κληώς άδίκαια, και όσοι εκ τούτων δίκαιως προκρίται ν' απεικτεμώμεν, δεν είναι άδίκον να τούς στερεώσωμεν του επιστρέφειν άρτα;

Όσως θέλω τι, αντίταξεν ή προαγορεύσας, προσέειπεν το δίκαιον και τα συμφέροντα του έθνους, θέλω να τα αντικρίσω, χωρίς ποσώς ν' αποβλέπω εις προσωπικά ταιύτην ποικίλα εξ υπαρχής ακολουθήσαι εις το πολιτικόν μου σταδίον, και ταιύτην θέλω εξακολουθῃ πάντοτε. Είναι μιν αληθές, ότι ή κυβερνάσας δίδει άνέρπαια τα προεκδοτικά γραμματικά, αλλά ή εξαρχήται, μη δύναμιν εύχρησ; ν' ανταλλάσσων αύτα δια εθνικών γαιών, αναγκάζονται αιντες να πωλθωσι ταύτα προς 25 τοις εφ. Ας διελθῃ ή Κ. Υπουργός επί των Οικονομικών τα άρχεια του Υπουργείου, και θέλει τον γαιώδες αιντες; περί εχρήσεως εθνικών γαιών δια εξαρχήται των γραμμάτων, εκ των οποίων άλλαι μιν δεν κατακυρώσαν μολι ταύτα, άλλαι δε ενακριθήσαν εις ύπέρσχην τιμῃ, και άλλαι εις έλαχίστην.

Μεταξύ των μητρώων, Κύριοι, τα οποία περιλαμβάνουν γαιώδες αγωνιστών, υπάρχουν ενυπάρχοντα πολλοί, οτινις ουδε τον καρπόν της μάχης μακρῶν εδωκ, και μ' όλον τούτο φέρουν επιδεικτικώς εις τα σταθια των το εθνότηταν αιντο, το όποιον στερούνται πολλοί εισεσι των αγωνιστών. Τας καταχρήσεις ταύτας θεωρήσας ή Συνέλευσις, συνέταξε το Κ. Υφιστάμα εις επανωθήσιν των άδικημάτων ή άδικία ήδεν του προκειμένου Νομοσχεδίου δεν προσβάλλει τους αγωνιστας, αλλά μάλλον ή άδικία πολλῶς ες αιντο, όσοι ή πανταπάσιν ή μη προσκρίντες ανταμείβωσαν, επειδή φρονώ, ότι όλα εν γένει αι βαθμολογίαι ύπάρχοντα εις άδικία, και το Κ. Υφιστάμα.

Μιν περιμείνωμεν, Κύριοι, άντίταξεν ή επί των Οικονομικών Υπουργός, να διορθῃ επιτροπή προς εξαρχήν εν γίνει των βαθμολογιών, φρονώ, ότι ή άδικία πολλῶς ετι; διότι ή επιτροπή αιντα θέλει έχη χρις ή μινον να βαθμολογῃ, αλλά και να εξαρχῃ τας γινόμενας βαθμολογίας. Εκ πολλοί άδικως εδικατοήσαν, ως διακρίνεται ή προαγορεύσας, τι πταίων τα

όρανά και αι γήραι των βαθμολογούμενων και αποθανόντων, τα όποια περιμείνουν ταύτα ετι λιμνιτουντα; Η εθνική γή απαρχίσθη να διανεμηθῃ εις τούς αγωνιστας; εκτελούντες δε τούτο, εκτελούμεν την απόφασιν της συνελεύσεως, και πῶς εκ μέρους ήμων βραδύτα, μαγίστην επιταξι άδικων και ζαιων. Συμφωνώ μιν ότι απαιτείται να διορθῃ επιτροπή προς γραιπην εξαρχήν όλων των βαθμολογιών, και το Κ. Υφιστάμα, διαγγέλλωμαι ήτοι; ότι τα γραμματικά, τα οποία προκρίται να δοθώσιν εις τούς κατηγόμενους των αποθανόντων, είναι εκδοόμενα και τινι ες αιντον εδωδωσαν, και πῶς άδικία θέλει επιταξι παρακίνα άδικα.

Αναβάνω και πάλιν τον λόγον, προσέειπε τις των προτάσσόντων, δια ν' απαντήσω εις οσα μολι ταύτα ενακλήσας ερήδωσαν, και να ελκω εις τι αποτελεσμα, συμφωνώ με την παραύσιν ήδεν κατῳστασιν. Η Εθνική Συνέλευσις μισθονομένη ότι πολλοί βαθμολογίαιτες απήσαν κατακρίντες τας γήρας και τα όρανα αιντο εις μαγίστην τιμῃν, και μη θέλω να οικισπωμεν τας απόχρησας των απήσαντων, απήσαντες να παραμώσῃ αιντες εις τας πληρώσεις αιντο; αλλά πῶς ειν, ότι πρέπει ν' κυβερνάται να εξαρχῇ να ειντο αιντα γραμματικά; τις εινταται την άδικία εκτελῃται του Κ. Υφιστάματος; και τούτου εδωδωσαν, ότι ειν, πολλοί βαθμολογίαιτες, οτινις αιντες εις τα μαγίστην ύπάρχοντα ενυπάρχοντα; και τῶς αιντα αιντα αιντα αιντα να γιν, πῶς, δια τούτο προταίω να επιμείνωμεν το προκρίνον Νομοσχεδίον, και να προσκρίνωμεν τους κυρίους Υπουργούς να ύσων εις ενήργειαν και το ΙΑ. Υφιστάμα.

Συνομολογῶμεν τον Κ. Κ. Υπουργόν εις την έκτέλσιν και του ΙΑ. Υφιστάματος, προσέειπε άλλος των Κ.Κ. Περουσιστών, ότι επειδή μόλις μόλις αγωνιστών δεν εδικαίωθα από τας κατά κληρος κυβερνήσεις, και πολλοί παρὰ τούτων ειντα παρακίνα, ή Συνέλευσις εδωδωσε τα Υφιστάματα Κ. Ι, και ΙΑ' δια τι τούς πολιτικούς, στρατιωτικούς και ναυτικούς, εκ πληρωούσας της Εθνικής Συνελεύσεως της 3 Σεπτεμβρίου, ύψωσαν την φωνήν μου υπό των συμπατριών μου, οτινις μάλλον των άλλων ήνωδωσαν, και μεταξῇ τούτοις μολις εδικαίωσαν στρατιωτικούς βαθμούς, ότι οι κύριοι αγωνισται ες αιντο ουδεμῶς ήνωδωσαν εις απόχρησας; εις μάκιστα εκ τούτων, οτινις ως σκαμνίζωτες εις πολλῶς παραμώσῃ μολις υπό την άδικίαν μου, ήνωδωσαν ήνωδωσαν; λαβόν πολλῶς

πληγὰς, καὶ μ' ὅλον τούτο δὲν ἔχει οὔτε στρατιωτικὸν ἑαυτὸν, οὔτε καὶ αὐτὸ τὸ ἐθνόσημον, τὸ ὁποῖον ἤδη φέρουν καταχρηστικῶς πολλοὶ, οὔτινες οὐδὲ τὴν καπνὸν τῆς μάχης εἶδον. Εἰς τὴν ἐπαρχίαν μου πρῶτος ἐγὼ ὤψασα τὴν σημαίαν τῆς ἀνεξαρτησίας, εἰς διαφόρους κατὰ τῶν ἐχθρῶν ὡς ἀρχηγέτης σώματος παρευρισθεὶς μάχας, ἐπολέμησα δύο ἡμέρας, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἐν, ἔποι το τῆς Πύλου, παρεδόθη εἰς τὴν αἰσχρονομίαν μου, καὶ ἐντοσύντῳ ἄλλοι ἀνταμαρτυρήσαν διὰ βαθμῶν ὑποστρατηγῶν καὶ δικηγόνων, καὶ ἐγὼ οὐδὲ τῆς ἐλαχίστης ἡμιῶν ἀποζημιώσεως, εἰς ἐκ τούτου λοιπὸν συμφωνοῦ μὲν εἰς τὴν ἐπιβίωσιν τοῦ προκείμενου Νομοσχεδίου, ἀλλὰ προτείνω νὰ ἐφαρμοσθῶσι καὶ τὰ Ψήφισματα Β' καὶ Γ'. διότι ὅτι ἐν γένει αἱ ἐθνικαὶ γαίαι καταλήφθησαν ὑπὸ νεαρῶν καὶ φαλαγγιτῶν, οἱ δὲ λοιποὶ Ἕλληνες, καὶ τοὶ ἀγωνισθέντες καὶ θυσιάζοντες οὐδὲ ἀποβαλὼς ἐθνικῆς γῆς εἶναι ἀτάχοι.

Ἐπειδὴ τὸ Γ' Ψήφισμα, προσέθηκεν ἄλλος, εἶναι μεταγενέστερον τοῦ Β', καὶ δὲν ἀναιρεῖ οὔτε ἀκυρῶναι αὐτὸ, ἔπεται ἀναντιρρήτως, ὅτι πρῶτον πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ τὸ Β' καὶ ἔπειτα τὸ Γ' Ψήφισμα, ἢ καὶ τὰ δύο συγχρονῶς, ὡς μερίστη πρὸς ἄλληλα ἔχοντα συνάσειαν καὶ ἀλληλεγγύην. Ἀλλ' ἐρωτῶ τὸν Κύριον Ὑπουργόν, θέλει ἀποζημιώσει τοὺς εἰς τὰ μητρώα ἐγγεγραμμένους ὑπὸ τὸν πρῶτον βαθμὸν, τὸν ὅποιον εἶχον, ἢ κατὰ τὸν προβόδασμον τὸν ὁποῖον πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἔλαβον ὑπερῶν; ὡς ἐκ τούτων εἶπον ἐνστάσεις, ὅτι ἀπαιτεῖται πρῶτον νὰ γίνῃ ἡ ἐξελέγξις τῶν δικαιομάτων, κατὰ τὸ Β' Ψήφισμα, καὶ ἔπειτα νὰ ἐρῶσιν καὶ εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ Γ' Ψήφισματος. Ἀς περιμένουν ἄλιγον ἀκόμη χρόνον οἱ μακροὶ ἀποζημιωθέντες, διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ ἀκριβῶς ἡ ἀπόφασις τῆς Συνελεύσεως. Προτείνω λοιπὸν νὰ προστεθῇ διατάξις τις εἰς τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, ἀναστέλλουσα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Γ' Ψήφισματος μέχρι τῆς ἀκριβοῦς ἐξελέγξεως ὅλων ἐν γένει τῶν δικαιομάτων τῶν ἀγωνιστῶν.

Ὁ Κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀνερῶς τὸ 27 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ὁ Βασιλεὺς, εἶπε, κατὰ τὸ ἄρθρον τούτου ἀπονεύων τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ Ναυτικούς βαθμοὺς, εἰσασσὶ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον αὐτὴ ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις καθιέρωσε. Πᾶσα λοιπὸν παρατήρησις ἐπὶ τῶν γενομένων βαθμολογιῶν καὶ προβοδασμῶν εἶναι καὶ ἀτοπος καὶ περιττὴ ὁ δὲ νομίζων, ὅτι ἔλαβε χώραν κατάχρησις περὶ ταῦτα, δύναται νὰ κατηγορήσῃ τὸν ὑπεύθυνον Ὑπουργόν.

Ἐπαναλαμβάνω δὲ, Κύριοι, ὅτι τὸ μὲν Ε' Ψήφισμα, ἀποβλέπει πρᾶγματα ἀγνωστὰ, μὴ δυνάμενα νὰ ἐνεργηθῶσι, πρὶν προσχηθῶσιν αἱ ἀπαιτούμεναι ἐξακριβώσεις περὶ τῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθεσμένης ἐπιτροπῆς, καὶ ὁρισθῶσι τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν μισα. Τὸ δὲ Γ' ἀφορᾷ πρᾶγματα γνωστὰ, πρὸς ὅσα ὁρισμένα, καὶ ὅστις ἀνῆλθ' ἐπὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ, παραδίδει βεβαίαν τῆς Συνελεύσεως ἐντολὴν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀπαντᾷ ἀκούμενοι αἰσθητικῶς, καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν ἀποβλέποντες σκοπὸν, ὡς κληρονομία ἀπὸς ἀρχὴν τοῦ δυσχεροῦς τούτου ἔργου, διὰ νὰ δυνάμεθα κατὰ μακρὸν νὰ ἐνεργήσωμεν ὅλας τὰς ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως, τὰς ἀποφάσεις τὰς ἀκριβοῦς καὶ ἀποζημιώσεως τῶν ὑπὲρ πατριδος ἀγωνισθέντων. Οὐδαίς, Κύριοι, ἐπανέλαβεν εἰς τὸν προαγορευσάντων, διεξιέναι τὰ δικαιομάτια τοῦ Συντάγματος, τὰ ὅποια τὸ Συντάγμα ἐγγράφηται, οὐδὲ περὶ τούτων ἐγένετο λόγος· ἀλλ' οἱ βαθμοὶ χορηγοῦνται ἀπὸ τὸν Βασιλέα, ἀλλ' ἡ Συνέλευσις θεωρεῖται τούτο, δὲν ἐννοεῖται θέλεια νὰ ἀπονέμονται οἱ βαθμοὶ καὶ τὰ φαλαγγιτικὰ γράμματα, ἀπλῶς καὶ ὡς ἔστω, διότι τότε θέλει εἶσθαι ἀσυνεπῆς, θεωρεῖται τὴν ἐξέλεξιν καὶ ἐκαθάρισιν τῶν δοθέντων ἀποζημιώσεων καὶ βαθμολογιῶν.

Ὅπως λοιπὸν ἀκατάλληλον ἦτο τὸ ν' ἀνερῶσθ' ὁ Κ. Ὑπουργὸς ἐνταῦθα τὸ 27 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, καὶ ν' ἀναρῶν δικαιομάτια καὶ προνομια Βασιλικά, διότι, ὡς εἶπον, οὐδαίς περὶ τούτων λόγος ἐγένετο, ἀλλὰ περὶ ὑπουργικῶν πράξεων. Ὡς πρὸς τὸν σχηματισμὸν δὲ τῆς ἐπιτροπῆς, ὅστις θέλει ἐξελέγξῃ τὰς γενομένας κατάχρησις, εἰμὲθα συμφωνοῖ μετὰ τὸν Κ. Ὑπουργόν, μετὰ τὴν διαφορὰν ταύτην, νὰ μὴ δοθῶσιν ἔτι τὰ γράμματα τῶν ἀποθανόντων εἰς τοὺς κληρονόμους, ἀλλὰ μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς· καὶ τούτο, διὰ νὰ μὴ ἐκχυθῶσιν αἱ γενομένης τυχρὴν κατάχρησις περὶ τὰς βαθμολογίας καὶ προνομιολογίας.

Διὰ τῆς προηγουμένης ἀποφάσεως μου, προσέθηκεν εἰς τῶν προαλεχθέντων, δὲν ἐναντιοῦμαι εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ Ε' Ψήφισματος τῆς Συνελεύσεως, διότι τὰ ψήφισμα ἐπαρᾷ τὴν ἰσχυρὰν θέλει τοῦ ἔθνους, καὶ πρέπει νὰ ἐνεργηθῶσιν ἀκριβῶς· ἀλλ' εἶπον, Κύριοι, καὶ ἐπαναλαμβάνω, ὅτι προκείμενον νὰ νομοθετησῶμεν, πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ὥστε αἱ πράξεις μας νὰ φέρωσι καὶ ἀποτέλεσμα, διότι ἄλλως μεταπισπονοῦμεν. ὑποθέσασθε π. χ. ὅτι οἱ δυνάμει τῶν μητρώων βαθμολογηθέντες ὡς φαλαγγίται εἶναι περὶ τὰς 4,000, προσθέσασθε εἰς τούτους

καὶ τοὺς μετὰ τὴν Συνέλευσιν βαθμολογηθέντας 1,000 περίπου, καὶ θέλωμεν ἔχει 5,000 ἀξιωματικούς φλαγγιτάς· δὲ μόνον δὲ τοὺς ἀποθανόντας 157, τῶν ἰσίων οἱ κληρονόμοι ἐπίσης διακινῶνται νὰ λαβῶσι τὰ γραμματικά τῆς προικοδοτήσεως, δυνάμει τοῦ παρόντος Νομοσχεδίου γνωμοδοτοῦντες τινες ὃ ἀναβάλλωμεν τὴν ἐκτέλεσιν διὰ τὸν λόγον, ὅτι μετὰ τούτων ἐνδεγῆται νὰ εὐρεθῶσι τινες μὴ κατ' ἀξίαν βαθμολογηθέντες. Τὴν ὑπόθεσιν ταύτην παραδεχόμενος καὶ ὑπολογίζων κατὰ λόγον 1: 10, εὐρίσκω μετὰ τῶν 157, διακινῶνται μὴ κατ' ἀξίαν βαθμολογηθέντες. Εἰσὶν οὖν, Κύριοι, ἔτι καὶ δίκαιον διὰ τοὺς 15 τούτους ὃ ἀδικώμεν τοὺς 140, καὶ νὰ παραβλέπωμεν τοσαύτας χήρας καὶ ὄρφανὰ, ἔχοντα δικαίωμα εἰς τὴν προικοδοτήσιν ἐκείνων; Καὶ ταῦτα χωρὶς νὰ λαμβάνεται κανὲν μέτρον περὶ τῶν ἄλλων, ὅσοι μετὰ τῶν 5,000 ὑπάρχοντες εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν κατὰ τὴν ταῦτεσιν ἀναλογίαν; Παραδεχόμενος λοιπὸν ἐν μέρει τὰς σκέψεις τοῦ προκηρουμένου, γνωμοδοτῶ νὰ παραδεχθῶμεν τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, ἀλλ' εἰς τὴν σχηματισθεῖσαν ἐπιτροπὴν νὰ δοθῇ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐξελέγῃ καὶ τὰς μετὰ τὴν Συνέλευσιν γινόμενας φλαγγιτάς· εἰς πρὸς τὰς ἀποδοχὰς, καὶ μὴ συμπεριλαμβανόμενας εἰς τὰ μητρώα.

Τὴν τελευταίαν ταύτην γνωμοδότησιν ἐγκρίνας ἡ Γερουσία παρεδίδθη τῇ ἀρχῇ τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ ἀπερρίσκει νὰ συμβιωθῇ εἰς τὰ Πρακτικά, ὅτι εἰς τὴν συσταθεῖσαν ἐπιτροπὴν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Ε. Ψηφίσματος τῆς Ἑθνικῆς Συνελεύσεως τῆς 3 Σεπτεμβρίου, θέλει ἀνατεθῇ τὸ χρέος τοῦ νὰ ἐξελέγῃ πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τὰς δοθείσας μετὰ τὴν Συνέλευσιν φλαγγιτάς· εἰς τὴν μὴ κατατεταγμέναν εἰς κανὲν μητρώον, καὶ νὰ ἀραιωθῶσιν οἱ βαθμοὶ καὶ αἱ προικοδοτήσεις ἀπὸ τοὺς ἀναξίως λαβόντας.

Ἡ συζήτης προέχουσεν ἐπομένως εἰς τὰ καθέκαστα, καὶ ἀναγνωσθέντος τοῦ πρώτου άρθρου τοῦ Νομοσχεδίου, παρετήρησεν τις τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν, ὅτι καθ' ὅσον ἀρρῶ τοὺς ναυτικούς, τοὺς ἐγγεγραμμένους εἰς τὰ μητρώα, ἀπαιτεῖται νὰ προστεθῇ καὶ τὸ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) 1833 μητρώον, διότι τοῦτο πρῶτον τῶν ἄλλων συνετάχθη διὰ τοὺς ναυτικούς, καὶ κακῶς παρελείθη ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ.

Τὴν δὲ γνωμοδότησιν τῆς Επιτροπῆς τοῦ νὰ προστεθῇ εἰς τὸ τέλος τοῦ άρθρου τούτου, ἢ ἐν περιπτώσει δὲ ἀποδιώσεώς τινος τῶν ἀδελφῶν εἰς τὰ τέκνα τοῦ ὁ ὑπεστήριξεν ὡς μέλος

τῆς Επιτροπῆς, ὁ Κ. Ι. Θ. Καλοκροῖτης, ὡς ἀναγκαίαν πρὸς ἀποφυγὴν διενέψεων, αἱ ὑποκαὶ δύνανται νὰ γεννηθῶσι μετὰ τῶν κληρονόμων, καθ' ἣν περίπτωση ἐθέλει ἀποδώσει τις τῶν ἀδελφῶν, καταλείπων τέκνα· ὡς συνδόν ἐπὶ παραδείγματός· εἰς τὴν πατρικὴν εὐνομένην τοῦ ἰδίου, ἀποδιώσαντος τοῦ ἀδελφοῦ Κ. Θ. Καλοκροῖτη, καὶ καταλείποντος ὄρφαν. Εἰς ταύτην περίπτωσιν ὁ ἐπίδικος αὐτὸς ὁ ἀδελφὸς δύνανται νὰ διχοδομηθῶσι τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα τῶν τέκνων τοῦ ἀποδιδόντος ἀδελφοῦ, ὅπως εἶναι ἀδίκαιον.

Μετὰ τούτων, ἄλλος τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν εἶπεν, ὅτι κατὰ τὸ ἀναγνωσθέν άρθρον, τὸ δικαίωμα τῆς κληρονομικῆς χορηγεῖται ἐν πρώτοις εἰς τὴν χήραν καὶ ὄρφαν, ἔπειτα εἰς τοὺς γονεῖς, καὶ τέλοςτιον εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ ἀδελφάς. Όταν οὖν οὐκ ὑπάρχῃ τέκνα, ἐπὶ οὗτοι δὲ αἱ γονεῖς καὶ ἡ χήρα, ἐν ταύτῃ περιπτώσει τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα εἰς τὴν θέλει περιελθεῖ; Αὐτὸ οἱ γονεῖς προτιμῶνται κατὰ τὸ Νομοσχέδιον μόνον, ὅταν οὐκ ὑπάρχῃ χήρα καὶ ὄρφαν, ὅτι αὐτοὶ, ἐκτός μόνον τῶν τέκνων τοῦ ἀποθανόντος, πρέπει νὰ προτιμῶνται ὅλων τῶν ἄλλων. Ἦκουσα ὅτι οἱ ἔγερνοι ἀποκλείονται παντὸς κληρονομικῆς δικαιοσύνης· καὶ τοῦτο θεωρῶ ἀδίκαιον διότι ἐν οἱ ἀδελφοὶ καὶ υἱοὶ τούτων, καὶ οἱ πλείους συγγενεῖς, κληρονομήσει, πολλοὶ μάλιστα δικαιοῦνται εἰς τοῦτο οἱ ἔγερνοι, οἵτινες, ὡς κατάντες, καὶ τίνον δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν. Κατὰ τούτων, Κύριοι, γνωρίζεται ὅτι πολλοὶ βαθμολογηθέντες, χρεώται τοὺς βαθμολογίαν εἰς τὴν ὑπεστήριξιν καὶ τὰς χρηματικὰς βοηθείας τῶν ἀδελφῶν τῶν, οὗτοι διὰ τούτων ἀνδείχθησαν κατὰ τὴν ἐπικινῆσιν καὶ διετήρησιν καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοῖς στρατιώται. Τούτοις ἀδελφοῖς λοιπὸν τούτους δὲν εἶναι δίκαιον νὰ προτιμῶσιν ἀπὸ τῆν χήραν καὶ τοὺς γονεῖς; Ἀνακερταίων τὸν λόγον μου, Κύριοι, προτείνω, ὥστε οἱ μὲν ἔγερνοι νὰ συμπεριληφθῶσι μετὰ τῶν κληρονόμων, αἱ δὲ γονεῖς νὰ προτιμῶνται καὶ ἀπὸ τῆν χήραν αὐτῶν.

Ὡς μέλος τῆς Επιτροπῆς ἀντετάξεν, ὅτι τὰ κληρονομικὰ δικαιώματα προσδιορίσθησαν ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς Ἑθνικῆς Συνελεύσεως· ὅτι καὶ ἐκεῖ ἐγένοναι ταῦτα προτάσεις, καὶ ἐπειδὴ ἡ συζήτης θέλει ἀποδοῖ σκανδαλώδους, ἐπιμενόντων τινῶν, ὅπως ἐπικταθῶσι ταῦτα, ἡ Συνέλευσις διὰ τῆς ὑπερυφῆς τῆς ὑπεβίβει τὴν ἐπιθυμίαν τῆς τοῦ νὰ περιορισθῶσι ταῦτα. Τὸ Νομοσχέδιον λοιπὸν ἐπρεπε ἐντὸς τῶν ὁρῶν τούτων νὰ περιορισθῇ.

Ο Υπουργός των Οικονομικών απάντησεν εἰς τὴν πρότασιν τοῦ προτελευταίου ἀγορεύσαντος ὅτι ἡ χήρα ἐπιθυμῆθη ἀπὸ τοὺς γονεῖς, διότι, ἀφοῦ οὗτοι κατὰ τὸ πολ. δίκαιον εἶναι οἱ ρυσικαὶ κληρονόμοι τῶν υἱῶν των, ὅταν οὗτοι ἀποθάνωσιν, πρέπει εἶσθαι σκληρόν εἰς τοῦτον τοῦλάχιστον νὰ μὴ προτιμηθῶσιν αἱ χήραι.

Εἰς πᾶσαν Συνέλευσιν, ἐπὶ ἡμερᾶν εἰς τὸν προαγορεύσαντον, προκαλουμένην ἀπὸ Ἑθνικὴν Ἐπανάστασιν, ἐνυπάρχει καὶ πνεῦμα τι εἰσιόν και ὀρηκτικόν, διὰ τοῦ ὁποῦ προτίθεται διὰ πρότασιν ὅπως ἀδυνατίει νὰ πραγματοποιηθῶσι, νὰ ἐκλείψωσι τὴν ἀρχαίαν τοῦ λαοῦ. Πνεῦμα τοιαῦτον ἐνυπάρχει καὶ εἰς τὴν τελευταίαν Ἑθνικὴν Συνέλευσιν, καὶ τοῦτο πάντοτε, προκαρμένον ζήτημάτων Ἑθνικῶν καὶ γενικῶν, ἀπὸ τὴν ὅσον οὖν τε εὐρύτερον αὐτῶν ἐφαρμογὴν. Αναγνώστα, Κύριοι, τὰ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου Πρακτικά τῆς Συνέλευσεως, καὶ θέλετε κατανοῆσαι τὸ ἀληθὲς πνεῦμα τῆς. Ὅτε καὶ ἐκεῖ παρουσιάσθη ἐν τούτῳ ζήτημα, ἐπὶ οὗ καὶ ὁρίσθη ὑπὸ τοὺς στενωτέρους ὅρους ἐπειδὴ ὅμως καὶ τινες ἀπῆλθον ὥστε τὰ κληρονομικὰ δικαιώματα νὰ ἐπικρατήσῃ καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς, ἡ Συνέλευσις ἐπί τε ἀνέθετο τὸν προσδιορισμὸν τοῦ βαθμοῦ εἰς τὰς Βουλὰς, ὑπερενέγκουσα οὕτω τὴν διὰ τὸ ἀληθὲς ἐπιδικάζει ταύτην ἐπικρασίαν. Καὶ ἡμεῖς λοιπὸν σήμερον, θεωροῦντες τὸν ἐξαιρετικὸν τούτον Νόμον, ὅταν ἀναμῶμεν παρὰ ἐντὸς τῶν στενωτέρων ὅρων καὶ περιορισθώμεν, διότι ἄλλως ὁ Νόμος οὗτος ἦτο περιττός, διότι οἱ κληρονόμοι θέλει προσδιορίζεσθαι κατὰ τὸ Πολιτικὸν Δίκαιον. Εἰς τούτοις θεωρῶν ὅτι, ὅπως ἔχει ἐν τῷ Νομοσχέδιῳ τὸ ἄρθρον, ἐκφράζεται σαφῶς, γνωμοδοτῶ ἢ ν' ἀπορρίψῃ ἢ πρότασις τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ προσθήκης τῶν υἱῶν τοῦ ἀποθανόντος ἀδελφοῦ, ὁ ἐστὶ, τῶν ἀνέμων, ἢ νὰ συμπεριληφθῶσι καὶ οἱ ἔγγονοι, διότι ἄλλως ὑποτίθεται ὅτι οὗτοι ἀποκλείονται, καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι μὲν ἀδίκαιον. Διὰ νὰ ἐννοήσῃτε δὲ, Κύριοι, ἐπὶ μάλλιν τὸ ἀδίκαιον τοῦτο, φέρω ἐν παραδειγμα. Ὁ Γέρον Κολοκατρώνης, βαθμολογημένος εἰς τὰς μετρώα, πρὶν λαβεῖ τὰς αποδοχὰς του, ἀπέθανε, καταλείπων δύο τέκνα, εἰς ὧν μετ' οὐ πολὺ ἐτελεύτησε τὸ ἐν οἱ υἱοὶ ταύτου, μετὰ τὴν παραδοχὴν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος προσθήκης, φαίνεται, κατὰ τὸ γράμμα τοῦλάχιστον, ὅτι ἀποκλείονται παντὸς κληρονομικοῦ δικαιώματος ὅπερ ἐστὶν οἱ υἱοὶ τοῦ Κολίνου οὐδεμίαν ἀξίωσιν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ Πάππου των ἐν ᾧ, κατὰ τὴν προσθήκην τῆς Ἐπιτροπῆς, ἂν ὁ Γέρον Κολο-

κατρώνης δὲν ἄφινε τέκνα, ἀλλ' ἀδελφούς, καὶ εἰς τούτων ἀπέθανε, οἱ υἱοὶ του ἐδικαιούντο νὰ κληρονομήσωσι τὸν θεῖον των. Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν πάσης τοιαύτης παρεξηγήσεως ἢ πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν τὸ ἄρθρον, ὅπως ἔχει ἐν τῷ Νομοσχέδιῳ, καὶ τότε κατὰ τὸ Πολ. Δίκαιον, οἱ ἔγγονοι κληρονομοῦσιν, ἢ, ἂν παραδεχθῶμεν τὴν προσθήκην τῆς Ἐπιτροπῆς, πρέπει νὰ προσθεσώμεν καὶ τοὺς ἔγγονους, πρὸς ἀποφυγὴν, ὡς εἶπον, πάσης παρεξηγήσεως.

Ἐν μέλλῃ τῆς Ἐπιτροπῆς παρατήρησεν εἰς τὸν προαγορεύσαντα, ὅτι περὶ τούτου συνεβουλεύθησαν ἐπιστήμονες, καὶ οὗτοι εἶπον ὅτι κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἐννοοῦνται καὶ οἱ ἔγγονοι ἂν ὅμως ἡ προσθήκη τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνατρέψῃ τὴν ἐννοίαν ταύτην, παραδέχεται καὶ αὐτὸς τὴν ἐξάλειψίν της, διότι θεωρεῖ ἀδίκον νὰ μὴ κληρονομήσωσι οἱ ἔγγονοι.

Εἰς ἄλλον ἐρωτήσαντα τίς θέλει προτιμᾶσθαι, μὴ ὑπαρχόντων τέκνων, ἡ χήρα ἢ οἱ γονεῖς, ἀπάντησεν εἰς τὸν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν ὅτι ἡ χήρα, διότι τοῦτο συμβιβάζεται καὶ μὲ τὸ Ρωμαϊκὸν Δίκαιον, καὶ ἡ χήρα, ἐν ὅσῳ διατελεῖ εἰς τὴν χηρείαν της, κοροῦται τὰ εἰσοδήματα τῆς περιουσίας τοῦ συζύγου της.

Λογισθῶς ἐγένοντο παρατηρήσεις τινεὶ ἐπὶ τοῦ λεκτικοῦ, καὶ ἐνεκρίθη ἀντὶ α κατὰ καταγεγραμμένων διὰ πραγματικὸν βαθμὸν νὰ τεθῇ εἰς τὸ Νομοσχέδιον α τῶν κατατεταγμένων εἰς τὰ α μετρώα μὲ πραγματικὸν βαθμὸν. »

Καὶ οὕτως ἡ Γερουσία, περιττὴν θεωρήσασα τὴν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς προτεινομένην προσθήκην, καὶ πᾶσαν ἄλλην, διότι τὸ Νομοσχέδιον ἐκφράζεται σαφῶς, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον, ὅπως ἔχει ἐν τῷ Νομοσχέδιῳ μὲ τὰς ἀνωτέρω λεκτικὰς διορθώσεις.

Μετὰ ταῦτα ἀναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα 2, καὶ 3 ὁμοῦ καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν γνωμοδοτήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐγένοντο παραδεκτά, ὅπως ἔχουσιν ἐν τῷ Νομοσχέδιῳ, ὁμοῦ μὲ τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 3 προτεινομένην προσθήκην τῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις θέλει ταχθῇ ὡς γ'. ἐδ. τοῦ ἁρθροῦ 3, ἔχουσα οὕτως α Ἡ χορηγούμενη α εἰς τὰς ἀνωτέρω χήρας καὶ ὁρρανὰ συνταξὶς θέλει πᾶσαι α τότε, ὅταν τοῖς παραχωρηθῶσι τὰ προκηδοτικά γράμματα. »

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 4 ἁρθροῦ καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, προτεινομένης τὴν ἐξάλειψιν αὐτοῦ, καὶ οὐδενὸς οὔτε τῶν Γερουσιαστῶν, οὔτε τῶν Ὑπουργῶν ἀντειπόντος, ἡ Γερουσία παρεδέχθη τὴν ἐξάλειψιν αὐτοῦ, ἀντικατασταθέντος τοῦ ἁρθροῦ 5, ὡς 4.

Πρακτ. Γερουσίας, Περίοδ. Β' Σύνοδ. Β'.

Αναγνωσθέντος καὶ τοῦ άρθρου 4, ἐπρότειναν τινὲς μὲν νὰ σαφηνισθῇ καθαρώτερον, ἵνα μὴ οἱ κληρονόμοι τῶν ἐχόντων βαθμὸν ἀνώτερον τοῦ Ταγματάρχου αξιωματικῶν ἀπαιτήσωσι γραμμὰτα καὶ διὰ τὸ περιπλέον τῶν 140 ὀρ. τὸ ὅποιον, ἂν ἔξωσι οἱ αξιωματικοὶ αὗτοι, θέλουν λαμβάνει κατὰ μὲνα εἰς χρήματα, ἄλλοι δὲ ἐνιστάμενοι, εἶπον ὅτι καθαρῶς ἐκτρέχεται τὸ ἄρθρον. Πολλῶν δὲ ἀπαιτησάντων τὴν διασάφισιν ταύτην, ἡ Γερουσία ἀπεράσισεν, ὥστε μετὰ τὸ τέλος τοῦ 4 ἄρθρου νὰ τοῦτο οἷς ἐδαφίον ἢ εἰς τὴν διατάξιν.

Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι ἡ προικοδοτικὴ αὕτη δὲν θέλει υπερβαίνει, κατὰ μέγιστον ὅρον, τὴν ὁρισμένην διὰ τὸν Ταγματάρχην τῆς Φάλαγγος προικοδοτήσιν, καὶ οὕτω μὲ τὴν προδικαζὴν ταύτην ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἄρθρον ταῦτο.

Ἐπὶ τέλος ψηφοφορήθη τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφου 25—5, ἔχον οὕτως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄρθρ. 1. Τὸ δικαίωμα κληρονομίης εἰς τὴν προικοδοτήσιν τῶν ἀποδωισάντων Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν, τῶν καταταγμένων μὲ πραγματικῶν βαθμῶν εἰς τὰ μητρώα τῶν ἐξεταστικῶν Ἐπιτροπῶν, τῶν συσταθεῖσων διὰ μὲν τοὺς Στρατιωτικοὺς δυνάμει τῶν ἀπὸ 13 Μαρτ. 1833, 15 Δεκεμ. 1835 καὶ 23 Νοεμ. 1836 Β. Διαταγμάτων· διὰ δὲ τοὺς Ναυτικούς δυνάμει τῶν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) 1833, καὶ 23 Φεβρουαρίου 1835 Β. Διαταγμάτων, χορηγεῖται μόνον εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ αὐτῶν κατ' ἴσιν μερίδα, καὶ, ἐν ἐλλείψει ὅλων ταύτων, εἰς τοὺς πατέρας καὶ τὰς μητέρας ἐκείνων, καὶ τούτων μὴ ὑπάρχόντων, εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ ἀδελφὰς ἐπίσης κατ' ἴσιν μερίδα.

Ἄρθρ. 2. Τὸ κληρονομικὸν τοῦτο δικαίωμα δὲν ἐπαυτίνεται εἰς τὰς εἰς δευτέρου γάμου συνελθούσας χήρας.

Ἄρθρ. 3. Αἱ χήραι καὶ τὰ ὀρφανὰ, τὰ ὑποὶ τῶν ἡθελον λαμβάνει σύνταξιν τινα παρὰ τοῦ Δημοσίου, δὲν δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα ταῦτο, εἰμὴ ἐὰν παραιτήσωσι τὴν σύνταξιν.

Οφείλουσι δὲ νὰ παρουσιάσωσι τὴν τοῦ κληρονομικοῦ δικαίωματος ἐπὶ παραιτήσιν τῆς σύνταξιν ἀπαιτήσιν τῶν ἐντὸς ἑξ̄ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου, μετὰ παρέ-

λυσιν τῶν ὁποίων δὲν δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα.

Ἡ χορηγούμενη εἰς τὰς ἀνωτέρω χήρας καὶ ὀρφανὰ σύνταξις θέλει πᾶσαι τότε, ὅταν ταῖς παραχωρηθῶσι τὰ προικοδοτικὰ γραμμὰτα.

Ἄρθρ. 4. Ἡ προικοδοτικὴ θέλει χορηγηθῇ εἰς τοὺς κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἀναγνωρίζομένους κληρονόμους ἐπὶ τῇ ἐάσει τοῦ § 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1838 περὶ προικοδοτήσεως Νόμου, συμπαραλαμβανόμενου καὶ τοῦ ἐτησίου μισθοῦ εἰς προικοδοτικὸν γραμμὰτιον.

Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι ἡ προικοδοτικὴ αὕτη δὲν θέλει υπερβαίνει, κατὰ μέγιστον ὅρον, τὴν ὁρισμένην διὰ τὸν Ταγματάρχην τῆς Φάλαγγος προικοδοτήσιν.

Ἄρθρ. 5. Οἱ ἡμέτεροι Ὑπουργοὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν θέλουσι ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίασιν περὶ τὴν 2 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι

Ν. Γ. ΜΕΣΣΗΣ

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγελος

Σ. Θεοχρόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 24 Ἰουλίου 1849, ἡμέρα Πέμπτη.

Αναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν, παρόντων 29 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ Πρακτικά τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα, ἐγκρίνονται, μηδεμίαν γενομένην ἐνστάσιν.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος ἀπαγγέλλει ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐκθέσεων τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν καθυποβληθέντων Νομοσχεδίων· 1) Περί ἐπιβολῆς δημοτικῶν φόρων πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ λιμένος Γήνου· 2) Περί ἐπιβολῆς διοδίων ἐπὶ τῶν γεφυρῶν τοῦ Αἰτωλικοῦ· 3) Περί χορη-

γίσεως δανείου 6,000 δραχμῶν εἰς τὸν βιομήχανον Π. Στεφόπουλον καὶ 4) Περὶ ἐπιβολῆς φόρου προκημίας εἰς Σύρον.

Ὁ Εἰσηγητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνέγνωσε τὰς εἰρημέναις ἐκθέσεις, ἐχούσας ὡς ἑπεται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κίριος !

Ἡ Ἐπιτροπὴ Σας, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ κατασκευῆς προκημίας εἰς Σύρον Νομοσχέδιον, καὶ ἐπεξεργασθεῖσα αὐτὸ μετ' ἐπιστάσεως, παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἐκασφάλις τοῦ λιμένος τῆς Νήσου Σύρου, τὴν ὅποιαν προτίθεται τὸ προκειμένον Νομοσχέδιον διὰ τῆς κατασκευῆς Προκημίας, καθιστᾷται ἀναγκαιοτάτη καὶ πολλῶν ωφελειῶν πρῶτος, ὡς συντελοῦσα τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, καὶ ἐν γένει τοῦ ἑλληνικοῦ Ἐμπορίου.

Ὅσον δὲ τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι σημαντικὸν καὶ πολυδάπανον, ὡς ἀπαιτοῦν ἐν περίπτῳ ἑκατομμύριον δραχμῶν κατὰ τοὺς προϋπολογισμούς τῶν μηχανικῶν, ἄλλο τόσον αὐτὸ ν' ἀρχίσῃ οὐδὲ νὰ ἀποπερατωθῇ δύναται ἀνεὶ σημαντικῶν βοθημάτων καὶ τῆς συνδρομῆς τοῦ Δημοσίου, ὅπερ καὶ χρέος καὶ συμφέρον ἔχει νὰ προνοήσῃ ὑπὲρ τῆς τοιαύτης δαπάνης.

Οἱ διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ἐπιβαλλόμενοι ἐπὶ τῶν πλοίων φόροι θεωροῦνται καὶ δικαιότεροι καὶ καταλλήλοτεροι καθότι, ἐάν οὗτοι ἐπεβάλλοντο ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων, ὡς κατὰ τὸ 1839 ἔτος εἶχε γνωμοδοτήσῃ διὰ πράξεως τοῦ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Σύρου, ἤθελον ἐπιβαρυνθῇ ἀρ' ἐνὸς διάφορα τοῦ Κράτους μέση μὲ τὴν Σύρον ἐμπορευόμενα, τὰ ὅποια οὐδὲν ἔχουσι συμφέρον εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν, ἐν ᾧ ἀρ' ἑτέρου τὸ ἔμποριον ὑπάρχει ἤδη ἀρκούντως ἐπιβαρυνόμενον διὰ τῆς πληρωμῆς 1¼ τοῖς ἑκατὸν πρὸς διατήρησιν Νοσοκομείου, καὶ 1¼ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ πρὸς ἀπάντησιν τῶν δημοτικῶν ἐξόδων.

Ἡ παραχώρησις τοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ τῶν εἰς τὸ Δημόσιον ὀφειλομένων ὑπὸ τῶν κατεχόντων τὰ ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς πόλεως ἑθνικὰ γήπεδα, συνισταμένου εἰς δραχμὰς 90,000, καὶ ἡ διὰ τὴν ταχείαν ἐναρξιν τοῦ ἔργου προκαταβολὴ τῶν δραχμ. 30,000, συμποσυνόμενων ὅλων ὁμοῦ εἰς δραχμὰς 120,000, καὶ χορηγουμένων ἐν εἴδει δανείου οὗτο τόκου, εἶναι βεβαίως ἐπικαιροτὴ συνδρομὴ, ἀλλὰ δὲν εἶναι καὶ τόπον ἐπιζήμιος εἰς τὸ Δημόσιον, καθ' ὅσον ἡ πρώτη ποσότης τῶν δραχμῶν 90,000 συγκαταριθμεῖται μεταξὺ τῶν παλαιῶν ἐκείνων χρεῶν, τῶν ὁποίων ἡ

ἀπότισις θέλει συμπεριληφθῇ ἀναμφιβόλως εἰς ἐν γενικὸν περὶ τῶν τοιούτων χρεῶν μέτρον, ἀπαλλάττον τοὺς χρεώστας τῆς πληρωμῆς τῶν ὀφειλομένων τόκων, διότι εἰς ἐναντίαν περίστασιν τὰ χρέη ταῦτα θέλουσι μείνει διὰ παντός ἀνιζόφρητα. Ἐπομένως τὸ Δημόσιον δὲν θέλει στερηθῇ, εἰμὴ τοὺς τόκους μόνον τῶν δραχμῶν 30,000, τὸ ποσὸν τῶν ὁποίων ἀναβαίνει εἰς δραχμ. 7,200, λογιζομένων τῶν πληρωμῶν εἰς πέντε βραχυπροθέσμους ἐτησίας ἴσας δόσεις κατὰ τὸ Νομοσχέδιον ἀλλ' ἡ ζημία αὕτη οὐδεμίαν ἔχει σημασίαν ἀπέναντι τῆς σημαντικότητος τοῦ ἔργου, ἐξ οὗ θέλει προκύβῃ ἡ ἐκασφάλις τῶν συνεχῶς κινδυνεύοντων πλοίων, καὶ ἡ ἐντεῦθεν προσδοκώμενη πρόοδος τοῦ ἔμπορίου καὶ τῆς Ναυτιλίας.

Ἄν καὶ διὰ τοῦ Νομοσχεδίου δὲν προσδιορίζεται ὁ χρόνος τῆς διαρκείας τῶν ἐπιβαλλομένων φόρων, ὅπερ ἡδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς αὐσιώδης τοῦ Νόμου ἑλλείψις, ἐν τῇ ἐτησίᾳ ὅμως εἰσπράξεως αὐτῶν ἀναβαίνουσας εἰς δραχμ. 25,000, κατὰ τὰς περὶ τούτων ληρθείσας πληροφορίες, ἐξάγεται, ὅτι ἡ διάρκεια τῶν φόρων τούτων θέλει παρατεθῇ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη, μέχρις ὅτου συμπληρωθῇ δηλαδὴ ἡ διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς Προκημίας ἀπαιτούμενη δαπάνη τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἐνδέχεται κατὰ τὸ πολυστῆς τοῦτο διάστημα νὰ προκύψωσι ἄλλα περιστατικά, ἢ ἀπροσδόκητα ἀπὸ τοῦδε μέσα ὀφελείας, καὶ ὡς ἐκ τούτου νὰ παύσωσι οἱ φόροι πρὸ τῆς παραλείψεως τῶν 40 ἐτῶν, ἐ θεωρήθη προτιμότερον ἐν τῷ Νόμῳ ἡ τῆς διαρκείας ἀποσιώπησις.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ Ἐπιτροπὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ καθ' ἑκάστη τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, ὅπως ἔχουσι, καὶ συνίστησι τὴν παραδοχὴν αὐτῶν καὶ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Σώματος.

Παρατηρεῖ δὲ μόνον ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 6 τοῦ Νομοσχεδίου, ἐν ᾧ γίνεται λόγος περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς προκαταβολῆς, ὅτι δὲν αναφέρεται σαφῶς, ἀν αἱ δόσεις αὗται θέλουσι εἶναι ἐτήσιαι. Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν τῆς ἀσφαλείας ταύτης ἡ Ἐπιτροπὴ προτείνει νὰ προστεθῇ μεταξὺ τῶν λέξεων « πέντε » καὶ εἰσακθῇ ἡ λέξις « ἐτησίαις » διὰ νὰ γίνῃ οὕτω σαφὴς ἡ ἐννοια εἰς πέντε ἐτησίας ἴσας δόσεις. »

Ἡ Ἐπιτροπὴ, θεωροῦσα προσέτι οὐχ ἥττον συντελεστικὸν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Ναυτιλίας, καὶ τὸ ἀνοιγμα τοῦ πορθμοῦ τῆς Εὐβοίας, περὶ οὗ πολλὰκις ἐγένετο λόγος, καὶ διάφοροι προτάσεις καὶ γνωμοδοτήσεις ἐμπειροτε-

χνών και ναυτικών εισηγμένων καθυπεβλήθησαν εις τὴν Κυβερνήσιν, νομίζει χρεὶς τῆς νῦν ἐπιβαλλομένης καὶ περὶ τούτου τὴν προσοχὴν τῆς Γερουσίας, καὶ γνωμοδοτῆ, ὅπως συσταθῇ θερμῶς εἰς τὸ ἵπουργεῖον ἡ ταχὺς εἰσπληρωτὴ Νομοσχεδίου, ἀφορῶντος τὴν ὅσον τὸ συντομώτερον ἐνδεῶς τοῦ τόσον οὐσιώδους καὶ λίαν κοινωφελοῦς τούτου ἔργου.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 21 ἰουλίου 1849.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Δάμπος Νάκος
Αἰ. Λοιδωρίνης

Ἰωάννης Θεοτόκης
Ὁ Εἰσηγητὴς Τ. Μαγγίνας.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ἡ Ἐπιτροπὴ Σας λαβοῦσα ὑπ' ὅψιν τὸ περὶ ἐπιβολῆς διοδίων ἐπὶ τῶν Γεφυρῶν τοῦ Αἰτωλικοῦ Νομοσχεδίου, καὶ μετ' ἐπιστάσεως ἐπεβελούσα αὐτὸ, παρατηρεῖ, ὅτι ὁ τρόπος τῆς φορολογίας, τὸν ὅποιον παραδέρχεται τὸ Νομοσχεδίον δὲν θέλει ἐφαρμοσθῇ ἐπιτυχῶς, καὶ ἐπομένως ἡ ἀπαιτούμενη ταχὺς λιθοστροφισμοῦ τῆς ζυλίνης Γεφυρᾶς δὲν θέλει ἀποβῇ αἰσιος διὰ τοὺς ἀκολουθοῦντας λόγους.

Τὰ διοδία τῆς μεταβάσεως ἀπὸ τὴν Κομποπόλιν τοῦ Αἰτωλικοῦ εἰς τὴν ξηρὰν ὑπῆρχον καὶ πρὸ τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, καὶ ἐν καιρῷ τῆς ἐπανάστασεως, καὶ ἀφ' οὗτο μάλιστα ἐγένοντο αἱ Γέφυραι μέχρι πρὸ τεσσάρων περίπου ἐτῶν. Πρὸ τῆς κατασκευῆς τῶν Γεφυρῶν ἡ ἀπὸ τὴν Πόλιν εἰς τὴν ξηρὰν μετάβασις ἐγένετο πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων διὰ πλοικαρίων κατασκευασμένων ἐπιτήδες ἐκ συνεισφορῶν τῶν κατοίκων τῆς Πόλεως Αἰτωλικοῦ ἀναλόγως τῆς καταστάσεως ἐκάστου, οἵτινες δὲν ὑπεβλήντο εἰς πληρωμὴν διοδίων διὰ τὸ δυσσεφάρμοστον τῆς φορολογίας ταύτης, ὅπως ἤθελεν ἐπιτελεῖν κατὰ μέγα μέρος τὴν πτωχευτέραν κλῆσιν τῶν πολιτῶν καὶ ἔργατων, εὐρισκομένων πάντοτε εἰς τὴν ἀναπόφευκτον ἀνάγκην νὰ εἰσέρχονται καὶ ἐξέρχονται πολλάκις τῆς ἡμέρας χάριν τῶν ἐξωτερικῶν ἐργασιῶν των. Πρὸς δὲ ἤθελεν ἐπιφέρει βλάβην εἰς τὴν υγίαν τῶν ἐνδῶν καὶ ἀνελίκων παιδῶν καὶ κορασίων ἡ παρεμπόδισις τοῦ περιπάτου, διὰ τὴν ἀποφυγὴν τῆς πληρωμῆς τῶν διοδίων εἰς τὴν καθημερινὴν ἔξοδον καὶ εἴσοδον. Τούτων

ἐνῶς θεωρεῖται προτιμότερα ἡ κατασκευὴ τῶν παραματικῶν πλοικαρίων διὰ συνεισφοράς ἀναλόγως τῆς καταστάσεως ἐκάστου, μὴ ὅλον ὅτι ἦτον ἀσυγκρίτως λόγῳ μεγαλύντερα ἡ δαπάνη αὕτη εἰς βάρος τῶν κατοίκων τῆς πόλεως, τὰ δὲ διοδία ἐπληρύνοντο μόνον ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῶν μακρυνῶν καὶ πλείστ' ἡ πόλεως καὶ πόλεων, χάριν μικρῆς βοήθειας, τῶν πρὸς τούτῳ ἀπαιτούμενων πολλῶν ἐξόδων, καὶ διότι ὅλοι οἱ διαβαίνοντες εὐρίσκοντες εὐχεστον ἐκδοτικὴν καὶ συμπερὶν εἰς τὴν διὰ τῆς πόλεως ἐπληρωσὴν τῶν μακρῶν αὐτῶν ἐξόδων καὶ τῶν διοδίων διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, καὶ ὅταν ἐπύοντο αἱ Γέφυραι, οἱ μὲν κάτοικοι τῆς Κομποπόλεως Αἰτωλικοῦ ἐξέτασαν τὴν ἐπιβολὴν τῶν διοδίων εἰς τοὺς ἐξοδὸν εἰσπληρυνόμενους, καὶ ἐξέρχοντες εἰς δὲ τὸν ἐκῆτον τῶν ἐπιδοχῶν ἀδελφούς ἐκείνους ῥέοντες, ἦτοι δύο τοῖς 0/0 ἐφ' ὅλον ἐν γένει τῶν ἐκείνων εἰσπληρυνόμενων των, καὶ ἡμισὺ τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ διὰ θαλάσσης ἐκπληρωμένου πρὸς αὐτὸν ἐμπορίου, ἐξ ὧν εἰσπράττοντο δραχμαὶ κατ' ἔτος ἐπὶ πέντε τῶν ἐπὶ χιλιάδων ἑκατὸς τούτων ὑπεβλήντο καὶ εἰς ἄλλας ἐκουσίους, συνεισφοράς, ἦτοι εἰς διαφόρα προσφερόμενα ὑπὸ τῶν εὐχεστατοτέρων πρὸς τοὺς κατὰ κειροὺς ἐργολάβους κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἀκωνίσματος καὶ τοῦ τρυγητοῦ τῶν προϊόντων, καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος ἐκάστης ἐργολαβίας.

Ὡς τῆς πρώτης τοῦ ἀνωτέρου Συμβουλίου Αἰτωλικοῦ, τὴν ὁποίαν ἐλάβον ὑπ' ὅψιν ἡ Ἐπιτροπὴ, ἐξήρτηται, ὅτι τούτῳ ἐξέτασαν κατὰ πρῶτον τὴν ἀκωνίσαν τῶν διοδίων, ὅπως ἦτο καὶ εἰς τὸ παρελθόν, ἀλλὰ τὸ ἵπουργεῖον, μὴ γνωρίζον τὰ εἰρημνικὰ περιστατικά, θεωρεῖται τὸ πρῶτον ὑπὸ γενικωτέραν ὄψιν, ὅτι δηλ. οἱ ῥέοντες πρέπει νὰ γνῶνται ὁμοιόμορροι καὶ γενικὸι εἰς ἅπαντας τοὺς ἐκείνους συμπερὶν ἀνὰ ἐξαρτέσει, καὶ οὕτω διέταξε τὴν ἀκωνίσαν τῆς πρώτης πρῶτως, προκαλέσαν δευτέραν, ἐφ' ἧς στηρίζεται τὸ Νομοσχεδίον τὸ δὲ ἀνωτέρου Συμβουλίου, ἀντὶ νὰ ἀπαντήσῃ, ἐκείτῳ λεπτομεροῶς ὅλα τὰ περιστατικά, ὥστε νὰ βάλῃ τὸ ἵπουργεῖον εἰς θέσιν νὰ γνωρίσῃ ἐμπειροστατωμένως τὸ πρῶτον, καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα συμπερὶν τῇ τῇ καταστάσει τῶν παραματικῶν καὶ τοῦ τόπου, ἐφαρμοσθῇ μὲ τὴν διαταγὴν τοῦ ἵπουργείου, ὑποπεύον ἴσως ἀπὸ ἀπειρίας, ὅτι αἱ παρατηρήσεις τοῦ ὅλου ῥέει τὸ ἀπαράδεκτον, ἐξ οὗ εἰπεται νὰ μὴ προληφθῇ ἡ περαιτέρω ροὴ τῆς ζυλίνης Γεφυρᾶς, καὶ ἡ ἐκ ταύτης προκύβουσα εἰς τὸ ὑπάρχον ὑλικὸν ἐπιπλοκή τῆς ζυλίνης.

Ἐπομένως, ἐπειδὴ τὸ καθεστὸν εἰσόδων τῶν διοδίων μάλιστα

θέλει υπερβαίνει τὰς δύο χιλιάδας δραχμὰς, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἐργασία πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν πέντε ἐτῶν, ἐὰν δὲν χορηγηθῇ μία προκαταβολὴ ἐκ δέκα χιλιάδων δραχμῶν, ὥστε ἡ ἐμβορὰ τῆς ξυλίνης γασύρας καταστὰ ἀναπόφευκτος, καὶ τὰ ἔμψυ τῶν διωδίων θέλουν χρησιμεύσει πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς προξενθείσης ζημίας· ὥστε τὰ ὀκτὼ ἔτη διὰ τοὺς πόρους τῶν διωδίων νὰ γίνουσι ἀκαλούθως δώδεκα, καὶ ἡ ἐναρξίς τῆς ἐπιπεδώσεως νὰ γενῇ μετὰ παρέλευσιν ὀκτὼ ἐτῶν.

Διὰ νὰ γένῃ ὅμως τὸ ἔργον ἀποτελεσματικὸν καὶ ἐπιτυχές, ἡ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖ καταλλήλῃ τὸ ἀκόλουθον μέτρον.

Ὁ φόρος τῶν διωδίων νὰ τεθῇ ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη, ὅπως εἶναι εἰς τὸ Νομοσχέδιον, ἐπιβαλλόμενος εἰς μόνους τοὺς ἐξωθεν, ὡς ἦτο καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, εἰς δὲ τοὺς κατοίκους τῆς Πόλεως νὰ ἐπιβληθῶσι διὰ δύο ἔτη οἱ αὐτοί, ὡς καὶ εἰς τὸ παρελθόν φόροι, ἦτοι δύο τοῖς 0/0 ἐφ' ὧν ἐν γένει τῶν εἰσοδημάτων τῶν, καὶ ἡμισυ τοῖς 0/0 ἐπὶ τῶν διὰ θαλάσσης ἐμπορευμάτων, τὸ δὲ δημόσιον νὰ προκαταβάλῃ δέκα χιλιάδας δραχμὰς, τὰς ὁποίας νὰ λάβῃ ἀνευ τόκου εἰς τρεῖς ἐτησίαις ἰσας δόσεις, ἀρχομένης τῆς πρώτης μετὰ παρέλευσιν δέκα ὀκτὼ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς χορηγήσεως τῆς προκαταβολῆς.

Ἐπειδὴ ὅμως ὑπάρχει πράξις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, σύμφωνας μὲ τὸ Νομοσχέδιον, καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τοῦτο, ἐπομένως ἡ ριζικὴ μεταρρύθμισις τοῦ Νομοσχεδίου ἐκ μέρους τῆς Γερουσίας, ἂν καὶ λυσιτελεῖ ἐναργῶς, εἶναι μ' ὅλα ταῦτα ἐνδεχόμενον νὰ παρεξηγηθῇ, καὶ ἐπομένως νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀρνησις, διὰ ταῦτα ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ γένῃ παραδεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον μὲ τὴν προσθήκην 6. ἄρθρου, ἔχοντος ὡς ἀκολουθῶν.

α Ἄρθρον 6. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς τυχεῖας ἐνάρξεως τοῦ ἔργου θέλουν καταβληθῇ ἀπὸ τὸ Δημόσιον δραχ. δέκα χιλιάδες· τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει ἀποδοθῇ εἰς τὸ Δημόσιον ἀνευ τόκου εἰς τρεῖς ἐτησίαις ἰσας δόσεις, ἀρχομένης μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου.

Τὸ δὲ 6 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου νὰ τεθῇ ὡς ἄρθρον 7.

Μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου, ἂν ἡ Γερουσία ἐγχαίρῃ, νὰ συστήσῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὰς παρατηρήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, ὥστε ἐὰν πληροφορηθῇ βραδίμως, ὅτι ἡ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον φορολογία ἀποκαθίσταται δυσεφάρμοστος καὶ ἀτελεσφόρητος, νὰ προτιμηθῇ τὴν μὴ δημοσιεύσιν τοιούτου ἀκαρπυ Νόμου, ἀλλὰ συνεννοούμενον μετὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἀνευ βραδύτητος, νὰ προτείνῃ ἄλλο Νομοσχέδιον κατὰ τὰς

βάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἢ ὅπως ἄλλως θεωρηθῇ καταλλήλοτερον καὶ ἐπιτυχέστερον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουλίου 1849.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Λάμπρος Νάκος
Ἀθ. Λοιδωρίκης

Ἰω. Θεοτόκης

Ὁ Εἰσηγητὴς Τ. Μ α γ γ ῆ ν α ς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι !

Ἡ Ἐπιτροπὴ Σας λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ παρὰ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑποβληθὲν Νομοσχέδιον περὶ χορηγήσεως δανείου δραχ. 6,000. εἰς τὸν βιομήχανον Π. Στερόπουλον, πρὸς σύστασιν Μεταξοϋφραγείου, καὶ θεωροῦσα, ὅτι τὸ Κράτος στερεῖται βιομηχανικῶν Καταστημάτων, δυναμένων νὰ παράσχῃσι σημαντικὰς φελαίας εἰς τὸν τόπον, καὶ ὅτι τὸ Δημόσιον χρειάζεται νὰ χορηγῇ πᾶσαν εὐκολίαν καὶ συνδρομὴν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν πρόσδῃν τῆς βιομηχανίας, συσταίνει εἰς τὸ Σώμα τῆς Γερουσίας τὴν παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν καθ' ἑκάστα τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, ὅπως ἔχουσιν.

Ἀθῆναι τὴν 21 Ἰουλίου 1849.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Λάμπρος Νάκος.
Ἀθανάσιος Λοιδωρίκης.

Ἰωάννης Θεοτόκης.

Ὁ Εἰσηγητὴς Τ. Μ α γ γ ῆ ν α ς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι !

Ἡ Ἐπιτροπὴ Σας λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ ἐπιβολῆς δημοτικῶν φόρων πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ λιμένος Τίνου Νομοσχέδιον, καὶ παρατηρήσασα, ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι οὐσιώδης καὶ καινοφελές, ἡ δὲ διὰ τὴν ἐναρξίν καὶ ἀποπεράτωσιν αὐτοῦ ἐπιβολὴ τῶν φόρων γίνεται κατ' αἴτησιν τῶν κατοίκων, τοὺς ὁποίους ἰδίως ἐπιβαρύνουσι, δὲν ἐδίστασε νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ καθ' ἑκάστα τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, καὶ τούτων τὴν παραδοχὴν σπεύδει νὰ συστήσῃ καὶ εἰς τὴν ὀλομῆλειαν τοῦ Σώματος.

Ἀθῆναι τὴν 21 Ἰουλίου 1849.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Λάμπρος Νάκος.
Ἀθανάσιος Λοιδωρίκης.

Ἰωάννης Θεοτόκης.

Ὁ Εἰσηγητὴς Τ. Μ α γ γ ῆ ν α ς.

Πρωταίναντες, δέ τινος, ότι άπαιτείται να τυπωθώσι και διανεμηθώσιν αι άνωτέρω έχθσεις εις τα μέλη του Σώματος εντός της ημέρας, και κατά το λάθος, 23 του ενεστώτος μηνός, να προβή ή Γερουσία εις την επ' αὐτῶν συζήτησιν, παρετήρησεν άλλος, ότι τα προκειμένα Νομοσχέδια, ως λίαν σπουδαία, και μη κατεπείγοντα άλλως, πρέπει να μελετησώμεν εξακριβώνως, πρέπει να λήθωμεν πάντων περί τούτων πληροφοριαν περί της δυνατότης έκτέλεσώς των, διότι δεν κρίνεται περί άπλου τινος και συνήθους Νομοσχεδίου, αλλά περί έργων κώστασιον, περί επιβολής φόρου ενός σχεδόν έκτακτου ορυκτών δια κατασκευην προκημιαίας της Σύρου, περί χορηγήσεως ικανής χρηματικής ποσότητος εις μέρος της Κυβερνήσεως λόγω δανείου, κτλ. αι δε φορολογίαι αύται θέλουσιν επίστηναι χρηστίας επί πολλά ετη μίαν πολυαριθμὸν τάξιν πολιτών. Τρίτον λοιπόν σόβαρον και επιβληθ. Νομοσχέδιον, και μη κατεπείγοντα μάλιστα, δεν πρέπει να επιπρόβλεψμεν επιτροχάδην, αλλά μετά προηγουμένην ώριμον διάσκεψιν, και πᾶσαν δυνατήν περί τούτων πληροφορίαν, και οὕτω να προδικάζωμεν εις την συζήτησιν. Ζητείται δάνειον δι' ενός των Νομοσχεδίων τούτων προς σύστασιν μεταξοδυντείου. Τοιούτον δάνειον έδωκεν ή Κυβέρνησις και δια το βασιλοκλωστειον των Πιπτιν, περί του οποίου εξετιθέσταν πληροφορία παρά του Υπουργείου εις μίαν των παραλαβούσων Συνεδριάσεων, καθώς και περί άλλων ανακαινισμών. Νομίζω λοιπόν επάναγκας, πριν ή προβώμεν εις την συζήτησιν και επιψήφισιν των προκειμένων Νομοσχεδίων, να δώσῃ ο επί των Εσωτερικών Υπουργός τας ζητήσεις εν τη Συνεδριάσει της 9 Ιουλίου Ε. Ε. πληροφορίας, έχούσας σχέσιν με τα προκειμένα. Η Κυβέρνησις όρκει βέβαια να έσχη την βουλευμένην, να συντρέχη δια παντός τρόπον εις την κατασκευήν κοινωφελών έργων, άλλ' έχει και το χρέος να εξετάζη πᾶσι δυναί ή πρόθεσις αυτών, και όποις ήτοις χρήται των όπκων ή ιδίαι έχορήγησι βελημάτων.

Πρωταίνω λοιπόν να αναβληθ. ή συζήτησις των προκειμένων Νομοσχεδίων επί διακ σχεδόν ημέρας δια να διασκεφθ. έκαστος ώριμώς, να λάβῃ πᾶσαν ακριβή πληροφορίαν περί αυτών, και εν γνώσει να αποφασίσῃ.

Αι πληροφορίες, επήντησαν άλλος, τας όποιας προσεκληθ. να δώσῃ ο επί των Εσωτερικών Υπουργός, είναι πάντε άσχετοι με τα προκειμένα Νομοσχέδια, τήν όποιων ανεγνώσθασαν αι έχθσεις σήμεραν, διότι, εν, γάρ ειπείν, τα τρία έκείνα Νομο-

σχέδια, περί των ζητούνται αι πληροφορίες, δεν επεκαιώθησαν ακριβώς ή παντάπασι, δεν έπεται, ότι και τα προκειμένα την αυτην θέλουσι λάβει τάχην. Εις εκ τούτου λοιπόν γνωμοδοτώ να προδωμεν εις την συζήτησιν των προκειμένων Νομοσχεδίων, κατά την 23 του ενεστώτος μηνός.

Αι πληροφορίες, άντεταξεν άλλος, τας όποιας ζητείται να δώσῃ ο επί των Εσωτερικών Υπουργός, ούτε άσχετοι, ούτε περιττοι υπάρχουν, αλλά μεγίστην έχουσι σχέσιν με τα συζητητέα Νομοσχέδια, χωρίς δε τούτου, έχουσι φορολογίαν, και τα Νομοδίκια Σώματα, όσας προκειται περί μερικῆς ή γενικῆς φορολογίας, πρέπει βραδέως να βουλεύονται, και μετά πολλήν και ώριμον σκέψιν να φέρωσι την ψήφον των.

Εις δύο κυρίως διακρίνεται μέν, άντεταξεν έτερος, ή άνήρεσις του κατά πρώτον λαλήσαντος, ε. εν το μιν άρρηξ. τας ζητούμενας πληροφορίες, το δε την αναβολήν της συζήτησεως των προκειμένων Νομοσχεδίων, επί σκοπῷ ώριμου διασκεψέως. Αμφοτέρω δε ταύτα είναι άσχετα, και ουδένα ούτε προς άλλπλα έχουσι συνάφειαν, ούτε προς τα συζητητέα Νομοσχέδια, διότι αι μὲν ζητούμεναι πληροφορίες δεν επιποδίζουν την επιψήφισιν των τεσσάρων τούτων Νομοσχεδίων, τήν όποιων σημειον ως εισηγητής ανέγνων τας έχθσεις, ούτε δύναται να ήναι ως πρόσχημα εις την συζήτησιν αυτών ή καθυστέρησις των πληροφοριών, τας όποιας ο επί των Εσωτερικών Υπουργός θέλει δώσῃ, ούτεποτε ήθελε περί τούτων συλλέξει ακριβείς και λεπτομερείς γνώσεις, ή δε αναβολή της συζήτησεως των Νομοσχεδίων, επί τῷ σκοπῷ ώριμου διασκεψέως, και τῷ βεβαιουμένην ορθή, δεν δύναται όμως να υποστηρυχθ. ως πᾶντε περιττή, διότι πρό πολλόν ήμερων εισαχθέντα τα προκειμένα Νομοσχέδια εις την Γερουσίαν, παραπεμθέντα εις τα Τμήματα, εξετιθέσταν υπ' αυτών, και διακρίσθασαν και αι επιτροπαι, κίτινες συνετάξαν τας αντιρροήσεις σύμμερον έχθσεις, και ή δυνατόν έκαστος εξ ήμων εν τῷ διακτῆματι τούτῳ να διασκεφθ. ώριμώς επ' αὐτών, και να ζητήσῃ πᾶσαν πληροφορίαν. Εις εκ τούτου λοιπόν προτείνω να μη γείνη δεκτὴ ή περί αναβολῆς πρότασις, και να δορθῇ ή 23 του ενεστώτος μηνός εις συζήτησιν των Νομοσχεδίων τούτων, καθ' ην δύναται έκαστος να επισφύρῃ πᾶσαν παρατήρησιν. Εαν δε κατά την συζήτησιν αναμώσιν ανυπέρβλητα εκπόδια προς περαιτέρω διάσκεψιν, ή και προς συλλογήν αὐτιωδών πληροφοριών, δίνεται τότε να αναβληθ. επί όλίγας ημέρας ή συζήτησις.

Ο χρόνος τῆς ἐπὶ τῶν Νομοσχεδίων διασκέψεως, εἶπεν ἄλλος, δὲν ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰσαγωγῆς τούτων εἰς τὴν Γερουσίαν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐκθέσεως τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς. Ἐπειδὴ δὲ σήμερον ἀνεγνώσθησαν αἱ ἐκθέσεις τῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν προκειμένων Νομοσχεδίων, ἀπὸ τοῦδε ἀρχεται καὶ ἡ ἐπ' αὐτῶν διάσκεψις τῶν Γερουσιαστῶν.

Ὡς πρὸς τὰς ζητούμενας πληροφορίες, παρατήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός, θέλω δώσει αὐτάς, ὅταν μοὶ σταλῇ ἀπόσπασμα τῶν Πρακτικῶν τῆς Συνεδριάσεως τῆς Γερουσίας, καθ' ἣν ἐζητήθησαν ὡς πρὸς δὲ τὴν προτεινομένην ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν Νομοσχεδίων, ἡ Γερουσία εἶναι ἀρκούντως ν' ἀποφασίσῃ περὶ αὐτῶν.

Μηδεμιᾶς ἐπομένως γενομένης παρατηρήσεως, ἡ Γερουσία, κατ' ἐρώτησιν τοῦ Προέδρου, ὥρισεν ὡς ἡμέραν τῆς συζητήσεως τῶν Νομοσχεδίων τὸ ἐλευσόμενον Σάββατον, ἧτοι τὴν 23 τοῦ ἐνεστῶτος μηνός.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλαυε τὴν Συνεδρίαν περὶ τὴν 1 ὥραν μ. μ., ἀπαγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς κατὰ τὴν 23 τοῦ ἐνεστῶτος μηνός Συνεδριάσεως τῆς Γερουσίας, τὴν συζήτησιν τῶν Νομοσχεδίων 1) περὶ ἐπιβολῆς φόρου προκυμαίας εἰς Σύρον, 2) περὶ ἐπιβολῆς διοδίων ἐπὶ τῶν γεφυρῶν τοῦ Αἰτωλικοῦ, 3) περὶ χορηγήσεως δανείου 6,000 εἰς τὸν βιομήχανον Π. Στερόπουλον, καὶ 4) περὶ ἐπιβολῆς δημοτικῶν φόρων εἰς κατασκευὴν τοῦ λιμένος Τήνου.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Ν. Ι. ΜΕΣΣΥ

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγελος

Σ. Θεοχαρόπουλος.

60 ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 23 Ἰουλίου 1849, ἡμέρα Δευτέρα.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γε-

ρουσιαστῶν, παρόντων 29 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥρην Π. Μ.

Τὰ Πρακτικά τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα ἐγκρίνονται, μηδεμιᾶς γενομένης ἐνστάσεως.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἀπαγγέλλει ὡς ἀντικείμενον τῆς Συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τῶν Νομοσχεδίων, 1) περὶ ἐπιβολῆς φόρου προκυμαίας εἰς Σύρον, 2) περὶ ἐπιβολῆς διοδίων ἐπὶ τῶν γεφυρῶν τοῦ Αἰτωλικοῦ, 3) περὶ δανείου εἰς χιδιαδίων δραχμῶν εἰς τὸν βιομήχανον Π. Στερόπουλον, καὶ 4) περὶ ἐπιβολῆς δημοτικῶν φόρων πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ λιμένος Τήνου.

Προτεθείσης ἐπομένως τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ πρώτου Νομοσχεδίου, ἧτοι ἐπὶ τοῦ περὶ ἐπιβολῆς φόρου προκυμαίας εἰς Σύρον, ἀνεγνώσθη τὸ περὶ τούτου Νομοσχέδιον, τοῦ ὁποίου ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ παμψηφεί.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη τὸ 1, ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου. Λαβὼν δὲ τὸν λόγον εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, εἶπεν, ὅτι οὐδεὶς ἐνίσταται εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, συντελοῦντος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας· ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ ὅποια προτίθεται μέσα τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ, ἀπαιτοῦν οὐ μικρὰν δαπάνην, πρέπει νὰ διασκερθῶμεν ὠρίμως, ἂν τὰ χρηματικὰ μέσα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἡ σημερινὴ τῆς ναυτιλίας κατάστασις, ἧτις προκρίνεται νὰ συντελέσῃ εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, δύνανται νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὸ πολυδάπανον τοῦτο ἔργον· διότι δὲν εἶναι ὁ λόγος περὶ μικρᾶς τιμῆς χρηματικῆς ποσότητος, ἀλλὰ περὶ δαπάνης ἐνὸς τοῦλάχιστον ἑκατομμυρίου δραχμῶν, καὶ αὗται ἴσως θέλουσι εὐρεθῇ ἀνεπαρκεῖς διὰ τὸ μέγα τοῦ λιμένος βάθος, καὶ διὰ τὴν ἑλλειψιν τῶν λοιπῶν μηχανικῶν μέσων, ἐνεκα τῶν ὁποίων ἡ ἐπιτυχία εἶναι ἀμφίβολος, ἢ ἔργον πολὺ μεγαλειώδες δαπάνης, καὶ πολλῶν ἐτῶν ἐργασίας· διὰ ταῦτα παραδεχόμενος τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ναυτιλίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, δὲν εἶμαι σύμφωνος ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιβαλλομένου φόρου, ὡς λίαν ἐπαχθοῦς, καὶ ὡς ἐπιβαρύνοντος μίαν μόνον τάξιν πολιτῶν, τὴν τῶν ναυτιλλομένων· διότι ὁ φόρος οὗτος, οὔτε ὡς δημοτικῆς δύναται νὰ θεωρηθῇ, ὡς μὴ ἐπιβαλλόμενος εἰς τοὺς δημότας, οὔτε ὡς γενικῆς, ὡς μὴ ἐπιβαρύνων ὅλους ἐν γένει τοὺς πολίτας· ὥστε ἡμπορεῖ νὰ εἴπῃ τις ὅτι τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο εἶναι μοναδικὸν μεταξὺ τῶν ἐπιψηφισθέντων μέχρι τοῦδε παρὰ τῶν Βουλῶν. ἔχει δὲ καὶ τοῦτο ἰδιαιτέρον, ὅτι εἰσῆλθῃ παρὰ τοῦ

ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ἱπουργῶν, ὅστις τότε μόνον εἶναι ἀρμοδιος, ὅταν προκηρῇται πράξις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου. Ἀλλως, τὸ περὶ κατασκευῆς λιμένων, ναυσταθίων κτλ. ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἱπουργοῦ, ὡς διαγράφεται ῥητῶς εἰς τὸν § Ε' τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 Β. Διατάγματος περὶ καθηκόντων τοῦ Ἱπουργείου τῶν Ναυτικῶν, ἀλλ' ἂς εἰσθῶμεν εἰς τὸ προκείμενον.

Ὁ ἐπιβαλλόμενος διὰ τοῦ Νομοσχεδίου φόρος ἀντὶ τῆς ἐπαγωγῆς εἰς ὅλας τὰς κλάσεις, ὅσαι ἔχουν συμφέρον ἐκ τῆς ἀσφαλείας τοῦ λιμένος, καὶ νὰ κατασταθῇ οὕτως ἀνεπαίσθητος, ἐπιτίθεται εἰς μίαν μόνον κλάσιν, τὴν τῶν ναυτιλλομένων, τὴν κλάσιν τὴν πλέον δυστυχῆ εἰς τὴν παρούσαν τῆς ναυτιλίας κατάστασιν, χωρὶς αὐτὴ νὰ ἀπολαύῃ καμμίαν ὠφέλειαν ἀπὸ τῶν κατασκευῶν τοῦ μώλου τῆς Σύρου, ἀπὸ τῶν κατασκευῶν τοῦ ὁάρου, καὶ ἀπὸ τῆς καθαρῆς τοῦ λιμένος, ἔργα τὰ ὅποια, τις οἶδε, μετὰ ποσὰ ἔτι θέλουν συντελεσθῇ, καὶ ποῖα γενεὰ θέλει ἀπολαύσει τὰς ἐκ τούτων ὠφελείας; ἂς ἐξετάσωμεν ἴδιον πόσον εἶναι ἐπαχθὺς ὁ φόρος οὗτος.

Πολλὰκις διὰ διαφορῶν Νόμων ἐπιβλήθησαν φόροι εἰς τινὰς τάξεις πολιτῶν, ἀλλὰ μόνον ἐν ᾗ ἦν ἐπὶ τοῖς ἑκτὸν, καὶ οὐδέποτε ἐγένοντο παράπονα κατὰ τῆς φορολογικῆς ταύτης· διὰ δὲ τὴν ἐπισκευὴν τῶν λιμένων Πατρῶν καὶ Παιριῶν ἐπιβλήθησαν φόροι πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν τελευτηκῶν πλοίων, καὶ εὐχαρίστως παρεδόχθησαν τὴν φορολογικὴν ταύτην οἱ κάτοικοι τῶν εἰρημνίων πόλεων. Ἀλλὰ διὰ τοῦ προκείμενου Νομοσχεδίου ἐπιβάλλεται διπλοῦς φόρος εἰς μόνον τὴν ναυτιλικὴν τάξιν τὴν ταξὶν ἐκείνην, τὴν παραγωγὴν τοσούτων ὠφελειῶν, τὴν ὅποιαν, ἀντὶ νὰ ἀνακουφίσωμεν καὶ ἀπὸ ἄλλων ὑπερογκῶν βάρη δικαιοματιῶν, διὰ τὴν παρούσαν δυστυχίαν τῆς, ὑποβάλλομεν εἰς διπλοῦς φόρους· ὑπολογισθῶτε, Κύριοι, τοῖς φόρους τούτους, καὶ θελετε εἰρεῖ, ὅτι τὰ μὲν μέχρι τῶν 300 τόνων πλοία θέλουν πληροῦναι κατὰ μέσον ὅρον δραχμῆς 46, ἀπ' αὐτῶν μόνον τοῦ ἔτους εἰς Σύρον καταπλέοντα, τὰ δὲ μικρὰ πλοία, πολλάκις τοῦ ἐνικυτοῦ προπορευόμενα εἰς τὸν λιμένα τῆς Σύρου, θέλουν πληροῦναι διὰ δικαιοματὰ 200 περὶπου δραχμῆς, ὥστε εἶναι ἀδύνατον ν' ἀνθέξωσιν εἰς τοσούτην ὑπερογκὴν φορολογίαν· διὰ τοῦτο λοιπὸν νομίζω, ὅτι, ἐπειδὴ τὸ προκείμενον ἔργον συντελεῖται εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τοπικοῦ ἐμπορίου, πρέπει νὰ μετριάσθῃ μὲν ὁ φόρος, ὡς πρὸς τὴν ταξὶν τῶν ναυτιλλομένων, τὸ ἑλλείπον δὲ νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὴν ταξὶν τῶν ἐμπορευομένων,

μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῶν 25 χιλιάδων, ὅσας ὑπολογίζεται ὁ Κύριος Ἱπουργὸς κατ' ἔτος· οὕτως ἡ φορολογία γίνεται ἀνεπαίσθητος, καὶ τὸ ἔργον βαθυκτὸν θέλει προχωρεῖ, χωρὶς νὰ ᾖ ἀνάγκη σημαντικῆς κατ' ἔτος εἰσπράξεως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ. Ἀν παρατηρήσωμεν τὰ ἐκ τῶν εἰς Σύρον καταπλέοντων πλοίων εἰσπραχθέντα δικαιοματὰ ἀπὸ τὰ ἔτη 1844 μέχρι τοῦ 1848, ἐκ τῶν τελῶν τοῦ ὁάρου, τῆς ἀδείας ἀναχωρήσεως καὶ τοῦ ὁάρου, θέλομεν εὑρεῖ κατὰ μέσον ὅρον ἑτήσιαν εἰσπράξιν δραχμῆς 46.000 καὶ ὄχι 25.000 ὡς ἐσφαλμένως ἀναφέρει ὁ Ἱπουργὸς εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν αἰτιολογικὴν ἐκθέσιν τοῦ προκείμενου Νομοσχεδίου. Διὰ νὰ ᾖ καὶ λοιπὸν ὁ φόρος ἀνεπαίσθητος, δύνασθε νὰ ἐλαττωσάμεν κατὰ τὸ ἥμισυ τὸν ἐπιβαλλόμενον φόρον, καὶ τὸ ἑλλείπον μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῶν 25 χιλιάδων, ποσὸν ἀνεμικτόν, νὰ ἐπιβάλλωμεν εἰς τὸ τοπικὸν ἐμπόριον ἀπὸ τῆς εἰσπράξεως ταύτης καὶ τῶν προκαταβλλομένων λόγῳ θαυτοῦ δραχμῶν 120 χιλιάδων ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως δύναται νὰ γίνῃ ἐναρξίς τῆς ἐργασίας διὰ τὴν μόλις 30 ἡμέρας τοῦ ἔτους θέλουν εἰσθῆαι ἐντάσεις, καὶ ὅν καιρὸν ἡ θάλασσα εἶναι γαλήνια, καὶ μόλις 60 ἄνθρωποι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας δύναται νὰ ἐργάζωνται καὶ ἑκάστην συμπλοκάσαντομένης δὲ εἰς τὰ ἔσοδα τῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς τιμῆς τῆς ἀντικειμένης ὕλης, ἀρκεῖ καὶ περισσεύει μάλιστα τὸ κατ' ἔτος εἰσπραχθέντα ποσόν. Ὅταν λοιπὸν ἔχωμεν ὅσον ποσὸν κατ' ἔτος απαιτεῖται εἰς τὴν δαπάνην τοῦ ἔργου, πρὶν εἰς τὴν ἐπιβάλλωμεν τοσούτον ὑπερογκὴν φόρον, ὅσας παρατηρήσει μὲν ταύτας ἔκρινε δίκαιον νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν σκέψιν τοῦ Σ. Συμβουλίου, καὶ εἰμὶ βεβαίως, ὅτι ἐὰν ἐκτελέσθῃ ἐπαχθῶς αὐτὰς, θέλει ἐπιβάλλει τὸν μὲν ἥμισυ φόρον εἰς τὴν ναυτιλικὴν, τὸ δὲ ἑλλείπον εἰς τὴν ἐμπορικὴν ταξὶν.

Ἄν ἐπιβάλλεται διπλοῦς φόρος, ἀντιτάξιν ἄλλως, διὰ τοῦ προκείμενου Νομοσχεδίου, ὡς ἐσφαλμένως ὑπέλαβεν ὁ παραγορεύσας· οὗτο διὰ τῆς ἐπιβαλλομένης ταύτης φορολογικῆς ἐπιβαρύνεται ἐν γένει ἡ ναυτιλία, ἀλλὰ μόνον τὰ εἰς Σύρον καταπλέοντα πλοία, καὶ εἰς μὲν τὰ ἀπὸ ξένων ἐπικρατέων προσερχόμενα πλοία μὲ φορτίον, καὶ ἀναχωροῦντα μὲ κενὸν φορτίον ἐπιβάλλεται ὁλόκληρον τὸ δικαίωμα, εἰς δὲ τὰ ἐργαζόμενα μὲ φορτίον καὶ ἀναχωροῦντα κενὰ ἢ καὶ τανάπαλιν, τὰ 2/3, καὶ τὸ 1/3 εἰς τὰ καταπλέοντα καὶ ἀποπλέοντα κενὰ, τὰ δὲ προσερχόμενα ἀπὸ λιμένος τοῦ Βασιλείου, εἰς μὲν τὴν πρώτην τῶν ἀνωτέρων τριῶν περιπτώσεων πληροῦναι τὸ ἥμισυ, εἰς δὲ τὴν δευ-

τέραν τὸ 1/3 καὶ εἰς τὴν τρίτην τὸ 1/6, ὅσα δὲ καταπλέον
 ἔνεκα τρικυμίας, ἢ διὰ τινὰ ὑπόθεσιν, χωρὶς σκοπὸν τοῦ νὰ
 ἀποδιβάσωσιν ἢ νὰ λάβωσι φορτίον, τὰ μὲν πρῶτα εἶναι ἐλευ-
 θερα παντὸς τέλους ἐπὶ 8, τὰ δὲ δεύτερα ἐπὶ 5 ἡμέρας
 (ἀνέγνω τὸ ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου 1834 Β. Διάταγμα). κατὰ τὰς
 διατάξεις ταύτας τῶν μικρῶν πλοίων ὁ φόρος μέχρι 20 τόνων
 μόλις ῥθάνει εἰς δραχ. 1 40/00 διὰ τὰ δικαιώματα τοῦ
 ὁρμου, τῆς ἀδείας τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τοῦ φάρου, τὸ δι-
 πλάσιον τοῦ ὁποίου εἶναι δραχ. 2:80/00, πᾶσιν μικρῶν καὶ
 ἀνεπαίσθητον. Ὁ δὲ ἐπιβληθεύμενος οὗτος φόρος διὰ τὸν λι-
 μένα Σύρου, δὲν ἐπιβάρυνει τὴν ναυτιλίαν, ἀλλὰ κυρίως τὴν
 εμπορικὴν τάξιν τῆς Σύρου, παρὰ τῆς ὁποίας ἐξαρτῶνται καὶ
 διευθύνονται, δικαιώματι κυρίου, τὰ πλοία καὶ μ' ὅλα ταῦτα ὅχι
 μόνον δὲν παραπονιῶνται οἱ ἔμποροι τῆς Σύρου διὰ τὴν ἐπιβό-
 λην τούτου τοῦ φόρου, ἀλλὰ καὶ εὐχριστοῦνται μεγάλως διὰ
 τὴν ἐκ τούτου ἀσφάλειαν τῶν πλοίων των. Ἐάν δὲ τὰ κατὰ
 μέσον ὅραν εἰσπραττόμενα ἐτησίως ἀπὸ τὰ δικαιώματα ὁρ-
 μου, ἀδείας ἀναχωρήσεως καὶ φάρου ἀναβαίνουν εἰς δραχμὰς
 46,000 εἰς ὑπολογισμὸν ὁ προαγορεύσας, εἰς ταῦτα συμπερι-
 λαμβάνονται καὶ τὰ ἀπὸ ναυτιλιακῶν ἐγγράφων δικαιώματα
 βεβαίως διότι οὐδέποτε τὰ πρῶτα δύνανται νὰ ῥθάνωσι μέχρι
 τῆς ποσότητος τῶν δραχμῶν 46,000. Ὁ προαγορεύσας διήσχυ-
 ρίσθη, ὅτι μόνον 60 ἐργάται καὶ εἰς τριάκοντα ἡμέρας κατ'
 ἔτος θέλουσι ἐργάζεσθαι, καὶ ἐπομένως δὲν ἀπαιτοῦνται κατ'
 ἔτος τόσα ἐξόδα ἀλλὰ ποῖα ἢ ἀπόδειξις; ἐγὼ νομίζω, ὅτι καὶ
 διπλάσιον ἀριθμὸν ἡμερῶν δύνανται νὰ ἐργάζωνται, καὶ πλείο-
 νες τῶν ἑξήκοντα ἐργατῶν, διὰ τοῦτο καὶ περισσότερα χρημα-
 τικά μέσα ἀπαιτοῦνται πρὸς ἐναρξιν καὶ ταχέϊαν τοῦ ἔργου
 ἀποπεράτωσιν.

Κατὰ τὸ ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου 1834 Β. Διάταγμα, ἀντέταξεν
 ἄλλος, οἱ λιμένες τοῦ Βασιλείου διαιροῦνται εἰς δύο τάξεις, εἰς
 κεντρικωτέρους καὶ μὴ καὶ εἰς μὲν τοὺς πρῶτους ὑπάγονται οἱ
 λιμένες Σύρου, Ναυπλίας, Πειραιῶς, Χάλκιδος, Καλαμῶν, Γυ-
 θείου, Πατρῶν, Πύλου, εἰς δὲ τοὺς δευτέρους ἀνήκουν οἱ λοιποὶ
 λιμένες τοῦ Βασιλείου· εἰς τοὺς τελευταίους τούτους τὰ μὲν
 μέχρι 20 τόνων χωρητικότητος πλοία πληροῦναι ὡς δικαιώμα
 ὁρμου 6 λεπτά, τὰ δὲ ἐπέκεινα τῶν 20 τόνων λεπτά 9, ἐν ᾧ
 εἰς τὸν λιμένα τῆς Σύρου καὶ τοῖς λοιποῖς ὁμοίαις τάξεως τὰ
 μὲν πρῶτα πληροῦναι λεπτά 9, τὰ δὲ δεύτερα λεπτά 12· ὥς
 ὁ φόρος οὗτος εἶναι καθ' ἑαυτὸν ἐπαχθής· διότι τὰ μέχρι 20

τόνων πλοία, ὅσας καταπλέον εἰς Σύρον, θέλουσι πληροῦναι ὡς
 δικαιώμα ὁρμου, ἀδείας ἀναχωρήσεως καὶ φάρου δραχ. 1 40/00
 κατὰ τὸ μνησθὲν διάταγμα, προστιθεμένου δὲ ἑσῶν ποσῶν,
 θέλουσι πληροῦναι 2:80/00 τὰ δὲ ἐπέκεινα τῶν 20 τόνων, τὰ
 3/10 εἰς εἰπεῖν τόνων χωρητικότητος, θέλουσι πληροῦναι, ἐάν μὲν
 προῖχοντα ἀπὸ τῆς ἀλλοδαπῆς δραχ. 50· δι' ὅλα ταῦτα τὰ
 δικαιώματα· ἐάν δὲ ἀπὸ λιμένας τοῦ Βασιλείου, τὸ ἡμισυ τοῦ
 δικαιώματος τούτου. Ἐάν προθέσωμεν τώρα καὶ ὅσα ἄλλα
 δικαιώματα ὑγειονομικὰ κ.τ.λ. πληροῦναι τὰ μέχρις εἰκοσι
 τόνων μικρὰ πλοία καὶ εἰς τὸν λιμένα τῆς Σύρου, καὶ εἰς τοὺς
 λιμένας, ἀπὸ τοῖς ὁποίοις ἀναχωροῦν, ἐάν ἐξετάσωμεν ποῖα
 εἶναι τὰ κέρδη τῆς μικρᾶς ταύτης κλατῆς τῆς Ναυτιλίας, θέ-
 λωμεν ἰδεῖν πόσον ὁ φόρος οὗτος εἶναι δυσβάστακτος, εἰς τὴν
 σημερινὴν μάλιστα τῆς Ναυτιλίας κατάστασιν.

Ὅλα τὰ μικρὰ πλοία τῶν παραλίων, καὶ τῶν νέσιων πρὸ
 πάντων, εὐρίσκονται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ταξιδεύουν εἰς Σύρον
 τρίς καὶ τετρακὶς τοῦ μηνὸς πολλά τούτων· ἕκαστον λοιπὸν
 τούτων θέλει πληροῦν κατ' ἔτος πλέον τῶν 200 δραχμῶν.
 ἐκτὸς τῶν ἄλλων δικαιωμάτων, ὅσα πληροῦναι εἰς τὸν λιμένα
 ἀπὸ τῶν ὁποίων ἀναχωροῦν. Στοχασθῆτε τώρα, ἂν δύναται νὰ
 ἀντέξῃ ἡ μικρὰ αὕτη ναυτιλία εἰς τόσα ἐξόδα, ἂν τόσος δυ-
 στυχὴς παλαιότερος ἦμεν καὶ νύκτα μὲ τρομακτικὰ στοιχεῖα,
 ἔμπορὸν νὰ πορίζονται διὰ τὰ τέκνα τῶν τῶν ἐπιστολῶν ἄστων,
 ἄνθρωποι ἄποροι ἄλλως, μηδεμίαν ἔχοντες ἰδιοκτησίαν.

Ὁρμώμενος, Κύριοι, ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τὴν ὁποίαν ἔθεσαν ὁ Κ.
 Ὑπουργὸς εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων ἐλθεσὶν
 του, καὶ τὴν ὁποίαν παρεδέχθη καὶ ἡ Ἐπιτροπὴς, ὅτι οἱ
 ἀπολαμβάνοντες τὰς ὠφελείας, πρέπει νὰ ἀναδέχονται καὶ τὰ
 βάρη, ἐργουμὶ νὰ παρατηρήσω, ἂν ἡ ἀρχὴ αὕτη ἐπηρεάσθῃ
 παρὰ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ εἰς τὸ πρᾶγμα τοῦ Ναυοστειδίου·
 κατὰ τὴν ἐλθεσὶν τοῦ ἰδίου οἱ ὠφελοῦμενοι διὰ τῆς ἐξασφαλί-
 σεως τοῦ λιμένος τῆς Σύρου εἶναι ὁ ἄνθρωπος αὗτος, ἡ ναυτιλία καὶ
 τὸ ἐμπόριον, ἔπειτα λοιπὸν ἐκ τῆς λογικῆς ἀνάγκης, ὅτι καὶ
 εἰς τὰς τρεῖς ταύτας τάξεις πρέπει νὰ ἐπιβληθῇ ὁ φόρος· ἀλλὰ
 τὸ συμπέρασμα τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ εἶναι ἄλλο· ἰδοὺ ποῖον κἀναι
 συλλογισμὸν· οἱ ὠφελοῦμενοι ἐκ τῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ λιμένος
 τῆς Σύρου πρέπει νὰ ἀναδέχονται καὶ τὰ βάρη, «ἀλλ' οἱ ὠφε-
 λούμενοι εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ἡ ναυτιλία καὶ τὸ ἐμπόριον· ἀρα ἡ
 ναυτιλία πρέπει νὰ ἀναδεχθῇ ὅλα τὰ βάρη· τὸ εἶδος τοῦτο

τοῦ συλλογισμοῦ δὲν ἀπέντησα εἰς καμμίαν λογικὴν ἀφ' ὅσας ἀνέγνωσα. Οὐδέποτε ὁ Νομοθέτης πρέπει νὰ ᾔνοι τόσον προσεκτικῶς, ὅσον, ὅταν ἐπιβάλλῃ φόρους, πρέπει νὰ ᾔνοι πολλὰ προσεκτικῶς εἰς τὴν δικαίαν διανομὴν αὐτῶν, πρέπει νὰ καταβάλῃ εἰς τὴν καλὴν τοῦ πτωχοῦ διὰ νὰ μανθῇ τὴν ὑλικὴν του καταστάσιν, νὰ ἐξετάσῃ τὰς ἀνάγκας τοῦ. Εἰς τὰ κοινοβουλία τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ ὁλόκληρον ἔτη ἐκζητεῖτο ἡ ἐπιβολὴ μικροῦ τινος φόρου, καὶ ἡμεῖς εἴμεθα τόσον πρῶτοι νὰ διπλασιαζώμεν ἀσυνήτητοι φόρους, ἐπιβαρύνοντας τὴν δυστυχιστέραν τάξιν τῶν συμπολιτῶν μας.

Καὶ Κύριοι! Ὁ φόρος οὗτος εἶναι ἐπαχθέστατος, ἀδικος, διότι ἐπιβαρύνει μόνον, τὴν ὅποιον ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐνισχύσῃ Ναυτιλίαν, ὡς παραγωγικὴν μεγάλου ὠφελείου, καὶ νὰ ἀνακουφίσῃ ἀπὸ πολλὰ βάρη. Εἰς τὴν περί προκομίας Παρισίων καὶ Πατρῶν νόμος ἐπιβάλλει φόρους 5 ἐπὶ τοῖς 00 ἐπὶ τῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων τῶν ἐμπορευμάτων, ἤδη δὲ θέλομεν ν' ἀπαιτῶμεν παντελῶς παντὸς βάρους τὸ ἐμπόριον τῆς Σύρου, τὸ ὅποιον δὲν πληροῖται παρὰ 1¼ μόνον διὰ τὰς ἄλλας δημοτικὰς ἀνάγκας, καὶ νὰ ἀνιέσωμεν εἰς μόνην τὴν ναυτιλίαν ὅσον τὸ βάρος; Νόμοι τοιοῦτοι, εἶναι νόμοι ἐξαιρετικοί, ὅποιοι εἶναι καὶ ὁ συγχρόνως καθυποδύνηθις διὰ τὸν λιμένα τῆς Τήνου, τὸν ὅποιον θέλομεν συζητήσαι ἐπομένως· τοιοῦτοι νόμοι ἀνοίγουν θύραν εἰς ἀπαιτήσεις, τὰς ὁποίας ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐκπληρῇ πρὸς ἀποφυγὴν δικαίων παραπόνων· ὁ Κύριος ὑπουργὸς δὲν πρέπει νὰ βλέπῃ τοῖς μὲν μὲ τὸ ἀριστερὸν ὄμμα, τοῖς δὲ μὲ τὸ δεξιόν.

Μετ' οὗ πολὺ αἱ Λησοὶ Νάξου καὶ Σύρου θέλουσι ζητήσαι διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν λιμένων των νὰ ἐπιβάλωσιν εἰς τὰ ξένα πλοῖα, ὅτι καὶ ἡ Νῆσος τῆς Τήνου, δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀρνηθῇ εἰς ταῦτους ὅτι εἰς ἄλλους ἐπέτρεψε; καὶ τότε ποῦ κατατῆ ἡ μικρὰ Ναυτιλία; καταδικασμένη νὰ ἐργάζεται διὰ νὰ πληρύνῃ δικαιώματα πρὸς κατασκευὴν τῶν λιμένων; ἐξετάσατε, Κύριοι, ἐπαναλέγω, ποῖα εἶναι τὰ κέρδη τῆς μικρᾶς ναυτιλίας, διὰ νὰ γνωρίσετε πόσον δυσβάστακτοι δι' αὐτὴν εἶναι οἱ φόροι οὗτοι.

Στηριζομένη εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ ἡ Ἐπιτροπὴ παρέδωκεν, ὅτι τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα τοῦ λιμένος Σύρου ἐκ τῶν τριῶν τούτων δικαιωμάτων ἀναβαίνει μόλις εἰς δραχμ. 25 χιλιάδας, καὶ πολλοὶ ἐξ ὑμῶν συνωμολόγησαν ὀλίγοι δὲ τινες ἔχοντες ἄλλας περὶ τούτων πληροφορίας ἐζήτησαν εἰς τὴν προ-

λαβεῖναι συνεδρίασιν τὴν ἀνάδοχὴν τῆς συζήτησεως, διὰ νὰ λάβωσι καιρὸν νὰ καθυποβάλωσιν αὐτὰς ἐπιστήμους εἰς τὸ Σ. Σώμα. περὶ τούτων δύναται νὰ Σὲ πείσῃ καὶ ὁ πρῶτος ἀγορευσας ἐντὺς Γερουσιαστῆς, ὡς ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἄλλοτε.

Ἀπὸ τὰς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ὑπαρχούσας καταστάσεις, ἐξάγεται, ὅτι εἰσπράττονται κατὰ μέσον ὄρον κατ' ἔτος ἀπὸ τὰ εἰς Σύρον καταπλέοντα πλοῖα διὰ δικαιώματα ὁρμου, ἀδείας ἀνχωρήσεως καὶ φόρου, δραχμ. 43,673, ἐξαιρουμένων τῶν ἀπὸ τῶν ναυτιλιακῶν ἐγγράφων δικαιωμάτων, τὰ ὅποια δὲν υπερβαίνουν τὰς δραχμ. 3,000· ὥστε διπλασιαζόντες τὰ δικαιώματα ταῦτα, ἐπιβαρύνουσι τὴν ναυτιλίαν κατ' ἔτος μὲ δραχμ. 87 χιλιάδας περίπου.

Ἐκ τούτων παρατηρεῖτε, Κύριοι, ὅτι μόνον τὸ ἓμισυ τῶν εἰσπραττομένων ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων τούτων, καὶ χωρὶς νὰ ἐπιβαρυνθῇ τὸ ἐμπόριον, δύναται νὰ ἐπαυξήσῃ εἰς τὴν ἐτήσιον δαπάνην, παρέχον τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 25 χιλιάδων ὡς ἐγγιστα καὶ οὕτως ὁ ἐπιβαλλόμενος φόρος ἐλαττούμενος κατὰ τὸ ἓμισυ καθίσταται ἥττον ἐπαχθῆς.

Πρὸς τί νὰ ἐπιβάλωμεν τόσον βαρὺν φόρον εἰς μίαν τάξιν πολιτῶν δυστυχῆ, μηδεμίαν ἀπὸ τούτου ἔχουσαν ὠφέλειαν πρὸς τὸ παρὸν; διότι ἡ ἐξασφάλισις τοῦ λιμένος Σύρου δὲν εἶναι ἔργον εὐκατόρθωτον, μὴ δύναται νὰ συντελεσθῇ, εἰμὴ μετὰ πολλὰ ἔτη. Τοιαῦτα μεγάλα ἔργα γίνονται εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ μακροῦ χρόνου, διὰ χρηματικῆς συνεισφοράς ἑταίριων, διὰ μεγάλων κεφαλαίων, καὶ δι' ἄλλων πολλῶν μέσων, τὰ ὅποια εἰς ἡμᾶς ἐλλείπουσι.

Ἐκτός δὲ τούτου ἠδυνάμεθα πρὸς τὸ παρὸν, ἀναλόγως τῶν μέσων μας, νὰ ἐπιχειρήσωμεν πρῶτον τὴν κατασκευὴν τοῦ Μώλου, ὅστις ὅταν κατορθωθῇ, τότε θέλει κτισθῇ καὶ ὁ ἐπ' αὐτοῦ φάρος, διὰ νὰ μὴ κτίζωμεν, κατὰ τὴν παροιμίαν, κἄτρα εἰς τὸν ἀέρα· τότε εἶναι καὶ δυνατὴ καὶ εὐκαλιωτέρα ἡ καθαρσις τοῦ λιμένος· αὕτη ἦτον ἡ γνώμη καὶ αὐτῶν τῶν ἰδίων Ἐρμουπολιτῶν ἐσχάτως, οἱ ὅποιοι ὑπελογίσθησαν, ὅτι 400 μόνον χιλιάδες δραχμαὶ, ἐκτός τοῦ δανείου τῆς Κυβερνήσεως, ἀρκούν εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ Μώλου· διὰ δὲ τὰ περαιτέρω δύναται νὰ προκαταβληθῶσι κεφάλαια διὰ μετοχῶν, πληρωτέα ἀπὸ τὸν φόρον 8 λεπτῶν κατὰ τόνον, ἐπιβαλλόμενον εἰς τὰ καταπλέοντα πλοῖα.

Ὁ διπλασιασμὸς τοῦ φόρου, καθ' ὅσον καθίσταται ἐπαχθῆς,

κατὰ τοσούτον θέλει ελαττωθῇ, διότι πρὸς ἀποφυγὴν τοῦτου θέλουν ἐλλειμενίζεσθαι πολλὰ πλοῖα εἰς ἄλλους λιμένας, παρὰ τὸν τῆς Σύρου· ὁ προαλλήσας ἀντέκρουσε τὸν πρῶτον ἀγορεύσαντα, δι' ἐκφυγίζοντο, ὅτι οἱ ἐργάται δύνανται νὰ ἐργάζωνται περισσότερας ἡμέρας τοῦ ἔτους, ἀγνοῶν ὅτι ὁ βραχίων τοῦ λιμένος τῆς Σύρου, ὅστις πρόκειται νὰ ἐπεκταθῇ 160 μέτρα, καταπνέεται ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνέμους, καὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς βορείους, ἐπικρατοῦντας κατὰ τὸ πλείστον· τοιαύτη ἐργασία λοιπὸν ἀπαιτεῖ γαλήνην τῆς θαλάσσης, ἡ ὁποία συμβαίνει ὀλίγας ἡμέρας τοῦ ἔτους, κατὰ τὸν Μάϊον μῆνα, καὶ κατὰ τὰς λεγόμενας Ἀλκιονίδας ἡμέρας κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος.

Διὰ 30 λοιπὸν ἢ 40 ἐργασίμους ἡμέρας τοῦ ἔτους, καὶ διὰ 60 ἢ καὶ 70 ἐργάτας, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἀξίας τῆς ὅλης δὲν ἀρκεῖ τὸ ἥμισυ τῶν κατ' ἔτος εἰσπραττομένων κατὰ μέσον ὅρον δραχ. 23 χιλιάδων περίπου· ἀπὸ τοιαύτην ὀφειλόμενοι σκέψιν ἐπιδείκνυνται κατὰ τὴν Συνεδρίαν τῆς 21 Ιουλίου τὴν ἀνάδοχὴν τῆς συζήτησεως τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, διὰ νὰ σκερθῶμεν ὠρμῶς ἐπ' αὐτοῦ, καὶ παρατηρήσωμεν, ἂν ᾖ καὶ ἀνάγκη νὰ διπλασιάσωμεν τὸν μέχρι τοῦδε εἰς τὴν ναυτιλίαν ἐπιβέβλημένον φόρον· περαινὼν τὸν λόγον μου, γνωμοδοτῶ νὰ ελαττωθῇ μὲν ὁ ἐπιβεβλημένος φόρος διὰ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου εἰς τὴν Ναυτιλίαν κατὰ τὸ ἥμισυ, νὰ τεθῇ δὲ φόρος 1/4 τοῖς ἑκατὸν μόνον, ἢ καὶ ὀλιγώτερον ἐπὶ τῶν πληρωμένων τελωνίων διὰ τὰ ἐμπορεύματα.

Μετὰ τὴν αὐτὴν προσοχὴν, ἐπέφερον ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Υπουργός, μετὰ τὴν ὁποίαν ἤκουσατε τῶν προαλλήσαντων, σὰς παρακαλῶ ν' ἀκροασθῆτε καὶ ἐμοῦ ἐπὶ ταύτης τῆς συζήτησεως. Λυποῦμαι παρατηρεῖν, ὅτι εἰς τὸν περίβολον τοῦτον, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάρχουν ἄνδρες σεβαστοί, γρηγοί, τὰ μέγιστα συντελέσαντες εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ανεξαρτησίας ἡμερῶν ἀγῶνα, καὶ γνωρίζοντες, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐπλάσθη διὰ μέγα ἐργα, προταίνουν, ὅτι ὁ ἐπιβεβλημένος διὰ τοῦ Νομοσχεδίου φόρος, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ λιμένος Σύρου, εἶναι ἐπαχθὴς, ἐν ᾧ εἶναι εὐαφρότατος, ἐν ᾧ ζητεῖται ἀπὸ αὐτοὺς ἐκείνους, εἰς τοὺς ὁποίους θὰ ἐπιβληθῇ. Τὸ προκειμένον ἔργον εἶναι δημοτικόν, ἀλλ' ἢ ὠφέλεια εἶναι γενικὴ, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιβάλλεται ὁ φόρος εἰς ὅλα τὰ καταπλέοντα εἰς τὸν λιμένα τῆς Σύρου πλοῖα. Ὅσα δὲ ἔργα ἀφορῶσι δημόσια συμφέροντα, τὰ ἐξῆθα τούτων ἀναδέχεται τὸ Δημόσιον. Ἐνταῦθα ὅμως δὲν προκειται περὶ κατασκευῆς πολεμικοῦ τινὸς λιμένος, χορησιμούντος ὡς ναυστάθμου

διὰ τὰ πολεμικὰ πλοῖα τοῦ Βασιλείου, διὰ ν' ἀναλάβῃ τὸ Δημόσιον τὴν δαπάνην αὐτοῦ, ἀλλὰ περὶ τοῦ λιμένος μικρῆς Νήσου, ἐκ τοῦ ὁποίου θὰ ὠφελοῦνται οἱ ναυτιλλόμενοι. Δὲν πιστεύω ποτὲ νὰ διαφύλονεϊκῇ τις, ὅτι ἡ κατασκευὴ τοῦ λιμένος Σύρου εἶναι ἔργον, τὸ ὁποῖον, πρὶν παντὸς ἄλλου, κατὰ προτίμησιν ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ συνδράμῃ· διότι ἡ Νῆσος αὕτη ἀπὸ ἀπλοῦν καὶ σχεδὸν ἀκατοίκητον βράχον, τοσούτον ἤδη ἐπροόδευεν, ἐκαλλωπίσθη, καὶ κῆρυξεν κατὰ τὸν πληθυσμὸν, ὥστε ὑπάρχει ἤδη τὸ κέντρον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου. Τὰ ἀποτελέσματα δὲ ταῦτα τῆς προόδου ἔφερον ὁ λιμὴν, ὅστις, ἐὰν ἀκόμη ἐξασφαλίσθῃ, θέλει συγκεντρώσῃ περισσότερους κατοίκους καὶ μεγαλῆτερον ἐμπόριον. Εἶδα ξένους, καὶ ἄλλα αὐτοὺς νὰ θαυμάζουν διὰ τὴν μεγάλην τῆς Σύρου ἐμπορικὴν ἀνάπτυξιν, καὶ διὰ τὴν πρόοδον τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὑπερβαίνουσαν κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἐκείνων τῶν Παρισίων. Ἐν ἐπισκευῇ, Κύριε, τὴν Σύρον, θὰ ἴδῃτε ἀνατροπὴν σπουδαίαν καὶ ἴθι σπῆσαι εἰς τὴν Ἑλλάδα, θὰ ἴδῃτε ἔθνη τῆς οὐραγενείας, τὰ ὁποῖα εὖχομαι νὰ ἴδω καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Ὅλοι οἱ κάτοικοι εἶναι θεοσεβεῖς, φιλόκαλοι, φιλόφρονες, καὶ ἅπαντες συντρέχουσιν εἰς βοήθειαν παντὸς δυστυχούς. Οἱ πλείστοι τῶν κατοίκων τῆς Νήσου ταύτης, καταγόμενοι ἀπὸ πολλὰς πόλεις τῆς Τουρκίας, καὶ ἔχοντες εἰς αὐτὰς φίλους καὶ συγγενεῖς, ἐξακαλοῦσθον μετὰ μεγάλην εὐχαλίαν τὸ μέγα μετὰ τὴν Τουρκίαν ἐμπόριον, ἐκ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Ναυτιλία καὶ προοδεῖ. Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν ὀφείλει νὰ ἐνισχύσῃ ὅλως δυνάμει τοιαύτην πόλιν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν τασαῦται παράγονται γενικαὶ ὠφελίαι εἰς ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν Κράτος.

Προκειμένης τῆς ἀνάγκης περὶ τῆς ἐξασφάλσεως τοῦ λιμένος τοιαύτης πόλεως, ὅλοι προθυμῶς οἱ ναυτιλλόμενοι θέλουν πληροῦν εὐχαρίστως τὸν ἐπιβεβλημένον φόρον, σὺν ὅποιον δὲ θὰ παραπονεθῶσι. Ἐν τυχόν παρεπονέοντο διὰ τὴν ἐπιβλὴν τοῦ φόρου τούτου, ἡ Κυβέρνησις, γὰρ αὐτῆς τῆς ἐμπορικῆς πόλεως, θέλει καταβάλλει εἰς ἴδιον πόρων τὴν ἀπαιτούμενην δαπάνην· ἀλλ' οὐ μόνον δὲν παραπονέονται, ἀλλ' εὐχαριστοῦνται μάλιστα, ζητήσαντες αὐθορμήτως νὰ ἐπιβληθῇ τοιοῦτος φόρος, τὸν ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔδυνάτο νὰ τοῖς ἀρνήσῃ.

Ἄν δὲ ὁ φόρος οὗτος ᾖ καὶ ἐπαχθὴς, καὶ ἐπιβαρύνῃ ἐπὶ πολὺ τὴν ναυτιλίαν, δύναται, ὅστις τῶν πλοιοκρῶν θέλει, νὰ μὴ προσορμίζῃται εἰς τὸν λιμένα τῆς Σύρου, καὶ ν' ἀποφεύγῃ οὕτω τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου. Φόροι κυρίως λέγονται ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους

δεν δύναται τις ν' απούρη τον δε προκειμένον, ως διηκόμενος έκαστος ν' απούρη, όταν δεν καταπλέσση εις τον λιμένα, δεν ήμπορούμεν να τον χαρακτηρίσωμεν ως φόρον, αλλ' ως τέλος τι προς εξασφάλισιν των έλλιμενιζόμενων, το όποιον οφείλει να πληρώνη ή ναυτιλία, ως ιδίως αυτή ώφελουμένη· διότι ούτε ο τέκτων, ούτε ο υποδηματοποιός, ούτε αί άλλαι τάξεις των κατοίκων έχουν ανάγκην να πληρώσουν φόρον διά την ασφάλειαν του πλοίου τρίτου τινός.

Κατά το έτος 1847, ότε ή ναυτιλία είχε μεγάλη κέρδη, μόλις το εισπραχθέν από τα πλοία ποσόν των δικαιωμάτων έφθασεν εις δραχ. 38,000, και εις το 1848 ελαττώθη μέχρι δραχ. 31,000· κατά δε το ένεστώς έτος, καθ' η ναυτιλία, διά την γενικήν της Εύρώπης και του έμπορίου δυσχερή θέσιν, θέλει πολύ ελαττωθῆ, μόλις το εισπραχθησόμενον όλικόν ποσόν θέλει εΐσθαι δραχ. 20,000. Ως δεν υπάρχει, ως εσφαλμένως διάσχυρίσθησαν οι δύο προαγορεύσαντες, μέγα το έτησίως εισπραττόμενον ποσόν των δικαιωμάτων. Εάν δε, κατά τον προελαλήσαντα, τα μικρά μέχρι 20 τόνων πλοία πληρόνουν κατ' έτος όσον υπέθεσε φόρον, τότε μόνον από τα μικρά πλοία Ύδρας, Πετζών, και των λοιπών Νήσων του Αιγαίου Πελάγους θέλει εισπράττεσθαι ποσόν δικαιωμάτων μέχρι 180,000. Εκ των 88 μεγάλων πλοίων της Ύδρας, μόλις 30 καταπλέουν κατ' έτος εις Σύρον, και από αυτά εισπράττονται ως έγγιστα, λόγω δικαιώματος, δραχμαί 1,500 έως 2,000 σχεδόν. Όταν ο λιμην, Κύριοι, δεν ήναι ασφαλής, τότε το πλοίον διά να εξασφαλισθῇ καλώς, θέλει υποπέσει εις 100 τοίλάχις τον ταλλήρων δαπάνην, διά την αγοράν διπλής άγκύρας και τριπλασίων πυρηνισίων, με τα όποια διά την ασφάλειάν του θέλει προφυλαχθῆ. Κατά τον Μάρτιον του έτους 1837, ότε διατέλουν ως Διοικητής Σύρου, τσακίτη έγένετο τρικυμία, ώστε ή θάλασσα, πλημμυρίζασα, εισήλθεν εις τα εμπορικά καταστήματα και συνέτριψε πολλά πλοία, επανεγκούσα μεγίστην και άνηκουστον ζημίαν.

Τό Δημοτικόν Συμβούλιον Εμπορίων· διά της από 7 Ιουλίου έ. έ. πράξεώς του, ως και τό Δημοτικόν Συμβούλιον της Άνω Σύρου δι' έτέρως πράξεώς του, απονέμουν μεγίστην εύγνωμοσύνην εις τε την Α. Μ. τον Βασιλέα διά την εισαγωγήν ταιούτου κοινωφελούς Νομοσχεδίου, και εις τάς Βουλάς διά την ταχέαν αύτου επιφέρσιν, θεωρούντα κατάλληλην τον επιβληθησόμενον ταιούτον φόρον. Ταιούτας δε πράξεις περί της κατασκευής του μώλου, άιφότερα τό Δημοτικόν Συμβούλιον της

Σύρου από του έτους 1834 και έραξής καθυπέβαλλον εις τάς διαφόρους κατά καιρόν Κυβερνήσεις.

Αί κυρίως αίτιαί, διά τάς όποιας ή Κυβέρνησις δεν θέλει να επιβαρύνη την εμπορικην τάξιν της Σύρου διά της επιβολής του φόρου ταιούτου, είναι 1) διότι τα εις Σύρον καταπλέοντα πλοία άνήκουν εις τους εμπεύρους Σύρου, και 2) διότι τα εμπορεύματα αυτών είναι άρκεύτως επιβεβαρυνένα διά την πληρωμήν 1/4 επί τοις εκατόν προς διατήρησιν Νοσοκομείου, και 1/4 επί τοις εκατόν προς άπάντησιν των δημοτικών εξόδων. Όταν λοιπόν οι έμποροι ούτοι, επιβεβαρυνένοι με ταιούτην πληρωμήν φόρων, υποχρεωθώσι να πληρώσιν προσέτι και φόρον προνομιακής, τότε θέλει πύξσει ο μεταξυ τούτων άναγκικός συναγωνισμός, διότι πολλοί των εμπεύρων ευχαριστούνται και με 2 τοις 0/0 κέρδος να πωλώσι τα εμπορεύματά των, διά να κερύωσι και άλλας επιχειρήσεις. Εστός δε τούτου, όταν φορολογώνται τα της Σύρου εμπορεύματα, ο φόρος αυτών πίπτει εις βάρος όλου εν γένει του εμπορίου της Ελλάδος, το όποιον απορρίπτει εκ της Σύρου.

Εις Εθνός άναγκηζόμενον, ως τό Ελληνικόν, δεν δύναται τις να θέσῃ γενικόν τινα κανόνα επί παντός έργου, διότι ή τε νθική και υλική κατάστασις και αί διάφοροι τοπικαί περιστάσεις δεν έπιτρέπουν. Είς την Γαλλικην αὐτήν, πρό πολλών και άνηκνυόντων έτών αποκαταστήσιν, πολλάί των δημοσίων οδών έγένοντο διά προσωπικής εργασίας, και ουχί διά χρηματικής προκαταβολής του Δημοσίου Ταμείου. Όταν λοιπόν εις έθνη ταιούτα αποκαταστημένα, γίνονται ταιούτα εξαίρετικά μέτρα, πολλώ μάλλον εις την Ελλάδα, άρτίως αναγεννηθείσαν· πρέπει λοιπόν έκαστον ν' αψησώμεν να προσδωκῇ επί τα κρείττω κατ' οικίαν βούλησιν. Οι Άνδριοι έκτήσαν διά την κατασκευήν του λιμένος των, μικρόν τινα φόρον, και άμέσως ή Κυβέρνησις διά κήρυου επέβαλεν αὐτόν. Εάν μετά ταύτα οι Σύριοι, ζητήσουν όμοίαν φορολογίαν διά την κατασκευήν του λιμένος της Νήσου των, αὐτήν επίσης οφείλει ή Κυβέρνησις να επιβάλλῃ. Οι Τήνιοι και οι Σύριοι έκτήσαντο διάφορον φορολογίαν, ταιύτην και ή Κυβέρνησις διά των προκειμένων Νόμων επέβαλε. Ταιούται δε εξαίρετικαί φορολογίαι δεν επιβάλλονται εμὰ κατ' αΐτησιν των κατοίκων.

Είναι αληθές, ότι ή εργασία διά την κατασκευήν της προνομιακής, μόλις επί 50 ή 60 ήμέρας κατ' έτος θα γίγνεται, επικρα-

τούς γαλιάνες, ἀλλ' ἢ προπαρασκευῇ τῆς ὕλης, καὶ τὰ λοιπὰ ἀλλὰ ἀναγκαῖα ἔργα θέλουν ἐξακολουθῆ πρακτομαζόμενα ἐπὶ ὅλου τοῦ ἔτους· διότι καὶ τὸ ἔργον τοῦτο δὲν θέλει χροσιμεύσῃ μόνον διὰ τὴν μέλλον καὶ τὰς ἐπερχομένας γενιάς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ παρὸν, καὶ δὲν εἶναι ποσῶς παραδοξὸν μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἔτη νὰ προχρησθῇ τσούτου ἡ ἐργασία, ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ ἀκούοντως ἡ λιμὴν διότι, προύσης τῆς κατασκευῆς τῆς προκυμίας, ἐπυξάνει κατ' ἀνέυδαν πρόδοον καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ λιμένος, καὶ ἐξασφαλιζομένων αὐτῶ τῶν πλοίων, ἐλαττοῦνται καὶ τὰ ἀσφάλιστρα.

Ὅτι ἐγὼ, οὔτε ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, παρατήρησεν ὁ προεβλήσας, ἀντίστημεν εἰς τόσον κοινωνικῆς ἔργον, οἷα ἡ τῆς προκυμίας τῆς Σύρου κατασκευῇ, ἀλλὰ ἐπεμείναμεν μόνον ὡς πρὸς τὴν ἐπιβλάν τῶν φόρων, ὡς λίαν ἐπαχθοῦς, προτείνοντες τὴν ἐλαττωσιν αὐτοῦ κατὰ τὸ ἡμῶν. Τὴν ἐνεσώσαν καταστάσιν τῆς Σύρου, τὴν πρόδοον εἰς τὴν πολιτισμὸν γνωρίζουσαν καὶ ἡμεῖς πάλιν πρότερον καὶ καλλίτερον ἴσως τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ, καὶ ἦτον παντάπασιν ἔξω τοῦ προκειμένου νὰ μᾶς κάμῃ τὸν πανηλικιὸν τῆς Σύρου, εἰς πρὸς δὲ τὰ κατὰ τὰ ἔτη 1847 καὶ 1848 εἰσπραχθέντα ποσὰ διὰ δικαιώματα ὅρου, ἀδείας ἀναχωρήσεως καὶ φάρου, διαβεβαίω ὅτι ταῦτα εἶναι πολλὰ πλεονα τῶν δραγγῶν 38 καὶ 31 χιλιάδων, τὰς ὁποίας ἀνέφερεν ὁ Κ. Ὑπουργός, ὅτι εἰσπραχθέντα κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα.

Δύναμαι νὰ βεβαιώσω τὴν Γερουσίαν, ἐπὶ τῇ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, καὶ ν' ἀποδείξω δι' ἐπισήμων ἐγγράφων τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργείου, παρ' ᾧ διετέλεσα ὡς Ὑπουργός, ὅτι ἡ κατ' ἔτος ποσότης τῶν δικαιωμάτων τούτων εἶναι πολὺ περισσοτέρα τῶν δραγγῶν 25,000, τὰς ὁποίας ἀναφέρει ὁ Ὑπουργός εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου.

Ἐπειδὴ οἱ πρακτορεύσαντες, εἶπεν ἄλλος, ἠγόρευσαν ἀκούοντως ὑπὲρ καὶ κατὰ τοῦ Νομοσχεδίου, ἐγὼ θέλω ἐπιφέρει παρατηρήσεις τινὰς μόνον ὡς πρὸς τὰ ὑπ' αὐτῶν λεγόμενα, ὅσα δὲν νομιζῶ ἰσχυρά.

Ὁ διὰ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου ἐπιβληνόμενος φόρος δὲν τίθεται ἐπὶ τοῦ ὀλίγου ποσοῦ τῆς τιμῆς τοῦ πράγματος, ὡς ἐτέθη διὰ τοῦ Νομοσχεδίου τῆς προκυμίας Πικρίας 5 ἐπὶ τοῖς χιλίοις, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν πλοίων μόνον· διότι, ὅταν τὰ πλοία δὲν καταπίπτουν εἰς ἀσφάλειν λιμένας, δυσκόλως δύνανται ν' ἀσφαλισθῶν ἀπὸ ἐξασφαλιστικῆς ἐταιρείας, καὶ

εὐχερῶς τότε τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ναυτιλία ὀπισθοδρομοῦν καὶ ζημιοῦνται.

Καθ' ὅσον ἡ ἀφορὰ τὰ κατ' ἔτος εἰσπραττόμενα δικαιώματα ἀπὸ τὰ καταπίπτοντα εἰς Σύρον πλοία, μήτε ὁ μέσος ὅρος τῶν 46,000 δραγγῶν εἶναι ἀκριβής, μήτε τῶν 25,000 ἢ 38,000, ἀλλ' ὅλα ὑποθετικά· καὶ ὡς ἐκ τούτου ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργός εἰς μὲν τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν τοῦ πρὸς τὴν Βουλὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου ὑπεβλήσαντο ταῦτα εἰς δραγγ. 25,000, σήμερον δὲ ἀγορεύων, ὥρσι ταῦτα κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1847 εἰς 38,000 δραγγ., κατὰ δὲ τὸ 1848 εἰς 31,000. Ἐάν δὲ μέρος τοῦ προκειμένου φόρου ἐπιβλήωμεν καὶ εἰς τὴν ἐμπορικὴν τάξιν τῆς Σύρου, ὡς εἶπον οἱ πρακτορεύσαντες, καὶ ἐλαττώσωμεν τοὺς ἐπιβληθέντας εἰς αὐτὴν φόρους διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ Νοσοκομείου, καὶ τὴν ἀπάντησιν τῶν δημοτικῶν ἐξόδων, τότε πρέπει ν' ἀνέχωμεν ἄλλως πάλιν φόρους διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ ἀνατορεῖν τούτου καταστήματος καὶ τὴν προμήθειαν τῶν δημοτικῶν ἐξόδων.

Ἡ κατ' ἔτος ἐργασία ἐπὶ τῆς κατασκευῆς τῆς προκυμίας δὲν θέλει εἶσθαι μόνον ἐπὶ 30 ἡμέρας, ὡς ὑπέσθον οἱ πρακτορεύσαντες, ἀλλ' ἐν ὅλῳ τοῦ ἔτους· διότι ἡ περισσοτέρα ἐργασία θέλει γίνεσθαι ἐπὶ τῆς ἔκτας, καὶ ὄχι ἐπὶ τῆς θαλάσσης· εἰς δὲ πρὸς τὴν ἐπιβλάν τῶν φόρων, ὅστις ἔχει ἀμεσὸν συμφέρον ἀπὸ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ λιμένος, ἐκείνος πρέπει καὶ νὰ ὑποστῇ τὸν φόρον τούτον. Ἐπειδὴ δὲ τινώστον αὐτοῦ συμφέρον ἔχει κυρίως ἡ ναυτιλία εἰς αὐτὴν καὶ μόνον πρέπει νὰ ἐπιβληθῇ ἡ διὰ τὴν προκυμίαν τῆς Σύρου φορολογία, ἀδιάρκην δὲ, ἀνὰ τὴν κατασκευὴν ταύτης προστίθεται ὥρελεια εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Νήσου.

Μὴ γεννημένης ἄλλης παρατηρήσεως, καὶ παραινομένης ὑπὸ τοῦ Κ. Προέδρου κερυχθείσης τῆς παρακέραι ἐπὶ τοῦ πρῶτου άρθρου τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου συζητήσεως, ἡ Γερουσία, κατ' ἐρώτησιν τοῦ Προέδρου, παραδέχθη τὸ ἄρθρον τοῦτο παρ' ᾧ φέρει, ὡς ἔχει.

Ἀναγνωσθέντα ἐπειτα τὰ ἄρθρα 2, 3, 4 καὶ 5, ἐγένοντο δεκτὰ, ὡς ἔχουσι, χωρὶς τινος παρατηρήσεως.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ άρθρου 6 καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, περὶ τῆς προσθήκης τῆς λέξεως «εἰρησίας» μετὰ τῶν λέξεων «πάντε» καὶ «ἰσας», παρατήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργός, ὅτι κατὰ γραφικὸν λάθος δὲν ἐτέθη εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἡ λέξις «εἰρησίας», μολονότι οἴκοθεν ἐννοεῖται

ἡ λέξις αὕτη· εἰς τὸ πρὸς ἐκτέλεσιν ὅμως τοῦ προκειμένου Νόμου ἐκδοθησόμενον Β. Διάταγμα ὑπόσχηται νὰ προσθέσῃ, ὅτι αἱ πάντε ἱσαί δόσεις θέλουσι εἶσθαι ἐτήσιαι.

Παρατηρήσαντος τινὸς, ὅτι πρέπει νὰ προστεθῇ ἡ λέξις κτήνη εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο, διότι τότε αἱ δόσεις δύνανται νὰ παραταθῶσιν ἐπ' ἀπειρον, καὶ ἄλλου ἀντιτείνοντος, ὅτι ἐννοεῖται οὐκοῦθεν ἡ λέξις αὕτη, ἡ Γερουσία, κατ' ἐρώτησιν τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη, ὡς ἔχει τὸ 6 ἄρθρον, μετὰ τὴν παρατήρησιν, ὅτι αἱ πάντε ἱσαί δόσεις θέλουσι εἶσθαι ἐτήσιαι, ὡς ὁμολόγησεν ὁ Ἱπουργὸς, καὶ ὡς ὑπεσχέθη νὰ ἀναφέρῃ περὶ τούτων εἰς τὸ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ προκειμένου Νόμου ἐκδοθησόμενον Βασιλικὸν Διάταγμα.

Ἀναγνωσθὲν τὸ ἄρθρον 7, ἐγένετο δεκτὸν, ὡς ἔχει, χωρὶς τινος ἐνστάσεως.

Υποσημασθὲν ἐπὶ τέλους τὸ σύνολον, ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 27 πρὸς 5, ἔχον, ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ Συνεδριάσει τῆς 9 Ἰουλίου ε. ε.

Μετὰ τοῦτο ὁ Κ. Πρόεδρος, κηρύττει τὸ ἀποτέλεσμα, ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν, ἰδίας τὴν ἐρχομένην Πέμπτην, 28 τοῦ παρόντος, ὡς ἡμέραν συνεδριάσεως, πρὸς συζήτησιν τῶν λοιπῶν πρῶτων Νομοσχεδίων.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

(Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ν. Ι. ΜΕΣΗΣ

Σ. ΚΑΔΟΥΓΕΡΟΥΤΑΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς

Ἀθ. Γρηγοριάδης.

Σ. Θεοχάρου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 29 Ἰουλίου 1849, Ἡμεῖς Παρτακτοῦ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 26 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος, προσλαβὼν, ἀντὶ τοῦ κωλυομένου Γραμματέως Κ. Ν. Χρυσόγελου, τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Ἀθ. Γρηγοριάδην, κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 12 ὥραν τῆς Μεσημβρίας.

Τὰ Πρακτικὰ τῆς προλαβούσης ἀναγνωσθέντα, ἐγκρίνονται, μηδεμίαν γενομένην ἐνστάσιν.

Ἀναγνωσθὲν ἔπειτα ἔγγραφον τοῦ Κυρίου Προέδρου τοῦ Ἱπουργικοῦ Συμβουλίου πρὸς τὸν Κ. Πρόεδρον τῆς Γερουσίας, δι' οὗ ἀναγγέλλεται, ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου ε. ε. Υ. Β. Διατάγματος, διόρισεν Ἱπουργοὺς τὸν Κ. Ζ. Ι. Βαλδῆν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ τὸν Κ. Α. Ι. Κρυστέντην ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Κ. Α. Χρηστίδου, ἐπισημασθέντα συγχρόνως καὶ τὴν μείωσιν τοῦ Ἱπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, μέχρις οὗ ὁ Κ. Ζ. Ι. Βαλδῆς ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του.

Ἀπαγγέλλαντος μετὰ τοῦτο τοῦ Κ. Προέδρου τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, προτίθεται εἰς συζήτησιν τὸ περὶ θανάτου ἐξ ἡλιαδων δραχ. εἰς τὸν διωμήχιον Π. Στεφόπουλον Νομοσχέδιον, τοῦ ὁποίου ἀναγνωσθέντος, ἐγένετο δικτὴ ἡ ἀρχή.

Ἀναγνωσθέντα ἔπειτα τὰ ἄρθρα 1, 2, 3 καὶ 4, ἐγένοντο δεκτά, ὡς ἔχουσι, χωρὶς τινος ἐνστάσεως.

Υποσημασθὲν δὲ καὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 23 πρὸς 3, ἔχον, ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ Συνεδριάσει τῆς 9 Ἰουλίου ε. ε.

Προτείνοντος ἐπομένως τῆς συζήτησεως ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου, περὶ ἐπιβολῆς δημοτικῶν φόρων πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ λιμένος Τήνου, ἀνέγνω τις τῶν Κ.Κ. Γραμματέων τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, τοῦ ὁποίου ἡ ἀρχὴ ἐγένετο δεκτὴ.

Ἀναγνωσθέντα ὕστερον τ' ἄρθρα 1, 2, 3, 4, 5 καὶ 6, ἐγένοντο δεκτά, ὡς ἔχουσι, χωρὶς τινος ἐνστάσεως.

Υποσημασθὲν δὲ καὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 24 πρὸς 2, ἔχον, ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ Συνεδριάσει τῆς 9, Ἰουλίου ε. ε.

Προβάτης ὕστερον τῆς Γερουσίας ἐπὶ τῆς συζήτησεως τοῦ Νομοσχεδίου, περὶ ἐπιβολῆς διοδίων ἐπὶ τῶν γεφυρῶν τοῦ Αἰτωλικοῦ, ἐνέγνω τις τῶν Κ.Κ. Γραμματέων τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐκθεσιν τῆς εἰσηγητικῆς Επιτροπῆς, τοῦ ὁποίου ἡ ἀρχὴ ἐγένετο δεκτὴ.

Λαβὼν δὲ τὸν λόγον ὁ εἰσηγητὴς τῆς Επιτροπῆς, παρατήρησεν, ὅτι διὰ νὰ γνωρίσῃ ἕκαστος ἐμπεριστατωμένως τὸ πρᾶγμα, καὶ ποῖον ἀποτέλεσμα θέλει φέρει τὸ προκειμένον Νομοσχέδιον, πρέπει νὰ πληροπορήθῃ τὸ πραγματικὸν τῆς ὑποθέσεως, τὸ ὅποιον διὰ βραχέων θίλω ἤδη ἐκθέσει. Ἡ πόλις τοῦ Αἰτωλικοῦ, κατοικουμένη ἀπὸ ψυχὰς 2,500, ὡς ἐγγιστα, καίται ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ πρὸς μὲν τὸ μεσημβρινὸν μέρος αὐτῆς ἐκτείνεται ἡ θάλασσα μέχρι δύο ὥρων, πρὸς δὲ τὸ

δυτικόν καὶ ἀνατολικόν ἡ ξηρὰ εἶναι πλησίον, καὶ ἐκεῖ ἅπαντες τοῦ Αἰτωλικοῦ οἱ κάτοικοι ἔχουσι τὰ κτήματά των. Πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, ἐπειδὴ ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις δὲν εἶχεν οὐδεμίαν φιλοκαλίαν, οὐτε προθυμίαν εἰς τὴν πρόοδον τῶν κατοίκων, δὲν ὑπῆρχον γέφυραι, ἀλλὰ πλοῖα κατεσκευασμένα ἐπὶ τούτῳ, ἐκ συνεισφορῶν τῶν κατοίκων τῆς πόλεως τοῦ Αἰτωλικοῦ, ἀναλόγως τῆς καταστάσεως ἑκάστον, διὰ τῶν ὁποίων οὗτοι, καὶ μάλιστα οἱ ἐργάται, καὶ ἡ πτωχοτέρα τάξις, εἰσέρχοντο καὶ ἐξέρχοντο πᾶσαι τῆς ἡμέρας χρεὶν τῶν καθημερινῶν καὶ συνεχῶν ἐργασιῶν των. Μετὰ τὴν ἀρξίν τοῦ αὐθιμοῦ Κυβερνήτου, ἀειρέθησαν οἱ κάτοικοι ζητοῦντες τὴν συνδρομὴν τοῦ Δημοσίου εἰς τὴν ἀναγερσιν τῶν γεφυρῶν· ἀλλ' ὁ Κυβερνήτης, πρὶν ἢ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς αἰτίσεως τῶν κατοίκων, διήλθεν ἐπιτόμως κατὰ τὸν Οἰκτωβρίον 1831 τὸ Αἰτωλικόν, ἐπισκέψαν ἐπιτοπίως τὸ μέρος, εἰς τὸ ὅποιον ἤθελον ἀναγεῖσθαι γέφυραι, καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἀναλάβῃ καὶ ἡ Κυβέρνησις μέρος τῶν ἐξόδων, διότι οἱ κάτοικοι, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ των καὶ τῆς καταστάσεώς των, δὲν ἐδύναντο νὰ καταβάλλωσιν ὁλόκληρον τὴν δαπάνην τῶν γεφυρῶν. Ἐπελθόντος ὅμως μετὰ ταῦτα τοῦ θανάτου τοῦ Κυβερνήτου, ἔμεινε τὸ ἔργον ἐκτελεστέον.

Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1835 ἢ 1836, οἱ κάτοικοι τοῦ Αἰτωλικοῦ ἔφεραν ἐργάτας ἐκ Ξαλίου διὰ τὴν προπαρασκευὴν μεγάλων πετρῶν, ἀναγκάσιον εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν γεφυρῶν, καὶ διαφόρους ἄλλους κτίστας· ἔθεσαν τὰς θέσεις τῶν γεφυρῶν, καὶ ὑπελογίσαντο τὰ ἐξόδα τούτων μέχρι τῶν δραχμῶν 55,000, πρὸς εἰσπραξίν τῶν ὁποίων ἐπέβαλλεν εἰς ἑαυτοὺς βραβεῖς ἐτήσιους φόρους, ἤτοι 2 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐρ' ὅλων ἐν γένει τῶν ἐτησίων εἰσυδημάτων των, καὶ 1/2 τοῖς οὐ πάλιν ἐπὶ τοῦ διὰ θαλάσσης ἐνεργομένου παρ' αὐτῶν ἐμπορίου, ἐξ ὧν εἰσπραττόντο κατ' ἔτος ἐπέκεινα τῶν ἐπτά χιλιάδων δραχμῶν. Ἐπειδὴ ὅμως διὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἐργασίας ἀπαιτοῦντο χρηματικὰ τινὰ κεφάλαια, τῶν ὁποίων ἐστεροῦντο οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης, ἀνεγέρθησαν οὗτοι τότε εἰς τὴν ἀντιβασιλείαν, ζητοῦντες, λόγῳ δακνείου, δραχμὰς 30,000 με τόκον 8 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν, τὰς ὁποίας καὶ παρεχώρησεν ἡ Κυβέρνησις. Διὰ τῆς προκαταβολῆς λοιπὸν ταύτης ἤρξατο μὲν ἡ ἐργασία, καὶ ἐπρυχώρησεν ἀρκούντως· ἀλλὰ δυστυχῶς ἔμεινεν ἀτελείωτος· διότι καὶ ἡ Κυβέρνησις μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας ἐλάβε τὸ δανειὸν τῆς, ἐκτὸς μόνον 5,000 δραχμῶν, εἰσέτι καθυστερουμένων, καὶ ἡ προθεσμία τῆς ἐπιβολῆς τοῦ φόρου ἔληξεν· ἔκτοτε ἔμειναν αἱ γέφυ-

ραι, εἰς τὴν ᾗδὴ εὐρίσκονται κατὰστασι, καὶ ἤρξατο νὰ σήπεται καὶ τὸ ξύλινον στρώσιμον αὐτῶν, διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν τοῦ ὁποίου ἀπαιτοῦνται περισσότερα ἐξόδα, ἢ ἂν ἐνίστατο ἐκ λίθων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ προκειμένη ἐργασία, κατὰ τὴν γενομένην ἐκτίμησιν, ἀπαιτεῖ δαπάνην τοῦλάχιστον δραχμῶν 15,000, αἱ ὁποῖαι μετ' οὗ πόλου πρέπει νὰ πληρωθῶσιν εἰς τοὺς ἐργολάβους, ἀμα οὗτοι, ἀνυπακούοντες τῇ ἔργῳ περιωσύν αὐτό, ὡς νυνίξω, ἐντὸς ὀλίγου χρόνου, καὶ μάλιστα εἰς 2,000 δραχμὰς φθάσει τὸ καθάρην εἰσόδημα τῶν ἐπιβληθευμένων διαδίων, τὸ ἥμισυ τῶν ὁποίων θέλει ἐπαρκέσαι εἰς τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῶν γεφυρῶν, διὰ τοῦτο, φρονῶ, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ πραγματοποιηθῇ ὁ προκειμένος Νόμος, καὶ νὰ γίνῃ ἐναρξίς τῆς ἐργασίας, ἀνευ προκαταβολῆς χρημάτων ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ἢ ἐπιβολῆς καὶ ἄλλων φόρων. Εἰς τοιαῦτα μάλιστα κοινωφελῆ ἔργα, δεῖται ἡ Κυβέρνησις οὐ μόνον νὰ συντρέχῃ με δάνεια, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἰδίων τῆς νὰ καταβάλλῃ εἰς τὴν δαπάνην αὐτῶν, καθόσον δια τῶν γεφυρῶν τούτων θέλουσι διέρχεσθαι πᾶσαι καὶ στρατοὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπειδὴ δὲ, μὴ ὑποχρόντων χρημάτων, εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνῃ ἡ ἐργασία, πρέπει ἡ Κυβέρνησις, ὡς ἔχουσα τὴν ὑψηλὴν ἐμπειρίαν ἐπὶ παντὸς δημοτικοῦ ἔργου, νὰ συνεννοηθῇ με τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦ Αἰτωλικοῦ, διὰ νὰ παρατηρήσῃ, ἀν, ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως τῶν χρημάτων διὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἐργασίας, δύναται ἄλλως πως νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ Νομοσχέδιον. Ἐάν ὁ φόρος τῶν διαδίων ἐπιβληθῇ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἐργασίαν καὶ πηνύσῃ τὰς τῶν κατοίκων, θέλει εἶσθαι πολὺ ἐπαρκές· διότι οὗτοι, καὶ χρεὶν ὑγείας, καὶ ἐνεκα τῶν ἐργασιῶν των, πᾶσαι τῆς ἡμέρας διὰ τῶν γεφυρῶν διαβαίνοντες, θέλουσι ὑποκείσθαι, διὰ τὸν φόρον τῶν διαδίων, εἰς συνεχὴ πληρωμὴν ἱκανοῦ χρηματικοῦ ποσού, τοῦ ὁποίου στεροῦνται· εἶναι λοιπὸν δίκαιον νὰ πληρῶνουν οἱ κάτοικοι φόρον καὶ δι' αὐτὴν τὴν ὑγείαν των.

Ἐκαστος γινώσκει, ἀνταγίζεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσπερικῶν Ἱπουργός, τὸ δυσκόλον παντὸς ἐπιχειρήματος, ἀλλὰ, κατὰ τινὰ τὸν εἰπόντα, ἡ ἀρχὴ εἶναι τὸ ἥμισυ παντός. Εὐχὴς ἔργον ἤθελεν εἶσθαι, ἐάν ἡ Κυβέρνησις, εἰς κρείττονα εὐρίσκουμένη οικονομικὴν κατὰστασιν, ᾗδυνάτο ἐξ ἰδίων τῆς νὰ καταβάλλῃ τὰς ἀναγκαίας δια τὰς γεφυράς τοῦ Αἰτωλικοῦ δαπάνας. Δυστυχῶς ὅμως δὲν δύναται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ συνεισφέρῃ εἰς τοιαῦτα κοινωφελῆ ἔργα, καὶ ἄλλα τούτοις ὅμοια, καὶ ὡς ἐκ τούτου, διὰ νὰ συμβῇ βάσει τὸ πρᾶγμα, καθυπέβαλλεν εἰς τὰς βουλὰς τὸ προκειμένον.

Νομοσχέδιον κατ' αίτησιν των κατοίκων του Αιτωλικού. Εάν δέ, εκ των ετήσιως εισπραττομένων εκ των διοδίων δικαιωμάτων, δεν δύναται να γεινή έναρξιν της εργασίας άμέσως, ως είπεν ο προαγορεύσας, άς ανάβληθη αυτή μέχρι πέντε ακόμη έτών, διά να εισπραχθί ικανόν χρηματικόν ποσόν. Είναι μὲν έπαχθής διά τους πτωχούς των κατοίκων του Αιτωλικού ο επιβληθένσας φόρος, ως πολλάκις της ημέρας, και διά την υγείαν των και διά τας εργασίας των, διερχομένους διά των γεφυρών, αλλά γενικής αύτης της φορολογίας, πρέπει να υποκύβουν εις αυτήν και οι ένδεεις, οίτινες δεν επιβαρύνονται μάλιστα και διά τα διαβαίνοντα ζώα. Ανήκοντα εις την καλύτεραν τάξιν των κατοίκων.

Εκ πρὸς μὲν τὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως χρηματικὴν προκαταβολὴν διὰ τὴν έναρξιν τῆς ἐργασίας, κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ προαγορεύσαντος, οὐτε ἐγὼ ἔχω παραγγεῖλαι ἀνωτέραν νὰ παραδεχθῇ ταύτην, οὐτε ἡ Γερουσία, κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος, εἶναι ἀρμοδία νὰ προτείνῃ αὐξήσειν τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ· ἐάν ὅμως κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, παρατηρηθῇ, ὅτι δυσκολεύονται οἱ πτωχοὶ τῶν κατοίκων εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου τῶν διοδίων, τότε δυνάμεθα νὰ ἐπιβέβωμεν μικρὰν τινα τροποποίησιν ὑπὲρ αὐτῶν ἐπὶ τοῦ Νόμου. Ἀλλ' ἔδω, διὰ τί νὰ μὴ εὐχαριστήσωμεν τοὺς κατοίκους, ζητοῦντας ἐπιμόνως τὴν γενικὴν ταύτην φορολογίαν ἐπὶ τῶν διοδίων; Ἐκ πρὸς δὲ τὴν φορολογίαν καὶ τοῦ Δημοσίου διὰ τὰ ἐκείθεν διαβαίνοντα στρατομακὰ τῆς, κατὰ γενικὴν ἀρχὴν, οὐτε τὰ κτήματα οὐτε τὰ πρόσωπα τοῦ Δημοσίου φορολογοῦνται, ὡς ὑπάρχοντα διὰ κοινὴν ἀνάγκην.

Δὲν πρόκειται περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔργου, ἀντιπαρετέθησεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ἀλλὰ περὶ τοῦ τέλους σχεδὸν αὐτοῦ διότι μόνον μία λιθόστρωσις τῆς ζυλίνης γεφυρᾶς ἀπαιτεῖται· τὰ δὲ φορολογούμενα διὰ τὴν διάβασιν τῶν ζώων δὲν ἀνέχουσιν, ὡς ἀνέφερον ὁ πρὸςκλησας Κ. Ἰπουργός, εἰς τὴν ἀνωτέραν τάξιν τῶν κατοίκων τοῦ Αἰτωλικοῦ, ἀλλὰ μάλιστα εἰς τὴν πενιχράν διότι ὅλα τὰ ζώα ἀνέχουσιν εἰς τοὺς ἀγῶγιάτας, οἵτινες δι' αὐτῶν ἀπαντῶσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα· ὥστε ὅλος σχεδὸν ὁ φόρος τῶν διοδίων ἐπιβάλλεται κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν πτωχὴν τάξιν, ἡ ὁποία διὰ τοῦτο πολλὰ θέλει κάμει παράπονα· ὡς πρὸς δὲ τὴν προταθείσαν ἀναρμοδιότητα τῆς Γερουσίας περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου χρηματικῆς προκαταβολῆς, κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος, νομίζω, ὅτι

δύναται ἡ Γερουσία νὰ κάμῃ τὴν ταυτέαν πρότασιν ὡς μὴ ἀφορώσας τῆς κατὰβολῆς ταύτης προσωπικὴν ἀλλὰ γενικὴν ὄφελος· ἐάν, κατὰ τὸν Ἰπουργόν, οἱ στρατοὶ τῆς Κυβερνήσεως διερχόνται διὰ τῶν γεφυρῶν ταύτων, διὰ δημοσίαν ἀνάγκην διαβαίνοντες, τότε πρὸς τί νὰ μὴ φορολογῶνται καὶ οὗτοι, ἢ νὰ μὴ συνδράμῃ χρηματικῶς καὶ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸ κοινωφελὲς ταῦτο ἔργον;

Περαιῶν τὸν λόγον μου, δὲν ἐπιμένω εἰς τὴν μὴ παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, ἀλλὰ παρατηρῶ, ὅτι εἶναι ἀδύνατον τοῦτο νὰ ἐκτελεσθῇ, μὴ ὑπαρχόντων χρημάτων· διότι εκ τῶν ετήσιως εισπραττομένων εκ τῶν διοδίων, τὰ ὅποια μόλις ὑπολογίζονται μέχρι 2,000 δραχμῶν, τὸ μὲν ἡμῖν θέλει χρησιμεύσει εἰς τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῶν γεφυρῶν, τὸ δὲ ἄλλο ἡμῖν θέλει παρακατατίθεσθαι, μέχρις οὗ αὐξηθῇ τὸ κεφάλαιον, καὶ κατὰ τὴν δι' αὐτοῦ ἐρικτὴ ἡ ἐργασία· ὥστε πολλὰ θέλουσι παρῆλθῃ ἔτι διὰ τὴν έναρξιν τῆς ἐργασίας.

Μὴ γενομένης ἄλλης παρατηρήσεως, ἡ Γερουσία, κατ' ἐρώτησιν τοῦ Κ. Προέδρου, ἀπεφασίσατο νὰ παραδεχθῇ μὲν τὸ Νομοσχέδιον, ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, νὰ συστήσῃ δὲ τὰς παρατηρήσεις τοῦ προαγορεύσαντος εἰσηγητοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς, καθὼς καὶ τὰς ἐν τῇ ἐκ ἐστὶ αὐτῆς ἐνδιαλαμβανόμενας παρατηρήσεις εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διὰ νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τὰς ἐπιτεπίους δημοτικὰς ἀρχὰς τοῦ Αἰτωλικοῦ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου.

Αναγνωσθέντα ἔπειτα τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, 5 καὶ 6, ἐγένετο δεκτὰ, ὡς ἔχουσιν, ἄνευ τινὸς ἐνστάσεως.

Ψηφισαμένη ἐπὶ τέλους καὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 23 πρὸς 3, ἔχον, ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς 9 Ἰουλίου ε. ε.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλασε τὴν Συνεδρίαν περὶ τὴν 2 ὥραν Μ. Μ. ἀπαγγελίας, ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης Συνεδριάσεως, τὴν συζητήσει τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Ν. Ι. ΜΕΞΗΣ

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγελλος

Ἰ. Γρηγοριάδης.

Τῆς 3 Αὐγούστου 1849. Ἡμέρα Τετάρτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἡμερησίου κατ'ἀρχὴν τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 27 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος προσλαβὼν ὡς Γραμματεῖα τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Ἀθ. Γρηγοριάδην, ἀντὶ τοῦ Γραμματέως Κ. Σ. Βιοχαροπούλου, ἀπόντος, κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ Πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως, ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται, μηδεμίαν ἐνστάσεως γενομένην.

Ἀπαγγελλαντος ἔπειτα τοῦ Κ. Προέδρου τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, προστίθεται εἰς συζήτησιν ἡ ἐκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς. Ἀναγνωσθεῖσα ἐπομένως ἡ ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 100, 112, 117, καὶ 118 ἀναφορῶν γνωμοδότησις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐγένετο δεκτὴ.

Ἀναγνωσθεῖσης τῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 131 ἀναφορᾶς γνωμοδότησεως τῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος βιβλίον, εἰπέ τις τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν, πραγματοποιούμενον περὶ τῶν μέστων, τῶν δυναμένων νὰ προφυλάξωσι τὸν λαὸν ἀπὸ τῆν φθοροποιῶν νόσον τῆς χολέρας, τῇ ἐπαπειλοῦσαν τὴν Εὐρώπην ὅλην, εἶναι λίαν ἐπιωφελὲς καὶ σωτήριον τοῦτο ἀναγνωρίσασθαι καὶ ἡ Βουλὴ, ἀπαράσσει ν' ἀγορασθῶσι, καὶ νὰ σταλῶσιν εἰς τοὺς διαφόρους δῆμους 1000 σῶματα. Τὸ ἐπιωφελὲς τοῦ βιβλίου τούτου ἐπίσης καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ ἀναγνωρίσασα, καὶ θεωρήσασα, ὅτι τὰ ἀγορασθέντα παρὰ τῆς Βουλῆς σῶματα δὲν ἐπαρκούν διὰ νὰ εὐρίσκωνται πάντε τουλάχιστον εἰς ἑκάστον δῆμον, ἐπρότεινε τὴν ἀγορὰν τριακοσίων εἰσέτι σωματίων.

Δὲν εἶναι ἐκ τῶν καθήκοντων τῆς Γερουσίας, ἀντέταξεν ἄλλος, ν' ἀγοράζῃ οἰαδήποτε βιβλία, καὶ νὰ τ' ἀποστείλῃ εἰς τοὺς δῆμους· διότι μόνον ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ κάμῃ τοῦτο, ἀφοῦ πραγματοποιημένος πεισθῇ περὶ τῆς ὠφελείας αὐτῶν.

Εἰπόντος τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν, ὅτι μόνον τὸ Ὑπουργεῖον εἶναι ἀρμόδιον ν' ἀποφανθῇ περὶ τῆς χρησιμότητος ἢ μὴ τοῦ προκειμένου βιβλίου, καὶ περὶ τῆς ἀποστολῆς του εἰς τοὺς διαφόρους δῆμους διὰ δημοσίας δαπάνης, καὶ ὅτι τὰ Νομοθετικὰ σώματα κατὰ τὸ Σύνταγμα, δὲν πρέπει ν' αὐξάνουν τὰ ἐξόδα τοῦ προϋπολογισμοῦ, δὲν δύναται ἡ Γερουσία, παρατήρησεν ἄλλος τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν, νὰ κάμῃ οὐδεμίαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπόφασιν, μόνον δὲ τὸ Ὑπουργεῖον

εἶναι ἀρμόδιον, ἀκούσαν τὴν γνώμην τοῦ ἱεροσυνεδρίου, νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἀντιτάξαντος δ' ἄλλου, ὅτι ἡ Γερουσία πρέπει ν' ἀποφανθῇ, ἂν παραδέχεται, ἢ μὴ, τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐρωτηθεῖσα παρὰ τοῦ Κ. Προέδρου, ἀπεφανθῇ ἀπορατικῶς.

Ἀναγνωσθεῖσα μετὰ ταῦτα ἡ γνωμοδότησις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 132, 157, 154, 161, καὶ 164, ἀναφορῶν, ἐγένετο παραδεκτὴ.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἀνέγνω τὴν αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν τοῦ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑποβληθέντος προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1849, καθὼς καὶ τὰ περὶ ἐσόδων καὶ ἐξόδων Νομοσχέδια, καθοποβαλὼν καὶ ἅπαντα τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, καὶ τοὺς σχετικούς πίνακας τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ὅπως εἰρηπολογηθῶσιν παρὰ τῆς Βουλῆς· ἡ μνησθεῖσα δ' ἐκθεσις καὶ τὰ Νομοσχέδια τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἔχουσιν, ὡς ἐπεται·

ΕΚΘΕΣΙΣ.

Ἐπὶ τοῦ Γενικοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν Ἐσόδων καὶ Ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὴν χρῆσιν 1849.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ἐκπληρῶν τὴν δοθεῖσάν μοι παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐντολήν, ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν τὸν Γενικὸν τοῦ Κράτους Προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων διὰ τὸ ἐνεστώδες ἔτος 1849, ὅπως παρὰ τῆς Βουλῆς ἤδη συζητηθεὶς ἐψηφίσθη.

Τὰ δύο περὶ ἐσόδων καὶ ἐξόδων Νομοσχέδια συνοδεύονται μὲ τὸν Γενικὸν Πίνακα τοῦ Προϋπολογισμοῦ, μὲ ἐπτά ἰδιαιτέρας ἐκθέσεις τῶν διαφόρων Ὑπουργείων καὶ μὲ τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, τὰ ἀναγκάσματα εἰς τὸν ἰδιαιτερον Προϋπολογισμὸν ἑκάστου.

Εἰς τὰς ἰδιαιτέρας ταύτας ἐκθέσεις ἀναπτύσσονται αἱ τροπολογίαι, τὰς ὁποίας ὑπέστη ἐν τῇ Βουλῇ ὁ ἰδιαιτερος ἑκάστου Ὑπουργείου προϋπολογισμὸς, τῶν ὁποίων παρεκατέθεσα εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Γερουσίας ἱκανὰ ἀντίτυπα. Ἀπορῶντων ἐπομένως τὰς περιττὰς ἐπαναλήψεις, περιορίζομαι νὰ σᾶς ἐκθέσω ἐν συνόψει·

1) Ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων οὐδεμίαν ἔλαβε τροπολογίαν κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν, καὶ ἐμφαίνει ὀλίγον ποσὸν τῶν ἐσόδων δραχ. 19,411,429: 34.

Πρακ. Γερουσίας (Περίοδος Β', Σύνοδος Β').

2) Ότι ο προϋπολογισμός των εξόδων, φέρων αρχικώς ὀλίγον ποσόν των πιστώσεων δραχ. 19,411,429 : 34, παρουσιάζει, τροποποιηθείς κατά τὰς ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεις, ὀλίγον ποσόν δραχμ. 19,640,173 : 51, ὥστε, παραβετομένων τῶν ἐσόδων πρὸς τὰ ἐξόδα, παρουσιάζεται ὑπέρβασις τῶν τελευταίων κατὰ δραχμὰς 228,744 : 17. Ἡ ὑπέρβασις αὕτη θέλει καλυφθῇ διὰ συμπληρωτικῶν τῶν ἐσόδων νόμου, σχέδιον τοῦ ὁποίου κατ' αὐτὰς θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν. Διὰ τὰ μὴν ὑποτεθῇ δὲ, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον προτίθεται νὰ ζητήσῃ νέων φόρων ἐπιβολὴν ἢ ἐκτάκτους τινὰς πόρους, προλαμβάνων νὰ σὰς γνωστοποιήσῃ, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον θέλει ἀπαλλάξει τὴν αὐξήσει τοῦ προϋπολογισθέντος ποσοῦ τῶν ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς επικαρπίας, διότι τὰ μέχρι τοῦδε γνωστὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων, εἶναι λίαν εὐάρεστα καὶ ἐπιτρέπουν τὴν ταυτὴν αὐξήσειν.

Ἄλλως τε παρατηρῶ, ὅτι καὶ ἡ τοιαύτη τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἰσορροπία εἶναι μάλλον τυπικὴ, διότι πολλὰ τῶν χορηγηθεισῶν πιστώσεων δὲν θέλουν ἐξαντληθῇ, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἐτέρῳ ὅλκι αἱ προσπάθειαι τοῦ ὑπουργείου τείνουν εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῶν προϋπολογιζομένων ἐσόδων, καὶ τοῦτο ἐλπίζεται νὰ κατορθωθῇ διὰ τῆς αὐστηρᾶς ἐπιτηδεύσεως εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν ταμιακῶν εἰσπρακτόρων, τῶν ταμιῶν καὶ τῶν λοιπῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, διὰ τῆς ἐγκαίρου βεβαιώσεως τῶν φόρων, καὶ τελευταίον διὰ τῆς καταλλήλου τῶν προσώπων ἐλλογῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Αὐγούστου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ο Θ Ω Ν
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΒΑΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἀκόλουθον Νομοσχέδιον, ὅπως ἐληρήσθη ἤδη παρὰ τῆς Βουλῆς, θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηρυχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Αὐγούστου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1849.

Ψηφισάμενοι δημοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1. Τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν ἀπὸ δημοσίων κτημάτων καὶ νομιματικῶν προσόδων, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν εἰσοδημάτων τῶν εἰδικώτερον ἀπαριθμουμένων εἰς τὴν ἐπισυντημένον πίνακα τῶν ἐσόδων, καὶ τὰ προσκολλημένα εἰς αὐτὸν ἀναλυτικὰ φύλλα, θέλει ἐξακολουθήσῃ ἡ εἰσπραξις κατὰ τὸ 1849 ἔτος, δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων καὶ Διαταγμάτων, καὶ τῶν ἐκδοθησομένων περὶ τῶν ἐσόδων Νόμων.

Ἄρθρον 2. Τὰ ἐξόδα τῆς χρήσεως 1849 ὑπολογίζονται εἰς δραχμὰς δέκα πέντε ἑκατομμύρια, πεντακοσίας ἐξοδικήκοντα πέντε χιλιάδας, ἑνεακοσίας πεντήκοντα πέντε, καὶ λεπτὰ ἐξοδικήκοντα ἑξ. ἀριθ. 15,575,955 : 76· προστίθενται δὲ εἰς ταῦτα αἱ προκαταβολαὶ τῶν τριῶν δυνάμεων ἐκ δραχμῶν τριῶν ἑκατομμυρίων, ὀκτακοσίων τριῶν πέντε χιλιάδων, τετρακοσίων ἐξοδικήκοντα τριῶν, καὶ λεπτῶν πεντήκοντα ὀκτὼ, ἀριθ. 3,835,473 : 58 κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ πίνακι τῶν ἐσόδων ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἀνέλκουν εἰς τὴν χρέσιν τοῦ 1849 τὰ ἐξόδα ἐκεῖνα, ὅσα παράγονται ἐντὸς τοῦ ὁμωνύμου αὐτῆς ἔτους.

Ἄρθρον 3. Ἡ διάρκειά τῆς χρήσεως 1849 παρατείνεται μεχρι τῆς 31 Οκτωβρίου 1850. Τὰ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἰσπραττόμενα ἐξ αὐτῆς ὑπόλοιπα, καταλογίζονται εἰς τὰ ἐξόδα τῶν ἐπομένων ἐτῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐνεργεῖται ἡ εἰσπραξις, σημειοῦνται δὲ ἐν εἰδικῷ κεφαλαίῳ, ἐπιγραφόμενα α ἑξόδα κλεισμένων χρήσεων. ρ

Ἄρθρον 4. Τὰ περὶ λογοδοσίας τῶν ἐσόδων κατὰ τὴν χορῆσιν καὶ ἐνιούσιον διαχείρισιν κανονίζονται διὰ τοῦ περὶ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1849 νόμου.

Ἄρθρον 5. Παντὸς φόρου ἢ δικαιώματος ἄλλου, παρὰ τὰ ἐν τῷ άρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Νόμου κυρωθέντα ἀπαγορεύεται ἡ εἰσπραξις, τιμωρεῖται δὲ ἐπὶ καταπίεσει πᾶς ὑπάλληλος, εἴτε διατάξας, εἴτε ἐνεργήσας τὴν εἰσπραξίν χωρὶς νὰ ἀπαιτῆται πρὸς καταδίωξιν ἰδιαιτέρα ἀδεία τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς· ἐπιφυλαττομένης δὲ προσέτι καὶ τῆς ἐντὸς πενταετίας ἀγωγῆς, πρὸς ἀποζημίωσιν κατὰ τοῦ πλημμελήσαντος ὑπαλλήλου.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς

Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν.

ΕΛΛΗΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἀκόλουθον Νομοσχέδιον, ὅπως ἐψηφίσθη ἤδη παρὰ τῆς Βουλῆς, θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἀυγούστου 1849.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1849.

Ψηφισάμενοι ὁμαρμόνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1. Τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1849 προσδιορίζονται εἰς δραχμὰς δέκα ἑννέα ἑκατομμύρια, ἑξακοσίας τεσσαράκοντα χιλιάδας, ἑκατὸν ἐβδομήκοντα τρεῖς, καὶ λεπτά πενήκοντα ἓν, ἀριθ. 19,640,173 : 51 καὶ διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο χορηγοῦνται εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς πιστώσεις, καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν ἐπισυννημμένον γενικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων, καὶ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν προσηρτημένων εἰς αὐτὸν ἐιδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν Ὑπουργείων ὡς ἐφεξῆς.

Α'. Εἰς χρέος δημόσιον, ἥτοι εἰς τόκους καὶ χρεολύσιον τοῦ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν Δυνάμεων δανείου

δραχμὰς 3,835,473:58

Εἰς προμήθειαν καὶ ἄλλα ἐξόδα αὐτοῦ 50,376:42

Εἰς ἀπόδοσιν τῶν προκαταβολῶν τῶν 3 Δυνάμεων 1,278,491:20

Εἰς ἀπόδοσιν τοῦ δανείου Ἐννάρδου 184,272

Εἰς τόκους αὐτοῦ κλπ. 15,000

Εἰς τόκους ἐσωτερικοῦ χρέους 4,750

Εἰς συντάξεις 394,749:12

Μεταφέρεται 5,763,112:39

Ἐκ μεταφοράς 5,763,112:32

Β'. Εἰς τὴν Βασιλικὴν χορήγησιν 1,000,000

Γ'. Εἰς ἀποζημιώσεις τῶν Βουλευτ. Σωμάτων 580,000

Δ'. Εἰς τὴν γενικὴ ὑπηρεσίαν τῶν Ὑπουργείων, τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων 318,545:25

Τῆς Δικαιοσύνης 1,166,374:10

Τῶν Ἐσωτερικῶν 1,740,630:03

Τῶν Ἐκκλησιαστ. καὶ τῆς δημ.

Ἐκπαιδεύσεως 878,619:45

Τῶν Στρατιωτικῶν 4,678,371:71

Τῶν Ναυτικῶν 1,265,898:78

Τῶν Οἰκονομικῶν 504,490:23

10 552,929:55

Ε'. Εἰς τὰ ἐξόδα Διοικήσεως Ἐπιστάσεις καὶ εἰσπραξέως τῶν φόρων 1,493,795:09

ΣΤ'. Εἰς διαφόρους πληρωμὰς 250,336:55

Τὸ ὅλον δραχ. 19,640,173:51

Ἀνήκουν δὲ εἰς τὴν χρῆσιν ἑκάστου ἔτους τὰ ἐξόδα μόνον ἐκείνα, ὅσα ὀφείλονται δι' ὑπηρεσίας ἐκτελεσθεῖσας, ἢ διὰ πράγματα χορηγηθέντα ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ ἔτους.

Ἄρθρ. 2. Τὰ ἐνδιχαμεινόμενα εἰς τὸ ἄρθρ. 1 ἐξόδα θέλουν πληρωθῇ ἐκ τῶν κυρωθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως 1849, ἀναπληρούμενα ὡς πρὸς τὴν ἐτησίαν διαχείρισιν διὰ τῶν ὑπολοίπων τῶν προγενεστέρων χρήσεων, τὰ ὅποια δὲν διετέθησαν εἰς πληρωμὴν ἐξόδων τῶν ἐτῶν ἐκείνων.

Ἄρθρ. 3. Αἱ ἀνωτέρω χορηγούμεναι πιστώσεις θέλουν διανεμεσθαι καθ' ἑκάστην μῆνα, καὶ τίθεσθαι κατὰ λόγον τῶν ἀναγκῶν, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ὑπουργῶν δυνάμει Βασιλ. Διαταγμάτων, πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, τῶν στηριζομένων εἰς τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους, Β. Διάταγματα καὶ Κανονισμούς.

Ἄρθρ. 4. Οἱ Ὑπουργοὶ δὲν δύνανται δι' ὁποιοῦδήποτε ἐιδικοῦ πόρου ν' αὐξήσωσι τὸ ποσὸν τῶν προσδιορισθειῶν διὰ τὰ ἐξόδα τῆς ὑπηρεσίας τῶν πιστώσεων. Ἐὰν ἐπομένως κινητὰ ἢ ἀκίνητα εἰς τὴν διάθεσιν τῶν εὐρισκόμενα, πωληθῶν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1849, τὸ τίμημα αὐτῶν θεωρεῖται ὡς δημόσιον ἐσοδον, καὶ καταλογίζεται εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Εἰς τὰ ἐξόδα ἐπίσης καταλογίζονται τὰ ἐπιστρεφόμενα χρήματα διὰ πληρωμὰς ἐν-

ταλμάτων, ακαταλλήτως, ή κατά λάθος εκδοθέντων, όταν ή επιστροφή αὐτῶν γίνεται μετά τὸ κλείσιμον τῆς ἀγκυρώσεως χρήσεως, ή όταν δὲν παρουσιάζεται ἀνάγκη ἐπαναφορᾶς τοῦ πασοῦ αὐτῶν, εἰς τὰς πιστώσεις τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 5. Ἡ διάρκειά τῆς χρήσεως 1849, παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους, ὅποτε κλείνεται ὁριστικῶς τὰ βιβλία τῶν ἐξόδων ὅλων τῶν Ὑπουργείων, καὶ θεωροῦνται ἄκυρα τὰ παρ' αὐτῶν ἐκδοθέντα, μὴ πῶ δὲ πληρωθέντα ἐντάλματα.

Ἄρθρ. 6. Αἱ διὰ τῶν ἐτήσιων προϋπολογισμῶν, εἴτε καὶ δι' εἰδικῶν νόμων χρησιμοποιεῖται πιστώσεις, διὰ δημόσια ἔργα καὶ γενικὰ βοηθήματα, ἰσχύουν, μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων, διὰ τὰ ὅποια ἐχορηγήθησαν. Τὰ κατὰ τὸ τέλος ἐκαστοῦ ἔτους μένοντα διαθέσιμα ὑπόλοιπα τῶν τοιούτων πιστώσεων μεταδιδάσκονται αὐτεπαγγελτικῶς εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἐπομένου ἔτους. Τὰ Ὑπουργεῖα ὀφείλουσι νὰ παρουσιάζωσι μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ, καὶ λογαριασμὸν ἰδιαίτερον τῶν δαπανηθέντων δι' ἐν ἐκαστον τῶν ἐπιμελείᾳ αὐτῶν ἐκτελουμένων δημοσίων ἔργων, ἀπὸ τῆς ἐναρξέως μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 7. Ἐκαστος Ὑπουργὸς ὀφείλει ἐντὸς τῶν πρώτων 15 ἡμερῶν τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1850 νὰ συντάξῃ, καὶ κοινοποιήσῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς χρήσεως 1849. Ἐντὸς δὲ τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1851, τὸν ὁριστικὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως ταύτης, διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν χρηρηγισμῶν αὐτοῦ πιστώσεων.

Ἄρθρ. 8. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1850 τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, διὰ τὸ ἔτος 1849, καὶ τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς χρήσεως 1849, καὶ χάριν πληροφoρίας νὰ υποβιβάσῃ αὐτοὺς εἰς τὰς Βουλὰς, μετὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 ἐνδιαλαμβανομένων προσωρινῶν καταστάσεων τοῦ Ὑπουργείου, ἐντὸς δὲ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1851, ὀφείλει νὰ ἔχῃ συντεταγμένον καὶ τὸν ὁριστικὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως 1849, ὅστις πάλιν μετὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 διαλαμβανομένων ὁριστικῶν ἀπολογισμῶν τῶν διαφόρων Ὑπουργείων, θέλει υποβιβάσῃ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς τὰς Βουλὰς, διὰ νὰ ἐκδοθῇ ὁ κυρτὸν τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως 1849 Νόμος.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμεῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς

Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐκ τῆς ἀναγνωσθείσης τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ ἐκθέσεως, εἰπέ τις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ἐξήχηται, ὅτι ὑπάρχει ὑπέρβασις τῶν ἐσόδων ὡς πρὸς τὰ ἐσοδα, τὴν ὁποίαν προέβλεπε νὰ καλύψῃ διὰ συμπληρωτικῶν Νόμων, ἀπὸ ὑπολογιστῆ τὰ ἐσοδα κατὰ τὴν πραγματικὴν αὐτῶν ἀξίαν, ἥτις κατ' ἀρχὰς ἦτον ἀγνώστως, ὡς ἀγνώστων ὄντων καὶ τῶν αποτελεσμάτων τῆς ἐφετμῆς ἐφορίας. Ἀλλ' ἀντὶ νὰ κατηγνῆται τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἀξήσῃ τὰ εἰσοδήματα, εἶναι συμφερότερον καὶ λισιτελέστερον εἰς τὸν λαὸν νὰ ἐλαττώσῃ τὰς δαπάνας τοῦ Κράτους.

Ἐπειδὴ μετὰ τὴν εἰσχωρὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀντέταξεν ὁ Κ. Ὑπουργός, ἐπαρουσιάσθη ἀναπόφευκτος ἀνάγκη ἐσόδων, τὴν ὁποίαν ὁ προϋπολογισμὸς δὲν προείδεν, ἀπαιτεῖτο νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὸν Γ. προϋπολογισμὸν ἕνικα τούτου ἐγένεεν ἡ φαινόμενη ὑπέρβασις τῶν ἐσόδων, ἥτις θέλει καλυφθῇ διὰ συμπληρωτικῶν τῶν ἐσόδων Νόμων. Περί δὲ τῆς ἐλατώσεως τῶν ἐσόδων, τὴν ὁποίαν συσταίνει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὁ ἐντιμὸς Γερουσιαστὴς, δυνάμεθα νὰ τὸν βεβαιώσωμεν, ὅτι τὴν ἐλατῶσιν ταύτην ἐπέφερε τὸ Ὑπουργεῖον, ὅσον ἦτον δυνατόν· δὲν δύναται ὅμως ν' ἀποφύγῃ καὶ τ' ἀπολύτως ἀναγκαστῇ ἀνευ διαλύσεως τῆς ὑπηρεσίας· ὅτι δὲ οὐδὲν ἐσοδὸν εἶναι περιττὸν, θέλει ἐννοήσῃ ὁ Κ. Γερουσιαστὴς ἐκ τῆς εἰς τὰ καθ' ἑκάστα τοῦ προϋπολογισμοῦ συνητήσεως.

Ὅταν οἱ ΚΚ. Ὑπουργοὶ ἀντεπέφερον ὁ προλαλήσας, περικύβητος πάντοτε τὰς αὐτάς, καὶ ἐπὶ πλείους ἀπολύτους ἀνάγκας, ποτὲ τὰ ἐσοδα, ὅσα καὶ ἂν ἦναι, δὲν θέλουσιν ἰσορροπῆσαι μὲ τὰ ἐξοδα.

Εἰπόντος τέλος ἄλλου, ὅτι πᾶσα περαιτέρω περὶ τοῦ προκειμένου συζήσεως καὶ παρατήρησις, ὡς ἀνήκουσα εἰς τὴν καθ' ἑκάστα τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησιν, εἶναι ῥῆθι περιττή, ἡ Γερουσία κατ' ἐρώτησιν τοῦ Κ. Προέδρου, ἀπεφάσισε νὰ ἡ Γερουσία κατ' ἐρώτησιν τοῦ Γενικοῦ προϋπολογισμοῦ, τὰ δύο τυπωθῇ ἡ ἐκθεσις ἐπὶ τοῦ Γενικοῦ προϋπολογισμοῦ, τὰ δύο τυπωθῇ ἡ ἐκθεσις ἐπὶ τοῦ Γενικοῦ προϋπολογισμοῦ, τὸν τε ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ὁ Γενικὸς πίναξ τοῦ Νομοσχεδίου, τῶν τε ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ὁ Γενικὸς πίναξ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὁ εἰδικὸς πίναξ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ οἱ Γενικοὶ πίνακες τῶν λοιπῶν Ὑπουργείων, ἐκ τῶν ὁποίων ἀπάντων δύνανται νὰ ἐξαχθῶσιν αἱ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐπιανεχθείσαι τροπολογίαι ἀπὸ δε διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς ΚΚ. Γερουσιαστάς, νὰ συνέλθωσι τὰ

τιμήματα, καὶ νὰ διορίσωσιν ἐπιτροπὴν πρὸς σύνταξιν τῆς ἀπαιτουμένης ἐκθέσεως.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν, ἀναγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Πρακτικῶν.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Ν. Ι. ΜΕΣΗΣ.

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγελος

Ἀθ. Γρηγοριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 41 Ἀυγούστου 1849, ἡμέρᾳ Πέμπτῃ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 27 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος, παραλαβὴν ὡς προσωρινὸν Γραμματεῖα τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Ἀθ. Γρηγοριάδην, ἀπόντος τοῦ Γραμματέως Κ. Σ. Θεοχαροπούλου, κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως περὶ τὴν 11 καὶ 1/2 ὥραν Π. Μ.

Τὰ Πρακτικά τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως, ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται. μηδὲν μὲν γενομένης ἐνστάσεως.

Ἀναγνωσθεισῶν ἐπειτὰ ἀναφορῶν τῶν Γερουσιαστῶν Κυρίων Σ. Τρικούπη, καὶ Γ. Κουντουριώτου, ἐξαιτουμένων παράτασιν τῆς εἰς αὐτοὺς δοθείσης ἀδείας, τοῦ μὲν πρώτου μέχρι πρώτης Σεπτεμβρίου, τοῦ δὲ δευτέρου μέχρι τέλους τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Γερουσία παρεδέχθη μὲν τὴν αἴτησιν τοῦ πρώτου, εἰς δὲ τὸν δεῦτερον παρεχώρησε παράτασιν μέχρι τῆς 10 Σεπτεμβρίου.

Ἐπομένως ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργός ἀνέγνωσε Νομοσχέδιον, ἀφορῶν τὴν κατάργησιν τῆς κανονικῆς κρατήσεως ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν Ναυτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν, καὶ τὴν ἐπὶ τούτου αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν, ἔχοντα, ὡς ἑπεται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν

Ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1843 Β. Διατάγματος ἐπιβληθεῖσα κράτησις ἐπὶ τοῦ μισθοῦ ὄλων ἐν γένει τῶν ὑπαλλήλων

τοῦ Κράτους, ἐπαυσε νῦν πρὸ καιροῦ, καθόσον ἀφορᾷ διαφόρους δημοσίους ὑπαλλήλους, τῶν ὁποίων ὁ μισθὸς προσδιορίσθη διὰ νέων νόμων, εἰς μόνους δὲ τοὺς κλάδους τῆς Ναυτικῆς καὶ Στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἐξακολουθεῖ νὰ ἐνεργῇται.

Ἡ ἐξακολουθήσις αὕτη τῆς κρατήσεως ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν Ναυτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν, μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς διὰ τοὺς πολιτικούς ὑπαλλήλους, ἦτον ἐπόμενον νὰ ἐπιφέρῃ δίκαια παράπονα ἐκ μέρους τῶν πρώτων.

Οἱ ὑποφαινόμενοι ὕπουργοι, θεωροῦντες, ὅτι ἡ εἰρημένη κρᾶσις ἐνομοθετήθη εἰς περιστάσεις δυσχερέστερας, ὅτι τὰ νομοθετικὰ σώματα εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν μισθῶν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων κατήργησαν αὐτὴν, καὶ ἐπομένως, ὅτι ἡ ἐξακολουθήσις αὐτῆς ἐπὶ τοῦ μισθοῦ μόνον τῶν Ναυτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν φέρει ἀνισότητα μεταξὺ τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, παρουσιάζομεν τὸ παρὸν Νομοσχέδιον, ἀφορῶν τὴν κατάργησιν τῆς κανονικῆς κρατήσεως καὶ ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν Ναυτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν.

Τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο ἐπελήρυσθη ἤδη παρὰ τῆς Βουλῆς, ἐλπίζομεν δὲ, κύριοι Γερουσιασταί, ὅτι θέλει τύχει τῆς ἐπιψηφίσεως καὶ ὑμῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἰουλίου 1849.

Οἱ Ὑπουργοί

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ν Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιφορτίζομαι τοὺς ἡμετέρους Ὑπουργούς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν νὰ παρουσιάσωσι τὸ παρὸν Νομοσχέδιον εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ νὰ ὑποστηρίξωσιν αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α. Ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1843 Β. Διατάγματος ἐπιβληθεῖσα προσωρινῶς κράτησις ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁμοιστάθμων ὑπαλλήλων τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ παύει, ἀρ' ἥς ἡμέρας κυρωθῇ ὁ παρὸν Νόμος.

Β'. Περὶ τῆς διαθέσεως τῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ

31 Μαρτίου 1843 Β. Διατάγματος μέχρι της κυρώσεως του παρόντος Νόμου κρατηθέντων, θέλει καθυποβληθῇ ἰδιαίτερον Νομοσχέδιον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ άρθρου 5 τοῦ εἰρημένου Β. Διατάγματος.

Γ'. Οἱ ἡμέτεροι Ὑπουργοὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν θέλουν ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Ἰουλίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΙΗΣ Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ.

Ἀπερσισθὲν νὰ τυπωθῇ, καὶ συνελθόντα τὰ Γνήματα νὰ διορίσωσιν ἐπιτροπὴν πρὸς συντάξιν τῆς ἀπαιτουμένης ἐκθέσεως.

Μετὰ τοῦτο ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός ἀνέγνω ὡσαύτως Νομοσχέδιον περὶ διμήνου πιστώσεως διὰ τὰ ἐξόδα τοῦ Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου ε. ε. καὶ τὴν αἴτιον οὔκην ἐπὶ ταύτῃ ἐκθεσιν, ἔχοντα, ὡς ἑπείτα.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

ὑποβάλλω κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν ἐπιμέλειαν ὑμῶν Νομοσχέδιον περὶ διμήνου πιστώσεως διὰ τὰ ἐξόδα τῶν μηνῶν Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου ε. ε. ἐπιψηφισθῆν ἤδη παρὰ τῆς Βουλῆς.

Ἡ πρόωσις αὐτῆς ζητεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρὰ τῆς Βουλῆς ἐπιψηφισθέντος προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ 1849. Ἐθεωρήθη δὲ ἀναγκαῖον νὰ ζητηθῇ δίκηνος πίστωσις, διότι τὰ μὲν ἐξόδα τοῦ Ἰουλίου ἀπεκατεστάθησαν ἤδη ἀπαιτητὰ καὶ πληρωτέα, τὰ δὲ τοῦ Αὐγούστου μετ' ὀλίγον θέλουν κατασταθῇ τοιαῦτα καὶ ἴαν τυχόν ἡ συζήτησις καὶ κύρωσις τοῦ προϋπολογισμοῦ παραταθῇ πέραν τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, νὰ μὴ καθυστερήσῃ ἡ ἐτοιμία πληρωμῇ καὶ τῶν διὰ τὸν μῆνα τοῦτον ἐξόδων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Αὐγούστου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΓΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ ἀκόλουθον περὶ διμήνου πιστώσεως Νομοσχέδιον, ἐπιψηφισθῆν ἤδη παρὰ τῆς Βουλῆς, θέλει ὑποβληθῇ παρὰ τοῦ ἡμετέρου

ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ ὑποστηρίχθῃ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Αὐγούστου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός

Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ὑψηλόμενοι ὁμορῶνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπερσισάμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Τὰ διάφορα Ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῶν αὐτῶν αἰτήσεων, ἐγκεκριμένων παρὰ τοῦ Βασιλέως εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐπιψηφισθέντος ἤδη παρὰ τῆς Βουλῆς Προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1849, τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους διὰ τοὺς μῆνας Ἰούλιον καὶ Αὐγούστον τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1848, καὶ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Διαταγμάτων, ἢ Κανονισμῶν.

Ἄρθρον 2. Ὁ παρὼν Νόμος, ὑψηθείς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρώθεις, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Θεωρηθείσης περιττῆς τῆς τυπώσεως τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, ἀπερσισθὲν νὰ συζητηθῇ αὔριον.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν, ἀπαγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης τὴν συζήτησιν τοῦ διαληφθέντος περὶ διμήνου πιστώσεως Νομοσχεδίου.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι

Ν. Ι. ΜΙΣΗΣ

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγελος.

Ἀθ. Γρηγοριᾶδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 12 Αὐγούστου 1849 ἡμέρα Παρασκευῆς.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 31 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος, παραλαβὼν ὡς

Γραμματέα τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Ἀθ. Γρηγοριάδην, ἀντὶ τοῦ Γραμματέως Κ. Σ. Θεοχαροπούλου ἀπόντος, κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως, ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται, μηδεμιᾶς ἐνστάσεως γενομένης.

Ἀπαγγεῖλαντος ἐπεὶ τοῦ Κ. Προέδρου τὸ ἀντικείμενον τῆς Συνεδριάσεως, προτίθεται εἰς συζήτησιν τὸ περὶ διμηνίου πιστώσεως διὰ τὰ ἐξοδα τῶν μνημῶν Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου ε. ε. Νομοσχέδιον, τοῦ ὁποῖου, ἀναγνωσθέντος, ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχή.

Ἀναγνωσθέντα τὰ δύο αὐτοῦ ἀρθρα, ἐγένοντο δεκτά, ὡς ἔχουσιν.

Πληροφορηθὲν ἐπὶ τέλους τὸ Σύνολον, ἐγένετο δεκτὸν, διὰ ψήφων 22 κατὰ 7 ἔχον, ὡς ὑπεβλήθη εἰς τὴν χθεσινὴν Συνεδρίαν.

Προτείναντος ἐπεὶ τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ νὰ ἀναγνωσθῶσιν σήμερον τὰ πρακτικὰ διὰ τὸ κατεπείγον, ἡ Γερουσία παρεδέχθη τὴν πρότασιν ταύτην ἐπαρμένως μικρᾶς γενομένης διακοπῆς, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ ταῦτα, καὶ ἐγένοντο δεκτά, μηδεμιᾶς γενομένης ἐνστάσεως.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόδροι
Ν. Ι. ΜΕΣΗΣ
Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Χρυσόγελος
Αθ. Γρηγοριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 17 Αὐγούστου 1849, ἡμέρα Τετάρτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 26 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος, παραλαβὼν ὡς Γραμματέα τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Ἀθ. Γρηγοριάδην, ἀντὶ τοῦ Κ. Σ. Θεοχαροπούλου ἀπόντος, κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως.

Ἀνεγνώσθη κατὰ πρῶτον ἡ ἐκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ καταργήσεως τῆς κρατήσεως τῆς κανονικῆς

μισθοδοσίας τῶν Ναυτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων, ἔχοντα, ὡς ἔπεται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Λαβούσα ὑπ' ὄψιν ἡ Ἐπιτροπὴ τὸ παρὰ τῶν Κυρίων Ὑπουργῶν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν ὑποβληθὲν Νομοσχέδιον περὶ καταργήσεως τῆς κανονικῆς κρατήσεως ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν, καὶ θεωρήσασα δίκαιον τὸ μέτρον, τὸ ὁποῖον προτίθεται τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ καὶ τὰ καθέκαστα, καὶ συσταίνει τὴν παραδοχὴν των καὶ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Σώματος.

Παρατηροῦσα ἐν τούτοις ἡ Ἐπιτροπὴ, ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν γίνεται λόγος καὶ περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ οὗ εἴρηται μέτρου, ὡς πρὸς τὸν μισθὸν τινῶν τῶν πολιτικῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐξακολουθεῖ εἰσέτι, καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1843 Β. Διατάγματος ἐπιβληθεῖσα κράτησις, καὶ θεωροῦσα συνεπὲς καὶ ὀρθὸν τὸ νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ὡς πρὸς τούτους τὸ προκείμενον μέτρον, γνωμοδοτεῖ, ὅπως ἡ Γερουσία συστήσῃ εἰς τὴν πρόνοιαν τῶν ἀρμοδίων ΚΚ. Ὑπουργῶν, τὸ νὰ καθυποβάλωσιν εἰς τὰς Βουλὰς Νομοσχέδιον καὶ περὶ τῆς καταργήσεως τῆς κανονικῆς κρατήσεως ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν Πολιτικῶν τούτων Δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Αὐγούστου 1849.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Σ. Καλογερόπουλος
Χ. Παπαπαλιτῆς

Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος
Δ. Κανελλόπουλος.

Θεωρηθείσης περιττῆς τῆς τυπώσεως τῆς ἐκθέσεως ταύτης, ὡς μηδεμίαν τροπολογίαν τοῦ Νομοσχεδίου ἐπιφερούσης, ἀπεφασίσθη νὰ συζητηθῇ τοῦτο αὔριον.

Ἀναγνωσθεισῶν ἐπομένως ἀναφορῶν τῶν Γερουσιαστῶν ΚΚ. Β. Βουδούρη, καὶ Δ. Ολυμπίου, ἐξαιτουμένων λόγῳ ἀσθενείας, ὑπὸ πιστοποιητικῶν ἱατρῶν ἐπιβεβαιουμένης, τοῦ μὲν πρώτου τριμήνου, τοῦ δὲ δευτέρου τριακονθήμερον παράτασιν τῆς δευτέρας εἰς αὐτοὺς ἀδείας, ἡ Γερουσία τοῦ μὲν πρώτου τὴν αἴτησιν παρεδέχθη, εἰς δὲ τὸν δεύτερον παρεχώρησε μόνον 20 ἡμερῶν παράτασιν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλασε τὴν συνεδρίαν, ἀπαγγείλας, ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συζήτησιν τοῦ προειρημένου Νομοσχεδίου.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΠΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι

Ν. Ι. ΜΕΞΗ.

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγελλος

Ἀθ. Γρηγοριάδης.

66 ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 18 Αὐγούστου 1849, ἡμέρα Πέμπτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν, παρόντων τριάκοντα μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος, παραλαβὼν ὡς Γραμματεῖς τῶν Γερουσιαστῶν Κ. Ἀθ. Γρηγοριάδην, ἀντὶ τοῦ Κ. Σ. Θεοχαροπούλου, ἀπόντος, κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς συνεδρίσεως.

Ἀναγνώσθη ἐν πρώτοις ἔγγραφον τοῦ Κ. Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου πρὸς τὸν Κ. Πρόεδρον τῆς Γερουσίας, εἰδοποιῶν, ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς Κ. Ι. Δ. Ἀντωνόπουλος ἀνεχώρησεν ἐν ἀδείᾳ ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας, καθ' ἃς θέλει τὸν ἀναπληροῖ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς Κ. Ζ. Ι. Βάλβης.

Ἀπαγγείλαντος ἔπειτα τοῦ Κ. Προέδρου τὸ ἀντικείμενον τῆς Συνεδρίσεως, προτίθεται εἰς συζήτησιν τὸ περὶ καταργήσεως τῆς κρατήσεως τῆς κανονικῆς μισθοδοσίας τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν ὑπαλλήλων Νομοσχέδιον, τοῦ ὁποῦ, ἀναγνωσθέντος, ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχή.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ πρώτου ἀρθροῦ, ἐκτὸς τῆς κρατήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν, εἶπε τις τῶν Κ. Γερουσιαστῶν, συμπαρουμένης κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1848 εἰς δραχ. 104,632 : 04, τὴν ὁποίαν προτίθεται ἤδη

νὰ καταργήσῃ τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, ὑπάρχει καὶ γίνεται εἰσέτι κράσις τῆς μισθοδοσίας τῶν ἐξῆς πολιτικῶν ὑπαλλήλων, συνισταμένης εἰς δραχμὰς 18,107 : 56.

οἶον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου	5,075:60
Τελωνείων	6,904:80
Λασινομερίων	318
Ταχυδρομείου	1,029:96
Γεωμετρῶν	753:20
Σχολείου τεχνῶν	234
Ἐπὶ τῶν χορηγημάτων ἀπέναντι δανείων, καὶ ταὶ μὴ δοζομένων ἀπὸ τοῦ Β. Διάταγμα τοῦ 1843	3,792:

18,107:56

Διὰ νὰ μὴν ὑπάρχῃ λοιπὸν ἡ ἀνισότης αὕτη, ἥ πρέπει νὰ ὑποσχεθῶσιν οἱ Κ. Κ. Ὑπουργοί, ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἑπιτροπῆς, θέλουσι καθυποβάλλει Νομοσχέδιον περὶ καταργήσεως καὶ τῆς τοιαύτης κρατήσεως, ἥ ἄλλως πρέπει νὰ συμπεριληφθῇ καὶ αὕτη εἰς τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο.

Μετὰ τὸ 1845, ἀπῆλθον ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Ὑπουργός, ἐνερπίσθησαν διάφοροι Νόμοι ἐπὶ τιναν κλάδων τῆς Δεμοσίου ὑπηρεσίας, κανονίσαντες τὴν μισθοδοσίαν τῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἐπομένως ἡ κρατήσις αὐτῆς ἔπαυσεν αὐτοδικαίως. Ἐπίσης καὶ ἡδὲ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν προτίθεται νὰ καθυποβάλλῃ τοιοῦτους ὀργανικοὺς Νόμους περὶ διαφόρων κλάδων ἐν τῇ αὐτῇ λοιπὸν περιπτώσει πάσα δοθησομένη ἤδη ὑπόσχεσι εἶναι ἄσκοπος, διότι καθίσταται ἄγνωστον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς. Ὅταν ὅμως τοιοῦτοι ὀργανικοὶ Νόμοι δὲν καθυποβληθῶσι, τότε βεβαίως εἶναι δίκαιον νὰ εἰσαχθῇ Νομοσχέδιον περὶ παύσεως τῆς κρατήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν μετῴκισθέντων ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος Κ. Γερουσιαστοῦ ὑπαλλήλων.

Τὸ περὶ κρατήσεως διάταγμα, ἐπείμειν ὁ κατ' ἀρχὰς ἀγορευσας, ἐφαρμόζεται ἤδη εἰς τινας μόνον ὑπαλλήλους· τούτου ἐνεκα θεωρεῖται ἀναγκαῖαν τὴν εἰσαγωγὴν Νομοσχεδίου, καταργούντος καὶ τὴν κρατήσιν τῆς μισθοδοσίας τῶν σημειωθέντων ἀνωτέρω κλάδων, ὅπερ δὲν ἐμποδίζει τὸ Ὑπουργεῖον νὰ κανονίσῃ ἔπειτα τὴν μισθοδοσίαν αὐτὴν, διὰ τῶν ὀργανικῶν Νόμων.

Ἐπεθύμουν ν' ἀναπτυχθῇ περισσύτερον ἡ ὑπόθεσις αὕτη, εἶπεν ἄλλος, δὲν διότι ἐναντιοῦμαι εἰς τὸ νὰ λαμβάνωσιν οἱ Στρα-

τιωτικοί υπάλληλοι τούς κανονισμένους μισθούς των, αλλά διότι επιθυμῶ νὰ γίνωνται τα πάντα, ὅπως πρέπει. Ἡ κράσις ποσοστοῦ τινος τῆς μισθοδοσίας τῶν υπαλλήλων ἐγένετο ἐξ ἀνάγκης κατὰ τὸ 1843, ἐπὶ τῷ ὄντι τοῦ ν' ἀποδοθῇ ἐν καιρῷ μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν διάφορα ὀργανικὰ Νομοσχέδια, κανονίσαντα τὴν μισθοδοσίαν τῶν υπαλλήλων κλάδων τινῶν τῶν ὑπουργείων, κατήργησαν τὴν κράσιν ταύτην. Ἐπίσης δὲ ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὡς εἶπεν, προτίθεται νὰ καθυβάλλῃ τοιαῦτα ὀργανικὰ Νομοσχέδια καὶ περὶ τῶν μικρῶν ὀργανισθέντων κλάδων, τοῦ ἐποίου διευθίνει ὑπουργεῖον, ἅτινα θέλουν ἐπιφέρει τὴν κατάργησιν τῆς ἐνεργουμένης μέχρι τοῦδε κρατήσεως ἐκ τῆς μισθοδοσίας καὶ τῶν ἀναφερομένων ὑπὸ τοῦ κατ' ἀρχὰς ἀγορεύσαντος οἰκονομικῶν υπαλλήλων. Δὲν ἦτο λοιπὸν ἀρμοδιώτερον νὰ παρουσιάσῃ ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργός τοιοῦτον καὶ περὶ τοῦ στρατοῦ ὀργανικὸν Νομοσχέδιον; Περὶ τούτου πολλάκις ἐγένετο λόγος εἰς τὴν Γερουσίαν, ἀλλὰ ποτὲ αἱ εὐχαὶ τῆς δὲν ἐπραγματοποιήθησαν.

Εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, ἀντάταξεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργός, ἡ μισθοδοσία ἐκάστου στρατιωτικοῦ κλάδου εἶναι ἀνίσος, καὶ ἀνάλογος μὲ τὴν χρησιμότητα αὐτοῦ· τούτου ἕνεκα οὔτε εἰς ἄλλο ἔθνος ὑπάρχει ὀργανικὸς Νόμος, ἐξ ἴσου κανονίζων τὴν μισθοδοσίαν τῶν στρατιωτικῶν κλάδων, οὐτ' αὐτὸς δύναται ποτὲ νὰ εἰσπαγῇ τοιοῦτον.

Οὐδόλως ἐναντιούμενος, ἐπέφερεν ἄλλος, εἰς τὴν διὰ Νόμου ὀργανισμὸν πάσης ὑπηρεσίας, τὸν ὅποιον καὶ ὁ ὑπουργός καὶ πᾶς Γερουσιαστὴς δύναται νὰ εἰσπαγῇ· παρατηρῶ μόνον, καθάσον ἄρα τὸ προκείμενον ζήτημα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ περὶ κρατήσεως τῆς μισθοδοσίας Διατάγματος ἀνέλαβε τὴν υποχρέωσιν νὰ ἐκδώσῃ Νόμον, δι' οὗ θέλει χορηγεῖσθαι δικαίωμα συντάξεως εἰς χρήματα, ἢ παραχωρήσεως ἐθνικῶν κτημάτων εἰς τοὺς κατὰ τοὺς ὅρους αὐτοῦ ὑπηρετήσαντας υπαλλήλους, τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανά αὐτῶν. Ἐπειδὴ δὲ μέχρι τοῦδε ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐξεπλήρωσε τὴν υποχρέωσιν ταύτην, τὸ μνηστὲν Διατάγμα θεωρεῖται μονομερῶς κατηργημένον, καὶ ἐπομένως οὐδεὶς υπάλληλος υποχρεοῦται νὰ στερῇται μέρους τῆς μισθοδοσίας του. Διὰ τὸν λόγον λοιπὸν τούτον, καὶ διότι ἡ ἐνεργουμένη ἤδη κράσις περιορίζεται εἰς ἐλάχιστον ποσόν, δὲν ἐναντιοῦμαι μὲν εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, θεωρῶ δὲ ὀρθὴν, καὶ ἐπομένως παραδέχομαι τὴν γνώμην τοῦ κατ' ἀρχὰς ἀγορεύσαντος. οὐχ ἥττον ὅμως καὶ ἡ γνώμη τοῦ Κ. ἐπὶ

τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ εἶναι δικαία. Ἐντούτοις ἂν ἡ εἰσπαγὴ τῶν ὀργανικῶν Νόμων μελλῇ νὰ ἐκδύνη, πρέπει νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ εἰσπαγὴ ἑτέρου Νόμου περὶ καταργήσεως τῆς κρατήσεως τῆς μισθοδοσίας ὀλίγων εἰσέτι υπαλλήλων, διότι ἄλλως ὑπάρχει ἀνισότης καὶ ἀδικία.

Μετὰ ταῦτα ὁ ἄλλος γενομένης παρατηρήσεως, ἐγένετο τὸ ἄρθρον πρῶτον δεκτὸν, ὡς ἔχει ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ, καθὼς καὶ τὰ ἐπόμενα δευτέρου καὶ τρίτου.

Ψηφοφορήθη ἐπὶ τέλους τὸ σύνολον, ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 32 κατὰ 2, ἔχον, ὡς ὑπεβλήθη εἰς τὴν Συνεδρίαν τῆς 11 τοῦ παρόντος.

Μετὰ τοῦτο ὁ Κύριος Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν, ἀπαγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης, τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Πρακτικῶν.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Ν. Ι. ΜΕΣΗΣ

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγελος.

Ἀθ. Γρηγοριάδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 26 Ἀυγούστου 1849, ἡμέρα Παρασκευῆ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν, παρόντων 27 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος, παραλαβὼν ὡς Γραμματέα τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Ἀθ. Γρηγοριάδην, ἀπόντος τοῦ Γραμματέως Κ. Σ. Θεοχαραπούλου, κηρύττει τὴν ἐνάρξιν τῆς Συνεδριάσεως.

Τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται, μηδεμίαν γενομένην ἐνστάσιν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν, ἀπαγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Πρακτικῶν.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Ν. Ι. ΜΕΣΗΣ

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγελος

Ἀθ. Γρηγοριάδης

Πρακτ. Γερουσίας. (Περίοδος Β'. Σύνοδος Β'.)

22.

Τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1819, ἡμέρα Παρασκευῆ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 26 μελῶν, ὁ Κ. Προέδρος, παραλαβὸν ὡς Γραμματέα τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Ἀθ. Γρηγοριάδην, ἀντὶ τοῦ Γραμματέως Σ. Θεοχαραποῦλου, ἀπόντος, κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως.

Τὰ Πρακτικά τῆς προλαλήσεως Συνεδριάσεως ἀναγινωσκόμενα, ἐπικυροῦνται, μηδεμίαν γενουμένην ἐνστάσιν.

Ἀναγινωσκόμενα ἔπειτα ἀναζητῶν τῶν Γερουσιαστῶν Κ. Σ. Παππαλεξοπούλου, Ἀδάμ Δούκα, καὶ Κ. Μπότσαρη, ἐξαίτουμένων τοῦ μὲν πρώτου δεκαπενθήμερον παράτασιν τῆς δοθείσης αὐτῷ ἀδείας, τὸν δὲ διὰ ἄλλων τεσσαρακονθήμερον ἀδειαν ἀπουσίας, ἐνεκα οἰκικῶν τῶν ὑποθέσεων, ἡ Γερουσία ἐνέκρινε τὰς αἰτήσεις αὐτῶν.

Γενουμένης μετὰ ταῦτα ἀληθείας τῆς παρασταθθεμένης ἐν τῇ Ναυὶ τῆς Καπνακρίας κατὰ τὴν ἐπίσημον ἑορτὴν τῆς 3 Σεπτεμβρίου Ἐπιτροπῆς, ἐλαχον οἱ Κ. Κ. Γ. Δαρεσιώτης, Ιω. Θεοτόκης, Γ. Παπακωνσταντίνου, Ἀδάμ Δούκας, καὶ Μ. Α. Καίρης.

Μετὰ ταῦτα εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, λαβὼν τὸν λόγον, τινὲς τῶν ἐφημεριδῶν, εἶπε, τῆς Πρωτευούσης, προσέβαλον τὸν Κ. ἐπὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ὑπουργῶν, ὡς αὐτοῦργον ἐγκληματικῶν πράξεων, ἀναφέροντι πρὸς ἀπάδειξιν τούτων καὶ ἐν τοῦ πατὸς Πρωθυπουργοῦ Γ. Κωλέττου γράμμα. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Κ. Ὑπουργὸς δὲν ἐξήγετο μέχρι τοῦδε ν' ἀποδείξῃ ψευδῆ τὰ κατ' αὐτοῦ λεγόμενα, καὶ νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ὑπόληψιν τοῦ προσβάλλομένου, θεωρεῖται ὡς ἐνόχος, καὶ τούτο ἔχει συνεπαίξαι.

Τὰ παρὰ τῶν ἐφημεριδῶν κατὰ τοῦ διαληθέντος Ὑπουργοῦ ἀναφερόμενα, ἀντέταξεν ἄλλος, καὶ ἀληθῆ ἂν ὑποθεσώιν, ἀρροῶσι τὸν ιδιωτικὸν αὐτοῦ βίον, καὶ ἐπομένως ἡ Γερουσία εἶναι ἀναρμόδιος νὰ ἐπιληθῇ, ἢ ν' ἀποφανθῇ περὶ τούτων.

Ἄν καὶ αἱ τοιαῦτα καταγορίαι, ἀντέταξεν ἄλλος, ἦναι πρὸ πολλοῦ δημοσιευμένοι παρὰ τῶν ἐφημεριδῶν, ὁ Κ. Ὑπουργὸς σιωπᾷ, χωρὶς νὰ ζητήσῃ κάμμίαν ἱκανοποίησιν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ Κ. Ὑπουργὸς πρέπει νὰ φροντίσῃ διὰ νὰ καταψεύσῃ τὰς τοιαύτας καταγορίας, ἐάν ἦναι ψευδεῖς, διὰ νὰ ἐξαλείψῃ ἀπὸ ἐκείνου τὸν μόνον αὐτὸν.

Ἐάν Ὑπουργὸς τις, παρατήρησεν ἄλλος, κατηγορεῖται ἐνεκα πράξεως, τὸν δεινὸν αὐτοῦ εἶναι ἀρροῶσης, περὶ παραβάσεως δὴλονότι Νόμου, περὶ καταγορίσεως τοῦ δημοσίου πλούτου, περὶ προσβολῆς κατὰ τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου, κτλ., ἡ Γερουσία εἶναι ἀρροδία, καὶ οὔτε μάλιστα νὰ ζητήσῃ λόγον παρὰ τοῦ τούτου Ὑπουργοῦ. Ὅταν ὅμως ἡ ἀποδιδόμενη εἰς αὐτὸν πρᾶξις ἀρροῇ ἐντελὲς τὴν ιδιωτικὴν αὐτοῦ βίον, ἡ Γερουσία εἶναι ἀναρμόδιος νὰ ἐπιληθῇ ταύτης. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐγὼ, καὶ ἄλλοι ἴσως τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν δὲν γνωρίζουσι καθαρῶς, ἂν αἱ ἀποδιδόμεναι εἰς τὸν μνησθέντα Ὑπουργὸν πράξεις ἀποβλέπωσι τὸν δημόσιον, ἢ τὸν ιδιωτικὸν αὐτοῦ βίον, προτείνω ν' ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις, μέχρι οὗ ἀπικτιῇ λάδιον ἀκριβὲς τῆς καταγορίας γινώσκιν.

Ἐπομένως ἡ Γερουσία, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κ. Προέδρου, παρεδέχθη τὴν ἀναβολήν.

Ἡ Κυβέρνησις, παρατήρησεν ἔπειτα ὁ κατ' ἀρχῆς ἀρροῶσας, ὡς ἔχουσα μέγιστον συμφέρον εἰς τὴν τιμὴν τῶν σταφιδῶν, ὡς μεγαλήτερος ιδιοκτῆτης, οὔτε νὰ φροντίσῃ διὰ νὰ μὴ λαμβάνωσι χωρὶν, ὅσαι καὶ ἄλλοτε, καὶ ἤδη συνέβησαν καταγορίσεις, καθόσον ἀρροῇ τῆς σταφίδος τὴν τιμὴν, διότι κερδοσκοποῖ τινὲς, χωρὶς ἀκόμη ν' ἀποφασισθῇ ἡ τιμὴ, ἀρροῇ ἐξαπατήσαντες τοὺς πλείστους τῶν κατοίκων τῶν Πατρῶν καὶ Βοστανίτζες, ὅτι δῆθεν θέλει ἀναβῇ εἰς 40 τάλληρα, συνέβησαν, καὶ ἐξήγαγον 12 περίπου ἑκατομμύρια, ἤδη προσφέρουν μόνον 26 τάλληρα διὰ τὴν σταφίδα τῶν Πατρῶν, καὶ 5 ὀλιγώτερον δ' ἐκείνων τῶν ἄλλων μερῶν, καὶ ἐντέθεν ἡ ζημία ἀναβαίνει εἰς δύο ἑκατομμύρια δραχμῶν ἡ Κυβέρνησις, ὡς τὰ μέγιστα ἐνεκα τούτου ζημιουμένη, οὔτε, καὶ ἡ δύνατο μάλιστα νὰ περιστείλῃ τὰς τοιαύτας καταγορίσεις, ἂν ἐφροντίσῃ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐξαγωγήν, πρὸ τῆς ἀπαγωγῆς τῆς τιμῆς, ἢ ἂν προκατέλαβῃ μικρὸν χρηματικὴν ποσὸν διὰ ν' ἀνακουρίσῃ τὰς ἀνάγκας τῶν σταφιδούχων πολιτῶν, καὶ νὰ μὴν ἀναγκάζωνται ἐπομένως νὰ παραδίδωσι τὰς σταφίδας των, πρὶν ἢ γνωρίσουν τὴν τιμὴν τῆς.

Μὴ προτιθέμενος ν' ἀποδοκιμάσῃ τὴν γνώμην τοῦ προλαλήσαντος, εἶπεν ἄλλος, παρατρεῖ μόνον, ὅτι ἂν καὶ ἡ Κυβέρνησις ἦναι ὁ μεγαλήτερος σταφιδούχος, δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τινὰ τοῦ νὰ μεταχειρισθῇ, ὅπως βούλεται, τὴν ιδιοκτησίαν του· εἶναι ὅμως ἀληθές, ὅτι συμβαίνουσι καταγορίσεις, ὡς ἀνέφερον ὁ προλαλήσας· πλὴν ἀνευ Νόμου ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τίποτε· οὐχ ἥττον δὲ εἶναι σπουδαῖον τὴ

ζήτημα, και μεγάλης γρήχει σκέψεως, αν πρέπει να γίνει Νόμος, και ποίαι πρέπει να είναι αι βάσεις αυτού, αν δηλονότι πρέπει να εμποδισθῇ ἡ εξαγωγή τῆς σταφίδος πρὸ τῆς ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τῆς, ἢ νὰ ληθῇ ἄλλο μέτρον.

Περαιωθεὶς ἐνταῦθα τῆς περαιτέρω συζητήσεως, ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Ν. Ι. ΜΕΣΗΣ

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγελος

Α. Θ. Γρηγοριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 24 Σεπτεμβρ. 1849, ἡμέρᾳ Σαββάτῳ.

Ἀνεγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικῷ καταλόγου τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 36 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως, προσλαβὼν ὡς Γραμματέα, τὸν Γερουσιαστὴν κύριον Α. Θ. Γρηγοριάδην, ἀντὶ τοῦ ἀπόντος Κυρίου Σ. Θεοχαροπούλου.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται.

Μετὰ ταῦτα οἱ εἰσκηγῆται τῆς το πλειοψηφίας καὶ μειονοψηφίας τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐνεστώτος ἔτους Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας ἀνέγνωσαν τὰς ἐπὶ τούτου ἐκθέσεις των, ἐχούσας οὕτως

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῆς Πλειοψηφίας τῆς ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ Ἐπιτροπῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ ἐνεστώτος ἔτους Ἐπιτροπὴ, καθυποβάλλουσα εἰς τὸ Σ. τοῦτο Σῶμα τὴν περὶ τούτου Γενικὴν Ἐκθεσίν της, ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ προτάξῃ τὰς ὁποίας ἔκαμε σκέψεις, πρὶν ἐπιληφθῇ τοῦ ἔργου, καὶ τὴν ὁποίαν, κατὰ συνέπειαν τούτων, διέγραψε καὶ ἠκολούθησεν ὁδὸν εἰς τὰς ἐργασίας της.

Ἡ Ἐπιτροπὴ σας, Κύριοι, ἐθεώρησε καὶ θεωρεῖ, καθὼς καὶ ὑμεῖς, τὴν ἐπιτελεστικὴν καὶ ἐπιβλεπτικὴν τοῦ ἐτῆσιου προϋπολογισμοῦ ὡς τὸ πρῶτιστον δικαίωμα τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, δικαίωμα, τὸ ὁποῖον αὐτὸ τὸ Σύνταγμα διὰ ρητῆς διατάξεως καθιέρωσε, καὶ τὸ ὁποῖον, διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ δεόντως αἱ Βουλαι, ἀπαιτεῖται, κατὰ τὴν Συνταγματικὴν τάξιν, νὰ καθυποβάλληται εἰς αὐτὰς ἐγκαιρῶς ὁ ἐτήσιος προϋπολογισμὸς, δι' οὗ κανονίζονται τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους.

Ἀλλὰ μ' ὅλας τὰς ὁποίας ἀπεύθυνεν ἐπανειλημένως εὐχὰς ἡ Γερουσία κατὰ πάσῃ Βουλευτικῇ Σύνοδον, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποίαν ἡ Α. Μ. ἐξέπραξεν ἔρπον εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἐναρξιν τῶν Βουλῶν Β. λόγους, περὶ τῆς ἐγκαιροῦ ὑπέρσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, δὲν ἐστάθη δυνατόν νὰ φυλαχθῇ ἡ Συνταγματικὴ αὕτη τάξις, οὐδὲ κινήσῃται μέχρι τούδε ἡ Γερουσία νὰ ἐξασκήσῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος δικαίωμα οὔτε κατὰ τὰς παρελθούσας Βουλευτικὰς Συνόδους, οὔτε κατὰ τὴν ἐνεστώσαν, καθ' ἣν ὁ προϋπολογισμὸς εἰσλήχθη εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν 6 Δεκεμβρίου π. ε., διότι ὁ ἐτήσιος προϋπολογισμὸς ὑπεβλήθη πάντοτε εἰς τὴν ἐπιβλεπτικὴν αὐτῆς κατὰ τὸ τέλος, ἢ περὶ τὸ τέλος τῆς Συνόδου, ὅτε ἡ ἀκριβὴς ἐπιτελεστικὴ αὐτοῦ καθίσταται ἀδύνατος, καὶ οἰκδμήποτε τροπολογία ἢ ἐλάττωσις ἐπὶ πραγματοποιηθέντων ἤδη ἐξόδων ἀποβαίνει ματαία.

Ἐκ τούτου ἡ Γερουσία, ἐπιληφθεῖσα τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ τὴν αὐτὴν σφειδὸν ἐπαγγέλι, ἀναγκάσθη διὰ τὸ καταπεῖγον τοῦ καιροῦ νὰ ᾤρῃ εἰς πᾶρας τὸ ἔργον της, κατὰ τὴν 10 Ἀυγούστου, παραδεχθεῖσα τὴν προϋπολογισμὸν τούτον, ὅπως ἐψηφίσθη παρὰ τῆς Βουλῆς, καὶ περιορισθεῖσα εἰς τινὰς περὶ τῆς τῆς ὁποίας ἐνόμισεν ἀναγκαῖας διὰ τὸ μέλλον.

Ταῦτα ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἡ Ἐπιτροπὴ, καὶ ὅτι ὁ καιρὸς κατεπείγει τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσον ὁ ἐρετικὸς προϋπολογισμὸς ὑπεβλήθη εἰς τὴν Γερουσίαν 40 ἡμέρας βραδύτερον τοῦ περυσικοῦ, ἐνέκρινε ν' ἀκολουθῇ τὴν αὐτὴν ὁδόν, τὴν ὁποίαν ἐξεδίκεν ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος Ἐπιτροπὴ.

Ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς υποβαλλομένης ἐκθέσεως θέλετε πληροσφορῆθῃ, Κύριοι, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ σας ἐπαξιογνώσθη τὸν προκαείμενον προϋπολογισμὸν μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν, διότι διεξήλθε μετ' ἐπιστάσεως τὰς πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθέσεις ἐνὸς ἐκάστου τῶν Ὑπουργείων, τοὺς ἐπισυναπτομένους γενικοὺς καὶ εἰδικούς πίνακας, κατόπιν δὲ τούτων τὰς πρὸς τὴν Γερου-

σίαν έκθεσίς, καὶ πίνακας, εἰς τοὺς ὑποαίους σημειοῦνται κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον αἱ γενόμεναι κατὰ τὴν σύγκτησιν προσθήκαι ἢ ἀφαιρέσεις, δυνάμει δηλώσεων τῶν Ὑπουργείων. Ἐκτός δὲ τούτων ἐπορίσθη παρὰ τῶν Ὑπουργείων, ὅσας ἔδωκ' ἡ πληροφορία, καὶ ἐπὶ τέλους ἐπέφερε τὰς παρατηρήσεις τὰς ἐπὶ διαφορῶν κεφαλαίων καὶ ἄρθρων, διὰ τὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὸ μέλλον, παρέλκει δὲ, συντομίας χάριν, τὰ σημειώσῃ εἰς τὴν έκθεσίν τας ἐν καθ' ἑν, τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα, τὰ ὅποια παρέδωκ' ὡς ἐψηφίσθησαν παρὰ τῆς Βουλῆς. Ἐπὶ τῶν ὁσέων τούτων ἐργασθεῖσα ἡ Ἐπιτροπὴ σας, καθυποβάλλει τὴν Έκθεσίν τας εἰς τὸ Σ. τοῦτο Σώμα.

Ἐ σ η δ α.

Τὸ ποσὸν τῶν κυρίως ἐσόδων τῆς χρήσεως τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐσόδων τῶν κλεισμένων χρήσεων ἐκ ἀρχῶν 1,290,000, ὑπελογίσθη εἰς δραχμὰς 15,575,955 : 76, προστιθεμένης δὲ καὶ τῆς προκαταβολῆς τῶν τριῶν Δυνάμεων, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ θαναίου Βασιλέως ἐκ ἀρχῶν 3,835,473 : 58, συγκροταῖται εἰς δραχμὰς 19,411,429 : 34, ὡς εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν έκθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν φαίνεται, καὶ τὸν ἐπισυναπτόμενον Γενικὸν πῖνακα. Εἰς δὲ τὰ παρακολουθοῦντα φύλλα τῆς λεπτομερείας σημειοῦνται κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τὰ συναπαρτιζόμενα τὸ ὅλον μερικὰ ποσά.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, παραβάλλουσα τὰ ποσὰ τῶν ἐσόδων τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους πρὸς τὰ τοῦ παρελθόντος κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον, παρατήρησε τὰς μεταξὺ διαφορὰς, αἱ ὅποιαι αἰτιολογοῦνται εἰς τὴν μνησθεῖσαν έκθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ, ἀναπτύσσονται δὲ εἰς τὰ ἐπισυννημμένα φύλλα τῆς λεπτομερείας.

Ἐκ τῶν διαφορῶν τούτων προκύπτει αὐξήσις τῶν ἐσόδων τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ἀρχ. 687,955 : 76 αὐξήσις, τὴν ὅποιαν ὁ Ὑπουργὸς θεωρεῖ κατωτέραν τῆς ἐλπιζομένης, ὡς ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ἐγκαταστημάτων πόρων καὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς ἐπικαρπίας, κατὰ τὴν πρὸς τὴν Γερουσίαν γενικὴν έκθεσιν τοῦ ἰδίου. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπιφέρει τὰς παρατηρήσεις τῆς ἐπὶ διαφορῶν κεφαλαίων καὶ ἄρθρων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων, τὰς ὅποιας θεωρεῖ συντελεστικὰς εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν δημοσίων πόρων.

Π α ρ α τ η ρ ῆ σ ε ι ς.

Κεφ. Β'. Ἄρθρ. 1. Τελώνια.

Ἡ ἐλάττωσις τῶν τελωνιακῶν εἰσπράξεων προίρχεται μᾶλλον ἐκ τῶν ἀποδεδειγμένων καταχρήσεων τῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων, ἢ ἐκ τῆς σφαιρικῆς ἀκινήσεως τοῦ ἐμπορίου, ὡς διατινέται ὁ Κ. Ὑπουργὸς εἰς τὴν μνησθεῖσαν έκθεσίν του· διὰ τοῦτο γνωμοδοτεῖ ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ συστήθῃ εἰς τὴν φροντίδα τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἡ ἐκλογὴ προσώπων ἐμπιστευμένων καὶ αὐστηρὰς τιμιότητος, ἰδιαίτερος δὲ πρέπει νὰ ἐπισυστήσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐπιθεωρητῶν, δι' ὧν ἐνεργεῖται ἡ ἐξέλεγχξις καὶ ἐπιτήρησις ἐν ὅλων τῶν διαχειριζόντων τὸν δημοσίον πλοῦτον.

Κεφ. Δ'. ἄρθρον 1. Ἀλκαί.

Ἡ Ἐπιτροπὴ κρίνει συμφερωτέραν διὰ τὸ Δημόσιον τὴν ἐνοικίασιν τῶν ἁλικίων· καὶ τὸ μέτρον τοῦτο, ἐκν ἐγκρίνη, θελεῖ συστήσῃ ἡ Γερουσία εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἄρθρον 6. Ἐλαϊώνες.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου ἔλαχε κατὰ τὸ παρελθὲν ἔτος ἡ ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ Ἐπιτροπὴ σπουδαίας παρατηρήσεις (Πρακτ. σελ. 850), γνωμοδοτήσασα νὰ διατεθῶσιν ἄλλως οἱ πολυετῶς ἐνοικισθέντες ἔλαιονες, τῶν ὁποίων οἱ ἐνοικιασταὶ δὲν ἐξέπληρωσαν τὰς ἐπιβάλλομένας εἰς αὐτοὺς ὑποχρεώσεις. Σύμφωνας μὲν τὴν γνώμην ταύτην ἡ Ἐπιτροπὴ σας θεωρεῖ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ εἰσέλθῃ, χωρὶς περαιτέρω ἀναβολῆς, Νομοσχέδιον περὶ διαλύσεως τῆς τοιαύτης πολυετῶς ἐνοικιάσεως τῶν ἔλαιώνων, καὶ τῆς διαθέσεως αὐτῶν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 7. Σταφυλῶνες καὶ ἀμπελώνες.

Αἱ ἐθνικαὶ σταφίδες, ὅσαι δὲν εἶναι πολυετῶς ἐνοικισμέναι, ἢ τῶν ὁποίων ἡ προθεσμία τῆς ἐνοικιάσεως ἔλαττε, νομίζει συμφερότερον ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ ἐκποιηθῶσι διὰ νόμον, πρὶν καταστραφῶσιν ἐξ ὀλοκλήρου· ὅσαι δὲ τούτων δὲν ἐκποιηθῶσιν, ἡ καλλιέργεια αὐτῶν συμφέρει νὰ γίνεταί δι' ἐργολαβίας καὶ οὐχὶ δι' ἐπιστάσεως.

Κεφ. ΣΤ'. Ἄρθρον 8.

Μερίσματα μεταγῶν εἰς τὴν Τράπεζαν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ συστήθῃ στενῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀνακτήσῃ τὰς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὑποχρεωθείσας μερίδας τοῦ Δημοσίου, πληρόνους τὸ γέρας ἀπέναντι τοῦ ὁποῖου ἐνεχυρώθησαν· καὶ τοῦτο, διὰ τὴν ἐθνικὴν πίστιν,

καὶ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τοῦ κοινωφελοῦς τούτου καταστήματος.

Μετά τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις, ἡ Ἐπιτροπὴ παρέδεχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων Νομοσχεδίου, καὶ τὸ πρῶτον ἄρθρον αὐτοῦ, ὁρίζον τὸ ποσὸν τῶν ἐσόδων εἰς δραχ. 19,411,429: 34/00, ὅπως ἐληφρίσθη παρὰ τῆς Βουλῆς, χωρὶς τινος τροπολογίας, οὐδὲ εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιφέρει τις τοιαύτας ἐπὶ ποσῶν ὑποθετικῶν, τῶν ὁποίων ἡ πραγματοποιήσις ἐξαρτάται ἀπὸ τόσας περιστάσεις, τὰς ὁποίας δὲν δύναται τις νὰ προῖδῃ.

Ἐπίσης παρέδεχθη καὶ τὰ ἄρθρα 2, 3 καὶ 5, καὶ ἐπομένως τὸ σύνολον τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων Νομοσχεδίου, ἔχον, ὡς ὑπεβλήθη καὶ ἐψηφίσθη παρὰ τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων καὶ τούτου τὴν παραδοχὴν συνιστᾷ εἰς τὴν Γερουσίαν.

Ε Ξ ο δ α.

Τὸ ποσὸν τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, ὑπολογισθέν τὸ πρῶτον εἰς δραχμὰς 19,411,429:34, ἐλαττωταὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ παρελθόντος κατὰ δραχμὰς 327,303:36, ὡς φαίνεται εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἔκθεσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ. Ἰσολογίζεται δὲ ἀκριβῶς μὲ τὰ ὑπολογισθέντα κατ' ἀρχὰς ἐξόδα, ἀλλὰ διὰ τὰς γενομένας ἐν τῇ Βουλῇ τροπολογίας, κατὰ συνέπειαν ὑπουργικῶν δηλώσεων, ἔνεκα τῶν ἐπιγενομένων ἀναγκῶν, ἀντιβιάσθη εἰς δραχμὰς 19,640,173:51, ὡς εἰς τὴν πρὸς τὴν Γερουσίαν γενικὴν ἔκθεσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ φαίνεται, ὑπερβαίνει τὸ κεφάλαιον τῶν ἐσόδων κατὰ δρ. 228,744:17. Τὸ ἔλλειμμα δὲ τοῦτο, ὡς πρὸς τὰ ἐσοδα, προτίθεται ν' ἀναπληρώσῃ διὰ συμπληρωτικῶν τῶν ἐσόδων Νόμου ὁ Κ. Ὑπουργός, ὡς διαβεβαίωσι εἰς τὴν μνηστῆσαν ἔκθεσιν του.

Αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος τροπολογίαι καταγράφονται ἐν γένει εἰς τὸν ὑποβληθέντα Γενικὸν Πίνακα, λεπτομερέστερον δὲ εἰς τὰς εἰδικὰς πρὸς τὴν Γερουσίαν ἔκθεσις ἐνὸς ἐκάστου Ὑπουργείου, καὶ τοὺς ἐπισυναπτόμενους εἰδικoὺς πίνακας.

Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν.

Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων τοῦ Ὑπουργείου τούτου, διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος, συνταχθεὶς ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων μὲ τῶν τοῦ παρελθόντος, ὑπολογίσθη τὸ πρῶτον εἰς δραχμὰς 352,171, ὡς φαίνεται εἰς τὸν ἐπισυναπτόμενον πίνακα τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἔκθεσιν· ὠρίσθη δὲ εἰς δρ. 318,545:25. ἐλαττωθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς κατὰ δραχ. 36,550.

Αἱ ἐλαττώσεις αὗται φαίνονται κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον εἰς τὴν πρὸς τὴν Γερουσίαν ἔκθεσιν τοῦ Ὑπουργείου καὶ τοὺς παρακολουθεῖντας εἰδικoὺς πίνακας τῆς λεπτομερείας ὑπὸ τοῦχ. Α—Α' ἡ σημαντικωτέρα δὲ τούτων εἶναι ἡ ἐλάττωσις κατὰ δραχ. 29,600 τῆς ἀντιμισθίας τοῦ εἰς μίαν τῶν τριῶν Δυνάμεων διορισθεσμένου Πρέσβευς, τοῦ ὁποίου ὁ διορισμὸς δὲν ἐπραγματοποιήθη εἰσέτι.

Κερ. ΣΤ'. Παρατηρήσεις.

Ἡ Ἐπιτροπὴ νομίζει ἀναγκαῖον νὰ συστήθῃ παρὰ τῆς Γερουσίας εἰς τὴν Κυβέρνησιν·

α) Ὁ διορισμὸς εἰς τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν ἀνθρώπων ἱκανῶν νὰ ἀντιπροσωπεύωσιν ἀξιοπρεπῶς τὴν Κυβέρνησιν, νὰ ὑπερασπίζωνται τὰ ἐθνικὰ δίκαια, καὶ νὰ προστατεύωσι τὰ συμφέροντα τῶν ὑπακόων Ἑλλήνων εἰς τὰς ξένας ἑπικρατείας.

β.) Νὰ γίνῃ φροντίς περὶ τῶν εἰσπραττομένων προξενικῶν δικαιοματίων, ὅχι μικρᾶς ποσότητος, τὰ ὁποία καταγράφονται πολλοὶ τῶν Προξένων, χωρὶς νὰ δίδωσι ποτὶ λόγον. Ἐπὶ τούτοις ἡ Ἐπιτροπὴ παρέδεχθη τὸ ὑφισθῆναι παρὰ τῆς Βουλῆς ποσὸν τῶν δραχμῶν 318,545:25, διὰ τὰ ἐξόδα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων τοῦ Ὑπουργείου τούτου εἰς δραχμῶν 876,990:47, ὅπως ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν, παραβαλλόμενος μὲ τὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὑπερβαίνει τούτον κατὰ δρ. 20,837:07. Αἱ διαφοραὶ δὲ προσέλκται, αἱ ὅσαι κατὰ δρ. τὸ ποσὸν τοῦτο, αἰτιολογοῦνται ἀπογράφοντες εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἔκθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ, καὶ τὰ παρακολουθεῖντα φύλλα τῆς λεπτομερείας ὑπ' ἀριθ. 1—15.

Αἱ γενομένη ἀκολουθῶς τροπολογία παρὰ τῆς Βουλῆς συνίστανται εἰς τὴν ἀφαίρεσιν δρ. 1200 διὰ τὴν μὴ νενομοθετημένην στάνται εἰς τὴν ἀφαιρέσιν τοῦ Ὑπουργείου τούτου, καὶ εἰς τὴν προσθέσιν τοῦ γραφείου παρὰ τῷ Ὑπουργεῖον τούτῳ, καὶ εἰς τὴν προσθήκην δραχ. 2800, τῶν μὲν 2000 διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἐν θάκῃ δραχ. 800 διὰ Μονάχῳ ἐφημερίῳ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, τῶν δὲ 800 διὰ καθυστερούντας μισθοὺς τοῦ νῦν Προέδρου τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ὡς φαίνεται εἰς τὴν πρὸς τὴν Γερουσίαν ἔκθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ.

Κατὰ συνέπειαν τῶν τροπολογιῶν τούτων, ὠρίσθη ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων τοῦ Ὑπουργείου τούτου εἰς δραχμὰς 878,619:45, πλέον τοῦ ὑπολογισθέντος κατὰ δραχ. 1,628:98.

Παρατηρήσεις. ΚΕΦ. Γ'. Υπότροφοι.

Επί του Κεφαλαίου τούτου παρατηρεί η Επιτροπή, ότι δεν εφαρμόζεται αυστηρώς ο περί Υποτρόφων Νόμος, μη προτιμωμένων των έχοντων τα παρὰ τοῦ Νόμου προσόντα, οὐδὲ υποχρεωμένων των υποτρόφων εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν των ἐπιβαλλομένων εἰς αὐτοὺς παρὰ τοῦ Νόμου.

Ἡ κατάχρησις αὐτὴ πρέπει νὰ ἐκλείψῃ νὰ καταβληθῇ δὲ πᾶσα φροντίς ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου Υπουργοῦ περὶ τῆς δικαστικῆς καὶ ἠθικῆς καταστάσεως των Υποτρόφων ἐν γένει καὶ τῆς διαγωγῆς αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ δαπανῶνται ἐπὶ ματαίᾳ τὰ βοηθήματα τῆς Κυβερνήσεως.

ΚΕΦ. ΙΑ'. Ἀρθ. 1. Δημοδιδασκαλία.

Ὁ Κλάδος οὗτος τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως κατέστησεν εἰς παραλίαν, ἐνεκα τῆς μὴ τακτικῆς μισθοδοσίας των Δημοδιδασκάλων, στερουμένων καὶ των πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, διὰ τὴν ἀμείλιαν ἢ τὴν καταχρησιν των Δημοτικῶν πόρων ἐκ μέρους των πλειοτέρων Δημάρχων.

Ὁ Κύριος Υπουργὸς πρέπει νὰ καταβάλῃ πᾶσαν φροντίδα, διὰ νὰ πληρόνται τακτικῶς οἱ Δημοδιδασκαλοὶ παρὰ των Δήμων, αἱ δὲ χορηγοῦμαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως βοηθίαι πρὸς συμπλήρωσιν τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν νὰ χορηγῶνται κατ' ἀναλογίαν εἰς ὅλους, καὶ οὐχὶ νὰ δίδωνται κατὰ προτίμησιν εἰς τινὰς τούτων.

Μετὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας, ἡ Επιτροπὴ παρεδίδηκε τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Υπουργείου τούτου, ὅπως ἐκκρίσθη παρὰ τῆς Βουλῆς, ἀναβαίνοντα εἰς δραχ. 878,619:45.

Υπουργεῖον Δικαιοσύνης.

Ὁ προϋπολογισμὸς των ἐξόδων τοῦ Υπουργείου τούτου, ὅπως ἐπαβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν, συμποσῶται εἰς δρ. 1,161,145:23, ὑπερβαίνων τὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ δραχ. 204,630:23· ἡ αὐξήσις δὲ αὕτη προήλθεν ἐκ τῆς μισθοδοσίας προσωπικοῦ των δικαστηρίων, καθισταμένου διὰ νόμον μεταγενεστέρων.

Εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἔκθεσιν τοῦ Υπουργοῦ καὶ τὰ ἐπισυναπτόμενα ἀναλυτικὰ φύλλα ὑπ' ἀριθ. 1, 11, εὕρισκονται κατ' ἄρθρα αἱ νομικαὶ βάσεις πάσης δαπάνης, καὶ οἱ λόγοι τῆς αὐξήσεως ἢ ἐλαττώσεως πρὸς τὰς τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Τὸ προϋπολογισθὲν ὡς ἀνωτέρω ποσὸν ἐλαττώθη παρὰ τῆς Βουλῆς κατὰ δραχ. 830, τροπολογηθέντος τοῦ ἀρθ. 2 τοῦ Κεφαλαίου Α. ἐκλήθη δὲ κατὰ δραχ. 6,058:87 διὰ τὰς γενομένας προσθήκας εἰς τὸ ἀρθ. 1 τοῦ Κεφ. Θ'. καὶ εἰς τὸ κεφ. 18'.

κατὰ συνέπειαν δηλώσεως τοῦ Κ. Υπουργοῦ . . . ὡς εἰς τὴν πρὸς τὴν Γερουσίαν ἔκθεσιν τοῦ ἰδίου φαίνεται.

Ἐκ τούτου τὸ ψήφισθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς ποσὸν ὠρίσθη εἰς δραχ. 1,166,374:10, πλέον τοῦ ὑπολογισθέντος κατὰ δραχ. 5,228:87.

Παρατηρήσεις.

ΚΕΦ. Α'. Ἀρθ. 1. Προσωπικὸν Υπουργείου.

Εἰς τὸ Κεφάλαιον τούτο σημειοῦται μισθὸς ἐνὸς Τμηματοῦ δραχ. 300 κατὰ μῆνα, καὶ τοι μὴ υπάρχοντος τοιοῦτου παρέλειψε δὲ ἡ Επιτροπὴ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔθεσε βᾶσιν, νὰ ἐκπέσῃ τὸ ποσὸν τούτο, ὡς μὴ πραγματοποιηθὲν.

Ἀρθ. 2.

Εἰς τὸ ἀρθ. 2 τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου προστίθενται δραχ. 1,680 δι' ἀντιμισθίαν δύο ἐκτάκτων βοηθῶν τοῦ Γραφείου τοῦ Υπουργείου, ἐναντίον τοῦ ὀργανικοῦ των Υπουργείων Νόμου· τὴν προσθήκην ταύτην ζητεῖ νὰ δικαιολογήσῃ ὁ Κύριος Υπουργὸς εἰς τὸ φύλλον 85 τῆς λεπτομερείας, διατεινόμενος, ὅτι δύο γραφεῖς δὲν ἐπαρκοῦν εἰς τὴν ἀντιγραφοὶ των ἐγγράφων· ἀλλ' αἱ γραφικαὶ ἐργασίαι τοῦ Υπουργείου τούτου εἶναι ὀλίγαι καὶ πιστεύει ἡ Επιτροπὴ, ὅτι δὲν ἔρριψε, μήτε θέλει γενᾶ ἀνάγκη τῆς χρήσεως τοῦ ποσοῦ τούτου.

ΚΕΦ. Β'. Ἀρθ. 2. Ἰλικὴν Πρωτοδικεῖον.

Παρατηρήθη, ὅτι τὰ ἐνοίκια τινῶν Πρωτοδικεῶν, εἰς τινὰς πόλεις, εἶναι ἀκριβᾶ, σχετικῶς μὲ τὰ ἐκεῖ ἐνοίκια· καὶ πρέπει νὰ ληρθῇ περὶ τούτου πρόνοια εἰς τὸ μέλλον, χάριν οἰκονομίας.

ΚΕΦ. Στ'. Ἀρθ. 1.

Ἡ ἀντιμισθία των Εἰρηνοδικῶν, ἥτις παρεδίδητο διὰ Νόμου, διὰ τὴν εἰσὶν καὶ ταχίαν διανομήν τῆς δικαιοσύνης, ἔμπορεῖ νὰ γένη τὸ ἐναντίον ἀποτέλεσμα, μὴ ἔχοντων των Εἰρηνοδικῶν συμμέτρον εἰς τὴν ταχίαν ἐκδικασιν των ὑποθέσεων· διὰ τούτο πρέπει νὰ καταβληθῇ φροντίς ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου Υπουργοῦ, διὰ νὰ προλαβῇ τὴν καταχρησιν ταύτην, διατάττων τὰς Εἰσαγγελίας νὰ ἐξελέγχωσι τὰς πράξεις των Εἰρηνοδικῶν ἀσφαφέστερον.

ΚΕΦ. Ζ'. Ὑποδικὸν φυλακῶν.

Τὸ περὶ καθυστάτης των φυλακῶν, τῆς διατροφῆς των ὑποδικῶν, καὶ τῆς περιποιήσεως των ἐν αὐταῖς ἀσθενούντων συνιστᾶ ἡ Επιτροπὴ διὰ τῆς Σ. Γερουσίας εἰς τὴν μέριμναν τοῦ Υπουργοῦ, ὡς ἔργον δικαιοσύνης καὶ φιλελευθέρειας· καθὼς καὶ τὸ περὶ ἐπιστάτων των φυλακῶν, διὰ τὴν ἀμείλιαν ἢ κακῶς θειαν των

ὁποίων συμβαίνουν πολλάι δραπεταύσεις, πρὸς βλάβην τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Κοινωνίας.

Ἐπομένως ἡ Ἐπιτροπὴ παρεδέχθη τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τούτου, ὅπως ἐψηφίσθη παρὰ τῆς Βουλῆς, συμπο-
σύμενον εἰς δραχ. 1,166,374:10.

Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ὁ Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τούτου ὅπως ὑπεβλήθη τὸ πρῶτον εἰς τὴν Βουλὴν, προκαλλόμενος πρὸς τὸν τοῦ παρελθόντος ἔτος, παρουσιάζει διαφορὰν ἐπὶ ἑλατ-
τον δραχ. 159,206:69, τὰς δὲ γενομένας προσθαφαιρέσεις, εἰ
ὡν προκύπτει ἡ διαφορὰ αὕτη, καὶ τὰς αἰτιολογίας μὲς ἑκάστης
εὐρίσκει τις εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἔκθεσιν τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ.
ἀναλυτικώτερον δὲ φαίνονται εἰς τοὺς παρακολουθοῦντας πίνακας
τῆς λεπτομερείας ὑπ' ἀριθ. 1—24.

Τὸ ἀνωτέρω ἀρχικὸν ποσὸν κινήθη μὲν κατὰ δρ. 70,318:46
διὰ τῶν πρὸς τὴν Βουλὴν δηλώσεων τοῦ Ὑπουργείου, τῆς μὲν
ὑπὸ τὴν 24 Μαρτίου ε. ε. ἐκ δρ. 67,158:46, τῆς δὲ ὑπὸ τὴν
28 Μαΐου ἐκ δρ. 3,160, καὶ διὰ τὴν γενομένην προσθήκην δρ.
740, κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς 16 Ἰουνίου Συνεδ. ΠΗ· ἡλαττώθη
δὲ παρὰ τῆς Βουλῆς κατὰ δραχ. 115,384. ὡς οὖν εἰς δραχ.
1,740,610:03, σύμφωνα μὲ τὸν περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων
Νόμον, καὶ οὐγὶ ἐκ δραχ. 1,740,630:03, ὡς σημειοῦται κατὰ
λάθος λογιστικὸν εἰς τὴν πρὸς τὴν Γερουσίαν ἔκθεσιν τοῦ Ὑπουρ-
γοῦ, καὶ τὸν ἐπισυντημένον πίνακα.

Αἱ γενομέναι παρὰ τῆς Βουλῆς τροπολογίαι φαίνονται κατὰ
κεφάλαιον καὶ ἄρθρον εἰς τὴν πρὸς τὴν Γερουσίαν ἔκθεσιν τοῦ
Ὑπουργείου.

Κεφ. Γ'. ἄρθρον 1. Παρατηρήσεις.

Δημόσιος ἀσφάλεια.

Ἡ Ἐπιτροπὴ παρεδέχθη τὸ ποσὸν τῶν δρ. 100,000 διὰ τὴν
δημόσιον ἀσφάλειαν· αἱ δὲ φράσεις «βραβεῖα καὶ ἀποζημιώσεις
πρὸς ἐξόντωσιν τῆς ληστείας,» αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὰς διασα-
φήσεις τοῦ ἄρθρου τούτου, θεωροῦνται καὶ ἀκταλληλοὶ, καὶ μὴ
στηριζόμεναι εἰς νόμον, κανονίζοντα τὰ ἐξόδα ταῦτα, τοῦ
ὁποίου τὴν ἀνάγκην ἀναγνώρισε καὶ ὁ Κ. Ὑπουργός, ὡς ἀναφέρει
εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἔκθεσιν του.

Κεφ. Ε'. ἄρθρ. 4. Περιοδείας ἐξόδα τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων.

Τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 100 κατὰ μῆνα διὰ τὰ ἐξόδα ταῦτα
ἐννοεῖται, δι' ὅσον καιρὸν περιοδεύει, καὶ δὲν ὑποτίθεται ὡς

τακτικὴ μισθοδοσία κατὰ μῆνα. Ἡ παρατήρησις αὕτη εἶναι
σύμφωνος μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας (πρακτ. Γερουσ. σελ.
977, 978).

ΚΕΦ. Θ'. Ἐξόδα κλεισμένων χορίσεων.

Τὰ ἐξόδα ταῦτα συμποσοῦνται εἰς δραχ. 54,044:57 μετὰ
τῆς γενομένης προσθήκης διὰ τῆς δηλώσεως τῆς 24 Μαρτίου,
καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐκπεσόντων παρὰ τῆς Βουλῆς.
Ἡ Βουλὴ θεωρήσασα ἀμειψήτεα τινὰ τῶν κονδυλίων, τῶν
ὑπαγομένων εἰς τὸ Κεφάλαιον τούτο, παρεδέχθη μὲν διὰ μιᾶς
τὰ ποσὰ ταῦτα εἰς τὴν Συνεδρίαν τῆς 16 Ἰουνίου, ἀλλ' ὑπὸ
τὸν ὅρον τοῦ νὰ λογισθῶσιν εἰς βάρος τῶν Ὑπουργῶν, ὅσα τυγόν
δὲν ᾔθελον εὑρεθῇ στηριζόμενα εἰς Νόμους.

Ἡ Ἐπιτροπὴ σας συντημορφώθη μὲ τὴν ἀπόφασιν ταύτην,
γνωμοδοτήσασα νὰ μείνῃ μὲν τὸ σημειούμενον ποσὸν τοῦ
κεφαλαίου τούτου ἀναλλοίωτον, ν' ἀνατεθῇ δὲ εἰς τοὺς ἀρμο-
δίους Ὑπουργοὺς νὰ μὴ διατάξωσι τὴν πληρωμὴν αὐθένος
τούτων τῶν κονδυλίων, τὸ ὁποῖον δὲν ᾔθελον εὑρεθῇ ἀρκούντως
δικαιολογημένον.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Ἐπιτροπὴ παρεδέχθη τὸν προϋπολογισμὸν
τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργείου, διὰ τὸ ἐνέ-
στω ἔτος, συμποσούμενον εἰς δραχ. 1,740,610 : 03, ὅπως
ἐψηφίσθη παρὰ τῆς Βουλῆς.

Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν.

Ὁ καθυποβληθεὶς εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων
τοῦ Ὑπουργείου τούτου διὰ τὸ ἐνεστώτος ἔτος, συνταχθεὶς ἐπὶ
τῶν αὐτῶν ἐξόδων μετὰ τοῦ παρελθόντος, συμποσοῦται εἰς δρ.
9,289,741:21 ἡλαττοῦται δὲ τοῦ παρελθόντος κατὰ δρ. 563,
833:54, ὡς εἰς τὸν Γ'. πίνακα, τὸν ἐπισυντημένον εἰς τὴν πρὸς
τὴν Βουλὴν ἔκθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ, φαίνεται.

Εἰς τὸ ἀνωτέρω ποσὸν τῶν δρ. 9,289,741 : 21, προστέ-
θησαν διὰ μὲν τῶν δηλώσεων τοῦ Ὑπουργείου δρ. 198,195:53.
Κατὰ δὲ τὴν συζήτησιν δρ. 180,000, δι' ἀποζημιώσεις τῶν
Βουλευτικῶν Σωματίων, ἐπὶ τρεῖς μῆνας περιπλέον δρ. 22,230:
61, δι' ἀποζημιώσεις τοῦ πλοίου τῶν Κ. Κ. Τσαμαδῶν κλπ.
δυνάμει τοῦ ἐκδοθέντος Νόμου, καὶ δρ. 600, διὰ τὴν προσ-
θήκην δύο στοιχειοθετῶν εἰς τὴν Β. Τυπογραφίαν, ἀπὸ Ἀ.
Λυγαύστου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ε. ε. διὰ τὴν ἐκτύπωσιν
τῆς συλλογῆς τοῦ Κ. Μάμουκα, ἀποτελοῦσαι τὸ ὅλον δραχμάς
401,026 : 14, (σημειωτέον δὲ ὅτι αἱ τελευταῖαι αὗται δρ.
600 δὲν ἐσημειώθησαν κατὰ λάθος λογιστικὸν εἰς τὸν ἀνακεφα-

λαιωτικών πινάκων, όπως του προς την Γερουσίαν Γ'. πινάκων) αφηρέθησαν δε, απόρριφθέντων ολοσχερώς, η ελαττωθέντων τινών ποσών, δρ. 99,033:16, δια δε της προϋπολογιστικής ταύτης ωρίσθη το όλον των εξόδων του Υπουργείου τούτου εις δρ. 9,591,734:19.

Τα συναπαρτιζόντα το ποσόν των δηλώσεων δρ. 198,195:53 μερικά ποσά φαίνονται λεπτομερώς εις τους επισυνημμένους εις αυτάς πίνακας· αι δε γινόμεναι προϋπολογιστικές κατά τήν συζήτησιν εύρισκονται κατά Κεφάλαιον εις την προς την Γερουσίαν έκθεσιν του Υπουργού, κατ' άρθρα, δε εις τήν προστεθέντα πίνακα της Επιτροπής, εξαχθέντα εκ των Πρακτικών της Βουλής.

Εις τήν επίθεργασίαν των καθ' έκαστα, διεξελθούσα ή Επ' τριπλή τή αναλυτικά φύλλα της λεπτομερείας υπό παλ. 41, 76 επέστησε πρό πάντων τήν προσοχήν της επί των ακόλουθων κεφαλαίων και άρθρων.

Παρατηρήσεις. ΚΕΦ. 3. Άρθ. 1—4.

Συντάξεις και χορηγήματα.

Επειδή περί τούτων πολύς έγινε λόγος εις τή Βουλευτική Σώματα, έλαβεν άφορμήν ή Επιτροπή νά επιχειρησθή τήν εξέτασιν των καταλόγων των συνταξιούχων και τή προσάντα ενός έκάστου, καθόσον ο καιρός επέτρεπεν. Προς τήν σκοπήν δε τούτου εξέτρεπε παρ' ενός έκάστου των Υπουργείων τοιούτους καταλόγους, και έλαβε παρά μόνων των Υπουργείων των Εσωτερικών, των Ναυτικών και της Δικαιοσύνης, τή δε των Εκκλησιαστικών και των Οικονομικών, εις τή οποίαν ύπάρχοντι 2,134, συνταξιούχοι, δέν έδυνήθησαν νά δώσωσι τοιούτους καταλόγους προχειρώς, ένασχολούμενα μέχρι τούδε εις τήν σύνταξιν αυτών. Ένεκα τούτου ή Επιτροπή δέν ήδυνήθη νά κάμη τήν επίθεργασίαν ταύτην, ανετέθη δε τή έργον εις τή Βουλή, εις τή οποίαν πρόκειται νά εισαχθή τή περί συντάξεως Νομοσχέδιον, κατά τή οποίαν εξέτρεσαν εύχας τή Βουλευτική Σώματα.

Τή δε περί χορηγήσεων νομίζει αναγκαίαν ή Επιτροπή νά συστηθή εις τήν προσοχήν του Υπουργείου· διότι όχι μόνον είναι άδικον ν' απολαύσει τή δικαίωμα τούτο όλίγοι τινές απέναντι τοσούτων άλλων, έχόντων αξιώσεις μεγαλύτερας και δικαιωτέρας, άλλ εύρισκονται μεταξύ των λαμβανόντων τοιαύτα χορηγήματα τινές, λαβόντες πλείονα τών προς αυτούς όφειλόμενων λόγω αποζημιώσεων. Η Κυβέρνησις όθεν όφείλει νά κανονίση και τή περί χορηγήσεων, προς αποφυγήν δικαίων παραπόνων εκ μέρους των άδικουμένων, και άπόδοσιν τής δι-

καισύνης προς τήν εξισορροπώντα τήν ιδίαν περιουσίαν εις τόν ύπερ ανεξαρτησίας άγωνα.

Κεφ. 6. Άρθρον 1.

Τή σημειούμενον εις τόν προϋπολογισμόν του παρελθόντος έτους ποσόν των δρ. 1,000, δια τή έκτακτον προσωπικόν και υλικόν εις τήν τύπωσιν του προϋπολογισμού και άπολογισμού, ήλαττώθη κατά τή ένεστώτις εις δραχ. μόνον 500.

Κεφ. 6'. Έροροι Λακωνίας.

Ο Οικονομικός Έρορος Λακωνίας και ή εις Καστοριάς φύλαξ θεωρούνται περιττοί, και περί τούτων έγινε λόγος εις τή Βουλή. Τή περιττόν τούτο έξοδον πρέπει ν' αφαιρεθή εις τή μέλλον.

Κεφ. 10. Έξοδα κλεισμένων χρήσεων.

Υπολογισθέντα τή πρώτον εις δραχ. 52,943:58, κινήθησαν δια τής δηλώσεως της 3 Μαΐου κατά δραχ. 21,639:72, τή όλον 74,583:30· αίτιολογούνται δε εις τήν πίνακα των κλεισμένων χρήσεων του Προϋπολογισμού, και εις τόν επισυναπτόμενον εις τήν μενθείσαν δήλωσιν.

Κεφ. ΚΓ'. Επιστροφάι χρημάτων.

Ώσάντως τή ποσόν τούτα υπολογισθέν τή πρώτον εις δραχ. 4,688 25/00, κινήθη δια τής Δελ. κατά δρ. 31,668 91/00, τή όλον 36,357 16/00· αίτιολογείται εις τόν άρμόδιον πίνακα.

Κεφ. ΚΔ'. Αποζημιώσεις.

Υπολογισθέν 66,155 87/00 κινήθη κατά δρ. 154,851:80 δια τής δηλώσεως, τή όλον δραχ. 221,007:67.

Τήν επίθεργασίαν των ύπαρχόντων κανονίων εις τή τρία ταύτα κεφάλαια, ήλθ. των εξόδων των κλεισμένων χρήσεων, των επιστροφών χρημάτων και αποζημιώσεων μή δυναμένων ή Επιτροπή νά επιχειρησθή, δι' ούς εξέθεσε λόγους, έννομοδότησε περί τούτων σύμψενα με τήν άποφασιν της Γερουσίας περί του αήτου αντικειμένου, εις τήν συζήτησιν του Προϋπολογισμού του παρελθόντος έτους, ως και επί των εξόδων των κλεισμένων χρήσεων του ένεστώτος έτους του επί των Εσωτερικών Υπουργείων· τούτεστι νά μή διαταχθή ή επί των Οικονομικών Υπουργός τή πληρωμήν των εις τή Κεφάλαια ταύτα ύπαρχόντων ποσών, πριν ή προηγουμένως αποδειχθή ή νομιμότης αυτών, δια τής ακριβούς εξέλεξεως ενός έκάστου.

Επί τούτοις ή Επιτροπή παρεδελθη τόν Προϋπολογισμόν των εξόδων του επί των Οικονομ. Υπουργείων δια τή ένεστώτις

έτος, συγκεφαλαιούμενον εις δραχ. 9,591,734:19, όπως έψηφίσθη παρά της Βουλής.

Υπουργίον Στρατιωτικῶν.

Ο προϋπολογισμός του Υπουργείου τούτου, συνταχθεὶς ἐπὶ τῶν αὐτῶν βασέων μετὰ τὸν τοῦ παρελθόντος, συμποσούται εἰς δραχ. 4,679,807:8, όπως ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν παραβελόμενος δὲ μετὰ τὸν τοῦ παρελθόντος, πλεονάζει ἐκείνου κατὰ δραχ. 52,180:40.

Τὸ ἀρχικόν τοῦτο ποσὸν τῶν δραχμῶν 4,679,807:8, ἐλαττώθη μὲν κατὰ δραχ. 134,118:56 κηζήθη δὲ δραχ. 133,683, ἡ αὐξήσις δὲ αὕτη προήλθεν ἐκ τῆς προσθήκης 458 ἀνδρῶν εἰς τὸ Σῶμα τῆς ὀρυσυλακτῆς, αἱ δὲ διάφοροι ἐλαττώσεις φαίνονται κατὰ κεφάλαιον εἰς τὴν πρὸς τὴν Γερουσίαν ἐκθεσὶν τοῦ Υπουργοῦ, κατ' ἄρθρον δὲ καὶ ἐδάφιον εἰς τὸν ὅποιον ἡ Ἐπιτροπὴ συντάξεν ἐκ τῶν Πρακτικῶν τῆς Βουλῆς πῖνακα, ἐπισυνηγμένον εἰς τὸν ἀνωτέρω.

Σημειωτέον δὲ ἐνταῦθα, ὅτι εἰς τὰς γενομένας ἐλαττώσεις συμπεριλαμβάνονται καὶ αἱ κανονικαὶ κρατήσεις ἐκ τῆς μισθοδοσίας τῶν στρατιωτικῶν, συμποσούμεναι εἰς δραχ. 82,202:4· ἀλλ' ἐπειδὴ αὗται καταργοῦνται δυνάμει τοῦ ἐκδοθέντος Νόμου, ὁ Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ Υπουργείου τούτου αὐξάνει κατὰ τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν δραχ. 82,202:4.

Ἡ ἐπιτροπὴ, διεξελθοῦσα κατ' ἄρθρον τὰ καθ' ἑκάστα τοῦ Προϋπολογισμοῦ τούτου, καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν ἀποράσεις τῆς Βουλῆς, ἐθεώρησε τὴν ἐπιξεργασίαν αὐτῶν δυσχερῆ καὶ σχεδὸν ἀδύνατον διὰ τὸ πολὺπλοκον. Τοιαύτην ἐθεώρησεν αὐτὴν καὶ ἡ Βουλὴ, περιορισθεῖσα νὰ καταδείξῃ, τὰς ὁποίας εὗρεν ὑπερβάσεις, καὶ ἀρκεσθεῖσα εἰς τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Υπουργοῦ, ὅτι δὲν θέλων ἐπαναληφθῆ εἰς τὸ μέλλον, παρεδέχθη τὰ προϋπολογισθέντα ποσά.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους παρεδέχθη καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τὸν προϋπολογισμὸν τούτον, όπως ἐψηφίσθη παρά της Βουλῆς ἔχουσα πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ κατεπεῖρον τοῦ καιροῦ.

Παρατηρήσεις.

Ἡ ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους Ἐπιτροπὴ, παραδεχθεῖσα τὸ αὐτὸ μέτρον, ἔκαμιν εἰς τὴν ἐκθεσὶν τῆς (Πρακτ. τῆς Γερ. σελ. 861—869) πολλοῦ λόγου ἀξίας παρατηρήσεις περὶ τῆς τακτοποιήσεως τοῦ κλάδου τούτου, χωρὶς τῆς ὁποίας οὐδεμία δύναται νὰ γίνῃ ἐλάττωσις τῶν ὑπερῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τούτου, ἡ ἐξέλεγχξις τῶν περὶ

τὰς δαπάνας καταχρήσεων, διὰ τὴν περὶ τὸ λογιστικὸν ἀταξίαν.

Ἐκτός τούτου παρετήρησεν ἡ Ἐπιτροπὴ Σας, ὅτι τὸ ὕπουργεῖον τοῦτο δὲν ἀκολούθη, τὴν ὁρίαν προῖκτον τάξιν εἰς τὴν καταστρώσιν τῶν Προϋπολογισμῶν τὰ καθ' ἑκάστα ὕπουργεῖον, διότι καὶ ἡ πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσις ἀντιληφθεῖ ἐκαστον ποσόν, καὶ αἱ γινόμεναι προσθαφαιρέσεις κατὰ τὴν συζήτησιν σημειοῦνται ἀνεπαρκῶς κατ' ἄρθρον, καὶ τούτο φέρει μετὰ τῶν ἄλλων πολλὰν δυσκολίαν εἰς τὴν ἐπιξεργασίαν τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἑλλείπον τάσεων κατὰδείξει πολλὰκις ἡ Βουλὴ, καὶ εἰς τὴν ἐφεταμένην συζήτησιν ἐπανέλθων, ἀκαταστάτα νὰ συμμορφωθῶναι τὸ ὕπουργεῖον τοῦτο μετὰ τὰ λοιπὰ, εἰς τὴν ἑτέραν τοῦ ἐταίου Προϋπολογισμοῦ.

Τὰς παρατηρήσεις ταύτας κρίνει χρεὸς τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ συστήσῃ διὰ τῆς Σ. Γερουσίας εἰς τὸν Κ. Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

Υπουργίον Ναυτικῶν.

Ὁ Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ Υπουργείου τούτου ἀναβαίνει εἰς δραχ. 1,265,898 78/00· παραβελόμενος δὲ μετὰ τὸν τοῦ παρελθόντος ἔτος· εἰς δραχ. 1,273,416 61/00 ἐλαττώνεται κατὰ δραχ. 7,517 83/00.

Ἡ Βουλὴ, συζητήσασα τούτον, παρεδέχθη, χωρὶς τινος τροπολογίας, περιορισθεῖσα εἰς παρατηρήσεις τινάς, ἀφορώσας κυρίως τὴν καταστάσιν τοῦ ἑθνικοῦ στόλου.

Εἰς τοὺς ἐπισυναπταμένους εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσὶν τοῦ Υπουργοῦ ἀναλυτικὰς πίνακας ὑπὸ στοιχεῖα Α—Ο καταφαίνονται λεπτομερῶς τὰ ὑπάρχοντα εἰς ἑκάστον κεφάλαιον ἐξοδὰ εἰς τούτον σημαίνοντα πάλιν χρηρηματικὰ δὲ ἐπισκευὴν καὶ κατασκευὴν πλοίων, καὶ δι' ἀναγκαῖα καταστήματα, τὰ ὅποια ἐτίθησαν καὶ εἰς τὸν περὶ τὸν Προϋπολογισμὸν.

Διὰ ταῦτα ἡ Ἐπιτροπὴ παρεδέχθη τὸν Προϋπολογισμὸν τούτον, όπως ἐψηφίσθη παρά της Βουλῆς, χωρὶς καμίας ἀλλαγῆς, συμποσούμενον, ὡς ἀνωτέρω, ἐκ δρα. 1,265,898. 78/00, σύμφωνα μετὰ τὰς ὁποίας ἐξεργάσεν ἡ Βουλὴ εἰς τὴν περὶ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ἑθνικοῦ στόλου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπομένως παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων Νόμου, καὶ τὸ πρῶτον ἄρθρον αὐτοῦ κατὰ τὰς γενομένας πρὸς τὴν Βουλὴν τροπολογίας κατὰ τὴν συζήτησιν, κατὰ τὰς ὁποίας σημαρκακισθεὶς τὸ ὅλον εἰς δραχμὰς 19,648,997 12/00.

Επίσης περιέχεται καὶ τὰ ἀρθρὰ 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8 τοῦ Νομοσχεδίου, ψφισθέντα καὶ παρὰ τῆς Βουλῆς χωρὶς τινος τροπολογίας, καὶ ἐπομένως τὸ σύνολον τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων Νόμου.

Εἰσημιώθη δὲ ἀνωτέρω, ὅτι τὸ προκύπτον ἔλλειμμα τῶν ἐσόδων ἐκ δραχμῶν 228,744 17 0 θέλει καλυφθῆ διὰ συμπληρωτικῶν τῶν ἐσόδων Νόμων, ἐκ τοῦ ποσῶν τῶν ἐγγυίων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικορπίας προσερχομένων, καὶ ἐκ τῆς μὴ πραγματοποιήσεως πάλιν κεφαλαιῶν καὶ ἀθροῦν τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Σεπτεμβρίου 1849,

Τὰ Μέλη τῆς πλεονέχουσας Ἐπιτροπῆς

Ἀναστάσιος Λόγιος, Γ. Μωλὸπουλος.

Ὁ Πρωτεύων Ν. Νικηφόρος.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ μεταφράσεως τῆς Ἐπιτροπῆς.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Κύριοι!

Ἡ Ἐπιτροπὴ Σας, λαθούσα ὑπὸ τὴν πρὸς τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰσαχθέντα Προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1849 ἔτος, καὶ ἐπεξεργασθεῖσα αὐτὸν μετ' ἐπιστάσεως, καὶ ὅταν ἡ βραχὺς τοῦ χρόνου ἐπίτρεπεν εἰς αὐτὸν, ἔφερε ἐνώπιον τοῦ Σώματος τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν τῆς καὶ πρώτης

Περὶ τῶν Ἐσόδων.

Τὰ ἐτήσια ἔσοδα τοῦ 1849, κατὰ τὸν εἰσαχθέντα προϋπολογισμὸν, ἀναβαίνουν εἰς δραχμὰς 11 285,955: 76, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν δραχμῶν 1 290,000 διὰ τὰ ἔσοδα κλεισμένων χρέων, τὰ ὅποια δὲν εἶναι ἔσοδα ἐκ τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, ἀλλ' ἀπὸ καθυστερημάτων τῶν παρελθόντων ἐτῶν ὡς αὐτως καὶ δραχμῶν 3,835 473: 58 διὰ προκαταβολὰς τῶν τριῶν Δυνάμεων, τὰ ὅποια ἐπίσης δὲν εἶναι εἰσπράγματα τοῦ Κράτους.

Παρατηρήσασθε ἡ Ἐπιτροπὴ τὴν ἐρευνήσαν εὐφορίαν τῶν δημητριακῶν καρπῶν, θεωρεῖ ἐκ ταύτης βαθαίνει τὴν αὐξάνει τῶν ἐσόδων κατὰ δραχμὰς 1,000,000 περίπου, ἀλλ' ἐρευνήσασθε αὐ' ἑτέρου τὰ ἀποτέσματα τῆς εἰσπράξεως ἐκ τῶν εἰσδημάτων τῶν παρελθόντων ἐτῶν, καὶ ἰδίως τοῦ ἀμέσως παρελθόντος

τοῦ ἔτους, καὶ τοῦ 1848, τοῦ ὁποῦν ὁ προϋπολογισμὸς μ' ἔδειξεν ὅτι αναβαίνει εἰς δραχμὰς 13,878 000, ἡ πραγματικὴ ὁμως εἰσπραξὶς αὐτοῦ διατάντα εἰς δραχμὰς 12 237,854, ἐκ τῶν ὁποῦν αἱ μὲν δραχμαὶ 11 287 854: 91 εἰσπραχθῆσαν μέχρι τῆς 31 Ἰουλίου τ. ε. αἱ δὲ δραχμαὶ 950 000 κατὰ μέγιστον ὑποθέσαντες ὅταν εἰς ἐλπίδι εἶναι νὰ εἰσπραχθῶσι μέχρι τῆς 31 τοῦ ἐκελευμένου Ὀκτωβρίου, ὅσα κλείουν κατὰ τὸν νόμον τὰ βέβαια τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων τοῦ ἔτους τούτου, εὐρίσκει ἐκ τῆς ἀνέλεγχης ταύτης ὅτι, καίτοι προστιθεμένων διὰ τὴν βελτίαν αὐξάνει τῶν δραχμῶν 1 000,000 ἐκ τῆς ἐρευνῆς εὐφορίας εἰς τὸς δραχμὰς 14,285,955: 76, αἵτινες εἶναι τὸ ποσὸν τοῦ εἰσαχθέντος προϋπολογισμοῦ τοῦ 1849, συγκοπούνται ὅλοι ἐμοῦ εἰς δραχμὰς 15,285 955: 76, θέλει περιορισθῇ κατὰ τὴν βελτίαν σχολοῖται ἡ πραγματικὴ εἰσπραξὶς αὐτῶν εἰς δραχμὰς 13,479 412: ἐπειδὴ, ὅταν τὸ ποσὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1848, τοῦ συνιστάμενου εἰς δραχμὰς 13 878 000 ἔσται πραγματικὸν ἀποτέλεσμα εἰσπράξεως δραχμ. 12 237,854 ἔπεται, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1849, συνιστάμενον εἰς δραχμὰς 15 285 955, θέλει ῥῆσαι πραγματικὸν ἀποτέλεσμα εἰσπράξεως δραχμῶν 13 479 412: παραβαλλομένου λοιπὸν τοῦ ποσῶν τούτου μετὰ τὸ ὅλον ποσὸν τῶν ἐκπαισίων ἐξόδων τοῦ 1849, κατὰ τὸν εἰσαχθέντα προϋπολογισμὸν, συγκοιμενον ἐκ δραχμῶν 15 804 699: 93, θέλει προκύβει ἔλλειμμα ἐκ δραχμῶν 2,325 287 περίπου, τὸ ὁποῦν ἀναπληροῦται ἀπὸ τῶν εἰσπραξίων τῶν καθυστερημάτων τῶν παρελθόντων ἐτῶν, καὶ προέτι εἰς ἐκείων τῶν ἐξόδων, τὰ ὅποια μαλανότι σημειοῦνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, δὲν πραγματοποιοῦνται ὁμως, καθὼς παραδείματος χάριν ἐκείνα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διὰ κατασκευὰς πλοίων κτλ., τὰ ὅποια εἶναι μὲν σημειωμένα εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1848, ἀλλὰ δὲν ἐπραγματοποιήθησαν, καὶ εἰσὶν εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμιεῖον δραχμαὶ 111,025: 46: ἐπίσης τὰ τῶν Πρεσβειῶν, ἑδοσίων, καὶ ἄλλων μικρῶν ποσοτήτων, ὥστε ἐν ἐλλείψει εἰσπράξεως τῶν καθυστερημάτων καὶ τῶν μὴ πραγματοποιημένων ἐξόδων, δὲν δύναμιθα νὰ ἐπαρκέσωμεν εἰς τὰ ἐτήσια ἔσοδα καὶ ἐπομένως τὸ σημειούμενον ποσὸν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων ἐκ δραχμῶν 1,278,491: 20 διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ τριετημορίου τοῦ ἐκπαισίου γυναικῶν καὶ τόκων εἰς τὰς τρεῖς Δυνάμεις, δυσκόλως θέλει εὐρεθῇ εἰς κατὰστασιν ἡ Κυβέρνησις νὰ τὸ πληρωσῇ.

Ἐπειδὴ εἶναι ἀναντιρρόητον, ὅτι μία καταλλήλοτέρα γενικὴ

διεθύνει δύνανται να εφάρμοζον την οικονομίαν μας κατά-
στασιν εις τοιαύτην πρόοδον, ώστε τα ετήσια έσοδα να υπερτε-
ρῶσι κατά πολύ τα απολύτως αναγκαία ετήσια έξοδα, και τοι-
αύτην εύχην θέλει συστήσει βεβαίως η Γερουσία εις τὴν Κυβέρ-
νησιν, η Επιτροπή προσέειπε τὰς ακόλουθους παρατηρήσεις, τὰς
ὁποίας θεωρεῖ συντελεστικὰς εἰς τὴν αὐξάνειν τῶν δημοσίων
εἰσδημάτων.

ΚΕΦΑΛ. Β'. Τὸ ἐκ τῶν τελωνιακῶν εἰσπραξίων εἰσόδημα
εἰσόδημα δὲν ἄντα ἀφίσταται μετὰ τὴν πρόοδον τοῦ εμπορίου, καὶ
τὴν αὐξάνειν τῆς εξαγωγῆς τῶν ἐγχωρίων προϊόντων, ἀλλ' εἶναι
κατὰ μέγιστον λόγον ἑλαττον τοῦ απαιτούμενου ποσού, ὅθεν
τὸ Ὑπουργεῖον πρέπει νὰ ἐπιστήνῃ τὴν προσοχὴν του εἰς τὸν
οὐσιωδέστατον τοῦτον κλάδον τῶν εσόδων πρὸς περιστολὴν τῶν
μεγάλων καταχρήσεων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐκλείπει ἡ ἀνάγκη ἐπι-
τήσεων τῶν ἐπιθεωρητῶν.

ΚΕΦ. Β'. Ἀρθ. 7. Τὰ Προξενικὰ εἰσδηλήματα εἶναι πολλὴ ὀλι-
γώτερα, ἂν ὅσα ἔπρεπε νὰ ᾖναι ὅθεν ἀπαιτεῖται νὰ γίνῃ παρὰ
τῆς Γερουσίας σύστασις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τὸν διορισμὸν
καταλλέλων προσώπων, ὥστε οὐχὶ μόνον νὰ περιστολῶσιν αἱ
καταχρήσεις, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐθνικὴ ὑπόληψις νὰ διατηρῆται θεόν-
τως, ὥς προσέβληθη καὶ προσέχληται εἰς τινὰ μέρη.

ΚΕΦ. Δ'. Ἀρθ. 1. Ἡ πόλις ἐπὶ ἐνοικίας τῶν ἑθνικῶν ἐκεί-
νων, ἐπειδὴ κατέστη γενικῶς μὲν ἐπιζήμιος, ἐν μέρει δὲ ἐξωμειον
διαφορᾶς, νὰ διαλυθῇ ἡ ἐνοικίασις ἀπὸ τοῦ ἐνοικιαστῆς ἐκεί-
νου, οἷσις δὲν ἐξετέλεσαν τὰς συμφωνηθείσας ὑποχρεώσεις,
καὶ οἱ μὲν ἐνοικισταὶ εὗροι νὰ ὑποχρεωθῶσι διὰ νόμον νὰ πλη-
ρώσωσι τὰ οὐκ ἐτελέσθη μετὰ τῆς διαλύσεως τῆς ἐνοικίας μετὰ
καταλλήλους πολυχρονίους προθεσμίας, τὸ δὲ δημοσίον νὰ δια-
λύσῃ διὰ τὸ μέλλον τὰ ἐθνικὰ ταῦτα κτήματα μετὰ τὸν συμφε-
ρύτερον καὶ ασφαλέστερον τρόπον.

ΚΕΦ. Δ'. Ἀρθ. 2. Οἱ ὀφειλὴν σταριδοαμπελῶνες, ὅσων δὲν
διαρκεῖ διὰ τὸ μέλλον ἡ πόλις ἐπὶ ἐνοικίας, ἐπειδὴ ρηθιρύνονται
κατ' ἑαυτοὺς ἀπὸ τὴν κακὴν καλλιέργειαν, καὶ τοὶ καλλιεργούμενοι,
ἔχει πολλὰς τὸ δημοσίον περισσότεραν ζημίαν, παρὰ ὠφέλειαν,
νὰ ἀποκηρύχῃσι διὰ νόμου. Ὅσα δὲ τεμάχια ἐξ αὐτῶν δὲν ἐκποιή-
θωσι, εἰσὶν τῆς μὴ προτερεθεσμένης ἀναλόγου τιμῆς, νὰ καλ-
λιεργῶνται δι' ἐργαζομένους, καὶ οὐχὶ δι' ἐπιστάτας, καθὼς ἔγινεν
εἰς τινὰ μέρη.

ΚΕΦ. Δ'. Ἀρθ. 4. Τὸ εἰσόδημα καθρὺν εἰσόδημα τῶν Ἀλικῶν
περιορίζεται κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν εἰς δραχμὰς 282.593,

ποσόν, ἑλαττον κατὰ μείζονα λόγον, ἂν ὅσον ἔπρεπε νὰ ᾖναι
ὅθεν θεωρεῖται προτιμότερα ἡ ἐνοικίασις τῶν Ἀλικῶν.

Νὰ γένῃ παρὰ τῆς Γερουσίας στενὴ σύστασις εἰς τὸ Ὑπουρ-
γεῖον διὰ τὴν ταχέαν ἀνάγκησιν τῶν δημοσίων μεταγωγῶν τῆς
Τραπεζῆς ἐκ δραχμῶν 500.000, τῶν ὁποίων ἐγγίζει ν' ἀποξε-
νωθῇ τὸ Δημόσιον, πρὶν μὲν λίαν δυσάρεστον, διὰ τὸ ὅποιον οὐχὶ
μόνον ζημιόυται τὸ Δημόσιον, ἀλλὰ βλάπτεται οὐσιωδῶς ἡ
ἐθνικὴ ὑπόληψις τοῦ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἐξουσίας.

Ἡ πεντακονταετής ἐνοικίασις τῶν τεχνικῶν δύο ὀφειλῶν
χωρίων Βαγδὰ καὶ Γαλατῆ, ἐπειδὴ δὲν ἐγένετο, κατὰ τὸν
νομίμον τύπον τῆς ἐνοικίας τῶν ἑθνικῶν κτημάτων, καὶ ἐπειδὴ
ὁ ἐνοικιαστὴς ἂν ἔτι μὲν μέρους δὲν ἐτετέλεσε τὰς ὑπο-
χρεώσεις του, ἂν ἔτι μὲν δὲ ἔτι μὲν ὑποχρεώσεως ἀποχρεώσεως, τὸ
δὲ δημοσίον ζημιόυται κατ' ἑαυτοὺς ἐπέκεινα τῶν 20.000 δραχ-
μῶν, ἐκτὸς τῶν προκαρῶν ἀποζημιώσεων, τὰς ὁποίας θέλει
προπορευτικῶς καὶ δικαιοδοῦναι ἡ πολυκακία, ἀπαιτεῖται
νὰ διαλυθῇ ἡ ἐνοικίασις αὐτὴ διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν εσόδων ἔπρεπε νὰ ᾖναι σημει-
ωμένα καὶ τὰ εἰσπραχθέντα ἐκ τῶν προκαταβολῶν, τὰς
ὁποίας δίδει τὸ δημοσίον διὰ ταχέως καταμετρήσεως ζῶντων
καὶ ἀρτιπλῶντων, εἰσὶν ἑλκυστικῶν, ἢ κακῶν δηλώσεων τῶν ἰδιο-
κτητῶν, τὰ ὁποία εἶναι, κατὰ τὸν νόμον, εἰς ἑαυτοὺς ἐκείνων,
οἷσις ἔπρεπε τὰς ἐλλείψεις, ἢ τὰς κακὰς δηλώσεις, χάριν τῶν
ὁποίων γίνονται τὰ έξοδα ταῦτα.

Ἐπειδὴ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν εσόδων δὲν ἔβλεπε ἡ
ἐπιτροπὴ εἰσὶν κλεισμένων χρημάτων, ἢ μὲλλον ὑπὲρ τὸν τίτλον
αἱ εἰσπράξεις χρημάτων αἱ ἐκ τῶν προκαταβολῶν περιποιήσεων
εἰς τὰ έξοδα τῶν δύο Ὑπουργείων: στρατιωτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν
καὶ τῶν Ναυτικῶν, καθὼς ταῦτα ληξιπρόθεσμα εἰς τὸν προ-
ϋπολογισμὸν, εἰς τὸ ὅποιον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συμβαίῃσι τότε
ἀκρίβειαν εἰς τὴν διαπάνν αὐτοῦ, ὥστε νὰ μὴ προκύπῃ μήτε
ἐλλείμμα, μήτε περίσσευμα, εἰσίσταται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ μὴ
πορευομένη τὴν ἀνωμαλίαν ταύτην τοῦ λογιστικοῦ συστήματος,
περὶ τῆς ὁποίας ἀνέφερον πολλάκις αἱ κατὰ κινήσεις ἐπιτροπαί,
καὶ ἡ Γερουσία κατὰ συνέπειαν ἐστύσεως τὴν διόρθωσιν αὐτῆς.

Τὸ ἔθνος ἔχει λογιστικὸν σύστημα, μετὰ τὸ ὅποιον συμμορ-
φοῦται ὅλη ἡ ὑπηρεσία τοῦ Κράτους, ἐκτὸς τῶν ρηθιμένων δύο
Ὑπουργείων, τὰ ὁποία ἔχουν εἰς τὴν διαχείρισιν των τὰ περισ-
σότερα τοῦ ἡμίσεος ὅλων τῶν ετήσιων ἐξόδων τοῦ Κράτους,

ὅστε τὸ ἐνυπάρχον λογιστικὸν σύστημα ἐφαρμόζεται εἰς μόνον τὸ ὀλιγώτερον ποσὸν τοῦ ἐκείνης τῶν γενομένων ἐξόδων· τὸ διπλοῦν ταῦτο σύστημα φέρει οὐ μικρὰν δυσκολίαν εἰς τὴν ἐξέλεγχον τῶν λογαριασμῶν καὶ εἰς τὴν ἐπιταχύνειν τὴν καταστροφῆς τοῦ ἀπολογισμοῦ, καὶ ὅσον μάλιστα εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν μεταχειρίζεται ἄλλας λέξεις καὶ διάφορον μέτρον ἀπὸ ἐκείνου, τὸν ὁποῖον ἔχει τὸ ἐνυπάρχον λογιστικὸν σύστημα. Ταύτων ἀνεκὰ ἡ ἐπιτροπὴ ἐζήτησεν ἀπὸ τὰ δύο ταῦτα Ὑπουργεῖα τὴν ἀκόλουθον πληροφορίαν.

Ἐπειδὴ αἱ εἰς τοὺς κλάδους τῶν δύο τούτων Ὑπουργείων γινόμενοι πληρωμαὶ τῶν ἐξόδων δὲν γίνονται δι' ἐντολατικῶν πρὸς τὰ πρόσωπα, τὰ ἔχοντα λαμβάνειν, ὡς πράττειν τὰ λοιπὰ Ὑπουργεῖα, ἀλλὰ λαμβάνουν παρὰ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου εἰς τὰ ἰδιαίτερά των Ταμεία τὴν ἐπιψηφισμένην εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ὀλικὴν ποσότητα, πρέπει νὰ δώσωμεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν σημειώσιν, πόσων ποσότητων ἔλαβον ἀπὸ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1848, πόσα ἐξ αὐτῆς ἐπραγματοποιήθησαν, καὶ πόσα ἐπερίσσαντο, τὰ δὲ περισσεύοντα εἰς ποῖα ταμεία εὐρίσκονται. Κατὰ συνέπειαν τούτου, τὸ μὲν Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἔδωκε πληροφορίαν, ὅτι ἐκ τοῦ ἐνυπάρχοντος ὀλικοῦ ποσοῦ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τούτου συγκειμένου ἐκ δρ. 1, 273,416:61 ἔλαβε δρ. 1,162,391:15, αὐτὴν ἐπραγματοποίησαν, καὶ προέτι ἐδαπανήσαν καθ' ὑπέρθεσιν εἰς τὰ κεφάλαια δρ. 325:56, εἰσι δὲ καὶ ἀπραγματοποιήσονται δρχ. 111,025:46, αἱ ὁποῖαι ἔμειναν εἰς τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον. Ἀπὸ δὲ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἔλαβεν ἀ-άντητιν, ὅτι, μ' ὅλο, ὅτι ἐληφθῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἡ ἐμπεριεχομένη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ὀλικὴ ποσότης, δὲν εἶναι ὅμως εἰς κατάστασιν τὸ Ὑπουργεῖον νὰ δώσῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν ζητηθεῖσαν πληροφορίαν, ἥτις φέρει χαρακτηριστικὸν ἀπολογισμοῦ μ' ὅλας τὰς ἀντιπραγματικαί, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἡ ἐπιτροπὴ, ὅτι δηλαδή, ἂν οὐ καὶ τὸ ἄλλο 9 τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων Νόμου, εἶναι ὑπόγειοι οἱ κύριοι Ὑπουργοὶ νὰ δώσωσιν εἰς τὰ βουλευτικὰ σώματα ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς διαχείρισεως καὶ τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς χρήσεως, πολλῶ μάλον πρέπει νὰ ᾔναι εἰς κατάστασιν καὶ ὑποχρεῶσιν νὰ δώσωσιν ἤδη ταῦτα, ἥτοι τὸν μὲν λαπερόβριον, ἐκτός ἐάν ὑποτεθῇ, ὅτι πώποτε δὲν θεωρήθη ἀπολογισμὸς, ἀλλὰ καὶ ταῦτα δὲν ἔφειρεν ἀποτέ-

λεσμα. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐσκέφθη κατὰ συνέπειαν τούτων νὰ ἐπιμείνῃ καὶ νὰ σταματήσει ἐνταῦθα, μέχρι οὗ λάβῃ τὴν βῆθισαν πληροφορίαν, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὰς μετρίμους διὰ τὴν ἀργαπλοῦν τῶν ἐργασιῶν τῆς, ἐπρυχώρητον ἀρτίστα νὰ πράξῃ ταῦτα, ὡν ἐλάμβανεν τὸ Σώμα τῆς Βουλῆς, καὶ τὸν τούτοις νὰ συστήσῃ ἐν-όπως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὴν ἀνάγκην τῆς κινήσεως ταύτης, ὅ ἐστὶ νὰ σηματοδοτήσῃ τοῦ λαοῦ καὶ τὰ δῶν ταῦτα Ὑπουργεῖα καὶ τὸ ἐνυπάρχον λογιστικὸν σύστημα. Πάν δικαιοῦσται διατάξαι, τὸ ὅτι ἐὰν ἤθελε προτεθεῖ τυχὸν κατὰ τὰς ἐργασίας τοῦ μέτρου τούτου, εἶναι ἐπικρατέον, ἐπειδὴ εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας, ὅπου εἰσὶ στρατεύματα, ὑπάρχουν καὶ δημοτικὰ ταμεία.

Ἐπομένως ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει τὴν παραδοχὴν τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων Νόμου, καὶ μεταδίνει εἰς τὰ ἐξόδα.

Ἐξόδα.

Μολομένη ἡ ἐπιτροπὴ τὰς ἐμμένεσθαι ὅλα τὰ κονδύλια τῶν ἐξόδων ἐνὸς ἐκάστου Ὑπουργείου κατὰ κατὰ τὴν καὶ ἄρθρον, μ' ὅλα ταῦτα ἔλαβον περιττὸν καὶ ματαιοπονίαν ν' ἀναφέρῃ εἰς τὴν ἐκθεσὶν τῆς τὰ κονδύλια ἐκείνα, ἐρ' ὧν δὲν φέρει παρατηρήσεις, καὶ περιορίσθη εἰς μόνον ἐκεῖνα, ἐπὶ τῶν ὁποίων φέρει τὰς ἐκείνης παρατηρήσεις.

Ὑπουργεῖον τοῦ Βασι. Θείου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων.

Εἰς τὰ ἐξόδα τοῦ Ὑπουργείου τούτου ὑπάρχουν κονδύλια μὴ πραγματοποιηθέντα, καὶ μὴ πραγματοποιηθσόμενα ὅπως, ὡς ἐκεῖνα δηλ. τῶν πρεσβείων, καὶ τινὰ ἄλλα μικρῶν ποσοτήτων, τῶν ὁποίων ἡ ἀρχαιότης ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸν δὲν φέρει καμμίαν πραγματικὴν ὀλικὴν μίαν ἐξόδων, ἀλλὰ μᾶλλον κατ' ἐπιφάνεια, ἐπειδὴ, μὴ διορίζοντο τῶν προσώπων, ἢ μὴ ἐκτελεσμένης τῆς ὑπηρεσίας, διὰ τῶν ὁποίων σημειοῦται ἡ δαπάνη, δὲν δύναται νὰ γενῇ χρήσις αὐτῆς. Ἐπομένως ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ παραδεκτὰ ὅλα τὰ διαφόρα κονδύλια κατὰ τὸν ἀκόλουθον ποσότητα.

Ὀλικὸν ποσὸν κατὰ τὸν πραγματοποιηθέντα εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμὸν δρχ. 352,171.

Ἡ γενομένη συμπληρωτικὴ πίστισις δι' ὑπόλοιπον τῶν γερμικῶν ἐξόδων 2,924:25

Μεταφέρεται: 355,095:25

Αφαιρούνται αἱ παρὰ τῆς Βουλῆς γενόμεναι ἐλάττωσεις 36 550:

Τὸ μένον ἐγκριτέον ποσὸν δραχμ. . . . 318,545:25
τοῦ ὁποίου τὴν παραδοχὴν προτείνει ἡ Ἐπιτροπὴ.

Υπουργεῖον Δικαιοσύνης.

Εἰς τὸ Κεφ. Α. ἀρθρ. 1. Ὑλικόν ὑπάρχει κονδυλίον ἐξόδων δι' ἀντιμισθίαν ἐτάκτων ὁσίων τοῦ γεραιού δραχμ. 1680, ἐκ τῶν ὁποίων πληρωσέν ἡ Βουλὴ δὲ 830, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπόλοιπον ποσὸν δρ. 850 πρὸς δίνει εἰς τὴν περὶ ὀργάνου τοῦ ὑπουργείου Νόμον. Ἡ Ἐπιτροπὴ μαίονοι δὲν προτείνει τὴν ἀπορρίψαν τοῦ κονδυλίου ταῦτα, ἀλλ' ἀπαιτεῖ ὅπως νὰ παρουσιωπῶν τὴν ἀσυγχώρητον πρὸς τὴν ἐξουσίαν τοῦ γεραιού, καὶ νὰ παρατερῇ, ὅτι τοιαῦτα ὑπερβάσεις κατὰ τὸν ὀργανικὸν νόμον δὲν πρέπει νὰ παρουσιάζονται πρὸ τῆς τριτολογίας αὐτοῦ ἀπέναντι νόμου.

Κεφάλ. Β. ἀρθρ. 2. Ὑλικόν. Τα ἐν ταῖς καταστάσεσιν τῶν πρωτοδικείων εἶναι ὑπερβολικὰ μὴ ἀποκαταστήματα μὲ τὴν ἀξίαν τῶν ἐπιτοκίων ἐνοικίων, ὅθεν νὰ ἀρνησθῇ τὸ ὑπουργεῖον περὶ τῆς διορθώσεως αὐτῶν.

Κεφάλ. ΣΤ. ἀρθρ. 1. Ἡ μεθοδικὴ τῶν ἐκτὸς ὁδικῶν ἐπὶ τὴν ἐπαισθητὴν αὐξάνει εἰς τὰ δημόσια ἐξόδα, ἀλλ' ἐκ τῆς δραστηριότητος τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, δυνατοὶ ν' ἀναπηρωθῇ κατὰ μῆκος μέρος τὸ ἐξόδον τοῦτο, ὅταν οἱ Εἰρηνοδισταὶ δὲν ὀφείλουν εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν δικῶν καὶ τὴν ταχείαν ἐκδοτὴν τῶν ἀποφάσεων διὰ τὸν λόγον, ὅτι δὲν ἀνέκει πλεον εἰς αὐτοὺς ἡ ὠφέλεια τοῦ χαρτοσήμου, ἀλλὰ καταβάλλουν ἐνεργητικώτερον ἐπιμέλειαν, ὥστε καὶ τὰ ἐσοδα νὰ αὐξηθῶσιν ἐκ τῆς περισσοτέρας καταναλώσεως τοῦ ἐσθίου χαρτοῦ, καὶ οἱ πολῖται νὰ ἐχαρισθῶσιν, ὠφελεσμένοι ἀπὸ τὴν ταχείαν ἀποπεράτωσιν τῶν διαφορῶν τῶν.

Μετὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας, ἡ Ἐπιτροπὴ συστάσει τὴν παραδοχὴν τῆς ποσότητος τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης συγκειμένην εἰς δραχμ. 1,166,374 10/00 ὡς ἔξτε.

Ὀλικὸν ποσὸν κατὰ τὸν εἰσαχθέντα εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμὸν. δρ. 1,161 145:23

Ἡ γενόμενὴ προσθήκη διὰ ἀκρίβειας 6 058.87

• 1167 204:10

ἀφαιρεῖται ἡ παρὰ τῆς Βουλῆς γενόμενὴ ἐλάττωσις 830:

• 1,166,374:10

Κεφάλ. Α. ὑπότροφοι. Ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ διορισμοῦ τῶν ὑποτρόφων ἔστω καὶ εἶναι διὰ τὰ τέκνα τῶν θυσιασάντων τὰς καταστάσεις τῶν ἀγωνιστῶν εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, καὶ μὴ ἐγγόντων τὰ μέσα διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ καλὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων τῶν ἀφέντων καὶ κορασιῶν. Ὁ αὐτὸς σκοπὸς ἐπίσης εἶναι καὶ διὰ τοὺς σπυλλομένους νέους εἰς τὴν Εὐρώπην, οἵτινες ἔχουν ὁμοιωμένοι ὑποχρεώσεις μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς σπουδῆς τῶν ὁλοκλήρων τὰ διάφορα ὑπουργεῖα πρὸ τῆς μεταπολεμικῆς εἰρήνης ἐν μέρει ὑπ' ὅψιν τὸ μέτρον ταῦτα ἔδη ἡμεῖς δὲν ἐφαρμόζομεν καθ' ὁλοκλήραν ὅθεν νὰ γένῃ σ' ὅσας εἰς τὸ ὑπουργεῖον δια τὴν ἀκριβὴ ἐφαρμογὴν αὐτοῦ.

Κεφ. ΙΑ. Διευθυνταὶ καὶ ἡγετῶν Διευθυντῶν καθ' ὅσον ἀρμόδιον εἰσέλθει, καὶ ἐκ τούτων εὐρίσκονται εἰς τὴν ἀσκήσειν αὐτῶν καὶ παρατηρήσει τῆς διδασκαλίας τινὸς τὰ γρηγορώτατα βελτιωμένα ἐκ μέρους τοῦ ἀγασίου δὲν εἰδονται κατ' ἐπὶ τὴν εἰς ὅλους τοὺς ἀγασίους διὰ νὰ συστήνῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ διδασκαλία αὐτῶν.

Μετὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας, ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ γίνωσι περιοδικὰ τὰ διάφορα κονδυλίου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημόσιας Ἑκπαίδευσως κατὰ τὸ ἀκρίβειαν ποσόν.

Ὀλικὸν ποσὸν κατὰ τὸν εἰσαχθέντα εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμὸν δρ. 876,990:47

Ἡ διὰ ἀκρίβειας γενόμενὴ προσθήκη 2 828.98

• 879,819:45

Αφαιρεῖται ἡ παρὰ τῆς Βουλῆς γενόμενὴ ἐλάττωσις 1200:

Τὸ μένον ποσὸν • 878,619:45
τοῦ ὁποίου τὴν ἐπιφύλαξιν καὶ παραδοχὴν συστάει ἡ Ἐπιτροπὴ.

Υπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

Κεφ. Γ'. ἀρθρ. 1. Ἐκτακτὰ μέτρα ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας κατὰ δραχμ. 100,000: Ἡ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖ παραδεκτὸν τὸ ποσὸν τοῦ κονδυλίου ταῦτο, ἀλλὰ ὑπὸ μόνον τὸν τίτλον « Ἐκτακτὰ μέτρα ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας » καὶ οὐχὶ διὰ βραδεία πρὸς τοὺς ἀνδραγαθούοντας κατὰ τὴν ληστείαν, καὶ δι' ἀποπομπὴν φρυλοδίων, ἐπειδὴ τοιοῦτοι τίτλοι ἔχουν ἐλαστικότητα καὶ

Εκ μεταφοράς . . .	7,795:83
» Κανονισμὸν	965
» Καστρινῶν	36:84
» Κραγιάννη καὶ Μακρῇ	71:43
» Κ. Τσίτσου καὶ Σουλίου	303
» Μικιῶται	120
» Βιρῆας Δ. Ἰω. καὶ Γιουρούκου	9,292:10

Διὰ μισθῶν ὁδηγῶν καὶ ἡροδωγῶν, περὶ τῶν ὁποίων ἀπεφάνθη ἡ Γερουσία ἐν τῇ Συνεδριάσει τῆς 23 Μαρτίου 1848.

Τοῦ Κ. Γ. Γιουρούκου ὁδηγῶν Κωνσταντίνου το 1845	76
Τοῦ Α. Γ. Μικρῶν ὁδηγῶν Ἀποδοτικῶν	225:32
ὁδηγῶν Μ. ὁδηγῶν	1,195:37
Τοῦ Γ. Ἀγγελῶν	60
» Τριφυλίας Νάξου	25:27
» τοῦ Γ. Κωνσταντίνου	10
Τοῦ Γ. Γ. Γιουρούκου ὁδηγῶν Κωνσταντίνου το 1846	1,685:96

Διὰ μισθῶν 30 ἡμερησίων ὁδηγῶν το 1845	1,200
Δι' ἐξόδα ἐπιστάτης εἰς Ἀθῆνας	5,061:20
Τοῦ Κ. Σιωνίου, ἐπιστάτης εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ἐν Ἑλλάδι Κρατῶν ἐπιχειρημάτων . . .	1,500

Λογισμὸς τοῦ σκόλου διὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Υπουργίου τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ὁλικὸν ποσὸν κατὰ τὸν εἰσπραχθέντα εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμὸν . . .	1,785,675:57
Ἡ γεννημένη προσθήκη διὰ ἀφαιρέσεων . . .	70,318:46
Ἔτι πρὸς διατροφήν τῆς Χιροφυλακῆς εἰς τὴν ἑαρινὴν Λακωνικῆς . . .	740

1,856,734:03

Ἀφαιρεῖται εἰς τὴν Βουλὴν ἐλάττωσις 116,124

Τὸ μένον ποσὸν . . . 1,740,610:03

Τὸ ὅποιον τὴν παραδοχὴν προτείνει ἡ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω τεθέντες ὅροι.

Υπουργίου Στρατιωτικῶν.

Ἐπειδὴ ἀνέβη ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὸ μένος τῶν ἐσόδων, ὅσας παρατηρήσεις εἰσέωρξεν ἀναγκῆς τῶν διὰ οἰκονομίας τινὰς ἐξόδων, καθὼς καὶ δι' αὐξήσιν ἐσόδων, δὲν φέρει ἐνταῦθα καμμίαν ἄλλην παρατήρησιν εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια καὶ ἄρθρα

τῶν ἐξόδων, εἰ μὴ εἰς τὸ κεφάλαιον 9 ἄρθρον 1. περὶ τῶν Λακωνικῶν προϋπολογισμῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁ Βρόνος καὶ ὁ Φύλαξ εἰς τὴν θέσιν Κανονισμῶν εἰς αἰ ὅπως ὁλοῦν περίστοι, ἐπειδὴ τὰ ἀποφασίσαντα καὶ ἀποφασισθέντα τοῦ Βρόνου τούτου διατάσσονται καὶ ἐκπληρῶνται μετὰ τὴν μερλομένην ἐν ὁλοῦν τῶν ἐσόδων προτείνει ἡ ἐπιτροπὴ διδομένη ἀπὸ αὐτῆς δημοσίᾳ χρήσιν πρὸς τοὺς ἔχοντες λαμβάνειν ἀλλ' ἐν ᾧ δὲν εἶναι ἐκκαθαρισμένων εἰς αὐτὰ τὸ ποσὸν τοῦ δημοσίου τούτου χρήσιν, καὶ μήτε γὰρ ὅπως ὑπάρχει τὸ μένον ποσὸν τῆς πληρωμῆς, καὶ μήτε εἰς πολλοὺς αὐτοὺς ἔχοντες μεγάλων ποσότητων συνεισφορὰς, δὲν γίνονται καὶ διακρίσεις τοῦ χρησίου πρὸς τοὺς ἔχοντες λαμβάνειν περισσότερα ὥστε δὲν εἶναι ἀπὸ τῶν ἐσόδων τινος μέχρι τοῦδε διατάσσων ποσὸν ἀπὸ ἐκείνου τὸ ὅποιον ἡ ἐκκαθάρισις θέλει ἀποδοῖν πραγματικῶς χρήσιν, καὶ εἰς τινος, μολοντι λαμβάνουν, εἰ μὴ ἀποδοῖν ἢ πλεονεκτήσιν. Διὰ τὴν αὐτὴν λοιπὴν μίαν ἡμέραν τὸ ποσὸν περιποπλεμῶν εἰς ἀπαιτήσεις ἐπιστροφῶν ταυτίστων χρησίου, εἶναι προηγουμένως ἔργον εἰς τὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὸ μένον ποσὸν τῆς ἐκκαθάρισεως τῶν χρησίων τούτων, πλὴν προηγουμένως εἰς περισσοτέρας πληρωμὰς, συμφορῶν μὲν τὸ περὶ τούτου ἔκφρασμα τῆς ἑνίκης Συνέλευσεως.

Ἐπομένως προτείνει ἡ ἐπιτροπὴ τὴν παραδοχὴν τοῦ ἐπομένου ποσὸν τῶν ἐξόδων.

Κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμῶν 9,285,741:21

Ἡ προσθήκη διὰ ἀφαιρέσεων . . . 401,026:14

9,690,767:35

Ἀφαιρεῖται ἡ παρὰ τῆς Βουλῆς γὰρ ἐλάττωσις 99,039:16

Τὸ μένον ποσὸν . . . 9,591,734:19

Υπουργίου Στρατιωτικῶν.

Τὸ ὅλικον ποσὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Υπουργίου τούτου, κατὰ τὸν εἰσπραχθέντα προϋπολογισμὸν εἰς τὴν Γερουσίαν, προβαίνει εἰς δραχμὰς 4,679,371:52, εἰς τὰς ὁποίας δὲ συμειλαμμένοντα καὶ ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἐδόθησαν ἀπὸ εἰς ἔθνη κατὰ κράτος, διὰ παντοεινῶν μεθοδεύσεων, εἰς τοῦ λοιποῦ ἀξιώματικους φιλαγγίτας, δι' ἀντίμιστον τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν, τῶν ὁποίων τὸ ἐτήσιον ποσὸν ὑπερβαίνει τὴν ποσότητα τῶν δραχμ. 1,500,000 ὥστε τὰ δύο ταῦτα ποσὰ ὑπερβαίνουν τὸ ἡμισυ τῆς ὁλικῆς ποσότητος τῶν ἐτήσιων ἐσπιδεμάτων τοῦ κράτους, τὸ ὅποιον εἶναι μοναδικὸν παράδειγμα ἢ κατάστασις αὕτη προ-

έργεται άρα γε υπό τή ειδική αρχήν ταύτην το έπαισιος ή το παραθόντος έτος; ή βεβαιή ή παρή αυτή; είνε πρό πολλών έτων, ή μάλλον άσ άρχται, ήτι χειροτερείται κατ' έτος; ούο είνε τά κυριώτερα αίτια τής καταστάσεως ταύτης, τά όποία προσχωρούν εις τό αδράπειον έτος; ήτοι ή πληθύς των άξιωματικών μέ επικινθίων πολυτέλειαν των άποδοχών έν γένει, και ή καθήμεραν βούουσα και άκείνοτος περί των φιλαγγιτών ό άρχικός σκοπός του ύψηλίου Β. Διατάγματος περί τής συστάσεως του σώματος των φιλαγγιτών ήσαν έσός και δίκαιος, διότι προέβλεπο σκεπών να άποδοση χρεωστωμενην άμειβήν εις εις τούς ύπερ τής ανεξαρτησίας του έθνους αγνωσθέντας, οτινίς είχαν στρατιωτικούς βαθμούς από τάς προλαβούσας προσημνίες Κυβερνήσεως το περί τούτου άρχικόν Β. Διατάγμα διατηρή ή άρε; ή βεβαιή ή οθε ήσαν εις την πληθύν των κατά καιρούς νέων αξιωματικών; αλλότι. Παρανοστή τοιλάχιστον εις μένους τής υπερεχόντος στρατιωτικής τήν πατρίδα κατά τόν ύπερ ανεξαρτησίας αγώνα, άν και δέν είχαν βαθμούς αξιωματικών; μέτε τι δε συνέδο; έπειτά ή και έπικαίνετα εις ανθρώπους, οτινίς δέν είδαν και τα όντα του πολέμου, και εις πολλού, ακόμη, οτινίς ήσαν αγέννητοι κατ' έκινην την εποχήν; έκτός τούτων πολλοί εκ των βαθμολογηθέντων τούτων αξιωματικών, επί λόγω άμειβής των εκδιδόντων των πείς την πατρίδα, είτε είνε εις τά Νικητικά είτε μη, προδίδχονται από καιρόν εις καιρόν, και λαμβάνουν τό περιττόν αντίτιμον του προδιδασμού των, ως να ήν ισθίσαν άχθεν εις νέον ύπερ πατρίδος; αγώνα μετά την πρώτην βαθμολογίαν των; πλάστινίς εξ αύτών, ενώ λαμβάνουν τά ρήθέντα αντίτιμα πρός εξόφλησιν τοσούτων απαιτήσεων, επανέρονται εις τακτικό, μηχανισμόν μισθών ένεργείας ύπο τόν όρον δόξαν, ότι τό πρώτον ποσόν, τό όποιον έλαβον δι' αντίτιμον του βαθμού των να συμπληρίζεται ανά έν μικρόν ποσόν κα' ά μόνον εκ τής τακτικής μισθοδοσίας, τήν όποιαν θέλουν λαμβάνει κατά μένα και εις τό μέλλον χάριν τής επανοδου των εις ένεργείαν μέχρι τής εξόφλησεως; ώτε ό ύπερ ανεξαρτησίας αγώο είνε άειβάλλος και διά τούς τότε ζώοντας και διά τάς επερχομένας γενεάς. Ιδού τό δυσκολοεργάτευον τό πράγμα αυτό; ήτοι δέν είνε δυνατόν ν' άραιρωθώσι στρατιωτικοί βαθμοί, λαβέντες μέ Β Διατάγμα δια προτάσεων ύπουργικών. Ιδού τά αίτια, έντα εν των όποιων δέν είνε δυνατόν να γίνωσιν ύψηλότες έλαττώσεις εις τά έξοδα του κλάδου τούτου, μέ όλην την ύπάρχουσαν γενικήν έδαν περί σημαντικής έλατρώσεως,

Διά να γνωρίση όμοις ή έπιτροπή και πληροφορήση τήν Γερουσίαν περί του ποσού των ύπερχόντων και προκινδοτηθέντων αξιωματικών έν γένει, και εις ποια κανόνια έξόδων δύναται να γίνη έλάττωσις, τοιλάχιστον δια τό μέλλον, έξέτασεν όνομαστικόν κατάλογον άπό τά δυο ύπουργεία, ήτοι των στρατιωτικών και των ναυτικών ύπο τόν συνεισμεν του όνόματος και έπωνύμου έκάστου αξιωματικού, ποίου όρκου είνε όκαθέως, ποίου βαθμού ρέει, εις ποίαν εποχήν έβαθμολογήθη, πόσην μηχανικήν μετ' ούσίαν λαμβάνει, και τίς είε τα πρόσοντα, δύναται των όρίων έλαβε τόν βαθμόν; εις τήν κατάλογον δε τούτον να συμπληρωδώνεται και οι αξιωματικοί φιλαγγιται, οτινίς έλαβον τό αντίτιμον τής μισθοδοσίας των εις εθνικάς γκαίς, διά να γνωρίση το σώμα της Γερουσίας τόν όλικόν αριθμόν των ύπερχόντων αξιωματικών του κράτους μέ τό πρόσοντα έξέτος, εις ποίον έτος έβαθμολογήθη ό καθείς, ποίον βαθμόν ρέει, και έν τί βαθμολογία και προδιδασμοί ύπερορρήσαν από τής ανάγκης τής υπερσίας, ή εξ άδιεφλάνει κήτων δικαιωματικών; κα' ά συνεπικν τούτων, τό μέν ύπουργίον των Ναυτικών, έδωκε τής έπιτροπής τάς πληροφορίας, τό δε ύπουργίον των στρατιωτικών από τούτων, ότι δέν είε εις κατάστασιν να τό άκαη ή ή, διότι απαιτείται γούος πολύς και έξοδα εκανά καίότι τό ύπάρχον προσωπικόν του ύπουργίου δέν επαρκεί διά να ένασχηλήθη εις έργα ίπίκεινα τής ταχύντης ύπηρεσίας μετά τον άπέντησιν τάς, εύρέθη εις την ανάγκην ή έπιτροπή να καταβάλλη κόπους διά να εξά η από τόν άνα χείρ; της προϋπολογισμών τούς εις αυτόν εύρισκομένους αξιωματικούς, και στρατώας μέ τόν μηχανισμόν μισθοδοσίαν έκάστου μέχρι τέλους Νοεμβρίου του 1848, ότε έπαρουσιάσθη ή προϋπολογισμός εις τήν Πύλην; διότι άλλο μίσον ή αρμειώσιν δέν είχαν εις τό κατάλογον τούτου, δέν ύπάρχουσιν οι μετά τήν Ναυαρίον του 1848 νέοι αξιωματικοί, άν ταχόν έξωρρήσαν, ή έπροδιδάσθησαν ως τοιοῦτοι, διότι δέν ή ύ ύπο ή έπιτροπή να γνωρίση τούς μη εκπαιρευομένους εις τήν ανά χείρ; της προϋπολογισμών έπίσης δε, ύπάρχουν διά τον αυτόν λόγον και οι αξιωματικοί φιλαγγιται έκείνοι, οι όποίους έλαβον τό αντίτιμον του μισθού των εις εθνικάς γκαίς, και δέν μισθοδοτούνται ήδη διά να ήε σημειωμένοι εις τόν περί αύ ό λόγος προϋπολογισμόν.

Εκ του καταλόγου τούτου, τόν όποιον κατέστρωσε και καθυποβάλλει πρός γνώσιν του σώματος ή έπιτροπή, σημειώνει τήν περίληψιν αυτού εις τήν παρούσαν έκθεσίν της,

Ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοί	Ἑτήσια μισθοδοσία δραχμαί
31 Ὑποστράτηγοι	131.568
35 Συνταγματάρχαι	117.004
52 Αντισυνταγματάρχαι	118.524
98 Ταγματάρχαι	206.328
211 Λοχαῖοι	333.532
227 Ὑπολοχαῖοι	229.140
5 Επιμεληταὶ καὶ ὑπεπιμεληταί	16.764
15 Ἰατροὶ καὶ ὑπὸλοχοι	30.240
26 Κατασκευασταί	40.680
13 Επιμεταλυματῆται	34.080
31 Ἰατροί, φαρμακοποιοὶ καὶ ἐρεμπιατροί	49.944
20 Καθηγηταὶ καὶ διδασκαλοὶ	44.400
8 Ἱερεῖς	10.080
20 Ἰατροί, Ἱερεῖς καὶ σημαυφόροι εἰς τὴν ὁρὴ φυλακῆν	25.920
218 Ἀνθυπολοχαῖοι	182.148
94 Ἀνθυπασιπῆται	34.001:40
25 Λογισταί	21.600
5 Ἐκροστατάρχαι	7.920
8 Δοκίμοι ἰατροὶ	6.720
5 Ἀρχιμοσχοί, ἄρχι-τυμπ. καὶ ἀρχισαλπῆται	3.781:40
41 Μουσικοὶ	23.875
106 Ἐπιτεχνίται	50.378:40
61 Συνιστάται	25.686:50
135 Λογισταί	42.625:20
433 Δοκίμοι καὶ ἀντιδοκίμοι	113.940:80
78 Καλπισταί	20.784
30 Κεκολληταί	6.132
5 Περαιωταί	1.460
5 Σαγματοποιοὶ	1.642:50
4 Ὀφθαλμοὶ	876
199 Ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς	204.966:80
60 Σώμα Γιάννη Κώστα	25.200
2304	2.158.942
Διὰ νομὴν ἔσονται 429 τῶν ἀξιωματ. δρ. 35.201:25	
Ἐνδοξα καὶ ἐπιμετῆται ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς	45.480: 50.384:25
	2.209.326:25

Στρατιώται καὶ ὅσοι αὐτῶν

Ἑτήσια μισθοδοσία

1750 Πεζικόν τῆς γραμμῆς	204.400
800 Ἀκροβολιστῶν	93.440
117 Μοῖρα λοχιστῶν	25.842
30 Ἡεροτεχνίται	5.913
1728 Ὀροφύλακες	483.840
1250 Χωροφύλακες	464.400
8 Δοκίμοι φύλακες	2.784:95
100 Τεχνίται	18.104
42 Τυμπανισταί	5.217:20
55 Σώμα Γιάννη Κώστα	16.500
12 ὑπηρεταί	3.240
2 Θυρωροὶ καὶ ὠρολογοφύλαξ	744
6 Ὑποδοκμοφύλακες	700:80
150 Πυροβολισταί	22.630
6140 30 Λόχος ἀπομάχων	3.504 1.351,259:95
8444	3,560,586:20

Ἀφαιροῦνται αἱ γενόμεναι κρατήσεις ὡς εἴρη:

Δι' αἰείας ἀξίωμ. τῆς γραμμῆς . . . 31,534:56

Δι' αἰείας ἀξίωμ. ὑπαζ. καὶ στρατιωτῶν τῆς χωροφυλακῆς 8,678

Δι' αἰείας ἀξίωμ. καὶ στρατιωτῶν τῆς ὀροφυλακῆς * 77,440

Δι' αἰείας ἀξίωμ. τῆς φάλαγγος 6,000

Δι' ἐλλείποντας χωροφύλακας 53,000

Διὰ τοὺς ἀσθεν. ἀξίωμ. καὶ στρατιώτ. 20,000

196,652:56

3,363,933:64

Τὸ μένον ὀλικὸν ποσὸν διὰ τὴν μισθοδοσίαν τῶν ἀξιωματικῶν ὑπαζ. καὶ στρατιωτῶν ἀναδίνει εἰς δρ. 3.363.933:64, τὸ ὅποσον δὲν ἐπιδέχεται ἐλάττωσιν διὰ τοὺς ἀνωτέρω ἐκτεθέντας λόγους. Εἰς τὴν μισθοδοσίαν ὅμως τῶν στρατιωτικῶν προκύπτει βεβαίως πραγματικὴ ἐλάττωσις, καθότι δὲν εἶναι πάντοτε συμπληρωμένον τὸ ποσὸν τῶν στρατιωτῶν εἰς τὰ διάφορα σώματα, ὡς εἶναι ἀνωτέρω σημειωμένον, καθολικῶς, ἵαν εἰς τὴν ἐτήσιαν μισθοδοσίαν αὐτῶν, ἡ δὲ ἐλάττωσις θέλει φανῇ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἀπολογισμῶν, τῶν ὅποιων μένει ἀμφίβολον

Πρακτ. Γερουσίας. (Περίοδος Β'. Σύνοδος Β').

24.

κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε παραδείγματα, ἢν, καὶ τότε ἐβλεψεν εἶσαι εἰς θεωρήσιν καὶ ἀποπεράτωσιν ἀπολογισμοῦ.

Εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάγονται καὶ τὰ ἀκόλουθα κονδύλια, τῶν ὑποίων ἢ πραγματοποιήσας τοῦ ὅλικοῦ ποσοῦ τῶν ἐξόδων εἶναι ὑποθετινὰ, ἥτοι διὰ μερίδας τροπῆς εἰς ὅλα ἐν γένει τὰ σώματα δρ. 283,101:65. Το ποσὸν ταῦτα δὲν ἐξοδαίνεται βεβαίως καθ' ὅλοκληρίαν, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῶν στρατιωτῶν εἰς τὰ διάφορα σώματα, ὥς εἶναι συμπεριλαμβανόμενον εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων, ὅσα εἶλετο προκαλεῖται ἐλαττώσεις, καὶ κατ' ἄλλαν λόγον θίγει τὸν ἀπολογισμὸν. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ πράγματα αὐτὰ μετατρέπονται τὴν ἀόριστον βραχυτάτητα τοῦ ἀπολογισμοῦ, καὶ ἐπιμείνως δὲν θελομεν γνωρίσει πώποτε, πόσα εἶναι ἀκριβῶς τὰ πραγματοποιηθέντα ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ παρελθόντος ἔτους, νὰ ἐμβαλῶμεν τὸ μέλλον, εἶναι καλὸν καὶ συμφέρον, ὅσα μὲν χρήματα περισσεύουν ὡς ἀπραγματοποίητα ἀπὸ ἐκαστοῦ κεφαλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ, νὰ σημειώνωνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπόμενου δευτέρου ἔτους, ὑπὸ τὸ ὄνομα ἐπιτροπῆς χρημάτων ἐκ τῶν κονδυλίων δεῖνα τοῦ προϋπολογισμοῦ δεῖνα εἰς δὲ τὰς ἐκθέσεις τῶν Κυρίων ὑπουργῶν, νὰ ἀναγινώσκονται λεπτομερῶς οἱ λόγοι τῶν περισσευμάτων ἐκ ἐκαστοῦ κεφαλαίου καὶ ἄλλων, καὶ ταῦτα μέχρις ὅτου φθάσωμεν νὰ γίνωμεν ἐνήμεροι εἰς τοὺς ἀπολογισμοὺς διὰ τὸ ὁλοκρῖστον καλὸν, ἐπειδὴ αὐτοὶ τακτικῶς ἀπολαμβάνει τὰ πάντα εἶναι ἀκριβεῖς.

Οἱ αὐτοὶ λόγοι ὑπάρχουσι καὶ διὰ τὰ ἐξοδα τῶν ἀκολουθῶν κεφαλαίων, ἥτοι, διὰ ἱματισμὸν δραχμῆς 190,626:73, ἐπιποιήσας δραχμῆς 60,848:80, ἱπποκρίων δραχμῆς 18,388, ἱπποκρίων, δραχμῆς 9,740, στρατιωτικὸν δραχ. 88,192, ἱπποκρίων, δραχμῆς 90,348:45, πορείας καὶ μετακινήσεων ἀσθενῶν δραχμῆς 15,000, μίσθους δραχ. 46,750, στρατολογικὴν ἀνταρτικὴν δραχ. 109,212, καὶ ἱματισμὸν τῆς ἀνέγκης οἰκονομῶν κατὰ. δραχ. 1,035,797:63, χωροφυλακῆς ἐκ τῆς καταθέσεως τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν, δραχ. 114,590, αἱ ὁποῖαι ὅλα συμποσοῦνται εἰς δρ. 1,035,797:63, προστιθεμένου εἰς ταῦτα καὶ τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ τῆς μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν ὅσας τῶν ἀξιωματικῶν, ἀναβαίνει τὸ ὅλικόν ποσὸν εἰς δραχμῆς 3,363,933:64, ἀναβαίνει τὸ ὅλικόν ποσὸν εἰς δραχμῆς 4,389,731:27 περὶ δὲ τῶν λοιπῶν κονδυλίων, ἥτοι τῶν συντάξεων, ἐξόδων γραφείων, νομιστῶν ἱππων, στρατιωτικῆς ἀνταρτικῆς, καὶ ἐξόδων κλεισθέντων γραφείων, τῶν ὁπλίων

τὸ ποσὸν ἀναβαίνει εἰς δραχμῆς 270,284:60, ἢ ἐπιτροπῇ δὲν φέρεται καμμίαν παρατήρησιν ἐπὶ τούτοις προσέεται ἢ ἐπιτροπῇ, ὅτι εἰς τὸ ποσὸν τῶν ὑποθετινῶν ἐξόδων ἐκ δραχμῶν 1,035,797:63 ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω διαφορῶν κεφαλαίων πέποιθεν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον εἶλετο φέρεαι εἰς τὸ μέλλον τὴν δυνατόν οἰκονομίαν καθὼς ἐπὶ παραδείγματι, εἰς τὰ ἐξοδα δι' ἱματισμὸν, τὰ ὁποῖα ἀναβαίνουν εἰς δραχ. 190,626:73 ὁ ἱματισμὸς τοῦ στρατιωτοῦ ἐκρίβηται ἐπὶ μίᾳ σταθερᾷ καταθέσει, ἀναλόγως τῇ ὁπλῶν, εἰς δ' ἀνάγκη, ἐπομένως ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν 3,485 τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, δὲν ὑπελογίζετο ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς σταθερᾷ ταύτης καταθέσεως, τότε ἡ ὅλική δαπάνη τοῦ ἱματισμοῦ ἔβλεπε περιορισθῆ εἰς δραχ. 137,012:35 ὥστε νὰ προκαλεῖται οἰκονομία ἐκ δρ. 53,614:38, καὶ οὕτως, ἐπὶ τῆς ἐπὶ διαφορῶν ἄλλων κονδυλίων.

Ἐκ τούτων ὅλων ἐξάγεται, ὅτι διὰ τὴν φθάσωμεν ἀληθῶς, καὶ ὅσον εἶναι δυνατόν εἰς μίαν ἐπιθυμητὴν οἰκονομικὴν ἐξόδων, ἀπαιτεῖται νὰ γίνῃ μὴ μόνον μεταρρυθμίσεις, ἀλλὰ καὶ νὰ διορθῇ διὰ νόμον ὁ ἀριθμὸς τοῦ στρατοῦ, ὅσοι εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖοι διὰ τὸ κράτος μὲν ἕνα οἰκονομικὸν ὄργανον, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀξιωματικῶν νὰ ᾖ κατὰ τὴν τακτικὴν ἀναλογίαν, τὴν ὑποίων αἱ ἀποδοχαὶ νὰ συνάδωσι μὲ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ Κράτους, νὰ μετρισθῇ κατὰ πολὺ ὁ ἀριθμὸς τῆς φορολογικῆς, καὶ ὅσον ἀπαιτεῖται ἀπόλυτος ἀνάγκη διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ὁρίων ἢ φάληγξ νὰ μὴν ἐντὶς τῶν ὅρων τοῦ ἀρχικοῦ σκοποῦ, διὰ τὸν ὅποιον ἐστὶν ἐπὶ τακτικῶν καὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν ἐκονομῶν αἱ δὲ προμεινῆται καὶ ἐπισκευαὶ νὰ προβλέπωνται ἐγκαίρως μὲ τὸν καταλληλοτέρον τῆς οἰκονομικῆς τράπεζαν ἄλλως θελομεν μεταπισποναί πάντοτε, ἐπαναλαμβάνοντες τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς, καὶ μὲ ξηρὰς παρατήρησεις, ἐχόντες τὴν φράσιν ὅτι νὰ χρησιμεύωσι διὰ τὸ μέλλον ἢ χωρὶς νὰ φθάσωμεν πώποτε εἰς οἰκονομικὸν ἀποτέλεσμα, ἀλλ' ἀπεναντίας εἰς προσθήκην νέων ἐξόδων, ἀμνημονούντες τὰς γενομένης παρατηρήσεις τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, εἰρίζεται εἰς θέσιν ἢ ἐπιτροπῇ νὰ προτείνῃ διὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος τὴν παραδοχὴν τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ὡς ἐπομένως.

Ὅλικόν ποσὸν κατὰ τὸν παρουσιασθέντα εἰς τὴν βουλὴν προϋπολογισμὸν 4,679,807: 8
Ἡ γενομένη προσθήκη διὰ δηλώσεως . . . 133,683:

4,813,490: 8

Αφαιρούνται αὐτὰ παρὰ τὰς ἐνδοξὰς γενομένης
 Ελαττώσεις 134,118:56
 Τὸ μένον ποσὸν δρχ. 4,679,371:52.

Ἱποθηκὴ Ναυτικῶν

Εάν ῥύψῃ τις ἐν βλέμμα μετὰ προσοχῆς οὐχὶ εἰς τὸ ποσὸν
 τῆς ἐτησίαις δαπάνης, ἀλλ' εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ναυτικῆς
 δυνάμεως, θέλει ξενισθῆ βεβαίως, ὅταν εἴῃ ὅλην τὴν ναυτικὴν
 δύναμιν συμποσούμενην εἰς 17 πλοῖα, καὶ ταῦτα ποῖον εἶδους;
 εἰς δύο Κορβέτας, ἐν Ἀτμοπλοῖον, ἐν Πρίκιον, ἐπὶ Γολέττας,
 τρία Κότερα, καὶ τρεῖς Κανονοφόρους· τὰ πλείστα αὐτῶν εὐση-
 πότα, ὥστε ἐν διαστήματι τριῶν ἐτῶν θέλομεν εἶραθ' ἴσως μὲ
 μόνας τρεῖς Γολέττας, τρία Κότερα καὶ τρεῖς Κανονοφόρους·
 καὶ μ' ὅλα ταῦτα τὰ ὁμαζούμεν στόλον, διὰ τὴν ὅποιον ἔχομεν
 Ἱποθηκὴν Ναυτικῶν μετ' ἐτήσια ἐξόδα διαγράμ. 1,265,898:78.
 Δὲν κατακίνει ἡ ἐπιτροπὴ, διὰ τῆς θετομένης μεγάλης ποσό-
 τητος τῶν ἐξόδων, τὰς γινόμενας κηνιαῖας μισθοδοσίας εἰς τοὺς
 ἀξιωματικούς, ἐκείνους, οὕτως ὑπηρετήσαν εὐλαῶς τὴν πατρίδα
 εἰς τὰς ἐπικινδύνους ἀνάγκας αὐτῆς, ἀλλὰ κίηται λόγον περὶ
 τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, τὴν ὅποιαν κατὰ βυστυρίαν δὲν ἔχομεν.
 Ἡ Ἑλλὰς εἶναι περιζωσμένη ἀπὸ θάλασσαν, καὶ ἡ ἑστὶς αὐτῆς
 ἐμπορικὴ, ὥστε εἶναι ἐπ' ἀνάγκης νὰ ἔχῃ καλὴν καὶ μεγάλην
 ναυτικὴν δύναμιν, ἀνὲν τῆς, ὅποιος μὲν τὸ ἐμπόριόν τῆς δύναται
 νὰ ἐπικτείνῃ, μὲντε καὶ τὴν ἀσφάλειάν τῆς αὐτὴν νὰ διατηρήσῃ
 ἀρ' ἐαυτῆς. Ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ λάβῃ ὑπὸ ἐμβρίθην σκέψιν
 τὴν ναυτικὴν ταύτην κατάστασιν, πρὶν ἢ παρέλθῃ ὁ χρόνος, ὅστις
 δὲν εἶναι ἴσως καὶ ἤδη μακρὰν, καὶ πρὶν γὰρ τοὺς ὅποιους ἔχει
 ἀξίους καὶ βυστυρέτους ναυτικούς, οὔτενας, μὴ ἔχοντες ναυτικὴν
 ὑπηρεσίαν, ἀναγκάζονται νὰ καταρύθων εἰς ἄλλα ἔργα διαφό-
 ρων βιομηχανικῶν, διὰ νὰ προσπρὶζῶνται τὰ ἀναγκαῖα τῆς
 ζωῆς των, καὶ τότε θέλει καταντίσκει δύσκολος πλέον ἡ ἐπ' ἀνο-
 ὅς των εἰς τὴν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν. Ἀνάγκη πᾶσα νὰ διορισθῇ
 ἐπιτροπὴ ἀπὸ ἀνθρώπων ἔχοντες γενικὰς ιδέας καὶ πείραν, οἵ-
 τινες, συσχεπόμενοι, νὰ δώσουν κατάλληλον σχέδιον μετὰ κατω-
 θωτὸν ἀποτέλεσμα περὶ τοῦ ὅλου, νὰ μετριάσῃον τὴν γινόμενὴν
 πολυτέλειαν εἰς τινὰς δαπάνας, νὰ γνωμοδοτήσῃον περὶ ἐξοικονο-
 μησεως μίας κατωθωτῆς ἐτησίαις χρηματικῆς ποσότητος, ἥτις
 ἂν μὲν ἀνεπαρῆς, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ἀποκλειστικῶς εἰς κατα-
 σκευὴν νέων πολεμικῶν πλοίων, προσδιορίζοντες τὸ εἶδος καὶ τὸ

μέγεθος ἐκάστου, ὥστε ἐν διαστήματι ὀλίγων ἐτῶν νὰ ἔχωμεν
 μίαν μετρίαν ναυτικὴν δύναμιν, ἡ ὅποια ν' οὐδ' ἀπὸ ἐξου-
 εἰς ἔτος. Τὸ δὲ ἔλαττον τοῦ Ναυσταθμοῦ, ἐκ τοῦ ὅπου, ὡς πλε-
 ορορούμεθα, ἔμεινε πολὺ ὀλίγον, ἐν οἷς ἔσιν ἀρκετὴ ποσότης
 πρὸ τινων ἐτῶν, πρέπει νὰ μὲν ἐπιστὰς ἀνεπαρῆς διὰ τὸν αὐτὴν
 σκοπόν, ἢ ἂν ἀπαιτῆται μέρος αὐτοῦ δι' ἐπισκευῆς, ν' ἀναπλη-
 ροῦται ἀπὸ νέων.

Μετὰ τὰς γενικὰς ταύτας παρατηρήσεις περὶ τῆς ναυτικῆς
 δυνάμεως, ἐκτίθει τὰς σκέψεις τῆς ἡ ἐπιτροπῆ περὶ τοῦ προ-
 ὑπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων.

Παραβάλλουσα ἡ ἐπιτροπὴ εἰς ἀντιπαράθεσιν τὴν ποσότητα
 τῶν ἐξόδων πρὸς τὴν ὀλιγότητά των ὑπαρχόντων πλοίων, καὶ
 εὐρίσκουσα μεγάλην διαφοράν, ἐξήγαγε τὰς ἐπ' ἑκείνῃς πειραμα-
 ρίας ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν πλείστα, ἂν ἐξοδεύονται
 κατ' ἔτος, ὅλην τὸ ποσόν, τὸ ἐμπεριεχόμενον εἰς τὸν προϋπολο-
 γισμόν, καὶ ποῖα παραδειγματισμένη, ἐξήγαγε τὸ ἀποτέλεσμα
 τοῦ 1848. Δεύτερον, ποσοὶ καὶ ποῖα εἶναι οἱ ὑπαρχόντες
 ἀξιωματικοὶ ναυτικοί, ποῖον ὄγκον εἶναι δημότης ἕκαστος αὐτῶν,
 πῶς εἶναι ὁ κηνιαῖος μισθὸς του, ποῖον ἐξόδον ἔχει, ποῖον
 ἔτος ἐμβαθολογήθη, καὶ ποῖα εἶναι τὰ προσόντα, δυνάμει τῶν
 ὅποιων ἔλαβε τὸν βαθμόν, διὰ νὰ γνωρίσῃ ἡ ἐπιτροπὴ καὶ πληρο-
 φέρῃ τὸ Σῶμα τῆς Γερουσίας, ἂν ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας
 ὑπαρῇ τὰς ἐμβαθολογίας ταύτας, ἢ ἡ χρυσωσμένη ἀσφάλει
 διὰ τὰς ἐκδουλεύσεις των εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα,
 ἢ οὐδ' ἕτερον τούτων· καὶ τρίτον, ποσοὶ εἶναι οἱ συνταξιούχοι
 ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ ὀνόματος, ἐκπονοῦν, καὶ πατρίδος ἐκ-
 στευ. τοῦ ποσὸς τῆς μηνιαίας συνταξίας, καὶ τῶν προσόντων,
 δυνάμει τῶν ὅποιων λαμβάνει τὴν συντάξιν, τὸ ὑπουργεῖον τῶν
 Ναυτικῶν εἶδωκε τὰς ζητηθείσας ταύτας πληροφορίας, τὰς ὅ-
 ποίας συνοδεύει ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ τὴν παρούσαν ἐκτίθει τῆς, τὰ δὲ
 περιεχόμενα αὐτῶν ἀναγίρει ἀκριβῶς.

Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον εἰς τῆς ποσότητος τῶν δρχ. 1,162,391:15
 αὐτῶν εἶναι εἰς τὴν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1848, ἔμεινον
 εἰς τὸ ναυτικὸν ταμίον δρχ. 111,025:46, ὡς μὴ δαπανηθείσιν.

Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον, οἱ ἀξιωματικοὶ ναυτικοὶ συμποσῶνται
 εἰς ἅτομα 429, ἐξ ὧν εἶναι ὑποναύαρχοι 7 σκαρπες, ἐμβαθολογή-
 θέντες ὡς τοιαῦτοι, ὁ εἰς τὸ ἔτος 1841, οἱ δύο τὸ 1843, καὶ
 ὁ ἕτερος τὸ 1844· ἡ δὲ ἐτησίαις μισθοδοσίαι αὐτῶν ἀναβιβάνει
 εἰς δρχ. 19,560.

Πλοίαρχοι Α' τάξεως είναι 12, βαθμολογηθέντες ως τοιοῦτοι οἱ μὲν δύο τὸ ἔτος 1844, οἱ δὲ 7 τὸ 1847, καὶ οἱ τρεῖς τὸ 1848, ἡ δὲ ἑτήσια μισθοδοσία αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς δρ. 41,040.

Πλοίαρχοι Β' τάξεως είναι 53, βαθμολογηθέντες ως τοιοῦτοι κατὰ τὸν ἀκόλουθον χρονολογικὸν πίνακα·

τὸ 1832	τὸ 1835	τὸ 1839	τὸ 1841	τὸ 1842
1	15	9	3	6
τὸ 1843	τὸ 1844	τὸ 1846	τὸ 1847	καὶ τὸ 1848
6	1	2	1	9

ἡ δὲ ἑτήσια μισθοδοσία αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 85,200.

Πλοίαρχοι Γ' τάξεως είναι 75, βαθμολογηθέντες ως τοιοῦτοι κατὰ τὸν ἀκόλουθον χρονολογικὸν πίνακα·

τὸ 1835	τὸ 1836	τὸ 1837	τὸ 1838	τὸ 1839	τὸ 1841
8	4	5	1	3	3
τὸ 1842	τὸ 1843	τὸ 1844	τὸ 1845	τὸ 1846	τὸ 1847
10	14	4	3	5	2
τὸ 1848	καὶ τὸ 1849,	ἐκ τούτων	4	εἶναι	ἀνευ μισθοδοσίας.
8	5				

οἱ μὲν 3 ἐπίτιμοι, ὁ δὲ 1 προικοδοτημένος· τῶν ὑπολοίπων 71 ἡ ἑτήσια μισθοδοσία ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 79,800.

ὑποπλοίαρχοι είναι 122, βαθμολογηθέντες ως τοιοῦτοι κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα·

τὸ 1834	τὸ 1835	τὸ 1836	τὸ 1837	τὸ 1838	τὸ 1841
2	25	10	7	2	3
τὸ 1842	τὸ 1843	τὸ 1844	τὸ 1845	τὸ 1846	τὸ 1847
7	3	6	1	9	9
τὸ 1848	καὶ τὸ 1849	ἐκ τούτων	οἱ 3	εἶναι	ἐπίτιμοι ἀνευ μισθοδοσίας,
24	4				

τῶν δὲ λοιπῶν 119 ἡ ἑτήσια μισθοδοσία ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 93,120.

Σημαιοφόροι είναι 123, βαθμολογηθέντες ως τοιοῦτοι κατὰ τὸν ἀκόλουθον πίνακα·

τὸ 1833	τὸ 1834	τὸ 1835	τὸ 1836	τὸ 1837	τὸ 1838
1	12	19	53	2	2
τὸ 1841	τὸ 1843	τὸ 1844	τὸ 1846	τὸ 1847	τὸ 1848
1	6	4	8	2	9

καὶ τὸ 1849, ἐκ τούτων οἱ 6 εἶναι ἀνευ μισθοδοσίας, οἱ μὲν

4 ἐπίτιμοι, οἱ δὲ 2 προικοδοτημένοι, τῶν δὲ λοιπῶν 117 ἡ ἑτήσια μισθοδοσία ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 74,640.

Φροντισταὶ Α' τάξεως είναι 20, βαθμολογηθέντες ως τοιοῦτοι κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα·

τὸ 1837	τὸ 1840	τὸ 1842	τὸ 1843	τὸ 1842	τὸ 1846
2	1	2	2	2	2
τὸ 1847	τὸ 1848	τὸ 1849	καὶ τὸ 1841	ἐκ τούτων	ὁ εἰς
2	4	1	2		

εἶναι ἐπίτιμοι ἀνευ μισθοδοσίας, τῶν δὲ λοιπῶν 19 ἡ ἑτήσια μισθοδοσία ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 28,200.

Φροντισταὶ Β' τάξεως είναι 13, βαθμολογηθέντες κατὰ τὸν ἀκόλουθον πίνακα·

τὸ 1841	τὸ 1842	τὸ 1843	τὸ 1845	τὸ 1846	καὶ τὸ 1848
1	2	2	1	2	5

ἐκ τούτων εἰ δύο εἶναι ἐπίτιμοι ἀνευ μισθοδοσίας, τῶν δὲ λοιπῶν 11 ἡ ἑτήσια μισθοδοσία ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 2,800.

Εἶναι προαίτι ἀνά εἰς καὶ τοὺς ἐπόμενους βαθμοὺς καὶ ἑτήσιαν μισθοδοσίαν·

1	Ἀνώτερος ἐπ' μελῆτος κατ' ἔτος	δρ. 2,400
1	Χαρακτηρισμένος ὑποπλοίαρχος	» 3600
1	Λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ τὸ 1842	» 1080
1	» » τὸ 1849	» 1200
1	ὑπολοχαγὸς	» 1200
1	ἱατρός Α' τάξεως τὸ 1834	» 1200
1	» Β' » 1839	» 1200
1	ὑποφαρμακοποιὸς 1810	» 420

Ὅλοι οἱ ρεζέντες αξιωματικοὶ εἶναι σχεδὸν ἴσῳ, Πελοπόννησος καὶ Ὑπερβορέων ἀγωνιστῶν τὸ δὲ ἑλίκιον ποσὸν τῆς ἑτήσιας μισθοδοσίας αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 440,460.

Περὶ δὲ τοῦ τρίτου ἀνέρεται ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὸ μέρος τῶν συντάξεων, ἃ θὰ ὀφείλῃ γινέσθαι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Τὸ ἀνωτέρω λοιπὸν ποσὸν τῶν δραχμῶν 440,460 διὰ ἑτήσιαν μισθοδοσίαν τῶν αξιωματικῶν εἶναι ἀνεπίτευκτον ἐλαττώσεως, ἀφοῦ δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀραιωθῶσιν οἱ βαθμοὶ προστεθειμένων εἰς ταύτας καὶ τῶν δραχμῶν 580,860, ὡς ἀναπιδέκτων ἐπίσης ἐλαττώσεως, διότι πηγαζόντων ἀπὸ νόμους ἐκδοθέντας προσράτως, ἥτοι περὶ τοῦ πραγματικοῦ τοῦ ἵπου-

γίου μετ' ἐξόδα Γραφείου, τοῦ Ναυστάθμου, τῶν λιμεναρχείων μετὰ τῶν φάρων καὶ φανῶν, τῶν λόγων τῶν τεχνιτῶν καὶ ἀποστράτων, τῶν ἐξόδων τοῦ στόλου καὶ τῶν σπουδαζόντων ναυτικῶν· εἴτι δὲ καὶ δραχ. 200,000, αἵτινες εἶναι ὑποθετικαὶ διὰ κατασκευὰς καὶ ἐπισκευὰς πλοίων, συμποσύνται ὅλα ἑμῶς μετὰ τῶν τῆς μετοδόσεως τῶν ἀξιωματικῶν εἰς δρ. 1,128,920· ὥστε δὲν μένουσιν εἰμὲν δραχ. 36,978 δι' ἐξόδα καταστημάτων, ναυτολόγων, ἡδαιοποιίας, ναυτοδικεῖα καὶ προκαταβολῆν, ἐπὶ τῶν ὅποιων δύναται νὰ γενῇ ἐλάττωσις 12 ἕως 20 χιλιάδας δραχμῶν τὸ πολὺ· ἀλλὰ τὸ μικρὸν τοῦτο ποσὸν τῆς ἐλαττώσεως θέλει τὸ κάμει βεβαίως εἰκόσθην ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργὸς κατὰ τὴν πραγματεποίησιν τῶν ἐξόδων. Τούτων ἔτι καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ προτείνει τὴν παραδοχὴν τοῦ ὀλίκου ποσοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, συγκειμένου εἰς δραχμῶν 1,265,898:78

Περὶ συντάξεων, τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων ἐμπεριέχεται εἰς τοὺς προϋπολογισμούς τῶν Ὑπουργείων, ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκθέτει τὸν ἐπόμενον πῖνακα.

Ἄτομα	ἑτήσια δαπάνη δραχ.
1669 Ὑπουργ. Οἰκονομ. διὰ γῆρας καὶ ὄρφανά	209,229:12
356 " " ἀπομάχους . . .	87,204 —
10 " " Πρεσβυτ. τῆς Φάλαγ.	5,160 —
99 " " Χορηγήματα . . .	85,212 —
2134	386,805:12
2 " Δικαιοσύνης συντάξεις . . .	1320 —
43 " Ἑσωτερικῶν " . . .	23,616 —
" " Ἐκκλησιαστικῶν καὶ κληρικῶν	55,777:44
" " Στρατιωτικῶν " . . .	102,244:91
34 " Ναυτικῶν " . . .	7,600:80

Ὀλίγον πλεονάζον δραχ. . . 577,364:27

Διὰ τὰς ἀνωτέρω συντάξεις ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξέτισεν ἀπὸ ἑκάστου Ὑπουργείου ἰδιαίτερον καταλόγον, εἰς τὸν ὅποιον νὰ ἐμπεριέχεται τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἑκάστου συνταξιούχου, ποίου δέμου εἶναι ὄντως, πότε ἤρχισεν ἡ σύνταξις, πόσον τὸ μηνιαῖον ποσόν, καὶ ποία εἶναι τὰ προσόντα, δυνάμει τῶν ὁποίων λαμβάνει τὴν σύνταξιν κατὰ συνέπειαν τούτου, τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀπάντησιν, ὅτι, ἐπειδὴ ὁ ἀριθμὸς σύγκειται ἀπὸ 2,134 ἀτόμα, δὲν δύναται νὰ συντα-

χθῶσιν οἱ καταλόγοι μετὰ τὴν ἀπαιτούμενην ἐκρίθειαν εἰς ὅλγων ἡμερῶν διάστημα· ἐλάβεν ὅμως τὸ μέτρον νὰ ἐνεργήσῃ τὴν αἴτησιν, τὴν ὅποιαν θέλει πέμψῃ εἰς τὴν Γερουσίαν, ἀλλὰ ἀποπερατωθῇ ἡ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖ δικαιολογημένους τοὺς λόγους τούτους.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης ἰδὼσα τὴν αἰτηθείσαν σημείωσιν, ἐπὶ τῆς ὁποίας παραινεῖ ἡ Ἐπιτροπὴ, ὅτι ἡ σύνταξις τῶν δύο τούτων ἀτόμων ἔνδεδεται εἰς γῆρας καὶ ὄρφανα τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων, ἀλλ' εἰς δικαστικούς ὑπαλλήλους, παθόντας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἐξ ὧν ὁ μὲν εἰς ἐθελούῃ κατὰ τὸν νότον, ὁ δὲ ἕτερος, ὡν εἰρηοδίκης, ἀπεβίωσε, ἀφήσας τὰ τέκνα του εἰς δυστυχίαν.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν ἔδωκεν ἐπίσης τὴν αἰτηθείσαν σημείωσιν, ἐπὶ τῆς ὁποίας παραινεῖ ἡ Ἐπιτροπὴ, ὅτι πολλὰ μὲν ὀλίγα άτομα τῶν συνταξιούχων τούτων εἶναι γῆρας καὶ ὄρφανα τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων, μέγα δὲ μέρος εἶναι ἐξ ἀτόμων παθόντων ἀπὸ ἐγστρίκας συμφορῆς, καὶ ὑπαλλήλων κατασταθέντων αἰκάνων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀπάντησεν, ὅτι καταγίνεται εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου, τὸν ὅποιον θέλει πέμψῃ εἰς τὴν Γερουσίαν, ὅσα ἀποπερατωθῇ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἴσως τὸν πέμψῃ ἀκολούθως εἰς τὴν Γερουσίαν.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἰδὼσα τὴν αἰτηθείσαν σημείωσιν ἐξ ἀτόμων 34 γυνῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων, ὧν σχεδὸν Ψαριανῶν, Ὑδραίων καὶ Πεισσιωτῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ μὲν 15 άτομα λαμβάνουσιν ἀνά δραχ. 15 κατὰ μῆνα, τὰ δὲ 17 ἀπὸ δραχ. 10 ἕως 30, καὶ τὰ δύο τὸ μὲν 40 τὸ δὲ 50 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

Τοὺς μνησθέντας καταλόγους τῶν Ὑπουργείων συνυδαίνει ἡ Ἐπιτροπὴ μετὰ τὴν παρούσαν ἐκθεσίαν τὰς ἐναποκείμεναι δὲ εἰς τὴν Γερουσίαν ἡ αἴτησις τῶν ἐλλειπόντων τριῶν καταλόγων, καὶ ἡ περαιτέρω διάγνωσις τῶν προσόντων.

Τελευταῖον προτείνει ἡ Ἐπιτροπὴ τὴν ἐπιψήφισιν καὶ παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου τῶν ἐξόδων, ὅπως ἐπιψήφισθη παρὰ τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Σεπτεμβρίου 1849.

Τὰ μέλη τῆς μειοψηφίας.
Τ. Μαγγίνας Β. Χρητταγιόπουλος

Απεραιοσθη δὲ νὰ τυπωθῶσιν ἀμφοτέρω, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν διανομὴν αὐτῶν εἰς ἕκαστον τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν νὰ προχωρήσῃ ἡ Γερουσία εἰς τὴν συζήτησιν αὐτῶν.

Λαβὼν ἐπομένως τὸν λόγον εἰς τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν, κατὰ τὴν Συνεδρίαν, εἶπε, τῆς 2 τοῦ παρόντος, δὺο τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν ἔλαβον λόγον περὶ ἀντικειμένων ἐκτὸς τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Γερουσίας. Νομίζω διὰ ταῦτα καλὸν νὰ ἀνακαλέσωσι τοὺς λόγους τούτους διότι δὲν εἶναι ἐμπροστίς ν' ὑπάρχῃσι τοιοῦτοι λόγοι εἰς τὰ Πρακτικά τῆς Γερουσίας, προσβάλλοντες αὐτὸ τὸ Σύνταγμα.

Μετὰ τούτον ἠγόρευσεν ἄλλος, εἰπὼν, ὅτε, κατὰ τὴν προλαβούσαν συνεδρίαν ἐζήτησα τὴν λόγον ἐπὶ τῶν πρακτικῶν τῆς 2 τοῦ παρόντος, πρὶν ἢ κυρωθῇ, σκοπὸν δὲν εἶχον νὰ κινήσω ἐνστάσιν, μήτε ἐπὶ τῆς συντάξεως αὐτῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος ὡς Γραμματεῖς, μήτε κατὰ τῆς κυρώσεως αὐτῶν, τὴν ὁποίαν μήτε ὁ Πρόεδρος μήτε οἱ γραμματεῖς δύνανται νὰ ἀρνηθῶν, ἀφοῦ ἐγκριθῶσι παρὰ τῆς Γερουσίας.

Ἀλλ' ἐπεὶ εἰς τὰ πρακτικά ταῦτα ὑπεριέργατο πρότασις, τὴν ὁποίαν ἐθεώρησα καὶ θεωρῶ προσβάλλουσαν αὐτὸ τὸ Σύνταγμα, καὶ ἐκτὸς οὖσαν τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Γερουσίας, προσθέμην ν' ἀποδείξω αὐτὸ τοῦτο, εἰπὼν, ὅτι ὁ προτείνων αὐτὴν καὶ ὁ ὑποστηρίξας ἤθελον πεισθῆ, προτεπόμενοι καὶ παρ' ὑμῶν, ν' ἀνακαλέσωσι τὰ λεγόμενα, ὡς τοῦτο συνέβη πολλάκις κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Πρακτικῶν, καὶ ἦν πολλοὶ τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν ἐζήτησαν, κατὰ τὸ ὅποιον ὁ Κανονισμὸς δίδει δικαίωμα, τὴν ἐξάλειψιν ἀπὸ τὰ πρακτικά ἁπλῶν λήξεων ἢ φράσεων, αἱ ὁποῖαι ἐθιωρίθησαν ὡς προσβάλλουσαι ἁπλῶς πρόσωπα, καὶ ὅχι δικαίωμα ἀνώτερα, ὡς ἐνταῦθα, καθιερωμένα ἀπὸ αὐτὸ τὸ Σύνταγμα.

Ἀλλ' ἐπεὶδὴ τινες, πρὶν ἐνοήσωσι τὸν σκοπὸν τοῦ λόγου μου, ἐπρότειναν, ὅτι παραβιάζεται ὁ Κανονισμὸς, τὰ μὲν Πρακτικά τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐπικυρώθησαν, ἐπερὶ ἄρχῃ δὲ εἰς ἐμὲ τὸ δικαίωμα νὰ ἀποδείξω, ὅτι ἡ περὶ τῆς 2 τοῦ λόγος πρότασις εἶναι προφανῶς ἀντισυνταγματική.

Ἐρχομαι λοιπὸν σήμερον, Κύριε Πρόεδρε, νὰ ἀναπτύξω τὸ θέμα τοῦτο, ἐν ὀλίγοις, φέρων εἰς ἀπόδειξιν λόγους, τοὺς ὁποίους ἤρκεσθαι ἀπὸ ἐνδόξους συγγραφῆς τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου, λόγους, οἱ ὅποιοι δύνανται νὰ μᾶς χρησιμεύουν ὡς κανὼν, περὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων μας.

Ἐνταῦθα τις τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν, διακόψας τὸν ἀγορεύοντα, ἡ Γερουσία, εἶπε, πρέπει νὰ ἐνασχολῆται εἰς ἔργα, δυνάμενα νὰ ἐπιφέρωσι καὶ υἱαιωνῶν ἀποτελέσματα, καὶ οὐχὶ εἰς γενικὰς θεωρίας. Ἐπειδὴ λοιπὸν δὲν μᾶς εἶπεν ὁ προαναφερόμενος ποῦ εἶναι ἡ πρότασις τοῦ, καὶ ποῖον ἀσφαλὲς σκοπὸν, ἀλλ' εἰς γενικὴν περιστρέφεται θεωρίαν, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιληρθῶμεν ἄλλοι τοιαύτης συζητήσεως ἂν ὅμως προτίθεται νὰ διδάξῃ τοὺς κατὰ τὴν Συνεδρίαν ἐκείνην ἀγορεύσαντας, ὡς καὶ πάντας ἡμᾶς περὶ τοῦ τρόπου τοῦ ἐκφράζεσθαι καὶ περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Γερουσίας, ὡς ἐπερὶ ἄρχῃ τὴν τοιαύτην ἀγορεύσιν ἐπὶ τῆς θεωρίας ταύτης εἰς ἄλλην Συνεδρίαν, περιορίζομεν τὴν τῆς σημερινῆς εἰς τὴν ἡμετέραν διάταξιν.

Κατὰ τὴν Συνεδρίαν τῆς 2. Σεπτεμβρίου, ἡ ἑξῆς ἄλλος, ἐπρότεινε τις τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν τὴν ἀνάκλησιν τῆς συζητήσεως· ἐπεὶ δὲ δὲν προσδιορίσθη ἡ σημερινὴ Συνεδρία διὰ τὴν συζήτησιν ταύτην, δὲν δυνάμεθα ἔτι νὰ ἐπιληρθῶμεν τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Πρὸς ταῦτα ἀντέταξεν ἄλλος, εἰπὼν· ἀνίκανός με ἀπορίκει μου νὰ γίνωται λόγος τοῦ νὰ προσδιορίζομεν ἡμετέραν συζήτησιν περὶ ἀντικειμένου, τὸ ὅποιον δὲν εἶναι τῆς ἀρμοδιότητος μας.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία ἔχουν τὸ δικαίωμα ἡ μὲν νὰ καταγγέλλῃ, ἡ δὲ νὰ διακόψῃ τοὺς ὑπουργούς· ἀλλ' ἐνταῦθα δὲν πρόκειται περὶ εὐδαιμονίας τούτων.

Ὁ Γερουσιαστὴς ἢ ὁ Βουλευτὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐμφράξῃ τὴν γνώμην του πρὸς ρωτισμῶν τῶν συναδελφῶν αὐτοῦ· ἀλλὰ δὲν ἐπεται διὰ τοῦτο, ὅτι ἡ γνώμη του παρεμβάσθαι ἀπὸ τὸ Σίμα, εἰς τὸ ὅποιον ἀνέκει, ὡς εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν, καὶ ἦν οὕτε καὶ δυνάμεθα νὰ ἐπιληρθῶμεν.

Εἶπον περὶ ἐπεμβάσεως εἰς τὰ Β. δικαίωματα· ἀλλὰ τοιαύτην διαθεσίν, οὕτω Γερουσιαστῆς, οὕτω ἡ Γερουσία οὕτω ἐθεώρησεν, ὥστε δύναται νὰ διακόψῃ, καὶ εἰς τοῦτο ἐδείχθη, ὅτι εἰσθε ὅλοι τῆμερον.

Ἐνταῦθα ἀναστάντες τινὲς τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν, δὲν ἀνεμνήσθη, εἶπον, μήτε νὰ δοθῇ ὑπόνοια, ὅτι προσβάλλονται παρὰ τινος τὰ Β. Δικαίωματα· ἀπαγε τῆς ἐλαττωματικῆς!

Κατὰ συνέπειαν, ἐπανέλαβεν ὁ ἀγορεύων, τὸ ἐπαναλέγει οὕτω πάλιν οὕτε ἄλλην ἡμέραν δυνάμεθα νὰ ἐμβῶμεν εἰς συζήτησιν περὶ τούτου· καὶ διὰ τοῦτο γνωμοδοτῶ νὰ παύσῃ παρὰ τοῦτο ἡμεῖς, καὶ νὰ παραμυθώμεν εἰς τὴν ἡμετέραν διάταξιν.

Εἰς τὸν συζητήσαντα τὸν λόγον ἐπομένως, ἀντίπεν ἄλλος, ὅτι, ἀφοῦ ὁ λόγος ἀρρήθην ἀπὸ τὸν δεύτερον ἀγορεύσαντα, δὲν δύναται νὰ δοθῇ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου εἰς τὸν ζητούμεν καὶ ἄλλον ὑποστηρίζαντος τοῦτον, ἡ Γερουσία προέβη εἰς τὴν ἡμερουσίαν διατάξιν διατάξαντος τοῦ Κυρίου Προέδρου τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἀνὰ γνῶσθαι αὐτῇ, ἐχρῆστα οὕτως.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπὴ τῆς Γερουσίας ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰ εἰς τὸ Γραφεῖον αὐτῆς παρασημασθεῖσαι ἐπομένως ἀναφορὰς.

1. Ἀναφορὰν ἀπὸ 25 ἰουλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 177 τῶν κατωκίων τοῦ Λόμου Ἀρκαδίας τῆς ἐπαρχίας Καλαβρυτίων, δι' ἣν παραπονούνται κατὰ τῆς ἐπὶ τῶν δημοτικῶν τοῦ δήμου τῆς διαγωγῆς τοῦ Νομάρχου Ἀρκαδίας καὶ Πλίδας, καὶ τῶν ὑποδαστῶν Ἀρχῶν τῆς ἐπαρχίας Ἐπαρχίας, καὶ ἐπιζητοῦνται τὴν πρὸς τὴν Γερουσίαν πρὸς ικανοποίησιν τοῦ Λόμου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

2. Ἀναφορὰν ἀπὸ 18 ἰουλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 184 τοῦ θωροῦ Σακελλαρίου Φιλώτου ἐκ τῆς ἐπαρχίας Καλαβρυτίων, ἐκθέτοντος τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα θυσίας καὶ ἐκδουλεύσεις τοῦ καὶ ἐξαίτουμένου νὰ τῷ χορηγηθῇ μηνιαία σύνταξις ἀνάλογος μετὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

3. Ἀναφορὰν ἀπὸ 17 ἰουλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 188 τῆς περὶ αἰλικίας χήρας Ν. Δασκαλάκη, ἐξαίτουμένης, χάριν τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα Στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεων τοῦ Σύζυγου τῆς, νὰ χορηγηθῇ προικοδοτήσεις τῆς εἰς τὴν θυγατέρα τῆς, ἀνάλογος ὑπὲρ ἐκτῆς μηνιαίας σύνταξης.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

4. Ἀναφορὰν ἀπὸ 18 ἰουλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 189 τῆς περὶ ῥάτης χήρας τοῦ κατὰ Αθ. Κάππου, ἐξαίτουμένης, χάριν τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεων τοῦ Σύζυγου τῆς, περὶ κατὰ τὴν ἑρῶσαν τῆς Τριπόλεως, προικοδοτήσιν τινὰ διὰ θυγατέρα τῆς, καὶ ἀνάλογον ὑπὲρ ἐκτῆς μηνιαίας σύνταξης.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

5. Ἀναφορὰν ἀπὸ 5 ἰουλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 190 τῆς Κονέλας Παπακωνσταντίνου Πολυχρονουπούλου, ἐξαίτουμένης χάριν τῶν Στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεων τοῦ Σύζυγου τῆς, φονευθέντος κατὰ τὴν ἐν Τρικάρων μάχην, ἀνάλογον προικοδοτήσεων διὰ τὴν ἀγαθὴν θυγατέρα τῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

6. Ἀναφορὰν ἀπὸ 21 ἰουλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 193 τοῦ Γ. Ἀθανασίου, καταγγέλλοντος τὴν διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Παζαυρῆ, ὡς Ἑλληνικοῦ Προξένου ἐν Βουκουρεστίῳ γενομένην παράβασιν τοῦ 3 ἀρθροῦ τοῦ Συντάγματος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸν Κύριον Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ ἀναφερόμενα.

7. Ἀναφορὰν ἀπὸ 21 ἰουλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 194 τῆς Τζαννοπούλας Παναγιωτίτσας θυγατρὸς τοῦ Γεωργίου Σαβάνου Μανουβουλιώτου, διὰ τῆς ὁποίας, ἐκθέτονται τὰς στρατιωτικὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ πατρὸς τῆς, καὶ τὴν δυστοχίαν αὐτῆς, ἐξαίτεται χρηματικὴν τινὰ βοήθειαν, καὶ τὸ προικοδοτικὸν τοῦ πατρὸς τῆς γεγραμμάτων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

8. Ἀναφορὰν ἀπὸ 29 ἰουλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 195, τοῦ Σαράντου Ἰωάννου, ἐξαίτουμένου νὰ συστήσῃ ὑπὸ τῆς Γερουσίας εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν τὰ δίκαιά του, διὰ τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα θυσίας καὶ ἐκδουλεύσεις τοῦ, ἵνα λάβῃ αὐτὴ τὴν ἀνάλογον καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ πρόνοιαν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

9. Ἀναφορὰν ἀπὸ 14 ἰουλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 196 τοῦ Α. Ν. Ἀποστόλη, ἐξαίτουμένου νὰ τῷ πληρωθῇ τὸ τίμημα τοῦ πλοίου «ὁ φοῖνιξ» παραχωρηθέντος ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ὡς ἐγένετο ἔδω καὶ περὶ τοῦ πλοίου τῶν Τζαμαδαίων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστήθῃ ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὅ,τι καὶ περὶ τοῦ πλοίου τῶν Τζαμαδαίων.

10. Ἀναφορὰν ἀπὸ 9 Αὐγούστου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 202, τῆς Ἀνθούλας χήρας τοῦ Νικολάου Ἰουλίου Πλακάρου, ἐξαίτουμένης νὰ χορηγηθῇ πρὸς αὐτὴν, ὅ ἐκ δραχ. 95 μισθός, τὸν ὁποῖον ἐλάμβανεν ὁ Σύζυγός τῆς διὰ τὰς μεγάλας θυσίας καὶ ἐκδου-

λύσεις του προς το Έθνος, όπως εξοικονομή δι' αὐτῶν τὰ πρὸς τὸ ζῆν μέσα τῆς οἰκονομικῆς τῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συσταθῇ ἡ αἵτισις τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

11. Ἀναφορὰν ἀπὸ 6 Ἀυγούστου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 206, τοῦ ἐκ Κορυφαίας Πέτρου Φωλιάνου, δι' ἧς ἀναφέρειν ἐν ἐκτάσει τὰ στρατιωτικὰ ἐκδουλεύσεις του, καὶ τὰ πολυειδῆ παθήματά του, ἐξαιτεῖται νὰ τὸ χορηγηθῇ ἀνάλογος στρατιωτικὸς βαθμὸς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

12. Ἀναφορὰν ἀπὸ 18 Ἰουλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 217, τῆς χάρις Ὁσας Πέτρου Μουζάκη, ἐξακολουθεῖ χάριν τῶν Στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεων τοῦ συζύγου τῆς, καὶ τοῦ ἐν τῇ Ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν ροιζουμένου υἱοῦ τῆς, νὰ προικοδοτηθῶσιν αἱ τρεῖς εἰς ἡλικίαν γάμου θυγατέρες τῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

13. Ἀναφορὰν ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου ὑπ' ἀριθ. 222, τοῦ Κ. Ν. Γαλάτῃ, διὰ τῆς ὁποίας, ἐπισυνάπτων ἀντίγραφον ἀναφοράς του πρὸς τὸ Ἰπουργικὸν Συμβούλιον, ἐν ᾗ ἐξιστορεῖ τὸ συμβῆν τῆς ἀπαγωγῆς τῆς δεκαπενταετοῦς θυγατρὸς του ὑπὸ τοῦ Ἰπολοχάρου Χ. Σαρδέλλῃ, παρκαπονεῖται κατὰ τῆς ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δικαιωγῆς τῶν ἐνταῦθα Εἰσαγγελειῶν, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ ὡς παράνομον καὶ λίαν σκανδαλώδη.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συσταθῶσι τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν Κ. Ἰπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης, διὰ νὰ λάβῃ ταῦτα ὑπ' ὄψιν καὶ ἐνεργήσῃ τὰ κατὰ Νόμον.

14. Ἀναφορὰν ἀπὸ 8 Σεπτεμβρίου ὑπ' ἀριθ. 224 τῆς χάρις Φυλακτῆς Δέμου Ἀργυροκαστρίτου, ἐξακολουθεῖ νὰ τῇ χορηγηθῇ δεκαδραχμὸς μηνιαία σύνταξις, ἀντὶ τῆς δεκαπενταετοῦς, ἐν ἐλευθερίᾳ ὁ συζυγὸς τῆς χάριν τῶν πρὸς τὴν Πατρὶδα στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεων του, καὶ ἡ ὁποία ἔπαυσε τοῦ νὰ τῇ χορηγῆται μετὰ τὸν κατὰ τὸ 1845 θάνατον τοῦ Συζύγου τῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

15. Ἀναφορὰν ἀπὸ 24 Ἀυγούστου ὑπ' ἀριθ. 218 δημοτῶν τινῶν τοῦ Δήμου Μέσσης τῆς Λακωνίας, διὰ τῆς ὁποίας, ἐκθέτοντες τὰς ἐν τῇ θέσει Κεντροκαλόασπκτον γενομένης Εἰσιοπραγίας, καὶ τὴν κατεδάφισιν πέντε οἰκιῶν ἐκ μέρους ὁπαδῶν τῆς Μαυ-

ρομειχαλικῆς Οἰκονομίας, ἐξακολουθεῖ, ὅπως ἡ Γερουσία λάβῃ πρόνοιαν πρὸς κατάπαυσιν τῶν τοιαύτων ἀβυσσίων πράξεων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συσταθῇ εἰς τὸν Κύριον Ἰπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν διὰ νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ Κ. Ἰπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ ἐνεργήσῃσιν ἐκ συμφωνίας τὴν καταδίωξιν τῶν ἀναφερομένων προσώπων, ἐὰν ἔχωσιν ἀληθείας τὰ κατ' αὐτῶν λαβῶσι δὲ τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν εἰς τὸ μᾶλλον κατάπαυσιν τῶν τοιαύτων.

16. Ἀναφορὰν ἀπὸ 7 Σεπτεμβρ. ὑπ' ἀριθ. 229 τοῦ Α. Σαρδέλλῃ, δι' ἧς ἐπισυνάπτει σῆτος ἀντίγραφον ἀναφορᾶν πρὸς τὴν Α. Μ. τοῦ Ἀδελφοῦ τοῦ Ἰπολοχάρου Χ. Σαρδέλλῃ, καὶ τῆς Εὐφροσύνης θυγατρὸς τοῦ Κ. Γαλάτῃ, διὰ νὰ πληροφορηθῇ εἰς αὐτῶν ἡ Γερουσία τὴν ἀλήθειαν τῶν μεταξὺ ταύτων διατρίψαντων, καὶ νὰ μὴ διδῇ πίστιν εἰς τὰ παρὰ τοῦ Κυρίου Γαλάτῃ ἀναφερόμενα.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

17. Ἀναφορὰν ἀπὸ 12 Σεπτεμβρ. ὑπ' ἀριθ. 227, διαφόρων προσφύγων Ἰταλῶν, διὰ τῆς ὁποίας, ἐπράξαντες τὴν ἐνηνωσιν τῶν, διὰ τὴν χορηγηθεῖσαν αὐτοῖς φιλαρετιανὴν ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος, ἐξακολουθεῖ, ὅπως τοῖς συγχωρηθῇ νὰ συνοικισθῶσιν ἐν αὐτῇ, κατὰ τοῦς ἐν τῇ ἀναφορᾷ τῶν ἐνδιαλαμβανομένους ὁρους.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τῶν ἀναφερομένων ὡς οὐσιυθῇ καὶ σπουδαίαν.

18. Ἀναφορὰν ἀπὸ 19 Σεπτεμβρ. ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 228, τοῦ Κωνστ. Γερακιᾶ Κρητῆς, ἐξακολουθεῖ νὰ προσκληθῇ ὁ Κ. Ἰπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν, ἐκ συμφωνίας μετὰ τὴν ἀπὸ 18 Μαρτίου 1848 ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας, χορηγῶν εἰς τοὺς οὐσιυθέντας Κρητὰς, τοὺς ἔχοντας ἀναμνησθέντα δικαίωμα θαλασσοφυγῆσαι εἰς τὴν Β. Φαλαγγὰ, τὸ ποσὸν τῶν 6,000 δραχμῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Σεπτεμβρ. 1849.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Δρ. Μανθλάς Δ. Κανελόπουλος.
Α. Μοναρχίδης Ν. Πονηρόπουλος.

Ἀπερασίσθη δὲ νὰ συζητηθῇ τὴν ἐπαινομένην Τρίτην, ἡτὸς τὴν 27 τοῦ ἐνεστώτος μηνός.

Κληρώσεως επομένως γενομένης τῆς πενταμελούς ἐπιτροπῆς, ἥτις μετὰ τοῦ Γραφείου τῆς Γερουσίας, ἀποτελοῦσα τὴν Μεγάλαν Πρέσβευσιν, θέλει παρευρεθῆ εἰς τὸν Ἱερὸν Ναόν, διὰ τὴν αἰώνην ἐπάτειον ἐορτὴν τοῦ Ὁνόματος τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης, ἔλαχον οἱ ἑξῆς Γερουσιασταὶ Κ. Κ. Χ. Παπαπολίτης, Β. Χρηστακόπουλος, Δ. Κανελλόπουλος, Ν. Παναρόπουλος καὶ Δρ. Μανσόλας.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν, ὅρισας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης κατὰ τὴν 27 τοῦ ἐνεστώτος μηνὸς τὴν συζήτησιν τῆς ἀναγνωθείσης ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναγραφῶν ἐπιτροπῆς.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Ν. Γ. ΜΙΣΣΙΣ

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς.

Ν. Χρυσόγελοσ.

Ἀθ. Γρηγοριάδης.

ΧΟΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ.

Τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1849. ἡμέρα Τρίτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 34 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος, παραλαβὼν ὡς Γραμματεῖα τὴν Γερουσιαστὴν Κ. Αθ. Γρηγοριάδην, ἀντὶ τοῦ Κ. Σ. Θεοχαροπούλου, ἀπόντος, κηρύττει τὴν ἐναρκίν τῆς Συνεδριάσεως

Τὰ Πρακτικὰ τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται. Ἀπαγγελλάντος ἑπειτα τοῦ Κ. Προέδρου τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, προτίθεται εἰς συζήτησιν ἡ ἐκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναγραφῶν ἐπιτροπῆς.

Ἀναγνωσθείσης ἐπομένως τῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 177 ἀναγραφῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, προτείνοντος δὲ τινος, ὅτι ἡ προκειμένη ἀναφορά, ὡς ἀνκρίνουσα ἐπέμβχαι τῶν Διοικητικῶν Ἀρχῶν εἰς τὰς Δημοτικὰς ἐκλογὰς τῶν ἀναφερομένων, πρέπει νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, καὶ ὅχι ἀπλῶς νὰ διευθυνθῇ, ἡ Γερουσία παρεδέρχεται τὴν πρότασιν ταύτην, καὶ αὐτῶς ἀντὶ ἐνὰ διευθυνθῆ ἐτέθη ἐνὰ συστηθῆ.

Ἀναγνωσθήσαν ἀκαλοῦθως αἱ ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 184, 188, 189, 190 ἀναγραφῶν γνωμοδοτήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἐγένοντο δεκταί.

Ἀναγνωσθείσης τῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 193 γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπειδὴ ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ὑπουργός, εἶπε τις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, εἶναι παρόν, δύναται νὰ μᾶς δώσῃ τὰς ἀναγκαῖας πληροφορίας περὶ ἀντικείμενον, ὑπαρξάντων εἰς τὴν ἀρμοδιότητά του. Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ, ὅτι πρέπει νὰ διευθυνθῇ ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ἀναφορά εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, καὶ ἀκαλοῦθως θέλει δώσει τὰς ἀναγκαῖας πληροφορίας εἰς τὴν Γερουσίαν, ἐγένετο δεκτὴ ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπίσης ἐγένοντο δεκταί αἱ ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 194, καὶ 195 γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀναγνωσθείσης τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 196 ἀναφορᾶς τῶν κληρονόμων τοῦ μακαρίτου Ἀποστόλη, Ναυάρχου τῶν Ψαριῶν, ἐπρότεινέ τις ἀντὶ τῆς φράσεως οὕτω νὰ ἐνεργήσῃ, ὅτι καὶ περὶ τοῦ πλοίου τῶν Τζαμαδαίων νὰ τεθῇ ἐνὰ ἐνεργήσῃ τὰ εἰκότα.

Ἡ Κυβέρνησις, παρατήρειται ἄλλως, ὀφείλει νὰ λάβῃ πρόνοιαν καὶ περὶ τῶν κληρονόμων τοῦ ἐνδόξου τούτου ἡρωιστοῦ, ἔχοντων τὰ αὐτὰ δίκαια διότι καὶ τούτου ἔλαβον ἐπίσης τὸ πλοῖον ὡς καὶ ἐκεῖνοι, ὑποχρεῖται νὰ τὸν ἀποζημιώσῃ τοσούτο δὲ μᾶλλον ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ τὸ δίκαιον εἰς τούτους, καθόσον μεταξύ αὐτῶν ὑπάρχουν καὶ θήλια, τὰ ὅποια οὐδὲν ἄλλο μέσον ἔχουσι πρὸς ἀποκατάστασιν ἂν λοιπὸν δὲν γίνῃ δεκτὴ ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, ὅπως ἔχει, οὐχ ἥττον ὅμως ἡ σύστασις πρέπει νὰ ᾖ σιανή.

Ἐπειδὴ, ἀντέταξεν ὁ προτείνας τὴν τροπολογίαν, ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ, καθ' ὅσον τὸν τρόπον ἡ τῶν Τζαμαδαίων, διὰ τοὺς ὁποίους ἐξέθεσα λόγους καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἀφορῶντος τὴν ἀποζημιώσιν τοῦ πλοίου τῶν ΚΚ. Τζαμαδῶν Νομοσχεδίου, διὰ τοῦτο εἶπον, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ τὰ εἰκότα, χωρὶς νὰ ἐννοῶ διὰ τοῦτο, ὅτι δὲν ἔχουν ἰσχύρα καὶ ἀναντήρητα δίκαια οἱ κληρονόμοι τοῦ μακαρίτου Ἀποστόλη.

Καὶ ἄλλοτε, εἶπεν ἄλλος, συζητουμένου τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀποζημιώσεως τοῦ πλοίου τῶν Τζαμαδῶν, ἀπέδειξα διὰ μακρῶν, ὅτι καὶ ἡ αἴτησις τοῦ ἡδὴ ἀναφερομένου εἶναι τῆς αὐτῆς φύσεως μετὰ τὴν αἴτησιν ἐκεῖνων, καὶ διὰ τοῦτο ἡ Κυ-

θένησις ὀφείλει ν' ἀποζημιώσῃ ἐπίσης καὶ τούτον. Παραλείπονται οὖν νὰ ἐπαυλάθω τ' αὐτὰ, φρονῶ, ὅτι πᾶσα ἐκ μέρους τῆς Γερουσίας σύστασις εἶναι δικαία.

Ἡ τυχὴ, παρετήρησεν ἄλλος, τῶν κεφαλῶν, τῶν κατεθέντων εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Κυβερνήτου συστηθείσαν Τραπεζάν, δὲν ἀπεραιοῦσθαι εἰσέτι, μὴ ἐνεργηθέντος τοῦ περὶ τούτου ἐκρίσματος τῆς Ἐθν. Συνελεύσεως· ἀλλὰ τὸ τίμημα τοῦ πλοίου τοῦ μακαρίτου Ἀποστόλου, τὸ ὅποιον πρὸ ὀλίγου ἐπωλήθη, ἐπείπε νὰ λάβωσιν οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ, ἀπέναντι τοῦ ὁποίου ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει ποσόν, καὶ ὅχι νὰ τὸ οἰκαιοποιήσῃ ἡ ἰδίᾳ, ἀχρησάσα εἰς τοιαύτην κατὰστασιν τὴν οἰκογένειαν ἐνὸς πρωταγωνιστοῦ, τὴν ὅποιαν ἄλλως ὀφείλει νὰ περιβάλῃ.

Ἐπειδὴ τὰ κεφάλαια τῆς Τραπεζῆς ἐκείνης, εἶπεν ἄλλος, εἶναι πολλὰ, πρέπει νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον διὰ νὰ καθυποβάλῃ Νομοσχέδιον περὶ ἀποζημιώσεως τῶν μετόχων αὐτῆς, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐθν. Συνελεύσεως· τούτο οὐκ ὀφείλει νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πραγματοποίησιν τῆς αἰτήσεως τοῦ ἀναφερομένου.

Ἐπομένως ἡ Γερουσία κατ' ἐρώτησιν τοῦ Κ. Προέδρου ἀπεφάσισε νὰ τεθῇ αὐτὴ τῆς πράξεως α' διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὅ,τι καὶ περὶ τοῦ πλείου τῶν Ἰζημαδιῶν α' α' διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα πρὸς δικαίαν ἀποζημιώσιν τοῦ πολίτου. »

Ἀναγνωσθεῖσαι ἔπειτα αἱ ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 202, 206, 217, 222, 224 γνωμοδοτήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐγένοντο δεκταί.

Ἀναγνωσθείσας τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 218 ἀναφορᾶς, εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, λαθῶν τὸν λόγον, ἐπὶ τῶν ἐνδιευλαβηνομένων, εἶπεν, εἰς τὴν προκειμένην ἀναφοράν, δύναμαι νὰ δώσω πληροφορίας εἰς τὴν Γερουσίαν, ἔχον γνώσιν τοῦ πράγματος ὡς ἐκ τῶν ταπικῶν σχέσεων κατὰ τὸν Λόγον τῆς Μόσχας εἰς τὴν παρῆλιν τοῦ λιμένος κατοικοῦν οἰκογένειαι τινες· ἄλλαι δὲ δημόσαι, θέλοντες νὰ συνοικισθῶσιν ἐκεῖ, ἐπεχείρησαν νὰ οἰκοδομήσουν, ἀρῶν πρότερον ἔλαβον τὴν ἄδειαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως· ἀλλ' ἀντισταθέντων τῶν πρώτων κατοικῶν, συνέβη μικρὰ τὴς συγκρούσεως, χωρὶς νὰ συμβῇ κανὲν δυσάρεστον, ἀφ' ὅσα ἡ προκειμένη ἀναφορὰ διαλαμβάνει, τὰ ὅποια δὲν ἔχονται παντελῶς ἀληθείας. Μετὰ τοῦτο ἐγένετο δεκτὴ ἡ γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀναγνωσθεῖσα ἔπειτα ἡ ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 229 γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐγένετο δεκτὴ.

Ἀναγνωσθείσας τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 227 ἀναφορᾶς, καὶ προτεινόντος τινος ν' ἀρχικριθῶσιν αἱ λέξεις α' ὡς οὐσιώδη καὶ σπουδαίονα, ἡ Γερουσία παρεδέχθη τὴν ἐξακολουθίαν αὐτῶν.

Ἀναγνωσθεῖσα ἐπὶ τέλους ἡ ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 228 ἀναφορᾶς γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐγένετο δεκτὴ.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς ἀνέγνω Νομοσχέδιον περὶ συμπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 1,232:07, ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1848, καὶ τὴν ἐπὶ τούτου αἰτιολογίαν ἔθετο, ἔχοντα, ὡς ἔπεται·

ΕΚΘΕΣΙΣ

Συνεδέουσα τὸ Νομοσχέδιον περὶ συμπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δαρχικῶν γράμμῶν ἐκκοσίων πιδένονα ὅσοι καὶ λοιπῶν ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1848 τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κέραι!

Κατὰ διαταγὴν τῆς Βουλῆς ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Ἐγκρίσιν καὶ ἐπιθέρισιν αὐα, ὡς ἐκρίθη ἡδὴ ὑπὸ τῆς Βουλῆς, Νομοσχέδιον περὶ συμπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 1232 καὶ λοιπῶν 7 ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1848 τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων.

Ἐκ τῆς πρὸς τὴν Βουλὴν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀπὸ 26 Μαρτίου ε. ε. ἐκθέσεως τοῦ προκατόχου μου, καὶ τῶν πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ ὁθέντος Νομοθετικοῦ Σώματος, τῶν ὁποίων συνάπτω ἐνταῦθα ἀντίγραφα, θέλει πληροφορηθῇ τὸ Σεβαστόν τι σῶμα περὶ τῆς ἀνάγκης, ἧς ὑπῆρχον ἐπὶ τῶν προκατόχου μου τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος περιπέσειν δαπάνην, καὶ τὴν κατὰ συνέπειαν τούτου αἰτίαν τῆς συμπληρωματικῆς πιστώσεως, καὶ εἶμαι εὐέλπις, ὅτι καὶ ἡ Γερουσία θέλει παρεδέχθαι αὐτήν.

Ἐπισυνάπτεται καὶ σύντομος πίναξ τῶν καθέκαστα ζητούμενων ποσότητων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργὸς
Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον, ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, θέλει παρουσιασθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ υποστηρίχθῃ κατὰ τὴν συζήτησιν ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων.

Ἐν Κηφισίᾳ, τὴν 11 Σεπτεμβρίου 1849.

Ο Θ Ν.

Γ. ΓΑΡΔΑΚΗΣ.

Ψηφισάμενοι δημοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρον 1. Εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1848 τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου, ἐπὶ τοῦ Κεφαλαίου 1 καὶ ἁρθροῦ 2 οἰκονομικῆς ἢ ἔξοδα Γραφικὰ ἢ θέλει προστεθῇ διὰ τῆς παρούσης συμπληρωματικῆς πιστώσεως ποσὸν ἑκ δραχμῶν χιλίων διακοσίων τριάντα δύο καὶ ἑπτὰ λεπτῶν.

Ἄρθρον 2. Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὶ θέλουσι ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἀπεφασίσθη νὰ τυπωθῶσιν ἀμρότερα, καὶ μετὰ τὴν διανομὴν αὐτῶν συνελθόντα τὰ Τμήματα, νὰ διορίσωσιν Ἐπιτροπὴν πρὸς σύνταξιν τῆς ἀπαιτουμένης ἐκθέσεως.

Ἀναγνωσθεισῶν ἔπειτα ἀναφορῶν τῶν Γερουσιαστῶν ΚΚ. Σ. Θεοχαραποῦλου, καὶ Ι. Σταΐκου, ἐξαίτουμένων, λόγῳ ἀσθενείας, παράτασιν τῆς δοθείσης εἰς αὐτοὺς ἀδείας τοῦ μὲν πρώτου 20, τοῦ δὲ δευτέρου 40 ἡμερῶν, ἡ Γερουσία ἐνέκρινε τὰς αἰτήσεις τῶν ἀναφερομένων.

Μετὰ ταῦτα εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, λαβὼν τὸν λόγον, τὸ δικαίωμα, εἶπε, τοῦ ἀναφέρεισθαι, ὑπὸ τοῦ Συντάγματος αὐτοῦ καθιερωθῆναι, αἰετοῦ ἡ Γερουσία ἐθεώρησε σπουδαῖον ἀλλ' οὐδεμίαν ἔλαβε ποτὲ πληροφορίαν, ποῖαν ἔλαβον ἔλαβον τόσαι ἀναφοραὶ, διευθυνηθεῖσαι καὶ συστηθεῖσαι εἰς τὰ διάφορα Ὑπουργεῖα· οὕτω καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναφέρεισθαι καθίσταται ἀλυσίταιλές διὰ τὸν πολίτην, καὶ ἡ σύστασις ἐκ μέρους τῆς Γερουσίας ἀνωφελὲς ὥς παράδειγμα ἀνέφερε τὴν ἀναφορὰν τοῦ πολίτου Βακαλοπούλου, τὴν ὁποίαν ἡ Γερουσία ἐσύστησεν εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς γενομένης εἰς

αὐτὸν ἀδικίαν, ἐνεκα τῆς ὁποίας ὑπέπεσεν εἰς μεγάλην ζημίαν, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε ἀγνοῖται, ἂν ἐγινέ τι καὶ περὶ τούτου δύναται νὰ μᾶς πληροφορήσῃ παρὼν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργός, ὅστις καὶ ὡς Ὑπουργὸς ἄλλοτε τῶν Εκκλησιαστικῶν εἶχε συστήσει τὸ βούλιον τοῦ διακελεύμενου Βακαλοπούλου, ὡς χρήσιμον εἰς τὰ σχολεῖα. Ἐν τούτοις ἐπρότεινε νὰ γίνῃ ἐκ μέρους τῆς Γερουσίας ὑπενθύμιας εἰς τὸ Ὑπουργ. Συμβούλιον.

Ἄν ἐνθυμῆται, ἀπάντησεν ὁ Κ. Ὑπουργός, ἂν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ὑπουργικῶν Συμβουλίου ὁ ἔχως ὅμως συμπερὶν ὁρεῖται νὰ προτίσῃ περὶ τούτου.

Εἰπόντος δὲ τινος, ὅτι ἡ Γερουσία ἐσύστησε μέχρι τοῦδε πολλὰς ἀναφορὰς κατὰ τὴν σύνοδον αὐτὴν, καὶ πρέπει περὶ ὧν νὰ ζητήσῃ πληροφορίαν, καὶ ὅχι μόνον ἐξαίρετικῶς περὶ τῆς ἀναφορῆς, τὴν ὁποίαν ἀνέφερεν ὁ προαλλήτας, ἡ Γερουσία, ἐρωτηθεῖσα, παρεδύλη τὴν πρότασιν αὐτὴν.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίασιν, ἀπαγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Ν. Ι. ΜΙΣΗΣ.

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγελλος.

Ἄθ. Γρηγορίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 3 Ὀκτωβρίου 1849. Ἡμέρα δευτέρα.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 33 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος, παραλαβὼν ὡς Γραμματεῖα τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Αθ. Γρηγορίδην, ἀντὶ τοῦ ἀπόντος Γραμματέως Κ. Σ. Θεοχαραποῦλου, καλεῖται τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προαλλήσεως, ἀναγνωσθέντα, ἐπικυρῶνται, μεθεμικῆς ἐνστάσεως γενομένης.

Ἀπαγγελλαντος ἔπειτα τοῦ Κ. Προέδρου τὸ ἀντικείμενον τῆς Συνεδριάσεως, πρὸς συζήτησιν ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων καὶ ἐσόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος.

Εκπόντος μὲν τινος, ὅτι πρέπει νὰ προβῇ ἡ Γερουσία εἰς τὴν συζήτησιν, ἀναγινωσκόμενον ἐκαστοῦ κεφαλαίου καὶ άρθρου, καὶ ἐπιφέροντος ἐκαστοῦ τῶν Γερουσιαστῶν, ὅσας θεωρεῖ ἀναγκαίως παρατηρήσεις, ἀντιπρόσας ὃ ἄλλου, ὅτι πρέπει προηγουμένως ν' ἀναγινωσκόνται αἱ ἐπὶ ἐκαστοῦ κεφαλαίου καὶ άρθρου παρατηρήσεις τῆς τε πλειονοψηφίας καὶ τῆς μειονοψηφίας τῆς Ἐπιτροπῆς· καθόσον ἀπορᾷ τὰ ἔσοδα, ἐπέρρεε τρίτος, τὰ αὐτὰ ἀμφοτέρω αἱ ἐκθέσεις λέγουσι, ἡ μὲν διὰ μακρῶν, ἡ δὲ διὰ βραχυῶν, ὅτι διακρίνεται τὰ ἔσοδα δὲν ἰσολογίζονται μὲ τὰ ἔξοδα· ἀμφοτέρω ὁμῶς, παραδεχόμενοι τὸν προϋπολογισμὸν, ἐπιφέρουν παρατηρήσεις διὰ τὸ μέλλον· συζητωμένου ὅθεν ἐκαστοῦ κεφαλαίου καὶ άρθρου, ἀναγινωσκόνται αἱ παρατηρήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ προσβάται ἐκαστος, ὅσας ἄλλως θεωρεῖ ἀναγκαίως.

Πρὶν ἢ κληρωθῇ ὁ τρόπος τῆς συζήτησεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἶπεν ἄλλος, πρέπει νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Γερουσία, ἂν παραδέχεται ἢ μὴ, τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ· διότι ἡ συνταγματικὴ τῶν Ἑθνῶν ἱστορία μᾶς διδάσκει, ὅτι πολλαὶς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα ἠνθίσθησαν τὴν ἐπιμέλειαν αὐτοῦ. Προκειμένου λοιπὸν πᾶσι περὶ τῆς παραδοχῆς, ἢ μὴ, τοῦ προκειμένου προϋπολογισμοῦ, εἶπα ἑρμῶς, ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ διακτὴ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ διὰ τοῦς ἑξῆς λόγους·

Ὁ σκοπὸς τῆς συζήτησεως τοῦ προϋπολογισμοῦ εἶναι νὰ ἰδῶσι τὰ Σώματα τὴν κατὰστατον τοῦ Κράτους ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα, καὶ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα, καὶ νὰ ἐλαττωσώσιν ἐν κρισίῳ ταῦτα, ὅταν ἐκείνα ᾖσι ἡλικιώτερα, ἢ ὅταν δαπάναι τινὲς θεωρηθῶσι περιττοί· ἀλλὰ πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ καθυποβάλληται ὁ προϋπολογισμὸς ἐγκρίτως· ἀπορᾷ τούτο καὶ κατὰ τὸ πέμπτον ἐξῆς ἔτος τῆς συνταγματικῆς, μὲς παρείας δὲν ἐπαραγκυτωποιήθη, εἶναι ἀληθὲς τὸν προϋπολογισμὸν παροῦν κατὰ τὴν ἐκφράσιν ὑπουργοῦ τινος. Ὅτι τὸ 1844 καθυποβλήθη ὁ προϋπολογισμὸς περὶ τὸ τέλος ἐπίσης τοῦ ἔτους, παρὰ τὴν γνώμην πολλῶν, πρῶτον πάντων τὴν μὴ παραδοχὴν αὐτοῦ, ὑπεστήριξα τὸ ἐναντίον, ἀποδείξας εἰς τὰς ὑποκείνους τὸ τότε ὑπουργεῖον εὐρίθη ἀνωμαλίας περιστάσεις, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ᾔδυνθη νὰ τὸν καθυποβάλῃ ταχύτερον τὸ ἀτόπημα ὅμως τοῦτο προβαίνει μέχρι τούδε ἀμαλῶν. Εἰς τί πλέον ὠρεῖται ἡ συζήτης, ἢ αἱ ἀποράσεις τῶν Σωμάτων, ὅταν τὸ ἔτος ἐγγίξῃ εἰς τὴν λήξιν του; ἴσως εἰπῶσι τινὲς, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἐνέχεται διὰ τὴν ἔλλειψιν ταύτην. Διότι ἐγκρίτως ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ βουλευτικοῦ ἔτους καθυποβλήθη εἰς τὴν ἐπιμέλειαν

τῆς Βουλῆς τὸν προϋπολογισμὸν πρὸς τοὺς ἀπαντῶ, ὅτι, ὅταν ἐν Ὑπουργεῖον δὲν ἔγῃ παρὰ τοῖς Νομοθετικοῖς Σώμασι τὴσιν ἐμπιστοσύνην, καὶ τὴσιν ἠθικὴν ἐπιρροήν, ὥστε νὰ ἐπιτυχάνῃ ταχέως τῆς ἐπιμέλειας τῶν προτάσεων του, ὀφείλει πρὸς τιμὴν του, καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Κράτους νὰ παραιτῆται ὑπὲρ ἄλλων, ἐχθρῶν τ' ἀναγκαῖα καὶ ἀφρακτα ταῦτα προσόντα. Πῶς εἶναι δυνατόν, δύναται νὰ εἰπῇ ἄλλος, νὰ ὑπάρῃ Κράτος ἀνεὺ προϋπολογισμοῦ, ὑποσιδήποτε καὶ ἂν ᾖναι οἱ λόγοι τῆς μὴ παραδοχῆς αὐτοῦ; πρὸς τούτον ἀπαντῶ, ὅτι ἡ ἱστορία τῶν Συνταγματικῶν Ἑθνῶν μᾶς διδάσκει, ὅτι τὰ Νομοθετικὰ Σώματα περιέμειναν τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ νὰ κατορθώσουν, ὅτι φραγὸν συμφέρον διὰ τὴν πολιτείαν· καὶ τούτου παραδείγματα μᾶς παρέχει ἡ ἱστορία τῆς Ἀγγλίας. Ἡ ἀπορρίψις παντὸς ἄλλου Νομοσχεδίου, εἴτε διότι ἀφίνει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὴν ἐπιμέλειαν νὰ τὸ εἰσαγάγῃ πάλιν κατὰ τὴν ἐλευθερίαν Συνόδου, εἴτε διότι αὐτὸ τούτο πάλιν θεωρεῖται τὸν ἀναγκάειν, δὲν ἔχει τακτικὴν ἐπιρροήν ἐπὶ τῆς τύχης τοῦ Ὑπουργείου, ὅσον ἡ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιμέλῃ ἐπὶ μὲν τῆς συζήτησεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκτρέφουσι τὰ Σώματα, τὴν ὑποκείνῃ ἔχουν ἐμπιστοσύνην εἰς ὅλον τὸ Ὑπουργεῖον, ἐπὶ δὲ τῆς συζήτησεως οὐσιμώτατος ἄλλου Νομοσχεδίου, τὴν εἰς τὸν εἰσάγοντά αὐτὸ Ὑπουργὸν, ὡς συνέβη καὶ ἐν τῇ Γερουσίᾳ ἐπὶ τῆς συζήτησεως τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συστάσεως ταύτου ἐν Πάτραις ἑρπετίον. Τρωόμεν τοὺς ΚΚ. Ὑπουργοὺς ὡς ἰδιώτας, καὶ ἀγωνιστάς, ἀλλὰ προκειμένου περὶ τοῦ ἔθνικου συμφέροντος, πρέπει ἐκαστος νὰ ἐκτρέψῃ εὐαίρως περὶ αὐτοῦ τὴν γνώμην του· καὶ λοιπὸν τὸ Ὑπουργεῖον ἀπολαμβάνει τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Γερουσίας, ὥς δώσωμεν θαυμάσιος τὰς ψήφους μας· ἄλλως καὶ διὰ τοῦς λεγθέντας νομίμως λόγους, καὶ διὰ τὴν ἐνδύμνηον πισπιθήσιν μας, ὀφείλομεν νὰ μὴ δεχθώμεν τὸν προϋπολογισμὸν.

Κράτος ἀνεὺ προϋπολογισμοῦ, ἀντιτάξεν ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Διαικισμένης Ὑπουργῆς, δὲν δύναται νὰ διατηρηθῇ. Τούτου ἐνεκα μόνον ἡ πρότασις τοῦ προλαλίσσαντος, περὶ τῆς μὴ παραδοχῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἶναι ἀντισυνταγματικὴ, ἀλλ' εἰμαι βέβαιος, ὅτι καὶ ἡ Γερουσία δὲν προτίθεται ν' ἀρκεσθῇ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὰ μέσα, δι' ὧν δύναται νὰ διοικήσῃ τὸ Κράτος. Τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἐνέχεται διὰ τὴν μέχρι τούδε βραδυτάτη τῆς ἐπιμέλειας τοῦ προϋπολογισμοῦ, διότι τούτο ἐγκρίτως, ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης Συνόδου, τὴν καθυπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν,

καὶ ἄλλα παρ' ἐκείνης ἐπιψηφισθέντα, εἰσέγαγεν εἰς τὴν Γερουσίαν. Δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ βραδύτης τῆς ἐπιψηφίσεως προήλθεν, ὡς εἶπεν ὁ προλαλήσας, ἐκ τῆς μὴ ἐμπιστοσύνης τῶν Σωμάτων πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον διότι ἀμφοτέρω τὰ Σώματα ἐδείξαν τὴν πρὸς αὐτὸ ἐμπιστοσύνην των, δια τῆς παραδοχῆς διακρίων Νομοσχεδίων ἢ δὲ μὴ παραδοχῆς ἐνός Νομοσχεδίου, τὸ ὅποιον ὑπέμνησεν ὁ προλαλήσας, δὲν ἀποδεικνύει τὴν δυσπιστίαν τῶν Σωμάτων, διότι ἐκείνη ἐγένετο ἐκ κακῆς συνεννοήσεως, καὶ ἡ Γερουσία εἶναι ἐτοίμη νὰ τὸ παραδεχθῇ, ἂν καθυποβληθῇ ἐκ νέου, ὡς πολλοὶ τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ἐξέφρασαν οὖν φρονεῖ, ὅτι ἡ Γερουσία πρέπει νὰ προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Δὲν ἠθέλον λάβει τὸν λόγον, ἀντέταξεν ἄλλος, ἂν ὁ Κ. Ὑπουργὸς δὲν ἀπεκλῇ τὴν πρότασιν τοῦ προλαλήσαντος ἀντισυνταγματικῇ τοιαύτην ἐκφράσιν ἡ Γερουσία δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ, διότι ἡ βάση τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος εἶναι ὁ προϋπολογισμός, τὸν ὅποιον ἐπιψήφισα ἡ Γερουσία, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραδεχθῇ, ἢ μὴ καὶ ἂν αἱ περιστάσεις δὲν ἐπιτρέπουν ἤδη τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ θεσπασμοῦ τούτου μέτρου, τῆς μὴ παραδοχῆς, οὐχ ἕττον ὅμως εἶναι δικαίωμα αὐτῆς ἀνεντιφάκτον, τὸ ὅποιον οὐδεὶς δύναται ν' ἀκυρώσῃ.

Δὲν πρόκειται σήμερον, ἐπέσειν ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν, περὶ τῶν δικαιωμάτων ἐκάστου τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, διότι ταῦτα ἀκριβῶς διαγράφει τὸ Σύνταγμα, καὶ δύναται αὐτῶν καὶ τὸν προϋπολογισμόν, καθὼς καὶ πᾶν ἄλλο Νομοσχεδίον, δύναται ἡ Γερουσία νὰ μὴ παραδεχθῇ· ἐν τούτοις ἂν ἤδη ὁ προϋπολογισμός δὲν γίνῃ δεκτός, ἡ διοίκησις τοῦ Κράτους θέλει παραλύσει διότι, ὅποιονδήποτε ἄλλο Ὑπουργεῖον καὶ ἂν διαδεχθῇ τὸ παρὸν, δὲν δύναται νὰ λάβῃ προϋπολογισμὸν κατὰ τὴν Συνόδον ταύτην. Ὁ προτείνων τὴν μὴ παραδοχὴν τούτου ὄφειλε νὰ ἐλάβῃ καὶ τοὺς λόγους, ἕνεκα τῶν ἐποίων τὸ Ὑπουργεῖον δὲν πρέπει νὰ χαίρῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν Σωμάτων· ὄφειλε ν' ἀναφέρῃ πράξεις αὐτοῦ, γενομένας ἐν γνώσει πρὸς ἐλάβῃν τοῦ Κράτους. Τὸ ἐναντίον, Κύριε, δύναται νὰ διαβεβαιώσῃ, ὅτι οὐδεὶς τῶν Ὑπουργῶν παρέβη τὰ καθήκοντά του, ἢ συνέλαβε κανὶν ἰδέαν καταχρησέως. Φρονῶ, ὅτι ἡ Γερουσία ἀσπάζεται τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ καθίσταται ἀπαντες συνταγματικῶς, καὶ ν' ἀρίστων τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὸν Βασιλέα, τοῦ ὁποίου εἶναι δικαίωμα.

Προκληθεὶς παρὰ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ, εἰπέ τις τῶν προα-

γορευσάντων, περαιτέρω, ὅτι τινὲς τῶν ΚΚ. Ὑπουργῶν, ἂν καὶ ἰδιωτικῶς ἐντιμοὶ καὶ σεβαστοί, δὲν ἀπολαμβάνουν τὴν προσέκριναν ἐμπιστοσύνην εἰς Ὑπουργοὺς Κράτους, ἀρχομένου ἤδη νὰ μορφοῦνται, καὶ χρῆζοντες ἱπομένους Ὑπουργεῖον ἱκανοῦ. Οἱ παρόντες τάχα Ὑπουργοὶ δὲν εἶναι κακοί, καὶ ἱκανοί· ἡ παροίθησις αὐτῶν ὑφίσταται εἰς τὴν καρδίαν ἐκάστου. Καὶ εἰς τὰ ἄλλα ἔβην πολλάκις τὰ Νομοθ. Σώματα ἐνέβησαν τὴν ὑπὲρ των εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς, ἀλλ' οὐχὶ δὲ ἀναγκάσιμα, ἢ παρανομίαν τινά.

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Πάπ' ἐν Ἀγγλίᾳ διεδέχθη τὸ τοῦ Ρόσσελ, καὶ τ' ἀνάπαλιν αὐτοὶ εἶναι ἀνίκαιοι, ἢ παράνομοι; Ἄν εἶχαν παρανομίαν κατὰ τι, ἤθελον βεβαίως καθίσει εἰς τὴν εἰρήν τοῦ καταγορευμένου· ἢ παποίθησις ἄρα τοῦ λαοῦ καὶ τῶν Σωμάτων ψυχραίνεται, καὶ ἐπομένως δὲν δύναται ν' ἀνασυνθῇ τὴν δικαιοκρατίαν τῶν προσώπων τούτων. Ὁ Ἀριστείδης ἐπίσης ἐξωστραχισθῇ, ὅχι διότι ὑπάρξει δικαιολογημένη κατ' αὐτοῦ καταγορία, ἀλλὰ διότι ὁ λαός, καὶ οἱ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης πολιτικοὶ ἄνθρωποι δὲν τὸν ἀνέχοντο, ὡς δηλοῦται καλλίστα ἐκ τῆς ἐμφανέσεως τοῦ χωρικοῦ ἐκείνου, τοῦ προσαναγκάσαντος εἰς αὐτὸν τὸν ἴδιον ὁστρακισμὸν, διὰ νὰ γράῃ τὸ ὄνομα του, καὶ ἀπαντήσαντος εἰς αὐτὸν ἐρωτήσαντα, ὅτι οὐδὲν κακὸν ἐπραξεν, ἀλλὰ δὲν ἀνέχεται νὰ τὸν ἀποκαλῶν ἀπαντες δίκαιον. Καὶ ἡμεῖς λοιπὸν δὲν ἀνεχόμεθα ν' ἀποκαλῶνται τινὲς τῶν ΚΚ. Ὑπουργῶν φαστῆρες καὶ ἱκανώτατοι, ὡς διεκρούζαν, τῇ προτροπῇ βεβαίως αὐτῶν, τινὲς τῶν ἐφημερίδων ἐπομένως πρέπει νὰ παραχωρήσουν, καθὼς καὶ ὁ Ἀριστείδης.

Ὅσα τελευταῖον ἀνέσειν ὁ προλαλήσας, παρετήρησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν, δὲν συνάδουν μετὰ τὸ Σύνταγματικὸν ἡμῶν πλῆτγμα· ὁ Ἀριστείδης ὑπέκυψεν εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ὄχλου, καὶ ἡ ψῆφος ἐνός μωροῦ, μὴ υποφέροντος αὐτὸν ἀποκαλυφθέντος δίκαιον, συνετέλει εἰς τὸν ἐξωστρακισμόν του· παρ' ἡμῶν δὲ οἱ Ὑπουργοὶ ἐκλέγονται ἀπὸ τὸν Βασιλέα, τὰ δὲ Νομοθετικά Σώματα δύναται νὰ ἐπισκίονον τούτους διὰ τῆς πολιτικῆς των πράξεως· ἐνίστω ὅμως ἡ θέλησις τοῦ Βασιλέως ὑπάρχει ὑπὲρ αὐτῶν, ὄφειλον νὰ τὴν σέβωνται.

Ὅφειλε ὁ Κ. Ὑπουργός, ἀντέταξεν ὁ παραγορεύσας, ν' ἀνακαλέσῃ τὰς ὑφιστάτας κατὰ τοῦ ἀθηναίου λαοῦ ἐκφράσεις του· ἡ Λοκὴ ὅλας ἐπέσειν τὸ πάλαι κατὰ τὸν Ἀθηναῖον, καὶ ὁ μωρός ἐκείνος ὄχλος, κατὰ τὸν Κ. Ὑπουργόν, μετ' ὀλίγων Πλαταίων ἐποίησεν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πατρίδα τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ· τὴν Εὐρώπην ὅλην, καὶ τὸν πολιτισμὸν τῆς ἀνθρωπότητος.

ἡ μορφή λοιπὸν ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ᾔδειξε ν' ἀποδώσῃ ὁ Κ. ὑπουργός, ἦτον ὅπως φρόντισε καὶ ἀνδρεία, καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ προπηλακίσῃ οὕτω τὴν ἱστορίαν τῶν προγόνων μας, ὅπου μὲ ἔλαμψε ν' ἀραιρέτω, καὶ ἂν εἶχον τινὰ πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνην.

Γνωρίζομεν καλῶς, ποῖος διορίζει τοὺς ὑπουργούς, καὶ ποῖα εἶναι τὰ δικαιώματα τοῦ Βασιλέως· οὐχ ἔπρεπε ὅμως γνωρίζομεν καὶ τὰ δικαιώματα, τὰ ὅποια ἐχίσπει τὸ ἴδιον, καὶ ἐδέχθη ὁ ἀνώτατος ἄρχων ἐπὶ τῇ δυνάμει τούτων δυνάμεθα καὶ νὰ ἐπὶζώμεν, καὶ ν' ἀποεπὶζώμεν. ἂν λοιπὸν, ὡς προείπον, τὸ ὑπουργεῖον ᾖ προσφιλὲς, καὶ ἔχῃ τὰ προσήκοντα εἰς ὑπουργούς Κράτους ἀναγνωρισμένον προσόντα, ἀρκεῖται νὰ συμπολιτευθῇ μετ' αὐτῶν, ἄλλως ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τῆς πολιτικῆς τῶν πορείας· ἡ παρούσα δὲ περίστασις εἶναι ἡ μόνη ἀρμόδια τοῦ νὰ δεῖξωμεν τὴν τοιοῦτήν ἢ τοιαύτην πεποιθεσίαν μας.

Ἐκ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, παρήρτησεν ἄλλος, εἰπὼντος, ὅτι ἤδη διορίζει τοὺς ὑπουργούς ὁ Βασιλεὺς, τὸ πάλαι δὲ ὁ λαὸς, δύναται νὰ ἐξαχθῇ, ὅτι ἡ Γερουσία ἐπαυθεῖται εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ Βασιλέως· τοιοῦτόν τι οὐδεὶς δυνάσκει, καὶ ἐπομένως ταῦτα δὲν πρέπει νὰ ληφθῶσι. Ὁ Βασιλεὺς καὶ τὰ Σώματα ἔχουν ἴδια δικαιώματα, καὶ δύναται τούτων δύναται ἡ Γερουσία νὰ ἔχῃ, ἢ μὴ, πιστὸν εἰς τοὺς ὑπουργούς.

Οἱ λόγοι τοῦ προαγορευθέντος εἶναι ὀρθοί, καὶ ἐδυνάμην νὰ τοὺς παραδεχθῶ εἰς ἄλλην ἐποχὴν· ἤδη ὅμως, ὅτε ἐπεμύρισαν τόσας πιστώσεις, καὶ ἐπομένως παρεδέχθημεν μέγα μέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ, δὲν δυνάμεθα ν' ἀρνηθῶμεν τὴν ἐπιφύσειν τούτου· ὅθεν πρέπει νὰ πύσῃ πᾶσα παραιτέρω συζήτησις, καὶ νὰ προσβῇ εἰς ἐκείνην τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Μηδαιμῶς ἄλλος παρήρτησεν γινόμενης, ἡ Γερουσία, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κ. Προέδρου, παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἡ μειοψηρία τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ Ἐπιτροπῆς, παρήρτησεν ἐν μέλει αὐτῆς, πρὶν ἢ ἐξετάσῃ τὰ καθέκαστα αὐτοῦ, προτάξεν εἰς τὴν ἐκδοσὶν τῆς παρατηρήσεως τινὰς, τὰς ὁποίας προτίθεται ν' ἀναπτύξῃ. Παραβλεπόμενον τὸν πραγματικὸν ἐπὶ τῶν ἐσόδων πρὸς τὰ ἐξόδα, προκύπτει ἑλλειμὰς τι, ἀναπληρούμενον ἀπὸ τῆς εἰσπράξεως τῶν καθυστερημάτων τῶν παρελθόντων ἐτῶν, καὶ ἀπὸ τινῶν ἄλλων ἐσόδων, τὰ ὅποια, καὶ τοὶ σημειούμενα εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, δὲν πραγματοποιοῦνται. Τὰ Σώματα ἐπεμύρισαν τὸν προϋπολογισμὸν κατὰ γράμμην, καὶ ὅχι κατὰ διακριτήν, δηλαδὴ θεωροῦν μόνον

τὸ ποσὸν τῶν ἐπὶ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων· καὶ ὅταν ἐκείνα ᾖναι ὀλιγώτερα, τότε ἀρκεῖται νὰ καλύπτονται, ἂν ᾖναι δυνατόν νὰ τὰ ἀφίσσων, ἢ ἄλλως ἐλαττωθῶσι τὰ ἐξόδα· πρῶτοντι διανοήσας, ὡς καὶ πᾶς τις καλὸς οὐκ ἀνεύχετο. Τὰ ἐσοδα προκύπτουν ἐκ τῶν ἀμείνων καὶ ἐμμέτων πόρων, καὶ νὰ τὰ ἀφίσσων δὲν δυνάμεθα, διότι δὲν εἶναι καλὴ ν' ἀφίσσωνται τὴν ἐρολογίαν· πρέπει ἐπομένως νὰ ἐλαττωθῶσι τὰ ἐξόδα, καὶ νὰ ἐσοδηθῶσι μὲ τὰ ἐσοδα, ὅντα ὡς ἐγγιστα 13 ἑκατομμύρια· τὰ δὲ ἀπὸ τῆς εἰσπράξεως τῶν καθυστερημάτων ἐσοδα νὰ γένωσι μείζονα πρὸς ἀνάγκην τῶν ἐν τῇ Τραπεζῇ ματοχῶν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ πρὸς ἀπόδοσιν τῶν πληροδοτικῶν, τῶν ὑπὸντων ἢ γράμμεν εἰς ἄλλας ὑπηρεσίας θεωρεῖται ἐπικρατέστερον· τούτοις δυνάμεθα νὰ κῶμεν εἰς Κ.Κ. ὑπουργοί, ἂν βέλουν· διότι οὕτω θέλουν ῥῆσαι εἰς οὐκονομικὴν δικαιοσύνην τὸν ἐρολογισμὸν δὲ τούτον προτείνει, καθόσον ἀρκεῖ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐλευθερίου ἐτους, καὶ πρέπει ἡ Γερουσία ν' ἀπαρνηθῇ, ἂν παραδέχεται, ἢ μὴ, τὴν προτάσιν ταύτην.

Ὁ προϋπολογισμὸς, ἀντάταξεν ἄλλος, δὲν περιέχει μόνον τὰ ἐξόδα τοῦ ἐτους, ἀλλὰ καὶ ἄλλα παρελθόντων κλεισμένων χρόνων· κατὰ τὴν γινόμενὴν λοιπὸν τοῦ προελέξαντος, μὴ δυνάμενα ταῦτα νὰ συμπληρωθῶσι εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐλευθερίου ἐτους, πρέπει νὰ πληρωθῶσι ἀπὸ ἄλλων γράμμεν.

Ἀναγνοὺς τὴν ἐκδοσὶν τῆς μειοψηφίας τῆς Ἐπιτροπῆς, εἶπεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οὐκονομικῶν ὑπουργός, εἶπον ἐν αὐτῇ ἀξιολόγους παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας εὐχαρίστως θέλει δεχθῇ, καὶ ἐμπληρώσας τὸ ὑπουργεῖον ν' ἀναπτύξῃ ὅπως τοῦ πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντος, ἂν καὶ δὲν ᾖναι ὑποχρεωτικὴ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, οὐδὲ ἡ Γερουσία ἀρκεῖται ἤδη νὰ τὴν λάβῃ ὡς ἔστιν, μὲν δὲ ζήτημα πολλὸ σπουδαῖον, καὶ ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων τὰ ἀκούοντα.

Γινόμενον κατὰ τὸ 1844 λόγῳ περὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος, ὁ τότε ἐπὶ τῶν Οὐκονομικῶν ὑπουργός διασημαίνει, ὅτι τὰ ἐξόδα πρέπει νὰ ἐσοδηθῶσι μὲ τὰ πραγματικὰ ἐσοδα ἐκείνου ἐτους, χωρὶς νὰ ληφθῶσι ὑπ' ἑξέως τὰ πιθανὰ ἐκ τῶν παρελθόντων χρόνων εἰσπραξέων· διότι οὕτω δύναται νὰ γνωρίσῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν ἀληθινὴν τοῦ Κράτους κατάστασιν, καὶ νὰ θεραπεύσῃ τὰς ἐλλείψεις· καὶ τότε παραστήσῃ τὸ ἀσήμερον τοῦ ν' ἀποκαταστήσῃ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τὰ ἐκ παρελθόντων χρόνων εἰσπράγματα, τὰ ὅποια σχηματίζουν τὴν πρῶτην τοῦ προϋπολογισμοῦ ἑξοδὸν, εἶπον, ὅτι πᾶν πολιτικόν, λαθὼν ὑπαρξὴν κανονικὴν, δὲν πρέπει νὰ στερεῇ τὰ ἀναγκαῖα πρὸς δια-

τήρησίν του μέσα, ἀλλ' ἄμα τοῦ σκελετοῦ, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ πολιτεύματος μορφοῦντος, πρέπει νὰ εὐρεθῶσι καὶ τὰ μέσα τῆς ὑπάρξεώς του, καὶ ὅχι νὰ ἐκχυρῶζονται, ὅσα ἀνάγκη εἰς ἄλλο πολίτευμα. Οὕτω πρότερον εἰχόμεν Μοναρχίαν, ἥτις ὑπὸ τὴν δύναμιν τῆς περιστάσεως τὰ πάντα, καὶ ἐπομένως ἀπαιτοῦντο ὀλιγώτερα ἐξόδα· τὸ Συνταγματικὸν οὖτως πολίτευμα, ὡς ἔχον Βασιλευσιν, Σώματα, πολιτείας καὶ πολλὰ ἄλλα, χορᾷ καὶ ἐξόδων περισσότερων, καὶ περισσοτέρων δυνάμεων διὰ νὰ διευθύνῃ, καὶ μορφοῖν πάντα· μετὰ τὴν παρὰ τὴν τῶν διὰ τοῦτο, καὶ συμφωνήσας τότε μετὰ τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Υπουργῶν, ὑπεστήριξαν, ὅτι πρέπει νὰ μεταχειρίζωμεθα τὰς εἰσπραξεῖς τῶν παρελθουσῶν χρήσεων διὰ τὰ ἐξόδα ἐκάστου ἔτους.

Υπάρχει ἀληθῶς δυσκολία περὶ τὴν εἰσπράξιν τῶν ἐπείκειων εἰσδημάτων· ἀλλ' αὐτὴ προέρχεται ἐκ τούτου ὅτι οἱ ὑπάρχοντες ὀργανικοὶ Νόμοι δὲν συναδόν οὕτως μετὰ τὴν ὥσιν αὐτὴν τοῦ πολιτεύματός μας, καὶ ὅχι ἐνεκα καταχρήσεως, ὡς ἀναφέρει ἡ Ἐπιτροπὴ· ἡ εἰσπραξὶς γίνεται ἐπιτυχαστέρα διὰ τῆς συνδρομῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως· ἀλλ' ἐπειδὴ αὕτη δὲν ἐπαρκεῖ, ἡ εἰσπραξὶς ἀπισθοδρομεῖ· ὅθεν τὴν ἐλλείψιν ταύτην πρέπει νὰ λάδωμεν ὑπ' ὅλιν, καὶ νὰ διευρύνωμεν.

Δὲν ἀνοήμην, ὅτι ἡ εἰσπραξὶς τῶν τελωνιακῶν εἰσδημάτων δὲν εἶναι ἀνάλογος μετὰ τὴν πρῶτον τοῦ ἐμπορίου, καὶ τὴν καλλιέργειαν τῶν κτημάτων. Πρέπει οὖν νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι καὶ τὸ ἐμπόριον ἀπισθοδρομεῖ, καὶ τῶν προϊόντων ἡ τιμὴ ἐξέπεσιν ἐνεκα τῶν περιστάσεων· συμβαίνει οὖν καὶ τινες καταχρήσεις, ὅχι οὖν, ὅτι κινῶναι λέγονται.

Τούτων ἐνεκα δὲν δύναμθα ἀντιστραφῶς νὰ κλύψωμεν τὰ ἐξόδα μετὰ τὰ ἐπείκεια εἰσδημάτων· καὶ ἂν παραδεχθῶμεν τὴν γνώμην τοῦ πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντος, ἡ θέλωμεν ἀναγκασθῇ νὰ ζητήσωμεν πιστώσεις ἐντὸς τοῦ ἔτους, ἡ θέλωμεν ρεῖν περὶ αὐτὴν εἰς τὸ Κράτος.

Παραλείπων, ἀντίταξιν ὁ προτείνων τὴν πρότασιν, ὅσα ὁ Κ. Υπουργὸς περὶ τῶν καθ' ἑκάστην ἀνάγκην ἐπαυλαλῶν, δι' ἄσχετον, ὅτι ἡ πρότασις μου εἶναι ἐπιδεικτικὴ ἐκτελέσεως γνωρίζων τὸ δύσκολον τῆς εἰσπραξέως, εἶπον, ὅτι πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὅλιν, ὅσα πραγματικῶς εἰσπραττανται, καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο ὡς ἐγγιστα δύναται νὰ ᾖ γνωστὸν, ἐκτὸς ἐκτάκτου τινὸς καταστροφῆς τῶν προϊόντων· τὰ ἐξόδα οὖν, ὡς κανονισμένα, ἀλανάστως σχεδὸν πάντοτε εἶναι γνωστὰ,

ἐκτὸς πάλιν ὅταν ἐκτάκτως τις περιστάσις συμβῇ, καὶ ἐπομένως δύναμθα νὰ τὰ ὑπολογίσωμεν μετὰ τὰ ἐξόδα, ἂν θέλωμεν ν' ἀποφύγωμεν ἀφροντον χειρισμὸν· ἡ παραδοχὴ τῆς πρωτάτης τάσεως, ἀποβλέπουσα εἰς τὸ μέλλον, δὲν ρεῖν ἔτι κανὲν πρόβλημα εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἄλλως, μὴ γινόμενης οἰκονομίας, καὶ τὰς μεταβολὰς τῆς θέλει ἀπολύσει κατὰ τὸν ἐλευσόμενον Ἀπρίλιον, καὶ τὰ κληροδοτήματα δὲν θέλει δυναθῇ ν' ἀποδῶσθ' ὅθεν ἐπιμένω εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς πρωτάτης μου.

Ἀγορεύσαντος τοῦ προλαλῶσαντος Γερουσιαστοῦ, εἶπεν ἄλλος, περὶ τῆς οἰκονομίας τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, ἐνόμισεν, ὅτι καὶ τὸ Υπουργεῖον προθύμως θέλει συμμερισθῇ τὴν ἰδίαν ταύτην περὶ τῆς δυνατῆς οἰκονομίας τῶν ἐξόδων· παρατηρήσας οὖν ἀπὸ τοῦ λόγου τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Υπουργῶν, ὅτι τὸ Υπουργεῖον δὲν παραδέχεται τὸ μέτρον τοῦτο, προτείνω, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς εἶπον, ὅτι δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν οὐδὲ λεπτήν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων· οὐ μόνον δὲ ἐπὶ τῆς συζητήσεως ὅλων ἐν γένει τῶν προϋπολογισμῶν τῶν παρελθόντων ἔτων ἔκκλινει τὴν παρατήρησιν ταύτην, ἐκτὸς μόνον ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1841 κατὰ πρῶτον εἰσπληρούμεντος προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέλω ἐπιμένει γνωσκὴν περὶ τῆς μὴ παραδοχῆς τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἐξόδων, ἐνόμισα οὖν δὲν καθυποβάλλονται ἐγκρίτως εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Γερουσίας. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἀπαιτεῖται καὶ οἱ Υπουργοί, ἂν ρεῖδωνται τοῦ δημοσίου πλούτου, αὐτοῦ τοῦ ἡρώτος τοῦ λαοῦ, νὰ περιορίσωσι τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους εἰς μόνον τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα, μηδεμίαν ποιοῦντες χρῆσιν ἐκ τῆς εἰσπραξέως τῶν καθυστερούντων κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη. Ἀρκεῖ πλέον ἡ μέχρι τοῦδε γινόμενη σπατάλη τῶν δημοσίων ἐξόδων. Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῆς ἀπολύτου Μοναρχίας μετέβημεν ἤδη εἰς τὸ Σύνταγμα, δὲν ἐπιτεταί, ὅτι καὶ τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους ἐπὶ νῦν ἔτι ὑπὸ τὴν σκελετὸν τοῦτον τοῦ Συντάγματος, ὡς τὸ νόμισαν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Υπουργῶν. Κατὰ δυστυχίαν, Κυριοί, σκελετὸς ἤδη τῶν κατὰ τὸ Σύνταγμα, ἐνὸς ἔργου νὰ θεωρεῖται ἐκ τῶν μέγα καὶ καρποφόρου ἐκείνου τῆς ἐλευθερίας δαπάνων, ὑπὸ τοῦ ὁποῦν τοῦ ἀνελκῆς κλάδου· θέλω ἐπισκιαζέσθαι ὅλοι ἐν γένει οἱ Ἕλληνες. Τελευτῶν ὅθεν τὸν λόγον, προτείνω, ὅτι τοῦ λοιποῦ οὔτε ἐγὼ οὔτε οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν εἶναι δικαίον νὰ παραδεχθῶμεν προϋπολογισμὸν τινὰ ἢ πιστώσιν ἐξόδων, ἐὰν δὲν καθυποβλήθῃ ἐγκρίτως εἰς τὰς Βουλὰς.

Εκασμενίζομενος ὁ προαγορεύσας Γερουσιαστής, ἀντίταξεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, νὰ ἐνδελεχῇ ἀπὸ τὰς λέξεις τῶν ἀγορευόντων, ἐδῶκε τοιαύτην σημασίαν εἰς τινὰ λέξιν, τὴν ὅποιαν εἶπον, σημασίαν ὑπὸ τὴν ὅποιαν ἐγὼ δὲν τὴν ἐξέλαθον πώποτε. Οὐδέποτε, Κύριοι, εἶπον, οὔτε ἤδη φρονῶμεν, ὅτι τὸ Σύνταγμα κατ'ἐστὴν σχεδότης ἐάν δὲ τοιαύτη ὑπόνοια ἐπλήθυνε εἰς τὸν νῦν τοῦ προαγορευσαντος, ὅς μὴ αἰτιάται ἡμᾶς, διότι τοῦτο δὲν εἶναι ἔργον ἡμῶν. Εἰς τοὺς αὐτοῖς τοὺς πράξεως τινος πρέπει δικαίως ν' ἀποδοθῇ καὶ ἡ μομφή. Εἶπον εἰς τὴν προτέραν μου ἀγορεύσειν, ὅτι διὰ νὰ φθάσῃ οἰονδῆποτε πολιτευμα εἰς αἰσίαν πέρας, ἀπαιτεῖται νὰ παρατερεθῇ προηγουμένως ἡ φύσις καὶ ὁ χαρακτήρ αὐτοῦ, καὶ ἐπειτα νὰ μεταχειρισθῇ τις τὰ ἐνόντα μέσα πρὸς ἐπιτυχίαν αὐτοῦ· διότι, ἐάν τις εἰπῇ, εἰς ἵππον τινὰ δώσῃ τις τὴν τροφήν τοῦ πώλου, ἢ καὶ τ' ἀκρίαν, ἐλάττει μᾶλλον, ἢ ὠφελεῖ.

Ἐπειδὴ δὲ ἤδη συζητοῦμεν τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ 1849 ἔτους, καὶ ὡχί τοῦ 1850, δὲν πρέπει νὰ περιστρεφώμεθα εἰς ζητήματα ἀφορῶντα τὸ μέλλον, ἀν δὴλαδὴ τοῦ λοιποῦ πρέπει τὰ ἐξόδα τοῦ ἐπομένου ἔτους νὰ γίνωνται ἀπὸ τὰ ἐσοδα τοῦ ἰδίου, διότι τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι εὐχὴ τις διὰ τὸ μέλλον, τὴν ὅποιαν ἐγώ, ὡς καὶ πρότερον εἶπον, δὲν παραδέχομαι, δι' ὅσους ἐξέθεκα λόγους. Ἐάν δὲ ἐκ τῆς τοιαύτης οἰκονομικῆς τῶν ἐξόδων προέλθῃ ν' ἀνακτῶμεν τὰς εἰς τὴν ἔθνικὴν Τράπεζαν μεταγὰς τοῦ Δημοσίου, τότε θεωρεῖται ὅμοι ἄσαι μὲ τὸν οἰκογενειαρχὴν ἐκείνον, ὅστις, ἀπὸ προσδιορίσει ἑκάστον ἐξόδον τοῦ εἰς ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν ἀνάγκην, καὶ διατηρήσῃ καὶ ἀποθεματικὸν τι κεφάλαιον εἰς ἑκτακτον περιστάσιν, ἀναγκάζεται πολλάκις νὰ δαπανήσῃ καὶ τὸ ἀποθεματικὸν τοῦτο κεφάλαιον εἰς τὰς ἄλλας ἀνάγκας τοῦ, χωρὶς ποσῶς νὰ δύναται νὰ τὸ μεταχειρισθῇ εἰς τὴν ἑκτακτον ἐκείνην περίστασιν, διὰ τὴν ὅποιαν ἀπεταμίζουσι αὐτό. Εἰς ἐκ τούτων ἀπάντων νομίζω πάντα ἀδιάρκον τὸ προκείμενον ζήτημα· ἀρκεῖ μόνον νὰ γίνηται καλὴ γνῆσις τῶν τε ἐσοδῶν καὶ ἐξόδων διότι δὲν διστάζω νὰ εἰπῶ, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἰσολογίσωμεν οὕτω τὰ ἐξόδα ἔτους τινὸς μὲ τὰ ἐσοδα αὐτοῦ, ἐκτὸς ἐάν συμβῇ τυχαίαν τι περιστάσιν, ἀλλήως ταῦτάς τινος τοῦ δημοσίου, πρὸδος ἐπαισθητὴ τις νεκυτίλας, ἢ ἑκτακτὸς τις εὐφροσύνη· διότι ἐκ τῶν τακτικῶν μέσων δὲν δύναμεθα, καθὼς ἐγὼ φρονῶ, νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν ἐπιθυμητὴν ταύτην ἰσορροπίαν. Ἐάν ἐκπέσωμεν ἐκ τῶν ἐξόδων 500,000 δραχ. προερχομένης ἐκ τῆς εἰσπρά-

ξείως τῶν καθυστερούντων, τότε θέλομεν εἶναι ἴσον ἑλλείμμα τῶν ἐξόδων πρὸς εἰσίσωσιν τῶν ἐσοδῶν, ἑλλείμμα, τὸ ὅποιον δὲν δύναμεθα ν' ἀναπληρώσωμεν. Ἐάν δὲ ἐλαττώσωμεν τὴν μισθοδοσίαν ὅλων ἐν γένει τῶν ὑπαλλήλων, τότε εἶναι πολὺ εὐκολος ἡ ἰσορροπία τῶν ἐξόδων πρὸς τὰ ἐσοδα· ἀλλ' ἡ τοιαύτη ἐλαττώσις οὐδὲν ἀγαθὸν ἐγγυᾶται, ὡς προπαρασκευάζουσα τὴν διαφθοράν καὶ τὴν κατάχρησιν. Ἐάν ἐλαττώσωμεν ἐπίσης τὰ γραφικὰ ἐξόδα, τότε καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Ἀρχαί, θὰ παύσουν τὴν καθημερινὴν δημοσίον ἀλληλογραφίαν πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τὰ Ὑπουργεῖα, καὶ θέλει ἐπέλθει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μεγίστη ζημία. Ἐάν παύσωμεν τὰς συνταξίας, πολλὰ θὰ ἀκούσωμεν παράπονα. Ὅπουδήποτε ληψὴν ἐπιφέρωμεν ἐλαττώσεις ἐξόδων, καὶ μυσία θὰ γίνωσι παράπονα, καὶ δυσχεραίνεται πολλάκι, καὶ παραλυσιὰ ἀνεπαρκέως θέλει ἐπέλθει. Ἐπειδὴ λοιπὸν μόνον ἀπὸ τὴν τύχην πρέπει νὰ περιμένωμεν τὴν ἰσολογισμὸν ταύτην τῶν ἐξόδων, διὰ τοῦτο δὲν συμφωνῶ μὲ τὴν γνώμην τοῦ προελαλίσαντος Κυρίου Γερουσιαστοῦ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Οὐδέποτε, Κύριοι, ἀντέτεινεν ὁ προαγορεύσας Γερουσιαστής, ἐπιτελεῖσθαι νὰ ἐνδελεχῇ ἀπὸ τὰς λέξεις, ὡς εἶπεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, καὶ θαρρῶς πρὸς τοῦτο ἐπικαλεῖται τὴν μαρτυρίαν τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν, ἀλλὰ πάντοτε προσέχον εἰς τὰ πράγματα, τούτων καὶ τὴν διόρθωσιν ἐπὶ τοσοῦτος χρόνους ἐπικαλεσθῆναι ἀπὸ τοῦ ἔθματος τούτου. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἐνόησα αὐτὴν τὴν μυστικολογίαν τῆς λέξεως περὶ τοῦ σχεδίου, ὡς ἐκ τούτου εἶπον, ὅτι νομίζω τὸ Σύνταγμα ὡς μέγα τι καὶ αἰθαλὲς δένδρον, ὅλην σκιάζον τὴν Ἑλλάδα μὲ τοὺς ὑπερμεγέθεις κλάδους τοῦ, καὶ δυνάμενον νὰ φέρῃ ἀθρόονους καρπούς, ἐάν ἐκκλινεργεῖται. Ἐάν δὲ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός παρεωρίσας τὸ Σύνταγμα μὲ τὸν πῶλον, εἰς τὴν ὅποιαν δὲν πρέπει νὰ δίδωμεν τὴν τροφήν τοῦ ἵππου διὰ νὰ μὴ βλαφθῇ, ἀλλ' εἰς τὸν πῶλον ταύτην ἐπερίθεται εἰς ὕψους καὶ ἐν κράτος ἑπτὰ εκατομμυρίων ἑλλήνων. Δὲν πρέπει, Κύριοι Ὑπουργοί, νὰ ἐκφράζετε τοιαύτας ἰδέας, ἀλλὰ πάντοτε μεγαλφρόνως νὰ ἀγορεύετε ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος, διότι δι' ἡμᾶς εἶναι μέγα, εἶναι ἱερὸν, καὶ εἰς αὐτὸ στηρίζεται καὶ ἡ πολιτικὴ ὑπαρξίς μας· καὶ ὁ Πραχλὴς, νέπιον ἐτι ὦν, ἐπνίξε τὸν Δράκοντα. Δειξατέ, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, καὶ τοι νέπιον, ἔχει Πραχλεῖον κατα- γωγὴν καὶ δυνάμιν, καὶ χειραγωγήσατε αὐτὸ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εὐδαιμονίας.

Οὐδεμίαν ὁμοιότητα, εἶπεν εἰς τῶν προλαλησάντων, δύναται νὰ ἔχη ὁ οἰκονομειάρχης ἐκεῖνος, ὅστις προσδιορίζει τὰ ἐτήσια ἐξόδα τοῦ ἀναλόγως μὲ τὰς ἀνάγκας του, πρὸς τὸ Δημόσιον, ὡς εἶπεν ὁ προκαρτείσας Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διότι ἐκεῖνος μὲν δὲν ὑπάρχει εἰς καμμίαν ἐξέλεγχον καὶ εὐθύνην, τὸ δὲ δημόσιον ἐξελέγχεται.

Ἐάν ὑπῆρχον, Κύριοι, ὠρισμένα τὰ ἐξόδα ἀναλόγως μὲ τὰς ἀνάγκας μας, οὐδέποτε ἔθελον διορισθῇ 400 περιπλῆξιν Ὁροφύλλαις, οὔτε ἔθελον γίνεαι ἄλλα ἐκτεκτα καὶ περιττὰ ἐξόδα, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀνάγκης. Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐλάττωσιν τῶν συντάξεων ἢ καὶ τὴν παύσιν αὐτῶν, περὶ τῆς ὁποίας εἶπεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, οὐδεὶς θέλει, οὐδὲ νομίζει δίκαιον νὰ παύσων τὰ βοηθήματα ταῦτα τῶν γερῶν καὶ ὁρακίων τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων· ἐάν αἱ συντάξεις αὐταὶ ἐδίδοντο πραγματικῶς εἰς γῆρας καὶ ὁρακὰ ἀγωνιστῶν, οὐδεὶς εὐδυνάτο νὰ ὑπὲρ παρατήρησιν τινὰ ἐπ' αὐτῶν περὶ τῆς ἐλάττωσεως καὶ τῆς παύσεώς των. Ἀλλ' ἐπειδὴ αὐταὶ ἐπεκτάθησαν, καὶ ὁσημέραι ἐπεκτείνονται εἰς ἀνθρώπους, μηδὲν ἔχοντας δικαίωμα, πολλὰ ἐγένετο παράπονα, τὰ ὅποια θὰ ἐπιφέρουν μετ' οὗ πολὺ τὴν παύσιν τῶν τοιούτων χορηγημάτων. Περαιῶν τὸν λόγον, προτείνω νὰ παραδεχθῇ τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τὸ μέλλον, τὴν ὁποίαν ἐξέφρασα εὐχὴν, περὶ τῆς οἰκονομίας τῶν ἐξόδων, καὶ τῆς ἰσορροπίας αὐτῶν πρὸς τὰ ἔσοδα.

Ἡ Γερουσία ἐπομένως, κατ' ἐρώτησιν τοῦ Κ. Προέδρου, παραδεχθεῖσα τὴν εὐχὴν ταύτην περὶ τῆς οἰκονομίας τῶν ἐξόδων, καὶ τῆς εἰς τὸ μέλλον ἰσορροπίας αὐτῶν πρὸς τὰ ἔσοδα, ἐτύσθησεν αὐτὴν καὶ εἰς τοὺς Κ. Κ. Ὑπουργούς.

Ὅσα μέχρι τοῦδε ἐξέθεσαν, παρατήρησεν ἄλλος, ἀπέβλεπον κυρίως τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐξόδων, καὶ τὴν ἰσορροπίαν πρὸς τὰ ἔσοδα, περὶ τῶν ὁποίων καὶ οἱ Ὑπουργοὶ συνωμολόγησαν· ἐπειδὴ δὲ ἤδη διὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ καιροῦ, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιρροίμεν ἐλάττωσιν τινὰ τῶν ἐξόδων, ὥς ἐπιφυλαχθῶμεν ν' ἀποφασίσωμεν περὶ αὐτῆς ἐπὶ τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1859, ἐάν ἴδωμεν, ὅτι ἡ τοικυῦτα περὶ τῆς ἰσορροπίας τῶν ἐξόδων πρὸς τὰ ἔσοδα εὐχὴ δὲν πραγματοποιεῖται· ἀλλ' ἀπὸ τοῦδε, νομίζω, ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ προδικάζωμεν, καὶ ν' ἀποφασίσωμεν περὶ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Προταθείσης ἔπειτα τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν καθ' ἑκάστα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον, καὶ τινων Γερουσιαστῶν προτεινάτων τὴν διὰ τὴν αὔριον ἀναβολὴν

τῆς συζητήσεως, ὡς μὴ ἔχοντων ὑπ' ὄψιν τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν τε ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους, ἡ Γερουσία, ἐρωτήσαντος τοῦ Κ. Προέδρου, ἀνέβηκε διὰ τὴν αὔριον τὴν περὶ τὰ καθ' ἑκάστα συζητήσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων.

Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
Ν. Γ. ΜΥΣΗΣ
Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Χρυσόγελος.
Αθ. Γρηγορίουδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 4 Ὀκτωβρίου 1849. Ἡμέρᾳ Τρίτῃ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνημαστικοῦ καταλόγου τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 27 μελών, ὁ Κ. Πρόεδρος, προσλαβὼν προηγουμένως ὡς προσωρινὸν Γραμματεῖα τὴν Γερουσιαστὴν Κ. Αθ. Γρηγοριάδην, ἀντὶ τοῦ ἀπόντος Κ. Σ. Θεοχαρουπόλου, καρτεῖται τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα, ἐγκρίνονται, μηδεμιᾶς γεννημένης ἐστάσεως.

Ἀναγινώσκεται μετὰ ταῦτα ἔγγραφον τοῦ Κ. Προέδρου τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων, δι' οὗ καθυποβάλλεται εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Γερουσίας τὸ παρὰ τοῦ Βουλευτοῦ Μαντινείας Κ. Α. Ἀλεξάνδρουπόλου προταθὲν, καὶ ὑπὲρ τῆς Βουλῆς ὑπερισθὲν προβούλευμα περὶ τῶν καθυστερούντων ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου· ἔχουσι δ' ἀμφότερα, ὡς ἔπεται.

Αρ. Πρωτ. 649.

Αρ. 238.

Πρὸς τὸν Κύριον Πρόεδρον τῆς Γερουσίας.

Ὁ ἐκ Μαντινείας Βουλευτὴς Κ. Ἀλεξάνδρουπολος, χρώμενος τοῦ παρὰ τοῦ άρθρου 16 τοῦ Συντάγματος δικαιώματος, ὑπέβηκε εἰς τὴν Βουλὴν πρότασιν Νομοσχεδίου περὶ καθυστερούντων ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου, ἥτις διατρέχουσι τοὺς διακεχωρημένους τύπους, συνεζητήθη καὶ ἐπευχρίσθη μὲ τινὰς τροπολογίας, ὡς γίνεται κατὰ ἄθλον ἐκ τῶν ἐγκλεισμένων ὡδε

Πρακτ. Γερουσίας. (Περίοδος Β'. Σύνοδος Β.)

26.

πάντε ἀποσπασμάτων πρακτικῶν τῶν ΡΚΣΙ., ΡΚΖ., ΡΚΘ. καὶ ΡΑ. Συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς.

Τὸ Προεδρεῖον συμμαρτυροῦν μετὰ τὸ ἄρθρον 53 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς, λαμβάνει τὴν τυχόν νὰ διαβιβάζῃ δι' ἑαυτὸν, Κύριε Πρόεδρε, ἐνώπιον τῆς Γερουσίας, διὰ τοῦ παρόντος Διαγγέλματος τὸ πρακτικὸν προεδριακόν, ἐμπεριεχόμενον εἰς τὸ ἀποσπασμα τῶν πρακτικῶν ΡΑ., ἀποκαταμένον εἰς τὸ Σῶμα νὰ ἐνεργήσῃ ὅ,τι ἐκ τῶν καθήκοντων τοῦ πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ οὐσιώδους τούτου Νομοσχεδίου.

Ὁ πρέσβης
Δ. ΝΑΤΖΙΕΡΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ καθυσταθῆναι ὁριζιῶν τοῦ Δημοσίου.

Υψιστοῦμαι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπερρεχόμεναι καὶ διατάττονται τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1. Εἰς τοὺς πρὸς τὸ ὑψίστον Ταμεῖον ὁριζιῶν ἀπὸ ἐνοικίας αἰσίων δημοσίων ἢ ἐκκλησιαστικῶν οἰκίων, καὶ οἰωνόηται δημοσίων ἢ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων μέχρι τέλους τοῦ 1844, ἐξαπαιρούμενον τὸν ἀπὸ πάλαιτις ἐνοικίας, τῶν ὑποίων ὁ χρόνος τῆς ἐνοικίας εἰσὶ διὰρκεί, καὶ περὶ ὧν ἰδιαιτέρας νόμος θέλει προνοεῖται, χορηγεῖται δεκάτης προδραμικῆ, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, διὰ τῆς ἀντὶ τούτου εἰς δώδεκα ἔτας ἐκπαιστικῆς ἀποπληρωμῆς τῶν ἐν τῶν αὐτοτέρῳ κατηγορίᾳ προσχωρήσων χρεῶν των, ἐὰν συμμορφώσιν μετὰ τῆς διατάξεως αὐτῆς.

Ἄρθρ. 2. Εἰς χρεὶς ἐκείνων τῶν εἰς τὸ προσηρῶμενον ἄρθρον ὁριζιῶν ἐισπράττει τὸ μίσην πληρωθῆναι καθέκαστον, μὴ συμμορφωσάμενον πρὸς τὴν τῆς ὑπερχεμικῆς τήκεν, μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας τῆς διδωμενικῆς προδραμικῆς, τῶν ὑποίων ἀπαλλάττονται ἐντελῶς οἱ ὁριζιῶν.

Ἄρθρ. 3. Τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ 2 ὁριζιῶν θέλουσι μετῆξαι ὅσοι, ἐντὺς τεσσαρῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, δώσωσιν ἐγγύησιν δι' ὑποθήκας ἀκινήτων κτημάτων, κατὰ τὸν περὶ ὑποθηκῶν νόμον, ἐξαπαιτῶνται τὸ ὅλον τοῦ χρέους των, καὶ υπογράφωσι τὰς ἀπαιτούμενας χρεωστικὰς ὁμολογίας πρὶν δ' ἢ παρέλθῃ ἡ αὐτοτέρῳ προδραμικῇ οὐδεμίᾳ καταδιώξει θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐνταῦθα τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 1 χρεῶν.

Ἄρθρ. 4. Οἱ ὁριζιῶν, τῶν ὑποίων τὰ κτήματα κατακυρωθέντων εἰς τὸ δημοσίον, δεκτικοὶ νὰ ἀναλαμβάνωσι αὐτὰ εἰς τὴν κυριότητά των εἰς ἣν εὐρίσκονταί σήμερον κατὰστασιν, ἐὰν συμμορφώσιν, ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους των, μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. ὅσοι δὲ τυχόν, ἐκ τῶν κτημάτων τούτων εἰσὶν ἐνοικίας, ἐὰν θέλωσιν ἀναλῶσαι μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐνοικίας, ἰσχυρίζονται πρὸς ὅσους αὐτῶν τοῦ τυχόν συμμορφωσάμενον ἐνοικίαν, ἢ τοῦ ἐκμισθώματος, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν νέων χρεωστικῶν ὁριζιῶν.

Ἄρθρ. 5. Προδραμικῇ, διὰ τὴν τυχόν καθυσταθῆσκει ἐνικήσιον ὅσον, δὲν ἐπιτίσεται νὰ χορηγηθῇ, οὐδ' ἀναστολὴ τῆς καταδιώξεως τοῦ ὁριζιῶν νὰ γῇ.

Ἄρθρ. 6. Εἰς τὰς πληρωμὰς εἰναι δεκτὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ ἢ ναυτικὰ γραμμάτια, ὡς ἐννοεῖται καὶ ἐκ ἰδίων προσροσθῇ, ἐὰν ἴσῃ ἐκδεδωμένον ἢ περὶ ἐκποιήσεως αὐτοῦ βεβαίη, ἄδεια, καὶ ἐὰν ὁ ὁριζιῶν θέλων ἐξελῶσαι βεβαίηται τὸ κεφάλαιον τοῦ χρέους του ἢ τὸ ὑπὸλοιπον αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 7. Τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγησάμενον ὁριζιῶν μετέχουσιν, ἐὰν συμμορφώσιν μετὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ, καὶ οἱ ὑπονομιστικοὶ ἢ οἱ συμμεταχοὶ τῶν πρωτοτύπων ὁριζιῶν, ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν καθυσταθῶν πρὸς αὐτοὺς μέρος, ἢ τὸ ὅλον τοῦ ἐνοικίου ἢ τῆς συμμετοχῆς των.

Ἄρθρ. 8. Οἱ ὁριζιῶν, ὅστις ἐπιθυμῇ νὰ μετῆξαι τῶν ἀνωτέρω ὁριζιῶν, ἔχει δ' ἀντιρρήσεις καθ' ὅλην ἑαυτοῦ ἢ μέρος τοῦ χρέους του, ἢ ἄλλας ἀπαιτήσεις, πρὸς ἡμετέρας ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 διαλαμβανόμενων ἐνοικίας, στείλει νὰ παρουσιάσῃ αὐτὰς δι' ἀναγραφῆς τὰς μετὰ τῶν πρὸς ὑποστήριξιν ἀποδείξεων πρὸς τὸν ἀρμόδιον Νομάρχην, ἐντὺς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἐντὺς δὲ τεσσαρῶν μηνῶν, ἐὰν ὁ ὁριζιῶν κατοικῇ ἐκτὸς τοῦ κράτους.

Ἢ ἐπιθυμῇ τῆς ἀναγραφῆς θέλει γινώσκει διὰ δικαστικοῦ κλητήρος δὲν ἀπαλλάττεται δὲ ὁ τούτου τῆς υποχρεώσεως, τὴν ὑποὶν ἐπιβάλλει αὐτῷ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου, δι' ὅσον ἀρκετὸν τὸ τυχόν μὴ διαρηνευτικὸν μέρος τοῦ χρέους του, ἐὰν θέλῃ νὰ συμμετέξῃ, ὡς πρὸς αὐτὸ, τῶν ὁριζιῶν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 9. Ὁ Νομάρχης, καὶ τῇ ἐπιδοθῇ ἡ ἀναγραφὴ τοῦ ὁριζιῶν, συγκαλεῖ συμβούλιον, συγκεκριμένον παρ' αὐτοῦ, τοῦ Προέδρου τοῦ πρωτοδικείου τοῦ Ν. μού, καὶ τοῦ Οἰκονομ. Εφόρου τῆς Πρωτεύουσας τοῦ Νομοῦ, τὸ ὅποιον, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν

ἀναφοράν καὶ τὰς πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῆς παρουσιαζομένης ἀποδείξεις, καὶ ὅσας ἄλλας πληροφορίες ἔθελε δύνηται νὰ συλλέξῃ αὐτεπαγγέλτως, γνωμοδοτεῖ δι' αἰτιολογημένης ἐκθέσεως καὶ διευθύνει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἐκθεσὶν του. Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο, λαμβάνων τὴν γνώμην αὐτὴν ἐκ τῶν παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ διωρισμένων δικηγόρων, ἀπορρίνεται ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ὀφειλέτου, προκαλούμενου προηγουμένως, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, Βασ. Διατάγματος, ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἔθελε θεωρηθῇ παραδεχτέα καθ' ὁλοκληρίαν ἢ ἐν μέρει τὰς ἀπαιτήσεις αὐτάς.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιδίδεται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν ὀφειλέτην.

Ἄρθρ. 10. Εἰς τὸν ὀφειλέτην, ὅστις ἔθελε παραδεχθῇ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, χορηγεῖται ὁρισμένος προθεσμία ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς, ἐὰν δὲν ὑπολείπεται τοσαύτη πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τετραμήνου, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑπὸ τούτου ἐπιβαλλομένας εἰς αὐτὸν ὑποχρεώσεις, καὶ συμβαθῇ τῶν ὀφειλῶν τοῦ παρόντος νόμου. Ὁ δὲ μὴ παραδεχθεὶς τὴν ἀπόφασιν ὀφειλέτης ὀφείλει νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς κατὰ τοῦ δημοσίου ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων· ἄλλως, δὲν ἀναβάλλεται μέχρι τῆς ἀποφάσεως αὐτῶν ἡ καταδίωξις τοῦ ὀφειλέτου τούτου διὰ τὸ παρ' αὐτοῦ ἀμνηστούμενον χρέος.

Ἄρθρ. 11. Ὁ ὀφειλέτης, τοῦ ὁποῖου αἱ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀπορρίθῃσαι ἀντιρρήσεις ἢ ἀπαιτήσεις ἔθελον ἀπορρίψῃ καὶ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων καθ' ὁλοκληρίαν, στερεῖται τοῦ δικαιώματος νὰ μεθεξῇ τῶν ὀφειλῶν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 12. Αἱ ἐν τῷ ἄρθρ. 11 διαλαμβανόμεναι δίκαια θέλουν δικάζεσθαι ὡς συνοπτικαὶ καὶ κατεπίγουσαι, κατὰ τὰς περὶ τοιούτων δικῶν διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ὅλαι αἱ μέχρι τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος νόμου εἰσαχθεῖσαι εἰς τὰ δικαστήρια καὶ μένουσαι ἤδη ἐκκρεμῆς, καὶ τε ὡσὶν ὥριμοι, καὶ τε μὴ, ἐξακολουθοῦσιν ἐνώπιον αὐτῶν μέχρι τῆς ἐντελὸς ἐκδικάσεώς των, ἐὰν δὲν προτιμήσωσι καὶ οἱ ὀφειλέται οὗτοι νὰ συμμορφωθῶσι μετὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων 8, 9 καὶ ἐφεξῆς· ἐκεῖναι δὲ, περὶ ὧν ἀπερρίχθη τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐὰν δὲν παρεδίδχθον ἐκ μέρους τῶν ὀφειλετῶν, δύνανται νὰ εἰσχυθῶσιν καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ δικαστήρια, σύμφωνα μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 13. Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως· ἡ δὲ ἐκτέλεσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν.

Ἀπερρρίθη δὲ νὰ τυπωθῶσι καὶ διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς ΚΚ. Γερουσιαστὰς, καὶ συναλλόντα τὰ Γραφεῖα εἰς προεξέτασιν τοῦ Προβουλεύματος, νὰ διορίσωσιν Ἐπιτροπὴν πρὸς σύνταξιν τῆς ἀπαιτούμενης ἐκθέσεως.

Ἀπαγγελλόμενος ἐπομένως τοῦ Κ. Προέδρου τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, προτίθεται εἰς συζήτησιν ὁ πρόπο-
 ληρισμὸς τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 1, τοῦ Κεφαλαίου Α. ὁ Ἑργαῖος φόρος καὶ δικαιώματα επικαρπίας, ἐπὶ τούτου παρετήρησεν ἐν μέλος τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ Ἐπιτροπῆς, ὅτι, ὅταν ἐκέρθη τὸ μέτρον τῆς φορολογίας τῶν ἀμπελίων κατὰ τὴν ποιότητα ἐκαστοῦ στρεμμάτος, ὑπῆρχεν ὁ σκεπτικὸς βεβαίως τοῦ νὰ προσδιορισθῇ ὁ φόρος οὗτος εἰς μετρητὰ ἀλλ' ἐγὼ νομίζω, ὅτι τὸ ἀσφαλέστερον καὶ εὐκολώτερον μέτρον τῆς φορολογίας τῶν ἀμπελίων ἐστὶν ἡ ἀποδεκάτωσις τοῦ προϊόντος, διότι καὶ ὁ εἶδος ἐντὸς τῶν καθῶν μεταβάλλεται ἀσφάλως, καὶ ἡ τιμὴ, οὕτω μεταβαλλομένη καὶ ὁρισμένη, πληρώνεται ἀνοργήτως ἐνῶ κατὰ τὸ ὑπάρχον φορολογικὸν σύστημα τῶν ἀμπελίων, ἂν καὶ διακρίνεται αὐτὰ εἰς πέντε διαφόρους ποιότητας, ἐπειδὴ ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ ἄλλαι ἀκόμη περισσότεραι οὐ μόνον ἐπὶ διαφόρων ἀμπελίων, ἀλλὰ πολλαὶ ἐπὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς, ὁ ἰδιωτικὸς ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὴν αὐτὴν ῥύσιν ἀδιακρίτως δι' ἀμπελίου κατωτέρας ποιότητος. Ἐκτὸς δὲ τούτου οὕτε ἡ καταμέτρσις τῶν ἀμπελίων γίνεται ἀκριβὴς παρὰ τῶν ἐπιτετραμμένων τῇ καταμέτρσιν αὐτῶν, καὶ ἐπομένως ἄλλοι μὲν τῶν ἰδιοκτητῶν πληρώνουν ὀλίγον ῥύσον, καὶ ἄλλοι πολλὴν ἀνέλογως καὶ τῆς ποιότητος καὶ τὸ ποσὸν τῶν στρεμμάτων. Τὴν παρατήρησιν ταύτην συνιστῶν εἰς τὴν Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, παρακαλῶ νὰ λάβῃ ὑπ' ἄλιν αὐτὴν διὰ τὸ μέλλον πρὸς ἀποφυγὴν τῆς δυσανηχίας ταύτης τῆς φορολογίας τῶν ἀμπελίων.

Μὴ γενομένης ἄλλης παρατηρήσεως, ἡ Γερουσία παρεδίδχθη τὸ 1. ἄρθρον.

Ἀναγνωσθέντα ἐπειτα τὰ ἄρθρα 2, 3, 4, 5, καὶ 6, τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου, ἐγένοντο δεκτὰ, χωρὶς τινος παρατηρήσεως. Ἐπομένως, κατ' ἐρώτησιν τοῦ Κ. Προέδρου, παρεδίδχθη ἡ Γε-

ρουσία τὸ Κερχλάιον Α'. ὡς ἐκτίθηται ὑπὸ τῆς Βουλῆς, συνιστάμενον ἐκ δραχμῶν 7,709,556:79.

Αναγνωσθέντος τοῦ άρθρου 1, τοῦ Β'. Κερχλάϊου, «Τελωνία» καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ παρατηρήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, εἰπέ τις τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν, ὅτι καὶ παρατηρήσεις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ Ἐπιτροπῆς περὶ τῶν γινομένων καταχρήσεων ἐπὶ τοῦ οὐσιώδους τούτου κλάδου τῶν ἐσόδων εἶναι ὀρθοί, νομίζω, ὅμως ὅτι ἐκτός ταύτης ὑπάρχει καὶ ἄλλη αἰτία τῆς τοιαύτης τῶν ἐσόδων τῶν τελωνίων ἐκπτώσεως, τὸ ὑπάρχον τελωνιακὸν σύστημα, συγχέοντα εἰς τὰ 18. Ὑπόμνημα τοῦ ἀσκήσαντος Κυβερνήτου, ἐπὶ τινὶν ὑπομνηματικῶν προσδιορίζει τὴν διατήρησιν, ἐπὶ τινὶν δὲ ἄλλων ἀναθίγει αὐτὴν εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἐπιστατῶν τῶν τελωνίων καὶ τῶν ἐλεγκτῶν, οἱ ὅποιοι τελωνίζοντες ταῦτα κατ' ἀντικεινόν, διαφέρει ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐμπορεύματος εἰσπράττονται τέλη, κατὰ τὴν διαφορὰν ἐκτίμησιν καὶ οὕτως τὸ αὐτὸ ἐμπόρευμα τῆς αὐτῆς ποιότητος εἰς ἄλλο μὲν τελωνίον πληρώνει πολλὴν φέρων εἰς ἄλλο δὲ ὀλιγώτερον κατὰ τὴν κατ' ἀντικεινὸν ἐκτίμησιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ τελωνίου ἢ τοῦ ἐλεγκτοῦ.

Κατὰ τὰ ἔτη 1834, 1841 καὶ 1846 διορίσθησαν ἐπιτροπαί, αἱ ὁποῖαι συνετάχον τὴν τελωνιακὴν διατήρησιν, εἰς τὴν οὐδὲν ἐγένετο ἀποτέλεσμα· ἡ ἄλλαις λοιπὴν τῆς ταυταύτης περιόδου τῶν ἐμπορευματικῶν διατηρήσεως ἐπὶ τῶν καὶ θύλας ἐπὶ τῆς πολλὰς ζητίας, ἐν ὧν εἶναι ἀνεπιθυμία εἰς τὴν διακρίσιν τῶν τελωνίων καὶ τῶν ἐλεγκτῶν.

Ἡ διατήρησις αὐτῆς τῶν ἐμπορευμάτων, εἴπερ ἄλλως, ὡς ἔργον πολλῶν σπουδαίων καὶ ἐπιπόνων (οὗτοι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πᾶν εἰς ἀνεπιθυμία ὑπερδιακρίσιν ποιότητος) δὲν ἐτέθη μέχρι τούδε εἰς ἐξέτασιν. Εἰν λοιπὸν ἀρ' ὅτι μὲν προσδιορισθῇ ἡ διατήρησις αὐτῆς, ἀρ' ἑτέροις δὲ γίνεται καὶ ἀκριβὲς ἐπιστάσις, τότε θύεται ὡς ἀξίον σημαντικῶς τὸ ἐσοδὸν ταῦτα.

Ὅτι, Κύριοι, περὶ τῶν εἰσπραττῶν τῶν τελωνίων γίνονται σημαντικαὶ καταχρήσεις, οὐδεὶς δύναται ν' ἀπορρίψῃ· ἐάν δὲ θέλατε νὰ βεβαιωθῆτε περὶ τούτων, ἂς ἐνοικισθῶσιν ἐπὶ ἐν μόνον ἔτος τὰ τελωνία, καὶ θέλατε πεισθῆ, ὅτι τὰ εἰσπράττα ταῦτων θύλουν ἐπαύχεται κατὰ δύο ἰσῶς ἀκόμα ἐκπορευόμενα δραχμῶν. ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐνοικίασις αὐτῆ δὲν εἶναι τοῦ παρόντος καιροῦ, ὡς ἀπαιτοῦσα ἔργον καὶ ἀκριβὲς σέβιν, διὰ τοῦτο νομίζω, ὅτι, διὰ ν' ἀξίον ἢ ἐκ τῶν τελωνίων εἰσπραττῶν, ἀπαι-

τεῖται οὐ μόνον πῶς καὶ θεωρεῖται πολὺς τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργῶν, ἀλλὰ καὶ ἐλευθέρως καὶ ἀνεπηρέαστος ἐκλογὴ τοῦ προσωπικοῦ τῶν τελωνίων διότι, ἐξότι ὁ ὑπουργὸς ἀναγκάζεται νὰ διορίξῃ τοὺς τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους κατὰ σύστασιν τῶν μὲν ἢ τῶν δὲ, καὶ δὲν μόνον ἐλευθέρως εἰς τοὺς διακρίτους τῶν κατελλήλων περιόπων, θύλουν ἐξουλοῦνται ἐπὶ πολλοὶ αἱ καταχρήσεις αὐταὶ πρὸς ζημίαν τοῦ Ἀρχαίου. Περὶ τῶν ὧν τὸν λόγον, συνιστῶ εἰς τὸν Κ. ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργῶν τὴν κατελλήλων τοῦ προσωπικοῦ ἐκλογὴν, χωρὶς νὰ ἐπηρεάζηται ἀπὸ τῆς συστάσεως ἄλλων.

Ἡ γινομένης ἄλλης παρατηρήσεως, ἐγένετο διατὸν τὸ 1 ἄρθρον.

Αναγνωσθέν τοῦ ἄρθρου 2, ἐγένετο ἐπίσης διατὸν χωρὶς τινος παρατηρήσεως.

Αναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 3, παρατήρηται εἰς τὸν προαναφερθέντι Γερουσιαστῇ, ὅτι κατὰ τὸν ἐσθὸν τῶν διαφόρων διακρίσεων, ἐπὶ τῶν καὶ τῶν Προξενικῶν. Ἐκ Προξενικῶν εἶπον, ἐν ὧν ἐνοικισθῶσιν διὰ καταστατικῶν Β. Διατάγματος τοῦ 1834· προσετέθηται δὲ καὶ ὁδηγία περὶ τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἐπὶ τῶν καὶ Β. Διατάγματος ἐπίσης, κρινόμενοι καὶ τὰ καθήκοντα καὶ τὰ περὶ τῆς μεθοδοῦς τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων, καὶ τὰ εἰσπραττῶν διακρίματα.

Κατὰ τὸ κατὰ τὴν τῶν προξενικῶν ἐπὶ τῶν ἐσθὸν κατὰ μὲν ὅτι ἐνοικισθῶσιν κατὰ τῆς λογιστικῆς ταύτης, καὶ κατὰ τῶν καὶ ὅτι ἐπὶ τῶν ἐσθὸν νὰ εἰσπράττονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν καταστάσιν τῶν περὶ τῶν ἐσθὸν, τῶν καὶ τῶν ἐσθὸν ὅτι ἐπὶ τῶν καὶ τῶν ἐσθὸν, διὰ τὸ ἀπορρίψῃ ταῦτα καὶ τὸ σημαντικῶς τῶν ἐπὶ τῶν, καὶ ἐπὶ τῶν καὶ τὰ ἐνοικισθῶσιν τῶν ἐσθὸν. Αὐτὰ δὲ τῶν καὶ λαμβανόμεναι μὲν Προξενικῶν, ἀκριβῶς καὶ αὐτοὶ κατὰ τῶν καὶ τῶν ἐσθὸν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν περὶ τῶν ἐσθὸν τῶν καὶ τῶν ἐσθὸν εἰς τὸ ὑπουργεῖον εἰς ἐσθὸν τοῦ Κράτους, κατὰ τῶν τῶν καὶ τῶν ἐσθὸν ἐπὶ τῶν ἐσθὸν τῶν καὶ τῶν ἐσθὸν λόγῳ τῆς μεθοδοῦς τῶν.

Ἡ δὲ ἀπὸ τῆς συστάσεως τῶν Προξενικῶν, τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῶν ὑπεθέλει ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Συμβούλων κατὰ τὸ 1840, τῶν λογιστικῶν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Προξενικῶν καὶ τῶν τῶν Προξενικῶν ἀλλὰ τὸ ἐξωτερικὸν Συμβούλον, καὶ δύναται νὰ ἐξελίξῃ καὶ ἐπὶ τῶν τῶν λογιστικῶν αὐτῶν, ὡς καὶ ὑπαρχόντων ἐπὶ.

δομένον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων περὶ ἐξόδων, ἐπέστρεψεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοὺς λογαριασμοὺς τούτους διὰ νὰ ἐκδώσῃ τὰ χρηματικὰ ἐνταλματα, καὶ ἐπρωχώρησεν εἰς μόνον τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐσόδων ἄλλα τὸ Ὑπουργεῖον ἐπιμένον, ἐπαύσε νὰ στείλῃ πλέον λογαριασμοὺς, καὶ οὕτω μένουσιν ἀνεξελεγκτοὶ οἱ λογαριασμοὶ τῆς προξενικῆς υπηρεσίας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1834 μέχρι τοῦδε· καὶ διὰ τοῦτο τὰ προξενικὰ εἰσοδήματα φαίνονται τόσον ὀλίγα, ἐνῶ πραγματικῶς εἶναι πολλαπλάσια· καὶ τούτου ἀποδείξιν φέρω τὰ εἰσπραχθέντα ἐπὶ δυοῖ μόνον μῆνας εἰς Κωνσταντινουπόλιν, διευθύνοντας τὸ Ἐμπορικὸν Γρασεῖον τοῦ Κ. Ρωσσότου, τὰ ἑποῖα ἐσολογίζονται μὲ τὸ ὅλον ἐνιαύσιον εἰσόδημα τοῦ αὐτοῦ Προξενείου, ὅποιον σημειοῦται εἰς τὸν προκειμένον προϋπολογισμόν.

Ἀντιταξάντες τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ αἰτία τῆς μηκέτι ἐξελέγξεως τῶν προξενικῶν λογαριασμῶν προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι τὸ Ἐλεγκτικὸν Σινεδριον, χωρὶς εὐλόγου τινος ἀφορμῆς, ἐπέστρεψε τοὺς λογαριασμοὺς, — ἐπέφερον ὁ προκαταρκτικὸς Γερουσιαστὴς, ὅτι τὸ Ἐλεγκ. Σινεδριον μόνον τὴν ἐξελέγξιν τῶν λογαριασμῶν τῶν ἐσόδων ἀπεποιήθη, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν ἐξόδων, διότι ἐπρεπε νὰ ὑπάρχωσιν ἐπισυντημένα εἰς τὰ ἐξόδα καὶ τὰ διαφορὰ χρηματικὰ ἐνταλματα μετὰ τῶν περὶ τῆς πληρωμῆς ἀποδείξεων.

Καὶ δυσάρεστον καὶ ἀτακτον παλὺ ὑπάρχει, προσέθηκε τὸ αὐτὸ μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ, νὰ μένουσιν ἀνεξελεγκτοὶ οἱ λογαριασμοὶ τῶν Προξενίων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1834 μέχρι τοῦδε, καὶ νὰ προσδιορίζωνται ὑποθετικῶς τὰ τε ἐσοδα καὶ ἐξόδα αὐτῶν πρὸ τούτων ἔτων εἰς τοὺς ἐτήσιους προϋπολογισμοὺς. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Σινεδριον εὐλόγως ποιοῦν, ἀπεποιήθη τὴν ἐξελέγξιν τῶν λογαριασμῶν τῶν Προξενίων, ὡς μὴ ὑπαρχόντων ἐκδιδόμενων τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων, μήτε τῶν διαφορῶν περὶ τῆς πληρωμῆς αὐτῶν ἀποδείξεων τὴν τοιαύτην δὲ ἔλλειψιν ὀφείλει ὁ Κ. Ὑπουργός νὰ διορθώσῃ πρὸ πολλοῦ, καὶ νὰ μὴ ἀρτῇ ἀνεξελεγκτον τὴν σωρίαν ταύτην τῶν λογαριασμῶν, διότι καὶ ἐγὼ, καὶ πᾶς Γερουσιαστὴς ἀποδοκιμάζομεν τὴν ἔλλειψιν ταύτην τοῦ Ὑπουργείου.

Πρὸς ταῦτα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, εἶπεν, ὅτι ἀκολουθῶν ὁ προκαταρκτικὸς τὴν παρατήρησιν τοῦ προλαλήσαντος περὶ τῶν λογαριασμῶν τῶν Προξενίων, ἐσχματίσεν ἀντικείμενον συζήτησεως καὶ ζήτημα ἀποδοκιμασίας ἢ ἐπιδοκιμασίας

χωρὶς τινος ἀφορμῆς, καὶ ἐνῶ δὲν πρόκειται ἤδη οὔτε οἱ λογαριασμοὶ τῶν Προξενίων νὰ ἐξελεγχθῶσιν, οὔτε τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου. Ἐάν δὲ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1834 δὲν ἐξελέγχθησαν οἱ λογαριασμοὶ τῶν Προξενίων, δὲν δύναται νὰ δώσῃ λόγον διὰ τὴν ἔλλειψιν ταύτην τῶν προκατήχων τοῦ ὁ νῦν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργός. Ἐάν πάλιν οἱ προκαταρκτικὸς Γερουσιαστὴς περιορίζοντο ἐντὸς τοῦ δικαίου, παρατηροῦντες, ὅτι ἀπαιτεῖται τοῦ λοιποῦ νὰ ληθῇ πρόνοια περὶ τῆς ἐξελέγξεως ὅλων ἐν γένει τῶν λογαριασμῶν τῶν Προξενίων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1834 μέχρι τοῦδε, καὶ δυνάμει καὶ τρεῖς νὰ παραδεχθῶμεν τὴν παρατήρησιν ταύτην· ἄλλα τὰ νὰ προκαλεῖται ἀποδοκιμασίας ἢ ἐπιδοκιμασίας κατὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ δι' ἐλλείψεις τῶν προκατήχων τού, εἶναι καὶ ἄδικον καὶ παράκαιρον. Κατὰ δὲ τούτου τὸ προκείμενον ζήτημα ὑπάρχει εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἀπολογισμοῦ, καὶ εἰς ἐκείνην δύναται ἐκαστὸς νὰ ἐπιφέρει διανοήματα ἐγκρίει παρατήρησιν, καὶ ὅχι σήμερον, ὅτε συζητεῖται ὁ προϋπολογισμός. Ἀν καὶ δὲν γνωρίζω ἀκριβῶς τὴν αἰτίαν τῆς μηκέτι ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Σινοδίου ἐξελέγξεως τῶν λογαριασμῶν τῶν Προξενίων, νομίζω ὅμως, ὅτι ἴσως ἡ αἰτία τούτου εἶναι τὸ ἀνεπαρκὲς τῶν λογιστῶν καὶ ἐλεγκτῶν τοῦ Ἐλεγκτ. Σινοδίου ὡς πρὸς τὴν πλὴθύν τῶν ὑπὸ ἐξελέγξιν ὑπαρχόντων ἀπείρων λογαριασμῶν· παρατηρῶ δὲ καὶ ἐγὼ, ὅτι δὲν εἶναι μήτε ὀρθόν μήτε ἐγκαίριον νὰ γίνωνται παρατηρήσεις καὶ μεμφαίμεναι, οὕτως εἰπεῖν, περὶ πράξεων, τῶν ὁποίων δὲν εἶναι αὐταίρετος ὁ νῦν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργός, ἀλλ' ἀπαιτεῖται νὰ περιορισθῶμεν μόνον εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐσόδων συζήτησιν, ἐξετάζοντες, ἂν ταῦτα ᾖσι ἀκριβῆ, ἢ πλείω, ἢ ὀλιγώτερα τῶν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη φηρισθέντων.

Μιλανότι, ἐπένευκεν ὁ κατὰ πρόβον ἀγορεύων, δὲν πρόκειται σήμερον νὰ συζητήσωμεν τὰ ἐξόδα τῶν Προξενίων, οὐχ ἕκτον ὅμως ὀφειλόμεν· γενομένου λόγου, ν' ἀποδοκιμάσωμεν τὴν ἀναφανείσαν ταύτην ἔλλειψιν τῆς μηκέτι ἐξελέγξεως αὐτῶν, ἀδιαφοροῦντες ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Ὑπουργοῦ διότι δὲν ἀπευθύνεται ἡ ἀποδοκιμασία αὐτὴ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἀλλὰ εἰς τὸ διεπν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἢ καὶ πρόσωπον διὰ τῆς ἀποδοκιμασίας δὲ τῆς ἔλλειψος ταύτης δὲν ἐκφοῦμεν πρὸς νὰ παρεμβάλλωμεν πρόσκομα τι εἰς τὴν τακτικὴν τῆς Κυβερνήσεως πορείαν, ἀλλὰ μόνον νὰ καταδείξωμεν τὰς ἐλλείψεις, οἷα θεωρεῖται καὶ ἡ προκειμένη, διὰ νὰ δυνθῶμεν νὰ φέρωμεν τοῦ λοιποῦ διορθώσιν τινὰ εὐκαιρίαν· διότι, ἂν ἀρεθῶσιν ἀνε-

Ὁ Πατρίστρας, ἀντίταξεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπουργῶν, ἐκτός ὅτι εἶναι δημότις εἰς τὸν δῆμον Ἑλλὰς, καὶ τρία ἔτη ἐνταῦθα διαρκῶς διέμεινε, ἔχει καὶ ἄλλα προσόντα, καὶ σχεδὸν ἰδιόχουσαν μὲ τὸν Ἡγεμόνα, καὶ μὲ τοὺς ἐγκριτωτέρους τῆς Βλαχίας, καὶ ἐνεκα τούτου ἡ ἐνεργεία τῶν προξενικῶν ὑποθέσεων θέλει γίνεσθαι ταχύτερα καὶ ἐπιφαινεστέρα.

Κατὰ τοὺς παρ' ἡμῖν ἰσχύοντες Νόμους, ἀντέκρουσεν ἄλλος, ὁ δικληθεὶς Πατρίστρας δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς Ἕλλην, διότι ὁ δῆμος τῆς Ἑλλὰς δὲν εἰστέτι ὑπαρξὼν, καὶ ἐπομένως ἡ εἰς τούτον ἐγγραφή του δὲν παρέχει εἰς αὐτὸν τὴ δικαιοσύνη τῆς ἰθαγενείας. Ἐκτός τούτου ἂν ἦτον Ἕλλην, δὲν ἰδιόχουσαν μεταξύνων ἐνταῦθα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, νὰ λαοῦ Ἀγγλικὴν διαδοχίαν ἂν δὲ ἔφερε μετ' αὐτοῦ καὶ Ἑλληνικὴν, τῷ ἐδόθη δι' ἄλλους λόγους, τοὺς ὑποῖους παραλείπει ν' ἀναφέρω.

Ὅτι εἰς τὴν Ἑθνικὴν Συνέλευσιν, ἐπέφερεν ἄλλος, ἐσυζητήετο τὸ Β'. Ψήφισμα, ἐξέφρασε εἰς πολλοὺς φίλους γνωστὸν ἐναντίον τοῦ Ψήφισματος τούτου, διότι τὸ ἐνόμιζον μετὰ τὴν καθιέρωσιν τοῦ Συντάγματος ὡς περιττόν, πεποιθὸς, ὅτι παρὲς Ἕλλην ὑπουργὸς δὲν ἰδιόχουσαν νὰ μὴν ἀποδώσῃ δικαιοσύνην εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀγωνιστάς, ἢ ἀντὶ τούτων νὰ προτιμήσῃ ξένους. Πολλὰ δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐπὶ τοῦ χάρτου, καὶ ἐν ταύταις ἔχων μεγάλην ἰσχύον εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων καὶ διὰ τούτο, πεποιθότας εἰς τὴν τιμιότητα τῶν ὑπουργῶν, ἀνέστην εἰς αὐτοὺς μέγα στάθιδον ἐνεργείας.

Κατὰ τὸ μνησθὲν Ψήφισμα δύναται τὸ ὑπουργεῖον νὰ διορίσῃ εἰς ἑξωτερικὰς ὑπηρεσίας τοὺς εἰς ξένα μέρη διαμένοντας, καὶ μεγάλως εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ ἔθνους συνεισφέροντας, ἀλλ' ὅταν αἱ τοῦ ἀγώνος Ἕλληνες δὲν δύναται δι' ὁποιοδήποτε λόγον νὰ ἐκπληρώσῃσι ταύτας. Ἀλλ' ὁ δικληθεὶς Πατρίστρας οὕτε ἐκ τῶν τοιούτων εἶναι, οὕτε ἀκράτης εἰς τινὰ δῆμον ἐνταῦθα· ὁ δὲ ἀναφερόμενος δῆμος Ἑλλὰς πραγματικῶς δὲν ὑπαρχει, ἂν καὶ πρό πολλοῦ γίνεται περὶ συστάσεως αὐτοῦ λόγος· ὑπαρχει μόνον ὀνομαστικῶς τις κατάλογος τῶν αὐτοῦ συντακτικῶν, ἀλλ' ἡ εἰς τούτον ἐγγραφή τοῦ Πατρίστρας διαφέρει πολὺ τῆς εἰς τὸν δῆμον ἐγγραφῆς, τὴν ὅποιαν ὁ νόμος ἀπαιτεῖ· οὐραὶ λοιπὸν ὁ Κ. ὑπουργὸς νὰ μὴ παρουσιάσῃ τὰς ἀποδείξεις τῶν ἀναγκαίων στοιχείων, ἐρ ὡς στεινὰ, τὸν διορίσῃ Προξένον, ἂν δηλονότι ἦναι ἀληθῶς δημότις, καὶ ἂν ἀπέχεσθαι τὰ πολιτικὰ δικαιώματα· διότι ἄλλως ὑπαρχει πρόδηλος παράβασις τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Οἱ προλαλήσαντες τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν, ἐπέφερεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν ὑπουργῶν, καταγράφειν τὸ ὑπουργεῖον διὰ τὰ τὴν ἑλληνικὴν τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῶν προξενικῶν δικαιοματίων, καὶ διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ Πατρίστρας ὡς προξένου καθάσιν ἀρχὰ τὸ πρῶτον, ἀπαντῶντες γνωρίζουσιν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν εἶχε τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐκκαθάρισιν ταύτην· ὅσα δὲ ἐγένοντο παρατηρήσεις, εἶναι ὁρθαί, καὶ τοῦ λοιποῦ θέλει φροντισεῖ ἐντόπως τὸ ὑπουργεῖον νὰ βυθισθῇ καὶ τὰ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου· καθόσον δ' ἀρχὰ τὸ δεύτερον, ἐπίσης ἀπαντῶντες γνωρίζουσιν, ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τοῦ ὑπαλλήλου ἀνατίθεται κατὰ τὸν Νόμον εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν. Ἐπομένως δὲν εἶναι ἀνέγκη νὰ παρουσιασθῶσιν αἱ περὶ ἰθαγενείας τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος, ὑπαλλήλου ἀποδείξεις, διότι ὁ διορίσας τούτον ὑπουργὸς δὲν ἐστηρίχθη μάλλον εἰς τὸ προσόν τούτο, ὅσον εἰς ἄλλα, τὰ ὅποια ἔχει ὁ ὑπαλλήλος οὗτος· καὶ ἄλλοι Προξένοι δὲν ἔχον τὸ προσόν τῆς ἰθαγενείας, καὶ ἐν ταύτοις δι' ἄλλους λόγους διατελοῦν ὡς τοιοῦτοι. Πιθανὸν ἕκαστος νὰ ἔχῃ ἰδίαν περὶ τούτου ἰδίαν· ἀλλ' ἡ περίστασις αὕτη δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τὴν ἐπὶ τῆς πεποιθήσεως τοῦ ὑπουργοῦ τούτου ἐνεκα δὲν ὑπαρχει δικαιολογημένη αἰτία πρὸς ἐπίκρισιν τοῦ προκειμένου διορισμοῦ· αἱ πράξεις τοῦ διορισθέντος θέλου ἀκολουθῶς δικαιολογηθῆσαι, ἢ μὴ, τὸν διορισμὸν του.

Ἄν καὶ ἄλλοι, ἀντίταξεν εἰς τὴν προσηγορευσάντων, μὴ ὄντες πολλοὶ Ἕλληνες, διορίσθησιν Προξένοι παρανόμως, τούτο δὲν δύναται εἶναι ν' ἀπαλλάξῃ τὸ νῦν ὑπουργεῖον τῆς εὐθύνης διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ Πατρίστρας· τὸ Ψήφισμα ἐπιτρέπει νὰ διορίζονται εἰς ἑξωτερικὰς ὑπηρεσίας καὶ μὴ πολλοὶ Ἕλληνες, ἀλλ' ὅταν ταύτας δὲν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃσι οἱ τοῦ ἀγώνος Ἕλληνες· οὕτω πορ' εἰπεῖν, ἐν Ἀγγλίᾳ διορίσθη Ἕλλην Προξένος, ὁπῆρος Ἀγγλός· ἀλλὰ τούτο ἐγένετο, διότι ἐκεῖ διαμένουσιν οἱ Ἕλληνες, καὶ διότι τὰ ἐξόδα εἶναι πολλὰ, καὶ δὲν δύναται διὰ τῶν Προξενικῶν εἰσδημάτων νὰ ζῇτ' ἀξιοπρεπῶς, ὅστις ἐκ τῶν Ἑλλήνων θέλει διορισθῇ.

Ἡ μὲν Γερουσία, εἶπεν ἄλλος, ἀκούσας ἐξέφρασε τὴν γνώμην τῆς περὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος. οἱ δὲ ὑπουργοί, οὔτινες ὑποστηρίζουν τὸ ἐναντίον, οὐραὶ νὰ σέβασθον τὸ ὁρθὸν καὶ δίκαιον, διότι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ὑπαλλήλος οὐ μόνον τοῦ τῆς ἰθαγενείας προσόντος στερεῖται ἀλλὰ καὶ παντὸς ἄλλου.

Παραλείπων να εξετάσω, επέραιον άλλος, αν δυνάμει του Ψηφίσματος, ή του περί Παζαρίου Νόμου επέτυχε το τουούτου διορισμός ή μη, ήτοι Παζαρίου, παρατηρώ μόνον, αν έχει, ή μη, άλλα προσόντα, απέναντι τούτων άλλων αγωνιστών, οι οποίοι εξουσίασαν Ηγεμονίας, περιουσίας, τιμής, και συγγενείς εις τον υπέρ ανεξαρτησίας αγώνα, ποια δικαιοσύνη έχει ο Παζαρίου; Τι συνεισέφερε κατά την επαναστατικήν μάχην; Ποτε ήλθεν εις την Ελλάδα; Ποια πλεονεκτήματα έδειξε; Τι συνεισέφερε τούτοχριστον εις τόσα αρχαιότερα καταστήματα, έδωκεν πρό όλιγον εις την Ελλάδα; εντός αν θεωρησώ τις ως γυναικίαν και αγαθοεργόν πράξιν την δια φόβον απώλειας των χρημάτων του καταθέσιν ατόων εις την Τραπεζάν, και την παραλαβήν των μετ' όλίγης ημέρας, όταν ο φόβος αότως εξέλιπε. Ούτως δεν κατέβαλε τούτον ζήτην δικ να θεωρηθ ή υπάλληλος, επ' ιδιαιτέρας της Ελλάδος, αλλά προς διασφάλισιν των ατόων έχει εν Βλαχίαι ιδιωτικάν υποθήκισιν. Είπε δεδωκώς ο Κ. Υπουργός το δικαίωμα να τον θεωρήσιν, αλλά και ήτοις έχομεν επίσης δικαίωμα να επικρίνωμεν και τούτον τον διορισμόν, και πάντα άλλον, τον όποιον θεωρούμεν παράνομον, ή ακατάλληλον. Ο Κ. Υπουργός, ακούσας τας παρατηρήσεις απάντων των προσλαβόντων, όφείλει να τας ενεργήσιν, αν τίθεται την κοινήν γνώμην, και το δικαίον.

Εκ των λαβόντων, επέραιε τέλος εις των προαγορευσάντων, έκαστος πεισεται, ότι ταυτά απαντες οι Γερουσιασταί προνοούν περί του δικαιοφέντος Παζαρίου. Επομένως αντί να επιμένουν οι Κ.Κ. Υπουργοί, υπερεκτιζόμενοι τούτον, θεωρεί ορθώτερον να σθεναρούν και τας παρατηρήσεις της Γερουσίας, και την κοινήν γνώμην, διότι άλλως ή Γερουσία θέλει επανέλθαι εις το αυτό ζήτημα. Προτείναντος επί τέλους να έκρηκθ ή Γερουσία, αν παραδέχεται, ή μη, την παρατήρησιν αυτήν, Αυτή κατ' έρώτησιν του Κ. Προέδρου την παραδέχθη.

Μετά ταύτα ή Γερουσία, έρωτηθείσα υπό του Κ. Προέδρου, παραδέχθη το Β'. Κεφάλαιον, ως έκρισθη υπό της Βουλής συνιστάμενον εις δραχ. 4,065,445.

Προβάζας έπειτα της Γερουσίας επί του Κεφαλ. Γ'. « Διμοσίαι καταστήματα » εγένοντο δεκά τα τρία αυτού άρθρα, άνευ ουδεμιάν παρατηρήσεως, και το όλον του Κεφαλαίου, ως έφηρίσθη υπό της Βουλής, συγκείμενον εις δραχ. 331,756.

Προτεθέντος μετά ταύτα εις συζήτησιν του Κεφαλαίου Δ', και αναγνωσθέντος του πρώτου αυτού άρθρου, ο Κ. Υπουργός των Οικονομικών, είπε τις, όφείλει να προτίσχη δια να περισαλξ

ή επί της Συμβουλής γνωσθένε κατάχρησις εις μέρας των αγοραστών, οστις πάντοτε, συμφωνούντες με τους έπιστάτας, λαμβάνουν περισσότερον ποσόν, ή όσον πραγματικώς αγοράζουν. Επιστάς του Κ. Υπουργού, ότι γνωρίζει μόν την κατάχρησιν, δεν έχει όμως τα μέσα προς ανακάλυψιν απαντήσαντος δε του προλαβόντος, ότι ή ανακάλυψις εύκόλως δύναται να γίνη, όταν σταλή τιμής τις υπάλληλος, ή εν Πασαί, πλέον δια να έπιστατή επί της εφορτάσεως, ως Υπουργός ήλπισε των Οίκονομικών, επέραιον άλλος, σκεψθεί περί του αντιτιμωμένου τούτου, εφών εις προσφοροτέρον μισόν το έτος. Πρέπει ν' απαγορευθ ή εις την Ακρον πωλήσις της Συμβουλής να στέλλεται δε το το όρισκόν τούτο εις την Σύρον, και να παραδίδεται τακτικώς εις τον Τελώνην ή άλλον, υπάλληλον, αφού προηγουμένως ζυγισθ ή δε βελών ν' αγοράσθ ν' αναφέρεται εις το Υπουργείον, γνωτοποιών το ποσόν, το όποιον θέλει ν' αγοράσθ. Τούτο δε να έκινε το ζήτημα των ποσών εις δημοπρασίαν, και να διδθ αποδείξει εις τους αγοραστών δικ να τα παραλάβωμεν εν Σύρω από των έπιστάτων. Τούτοστροπός ή κατάχρησις περιτέλλεται, όστις είτε ο έπιστάτης δύναται να δώσιν περισσότερον, ως υπαχόμενος εις λογιστικόν, είτε ο αγοραστής να λάβη όλιγώτερον εναντίον των συμφωνούντων του. Το μέτρον λοιπόν τούτο θέλεται να θέσθ εις ενεργείαν ο Κ. Υπουργός, αν δεν έχη άλλο προφοροτέρον.

Επομένως εγένετο το άρθρον τούτο δεκτόν, καθως και το δευτέρον.

Αναγνωσθέν το άρθρον 3, « Αλικαί » μετά της επί τούτου γνωμοδοτήσεως της τε πλημυρίδας και μειονοφρικς της Επικροπίας, εγένετο δεκτόν.

Αναγνωσθέντα τα άρθρα 4 και 5, « Ιχθυοτροφεία. Αλάτι » και αναδριμύς παρατηρήσεις γνωσθένε εγένετο δεκτά.

Αναγνωσθέντος του άρθρου 6, « Είπωνες » και της επί τούτου γνωμοδοτήσεως της Επικροπίας, επί τούτου έκαμν τας ακόλουθας παρατηρήσεις εις τον Κ.Κ. Γερουσιαστήν ότι επί έσχόντων εισπρακτέων των πωληστών ενοικιαζόμενων έλαιώνων, συμπεριλαμβανών εις δραχ. 315,251 : 10, υπολογίζονται ως εισπραττόμεναι μόνον δραχμ. 25,397, ώστε μένων καθυσταρούμεναι δραχμαί 289,854. επομένως εάν υπολογίσωμεν το έσχόν των τούτο καθυστέρημα επί όλου του δικαστηματός της ενοικιάσεως, θελωμεν έχει εις την λήξιν αυτής όατω και ήμισυ

εξατομύσια δραχ. καθυστέρημα από μόνον τὰ ἐνοίκια τῶν ἐλαιώνων. Μετὰ ταῦτα ἡ Γερουσία παρεδέχθη τὸ ἄρθρον τοῦτο.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 7, εὐσταθιδῶνες, καὶ ἀμπελώνες, καὶ τῆς γνωμοδότησεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶς παρετήρησεν, ὅτι οἱ σταφυδοκαμπέλωνες, ἂν δὲν πωληθῶσι, δὲν πρέπει νὰ καλλιεργῶνται δι' ἐργολάβους· διότι οὕτω καταστρέφονται διὰ τὴν ἀμέλειαν τῶν καλλιεργητῶν· ἀκολούθως ἡ Γερουσία παρεδέχθη τὸ ἄρθρον τοῦτο, καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀναγνωσθέντα καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 8, 9 καὶ 10, καὶ μηδεμίαν γενομένην παρατηρήσεως, ἐγένοντο δεκτὰ, ὡς ἔχουσι. Ἐπομένως κατ' ἐρώτησιν τοῦ Κ. Προέδρου, ἐγένετο δεκτὸν τὸ ὅλον τοῦ κεφαλαίου Δ'. συγκείμενον εἰς δραχ. 1,715,816 : 27, ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν ἀπαγγεῖλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Ν. Γ. ΜΥΣΙΣ

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγελλος

Ἀθ. Γρηγορίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 5 Ὀκτωβρίου 1849, ἡμέρᾳ Τετάρτῃ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 28 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος, παρὰ τῶν ὡς προσωρινὸν Γραμματεῖα τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Ἀθ. Γρηγορίδην, ἀντὶ τοῦ Σ. Θεοφαραπόλλου, ἀπόντος, κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως.

Τὰ Πρακτικά τῆς προλαβούσης ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται, μηδεμίαν ἐστάσεως γενομένην.

Ἀπαγγεῖλαντος ἑπειτα τοῦ Κ. Προέδρου τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, προτίθεται εἰς συζήτησιν τὸ κεφάλαιον Ε'. Ἐκποιήσεις ἐθνικῶν κτημάτων. Ἀναγνωσθέντος τούτου, καὶ

τῆς παρατηρήσεως τῆς μειονοτικῆς τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν δύο ἐθνικῶν χωρίων Βοχώρι καὶ Γαλατῆ, ἐν μέλει αὐτῆς, ἐπειδὴ ἡ ἐνοικίασις αὐτῶν, εἶπεν, ὡς μὴ δημοσιευθεῖσιν κατὰ νόμον τῆς δημοτικῆς, ἀλλὰ κυρίως ἐνεργηθεῖται, εἶναι ἀνέμοι· πρὸς δὲ καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἐξυπλήρωσε τὰς ἐπιβαλλομένας εἰς αὐτὸν ὑποχρεώσεις, εἶναι καὶ διακίον καὶ συμμύρον τοῦ Δημοσίου νὰ ρροντίσῃ ὁ ἀρχαῖος ὑπουργὸς περὶ τῆς δικαστικῆς κυριότητος αὐτῶν· διότι, καθὼς παύεται ἡ γῆνός, κατὰ τοσοῦτον τὸ δημοσίον θέλει υποχρεοῦνται εἰς περισσότερας, καὶ διακλινομένης ἀποζημιώσεις.

Συμμνησθέντων τῶν Κ.Κ. ὑπουργῶν μετὰ τὴν γνώμην τοῦ προλαλήσαντος, καὶ εἰπόντων, ὅτι θέλουσιν ρροντίσῃ τὴν διορθωσιν τοῦ πράγματος, ἡ Γερουσία παρεδέχθη κατὰ σειράν τὰ ἐν τῷ προκειμένῳ κεφάλαιον πάντα ἄρθρα μετὰ τῶν παρατηρήσεων τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τῶν διακληθέντων χωρίων, καὶ τὸ ὅλον τοῦ κεφαλαίου Ε. συνιστάμενον εἰς δραχ. 75,000.

Προτεθέντος μετὰ ταῦτα εἰς συζήτησιν τοῦ κεφαλαίου Στ'. « Διὰ πόσα εἰσοδήματα » ἀναγνώστησαν τὰ ἄρθρα 1 — 7 καὶ, μηδεμίαν παρατηρήσεως γενομένην, ἐγένοντο δεκτὰ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 7, καὶ τῆς ἐπὶ ταῦτα γνωμοδότησεως τῆς μειονοτικῆς τῆς Ἐπιτροπῆς, παρετήρησεν ἐν μέλει αὐτῆς, ὅτι, ἐπειδὴ τὸ δημοσίον προκαταβάλλει τὰ ἐξόδα διὰ τὰς καταμετρήσεις ζώων καὶ ἀμπελίων, ὅσας οἱ ιδιοκτῆται ἡμέλειαν νὰ κάμωσι τὰς δηλώσεις των, ἡ ἐκκίον αὐτὰς ἐλλειπῶς, τὰ δὲ ἐξόδα ταῦτα εἶναι εἰς ἕαρος ταυτίων, πρέπει τὰ ἐκ τῶν προκαταβολῶν ταυτίων εἰσπραχθεῖσιν κατ' ἕτος νὰ τίθενται ὡς ἐσοδα εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, διὰ νὰ γίνῃται γνωστὸν, πόσα εἰσπράττει τὸ Δημοσίον ἐκ ταυτίων ἡ παρατῆρσις δ' αὐτῇ γίνεταί διὰ τὸ μέλλον.

Ἀπαντήσαντος τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, ὅτι δὲν δύνανται νὰ τεθῶσιν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ὡς ἐσοδα τὰ εἰσπραττόμενα ἀπέναντι ταυτίων, διότι εἶναι ἀγνωστον τὸ εἰσπραχθεῖσιν πόσον — ἀντέταξεν ἄλλος, ἐπειδὴ τὸ ἐσοδὸν τοῦτο ψηφίζεται παρὰ τῶν Βουλῶν, πρέπει νὰ τίθενται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τὰ εἰσπραττόμενα, διότι ἄλλως δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς μυστικά ἐξόδα.

Ἡ καταμέτρησις ἐνεργεῖται πάντοτε, εἶπεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν, ἐκ μέρους τῶν Ἀρχῶν, ὅσας δὲ ὑποψία, ἀλλὰ δὲν ἀνακαλύπτονται καὶ πάντοτε ἐλλείπει ἐκ μέρους τῶν ιδιοκτητῶν, καὶ τότε τὰ ἐξόδα εἶναι εἰς ἕαρος τοῦ Δημοσίου.

Πρακτ. Γερουσίας. (Περίοδος Β'. Σύνοδος Β'.)

27.

όταν δε εἰρεθῇ τοιαύτη ἑλληψις, οἱ Γαμίαι εἰσπράττουν αὐτὰ παρὰ τὸν ἰδιοκτητὴν.

Ἡ τοιαύτη παράλειψις, εἶπεν ἄλλος, δίδει γῶραν εἰς ὑπόψιν· τοῦτου ἐνεκα πρέπει τοῦ λοιποῦ νὰ καταχωρῶνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ὡς ἰσοδὸν τὸ εἰσπραττόμενον ἐκ τούτων ποσὸν· ἄλλως εἶναι περιττὸν νὰ σημειοῦται ἀπλῶς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν πρὸς ἐνθύμησιν· τοιαῦτα ὑποθετικὰ ποσὰ ἀπέναντι τὸν εἰσπραττέων ἐσημειώθησαν καὶ εἰς τὰ ἀνωτέρω κεφάλαια Δ. καὶ Ε. τὸ αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Εἰπόντος τῆς οἰκίας, ὅτι ἐστὶν ἀπλῶς πρὸς ἐνθύμησιν, διότι εἶναι ἀθέτητον, ἡ Γερουσία, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κ. Προέδρου, παρεδέρχεται καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἁρθροῦ 8, ἡ Μαρτυρία μετοχῶν εἰς τὴν Τραπεζὴν β. καὶ τῆς ἐπὶ τούτου γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ προκειμένη ὑπόθεσις, εἶπε τις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, εἶναι λακί σπουδαία· διότι, ἂν δὲν ληφθῇ εγκαίρως πρόνοια, μέλλει ν' ἀπολέσῃ ἡ Κυβέρνησις τὰς εἰς τὴν Τραπεζὴν μετοχὰς τας, ὅπερ καὶ τὸ Δημόσιον ζημιᾷ, καὶ τὴν ἑθνικὴν πίστιν προσβάλλει· κατὰ τὸ παρελθὼν εἶχε γῶραν ἑλληψις ἐκ μέρους τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ὑπουργοῦ, διότι ἀρῶσα νὰ λήθῃ ἡ προθεσμία τοῦ τρέχοντος μετὰ τῆς Τραπεζικῆς λογαριασμοῦ, καὶ ἐπομένως νὰ μὴ γίνῃ περὶ νέας προθεσμίας Νόμος, ἐνὶ ᾧ ἔτο δυνατόν νὰ γίνῃ μετὰ τῆς Τραπεζικῆς ἄλλος συμβιβασμὸς· οὐχ ἦντον δὲ καὶ τώρα εἶναι εὐκαλὸν ν' ἀνακληθῶσιν αἱ μετοχαὶ τῆς Κυβερνήσεως δι' ἀνοικτοῦ τρέχοντος λογαριασμοῦ.

Καὶ ἄλλοτε, Κύριοι, ὁ προλαλῆσας Κύριος Γερουσιαστὴς ἠθέλησε νὰ φέρῃ τὸν λόγον περὶ τοῦ ὑπάρχοντος τοῦ π. ε. ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῆς Τραπεζικῆς, καὶ νῦν ἐπαναλαμβάνει, ὅσα ὁ ἴδιος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου τότε παρετήρησε, καὶ περὶ τοῦ ὁποίου λαβὼν τὸν λόγον, ἀπέδειξα, ὅτι δὲν προσγίνεται ζημία εἰς τὸ δημόσιον ἐκ τῆς μεταβιβάσεως τῶν 500 μετοχῶν εἰς τὴν Τραπεζὴν· καθότι κατὰ τὸν Νόμον ἡ Κυβέρνησις δύναται ν' ἀνακληθῇ αὐτάς.

ἔχων τὴν τιμὴν, Κύριοι, νὰ ἔμαι τότε Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, εἶμαι εἰς θέσιν νὰ πληροφορήσω ὑμᾶς, ὅτι οὐδεμία σχεδὸν ὠφελεία ἐκ τοῦ ἐκδοθέντος Νόμου περὶ τοῦ εἰρημένου ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ ἡδύνατο νὰ προκύλῃ, καθόσον ἐκ τῶν δι' αὐτοῦ ληφθέντων κεφαλαίων τῆς Τραπεζικῆς δὲν ἐπρόκειτο νὰ θεραπευθῇ ἀπολύτως τις ἀνάγκη τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὰ κεφάλαια ταῦτα κατὰ μὲν μέρος ἐγκρατίευσαν εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τῶν εἰς

τὴν ἰδίαν Τραπεζὴν ἀποζημιώσαν νὰ δοθῇ 120 περίπου χιλιάδων δραχμῶν, ἀποκαταστῶν περὶ τοῦ περιττοῦ, καὶ ἄλλων διὰ τῆς ἰδίας Τραπεζικῆς ἐπενδύσεων πληρωσάν εἰς ἐξωτερικὰ δάνεια, τῶν ὁποίων ὅσον ἡ πληρωμὴ γένηται νὰ λάβῃ γῶραν ἀναλοθῆς ἐκ τῶν τεκταμένων πόρων τοῦ Κράτους. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποθεθῇ, ὅτι θέλων εἰσβαλεῖν οἱ διὰ τὸν Νόμον ἐγκαταλειθῆναι τοῦ ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ, τοῦτο δὲν γένηται τὸ Ὑπουργεῖον νὰ καταρθῶσιν ἄνευ τῆς συμβατικτικῆς τῆς Τραπεζικῆς, κατὰ ἀπαιτηθεῖσα δὲν παρεδέρχεται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἔτους τὴν ἐγκαταλείψιν. Παρατίθεται τὸν προλαλῆσαντα Κ. Γερουσιαστὴν εἰς τὴν γινουμένην συζήτησιν, ὅτι, ὡς προέειπα, ἐνέπεται λόγος ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Οὐδεμία λατὸν ἑλληψις δὲν ἔφηνεν ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ, καὶ ὁ προαναφερόμενος ὁλίγον φέρεται σπεύδει, καὶ καθὼς ἴσως πληροφορημένοι, διατίθεται.

Ἦδη πρόκειται περὶ ἀνακλήσεως τῶν μετοχῶν τῆς Κυβερνήσεως, εἶπεν ἄλλος. Ἐν τούτοις καὶ τὰ λαχόντα περὶ τοῦ ἀνοικτοῦ τοῦ δανείου δὲν εἶναι ὅλως ἄδύνατον ἡ Κυβέρνησις, ἔχουσα ἀνάγκην, ὅραται νὰ δανισθῇ ἐλαττωσὶ μάλιστα ἐπὶ 3 τοῖς 0/0 καὶ δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ, ὅπερ ἔστιν συμφερότερον εἰς αὐτὴν· ὅθεν εἶναι περιττὴ πᾶσα περὶ τούτου συζήτης.

Εἰπόντος ἐπὶ τέλος τῶν ΚΚ. Ὑπουργῶν, ὅτι δέχονται τὰς παρατηρήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ὅτι θέλουν καταθέλλαι πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν πρὸς ἀνακλήσιν τῶν μετοχῶν τῆς Κυβερνήσεως, ἡ Γερουσία παρεδέρχεται τὸ προκειμένον 8 ἄρθρον, ὡς ἔχει, καὶ τὴν ἐπὶ τούτῳ γνωμοδοτήσιν τῆς Ἐπιτροπῆς, καθὼς καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 9 καὶ 10.

Ἐπομένως, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κ. Προέδρου, ἡ Γερουσία παρεδέρχεται τὸ ὅλον τοῦ κεφαλαίου Στ'. συγκαίμενον ἐκ δραχμ. 244.463 : 28.

Ἀναγνωσθέντα μετὰ ταῦτα τὰ κεφάλαια Ζ'. α. ἑκκλησιαστικὰ εἰσοδήματα α. συγκαίμενον ἐκ δραχμ. 143.918 : 42, καὶ Η. α. ἔσοδα κληματαίων γράσεων β. ἐκ δραχμ. 1.290.000, καὶ θ'. α. Προταβολὴ τῶν τοιῶν Ἀντάσεων κλπ. β. ἐκ δραχμ. 3.835.473 : 58, καὶ τὰ περιεχόμενα ἐν ἐκάστῳ τούτων ἄρθρῳ, ἐγένοντο δεκτὰ, ὡς ἔχουσιν.

Ἀναγνωσθεῖσης μετὰ ταῦτα τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς μειονοψίας τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τοῦ λογιστικοῦ συστήματος τῶν δύο Ὑπουργείων τῶν Ναυτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν, ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι, καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὰς μὴ δοθείσας περὶ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν πληρῶς

φορίας, τὰς ὑποίας ἡ Ἐπιτροπὴ εἰήτησε, τοῦτο προήλθε, διότι δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν περὶ τὴν τοῦ ν' ἀκολουθήσει καὶ τὰ δύο μνησθέντα ὑπουργεῖα, τὸ ὅποιον ἀκολουθοῦν καὶ τὰ ἄλλα λογιστικὸν σύστημα, οἱ λογισταὶ λέγουσιν, ὅτι τοῦτο εἶναι ἀδύνατον ἐνεκα τῆς φύσεως αὐτῆς τῶν πραγμάτων, διότι, ἐπειδὴ οἱ στρατιῶται, ὡς ἔχοντες ἀνάγκην περισσοτέρων, πληροῦνται κατὰ τὸν Νόμον κατὰ πενταμερίαν, πρέπει, ὅπου καὶ ἂν μεταβαίνοσι, νὰ ἔχωσι μὴ ἐκ τῶν ταμείων καθότι ἄλλως, μὴ πληροῦνται ἐγκαιρῶς, δύνανται νὰ ἐξακελλώσιν εἰς καταχρήσεις· ἐν ταύταις τὸ ὑπουργεῖον θέλει φροντίσει νὰ ἐπιφέρει θεραπείαν, καθότι εἶναι δυνατόν.

Καθόσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα, εἶπεν ἄλλος, τοῦ νὰ ἐπιστρέφονται τὰ περισσεύματα ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν διαλεχθέντων ὑπουργείων εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον, τοῦτο εἶναι ὀρθόν. Ὅτι δὲ ὑπάρχουσι περισσεύματα, εἶναι ἀναντίστοιχον, διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ δαπανῶνται μέχρι λεπτοῦ ὅλα τὰ προϋπολογιζόμενα ποσὰ ἐκτός τούτου καὶ εἰς τὰ ὑπουργεῖα ταῦτα ὑπάρχον ἐσοδα, προερχόμενα ἀπὸ ἐκποιήσεως διαφόρων πραγμάτων ταῦτα κατὰ τὸ 4 ἄρθρον τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων Νόμου πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἐσοδα τοῦ Κράτους, καὶ δὲν δύνανται οἱ ὑπουργοὶ νὰ τὰ ἐξοδεύωσι, διότι τότε θήλειον θεωρηθῇ ὡς καθ' ὑπερβάσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ δαπανώμενα. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὸ λογιστικὸν σύστημα τῶν ὑπουργείων τούτων, ἡ Κυβέρνησις, ἀναγνωρίσασα τὴν ἀνάγκην ταύτην ἀπὸ τὸ 1844, διώρισεν ἐπιτροπὴν πρὸς σύνταξιν Νόμου, τακτοποιούντος ἐν γένει τὸ λογιστικὸν ὅλον τῶν ὑπουργείων. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη συνέταξε γενικὸν περὶ ὅλων τῶν ὑπουργείων Νομοσχέδιον, τὸ ὅποιον, συζητηθέν ἀπὸ τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, μένει εἰσέτι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Τὸ ὑπουργεῖον λοιπὸν πρέπει νὰ φροντίσῃ νὰ τὸ καθυποβάλῃ εἰς τὰς Βουλὰς, καὶ οὕτως ἐλπίζεται νὰ παύσῃ ἡ ἐνυπάρχουσα ἤδη ἀνωμαλία τοῦ λογιστικοῦ συστήματος, καὶ αἱ τυχόν ἐκ ταύτης προερχόμεναι καταχρήσεις.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, εἶπεν ἐν μέλει αὐτῆς, θεωρήσασα, ὅτι τὰ ὑπουργεῖα τῶν Ναυτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν, λαμβάνοντα ἀπὸ τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον τὸ ὅλικόν ποσόν, τὸ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ψηφισθέν, δὲν ἐνεργοῦν τὰς πληρωμὰς δι' ἐνταλμάτων πρὸς τοὺς ἔχοντας λαμβάνειν, καὶ ὅτι, καθυποβληθέντος ἀπολογισμοῦ, εἶναι ἄγνωστον, πόσα ἐκ τούτων ἐδαπανήθησαν, καὶ

ἂν ἐπαρκέσθωσιν τὰ περισσεύματα εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον, εἰήτησε. Ἡ πληροφορία ταύτη ἀπὸ τὰ διαλεχθέντα ὑπουργεῖα, διότι βεβαίως εἶναι φυσικῶς ἀδύνατον νὰ ἐδαπανήθησιν ὅλα μέχρι λεπτοῦ, οὕτω πρὶν εἰπεῖν τὰ ὑπολογιζόμενα ποσὰ τοῦ κεφαλίου VI περὶ ἱππονείας, καὶ τοῦ κεφ. XI, ἀρθροῦ 2, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἐρρησῇ περισσεύματα. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐδοκε λεπτομερῶς τὰς ἀνακύσσας περὶ ταῦτα τῶν Στρατιωτικῶν εἰρήσθαι· τοῦτο εἶναι παράτεραι, τὶ οἱ ἐπὶ τούτοις ἀρμόδιοι ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου τούτου εἰρήσων νὰ εἰδῶσιν τὰς αἰτίας τῶν Συμμάτων.

Ὡς πρὸς τὸ λογιστικὸν σύστημα τῶν ὑπουργείων τούτων, παρατηρεῖ, ὅτι πρέπει καὶ αὐτὰ νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὰ ἄλλα ὑπουργεῖα, διότι ἄλλως ἐνεκα τῆς ἀνωμαλίας ταύτης οὐτε ἐξελεγχῆς ἀπολογισμοῦ δύναται ποτὲ νὰ γίνῃ· ὁ Κ. ὑπουργὸς εἰδωλόμενος τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ γενικοῦ λογιστικοῦ συστήματος καὶ εἰς τὰ μνησθέντα ὑπουργεῖα δύσκολον, διὰ τὴν λόγον, ὅτι οἱ στρατιῶται πληροῦνται κατὰ πενταμερίαν ἀλλ' ἡ ἀυστηρία αὕτη δύναται νὰ ἐκλείψῃ, ὅταν διδῶται προκαταβολὴ εἰς τὸ Στρατιωτικὸν Ταμεῖον, καὶ πρὶν ζητηθῇ ἄλλη προκαταβολή, νὰ καθυποβάλλεται ὁ λογαριασμός τῆς προκαταβολῆς, καὶ οὕτως ἐρεῖσθαι ὅθεν πρέπει νὰ γίνῃ φροντίς διὰ ν' ἀρθῶσιν ἐκ τοῦ μέσου αἱ ὑπάρχουσαι εἰς τὰ δύο ὑπουργεῖα ἐκκλίσεις τῆς λογιστικότητος.

Ὁ καταστατικὸς τῶν Ταμείων τοῦ 1834 Νόμος, εἶπεν ἄλλος, κανονίζων ἐν γένει τὸ λογιστικόν, προκρίνεται εἰδικὰ Τομεῖα διὰ τὰ δύο ταῦτα ὑπουργεῖα, καθὼς καὶ διὰ τὰ Ταχυδρομεία, καὶ τὸ λογιστικὸν αὐτῶν σύστημα, κατὰ τὸ διατάγμα τοῦ 1833. Ἐνός μὲν οὐκ ἐπὶ αὐτῶν ἄλλος νόμος, τὰ δύο ταῦτα ὑπουργεῖα δὲν ὑπερῶν πρὸς νὰ συμμορφωθῶν μὲ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους· διὰ τοῦτο συμφωνῶ μὲ τὸν εἰπόντα Κ. Γερουσιαστὴν, ὅτι πρέπει νὰ συστήσωμεν εἰς τὰ ὑπουργεῖα τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ εἰσαγάγῃ τὸ συνταχθέν Νομοσχέδιον κατὰ τὸ 1844.

Μετὰ ταῦτα ἀναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ Νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1849, ἐγένοντο δεκτὰ, μηδεμίαν παρατηρήσεως γενομένην.

Πληροφορηθέν ἐπὶ τέλος τὸ σύνολον αὐτοῦ, ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 29 κατὰ 7· ἔχον, ὡς ἐληφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, καὶ καθυποβλήθη εἰς τὴν Γερουσίαν κατὰ τὴν Συνεδρίαν τῆς 3 Ἀυγούστου 1849.

Επομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλασε τὴν Συνεδριάσιν, ἀπαγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης τὴν συζήτησιν τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1849.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Ν. Γ. ΜΙΧΗΣ

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγυλος

Αθ. Γρηγοριεΐδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1849. Πρὶν Πάμπρ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἀναγκαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 32 μέλων, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρκίαν τῆς Συνεδριάσεως, προτείνων προκηρυσσόμενος ὡς προσωρινὸν Γραμματεῖα τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Αθ. Γρηγοριεΐδην, ἀπὸ τοῦ ἀπόντος Γραμματέως Σ. Θιοδοκωπούλου.

Τὰ Πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνεδριάσεως, ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται, μηδεμίαν ἐνστάσιν γενόμενης.

Ἀναγινώσκοντες μετὰ ταῦτα τοῦ Κ. Προέδρου τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, προτίθεται εἰς συζήτησιν ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργίου τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἐνεστέως ἔτους.

Ἀναγνωσθέν ἐπομένως τὸ Κεφ. 1. « Χρέος δημοσίων ἐξωτερικῶν » ἐγένετο δεκτὸν, χωρὶς τινος παρατηρήσεως, ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, συνισταμένην ἐκ ἀρχ. 5,363,613:20.

Ἀναγνωσθέν τὸ Κεφ. 2. « Χρέος ἐσωτερικῶν, » καὶ μηδεμιᾶς γενόμενης ἐνστάσεως, ἐγένετο δεκτὸν, ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἀναβαίνειν εἰς ἀρχ. 4,750.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ Κεφ. 3 « Συντάξεις » καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδοτήσεως τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἑπιτροπῆς, παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργός, ὅτι γινόμενου καὶ εἰς τὴν Βουλὴν λόγου περὶ τῶν χορηγημάτων καὶ τῶν συντάξεων, ἀπερρασίβη νὰ παύσουν ταῦτα, μέχρις οὗ ἐκαθαρῶσιν αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἐχόντων λαμβάνειν, καὶ καθυποβῇ τὸ Νομοσχέδιον περὶ συντάξεων, λαμβάνον ταῦτα πάντα τῶν Συνταξιούχων.

ἔλκει δίκαιον, ἐπέρρου εἰς τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν, νὰ λάβῃ τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ λοιποῦ ἡσυχαστικῶν τι μέτρον διὰ τὰ τὰ χορηγήματα καὶ τὰς συντάξεις, ἐνεργῶν τὸ περὶ τούτων ψήφισμα τῆς ἐν Ἀθήναις Συνελεύσεως τῆς 3 Σεπτεμβρίου, καὶ διαρίζον ἐπιτροπὴν πρὸς ἐκκαθάρισιν τῶν διαφόρων ἀπαιτήσεων, διότι εἰς τινὰς μὲν δοῦνται ἀδρότατα χορηγήματα, ἄλλοι δὲ συνεινεγκόντες σωματικῶς τε καὶ χερματικῶς εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, δὲν λαμβάνουν κέρματα χορηγῶν ἀπάνται τῶν ὀφειλουμένων εἰς αὐτοὺς ἀποζημιώσεων.

Ἐάν παύσουν τὰ δοδόμενα χορηγήματα, εἶπεν ἄλλος, τότε θέλουσιν εὐμενῶς εἰς ἀμείνων οἱ ταῦτα λαμβάνοντες, διότι δὲν ἔχουν καίτοι ἄλλον πόρον ζωῆς, εἰναι ἀδίκον νὰ στερεώσιν τῶν βοηθημάτων τούτων οἱ ἔχοντες κληρονομικὰ δικαιώματα, ὅ οἱ ἀληθινῶς αὐτῶν, διότι μετὰ τούτων ἐκδίδεται νὰ ὑπάρχῃ τινες, λαβόντες πλείονα τῶν ὀφειλουμένων εἰς αὐτοὺς ἀποζημιώσεων διὰ ταῦτα γνωμοδοτοῦν, νὰ ἐξαλειφθῶν μὲν δοδόμενα τὰ ταῦτα χορηγήματα ἕως διακοσμήσεως καὶ ῥίαν θωπίας, νὰ φρονίσῃ δὲ τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἐκκαθαρισθῶν αἱ ἀπαιτήσεις τῶν λαμβάνοντων ταῦτα χορηγήματα, διὰ νὰ μὴ ζημιωθῇ τὸ δημοσίον, ἀποδίδον περισσότερα, τῶν ὅσα ὀφείλει.

Ὅτε ἐσυζητήτο, προσέθεν ἄλλος, ὑπὸ τῆς Γερουσίας τὸ Νομοσχέδιον περὶ ἀπόνομης τῶν δικαιωμάτων τῶν εἰς τὰ ματρώα ἐγγεγραμμένων στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν, ἐγένετο παρομοία τῆς ἐνστάσεως, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀποδοθῇ τὰ δικαιώματα ταῦτα εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους εἰς τὰ ματρώα, πρὶν ἐξαλειφθῶν τὰ δικαιώματα καὶ τῶν ἄλλων στρατιωτικῶν, τῶν ἐχόντων ἑμεῖς ἀπαιτήσεις, ἀλλ' ἡ Γερουσία, ἀπερρασίβη νὰ ἐξαλειφθῶν μὲν δοδόμενα τὰ δικαιώματα τῶν αγωνιστῶν τούτων εἰς τοὺς κληρονόμους τῶν, νὰ ἐκκαθαρισθῶν ἀγωνιστῶν τούτων εἰς τοὺς κληρονόμους τῶν, διὰ νὰ μὴ εἰς ἐπίσης καὶ τὰ δικαιώματα τῶν λοιπῶν αγωνιστῶν διὰ νὰ μὴ μένησιν οἱ τοὶ ἐκκαθαρισθῶν. Ἡ αὐτὴ ἀπόφασις ἐφαρμύσθη καὶ ἐπὶ τοῦ προαριθμοῦ τούτου νὰ ἐξαλειφθῶν μὲν δοδόμενα τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος χορηγήματα, ἀφοῦ πρῶτον ἐκκαθαρισθῶν αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἐχόντων λαμβάνειν, νὰ ἐξαλειφθῶν δὲ χορηγῶν τὰ δικαιώματα τῶν ἐχόντων ἀπαιτήσεις τῆς αὐτῆς φύσεως, διὰ νὰ μετέχωσιν τῶν βοηθημάτων τούτων, ἀκαλόγως τῶν ὑποῶν ἐκαστος συνεισέσθω.

Πάλιν, παρετήρησεν ἄλλος, προτείνων τὸ Ὑπουργεῖον ὑπὸ τῆς Βουλῆς, διὰ νὰ ἐκκαθαρισθῇ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐχόντων δικαιώματα εἰς συντάξεις, ἐνεστήθη ἐπὶ τέλους πρὸς τὸν αὐτὸν

ταύτων Επιτροπὴν ἐκ Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν, ἥτις μετ' ἐπιστάσεως ἐπεξεργασθεῖσα τοὺς καταλόγους τῶν συνταξιοῦχων, καὶ διαφόρους ἐπανεργαζοῦσα μεταξερυθμίσεις, καθυπέβαλε τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν τῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον πρὸ δύο ἡδὴ μηνῶν· ἀλλὰ μέχρι τούτου τὸ Ὑπουργεῖον δὲν εἰσέγαγεν εἰς τὰς Βουλὰς τὸ περὶ τούτων Νομοσχέδιον, διὰ νὰ συμπειληθῇ καὶ τὸ ἐξῆδον τοῦτο εἰς τὸν ἐπόμενον προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1850.

Μὲν ὅτι πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος, εἶπεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός, καθυπέβαλεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν τῆς ἡ ἐπὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν χορηγουμένων συντάξεων διορισθεῖσα Επιτροπὴ, προτίθεται μὲν ὅλα ταῦτα τὸ Ὑπουργεῖον νὰ εἰσαγάγῃ ἐγκαιρῶς τὸ περὶ τούτων Νομοσχέδιον εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν Βουλῶν.

Ἐπειδὴ, ἐπανερχεν ἄλλος, δὲν ὑπάρχουσιν ἐκκαθαρισμένα τὰ χορηγήματα, διὰ τοῦτο τινὲς μὲν λαμβάνουν πολλὰ βοηθήματα, εἰς ἄλλους δὲ, καὶ τοὶ πολυεπιδίως αγωνισθέντες, δίδονται ὀλίγα, καὶ πολλοὶ στεροῦνται παντελῶς αὐτῶν· τὸ Ὑπουργεῖον διὰ ταῦτα ὀρεῖται, μετὰ τὴν ἀπαιτουμένην ἐκκαθάρισιν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐχόντων τοιαύτας ἀπαιτήσεις, νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὰς Βουλὰς Νομοσχέδιον περὶ ἀποναιῶς τῶν χορηγημάτων τούτων· δὲν πρέπει δὲ ἀπὸ τούτου νὰ παύσῃ αὐτὰ, ἀλλὰ μέχρι μὲν τέλους τοῦ ἐνεστώτος ἔτους νὰ ἐξακολουθῇ χορηγοῦν ταῦτα εἰς τοὺς λαμβάνοντας, κατὰ δὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐλευσόμενου ἔτους νὰ καθυποβάλῃ ἀκριβῶς τὸ περὶ τούτων Νομοσχέδιον.

Ὡς πρὸς δὲ τὰς συντάξεις, ἐπιφυλάττομαι καὶ ἐγὼ καὶ πᾶς ἄλλος, εἰς τὸν ἀρμόδιον τόπον, νὰ ἐκθέσω παρατηρήσεις τινὰς οὐσιώδεις, μὴ προτιθέμενος ποσὺς νὰ στεγῶσιν ταύτων τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ τῶν αγωνιστῶν. Παρατηρῶ δὲ μόνον, ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ Επιτροπὴ, ἐπιθυμοῦσα νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἀπαντὰς τοὺς καταλόγους τῶν συνταξιούχων, εἰχέναι περ' ἑκάστου Ὑπουργείου ἰδικιτέρον κατάλογον, ἐμπεριέχοντα τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἑκάστου συνταξιούχου, τὸν ἄριθμον, εἰς ᾧ ἀνήκει, καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς συντάξεως, τὸ μηνιαῖον ποσὸν αὐτῆς, καὶ τὰ προσόντα, δυναμὶ τῶν ὁποίων λαμβάνει τὴν σύνταξιν· καὶ κατὰ τὴν αἰτίαν ταύτην τῆς ἐπιτροπῆς ἔδωκαν τοὺς εἰρημένους καταλόγους ἅπαντα τὰ Ὑπουργία, ἐκτὸς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν· ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ κατάλογος τοῦ Ὑπουργείου ταύτου ἀπαιτεῖται νὰ τεθῇ ὑπ' ὄψιν τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν, εἶναι ἀνάγκη νὰ διατάξῃ ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργός,

εἰς τοὺς ὑπαλλήλους αὐτοῦ τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου τούτου, συντεταγμένον κατὰ τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις.

Μὴ γενόμενης ἄλλης παρατηρήσεως, ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ Κεφάλαιον τοῦτο, ὡς ἐκρίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, συμποσούμενον εἰς δραχμὰς 394,749:12.

Ἀναγνώσθην τὸ κεφάλαιον 4, « Χορήγισις πρὸς τὸν Βασιλέα » ἐγένετο δεκτὸν, ὡς ἐκρίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, συμποσούμενον εἰς δρ. 1,000,000.

Ἀναγνώσθην τὸ κεφάλαιον 5, « Ἀποζημιώσεις βουλευτικῶν Σιμμάτων » καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ παρατηρήσαντος, ὅτι τὸ κεφάλαιον τοῦτο πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὸν ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς παραδογῆς καὶ τῶν γεννηομένων ἐξόδων κατὰ τὸν παρόντα μῆνα, διὰ τὰς ἀποζημιώσεις τῶν βουλευτικῶν Σιμμάτων, ὡς μὴ συμπειληθῇ ἀνομιάνειν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, ἡ Γερουσία παραδέχθη τὸ κεφάλαιον τοῦτο, ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπιφύλαξιν, ὡς ἐκρίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐκ δρ. 580,000.

Ἀναγνώσθηντα ἑπὶ ταῦτα κατὰ τὰς τὰ κεφάλαια 6, « Προεδρεία τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου » ἐκ δρχ. 9,000, καὶ ὑπερεσὶα κεντρικῆ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐκ δρ. 103,077:33, κεφάλαιον 7, « Ἐλεμτικὸν Συμβόλιον » ἐκ δρ. 82,233:60, καὶ κεφάλαιον 8, « Ταμιεῖα » ἐκ δρ. 118,186, ἐγένετο δεκτὸν, χωρὶς τινος ἐνστάσεως, ὡς ἐκρίσθησαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἀναγνώσθηντος τοῦ κεφαλαίου 9, « Οἰκονομικαὶ Ἐφοραὶ » καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεων τῆς το πλειοψηφικῆς καὶ μειοψηφικῆς τῆς Επιτροπῆς, παρατήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, ὅτι παραδίδεται τὴν περὶ τοῦ ἐφόρου καὶ ρύλλας εἰς Κακοσχάλα παρατήρησιν διὰ τὴν ἐπόμενον προϋπολογισμὸν ἐπὶ ταῦτοις ἡ Γερουσία παρεδέχθη καὶ τὸ κεφάλαιον τοῦτο, ὡς ἐκρίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, συμποσούμενον ἐκ δρ. 117,410.

Ἀναγνώσθη μετὰ ταῦτα τὸ κεφάλαιον 10, « Ἐξοδα κλεισμένων γκαρσιῶν » καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνημοδότερις τῆς Επιτροπῆς, καὶ ἐγένετο δεκτὸν, ὡς ἐκρίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, συμποσούμενον εἰς δρχ. 74,583:30.

Ἐπόμενος ἀναγνώσθηντα κατὰ τὰς καὶ κατὰ σειράν, ἐγένετο δεκτὰ μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν παρατηρήσεων τῆς πλειοψηφικῆς καὶ μειοψηφικῆς τῆς Επιτροπῆς, ὡς ἐκρίσθησαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τὰ ἐπόμενα κεφάλαια. Κεφ. 11, « Δίκαια » ἐκ δρχ. 325,000. Κεφ. 12, « Φόρος ζῶων » ἐκ δρχ. 41,600. Κεφ. 13, « Φόρος ἐπιτελεσμάτων » ἐκ δρ. 27,640. Κεφ. 14, « Φόρος οἰκισμῶν » ἐκ δρχ. 15,350. Κεφ. 15, « Τελωνεῖα » ἐκ

δρ. 321,881 : 20. Κερ. 16, «Χαρτίσημον» εκ δρ. 189,298. Κερ. 17, «Νομισματοκοπείον» εκ δρ. 92,772. Κερ. 18, «Β. Τυπογραφία καὶ Λιθογραφία» εκ δρ. 43,301. Κερ. 19, «Δάση» εκ δρ. 99,540 : 20. Κερ. 20, «Ματαίαι καὶ ὄρυκτα» εκ δρ. 83,566. Κερ. 21, «Αἰκίαι» εκ δρ. 147,760. Κερ. 22, «Κτηνῶν Διοίκσις» εκ δρ. 106,083 : 89. Κερ. 23, «Ἐπιστροφὴ χρημάτων» εκ δρ. 36,255 : 66. Κερ. 24, «Ἀποζημιώσεις» εκ δρ. 207,141.01, καὶ Κερ. 25, «Ἀποδοσις Μοναστηριακῶν χωρίων» εκ δρ. 6,939 : 88.

Μετὰ ταῦτα ἡ Γερουσία, κατ' ἐρώτησιν τοῦ Κ. Προέδρου, παρεδέχθη καὶ τὸ ὅλον ποσὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Ὑπουργίου τῶν Οἰκονομικῶν, συγκείμενον ἐκ δραχμῶν 9,591,734 : 19, διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἐκτετατοῦ ἔτους.

Ἐπομένως ὁ Κύριος Πρόεδρος εἰσήγαγε τὴν Συνεδρίαν, ἀπαγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπισημῆς Συνεδριάσεως, τὴν ἐκκαλεσθῆσιν τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τῶν λοιπῶν Ὑπουργιῶν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.
Οἱ Ἀντιπρόεδροι
Ν. Ι. ΜΕΣΗΣ.
Δ. ΚΑΛΟΠΕΡΟΥΤΑΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Χρυσόγελος.
Αἰ. Γρηγορίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 7 Ὀκτωβρίου 1849, ἡμέρα Παρασκευῆς.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ δογματικῶς καταλόγου τῶν Κ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 30 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος, παρακλήσας ὡς προσωρινὸν Γραμματεῖα τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Αἰ. Γρηγοριάδην, ἀντὶ τοῦ Κ. Σ. Οἰογραφιστοῦ, ἀπόντος, κηρύττει τὴν ἐκκλήσιν τῆς Συνεδριάσεως.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προαλλούτης, ἀναγνωσθέντα, ἐπακουρόνται, μηδενίως γενουμένη ἐστάσις.

Ἀναγνώσθη ἑπομένως ἐγκύριον τὸ ἐπὶ τῶν Αἰλικῶν Τελειῶν πρὸς τὸ Προεδρίον τῆς Γερουσίας, εἰδοποιῶν τὴν, ὅτι ἡ

Α. Μ. διάταξε πένθος 15 ἡμερῶν ἐνεκα τῆς ἀποθείσεως τῆς Α. Υψηλότητος τοῦ Μαυρίου Δουκὸς τῆς Ρωσσίας Μιχαήλου.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἀνέγνω Νομοσχεδίον περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Νόμου περὶ ἐσόδων τοῦ ε. ε., καὶ τὴν ἐπὶ ταῦτον αἰτιολογικὴν ἐκθέσιν, ἔχοντα, ὡς ἑπείτα.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι !

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐνοικίσεως τῶν ἐγγειῶν ἐγκτατικῶν φόρων ἐνίσχυσαν τὸ Ὑπουργίον νὰ ζητήσῃ πρὸς τὴν Βουλὴν, αἰθεὶς τῆς Α. Μαγαλιότητος τοῦ Βασιλέως, τὴν τροποποίησιν τοῦ 2 ἀρθρου, τοῦ περὶ ἐσόδων τῆς χρήσεως 1849, Νομοσχεδίου.

Τὴν τροποποίησιν καὶ ἀντικαταστάσιν τοῦ ἀρθρου ταύτου παρεδέχθη ἡ Βουλὴ κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον ἀποσπάσμα τῶν πρακτικῶν αὐτῆς.

Αἰθεὶς τῆς Α. Μαγαλιότητος τοῦ Βασιλέως ὑπερβόλοι, Κύριοι, καὶ εἰς τὴν παρεκκλήσιν Ὑμῶν τῆς τροποποιήσεως ταύτης, ὡς διὰ τὴν νῦν ἀρθρον τοῦ ἀντικαταστάμενου εἰς τὸ ὅποιον μέλλω νὰ πρὸς ἀκρίβειαν ἡ Διάταγμα, ἀντικαταστάσῃ τὸ 2 ἀρθρον τοῦ ὑποβληθέντος εἰς τὴν ἐπὶ Ὑμῶν Νομοσχεδίου περὶ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1849.

Ἡ τροποποίησις ἀναφέρεται, Κύριοι, ὡς προέπον, εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐνοικίσεως, τὰ ὅποια κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον νῦν ἀναλυτικὸν εἶληκον τοῦ ἀρθρου 1, τὴν χάσιν φόρων, παρουσιάζουν τὴν εἰς αὐτὴν τῶν γεννημάτων, προσέχλησμένην πρὸς τὰ ὑπολογισθέντα ἔτσι.

Σίτον καλὰ	100,000
Κρέας	60,000
Βρώμικας	40,000
Σίκαλις	8,000
Αραβοσίτου	60,000
Καλαμίσια	10,000

Καλὰ 278,000

Τὰ γεννηματα ταῦτα, ὑπολογισθέντα ἐπὶ τῇ χάσει τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τιθιμένων τιμῶν, εἰσὶν ἀντίστοιχον δραχμῶν 908,000.

Ἐπομένως τὸ νῦν ἀρθρον τοῦ ἐγγειῶν φόρων ἀπὸ δραχμῶν 5,735,000 ὑπολογίζεται εἰς δραχ. 6,643,000, τῇ δὲ συνόλῳ

των εσόδων από 15,575,955 : 76, εις 16,483,935 : 76,
σύμφωνα με την τροποποίησιν.

Εν Αθήναις, τὴν 24 Σεπτεμβρίου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΓΘΕΥ
ΠΑΥΛΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επιτρέπονται εἰς τὸν Πράκτορα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑποφ-
 ῆν νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Γερουσίας καὶ ὑποστηρίξῃ κατὰ τὴν
 συζήτησιν τὴν ὡς κατωτέρω τροποποίησιν καὶ ἀντικαταστήσῃ
 τοῦ 2 άρθρου, τοῦ περὶ τῶν ἐσόδων τῆς γῆρας 1849, Νομο-
 σχεδίου, παραδεχθείας ἔδῃ καὶ παρὰ τῆς Βουλῆς τῆς ἀντικα-
 ταστάσεως ταύτης.

Add. 2.

Τὰ ἔσοδα τῆς γῆρας 1849 ὑπολογίζονται εἰς δραχμὰς
δέκα ἑκατομμύρια, τετρακοσίαι οὐδονήκοντα τρεῖς χιλιάδες,
ἐννεακοσίαι πεντήκοντα πέντε, καὶ ἑπτὰ ἑξονήκοντα ἑξ,
ἀριθ. 16,483,955 : 76.

Προστίθενται δ' εἰς ταῦτα καὶ προκαταβολαὶ τῶν τριῶν ἀν-
ωτέρων ἐκ δεκαῶν τριῶν ἑκατομμυρίων ὀκτακοσίων τριᾶκοντα
πέντε χιλιάδων, πετακοσίων ἑξήδονάκοντα τριῶν, καὶ λιππῶν
πεντήκοντα ὀκτίω, ἀριθ. 3,835,473 : 58, κατὰ τὰ εἰδικωτέρων
ἐν τοῖς πίνακι τῶν ἐσόδων ἐνδείκνυται.

Ανέλαυν εις την χερσιν τῷ 1849, τὰ ἔσοδα ἑλπίνα, ὅσα
παράγονται ἐντὸς τοῦ ἑξαμήνου αὐτῆς ἔτους.

Εν Αθήναις, τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1849.

 $O \in \mathbb{N}$

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Η Γερουσία, εισηγούμενη υπό του Κ. Παροδίου, απέρριψε να συζητηθεί το εισηγούμενον Νομοσχέδιον αχίρων.

Απαρριζήσεις της ήμερας διατάξεως, προτίθεται εις συζήτησιν ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων Ἰπουργείου διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ε. ἔτους.

Αναγνωσθέν επανεπώνως το 1 άρθρον, α Προσωπικόν του Υπουργείου α του Ι. Καρλ. α Κεντρική υπηρεσία α έγινεν το δικτόν, ως έχει, συνιστάμενον εκ δε. 31,800.

Αναγκασθέντος του 2, άρθρου, του αὐτοῦ Κεφ. α' ὕμνων, ἔτσι γραφικά ἐξοδά οὖς εἰς τὸν Κ.Κ. Γεωργιακτῶν παρετήρησεν ὅτι, αφαιρουμένου ἐκ τοῦ ἐν τῷ άρθρῳ τούτῳ ὀλίγου ποσοῦ τῶν δραχμῶν 13,900, τοῦ ἐναίσιου τοῦ καταστήματος δρ. 3,000 περί τοῦ ὁποίου θέλει γίνεαι λόγος μετὰ ταῦτα συνάμα με τὰ ἐναί- κια καὶ τῶν ἄλλων καταστημάτων, τὸ μῆνον ποσὸν δρ. 10,900, τὸ διὰ διαφόρους αἰτίας δαπανώμενον, ὡς δηλοῦται ἐκ τοῦ φύλλου τῆς λαμπουριᾶς, κρίνεται ὑπερόχον διὰ νὰ νοῦση- μιν, ἂν ᾖναι, ἢ μὴ, τοιοῦτον, ἀνάγκη νὰ τὸ παραβάλλωμεν μετὰ τὸ χορηγούμενον εἰς τὰ ἄλλα ἱπουργεῖα διὰ ὕμνων κ.λ.π. Τὸ ἱπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, τοῦ ὁποίου αἱ ἐργασίαι εἰναι περισσσότεραι, ἔχει ἐπιχρημάσει ταυτῶν ἐκ δραχμ. 5,000, τὸ τῶν Εκκλησιαστικῶν 5,500· τὸ τῶν Ναυτικῶν 5000· τὸ τῶν Εσωτερικῶν, τοῦ ὁποίου αἱ ἐργασίαι εἰναι δαπανώμεναι, 11,200, καὶ τὸ τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ ὁποίου αἱ ἐργασίαι εἰναι πολλαπλάσαι 7,940. Εκ τῆς παραθέσεως ταύτης δηλοῦται, ὅτι τὰ διὰ τὸ ὕμνων τοῦ προκειμένου ἱπουργείου ἐξοδά εἰναι πολλὰ, καὶ δυσαναλογα μετὰ τὴν ἐν αὐτῷ ἐργασίαν· ἐκτός τούτων ζητούνται προσέτι διὰ Νόμου συμπληρωτικῶ καὶ δρ. 1,200. Πρὶν ἢ λατρεῖν ἐκφράσω περὶ τούτου τὴν γνώμην μου, ἐπιθυμῶ ν' ἀκούσω παρὰ τοῦ Κ. ἱπουργοῦ τοὺς δικαιολογούντας τὸ ποσὸν τοῦτο λόγους.

Ἐκ τῆς συγκρίσεως, τὴν ὁποίαν ἔχαμεν ὁ προλαλίσας, ἀντι-
τάξεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑποταγῶν, εἰς αὐτὴν, ὅτι τὰ ἑξῶς
τοῦ ὀλίγου εἰς τὸ ὑποταγῶν τῶν ἑξωτερικῶν ὑπερέχον κατὰ
πολλὰ τὰ τῶν ἄλλων ὑποταγῶν, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι
ἀνεκτὸν πρὸς ἀκριβὴ ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας, καταδύλονται
ἐκ τοῦ φάλλου τῆς λεπτομερείας, ὥς ἀποδείξῃ λαμπρὸν ὁ προλα-
λίσας, ὅτι δύναται νὰ γινῇ ἐλάττωσις ἐπὶ τινος κινδυνίου ἀνευ
βλάβης τῆς ὑπηρεσίας, ὥς μὴ πείσῃ περὶ τοῦτου διὰ λόγων
ισχυρῶν, καὶ τότε δυνάμεθα νὰ παραδεχθώμεν τὰς περὶ τῆς
ῥάσεως του· διότι καὶ ἡμεῖς, φειδόμενοι τοῦ δημοσίου πλούτου,
τὴν αὐτὴν ἐπιθυμίαν ἔχομεν τοῦ νὰ δαπανώμεν, ὅσον ὀλίγον τε,
ἀνευτίτερα, χωρὶς ὅμως νὰ ὀπισθοδρομῇ ἡ ὑπηρεσία διὰ τῆς
μεγαλῆς φειδύσεως, ἐπειδὴ τότε βλάβη μᾶλλον προσγίνεται,
ἀντὶ ὁρσεύσεως.

Εάν αφαιρεθώσιν, επρόσθεσον ἄλλος, τὰ δαπανώμενα διὰ τὰ
ἐκτὸς τοῦ Κρατοῦ Ταχυδρομικά, τὰ πρὶν διατίθησιν τῆς
ἀμαξίας, τὰ διὰ τὸ καπνίσμα τῶν γραμμάτων κλπ. αὐτὰ δὲ

υπάρχουν εις τὰ ἄλλα ὑπουργεῖα, μένου διὰ καθαρὰ νομικά έξοδα ως ἐγγύστα δ. π. γ. 4.600, τὰ ὅποια εἶναι πολλὰ μέτρια, συγκρινόμενα μετὰ τὰ τῶν ἄλλων ὑπουργείων.

Εἰπόντος ἄλλου, ὅτι πρέπει τοῦλάχιστον νὰ φροντίσουν οἱ ὑπουργοὶ διὰ νὰ ἐλαττώσουν τὰ ἐνοίκια τῶν κατεστημάτων, καὶ ν' ἀκυρώσουν μὲν τὰ τῶν πολυτελῶν ἐνοικιασίων συμβόλαια, νὰ ἐνοικιάζωσι δὲ τοῦ λοιποῦ δι' ἐν ἑτος, ἀπαντες γνωρίζετε, παρατήρουν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν, ὅτι δὲν εἶναι εὐκόλῳ νὰ εὐθιῶσιν οἰκίαι μετὰ μίαν ἐνοίκιον, διότι οἱ ἰδιοκτῆται, προβλεπόντες τὴν προσγινόμενὴν εἰς τὰς οἰκίας των φθορὰν, καὶ τὰς δαπάνας, εἰς ἃς θέλουσι υποβληθῆ πρὸς ἐπισκευὴν αὐτῶν, ζητοῦν πάντοτε περισσότερον, ἢ ὅσον θύλου ζητήσῃ, ἐνοικιάζοντες αὐτὰς εἰς οὐλομένης. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν παρατήρησιν τοῦ νὰ γίνωνται αἱ ἐνοικιάσεις ἐνιαυσίως, τὴν παραδέχεται ὡς ὀρθήν, καὶ πάσα τοῦ λοιποῦ ἐνοικίαις θέλει γίνεσθαι τοιαυτοτρόπως.

Αἱ ἐνοικιάσεις, ἀντέταξεν ἄλλος, ἐγέναν πολλῶς χάριν εἰσόδου, καὶ προστασίας· παράδειγμα εἶναι ὁ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν μετάδοσις, εἰς ἣν ἡδὴ εἰσίσταται οἰκία, ἐπὶ πολλὰ ἔτη καὶ ἀδύως ἐνοικιασθεῖσαν, καὶ ἡ ἐνεργουμένη ἐπίσης, ὡς πληροφοροῦμαι, χάριν τοῦ ἰδιοκτητοῦ μετάδοσις δημοσίου τινὸς καταστήματος εἰς ἄλλην οἰκίαν μετὰ περισσότερον ἐνοίκιον, εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως κειμένη, ἐνῶ μάλιστα τὰ τοιαῦτα καταστήματα, εἰς τὰ ὅποια ροιτῶσι τῶσι νέοι, πρέπει νὰ γναι εἰς ἀπικέτρα μέρη. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰ τοῦ ὕψους έξοδα τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν, εἶναι πολλὰ, καὶ πρέπει νὰ ἐλαττωθῶσι.

Δὲν πρέπει μόνον νὰ παρατῇ τις, ἐπεὶ ἔλεγε ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν, ἂν τὰ έξοδα γναι πολλὰ, ἀλλὰ καὶ ἂν ἦναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα· διότι ἄλλως, ἐλαττώνοντες αὐτὰ πρὸς τὸ δέον, διακινδυνεύομεν τὴν ὑπηρεσίαν. Δὲν γνωρίζει δὲ, προσέθηκεν, ἂν ὁ προκλήσεως ὑπανίσταται τὴν ἀλλαγὴν τοῦ καταστήματος τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν διαδομένη ὅπως αὐτὸν καὶ πάντα ἄλλον, ὅτι ταύτην ὑπαγορεύει ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τὸ συμφέρον τῶν πολιτῶν· διότι, ὄντος μικροῦ τοῦ υπάρχοντος καταστήματος, καὶ ἡ ὑπηρεσία γωλιμναι, καὶ αἱ υποθέσεις τῶν πολιτῶν δὲν διεκλιννννται· ἡ ἐνοικίασις δὲ θέλει γίνεαι ἐπὶ ἐν ἑτος, καὶ ὅσον ἐνδύχεται μετρία.

Μεταξὺ τῶν δημοσίων καταστημάτων, παρατήρησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργῶν, εἶναι καὶ τὸ διδασκαλεῖον

ἐπειδὴ τοῦτο, σκιαζόμενον μὲν τῶν γνημῶν ἀπὸ τῆς Ἀκρόπολιν, στερούμενον δὲ τοῦ ἑως καὶ θέρης τοῦ μεταμεθρινοῦ ἀνέμου, εἶναι νοσώδες, καὶ οἱ μαθηταὶ ὑποκίπτων συνεχῶς εἰς ἀσθενείας· πρὸς δὲ, ἐπειδὴ διὰ τὸ ἀπύκοντον τῆς θεσιῶς του, οἱ διδάσκαλοι ὑποφέρουν, ἐκρίθη ἀναγκαιὴ ἡ ἀλλαγὴ του. Τοῦτου ἕνεκα, ὁ Διευθυντὴς αὐτοῦ ἀνέλαβε τὴν πρωτίδα νὰ εὐρεῖ ἄλλην οἰκίαν καταλλήλοτέραν διὰ τοὺς διδασκάλους, καὶ ὑγιεινότεραν διὰ τοὺς μαθητάς, ἐπομένως οὐδὲν κατ' εἰσόδον γίνεσθαι.

Λυρότεροι οἱ ὑπουργοὶ, εἶπαν ὁ προκλήσεως, ἀπὸ κοινοῦ ἐμμοίρησαν, ὅτι οὐδὲν πράττον πρὸς εἰσόδον· δὲν δύνανται ὅμως ν' ἀρνηθῶν, ὅτι ἄλλοι πρὸ αὐτῶν ὑπουργοὶ ἔκαμον πολλὰ γὰρ εἰσόδου.

Τὰ καταστήματα, καὶ μάλιστα τὰ ἐκπαιδευτικὰ πρέπει νὰ γναι μακρὰν τῆς πόλεως τῶν ἀνθρώπων· διότι ἄλλως οὐ μόνον ἡ προσγῆ τῶν μαθητῶν συνεχῶς θέλει ἀπασπᾶται, ἀλλὰ καὶ εἰς πολλὰς ἀναρώσεις καὶ ἐπιβλαβεῖς μνικὰς θέλουσι υποπέσει.

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸ διδασκαλεῖον, ἂν τὰ λεγόμενα ἔχωνται ἀληθεῖς, ὡς γινῇ ἡ απαιτούμενη φροντίς πρὸς διορθώσιν ἂν ὅμως ἐνακισθῇ ἐπὶ ταύτῃ ἡ ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ ἐν τῇ μέσῃ τοῦ ὄχλου οἰκία τοῦ Κ. νοφανοπούλου, ἀκριβέστερη, ἂν ἡ ἐκλογὴ ἦναι καταλλήλος, καὶ ἂν δὲν ἔγενε πρὸς χάριν ταύτου, καὶ ζήμιον τῆς νοθείας.

Ἡ διακρίβεισα οἰκία, εἶπεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργῶν, δὲν ἐνοικισθῇ εἶναι, ὡς προεῖπον, ἀφυσικὸς ἀνάγκη ἄλλης οἰκίας πλησιεστέρας, καὶ ὑγιεινότερας, ἀλλ' ἡ περὶ ταύτης ἐκλογὴ ἀνέκει εἰς τοὺς διδασκάλους.

Παρατήρησάντος τινος, ὅτι τὴν τοιαύτην περὶ τῆς οἰκίας ἐνὸς πολίτου ἐγγῆγην θεωρεῖ ὡς προσβάλλουσαν τὰ συμφέροντα τοῦ ἰδιοκτητοῦ, ἐνῶ ἀπ' ἐναντίας εἶναι κατὰλληλος· καὶ τὸ Γυμνάσιον εἶπεν, ἐνθα ροιτῶσι καὶ περισσότεροι, καὶ νεώτεροι τῶν μαθητῶν τοῦ διδασκαλείου, εἶναι εἰς τὴν ἀγορὰν· οὕτω καὶ τὸ Γ. μακρὸν, εἶπεν ὁ παραγορεύων Γερουσιαστής, πρέπει νὰ ᾖ, ὅπου τὴν ὥρᾳ ὑπάρχει· ταῦτος ἕνεκα ἐπικαλοῦμαι τὴν προσγῆν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας διὰ νὰ λάβῃ περὶ ταύτου πρόνοιαν.

Μετὰ ταῦτα ἡ Γερουσία, ἐμοιχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κ. Προέδρου, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 2, ὡς ἔχει.

Αναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 3, ὁ Βασιλικὸν δῆγμα ν' ἐπιδῇ πλείστοι ἐλάβον τοιαῦτα παρήσημα, εἰπέ τις, καὶ πολλοὶ τούτων ἀνάκονοι καὶ ἀνάξιοι τῆς τοιαύτης τιμῆς, καταφρογ

νομήντων τῶν ἁγίων καὶ ἀγιωστῶν, τὸ πρακτικόν ἄρθρον δὲν πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὸν.

Ἀλλῶς, περαιτέρωσεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν, ἔλαβον χώραν πολλὰ παραγνωρίσεις ὡς πρὸς τὴν ἀπονομήν τῶν παρατήρων· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνεκα τῆς ἀνθρωπίνου ἀδυναμίας, δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀπορρίψωμεν τοιαύτας ἐλλείψεις, εὐχρὲς ἔργον εἶναι τοῦλάχιστον νὰ περιστέλλωνται, ὅσον ἔστι.

Εἰπόντες τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργῶν, ὅτι ἀρκετὴ τοῦλάχιστον περιστολὴ εἶναι, ὅτι ὁ λαμβάνων παρ' αἷαν παρατήρων τι συγγέλλεται νὰ τὸ εἶρη, δὲν πιστεύεται, παρατήρησέ τις, ν' ἀραιοποιήσῃ τὸ βασιλικὸν δικαίωμα ὡς πρὸς τὴν ἀπονομήν τῶν παρατήρων, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον οἱ ΚΚ. ὑπουργοὶ πρέπει νὰ συγγέλλωνται, ὅταν καθυποβάλλουν προτάσεις ὑπὲρ ἀναξίων διότι οὕτως ἀναλ-βάνουν μεγάλην εὐθύναν.

Ἐπομένως ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον 3, ὡς ἔχει, καθὼς καὶ τὸ ὅλον τοῦ κεφαλαίου 1. ἀντικειμένου ἐκ δρ. 54,700.

Προσθέντος ἔπειτα εἰς συζήτησιν τοῦ κεφαλαίου II. ἀπλωματικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀναγνωσθέντος τοῦ πρώτου αὐτοῦ άρθρου α. Προσωπικὸν τῶν Πρεσβειῶν β., ἐπειδὴ ὁ πρὸ τινων ἡμερῶν διορισμὸς τοῦ Κ. Σχινᾶ ὡς Πρέσβευς ἐν Μονάχῳ, εἰπέ τις τῶν προσκαρτεσάντων, ἔδωκεν ἀφορμὴν πολλῶν ἐπιμνήσεων εἰς τὸ κοινὸν καὶ τὴν δημοσιογραφίαν, εἶναι ἐπ' ἀντικεινῶν ἥδη, ὅτι πρόκειται περὶ τῶν Πρεσβειῶν, νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα, ἂν ἔδυνάτο, ἢ μὴ, τὸ ὑπουργεῖον, νὰ καλῇ νομίμως τὸν διορισμὸν τούτον.

Κατὰ τὸ συντάγμα ὁ Βασιλεὺς διορίζει ἀπαντας τοὺς το στρατιωτικοὺς καὶ λοιποὺς ὑπαλλήλους, ἀλλὰ πάντοτε εἰς θέσεις νομοθετημένας. Ἡ προκειμένη εἶναι τοιαύτη· περὶ τούτου ἐδόθησαν διάφοροι ἐξηγήσεις. Πρὸ τῆς μεταπολιτευσεως εἶχαν ἐκδοθῇ διάφορα Διατάγματα, ἰσχύοντα καὶ τώρα, καθόσον δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὸ συντάγμα. Κατὰ τὸ 1833, ἢ 1834, διωρίσθη διὰ Διατάγματος ἐν Μονάχῳ Πρέσβυς, ὅστις, μικρὸν χρόνον διαμείνας, ἀνεκλήθη, διότι ἡ τότε Κυβέρνησις δὲν θέλησε νὰ διακηρῇ Πρέσβυν εἰς τόπον, ὅπου δὲν εἶχε κανέν συμμέρον. Ὅτι δὲ δὲν ὑπῆρχεν ἐκεῖ κανὲν συμμέρον ἑλληνικόν, τὸ ἐκφράζαν αὐτοὶ οἱ δημοσιογράφοι καὶ βουλευταὶ τῆς Βαυαρίας, εἰπόντες, προκειμένου νὰ σαλῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα φρατὴς βαυαρικὸς, ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας δὲν ἔχει συμμέρον νὰ θυσίῃ τὰ τέκνα τῆς πατρίδος εἰς πόλεμον, μὴ ἐνδιαφέροντα αὐτὸν καθόλου. Ἡ θέσις αὕτη θεωρουμένη περὶ τῇ, ἔμεινε ἕκτοτε κενή· ῥτε πρὸ οὐλύγου πληροῦται, διὰ λόγους γνωστοὺς μόνον εἰς τὴν

Κυβέρνησιν, ὡς τινες διασχυρίζονται. Μέχρι τοῦδε πᾶσα Πρεσβεία θεωρεῖτο περὶ τῇ, διότι δὲν εἶχεν ἡ Κυβέρνησις διπλωματικὰς σχέσεις παρὰ τὰς ἄλλας ἀνάμεικτον· ἂν δ' ἤδη ἀνεῖρη ἀνάγκη, ἐπείπε νὰ διορισθῇ πρέσβυς μᾶλλον παρὰ τινι ἄλλῃ ἀνάμεικτον· ὅθεν ἡ εἰς Μονάχον ἀποστολὴ φαίνεται χάριν εὐνοίας γενομένη. Ὅπως ὅμως καὶ ἂν ἔχη ἐπειδὴ πρὸ χρόνων πολλῶν ἡ θέσις αὕτη ἦτον κενή, καὶ τὸ μνηστὴν Διατάγμα θεωρεῖται σιωπηλῶς καταργημένον, ἐπείπε νὰ νομιμοποιηθῇ ἡ θέσις αὕτη διὰ νόμου. Ἰσως οἱ ΚΚ. ὑπουργοὶ προτείνουσιν, ὅτι δὲν καταργηθῇ ῥητῶς, καὶ ἐπομένως ἰσχύει· ὡς πρὸς τούτο πρακτικῶς, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐμμένωμεν εἰς τὸ γράμμα μόνον τοῦ συνταγματος, ἀλλὰ νὰ καταρτίζωμεν καὶ εἰς τὸ πνεῦμα αὐτοῦ.

Ἐκτὸς τοῦ αὐτοῦ τοῦ προκειμένου διορισμοῦ εἰς μὴ νομοθετομένην θέσιν, ὑπάρχει καὶ ἕτερον, τὸ αἰσθῆναι τούτου· ἂν ἡ ἀρχὴ αὕτη γίνῃ δεκτὴ, τότε, ἀνοίγοντες σταθμὸν πρὸς ὑπεκφυγὴν τοῦ συνταγματικοῦ Νόμου, καὶ ἔχοντες ὑπαλλήλους αμείσθους, θέλομεν φθάσει εἰς τὰ ἀτοπήματα τῆς γείτονος ἡμῶν Ἑπικρατείας· ὅπου οἱ δικασταὶ, ἀγροάζοντες ἄλλοτε τὰς δικαστικὰς θέσεις, ἀπέδιδον τὴν δικαιοσύνην ἀναλογικῶς μὲ τὴν ὅποιαν ἐπρόσπερον τιμὴν. Διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ αμείσθου θέλομεν παραβιάσει τὸ δημοτικὸν πνεῦμα τοῦ συνταγματος, τὸ ὅποιον θέλει μισθωτοὺς τοὺς ὑπαλλήλους, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης καταχρήσεως καὶ καταπίψεως τοῦ λαοῦ· θέλομεν ἀποκλείσει τοὺς πτωχοὺς μὲν, ἀλλὰ τιμίους καὶ ἱκανοὺς, καὶ θέλομεν καταστήσει τὰς δημοσίας θέσεις ἐρμῶν τινων ἀπὸ τὰ ναυάρια τῆς πατρίδος ἢ ἄλλως πως πλουτισάντων, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀνιχνῶν διότι ὁ πλοῦτος δὲν εἶναι πάντοτε σημεῖον ἱκανότητος. Τούτου ἐνεκα ἡ ἀρχὴ τοῦ αἰσθῆναι εἶναι ἀπαράδεκτος, ὡς ὁλεθρίων ἀποτελεσμάτων παραγωγός· ἂν ὅμως τῶν ὑπαλλήλων τις, ὑπὸ εὐγενούς αἰσθήματος ὁρμώμενος, θέλῃ νὰ ὠφελήσῃ τὴν πατρίδα, δύναται ν' ἀποστείλῃ τὸν μισθὸν τοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον, ἢ νὰ τὸν δαπάνῃ εἰς ἀγαθοεργὰς πράξεις.

Ἡ προκειμένη τῆς Πρεσβείας ἐν Μονάχῳ θέσις, ἀντετάξεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν, καθιερωθεῖσα ἅπασι διὰ Β. Διατάγματος, ἰσχύοντος μέχρι τοῦδε, ὡς μὴ καταργηθέντος ῥητῶς διὰ μεταγενεστέρου Νόμου, θεωρεῖται νομοθετημένη· καὶ ἂν ἐπὶ τινι χρόνῳ ἔμεινε κενή, διότι δὲν ἦτον ἀναγκαῖα ἡ παρουσία Πρεσβείας, τούτο δὲν δύναται ν' ἀραιώσῃ τὴν νομικὴν αὐτῆς ὑπαρξιν.

Ἄν δ' ἤδη ἦναι, ἢ μὴ, ἀναγκαῖα ἡ παρουσία ἐν Μονάχῳ Πρακτ. Γερουσίας, Περὶδ. Β' Σύνοδ. Β'. 28.

Πρόεδρος, ἀνέκει εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ τὸ ἐξετάσῃ. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸ αἰσιθὸν, καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἐπιλήρμιον, διότι δὲν ἀπαγορεύεται ἀπὸ τὸ Σύνταγμα.

Εἰπόντος τινός, ὅτι, ἂν ἰδύνατο νὰ γίνῃ νομίμως ὁ διορισμός, εἶναι ἀδιάφορον τὸ αἰσιθὸν, ἢ ἐμμεθὸν δὲν συμφωνεῖ, ἀντέταξεν ὁ προκηρυσσας Γερουσιαστής, διότι πᾶσα θέσις πρέπει νὰ σημειώσῃ εἰς τὸν προϋπολογισμόν καθὼς τοιαυτοτρόπως καὶ οἱ ὑπάλληλοι καθίστανται ὑπεύθυνοι, καὶ αἱ Βουλὴ, γνωρίζουσαι διὰ ποίας ἀνάγκας προσδιορίζονται τὰ ἐξόδα, καὶ ποιοὶ ἐκπληροῦν ταύτας, δύναται νὰ ἐπιρροῦν τὰς ἀναγκὰς διορθώσεως, καὶ νὰ περιστείλουν διὰ τὴν παρατηρήσασιν τὴν ἢ καὶ διὰ τῆς ἀραιώσεως τῆς μισθοδοσίας τοὺς καταχρημένους τὴν ἀποστολὴν τῶν ὑπαλλήλων μὴ ὑπαρχούσης δὲ μισθοδοσίας, ἐκτὸς ὅτι ὅλα τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα ἐκλείπουν, καταστρέφεται καὶ τὸ δημοκρατικὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ αἰσιθού, δι' ἧς προάγονται οἱ στερούμενοι πλούτου, οὐχὶ καὶ ἐκνότητος.

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐκτίμησιν τῶν λόγων τῆς ἀνάγκης τοῦ διορισμοῦ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Προέδρου, ἀνέκει μὲν ἐν γένει εἰς τὴν Κυβέρνησιν, οὐχ ἥττον ὅμως καὶ τὰ νομοθετικὰ Σώματα πρέπει νὰ γνωρίζουν ταύτους, διὰ νὰ συμβαδίζουσιν μετ' αὐτῶν μὲ πληρεστέραν πεποιθήσιν.

Περαιῶν τὸν λόγον τοῦ, προσέθηκεν, ὅτι ὁ διορισθεὶς Πρόεδρος δὲν δύναται τοῦ λοιποῦ νὰ ᾖ βουλευτής· διότι, μὴ ἀναγνωρίζοντος τοῦ Συντάγματος αἰσιθούς θέσεις, ἢ προκειμένη θεωρεῖται ὡς ἐμμεθός, ἂν καὶ δὲν θέλῃ νὰ λάσῃ μισθὸν ὁ διορισθεὶς.

Δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπηται ποτὲ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργός, νὰ καταφεύγῃ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Συντάγματος, ὡς εἶπεν ὁ προλαλήσας· διότι τότε πολὺ εὐχερὲς δύναται τοῦτο νὰ καταστραφῇ διὰ τὴν παρεξηγήσεων. Ἡ Κυβέρνησις δυνάμει τοῦ ἠνεκθέντος Διατάγματος ἔχμε νομίμως τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος διορισμὸν ἂν ἐπέτεγεν, ἢ οὐ, εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προσώπου, τὰ πράγματα θέλουν τὸ δεῖξαι δὲν εἶναι ὅμως ἀληθές, ὅτι ἅπαντες οἱ πλούσιοι εἶναι αἰτιμοὶ, οἱ δὲ πτωχοὶ τίμιον τὸ ἐναντίον μάλιστα εἶναι ἀλητέριον, διότι οἱ πρῶτοι, μὴ ἔχοντες τὰς ἀνάγκας τῶν δευτέρων, δὲν ἔχουν καὶ τὰς ὁδοὺς εἰς τὴν καταχρηστὴν αἰτίαν· πρέπει μάλιστα νὰ παρακαλῶμεν τοὺτους διὰ νὰ λαμβάνουν ὑπηρεσίας, διότι ἐλπίζεται μεγαλύτερα εἰς τὸ δημόσιον ὠφέλεια.

Δὲν θέλουν ὁμιλῆσαι, εἶπεν ἄλλος, ἂν δὲν ἴδουσιν τοὺς Κ.Κ. Ὑπουργοὺς ἀποκαλύντας κατ' ἐπαλήθειαν τὸν διορισθέντα ἐν Μονάχῳ Πρόεδρον τίμιον, ἱκανὸν καπ. Δὲν θέλω καμὲν λόγον, ἂν ὁ διορισμὸς ᾖ καὶ ἢ μὴ νομίμος, διότι ἀρνούμεντες ὁμιλήσαντες περὶ αὐτοῦ οἱ προκηρυσσάντες· θέλω ὅμως ἐν ὁλίγοις καὶ μὲ συγκίνησιν καρδίας παραστήσαι, πόσος εἶναι ὁ διορισθεὶς, καὶ ποῖος ὁ χαρακτήρ, καὶ ἡ τιμιότης αὐτοῦ. Ἡ συνεχὴς τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐπαλήθειαν, μ' ἔκμας, Κύριοι, νὰ ἐνθυμηθῶ τὴν ἐποχὴν τοῦ 1833, ὅτε ἦτον οὗτος Ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης, ἐποχὴν, ἥτις συγκινεῖ τὴν καρδίαν παντός δικαιοφύλου. Ὁ Ὑπουργὸς ἐκεῖνος, Κύριοι, ὁ πρῶτος τῆς δικαιοσύνης λειτουργός, ἐνθυμηθῶ πάντες, πόσον ἐπροσπάθει νὰ βελώσῃ τὸν Νάον τῆς θεμελίδος, καὶ νὰ ἐπιβάλῃ δύναμι τῆς ὑπουργικῆς του ἐπὶρροῆς, καὶ τὸ τρομερώτερον δ' ὅπλιον, θέλησιν εἰς τὸ δικαστήριον καὶ διὰ τί; διὰ νὰ φανερώσῃ ἄνδρας, τοὺς ἀρχηγούς τοῦ ἔθνους, καὶ ποίους τὸν Κολοκοτρώνην, Κύριοι! τὸν στενὸν φίλον τοῦ νῦν Ὑπουργοῦ τῶν ἑξωτερικῶν καὶ ἴσως οἱ ἀθέμιτοι σκοποὶ τοῦ θέλοντος πραγματοποιηθῇ, ἂν ἢ εὐθουδικία, ἢ συνειδήσις καὶ ἡ τιμιότης τῶν Κ. Πολυζωίδου καὶ Τερτζετή, καὶ τὰ δι' ὀπλίων ἐπαπειλουμένων, δὲν ἐμπαικίοναν τὴν ἀκράτητον τοῦ νῦν Προέδρου ὁρμὴν καὶ ἐπιθυμίαν. Τίς δὲν φρίττει, συλλογίζομενος τὴν μελαιναὴν καὶ αἰμοχαρῆ αὐτοῦ ψυχὴν! καὶ ἐν τοῦτοις τὸν ἀποκαλὸν τίμιον. Αὐτοὺς ὁ ἴδιος κατέρραψε τὰ Μοναστήρια, ἐξεδήλωσε τὴν θρησκείαν μας. Διὰ τὸν Πατσοῦραν διορισθέντα Πρόεδρον, ὅστις λέγεται, ὅτι ἐπρότερον ὕβριν τινὰ κατὰ τοῦ ἔθνους, ὑπερ ἀγνοῶ, ἂν ᾖ καὶ ἢ μὴ, ἀληθές, γίνεται τοιοῦτος λόγος, καὶ διὰ τοῦτον, Πρόεδρον διορισθέντα, καὶ τοιαύτην στυγεράν δολοφονίαν, οὕτως εἶπεν, παντὶ σθῆναι θελήσαντα νὰ πραγματοποιήσῃ, πρέπει νὰ τηρῆται ἀκρα σιγή; Οὐτὲ ὅμως, Κύριοι Γερουσιασταί, οὐτὲ ὁ φίλος τοῦ θυματος τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Προέδρου, οὐτὲ ὁ Κ. Πρωθυπουργὸς Κανάρης καὶ ὁ Ὑπουργὸς Τζαβέλας, τῶν ὁποίων αἱ ἐνδοξαὶ πράξεις θέλουν στολισεῖ τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας, οὐτὲ οἱ λοιποὶ Κ. Ὑπουργοὶ πρέπει ν' ἀνέχωνται τοιοῦτον διορισμὸν ἂν ὁ διορισμὸς ἐν Μονάχῳ Προέδρου ᾖ ἀναγκάσιος, ἢ δύνατο τὸ Ὑπουργεῖον νὰ σταλῇ ἄλλον, καὶ ὅχι τοῦτον, παρὰ τοῦ ὁποίου δὲν ἐλπίζεται κανὲν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ὄφελος· διότι πῶς δύναται νὰ προέλθῃ ἀπὸ τοῦ εἰς τοιαύτην ἀπόγνωσην πρὸς ἐκτέλεσιν τοιοῦτου στυγεροῦ ρόπου περιπεσόντος, καὶ συνειδῆσιν, καὶ τιμὴν, καὶ δικαιοσύνην, καὶ τὰ πάντα χάριν σκοπῶν

οἰωνόηποτε θυσιάσαντος; μήπως τάχα ὁ διορισμὸς οὗτος ἐγίνετο πρὸς δικαιολόγησιν τῆς προμερῆς ἐκείνης πράξεως τοῦ; ὦ! ἐνθυμηθῆτε καλῶς, Κύριοι, τὴν περίστασιν ἐκείνην, κρίνατε ὀρθῶς, καὶ ἀποφανθῆτε, ἂν ἔχωνται ἀληθείας, ὅσα ἐλάλησα.

Πάντες, ἀπάντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῶν, ἐνθυμηθέντα τὴν λαυρὰν ἐκείνην ἐπαχὴν ἀλλ' ἤδη δὲν εἶναι τῆς παρούσης ἐποχῆς νὰ ἐξετάσῃμεν τὰ γενόμενα ἐκεῖνα, οὐδὲ γέλλῃσά ποτε νὰ δικαιολογήσω παῦται διὰ τῶν πρώτων μου ἀγορεύσεων θέλωσα μόνον νὰ δικαιολογήσω τὸν διορισμὸν τοῦ ταύτου, ὡς νόμιμον.

Δὲν θέλω ν' ἀντιτάξω τίποτε, καθ' ὅσον εἶπεν ὁ προαγορεύσας Κ. Γερουσιαστὴς παρτίκησεν ἄλλος, διότι ἡ ἀνάγκη τῶν πράξεων ἐκείνων σφαιροῦν ὀλίγως παντὸς εὐαισθητοῦ καρδίαν.

Ἐπανερχόμενος ὅθεν εἰς τὸ αὐτὸ ζήτημα, λέγω, ὅτι δὲν ὑπάρχει διατάγμα, προσδιορίζον τὰς θέσεις τῶν Προσβείων, ὅπως τὰς τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων καὶ ἐπειδὴ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ, μὴ ἀναγράφοντες τὴν ἐν Μονάχῳ Προσβείαν, ὅπως τὰς ἄλλας, ἐξάγεται ἄλλη ἐννοία, εἶναι ἐπ' ἀνάγκης νὰ μᾶς παρουσιάσουν οἱ Κ. ὑπουργοὶ τὸ διακηρῆν διατάγμα, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν ἰσχυρισμὸν τῶν ἰσχυρί, διὰ ν' ἀποφανθῶμεν ἐν γνῶσει, ἂν δυνάμει τοῦτου τῶν δυνάμεν, ἢ μὴ, νὰ κάμωμεν τὸν προκειμένον διορισμὸν.

Καθὼς ἀφορᾷ τὸ ἀμίσθον, ἢ ἐμισθον, ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ἕκαστος ὑπάλληλος πρέπει νὰ διορίζεται μὲ μισθόν, καὶ πάντοτε εἰς θέσιν νομοθετημένην μετὰ ταῦτα ὅμως δύναται, ἂν θελή, νὰ παρχωρήσῃ τὸν μισθὸν τοῦ πρὸς ὠφέλιον τοῦ δημοσίου, ἢ ἄλλου ἀγαθοῦ κατεστήματος.

Παρατηρήσαντός τινος, ὅτι, ἐπειδὴ τὸ 1837 διὰ διατάγματος καταργήσασα τὴν θέσιν ταύτην ἡ Κυβέρνησις, ἐπαυλάχθη νὰ τὴν ἀνανεώσῃ πάλιν, ὅταν ἤθελε τὴν θεωρήσῃ ἀναγκαίαν, ἔπρεπεν ἤδη ν' ἀναινεθῇ διὰ νόμον τοιοῦτον διατάγμα, ἀντέταξεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργῶν, δὲν ἔγινε ποτὲ. Ἀπαντῶντες οἱ κλάδοι τῆς ὑπηρεσίας δὲν διοργανίσθησαν διὰ νόμον καταστατικῶν, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον αὐτῶν μέρος διὰ διατάγματων, ἰσχυρῶν καὶ ἤδη, καθὼς δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὸ σύνταγμα. Ἡ Κυβέρνησις, νομοθετήσασα τὴν θέσιν ταύτην διὰ διατάγματος, καὶ ἀποστείλασα κατ' ἀρχὰς πρέσβυν, ἀνεκάλεσε τοῦτον ἐπειτα, χωρὶς νὰ καταργήσῃ αὐτὴν ἂν δ' ἐρῶναι ὅτι δὲν ἦτορ νομοθετημένη, τῶν δυνάτε εὐκολῶς νὰ προκαλέσῃ νόμον.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀμίσθον, ἢ ἐμισθον, ὑπάρχουσι μὲν θεωρεῖται πολλοὶ δὲν παραδέχεται ὅμως, τὴν ὁποῖαν εἰς τὸν προαγορευσάντων ἔκαμιν ἐπικρασίαν, ὅτι δηλονότι, γενόμενου δεκτοῦ τοῦ ἀμίσθου ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καὶ Νομάρχαι καὶ ὑπουργοὶ καὶ πᾶς ἄλλος ὑπάλληλος δύναται νὰ διορισθῇ ἀνεμισθοῦ, ὁπότε ὡς πρὸς τοὺς ἐξωτερικοὺς ὑπαλλήλους καὶ παρ' ἡμῖν, καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν, ἐπικρατεῖ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀμίσθου, καὶ διὰ ταῦτα καὶ Πρόξενοι, καὶ Πράκτορες πολλοὶ εἶναι διορισμένοι ἀνεμισθοῦ.

Δὲν θέλω λαβεῖν τὸν λόγον, ἐπανέλθῃ τις τῶν προαγορευσάντων, εἰν δὲν ἔδωκεν τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον οἱ Κ.Κ. ὑπουργοὶ προσπαθοῦν νὰ υπερασπισθῶσι τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ πράξις αὕτη τοῦ ὑπουργίου προσβάλλει τὸ σύνταγμα, καταγράφουσα τὴν ἰσότητά, τὴν ὁποῖαν ἐκείνη προστατεῖ, καὶ ἐκεῖνα ταῦτα θεωρεῖται λίαν σπουδαία καὶ σοβαρά, προτείνω ν' ἀνακληθῇ ἡ περαιτέρω ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου ταύτου συζήτησις διὰ τὴν αὔριον, διὰ νὰ παρακαταθέσωσιν οἱ Κ. ὑπουργοὶ τὰ ὁποῖα ἀνέγραψεν διατάγματα περὶ τῆς θέσεως ταύτης τῆς ἐν Μονάχῳ Προσβείας.

Συγκαταθεθέντων ἐπομένως τῶν Κ. ὑπουργῶν ὡς πρὸς τὴν ἀναβολὴν τῆς ὑποθέσεως ταύτης, διὰ νὰ παρακαταθέσωσι τὰ περὶ τῶν ὁ λόγος διατάγματα, ἡ Γερουσία κατ' ἐρώτησιν τοῦ Κ. Πρεσβυ, ἀπεράσισε τὴν ἀναβολὴν τῆς περαιτέρω συζητήσεως διὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίαν, ἐν ᾗ θέλουσιν παρουσιάσει οἱ Κ.Κ. ὑπουργοὶ τὰ ἀπαιτούμενα ἐγγράφα.

Ἀναγνωσθέντων ἀκολουθῶς τῶν ἐπομένων ἐδαφίων τοῦ αὐτοῦ 1 άρθρου τοῦ Ν. Κεφαλαίου, α. Συμβούλου Λιερμηνέως α. τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Προσβείας κατὰ μῆνα δρχ. 600 καὶ Γραμματέως α. κατὰ μῆνα δρχ. 400, ἡ παρῆντες τις τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν, ὅτι ἂν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῶν θεωρῇ τὰ ἀρθρα 68, 79 καὶ 94 τοῦ συντάγματος, ὡς γενικὰν ἔχοντα ἐννοίαν, δὲν ἐπιτρέπεται κατ' αὐτὴν εἰς οὐδὲνα τῶν ὑπαλλήλων νὰ λαμβάνῃ δύο μισθοὺς διὰ δύο διαφόρους ὑπηρεσίας, ἀλλὰ μόνον τὸ τυχὸν ἑλλείπον μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς ἀνωτέρας μηνιαίας μισθοδοσίας· ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειώσιν ὑπὸ τὸ κεφάλαιον ταῦτα ἐξαγεται ὅτι, ὅταν ἐξ ἀνάγκης τὰ χορτὰ τοῦ Συμβούλου α. Λιερμηνέως καὶ α. Γραμματέως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Προσβείας ἀνακαταθεσθῶσι εἰς τὸν αὐτὸν ὑπάλληλον, οὗτος λαμβάνει καὶ τοὺς δύο μισθοὺς τῶν δύο τούτων

θέσεων, ήτοι δραχ. 1000 κατά μήνα, ώστε ή πράξις αυτή άντιβαίνει εις τά άνωτέρω σημειωθέντα άρθρα του Συντάγματος.

Επειδή ό ήδη συζητούμενος προϋπολογισμός του Υπουργείου, άντέταξεν ό Κ. επί των Εξωτερικών Υπουργός, συνετάχθη από άλλον Υπουργόν, δέν δύναται ν' αποδοθῇ εις έμέ ή έλλειψις αυτή παρατηρώ μόνον, ότι, της αύτης γενομένης παρατηρήσεως και κατά την έν τη Βουλῇ συζήτησιν του κεφαλαίου τούτου, συνετάξα Νομοσχέδιον, κανονίζον την μισθοδοσίαν των δύο τούτων θέσεων, τό όποιον θέλω εισάξει εις τάς Βουλάς.

Και εις τόν προϋπολογισμόν των εξόδων του Υπουργείου των Εξωτερικών κατά τό παρελθόν έτος, προσέθηκεν ό επί των Εξωτερικών Υπουργός, ύπάρχον σημειωμέναι κατά τόν αυτόν τρόπον αι δύο αύται μισθοδοσίαι, διδόμεναι εις τό αυτό πρόσωπον, και έγινόντο τότε δεκτά από τάς Βουλάς, χωρίς τινος παρατηρήσεως· επειδή όμως κατά την συζήτησιν του προκειμένου προϋπολογισμού και ή Βουλή και ή Γερουσία άπεράσισαν νά συγχωνευθώσι τοῦ λοιπού αι δύο αύται μισθοδοσίαι εις μίαν, θέλει εισαχθῇ συντόμως εις την συζήτησιν των Βουλών τό περί τούτου Νομοσχέδιον.

Αν και κατά την συζήτησιν του προϋπολογισμού του παρελθόντος έτους, άντέταξεν ό προαγορεύσας Γερουσιαστής, έγινόντο δεκτά τά ποσά ταῦτα, χωρίς τινος παρατηρήσεως, δέν έπεται ότι και κατά την παρούσαν συζήτησιν πρέπει νά παραδεχθώμεν αυτά· αν περσι κακώς παρεδέχθησαν αι Βουλαι ποσόν τι εξόδων, δέν ύποχρεούνται νά παραδεχθώσιν αυτό και τό ένεστώς έτος. Παραβιαζομένης λοιπόν της διατάξεως των άρθρων 68, 79 και 94, του Συντάγματος, διά της μέχρι τούδε παραχωρήσεως της μισθοδοσίας των δύο τούτων θέσεων εις έν και μόνον πρόσωπον, γνωμοδοτώ νά γίνη μὲν δεκτόν τό ποσόν τούτο επί του παρόντος, νά έκλείψῃ όμως του λοιπού ή παράβασις αυτή, διά της εισαγωγῆς ειδικού περί τούτων Νομοσχεδίου, κανονίζοντος τά περί της μισθοδοσίας των δύο τούτων θέσεων, αν και δέν ήναι ὀρθόν, ἄραῦ πρώτον γίνη ή παράβασις, νά προκαλήται έπειτα Νομοσχέδιον πρὸς διόρθωσιν αὐτῆς.

Επειδή ή Γερουσία, παρετήρησεν, ό επί των Οίκων, Υπουργός, διά μέν των μέχρι τούδε εγκριθεϊσών πιστώσεων των εξόδων επί τη βάσει του προϋπολογισμού του έτους 1848, ένέκρινε τά τρία τέταρτα των εξόδων του Κράτους δια την χρῆσιν του ένεστώτος έτους, εις δὲ τόν προϋπολογισμόν των εξόδων του παρελθόντος έτους ύπάρχουσι σημειωμένα τά δύο ταῦτα ποσά,

ὡς εις έν και τό αυτό πρόσωπον διδόμενα, έπεται, ότι παραδεχθῇ πλέον τά ποσά ταῦτα, και δέν δύναται ἤδη νά τά ἀφαιρέσῃ.

Παρατηρήσαντος δὲ τινος των προαγορευσάντων, ότι αι διδόμεναι πιστώσεις δέν δύναται οὐδέποτε νά προδικάσωσι τόν προϋπολογισμόν, διότι άλλως, παραχωρούσαι αι Βουλαι πιστώσιν εξόδων, δέν δύναται κατά την συζήτησιν του προϋπολογισμού νά κακώσι καμμίαν ελάττωσιν, έπίσειον ό επί των Οικονομικών Υπουργός, ότι, μή γενομένην περί των ποσών τούτων λόγος από τά Βουλευτικά Σώματα κατά τόν προϋπολογισμόν του παρελθόντος έτους, εισηγηθήσων κατά τόν αυτόν τρόπον και εις την τὴν πιστώσιν. Επειδή δὲ αι Βουλαι την έναντίαν περί τούτου εξέτασιν γινέσκον, θέλει καθυποβληθῇ εις αὐτάς Νομοσχέδιον, κανονίζον την μισθοδοσίαν ταύτην.

Μὴ γενομένης άλλης παρατηρήσεως, ή Γερουσία παρεδέχθη και τά δύο ταῦτα ποσά των δραχ. 100), με την παρατήρησιν νά εισαχθῇ δι' αὐτά Νόμος εις τό έτος, ὡς ύπεσχόμεθα οι Κ. Υπουργοί. Αναγνωσθέν τό άρθρον 2 του Β'. Κεφαλαίου, έγινέτο δεκτόν χωρίς τινος ένστάσεως.

Μετά ταῦτα ή Γερουσία, έρωτήσαντος του Κ. Προέδρου, παρεδέχθη και τό ὅλον ποσόν του Β. Κεφαλαίου, ὡς εἰρηρίσθη ὑπό της Βουλῆς, αναδίδον εις δραχ. 86,040.

Αναγνωσθέν τό Κεφάλαιον Γ'. εἰδικῶς και ὑποθέσεις και τά καθ' έκαστα αὐτοῦ, και μηδεὶς ἀντιπρόσας, έγινέτο δεκτόν, ὡς εἰρηρίσθη ὑπό της Βουλῆς, συμποσούμενον εις δραχ. 8630.

Αναγνωσθέντος του Κεφαλαίου Δ'. α' έξοδα μεταδότης π' παρετήρησε τις των Κ.Κ. Γερουσιαστών, ότι τά έξοδα ταῦτα σημειωμένα ὑπό της τέλει· α' εἰρηρίσθη έξοδα, έτακτοι αἰρηστοίαι, Ταξοδρομίαι κτλ. α' δύναται νά διαπνηθώσι, και μὴ ὑπαρχόντων Προσέων εν Αγγλίᾳ, Γαλλίᾳ και Ρωσίᾳ.

Αντιτάχοντος δὲ του επί των Εξωτερικών Υπουργού, ότι μόνον τά έξοδα των έτακτων αἰρηστών και ταχυδρομίων δύναται νά εξοδωθῇ, τήρησε· έτάκτους τινος ανάγκης, οὐκ δὲ και τά των ταξιδίων, των μὴ διορισθέντων Προσέων, ή Γερουσία κατ' έρώτησιν του Κ. Προέδρου, παρεδέχθη και τό Κεφάλαιον ταῦτο, ὡς εἰρηρίσθη ὑπό της Βουλῆς, συμποσούμενον εις δραχμάς 31,000.

Αναγνωσθέν τό Κεφάλαιον Ε'. α' έξοδα κλεισμένων χρέσεων εν δραχ. 2924·25, και τό Κεφάλαιον Γ'. α' Πρωξενική ὑπηρεσία

ἐκ δραχ. 135,251, ἐγένοντο δεκτὰ, ὡς ἐψηφίσθησαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Λαβὼν ἐπομένως τὸν λόγον εἰς τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν, εἶπεν, ὅτι πρὸ ἐνὸς σχεδὸν μηνὸς πληροφοροῦμαι καὶ ἀπὸ ἰδιαιτέρως ἐκ Σμύρνης ἐπιστολάς, καὶ ἀπὸ τῆς ἐφημερίδας τῆς Προσταυμένης, καὶ ἀπὸ διαφόρων εἰς τὴν Βουλὴν ἀναφορᾶς τῶν ἐν Σμύρῃ ὑπῆκόων Ἑλλήνων, ὅτι ὁ ἐκεῖ Ἑλλήν. Πρόξενος Κ. Ξένος μισθὸς κατὰ τῶν εἰς Σμύρνην παρεπιδημούντων Ἑλλήνων πράττει κακώσεις καὶ δικαιοπραγίας, καταστὰς ἀνυπόφορος διὰ τὸ τραχὺ καὶ ἀπότομον τοῦ τρόπου τοῦ πρὸς τοὺς εἰς τὸ Προξενεῖον προσερχομένους δι' ὑποθέσεις των. Ὡς ἐκ τούτου καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Ἐθνικότης ἐν Σμύρῃ ἀπώλεσε πᾶσαν ἐκτίμησιν, καὶ οἱ ἐκεῖ ὑπῆκοι Ἕλληνες χλευάζονται καὶ καταφρονοῦνται διὰ τὴν διαγωγὴν τοῦ Ἑλλήνου Προξένου Κ. Ξένου, ἀπὸ τῆς ἐπιτοπίας Ὀθωμανικῆς ἀρχῆς. Ἐὰν ἀνγκνίστατε, Κύριοι, τὰς ἀναφορὰς τῶν ἀναξιοπαθούντων ὑπῆκόων Ἑλλήνων, δι' ὧν ἐκτίτουνται τὰς πράξεις τοῦ Κ. Προξένου, θέλετε φράξαι διὰ τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν τραχὺν χαρακτῆρα αὐτοῦ, καὶ διὰ τὰς μισθὰς καταπιέσεις, κατὰχρήσεις καὶ δικαιοπραγίας, τὰς ὁποίας καθ' ἑκάστην πράττει κατὰ τῶν παρεπιδημούντων Ἑλλήνων εἰς Σμύρνην. Ἐὰν λοιπὸν ταῦτα ἔχωσιν ἀληθείας, παρακαλεῖται ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργός νὰ ἐπιφέρει τὴν προσήκουσαν θεραπείαν, χάριν καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνικότητος, τὴν ὁποίαν ἐξαιτελεῖ καθ' ἑκάστην ὁ Κ. Πρόξενος, καὶ τῆς δικαιοσύνης, τὴν ὁποίαν αὐτὸς παραβιάζει τοσοῦτον ἀυστήτως.

Ἐπειδὴ αἱ εἰδήσεις, εἶπεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργός, τὰς ὁποίας ἔχω περὶ τῶν ἐν Σμύρῃ γινομένων ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ Ἑλλήνου Προξένου, δὲν εἶναι ἀκριβεῖς, θέλω σπεύσειν νὰ ἐξετάσω μετὰ μεγίστης ἀυστηρότητος τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. Ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ αποτελέσματος τῆς ἀνακρίσεως δεδαιωθῶ, ὅτι ὑπάρχουσιν ἀληθῆ τὰ ἀποδιδόμενα εἰς τὸν Πρόξενον, θέλω ἐπιφέρει, ὅσον οἷός τε τάχιιστα, τὴν προσήκουσαν θεραπείαν.

Μετὰ ταῦτα ἡ Γερουσία, κατ' ἐρώτησιν τοῦ Κ. Προέδρου, παρεδέρχεται καὶ τὸ ὅλον ποσὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, συμπασσόμενον εἰς δραχ. 318,545:25.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίασιν, ἀπαγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιμέλειας, τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ περὶ

τῶν ἐσόδων τῆς γαλιῆς 1849 νόμου, καὶ τὴν ἐξακολουθήσασιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῶν λοιπῶν Ὑπουργείων.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
Ν. Γ. ΜΕΛΗΣ
Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Χρυσόγελλος
Ἀθ. Γρηγοριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ.

Τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1849. Τετάρτη Δευτέρα.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 29 μέλων, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρκτὴν τῆς Συνεδριάσεως, προσελθὼν ὡς προσωρινὴν Γραμματεῖα τὸν Γερουσιαστὴν Κύριον Ἀθ. Γρηγοριάδην, ἀντὶ τοῦ ἀπόντος Κυρίου Σ. Καλογεροπούλου.

Τὰ Πρακτικά τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα, ἐγκρίνονται, μηδεμίαν γινομένην ἐστάσεις.

Ἀπαγγέλλαντος ἐπομένως τοῦ Κ. Προέδρου τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, προτίθεται εἰς συζήτησιν τὸ Νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ 2. ἄρθρου τοῦ περὶ ἐσόδων Νόμου, καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῶν λοιπῶν Ὑπουργείων, διὰ τὴν γαλιῆν τοῦ ἐνεστώτος ἔτους.

Ἀναγνώσθη τὸ εἰρηκένον Νομοσχέδιον καὶ ἡ ἐπὶ τούτου αἰτιολογικὴ ἐκθεσίς, καὶ ἐγένετο ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ παραδεκτῆ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 1. καὶ μοναδικοῦ ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου, παρετήρησέ τις τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν, ὅτι τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον δὲν προέρχεται ἀπὸ ἄλλαν τινὰ αἰτίαν, οὔτε ἄλλον ἔχει σκοπὸν, παρὰ μόνον τὴν ἰσορροπίαν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων διὰ τὴν γενικὴν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους· τὰ ἐσοδα φαίνονται ὀλιγώτερα τῶν ἐξόδων. Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι οἱ δημοτικαὶ καὶ κληρικαὶ ἡξίσαν κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος, ἀλλ' οὗτε εἰς τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, οὔτε εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους κατανοεῖται ἡ αἰτία τῆς αὐξήσεως, εἰμὴ μόνον εἰς τὴν αἰτιολογικὴν τοῦ εἰρηκένου Νομοσχεδίου ἐκθεσιν. Ἐπειδὴ δὲ τούτο οὐδεμίαν ἔχει ἐπίφραγξιν ἐπὶ τῆς παρα-

δοχῆς, εἴτε τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, εἴτε τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς ἐκ τούτου πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν τὸ προκείμενον Νομοσχεδίον, ὡς ἐληφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Μὴ γενομένης ἄλλης παρατηρήσεως, ἐγένετο δεκτὸν τὸ 1. καὶ μοναδικὸν ἄρθρον. Υποροισθὲν δὲ καὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 32 κατὰ 5, ἔχον ὡς ὑπεβλήθη εἰς τὴν Συνεδρίαν τῆς 7. τοῦ ἐνεστώτος μηνός.

Ἀναγνωσθεὶς μετὰ τοῦτο ἀναγνώστῃ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Γ. Κωνσταντινίδου, ἐξακουμένου δι' ἑκτὴν παράτασιν ἀδείας, ἡ Γερουσία ἀπεφασίσα νὰ χορηγηθῇ εἰς αὐτὴν παράτασις ἀπουσίας ἀδείας, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 17ῆς τῆς πρώτης αὐτῆς δευτείας μέχρι τέλους τῆς ἐνεστώσης Συνόδου.

Παρατηρήσαντος ἑπειτα τοῦ κ. Προέδρου, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς παρακατέθηκε τὰ ζητηθέντα Διατάγματα περὶ τῆς εἰς Μόναχον Πρεσβείας, ἀνέγνω τις τῶν κ.κ. Γραμματέων κατὰ χρονολογικὴν τάξιν τὰ εἰρημένα Ἡ. Διατάγματα, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 14/26 Δεκεμβρίου 1838, καὶ 18/30 Μαΐου 1839, ἔχοντα, ὡς ἑπείτα.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ενδύσαντες ἔδη εἰς τὴν παρὰ τοῦ ἡμετέρου εἰς ἑκτακτὸν ὑπηρεσίαν Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας Κυρίου Μιχαὴλ Σούτσου ἐφορασθεὶσαν ἡμεῖς ἐπιθυμῶν, τοῦ νὰ πύσῃ τῶν ὁποίων ἐξεπλήρει εἰς Λονδὶνον χρεὼν ἡμετέρου ἑκτακτοῦ Ἀποσταλμένου καὶ Πληρεξουσίου Ὑπουργοῦ, εὐχαριστοῦμεθα νὰ διορίσωμεν, ἀντ' αὐτοῦ, μετὰ τὸν αὐτὸν χαρακτῆρα, παρὰ τῇ Μεγαλειότητι Βασιλίσσης τοῦ ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, τὸν ἡμετέρον εἰς ἑκτακτὸν ὑπηρεσίαν Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας μέχρι τοῦδε ἡμετέρον ἑκτακτοῦ Ἀποσταλμένου καὶ Πληρεξουσίου Ὑπουργοῦ παρὰ ταῖς Αὐλὰς τοῦ Μονάρχου καὶ Βερολίνου Κύριον Ἀλέξανδρον Μαυροκορδάτον.

Ἡ παρὰ τῇ Αὐλῇ τοῦ Βερολίνου ἡμετέρα Πρεσβεία μένει δι' οἰκονομικὰς λόγους, ἐπὶ τοῦ παρόντος, κενή· τὰ δὲ Ἀρχεῖα τῆς παρὰ τε τῇ Αὐλῇ ταύτῃ καὶ τῇ τοῦ Μονάρχου ἡμετέρας Πρεσβείας θέλει ἐμπιστευθῇ ὁ Κύριος Μαυροκορδάτος εἰς τὸν ἐκπληροῦντα ἔργα Γραμματείας αὐτῆς Κύριον Ἀλέξανδρον Ἀργυρόπουλον, εἰς τὸν ὅποιον χορηγοῦμεν ἑκτακτὸν μηχανικὸν ἐπιμίσθιον ἐκ δραχμῶν τριακοσίων, λογιζόμενον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς

διὰ Λονδίνον ἀναχωρήσεως τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου μέχρι τῆς ἀφίξεως εἰς Μόναχον τοῦ διαδεχθισομένου αὐτὸν, παρὰ τῇ Βασιρικῇ Αὐλῇ, ἡμετέρου Πρέσβως.

Ὁ ἡμετέρος παρὰ τῇ Αὐλῇ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας ἑκτακτος Ἀποσταλμένος καὶ Πληρεξουσίου Ὑπουργός Κύριος Μαυροκορδάτος θέλει ἀπολυθῆναι ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς εἰς Λονδὶνον ἀφίξεως του, ἐφ' ὅσον ἐκπληροῦ τὰ νῦν ταῦτα χρεὼν τοῦ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἐτίθει μισθὸν πενήκοντα τεσσαρὶν χιλιάδων δραχμῶν, ἑκτακτον ἐπιμίσθιον ἐκ δραχμῶν εἰς χιλιάδων, πλέον ποσότητα τριῶν χιλιάδων κατ' ἔτος διὰ γραμμὰ ἐξόδα.

Χορηγοῦμεν αὐτῷ δι' ἐξόδα πρώτης διακομῆς ποσότητα δραχμῶν δώδεκα χιλιάδων, καὶ ἑτέραν δι' ἐξόδα ταξιδίου δύο χιλιάδων. Ὅσαι δὲ αἱ ἀνωτέρω σημασθεῖσαι ποσότητες θέλουσι λαμβῇ ἐκ τῶν ἀνικόντων ἄρθρων καὶ κεφαλαίων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Γραμματείας ταύτης.

Ὁ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης.

Ἐν Αθήναις, τὴν 14/26 Δεκεμβρίου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

(Τ. Σ.)

Ὁ Ὑπουργὸς Κ. Ζογράφος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες τὰς φιλικὰς σχέσεις, τὰς εὐτυχῶς ὑπαρχούσας μετὰ τῆς Βασιρικῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὅτι αὐταὶ δὲν ἀπαιτοῦν τὴν μεταικίαν Πρεσβείαν τινος, θεωροῦντες περιπλέον, ὅτι ὁ ἡμετέρων Πατὴρ ἡμῶν, ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Βασιρικῆς, κινούμενος ἀπὸ τὴν φροντίδα διὰ τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα, ἐξέφρασεν ἤδη πρὸς ἡμᾶς, ὅτι ἡ πρόταξις κατάρχεσθαι τῆς παρὰ τῇ Αὐλῇ τοῦ ἡμετέρας Πρεσβείας δὲν θέλει τὸν δυσχερεστῆσαι.

Πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ὅσον τὸ δυνατόν ἐνδεχομένης ἐλαττώσεως τῶν δημοσίων ἐξόδων, ἀπεφασίσαμεν ν' ἀφίσωμεν κενὴν πρὸς τὸ παρὸν τὴν θέσιν τοῦ ἐν Μονάχῳ Πρεσβείως Μας, καὶ νὰ μετακαλέσωμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν μετὰ τα χρεὼν τοῦ Πρεσβείως προσωρινῶς ἐπιφορτισθέντα Κ. Ἀργυρόπουλον, εἰς

τὸν ὅποιον θέλει ἐπικραθῇ ἡ ἡμετέρα σύγκρισις καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν του.

Ἡ Γραμματεία παρηγγέλλεται διὰ τοῦτο νὰ ἐνεργήσῃ πρὸς περαιτέρω.

Ἐν Βονίτζῃ, τὴν 18/30 Μαΐου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

(Τ. Σ.)

Ὁ Ὑπουργὸς Κ. Ζαγράφος.

Τοιαύτην καὶ ἐγὼ, εἶπον εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, εἶχον ὡς ἐγγιστα γινώσκιν περὶ τοῦ παρεχόμενου τῶν ἀναγνωσθέντων Διατάγματων, ὅτι ὁλοσχερῶς ἐξεδόθη μὲν κατὰ τὸ ἔτος 1838 Διάταγμα, διορίζον Πρόεδρον εἰς Μόναχον, ἀλλὰ δι' ἄλλου Διατάγματος τοῦ ἔτους 1839, ἐθεωρήθη καταργημένη ἡ θέσις αὕτη δι' οἰκονομικὰς λόγους, καὶ ὡς περὶ τὸ τοιαύτου, διὰ τὸν ὑπάρχοντα συγγενικὸν δεσμὸν μεταξὺ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν καὶ τοῦ τῆς Βαυαρίας, ἐνεκα τοῦ ὁποίου δὲν ἀπαιτεῖται ἡ μεσιτεία Προέδρου τινος· καὶ τοῦτο κατακρίνεται ἀπὸ τὸ ἀναγνωσθέν Διάταγμα τῆς 18/30 Μαΐου 1839, καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας, κινούμενος ἀπὸ τὴν ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων φροντίδα, ἐξέφραξεν, ὅτι δὲν θέλει τὸν δυσσεβαστέον ποσὶς ἡ καταργησις τῆς παρὰ τῇ Αὐλῇ τοῦ Μονάχου Ἑλληνικῆς Προεδρίας, εἰς λοιπὸν καὶ εἰς τὴν κατὰ τὴν προλαβούσαν Συνεδρίασιν ἀφ' ὧν ἐστὶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζήτηματος εἶπον, οὕτω καὶ ἔδη ἐπαναλαμβάνω λέγων, ὅτι ὁ παρὰ τῇ Αὐλῇ τοῦ Βασιλέως τῆς Βαυαρίας διοριστὴς τοῦ Ἑλληνος Προέδρου, οὐ μόνον δὲν εἶναι νόμιμος καὶ τακτικὸς, ἀλλ' αὐτὸ καὶ καθόλου ἀναγκαῖος· διότι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Διάταγμα τότε μόνον ἔδυνάτο νὰ θεωρηθῇ ὡς Νόμος, ἐὰν διατηρεῖτο μέχρι τοῦδε ἡ ἐν Μονάχῳ Προεδρία· ἀλλ' ἀφοῦ ἡ θέσις αὕτη καταργήθη δι' ἑτέρου Β. Διατάγματος, δὲν ἔπρεπε πλέον, αὐτὸ ἦτον νόμιμον ν' ἀνανεωθῇ πάλιν διὰ Β. Διατάγματος, ἀλλὰ διὰ Νόμου, ἐλπιζομένου ὑπὸ τῶν Βουλῶν, ὡς ὑπάρχοντος ἔδη τοῦ Συνταγματικοῦ Πολιτεύματος, ὡς δὲ καὶ εἰς ἄλλα πρὸ τῆς Συνταγματικῆς μεταπολιτεύσεως ἐκδοθέντα Διατάγματα, διὰ νὰ λάβωμεν ἴσχνον Νόμου, ἀπεφασίσθη νὰ ἐκδοθῇ Νόμος ὑπὸ τῶν Βουλῶν, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔδυνάτο νὰ ἐπισηρευθῇ ὑπὸ τῶν Βουλευτικῶν Σωματείων Νόμος περὶ τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ τῆς ἐν Μονάχῳ Προεδρίας ἐκδοθέντος Διατάγματος. Τὴν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πεποιθήσιν μου περὶ τοῦ παρὰ

νόμου καὶ μὴ ἀναγκάσιον διορισμοῦ τοῦ ἐν Μονάχῳ Προέδρου ἐκφράσας καὶ κατὰ τὴν προλαβούσαν Συνεδρίασιν, θεωρῶ ἔδη περιττὸν νὰ ἐπαναλάβω καὶ σήμερον. Ἀπαντῶν δὲ μόνον εἰς τὸν Ὑπουργὸν ἐκείνον, ὅτις κατὰ τὴν προλαβούσαν Συνεδρίασιν εἶπεν ὅτι « ἀλλοίωσιν εἰς τὸν λαόν, ἂν ἡ Κυβέρνησις ἐξηγῇ « τὸ πνεῦμα καὶ ἔχῃ τὸ γράμμα τοῦ Νόμου » παρατηρῶ, ὅτι, ἐπειδὴ ἐνόμιζον, ὅτι ἔχουμεν Κυβέρνησιν Συνταγματικὴν, ἐρηπνεύουσαν τοὺς Νόμους ἐπὶ τὸ συνταγματικώτερον καὶ ἐπὶ τὸ δημοτικώτερον, καὶ ὅχι κατὰ τὸ θέλον, ὡς ἐκ τούτου ἀπέκτοσα ὥστε καὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐμμένῃ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Νόμου. Τὸ ἔργον ἐκφράζω, αὐτὸ τὸ οὐράνιον δῶρον, δὲν ἐξαρτεῖται πάντοτε κατὰ γράμμα, σὺδ' ἦτον δυνατόν νὰ συμπαραλάβῃ ὅλας τὰς λεπτομερίας τοῦ ἀνθρωπίνου ὅτιν, ὅτι δὲ τοῦτο ἀρκεῖ κενόν, οἱ πατέρες τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας ἀπὸ τοῦ ἀλθινοῦς, ἀναπληροῦσιν αὐτό. Ὅταν ὁ Νόμος εἰς τινα περιπτώσειν δὲν ἀναρῶν τι, τότε δὲν πρέπει νὰ καταφεύγωμεν εἰς τὸ πνεῦμα αὐτοῦ; Ὅταν ὁ Νόμος εἰς τινα ὑπόθεσιν δὲν διαγράφει τι ρητῶς, ἀλλ' ἀνυπόκειν, τότε δὲν πρέπει ν' ἀπαιτῶμεν ἀπὸ τῶν Ὑπουργῶν νὰ ἐκδέχων αὐτοὶ τὴν ὀφθαλμικὴν καὶ ἀπρόσχετον ὁδόν; Ἐὰν οἱ Ὑπουργοὶ κατενόησαν, ὡς εἶπον, τὴν ἐπικρατοῦσαν ἀνάγκην τῆς εἰς Μόναχον ἀποστολῆς τοῦ Προέδρου, ἔδυνάτο νὰ προκαλέσουν Νόμον ρητὸν περὶ τούτου ἀπὸ τὰ Βουλευτικὰ Σώματα, μολοντί θάτερον τούτων δυστυχῶς δὲν συνεδρίαζεν πρὸ οὐκ ὅσον ἔδη ἡμερῶν, καὶ τοι ὑπάρχοντος δὲν συνεδρίαζεν πρὸ οὐκ ὅσον ἔδη ἡμερῶν, καὶ τοι ὑπάρχοντος πλήρους τοῦ ἀπαιτούμενου αἵθετος. Επειδὴ δὲ οἱ Ὑπουργοὶ δὲν ἐπρόσχετον τοιοῦτον Νόμον, ἀλλὰ κυρίως καὶ ἐν σιγῇ, οὕτως εἶπεν, διὰ Β. Διατάγματος μόνον διορίσαν τὸν εἰς Μόναχον Πρόεδρον, ὥς ὑπερασπιζόμενοι ἑαυτοὺς, εἶπον τότε, ὅτι διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Προέδρου τούτου δὲν ἐπεβάρυναν τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους παντελῶς, ἀλλ' ἀντιθέτως καὶ χωρὶς τινος ἀντιμεσσίας ἢ ἀμοιβῆς εὗρον πρόσωπον, ἀναδεχόμενον τὴν ἀποστολὴν του εἰς Μόναχον. Τὸ αἰσθῆν ὅμως τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, ὡς καὶ πάσης ἐν γένει ὑπηρεσίας, εἶναι ὀφείον εἰς Κράτος ἀνεξάρτητον, καὶ κυβερνητικὸν συνταγματικῶς, ὡς ἐν ἐκείνῃ ἐν τῇ προλαβούσῃ συνεδρίᾳ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ ἐγὼ καὶ πολλοὶ τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ὡμίλησαν ἀλλὰ τί θέλετε εἶπει, Κύριοι, ὅταν μάθωτε, ὅτι ὁ εἰς Μόναχον διορισθεὶς Πρόεδρος Κ. Κ. Σχινᾶς, ἐκφράζωντος ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα πρωτοδικῶν περὶ ἀποτίσεως χρεῶν τινος, ἐμολογήσεν ἐπίσημως, ὅτι εἶναι κάτοικος τοῦ Ἰαίου; (ἀνέγνω τὴν ἐνώπιον

τοῦ Πρωτοδικείου ἀνακοπὴν τοῦ ἀντικλήτου δικηγόρου τοῦ Κ. Σχινᾶ, χρονολογημένην μετὰ τὸν διορισμὸν αὐτοῦ ὡς Πρέσβειος) δὲν πείσθη, Κύριοι, ὅτι αὐτὸς ἠπάτησε τὴν Κυβέρνησιν, ἀξίων ὅτι εἶναι κάτοικος Ἀθηνῶν, ἐν ᾧ, ὡς ὠμολόγησεν ὁ ἴδιος, διὰ τοῦ ἰδίου τοῦ δικηγόρου, εἶναι κάτοικος Ἰατίου, καὶ Μολδαυίας. Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν οὐδεμία ἀμφιβολία, καὶ ἐξ ὧν σήμερον εἶπον, καὶ ἐξ ὧν εἰς τὴν προλαβοῦσαν Συνεδρίασιν καὶ ἀπὸ ἐμὲ καὶ ἀπὸ ἄλλων ἐρέθησαν, ὅτι οὐ μόνον δὲν εἶναι νόμιμος καὶ τακτικὸς, ἀλλ' αὐτὸς καὶ ἀνγκαῖος ὁ διορισμὸς τοῦ ἐν Μονάχῳ Πρέσβειος.

Ὡς καὶ εἰς τὴν προλαβοῦσαν εἶπον Συνεδρίασιν, ἀντέταξεν ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργός, αὐτῷ καὶ σήμερον ἐπαναλαμβάνω, ὅτι οὐδέποτε πρέπει νὰ ἔχη τὸ δικαίωμα ἐν Ὑπουργείῳ νὰ ἐξηγῇ τὸ πνεῦμα τοῦ Νόμου καὶ τοῦ Συντάγματος, διότι τότε τὸ καταστρέφει, ἐκ γὰρ ἔναι ἀσυνείδητον. Τὸ ἐπ' ἐμοί, εἴτε ὡς πολίτης εἴτε ὡς Βουλευτὴς ἢ Γερουσιαστὴς, δὲν θέλω θῶσαι πώποτε τὸ δικαίωμα εἰς τι Ὑπουργεῖον νὰ ἐξηγῇ τὸ πνεῦμα τοῦ Συντάγματος, ἀλλὰ μόνον τὸ γράμμα αὐτοῦ· ἐπειδὴ δὲ καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ Πατέρες ἐδίδασκον ἀπὸ τοῦ ἀλφειῶνος τὸ πνεῦμα τοῦ ἱεροῦ Βιβλίου, διαφόρως ἕκαστος κατὰ τὸ δοκοῦν, καὶ δὲν περιορίζοντο εἰς τὸ γράμμα μόνον αὐτοῦ, διὰ τοῦτο καὶ πολλὰ μέχρι τοῦδε ἀνεράνησαν θρησκευτικαὶ αἵρέσεις, διακρούσαι εἰς πολλὰς θρησκείας τὸν Χριστοπῶνμον Λόγον. Πᾶσα Κυβέρνησις, ἐξηγοῦσα κατὰ γράμμα τὸ Σύνταγμα, βλαδίζει τὴν ἀπρόσκοπτον καὶ ὁμαλὴν ὁδὸν ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ λαοῦ· τοιαύτην ὁμαλὴν ἐπίσης ὁδὸν βλαδίζει καὶ ἡ παρούσα Κυβέρνησις, ὡς ἀρσιωμένη μόνον εἰς τὴν ἐπαρρογὴν τοῦ γράμματος τοῦ Συντάγματος· ἀλλὰ δι' ἓνα διορισμὸν, οἷός ἐστι προκείμενος τοῦ εἰς Μονάχον Πρέσβειος, τοῦ ὁποίου τὰ ἀποτελέσματα δὲν εἶναι γνωστὰ ἀπὸ τοῦδε, καὶ διὰ τὸν ὅποιον ἴσως τυχὸν ἠπατήθη ὁ διοριστὴς αὐτὸν Ὑπουργός, μολινόντι δὲν εἶναι δικαίον νὰ προδικάζωμεν περὶ τούτου, δὲν πρέπει ν' ἀποφαινῇτε, Κύριοι, ὅτι ὅλον τὸ Ὑπουργεῖον βλαδίζει κακῶς.

Εἴθε, Κύριοι, καὶ εἰς τὰς λοιπὰς θέσεις τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Πρεσβειῶν νὰ διορίζοντο ἀμισθοὶ ἀντιπρόσωποι, ἱκανοὶ νὰ ἐλκύωσι τὰς συμπάθειάς τῶν Βασιλέων ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, καθὼς διορίσθη καὶ ὁ Κ. Σχινᾶς εἰς τὴν Πρεσβείαν τοῦ Μονάχου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου δὲν θέλω σήμερον νὰ εἰπῶ τι, οὐτὲ ν' ἀναφέρω, ὅσα λέγουν κατ' αὐτοῦ. Ἐάν δὲ αὐτὸς ὡς Ὑπουργός ἄλλοτε παρηνόμῃται, ἴσως τῶρα φιλοτιμηθῇ ἐπὶ πλέον, ὑπηρετῶν ὑπὲρ τῶν

συμφερόντων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν· ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐν Ἰατίῳ κατοικίαν αὐτοῦ, παρατηρῶ, ὅτι ἐσφαλμένως αὕτη ἐσημειώθη ἐν Ἰατίῳ ὑπὸ τοῦ δικηγόρου, διότι ὁ Κ. Σχινᾶς εἶναι κάτοικος Ἀθηνῶν πρὸ ἐτῶν πολλῶν· ἔχει ἐπαθεῖ ἀκίνητα κτήματα, καὶ προσέτι εἶναι Καθηγητὴς καὶ Βουλευτὴς τοῦ Πανεπιστημίου.

Δὲν ἔρχομαι εἰς τὸ θέμα τοῦτο, παρατήρησεν ἄλλος, διὰ ν' ἀπαντήσω εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν περὶ τῆς Κυβερνητικῆς πορείας τοῦ παρόντος Ὑπουργείου, διότι αὕτη καταρτίζεται ἀριθμητικῶς ἀπὸ τῆς ἐξελέξεως τῶν πράξεων αὐτοῦ. Οὐδεὶς ποτε ἐραντάσθη νὰ ἐξηγῇ συμπέρασμα περὶ τῆς Κυβερνητικῆς πορείας τοῦ Ὑπουργείου ἀπὸ ἓνα μόνον διορισμὸν, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἀλληλοσυγκρίσιν τῶν πράξεων αὐτῆς. Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος ὡς πρὸς δὲ τὸ προκείμενον ζήτημα, ἐπειδὴ εἶχον ἀμφιβολίας περὶ τῆς νομιμότητος τοῦ προκείμενου διορισμοῦ, ἐζήτησα κατὰ τὴν προλαβοῦσαν Συνεδρίασιν, καὶ ἡ Γερουσία ἀπεφασίσα νὰ παρρησιασθῇ τὰ περὶ τῆς Πρεσβείας ταύτης ἐκδοθέντα Β. Διατάγματα, καὶ ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν, ἐπίστην, ὅτι ἡ θέσις αὕτη, ὡς περιττὴ θεωρηθείσα, καταργήθη, καὶ ἔπειτα διὰ Νόμου ν' ἀνακαταστήθῃ. Πρὸ τῆς μεταπολιτευσεως διὰ Β. Διατάγματος διορίζοντο εἰς διάφορα τῆς Ἑuropῆς μέρη Πρέσβεις τῆς Ἑλλάδος, διότι τοιοῦτον τότε ἦτο ἐν Ἑλλάδι τὸ πολιτικόν· ἀλλ' ἤδη, ἰσχύοντος τοῦ Συντάγματος, ἀπαιτεῖται διὰ τὰς θέσεις ταύτας νὰ ὑπάρχῃ ἐφημερίσμενος ὑπὸ τῶν Βουλῶν Νόμος. Ἄν ἀναγνώσαστε τὸ Διατάγμα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς διέβουεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν ἐπὶ τῆς συζητήσεως τοῦ 27 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, θέλατε ἰδεῖ, ὅτι, καλῶς ποίων, ἐζήτησε τότε ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν νὰ μὴν ὑπάρχωσι νονομαθετημέναι αἱ Πρεσβείαι, διότι πολλάκις ἐκτακτοὶ καὶ καταπειγούσαι περιστάσεις καὶ ἀνάγκαι ἀπαιτοῦσιν, ὅσον τάχιστα, τὴν ἀποστολὴν Πρέσβειος τινος χάριν τῶν συμφερόντων τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Συνέλευσις ὅμως τότε, διασκεψαμένη ἐπὶ τοῦ σημείου Β. Διατάγματος δὲν παρεδέρθη αὐτὸ, ἀλλ' ἀπεφασίσα, ὅτι καὶ διὰ τὰς Πρεσβείας ἀπαιτεῖται νὰ ὑπάρχῃ νονομαθετημένη θέσις. Ἐκ τούτων Κύριοι εἰμὶ βέβαιος, ὅτι καὶ οἱ Ὑπουργοὶ ἐπείσθησαν, ὅτι ὁ διορισμὸς τοῦ εἰς Μονάχον Πρέσβειος ἐγένετο παρανόμως καὶ παρὰ τὴν θέλησιν τῆς Συνελεύσεως, ὡς μὴν ὑπαρχούσης νονομαθετημένης τῆς θέσεως τῆς ἐν Μονάχῳ Πρεσβείας. Ἐκτὸς τούτου, ὁ διορισμὸς τοῦ Κ. Σχινᾶ, ὡς Πρέσβειος εἰς Μονάχον, θεωρεῖται ὡς προσβολὴ αὐτοῦ μόνον κατὰ τὸ ἔθνος, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν αὐτῶν· διότι, ἀφοῦ ἀπᾶντες

καταναλώσαμεν εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνέξκατσης ἀγῶνα τὴν περιουσίαν μας, ἐκινδυνεύσαμεν πολλάκις, μὲν ὑπέστημεν θάνατον, καὶ ἐπὶ τέλους κατέστημεν ἀπὸ πλουσίων πένετες ὑπὲρ τῆς Πατρίδος, εἶναι ἀδικον, ἄλλοι μακρὰν τῆς Πατρίδος ἱστάμενοι κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, καὶ πλουτούντες ἴσως ἀπὸ τὰ κανάρια τῆς Πατρίδος, νὰ κατακλυθῶμεν τοιαῦτα; Ὑψηλὰ θέσεις δὲν μετανοῶ, οὐτε τίησται ἡ καρδία μου, διότι ἀπὸ πλουσίων κατέστην ἔδη πτωχὸς ὑπὲρ τῆς Πατρίδος, ἀλλὰ λυποῦμαι διὰ τὴν προτίμησιν τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες οὐδαμῶς συνεπίσπερον ὑπὲρ τῆς ἑλλάδος, προτίμησιν, προσβάλλουσιν αὐτὸ τὸ ἔθνος.

Κατὰ τὸ ἀρθρον 3 τοῦ Συντάγματος, ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ Νόμου. Ἐὰν δὲ παραβῇ τὴν ἐναντίαν ἀρχήν, τότε οἱ μὲν πλούσιοι θὰ κατεργασθῶσι τὰς θέσεις, οἱ δὲ πτωχοὶ καὶ τίμιοι καὶ ἱκανοὶ θὰ περιφρονῶνται. Εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι μεταξὺ τῶν πλουσίων ὑπάρχουσι καὶ τινες ἱκανοὶ καὶ τίμιοι, ἀλλ' ὅχι κατὰ γενικὸν κανόνα· διότι ὁ πλούσιος δὲν εἶναι τὸ διακριτικὸν τῆς ἱκανότητος· μόνον τὰ εὐγενῆ καὶ ἀρετῶν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος αἰσθήματα, ἐντετυπωμένα διὰ τῆς ἀνατροφῆς, ἡ ἱκανότης καὶ ἡ τιμιότης πρέπει νὰ ᾔναι τὰ προσόντα πάντος ὑπαλλήλου. Ἐὰν δὲ καὶ ὁ πλούσιος συναπάγχῃ μὲ τὰς ἰδιότητας ταύτας, τότε εἶναι καλὸς καὶ ωφέλιμος. Οὐδεὶς διακρίνειται, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίξῃ ὑπὸ τὴν εὐθύναν τῶν Ὑπουργῶν εἰς ἐκτάκτους ἀνάγκας Πρέσβεις, ἀλλὰ περὶ τοῦ διορισμοῦ τούτου ἀπαιτεῖται νὰ γίνῃ δηλωσις εἰς τὰς Βουλὰς, καὶ νὰ αἰτιολογητῇ καὶ ἡ ἀνάγκη τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ, διὰ νὰ νομιμοποιηθῇ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, πέποιθα, ὅτι καὶ οἱ Ὑπουργοὶ καὶ ἡ Γερουσία θέλουσιν συνομολογήσει, ὅτι εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ ψηφίζεταί Νόμος καὶ διὰ τὰς ἐξωτερικὰς ταύτας θέσεις, διότι ἄλλως πᾶς διορισμὸς Πρεσβείας εἰς μὴ νομιμοποιημένην θέσιν, οἷος θεωρεῖται καὶ ὁ εἰς Μονάχον, εἶναι προσβολὴ κατὰ τὸ Συντάγμα, καὶ ὕβρις τοῦ ἔθνους. Λέγοντες ταῦτα, δὲν προτιθέμεθα νὰ παρεμβάλλωμεν προσκόμματα εἰς τὴν Κυβερνητικὴν πορείαν τῶν Ὑπουργῶν, ἀλλὰ νὰ φωτίσωμεν αὐτοὺς ὡς πρὸς τὴν ἀληθῆ ὁδόν, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ βαδίζωσι.

Καθ' ἡμᾶς ἐπὶ τῶν Ἑλληνοκρατικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργός, δὲν ὑπάρχει οὐδεμίαν ἀνάγκη συζητήσεως ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἐνεκα τῆς ἐν ἐκτάσει γενομένης ἀναπτύξεως περὶ αὐτῆς κατὰ τὴν προλαβούσαν Συνεδρίαν. Ἐκτός δὲ τούτου οὔτε ἀμφιβολία

τις ὑπολείπεται περὶ τοῦ ἐντός τοῦ Νόμου καὶ τοῦ δικαίου διορισμοῦ τοῦ εἰς Μονάχον Πρεσβείας, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν δύο Β. Διατάγμάτων. Ὑπάρχει μὲν εἰς τινὰ ἀμφιβολία καὶ ὑπόνοια, μήπως καταργηθῇ ἡ ἐν Μονάχῳ Πρεσβεία, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν Β. Διατάγμάτων, ἐπιστῆναι εἰς τοιαύτην ἰδέαν καταργήσεως τῆς θέσεως ταύτης οὐδαμῶς ἀναφέρεται, εἰμὴ μόνον, ὅτι ἡ θέσις αὕτη εἰμὴν πρὸς καιρὸν κενή, διὰ λόγον οικονομίας ἐξόδων. Ἐὰν δὲ σκεθῶμεν καλῶς, ἐξαισιμαίως πληρέστατα, ὅτι ἡ θέσις τῆς ἐν Μονάχῳ Πρεσβείας προσήκει, διότι ἡ ἰδίᾳ λέξις « κενή » μαρτυρεῖ τὴν ὑπαρξίν αὐτῆς. Εἰς ἐκ τούτου λοιπὸν, μὴ ὑπαρχούσης οὐδεμιᾶς ἀμφιβολίας περὶ τῆς νομιμότητος ταύτης τῆς θέσεως, δὲν ὑπάρχει ἀπορριμὴ συζητήσεως, οὐδὲ δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν γινώσκον ἀπέναντι ῥητοῦ πράγματος διὰ Νόμου ἀρξομένον.

Εἰς δὲ πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ ἀμισθοῦ ἢ ἐμισθοῦ, μολοντί ταῦτα εἶναι ἄλλης θεωρίας, δὲν ἀτιθένται καὶ εἰς Νόμον τινά, διότι ἐκαστὴ θέσις πληροῦται καὶ διὰ μισθοῦ καὶ χωρὶς μισθοῦ ὡς πρὸς τὰς ἐξωτερικὰς καὶ εἰς ὑπηρεσίας, οἱ πλείστοι τῶν ὑπαλλήλων ἐκτοτε μᾶλλον τοῦδε ὑπηρετοῦν ἀμισθί. Ἐὰν δὲ ἡ εἰς Μονάχον Πρεσβεία δὲν ἦτο νομιμοποιημένη, τότε ἡδύνατο ἕκαστος νὰ ἐπιβρῇ τὴν κρίσιν τοῦ κατὰ τῆς π. ἀξίως ταύτης τοῦ Ὑπουργείου· ἀλλ' ὑπάρχοντος τοῦ ἐναντίου, περιττὴ πλέον εἶναι πᾶσα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζήτησις καὶ παρατήρησις. Ὅς πρὸς τὸν λόγον ὅμως καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀνάγκης τοῦ διορισμοῦ τούτου, μόνον ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ γνωρίξῃ τὴν πολιτικὴν ταύτην ἀνάγκην· τότε δὲ ἡδύνατο νὰ παραπονεθῇ καὶ ὁ προαγορεύσας, ὡς καὶ πᾶς ἄλλος, ἐὰν εἰδίδετο μισθὸς εἰς τὸν διορισθέντα Πρέσβυν· ἀλλ' οὗτος, ὡς ἑρρήθη, δὲν λαμβάνει οὐδεμίαν ἀντιμισθίαν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου.

Ἐπειδὴ οἱ μέχρι τούδε ἀγορεύσαντες, παρετήρησαν ἄλλος, ἐλάλησαν ἐν ἐκτάσει περὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος, τὸ κατ' ἐμὲ θέλω ἐνδιατερεῖσθαι μόνον περὶ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, χωρὶς ποσὸς ν' ἀναφέρω περὶ προσώπου. Ἐὰν, Κύριοι, διὰ τὸν διορισμὸν Πρεσβείας τινός, δὲν ὑπάρχῃ καταστατικὸς Νόμος, ἡ ὁργανικὴν τι διάταγμα, ἔχει ὅμως ἡ Κυβέρνησις τὸ δικαίωμα νὰ διορίξῃ Πρέσβεις εἰς τὰ Κράτη ἐκεῖνα, μετὰ τῶν ὁποίων ἔχει ἀμοιβαίους φιλικὰς σχέσεις· ἀλλὰ καὶ τὸ πᾶσιν τῶν ἐξόδων τούτων τῶν Πρεσβείων, καὶ αἱ θέσεις αὐτῶν πρέπει νὰ ᾔναι σημειωμέναι εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους· ὅστις ἀναγνώσει τὸν προϋπολογισμὸν εἰς τὸ περὶ Πρεσβείων Κεφάλαιον αὐτοῦ, θέλει παρα-

τηρήσει, ὅτι μόνος τῆς ἐν Τουρκίᾳ Πρεσβείας εἶναι σημειωμένον τὸ ἐξόδον καὶ ἡ θέσις, καὶ μίος ἄλλης εἴτε ἐν Γαλλίᾳ εἴτε ἐν Ρωσσίᾳ εἴτε ἐν Ἀγγλίᾳ· οὐδαμῶς δὲ καὶ τῆς ἐν Μονάχῳ. Ἐάν δὲ, Κύριοι, προτεθῇ τὸ ζήτημα, ὅτι δύναται ἡ Κυβέρνησις εἰς ὅποιανδήποτε θέσιν νὰ διορίσῃ ἀμισθον ὑπάλληλον, μὴ ὑπάρχοντος σημειωμένου εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ἀναγκαίου ἐξόδου, καὶ τοῦ ὀνόματος τῆς θέσεως, τότε, τὸ κατ' ἐμὲ, ὡς ἐκλείψῃ τοιοῦτον Κράτος, ἔχον ἀνάγκην τῆς ἐκ τοῦ μισθοῦ ὠφελείας ἐνὸς ὑπαλλήλου. Μὴ ὑπάρχοντος λοιπὸν σημειωμένου εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ απαιτούμενου ποσοῦ τῶν ἐξόδων διὰ τὴν ἐν Μονάχῳ Πρεσβείαν, ἐπιταί, ὅτι ἡ θέσις αὕτη δὲν εἶναι νενομοθετημένη, καὶ κακῶς διορίσθη Πρέσβυς εἰς αὐτήν.

Ἐπειδὴ ἡ προκειμένη ὑπόθεσις ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργῶς, δὲν εἶναι ἐπιδεκτικὴ ἀποφάσεως, θέλει μὰς φέρει ἐπὶ τέλους εἰς ἀνγκυράν· διὰ ταῦτα πρέπει νὰ περιστραφῶμεν σήμερον εἰς θετικὰ πράγματα, ἀποφεύγοντες τὰς θεωρίας· καθότι καὶ ἐγὼ καὶ πᾶς ἄλλος ἐπιθυμῶ νὰ εἰμεθα θετικοὶ εἰς τὰς ἀγορεύσεις μας, ἐάν θέλωμεν νὰ φθάσωμεν εἰς ἐξέτασιν τι ἀποτέλεσμα.

Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα, Κύριοι, τῆς ἀμισθοῦ ἢ ἐμισθοῦ ὑπηρεσίας, δὲν δύναμεθα ἔδῃ Νομοθετικῶς νὰ ἐξετάσωμεν τοῦτο, ὡς ἐκτὸς τοῦ προκειμένου ὑπαρχούσης τῆς περὶ τοῦτου ἀναπτύξεως, ἀλλὰ μόνον νὰ παρατηρήσωμεν, ἂν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τὸ Ἱπουργεῖον ἐρήμοσεν, ἢ μὴ, τὸν Νόμον· ὅτε τὸ πάλαι ἐν Ἀθῆναις καὶ ἀλλοῦ ἴσχυον αἱ δημοκρατικαί, καὶ ἕκαστος πολίτης εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ σκέπτηται καὶ νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς πολιτείας, τότε οἱ αἱ ὑπηρεσίαι ἦσαν ἀμισθοί, καὶ ὤφειλεν ἕκαστος πολίτης νὰ ὑπηρετῇ ἀμισθῶς ἔδῃ ὅμως, ἀφοῦ τὰ πολιτεύματα μετεβλήθησαν, καὶ οἱ ἀπανταχοῦ Μονάρχαι ἀνέλαβον τὴν φροντίδα τῆς διοικήσεως τῆς ἐπικρατείας τῶν, οἱ ὑπηρετοῦντες πολῖται εἰς τὰς δημοσίας λειτουργίας ἀνταμείβονται καὶ μισθοδοτοῦνται.

Παραλείποντες δὲ τὸ ζήτημα, ὡς ἀνωτέρω εἶπον, περὶ τῆς ἀμισθοῦ ἢ ἐμισθοῦ ὑπηρεσίας, διότι οὐδέποτε θέλωμεν εἶρεϊ πέρας τῆς θεωρίας ταύτης, ἐπιλαμβάνομεθα μόνον νὰ ἐξετάσωμεν, ἐάν τὸ Ἱπουργεῖον, διορίσας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἀμισθον Πρέσβυν, παρέβιασε τὸ Σύνταγμα, ὡς μὴ ὑπαρχούσης ὁδῶν τῆς θέσεως ταύτης νενομοθετημένης· ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου οἱ μὲν ἐκ τῶν ἀγορευσάντων, ἐμπνεόμενοι ἀπὸ (ῥήλον τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τοῦ Συντάγματος, ἐξέθεσαν τὰς παρατηρή-

σεις τῶν, προκαλέσαντες τὴν προσοχὴν τοῦ Ἱπουργοῦ, οἱ δὲ, ἀναπτύξαντες τὰς σκέψεις τῶν, ἐπέκριναν τὴν πράξιν αὐτοῦ, οἱ δὲ ἀπέρησαν νὰ καταδικάσῃ ἐπιστρώως τὴν πράξιν ταύτην ἡ Γερουσία.

Κυβερνηκοῦντες πρὸς τοὺς πρώτους συμβουλευόντας καὶ παραινοῦντας, παρατηροῦμεν μόνον, ὅτι κατὰ τὸν τύπον κατὰ τὸν καιρὸς εἶναι ἀμιθῶς εἰς παραινέσεις καὶ συμβουλὰς· πρὸς δὲ τοὺς τελευταίους ἀπαντῶμεν, ὅτι δὲν διακρίνεται σήμερον διὰ παραβίασιν Νόμου, οὔτε ἡ Γερουσία εἶναι κατήχητος, οὔτε δύναται ν' ἀντιποινῇ τὸ δικαίωμα τοῦτο· ἀλλὰ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι τὸ Ἱπουργεῖον παρέβιασε Νόμον τινά, ἢ τὸ Σύνταγμα, καὶ διὰ κατηγορητηρίου ἐγγράφου τῆς βουλῆς ἠθέλει δικασθῇ ἐνώπιον τῆς Γερουσίας, τότε πᾶς δύναται αὕτη νὰ δικασθῇ καὶ καταδικασθῇ ἡμεῖς, ἀφοῦ πρότερον ὑπῆρχε κατήχητος, καὶ ἀπροδικαστος· Τὸ Σύνταγμα ὅραμεν, ὅτι δὲν ἀμφισβητοῦν μέγας εἰς τὴν διακρίσιν τῶν Ἱπουργῶν οἱ Γερουσιασταί, αὐτοὶ διορίζονται τυγχόν, ἀφοῦ ἐπιστάθῃ ἡ εἰς διακρίσιν εἰσπαιρωμένη διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους δὲν δύναται νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν διακρίσιν ταύτην, οἱ ἀπαφρανθέντες κατ' αὐτοὺς, ὡς προδικασαντες τὸν εἰς ἐκ τούτου φρονῶ, ὅτι πολὺ ἀκαίρως καὶ ἀνακριθῶς γίνεται σήμερον λόγος περὶ τῆς παραβιάσεως ὁδῶν τοῦ Συντάγματος διὰ τοῦ διορισμοῦ τῆς ἐν Μονάχῳ Πρεσβείας. Δὲν λέγω δὲ τοῦτο, διὰ ν' ἀποφύγωμεν τὴν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζήτησιν, ἀλλὰ διότι νομίζω, ὅτι οὔτε ὁ Νόμος παρέβιασθη, οὔτε ἡ θέσις δὲν εἶναι ἀνομοθετήτος.

Ἄν καὶ εἰς τὸ Σύνταγμα δὲν γίνεταί μισία τῶν καταργηθέντων διατάξεων, ἀναφέρεται ὅμως, ὅτι πᾶν διατάγμα, περιέχον Νομοθετικὴν ἀντικείμενον, ἐννοεῖ δὲν ἀντιβάνει εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ, ἐκτελεῖται ὡς Νόμος τοῦ Κράτους. Τὸ διατάγμα περὶ τῶν συντάξεων, καὶ τοι πρὸ τῆς μετapolιτευσεως ἐκδοθέν, ὡς περιέχον Νομοθετικὴν ἀντικείμενον, ἐκτελεῖται μέχρι ταῦδε κατὰ γράμμα. Τούτων δ' ὁμοῦς ἔχοντων, ἡ περὶ ἧς πρόκειται θέσις τοῦ ἐν Μονάχῳ Πρέσβυς, εἶναι Νομοθετικὸν ἀντικείμενον, ἢ μόνον πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Νόμου; Βεβαίως ἕκαστος θὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι πᾶσα θέσις εἶναι Νομοθετικὸν ἀντικείμενον· πραγματευόμενα λοιπὸν τὰ ἀναγνωσθέντα Β. Διατάγματα περὶ τῆς θέσεως ταύτης, ἐπιταί, ὅτι ἀρροῦν Νομοθετικὸν ἀντικείμενον, καὶ εἶναι ἐν πλήρει ἰσχύϊ, ἐνόμῳ δὲν καταργηθῶν διὰ τῆς ἐκδόσεως ἐναντίου Νόμου· βασιζόμενος ὁδῶν καὶ ὁ Ἱπουργὸς εἰς τὰ ἴσχυον Νόμου ἔχοντα διατάγματα ταῦτα, ἀνά-

κης ἐπαλθούσας, διώρισε τὸν ἐν Μονάχῳ Πρέσβυν, καὶ δὲν ὑπο-
κεῖται εἰς μομφὴν τινά.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ ἀνάγκη τῆς ἀποστολῆς Πρέσβειος εἰς Μόνα-
χον ἀφορᾷ ἀντικείμενον τῆς ἐκτελεστῆς ὑπάρχοντος Νόμου, δὲν
δύναται ὑπὸ τὴν ἐποχὴν ταύτην νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀντικείμενον
Νομοθετικόν, ἀλλ' εἶναι ὅλως τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Νομοτελε-
στικῆς ἐξουσίας. Μόνη ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ διατακθῇ, ἐν
ὑπάρξει, ἢ μὴ, ἀνάγκῃ ἀποστολῆς Πρέσβειος εἰς ξένην Δύναμιν,
χωρὶς πᾶσιν νὰ ἐκθέτῃ τὴν λόγον τῆς ἀποστολῆς· ἐὰν δὲ κατὰ
τὴν πράξιν ταύτην τῆς ἐκτελεστῆς ἐξουσίας ἀνακληθῇ σκο-
πὸς τις ἐναντίον τῶν ἔθνικων συμφερόντων, τότε αὕτη, οὕσα
ὑπευθύνος, ὀφείλει νὰ δώσῃ λόγον. Ἐὰν δὲ τὰ ἐξόδα τῶν λοι-
πῶν Πρέσβειων παρὰ ταῖς ξέναις Αὐλαῖς ὑπάρχον σημειωμένα
εἰς τὸν προϋπολογισμόν, ὁ Ὑπουργὸς ἤθελε ἐξῆκτος διωρίσῃ καὶ
ἐκτὶ Πρέσβεις εἰς Μόναχον ὅμως, ἀνάγκῃ ἀναγκαστικῇ, ἐστὶν ἡ
Πρέσβυς ἀμισθί, ὡς μὴ ὑπάρχοντος τοῦ ποσοῦ τῶν ἐξόδων τῆς
Πρεσβείας ταύτης σημειωμένου εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ
Κράτους καὶ ἐγὼ, Κύριοι, ελπὼν εἶχον νὰ διορίσω Γενικὸν
Γραμματέα παρὰ τοῦ Ὑπουργείου, τοῦ ὅποιον προτίσταται, ἀλλ'
ἐμποδίσθη, ὡς μὴ ὑπάρχοντος σημειωμένου τοῦ ποσοῦ τῶν ἐξό-
δων διὰ τὴν θέσιν ταύτην εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ἐνεστώ-
τος ἔτους· ἐὰν δὲ ἡδυνάμην νὰ εὗρω τινὰ τιμιὸν καὶ ἱκανόν,
ἐπιθυμοῦντα νὰ ὑπηρετήσῃ ἀμισθί, πρὸ πολλοῦ ἤθελον τὸν διο-
ρίσαι εἰς τὴν κοινὴν ταύτην θέσιν, χωρὶς νὰ πράξω οὐδεμίαν πα-
ράδοξιν Νόμου, οὕτε νὰ ἐπιδαρῶν τὸ δημόσιον μὲ περισσώτερα
ἐξόδα ἀπὸ τὰ σημειωμένα εἰς τὸν προϋπολογισμόν. Ἀπὸ λοι-
πὸν ἀνεφάνη ἡ ἀνάγκη τῆς εἰς Μόναχον ἀποστολῆς Ἑλλήνου
Πρέσβειος, καὶ ἐγένετο ὁ διορισμὸς αὐτοῦ ἀμισθοῦ, ὡς μὴ ὄντος
σημειωμένου εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ἐνεστώτος ἔτους τοῦ
ποσοῦ τῶν ἐξόδων τῆς θέσεως ταύτης, δὲν βλέπω εἰς τί ἐφαλ-
λεν ἡ Κυβέρνησις, ἢ κατὰ τί παρέβη τὸν Νόμον· ὁ προϋπολο-
γισμὸς τοῦ Κράτους εἶναι πῶσιμα Νόμων ἂν ἐπιδαρῶμεν
αὐτὸν μὲ περισσώτερα ἐξόδα ἢ τὰ σημειωμένα, τότε εἰμὲθα ὑπό-
λογοι· εἰς δὲ τὴν προκειμένην περίστασιν, τὸ Ὑπουργεῖον μᾶτε
Νόμον τινὰ παρέβη, μᾶτε τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους ἐπέβηκε διὰ
τοῦ διορισμοῦ τοῦ Πρέσβειος, ὡς ἀνευ μισθοῦ ἀποσταλέντος,
ἀλλὰ μόνον τὴν τιμὴν ἀπένειμε. Ἐὰν δὲ ὑπάρχον καὶ ἀγωνι-
σταί, τῶν ὁποίων καὶ ἡμεῖς σιθόμεθα τὰς θυσίας καὶ ἐκδουλεύ-
σεις, ζητοῦντες τὴν ἀμισθὸν ταύτην ὑπηρεσίαν, καὶ ἀντ' αὐτῶν
τὸ Ὑπουργεῖον ἤθελε προτιμᾷται τὸν Κ. Σχινᾶν, τότε ἡδυνάτο

ν' ἀποδοθῇ μομφή τις εἰς τὴν Κυβέρνησιν· ἀλλὰ μὴ εὐρεθέντος
τοιούτου ἀγωνιστοῦ, τὸ Ὑπουργεῖον διώρισε τὸν Κ. Σχινᾶν, χω-
ρὶς αὐξήσειν ἐξόδων εἰς τὸν προϋπολογισμόν, χωρὶς δόλον ἢ
παράδοξιν τινὸς Νόμου. Ἐὰν δὲ ὑπάρχουσιν εἰς τὸν Κ. Σχινᾶν
αἱ ἀναγκαῖαι τοῦ Πρέσβειος ιδιότητες, ἢ ἐὰν οὗτος, ὡς Ὑπουρ-
γὸς ἄλλοτε τῆς Δικαιοσύνης, παρέβηκε τὰς συναδρόσεις τῶν
Δικαστῶν, ἀπέχω ἐπὶ τοῦ παρόντος ν' ἀπαντήσω, διότι καὶ
ἀναρμοδίως καὶ παρακίως θὰ ὀμιλήσω, ὡς μὴ ὄντος οὔτε ἀρ-
μοδίου τοῦ παρόντος κειροῦ διὰ τὴν συζήτησιν ταύτην, οὔτε τοῦ
ἀντικειμένου τούτου τῆς δικαιοδοσίας τῶν Βουλευτικῶν Συνα-
κτῶν. Περιβίβον ὅτι τὴν λόγον μου, νομίζω, ὅτι πρέπει νὰ περι-
ορισθῶμεν εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμετέρας διατάξεως, εἰς
τὴν συζήτησιν διελθὼν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων, παρα-
λείποντες τὰ παρεμπιπτόντα τούτου ζήτημα, ὡς ἀναρμόδιον καὶ
παρακίρον.

Ἐγὼ μὲν ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία, ἀντέταξεν ἄλλως, τὸ
δικαίωμα τοῦ διορίσκειν τοὺς ὑπαλλήλους, ἔχον ὅμως καὶ τὰ
Νομοθετικὰ Σώματα τὸ τοῦ ἐξιστάμενου καὶ ἐπικρατοῦντος
πράξης τῶν Ὑπουργῶν. Ἐπομένως δὲν εἶναι ἀναρμόδιος ἡ Γερου-
σία ν' ἀποφαίνεται, ἂν αὐτὴ ἴκη, ἢ μὴ, καὶ αἱ νόμιμοι.
Καθὼς ἀφορᾷ τὸ ἀμισθὸν τοῦ διορισθέντος Πρέσβειος, ἡ πράξις
αὕτη εἶναι καινοφανὴς, διότι οὔτε εἰς Δημοκρατικὴν, οὔτε εἰς
Συνταγματικὴν, οὔτε εἰς Ἀπολυτὴν Κυβέρνησιν ὑπάρχει τοιοῦτον
παράδειγμα. Εἰς τὴν Γαλλικὴν μάλιστα, τὴν Δημοκρατικὴν Γαλ-
λίαν, ὑπογράφονται οἱ Βουλευταί, ἂν καὶ μὴ ὑπαλλήλοι, νὰ
λαμβάνουν μισθόν. Εἰς τὰ ἔθνη ταῦτα ὑπάρχουσι πολλοὶ βαθυ-
πλοῦτοι, ἀλλ' αἱ πλεονεξίαι, μὴ εὐρίσκουσιν εἰς τοὺς ἀμίσθους
ὑπηρετὰς τοῦ Δημοσίου τὰς ἀπαιτούμενας ἐγγυήσεις, ποτὲ δὲν
παρεδέχθησαν τὴν ἀρχὴν ταύτην, καὶ μάλιστα διότι διὰ ταύτης
παραγωννίσεται ἡ ἰκανότης, καὶ αἱ εἰς τὸ ἔθνος ἐκδουλεύσεις
ἐκείνων. Ἀναμετρήσατε, Κύριοι, τ' ἀποτελέσματα τοιαύτης ὀλιβρίας
ἀρχῆς· ὅλοι τότε βλέποντες, ὅτι τὸ μέσον τῆς εἰς τὰς δημο-
σίας τιμὰς προαγωγῆς εἶναι ὁ πλοῦτος, θέλουν ἀποχαιρέτησαι
τὴν παιδείαν, τὴν τιμιότητα καὶ πᾶσαν ἀλλήν ἀρετὴν, καὶ
θέλουν φροντίζειν, πῶς ν' ἀποκτήσωσι πλοῦτον.

Τὸ Σύνταγμα δὲν ἐμποδίζει, εἰπὼν ὁ πρόκλητος Κ. Ὑπουρ-
γὸς, τοῦ νὰ διορίζεται τις εἰς δημοσίαις θέσεις ἀμισθί· εἶναι
ἀληθές, ὅτι ῥητὴ τοῦτου ἀπαγορεύσεως δὲν ὑπάρχει· ἀλλ' ἡ ἔθνη-
κή Συνέλευσις δὲν ἡδυνάτο ποτε νὰ φαντασθῇ, ὅτι ἡθελόν ποτε
Ὑπουργοὶ εἰσαγάγῃ τοιαύτην ἀρχήν, καθ' ὅσον δὲν εἶχεν ὑπ' ὄψιν

κανεν παραδειγμα, και μάλιστα εις τὰ ἔθνη ἐκεῖνα, ἀπὸ τὸ Σύνταγμα τῶν ὁποίων ἐκινήθη τὸ κίνημα. Ἐκτὸς τούτων ἂν καὶ οἱ ἀμισθοὶ διοριζόμενοι δὲν λαμβάνωσι μισθόν, ἔχουσι πολλοὺς ἄλλους τρόπους ν' ἀναπληρώσι τὴν ἐλλείψιν ταύτην. Ἡ ἀρχὴ λοιπὸν τοῦ ἀμισθοῦ, ὡς πολλῶν καὶ ποικίλων ὁλοθρίων ἀποτελεσμάτων παραγῶγός, δὲν πρέπει κατ' οὐδέναν λόγον νὰ γίνῃ δεκτὴ, καὶ ἐπομένως δὲν ἔπρεπε νὰ υπερκαπλίζονται ταύτην τόσον ἐπιμύνης οἱ Κ.Κ. Ὑπουργοί, ἀφοῦ περιέπεσον εἰς τὸ τοιοῦτον ἀμάρτημα.

Κατὰ τὸν προκείμενον, ἀντίταξεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, τὰ Σωματὰ δύνανται νὰ ἐπικρίνωσι τὰς πράξεις τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἐπειδὴ οἱ διορισμοὶ τῶν ὑπαλλήλων εἶναι πράξεις Ὑπουργικαί, ἅρα δύνανται νὰ ἐπικρίνωσι τούτους. Αἱ πράξεις τῶν Ὑπουργῶν εἶναι ἢ νόμιμοι, ἢ παράνομοι· ἂν τὸ πρῶτον, δὲν γινώσκουσιν ἐπικρίσεως· ἂν τὸ δεύτερον, πρέπει νὰ ἐξελεγχθῶσιν· ἀλλὰ τότε, ὡς μέντοι τῆς Βουλῆς κατηγοροῦσας, ἐπικαλύπτεται αὐτὸν ἡ Γερουσία, δικάζουσα, καὶ οὐδέποτε κατηγοροῦσα. Ἄν δ' ἀκαθόριστος, οὕτως εἰπὼν, θέλατε νὰ συζητήσῃτε τὸ προκείμενον ἀντικείμενον, τότε θαυλούμεν πρόωρον, καὶ ἀναρμόδιον, ὡς εἶπον εἰς τὴν πρώτην ἀποφασίν μου.

Ἐκτὸς τούτων ἡ ὑπαρξὶς μιᾶς θέσεως εἶναι ἀντικείμενον νομοθετικόν, καὶ ἐπομένως ἡ Γερουσία εἶναι ἀρμόδια νὰ ἐξετάσῃ, ἂν ᾖ, ἢ μὴ, ἀναγκαζομένη ἡ ἐξέτασις ὅμως τῶν προσόντων τοῦ διορισθέντος ὑπαλλήλου ἀνάγει εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ εἰς τὴν Βουλὴν, ἥτις δύνανται νὰ κατηγορήσῃ τοὺς Ὑπουργούς, ἂν ὁ διορισθεὶς δὲν ἔχῃ τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα· ὥστε καὶ κατὰ τοῦτο ἡ Γερουσία εἶναι ἀναρμόδια.

Καθὼς δ' ἀφορᾷ τὸ ἀμισθόν, ἢ ἑμισθόν, συμφωνῶ μὲ τὴν προαλήσαντα, διότι ἤδη ἔνεκα τῆς προόδου τῶν ἔθνων, καὶ τοῦ μετασχηματισμοῦ τῶν πολιτικῶν συστημάτων, ἅπαντες αἱ ἀρχαὶ αὐτῆς θέσεως εἶναι ἑμισθοὶ· ἀλλὰ διὰ τῆς προκειμένης περιπτώσεως δὲν ἐνόησαν ἡ Κυβέρνησις νὰ εἰσαγῇ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀμισθοῦ, καὶ ν' ἀντικρούσῃ τῶν ἄλλων ἔθνων τὰ συστήματα. Ἡ Κυβέρνησις, ἀναγνωρίζουσα τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ σταλῇ εἰς Μόναχον Πρόεδρος, διόρισε τὸν Κ. Σχινῶν, ἀλλ' οὗτος δὲν θέλησεν νὰ λάβῃ μισθόν· ἐπομένως ἡ Κυβέρνησις, χωρὶς νὰ παραβῇ κανένα νόμον, παραβέβη τὴν πρότασιν αὐτοῦ, οὐδέναν ἄλλον σκοπὸν ἔχουσα.

Ἡ κατηγορία, ἀντίταξεν ὁ προαγορεύσας, παρουσιάζεται ὡς πρόδητον εἰς τοὺς Κ.Κ. Ὑπουργούς· δὲν εἶπον, ὅτι ἡ Γερουσία πρόκειται νὰ κατηγορήσῃ, ἀλλ' ὅτι δύνανται νὰ ἐξελέγξῃ ἀπ' αὐ-

σας τὰς ἀξιωματικούς τῶν Ὑπουργῶν πράξεις, ἂν καὶ δὲν ᾖναι παράνομοι. Ὅτι τοῦτο εἶναι ἀληθές, ἐξαγεται ἀριθμηλὶς ἐκ τοῦ ὅτι καὶ τὴν δυσπιστίαν τῆς πρὸς τοὺς Ὑπουργούς δύνανται νὰ ἐκφράσῃ ἡ Γερουσία, ἂν καὶ ὁ διορισμὸς τῶν πηγάξῃ ἀπὸ τὸν Βασιλέα, καὶ δὲν ᾖναι παραβίασις Νομοῦ. Καὶ ἀφοῦ ἔμπορεῖ νὰ ἐκφράσῃ γνώμην ἐπὶ πράξεως κατ' εὐθείαν βασιλικῆς, πολλῶν μᾶλλον ἐπὶ Ὑπουργικῆς. Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ προκείμενος διορισμὸς εἶναι Ὑπουργικὴ πράξις, ὑπάγεται ἀναρμόδιως εἰς τὴν ἐπικρίσιν τῶν Σωμάτων, καὶ ἐπομένως δύνανται ταῦτα νὰ ἐκφράσωσιν τὴν περὶ τούτου γνώμην των. Καθὼς ἀφορᾷ τὸ ἀμισθόν, εἶπον ὁ Κ. Ὑπουργός, ὅτι τώρα κατὰ πρῶτον ἐγένετο, διότι ὁ διορισθεὶς δὲν ἠθέλησε νὰ λάβῃ μισθόν· ἀλλ' ἀφοῦ ἄπαξ ἐγένετο, δύνανται νὰ ἐπαναληφθῇ, καὶ ἐπομένως νὰ καθιερωθῇ ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ὁλοθρία, καὶ περ' ἀπάντων τῶν ἔθνων ἀποδοκιμαζομένη ἀρχή.

Προτείναντός τινος, ὅτι ἡ Γερουσία πρέπει ν' ἀπορραθῇ, ὅτι ὁ διορισμὸς οὗτος δὲν εἶναι καλός, ὡς Σῶμα κυριαρχικόν καὶ ἀνεξάρτητον ἡ Γερουσία, εἶπον ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργός, δύνανται ν' ἀπορραθῇ, ὅτι θέλει περὶ τοῦ προκειμένου Ὑπουργοῦ, δύνανται ν' ἀπορραθῇ, ὅτι θέλει περὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος, ἀλλ' οὐδὲν ἀποτέλεσμα δύνανται νὰ ἔχῃ ἡ ἀπόφασις αὕτη· ἐπειδὴ, καθὼς αὐτὴ ἐκφράζει τὴν γνώμην τῆς, οὕτω καὶ τὸ Ὑπουργεῖον, ἢ ἡ Βουλὴ δύνανται νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐναντίαν· ἂν δὲ τις φρονῇ, ὅτι παρεβιάσθη Νόμος, ἅς κάμῃ τὴν πρότασιν αὐτοῦ, καὶ ἅς ἀπορραθῇ τότε περὶ αὐτῆς ἡ Γερουσία.

Εἶναι ἀληθές, ἀντίταξεν εἰς τῶν προαγορευσαντων, ὅτι οἱ Νόμοι γίνονται ἐκ κοινῆς συμφωνίας τῶν τριῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων· ἀλλ' ἡ Γερουσία ἤδη ἐκφράζει μόνον τὴν γνώμην τῆς.

Ἐπομένως ἡ Γερουσία, κατ' ἐρώτησιν τοῦ Κ. Προέδρου, ἀπεράνη, ὅτι δὲν ἀναγνωρίζει ἀμισθὸν θέσιν.

Προτεθέντος μετὰ ταῦτα εἰς συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἀνεγνώσθη τὸ ἀρθρον 1, « Προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου », τοῦ Κερχλ. Α'. « Κεντρικὴ ὑπηρεσία » καὶ μηδεμιᾶς παρατηρήσεως γενομένης, ἐγένετο δεκτὸν, ὡς ἔχει, συνιστάμενον εἰς δρχ. 25,320.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἀρθρου 2, « Ὑλικόν » καὶ τῆς ἐπὶ τούτου παρατηρήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ ἐκ δρχ. 1680 ποσόν, εἶπον ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός, περὶ τοῦ ὁποίου κάμνει λόγον ἡ Ἐπιτροπὴ, πρὸςτεθῇ εἰς τὸ Ὑλικόν τοῦ Ὑπουργείου πρὸς ἐπιχορήγησιν εἰς δύο βοηθούς, οἵτινες συμπεριελήφθησαν, διότι τὸ ὑπάρχον προσωπικὸν δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

θέλουσι δὲ πληροῦσθαι οὗτοι, ἐνόσω ἡ ἐργασία των εἶναι ἀναγκαία· τὰς παρατηρήσεις ταύτας, ἀκούσασα καὶ ἡ Βουλὴ, τὰς ἐθιῶρσεν ὁρθὰς, δεγθεῖσα τὸ ποσὸν τοῦτο ὡς ἐξοδα γραφικὰ, καὶ ὅχι ὡς μισθὸν ὑπαλλήλων εἰς θέσεις μὴ νενουμοθετημένας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, παρητήρησεν ἐν μέλῳ αὐτῆς, ἐθιῶρσεν τὴν παραλαβὴν των δύο βοηθῶν ὡς ἀντιβαίνουσαν εἰς τὸν κανονίζοντα τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης Νόμον· τούτου ἕνεκα, μὴ θελήσασα ν' ἀφαιρῇ τὴ διακληθὲν ποσὸν, παρητήρει, ὅτι τοῦ λοιποῦ δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ· ἂν δὲ ὁ Κ. Ὑπουργὸς θεωρῇ ἀνεπαρκεῖς τὰ ὑπάρχοντα προσωπικὰ, ὀφείλει νὰ ζητήσῃ τὴν αὐξάνειν τοῦ διὰ Νόμου.

Εἶναι ἀληθές, παρητήρησεν ὁ αὐτὸς Ὑπουργός, ὅτι διὰ Νόμον πρέπει ν' αὐξηθῇ τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου, ἀλλὰ, διότι οἱ μὲν βοηθοὶ δὲν εἶναι διαρκεῖς, διὰ δὲ τοῦ Νόμου θέλουσι κατασταθῇ τοιοῦτοι, καὶ ἐπομένως ἡ δαπάνη θέλει εἶσθαι περισσώτερη, ἐθιῶρσεν περὶ τὴν τὴν εἰσαγωγὴν τοιαύτου Νόμου.

Μετὰ ταῦτα ἡ Γερουσία παρεδέχθη τὸ προκειμένον ἄρθρον, ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐκ δραχ. 5,000, καθὼς καὶ τὸ ὅλον κεφάλαιον ἐκ δραχ. 30,320.

Ἀναγνωσθέντα μετὰ ταῦτα τὰ κεφάλαια Β'. « Ἄρειος Πάγος. Γ'. « Ἐφέστεια». Δ'. « Κακουργιοδικαί», καὶ τὰ ἐν ἑκάστῳ τούτων ἄρθρα, καὶ μεθεμὶς παρατηρήσεις γινόμενης, ἐγένοντο δεκτὰ, ὅπως ἐψηφίσθησαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν, ἀπαγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης, τὴν ἐξακολουθητικὴν τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι

Ν. Ι. ΜΙΣΗΣ

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγελο.

Ἄθ. Γρηγοριάδης.

76 ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 11 Ὀκτωβρίου 1849, ἡμέρᾳ Τρίτῃ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου των ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 35 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος, παραλαβὸν ὡς Γραμματεῖς τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Ἀθανάσιον Γρηγοριάδην,

ἀντὶ τοῦ Κ. Σ. Θεοφύλακτου, ἀπόντος, κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται, μεθεμὶς ἐνστάσεις γινόμενης.

Ἀναγνωσθεῖσα ἔπειτα ἀναστρέφει τοῦ Γερουσιαστῆ Κ. Σ. Θεοφύλακτου, ζήτούντος, λόγῳ ἀσθενείας, παράταξιν 20 ἡμερῶν τῆς δοθείσης εἰς αὐτὸν ἀδείας, ἡ Γερουσία ἀπεφάνισεν νὰ τῷ δοθῇ ἡ παράταξις μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἐκαστοῦς Συνόδου.

Ἀπαγγέλλαντος μετὰ ταῦτα τοῦ Κ. Προέδρου τὸ ἀντικείμενον τῆς Συνεδριάσεως, προτίθεται εἰς συζήτησιν τὸ Κεφ. Β'. « Πρωτοδικαί» τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἁρθροῦ 1, « Προσωπικὸν» κατὰ τινὰ ἐν τῷ φύλλῳ τῆς λεπτομερείας σημείωσιν, εἰπέ τις των Κ.Κ. Γερουσιαστῶν, ὅ ὁ ἀριθμὸς των πρωτοδικῶν προσδιορίζεται ἀπὸ τοῦς ἐτησίως προϋπολογισμοῖς, κατὰ τὴν ἐν ἑκάστῳ Πρωτοδικεῖῳ πληθὺν των ἐργασιῶν· τούτου ἕνεκα φρονεῖ ὁρθώτερον νὰ γίνῃ Νόμος, προσδιορίζων τὸν ἀριθμὸν των Πρωτοδικῶν, καὶ νὰ μὴ ἀφίονται εἰς τὴν διαθεσὴν τῆς Κυβερνήσεως νὰ διορίξῃ, ὅσους θέλει, δικαστὰς παρ' ἑκάστῳ Πρωτοδικεῖῳ.

Ὁ ὁργανισμὸς των Δικαστηρίων, παρητήρησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός, προσδιορίσας μόνον τὸν ἐλάχιστον ἀριθμὸν των παρ' ἑκάστῳ Πρωτοδικεῖῳ δικαστῶν, ἀπῆκεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ν' αὐξάνῃ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, καθὼς ἡ ὑπηρεσία ἀπαιτεῖ, καὶ τοῦτο μέχρι τοῦδε γίνεται· δὲν δύναται ὅμως ἡ Κυβέρνησις ἔδῃ νὰ διορίτῃ, ὅσους θέλει, ἐν προπυρομένῳ δὲν δοθῇ εἰς αὐτὴν πίσωσις ἀπὸ τῆς Βουλῆς· ὥστε αἰρεταὶ τοιοῦτο-τρόπως πᾶσα ὑπόνομι καταχρηστεως ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως.

Καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀντέταξεν ἄλλος, εἶναι παράβασις τοῦ Συντάγματος, διότι κανονίζεται ὁ ἀριθμὸς των δικαστῶν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ ὅχι διὰ Νόμου. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ὁ ὁργανισμὸς των Δικαστηρίων προσδιορίζει μόνον τὸν ἐλάχιστον ἀριθμὸν των ἐν ἑκάστῳ Πρωτοδικεῖῳ δικαστῶν· ἀλλ' ἐντεῦθεν δὲν ἐπεται, ὅτι ἀπαγορεύεται ὁ διὰ Νόμου προσδιορισμὸς τοῦ ἀνωτάτου αὐτῶν ἀριθμοῦ, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῆς παρούσης ἐπο-χῆς, καθ' ὅν εἶναι ἀντισυνταγματικὸν νὰ διορίζονται ὑπαλλήλοι εἰς μὴ νενουμοθετημένας θέσεις. Οἱ δικασταί, οἵτινες αποφασίζουν περὶ τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς, καὶ τῆς ιδιοκτησίας τοῦ πολίτου, πρέπει νὰ παρέχουν ὅλα τὰ εἰρήγνια τῆς τιμιότητος καὶ τοῦ

ανεπηρεάστου, και διά τούτο εις πολλά Έθνη είναι ισόδοιοι· τὰ έγγραφα δὲ ταῦτα ἐκλείπουσιν, ὅταν οὗτοι θεωρῶνται ὡς ἐφήμεροι, και διατηρῶνται εις τὰς θέσεις των, καθόσον ὑπάρχουν ὑποθέσεις εις τὸ Δικαστήριον· πρέπει λοιπὸν νὰ ᾔναι διαρκεῖς· και ἂν ἐν τινι Δικαστηρίῳ δὲν ᾔναι πολλαὶ ὑποθέσεις, δύνανται νὰ μετατεθῶσιν εις ἄλλο, ἢ νὰ τεθῶσιν εις διαθεσιμότητα.

Εἰπόντος τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον δυνάμει τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων, διώρισε παρ' ἐκάστῳ Πρωτοδικεῖοι τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν τῶν δικαστῶν, και ὅτι σήμερον δὲν πρόκειται περὶ τοῦ ὁρθοῦ, ἢ μὴ, τῆς δικταξείας τοῦ διακληθέντος ἄρθρου, ἥτις δύνανται μετὰ ταῦτα νὰ μεταρρυθμισθῇ διὰ Νόμου, ἂν θεωρηθῇ ἀναγκαῖον, και ὁ ὁργανισμὸς τῶν Δικαστηρίων, ἐπανέλαθεν ὁ προαλαλήσας, και πᾶς ἄλλος πρέπει νὰ συμμορφῶνται μετὰ τὸ Σύνταγμα, τὸν θεμελιώδη τοῦτον Νόμον· ἐπομένως ἀφοῦ ἡ διάταξις αὕτη τοῦ ὁργανισμοῦ εἶναι ἐσφαλμένη, πρέπει ἀναγκαιῶς νὰ διορθωθῇ διὰ Νόμου, καθὼς ἐγένετο και περὶ τοῦ προσωπικοῦ ἄλλων Δικαστηρίων.

Ἄν ἐξετάσωμεν καλῶς, εἶπεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργός, τὸν σκοπὸν τοῦ Νομοθέτου, θέλομεν εἶρεαι, ὅτι εἶναι σωτήριος· διὰ νὰ καταστήσῃ τὸ Δικαστήριον, ὅσον ἐνδέχεται ἀνεπηρεάστον, προσδιώρισε τὸν ἐλάχιστον ἀριθμὸν εις τρεῖς δικαστὰς· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνδέχεται νὰ συσσωρευθῶσι πολλὰ ὑποθέσεις, και ὁ ἀριθμὸς οὗτος νὰ ᾔναι ἀνεπάρκης, διὰ τούτο ἀφῆκεν εις τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα νὰ προσθέτῃ και ἄλλους ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης τῆς ὑπερσίτας· ἐπομένως ὁ μὲν Νόμος εἶναι καλός, αἱ δὲ Βουλὰὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ παραδέχωνται, ἢ μὴ, τὸ διὰ τὴν αὐξήσιν τῶν δικαστῶν ζητούμενον ποσόν.

Κατὰ τὸν Κ. Ὑπουργόν, ἀνταγάζαν ὁ προαγορεύσας, ἡ διάταξις τοῦ μνησθέντος ἄρθρου τοῦ ὁργανισμοῦ παύει πολλὰς ἐγγυήσεις· ἀλλ' ὅταν ἡ ἐξουσία δύνανται νὰ προσθέτῃ δικαστὰς, ὅσους θέλει, τότε αἱ ἐγγυήσεις αὗται ἐκλείπουσιν, καθόσον μάλιστα αἱ προστιθέμενοι, ἀπαρτιζόντες πλειονοσύνην, δύνανται νὰ διαστρέψωσι τὸ δίκαιον· τούτου ἕνεκα πρέπει διὰ Νόμου νὰ προσδιορισθῇ ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν δικαστῶν, και ὅχι διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς διασχυρίζονται ἤδη οἱ ΚΚ. Ὑπουργοί, οἵτινες ὑποπίπτουν εις αὐτὸ τὸ λάθος, διότι θέλουν νὰ ἐξηγήσουν κατὰ γράμμα τὸν Ὅργανισμὸν τῶν Δικαστηρίων.

Εἰπόντος ἄλλου, ὅτι δὲν πρόκειται ἤδη περὶ ἐπηρεασμοῦ τῶν δικαστῶν, διότι εἴτε πολλοί, εἴτε ὀλιγοὶ εἶναι, ἡ Εξουσία ἔχει πάντοτε τὰ μέσα νὰ τοὺς ἐκπαιδάσῃ τὴν διάταξιν τοῦ

ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων, εἶπεν ὁ Κ. Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης, θεωρεῖ ἡ Κυβέρνησις ὡς ὁρθὴν ἂν δέ τις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ἔχῃ ἐναντίαν γνώμην, δύνανται νὰ προτείνῃ Νόμον πρὸς μεταρρυθμίσειν αὐτῆς.

Ἐπομένως κατ' ἐρώτησιν τοῦ Κ. Προέδρου, ἡ Γερουσία παρεδέρχῃ τὸ προκείμενον ἄρθρον, ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἀναγνώσθεις τοῦ ἄρθρου 2, εἰλέσθη τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου, και τίς ἐπὶ τούτου παρατηρήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκτὸς τῆς παρατηρήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, εἶπε τις, περὶ ἐλαττώσεως τῶν ἐνοικίων, παρατηρεῖ, ὅτι οἱ ΚΚ. Ὑπουργοὶ ὁρτοῦν νὰ ἐνοικιάζων καταλλήλοτερας οἰκίας διὰ δημοσίαις καταστήματα. Τὸ ἐνταῦθα Πρωτοδικεῖον μνησκει, ὅτι μεταφέρεται εις ἄλλην οἰκίαν, εἰς τὴν ἄκρον τῆς πόλεως κειμένην· και ἐπειδὴ τὸ ἀποκεντρὸν τῆς θέσεως ἐρεῖ πολλὰς δυσκολίας εις τοὺς δικαζομένους, ὁ Κ. Ὑπουργός πρέπει νὰ προλάβῃ, και νὰ ἐπιφέρῃ διορθώσιν.

Ἐπειδὴ, παρατήρησεν ὁ Κ. Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης, ἡ οἰκία, εις τὴν ὅπου εἰσάγεται ἤδη τὸ Πρωτοδικεῖον, εἶναι μικρά, οἱ δικαστὰὶ ἐπομένως ἐξέτισαν εὐρυχωρότερον, και τοιαύτης θεωρηθείσης τῆς τοῦ Κ. Διαγγέλου, τὸ Ὑπουργεῖον δὲν συγκατεστή, εις τὴν ἀρχὴν, ἔχον ὑπ' ὄψιν τὰς παρατηρήσεις τοῦ προαγορεύσαντος· ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου, ἐπειδὴ οἱ δικηγόροι, ὥτινες μάλλον εις τὰ δικαστήρια συγγάζουν, δι' ἀναφοράς των ἐξέτινον τὴν βηθείσαν οἰκίαν, τῆς ὅπου τὸ ἐνοίκιον ἦτον ὀλιγώτερον κατὰ 40 δραχμὰς, ἐνοικιάσθη ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος οἰκία.

Παρατηρήσαντος τέλος τούτος, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης πρέπει νὰ φροντίσῃ νὰ ἐλαττώσῃ τὰ ἐνοίκια πολλῶν καταστημάτων, τὰ ὅπου εἶναι δυσανάλογα κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ Κ. Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης παρεδέρχῃ τὴν παρατήρησιν ταύτην, ὑποσχεθεὶς νὰ ἐπιφέρῃ πᾶσαν δυνατὴν αἰκονομίαν.

Ἐπομένως ἡ Γερουσία παρεδέρχῃ τὸ προκείμενον ἄρθρον, καθὼς και τὸ ὅλον τοῦ κεφαλαίου, ὅπως ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἐκ δρ. 359,240.

Ἀναγνώσθεις ἑξῆς τὸ Κεφ. ΣΤ'. « Εἰρηνοδικεῖα » και τὰ δύο αὐτοῦ ἄρθρα, μετὰ τῶν ἐπὶ τοῦ δευτέρου παρατηρήσεων τῆς Ἐπιτροπῆς, τὰς ὅπου ὁ Κ. Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης παρεδέρχῃ, ἐγένετο δεκτὸν, ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, συνιστάμενον εις δρ. 222,608.

Αναγνωσθέντα μετὰ ταῦτα τὸ Κεφ. Ζ'. «Υποδίκιον φυλακῆς ἐκ δραχ. 96,110. Η'. «Εξοδα ποινικῆς δικαιοσύνης ἐκ δραχ. 237,450. Θ'. «Οικονομικὴ καὶ ἐπισκοπικὴ κτιρίων» ἐκ δραχ. 5000. Γ'. «Διόρονα ἐξοδα» ἐκ δραχ. 4,600. ΙΑ'. «Συντάξεις» ἐκ δραχ. 1,320. ΙΒ'. «Εξοδα κλεισμένων γράσεων» ἐκ δραχ. 7,586 : 10, καὶ τὰ ἐν ἑκάστῳ τούτων ἄρθρα, ἐγένοντο ἀπαντὰ δεκτά, ὡς ἐψηφίσθησαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ερωτήσας δὲ ὁ Γερουσία ὑπὸ τοῦ Κ. Προέδρου, παρεβέβη τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου, ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, συνιστάμενον εἰς δραχ. 1,166,374:10.

Μεταβάσας ἑπείτα τῆς Γερουσίας εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου, ἀναγνώσθη τὸ πρῶτον αὐτοῦ Κεφάλαιον, καὶ τὰ δύο αὐτοῦ ἄρθρα, καὶ ἐγένοντο δεκτά, ὡς ἔχουσιν, συνιστάμενα εἰς δραχ. 33,220.

Αναγνωσθέντος τοῦ Β'. Κεφαλαίου «Συνόδος» ἀντὶ τῆς λέξεως «μισθός» παρετήρησέ τις, πρέπει νὰ τεθῇ «ἀποζημίωσις» διότι δὲν εἶναι εὐπρεπὲς νὰ θεωροῦνται τὰ μέλη τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ὡς ὄργανα μισθωτά.

Εἶναι ἄρθρ. ἡ παρετήρησις τοῦ προλαλήσαντος, εἶπεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργός, ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς τὸ καταστατικὸν τῆς Συνόδου Λειτουργία ὑπάρχει ἡ λέξις αὕτη, ἐπακράτησε νὰ τίθεται καὶ εἰς τὸν προϋπολογισμόν. Πῶς δὲν δύναται νὰ γίνη διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ διδόντες, εἰμὴ ὅταν καθυποβλήθῃ μετ' ὀλίγον τὸ περί Ἐπισκοπῶν Νομοσχέδιον.

Ἐπομένως ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ Κεφάλαιον ταῦτο, συμποσούμενον εἰς δραχ. 23,135, καθὼς καὶ τὸ ἐπόμενον Γ'. «Κληρός» συνιστάμενον εἰς δραχ. 74,263:20, ὅπως ἐψηφίσθησαν παρὰ τῆς Βουλῆς.

Αναγνωσθέντος τοῦ Κεφ. Δ'. «προπαρσκευαζόμενοι διὰ τὸν Κλῆρον» καὶ ἐρωτήσαντός τινος τὸν Κ. ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργόν, ἂν ἤρχισαν αἱ παραδόσεις τῶν μαθημάτων ἐν τῇ Ριζαρίῳ Σχολῇ, καὶ ἂν ἐπαύσαν αἱ γεννηθεῖσαι πρῶτινος χρόνῳ διενέξεις, αὗτος ἀπήντησεν, ὅτι καὶ τὰ μαθήματα ἤρχισαν, καὶ τὰς διενέξεις ταύτας τὸ Ὑπουργεῖον διέλυσε, συμβιβάσαν τὰ πάντα.

Ερωτήσαντος ἐπίσης ἄλλου τὸν αὐτὸν Ὑπουργόν, ἂν οἱ ἐν τῇ προκείμενῃ σχολῇ ὑπότροφοι τῆς Κυβερνήσεως δίδουν τὴν ἀπαιτούμενην ἐγγύησιν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἐπιβαλλομένης εἰς αὐτοὺς ὑποχρέωσης, ἀπήντησεν ὁ αὗτος καταφατικῶς· παρετή-

ρησε δὲ, ὅτι δύο τούτων, τελειώσαντες τὰ μαθήματά των, δύνανται ἤδη νὰ ἐκπληρώσουν τὰς νομίμους ὑποχρεώσεις των, νὰ ἀναβέβησι δηλονότι τὸ ἱερατικὸν σχῆμα, ἀπὸ πρῶτον εἰσβῶσιν εἰς γυμνάσιον. Τὸ Ὑπουργεῖον ἐν ταύτῳ ἐρροντίσας νὰ τοὺς ἐπαγυλῇ εἰς ἰδιαιτέρας παραδόσεις, μέχρις οὗ διὰ Νόμου ἀποφασισθῇ ὁριστικόν τι.

Ἐπομένως ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ Κεφ. ταῦτο, ὡς ἔχει, εἰς δραχ. 4,800.

Προτεθέντος εἰς συζήτησιν τοῦ Κεφ. Ε. «Πανεπιστήμιον» ἀναγνώσθη τὸ πρῶτον ἄρθρον αὐτοῦ «Μισθοὶ» ἐρωτήσαντος δὲ τινος, τί σημαίνει, ἡ ἐν ταύτῳ λέξις «μισθός» καὶ ἀπαντήσαντος τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ, ὅτι δεκτὸν τὸ ἐκ 50 δρ. ἐπιμίσθιον, τὸ διδόμενον εἰς τὸν Κ. Λογίτην, ὡς διατελούντα εἰς τὸ φιλολογικὸν ἑρροντιστήριον, ἡ Γερουσία παρεβέβη τὸ ἄρθρον ταῦτο, ὡς ἔχει.

Αναγνωσθέντος τοῦ δευτέρου ἄρθρου «Εξοδα» καὶ ἐρωτήσαντος, τίνος τι ἐννοεῖται διὰ τῆς φράσεως «εἰς ἐκδοσὶν διδασκικῶν βιβλίων» ὁ Κ. Ὑπουργός, ἀπάντησεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δίδει δωρεάν εἰς τοὺς Καθηγητάς, ἢ ἄλλους, ἐκδιδόντας διδασκικὰ βιβλία, λαμβάνουσά τενα σώματα, καὶ πέμψοντα αὐτὰ εἰς τὰ Σχολεῖα, τὰ ὅποια ἔχουν ἀνεγερῆν βιβλιοθῆκας. Ἐπομένως ἡ Γερουσία παρεβέβη τὸ ἄρθρον ταῦτο, καθὼς καὶ τὸ ἐπόμενον, ὅπως ἔχουσι, συμπαραλαμβάνοντα καὶ τὰ τρία ἄρθρα τοῦ Κεφαλαίου τούτου εἰς δραχ. 127,200.

Αναγνωσθέντα τὰ Κεφ. Σ'. «Ἀστεροσκοπεῖον» ἐκ δρ. 4,240, καὶ Ζ'. «Βοτανικὴς κήπος» ἐκ δρ. 2,920, καθὼς καὶ τὰ ἐν ἑκάστῳ τούτων ἄρθρα, καὶ μεθεμὴς παρετήρηστος γενόμενος, ἐγένετο δεκτὸν, ὡς ἐψηφίσθησαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Αναγνωσθέντος τοῦ Κεφ. Η. «Γυμνάσιον» ἐκ δρ. 155,900. αἱ Βουλαι, παρετήρησέ τις τὸν προλαλήσαντων, πολλάκις ἐξεφράσθησαν περὶ τῆς ταχέως συστάσεως Γυμνασίου ἐν Τριπόλει καὶ Λαρίᾳ, ἀλλ' οὐδὲν μέχρι τούδε ἐγένετο πρὸς ταῦτα εἰς τὸ ἐν Πατρὶσι Γυμνάσιον πρέπει νὰ συσταθῇ ἔδρα τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης παρὰ τῆς Γαλλικῆς, διότι οἱ κατοικοὶ αὐτῶν ἔχουν πολλὴν καὶ αἰετὸν σχέσιν μετὰ τοὺς Ἀγγλοὺς, καὶ μάλιστα μετὰ τῆς Ἑσπανίαν, ἔδρα κατοικοῦν πολλοὶ Ἀγγλοὶ.

Ἀλλ' οὐδὲν ἀπάντησεν ὁ Κ. Ὑπουργός τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐξεφράσθησαν αἱ Βουλαι περὶ τῆς συστάσεως τῶν δύο εἰρημένων Γυμνασίων, ὑπὲρ καὶ ἡ Κυβέρνησις πολὺ ἐπιθυμεῖ· ἀλλ' ἡ μέχρι τούδε βραδυτὴ προέρχεται ἐκ τῆς μὴ εὐρέσεως καταλλήλων Καθηγητῶν. Ἐκτὸς τούτου οἱ μαθηταὶ προτιμοῦν νὰ κα-

μουν τὰς σπουδὰς τῶν μαλλων εἰς τὸ ἐνταῦθα Γυμνάσιον, παρὰ εἰς ἄλλο, καὶ διὰ τοῦτο ἐν τῷ Γυμνασίῳ τῶν Πατρῶν μόλις εἶναι 60 μαθηταί. Καθὼς ἀπορᾷ τὴν ἐν τῷ Γυμνασίῳ τῶν Πατρῶν σύστασιν ἔδρας τῆς Ἀγγλικῆς μαλλων γλώσσης, ἢ τῆς Γαλικῆς, παρετήρησεν, ὅτι δύναται νὰ παραδίδεται καὶ ἡ πρώτη, οὐδέποτε ὅμως νὰ ἐκλείψῃ καὶ ἡ δευτέρα, ἥτις εἶναι γλώσσα κοινωτέρα, καὶ φιλολογικωτέρα.

Εἰναι ἀληθές, εἶπεν ὁ προλαλήσας, ὅτι εἰς τὸ ἐν Πατρῶν Γυμνάσιον εἶναι ὀλίγοι μαθηταί, καὶ ὅτι ἐνταῦθα συρρέουσι πολλοί, τότε ἐκεῖνο μὲν πρέπει νὰ μετατεθῇ εἰς Ἀκαίαν, ἐνταῦθα δὲ νὰ προστεθῇ καὶ ἄλλη, ὥστε ἀμφοτέρω νὰ ἐπαρκέσουν εἰς τὴν πληθὺν τῶν μαθητῶν. Ἐνθ' τῷ ἔθνει μας ἐπαινῆται διὰ τὴν φιλομαθειάν του, διὰ τί δὲν ὑπάρχουσι πολλοὶ μαθηταί εἰς τὰ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Γυμνάσια; Ἐλλοίως τάχα ἡ φιλομαθεια; τοῦτο εἰν' ἀπίστευτον. καὶ ἐπομένως ἄλλαι αἰτίαι ὑπάρχουσιν πρὸς τοῦτοις, διὰ τί εἶναι σπάνις ἀξίων Καθηγητῶν, ἐνθ' καὶ ἡ Κυβέρνησις, καὶ ὁ ἄθος τῶν Ἀθηνῶν ἰδίως τὰς αὐτὰς ἐδαπάνησαν, καὶ δαπανοῦν εἰσέτι διὰ τὴν εἰς τὴν Εὐρώπην ἀποστολὴν νέων πρὸς τελειοποίησιν τῶν σπουδῶν τῶν; φαίνεται, ὅτι οἱ ἀποστελλόμενοι δὲν ἐκλέγονται μετὰ τῶν ἐκαιωτέρων, καὶ νοσημονεστέρων, καὶ δυναμένων ἐπομένως νὰ δικαιώσωσι τὴν ἀποστολὴν τῶν· τοῦτου ἕνεκα οἱ Κ.Κ. Ὑπουργοὶ ὀρεῖσθαι νὰ προσέχουν πολὺ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀποστελλομένων εἰς τὴν Εὐρώπην σπουδαστῶν, διὰ νὰ μὴ δαπανῶνται ματαίως τὰς αὐτὰς ποσότητες χρημάτων.

Ὅλοι, ἀντέταξεν ὁ Κ. Ὑπουργός, ὅσοι ἐξήλθον εἰς τὴν Εὐρώπην δι' ἐξόδων εἴτε τῆς Κυβερνήσεως, εἴτε τοῦ ἀνδρὸς Ἀθηνῶν, ἐπανῆλθον, φέροντες τοὺς προσδοκώμενους καρπούς, καὶ ἀξίως ἔδην κατέχουν θέσεις καθηγητῶν ἄλλ' οὗτοι εἰν' ὀλίγοι, καὶ δὲν ἐπαρκέουν νὰ πληρώσωσι τὰς ἀπαιτουμένας εἰς ἕκαστον Γυμνάσιον ἔδρας.

Ἐπομένως ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον πρῶτον, καθὼς καὶ τὸ ἐπόμενον δευτέρον, ὡς ἔχουσιν.

Ἀναγνωσθέντα μετὰ ταῦτα τὰ Κεφάλ. Θ'. ἐκ δραχ. 209,760, Υ'. ἐκ δραχ. 46,560, ΙΑ'. ἐκ δραχ. 13,720, ΙΒ'. ἐκ δραχ. 3,000, ΙΓ'. ἐκ δραχ. 14,276:20, ΙΔ'. ἐκ δραχ. 161,362, καὶ ΙΕ'. ἐκ δραχ. 4,263:05, καθὼς καὶ τὰ ἐν ἑκάστῳ τούτων ἄρθρα, καὶ μηδεμίαν παρατήρησιν γενομένην, ἐγένοντο δεκτά, ὡς ἔχουσιν.

Ἐπὶ τέλους ἐρωτηθεῖσα ἡ Γερουσία, παρεδόθη τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τούτου, ὡς ἐψηφίσθη παρὰ τῆς Βουλῆς, συμπεσομένου εἰς δραχ. 878,619:45.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν, ἀπαγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργείων.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι

Ν. Ι. ΜΕΛΗΣ.

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ι. ΠΑΞΙΜΑΔΗΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 12 Ὀκτωβρίου 1849, ἡμέρα Τετάρτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 26 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως, προσλαβὼν πραγματοποιένως ὡς προσωρινὰς Γραμματεῖς τοὺς Γερουσιαστὰς Κ.Κ. Γ. ΝΟΤΑΡΑΝ καὶ ΙΑΚ. ΠΑΞΙΜΑΔΗΝ, ἀντὶ τῶν Κ.Κ. Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΥ καλωσμενοῦ, καὶ Σ. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ ἀπόντος.

Τὰ Πρακτικά τῆς προλαβούσας ἀναγνωσθέντα, ἐγκρίνονται, μηδεμίαν γενομένην ἐνστάσιν.

Ἀπαιρῶντος ἐπομένως τοῦ Κ. Προέδρου τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, προτίθεται εἰς συζήτησιν ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἐνεστώτος ἔτους.

Ἀναγνωσθὲν τὸ Κεφ. Α'. «Κεντρικὴ Διοίκησις» ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἐψηφίσθη, ὑπὸ τῆς Βουλῆς, συνιστάμενον ἐκ δραχ. 70,220.

Ἀναγνωσθὲν τὸ Κεφ. Β'. «Διοικήσις Ἐπαρχιών» ἐγένετο ἐπίσης δεκτὸν, ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, συμπεσομένου εἰς δραχ. 375,140.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 1. τοῦ Κεφαλαίου Γ'. «Δημόσιος ἀσφάλει» καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργός, ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου παρατήρησις τῆς μειοψηφίας τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπάρχει πάντῃ ἐναντία τῆς μέχρι τοῦδε γενομένης χρήσεως τῶν ἐξόδων τῆς δημοσίας ἀσφαλείας. Ἄν δὲ κατὰ τὴν Ἐπιτροπὴν, δὲν πρέπει νὰ γίνεται χρῆσις τῶν ἐξόδων τούτων εἰς τὴν ἀποπομπὴν τῶν φανουδιῶν, καὶ εἰς τοὺς συντρέχοντας εἰς τὴν ἐξόντωσιν τῆς ληστείας, εἰς τὰς οὐσιωδεστέρας δηλαδὴ ταύτας περιστάσεις ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, τότε εἰς ποίας ἄλλας

ανάγκας θέλουν δαπανᾶσθαι καταλλήλοισιν τὰ εἴδη τὰυτά ;

Μὴ γενομένης ἄλλης παρατηρήσεως, ἐγένετο δεκτὸν τὸ 1 ἄρθρ., ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, συγκείμενον ἐκ δραχμῶν 150,902.50.

Ἀναγνωσθέν τὸ ἄρθρον 2 « Ἐνοίκια καὶ σκευὴ φυλακῶν », ἐγένετο δεκτὸν χωρὶς τινος παρατηρήσεως, ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, συνιστάμενον εἰς δραχμ. 9,800.

Ἀναγνωσθέν τὸ ἄρθρον 3 « Μισθοὶ δεσμοφυλάκων » καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ παρατήρησις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐγένετο δεκτὸν μετὰ τὴν παρατήρησιν ταυτην, ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, συγκείμενον εἰς δραχμ. 12,600.

Μετὰ ταῦτα ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργός, παρατήρησεν, ὅτι, ἐπειδὴ κατὰ τὴν σύστησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὁρίσθη ὅτι, γίνονται λογιστικὰ λάθη, νομίζον, ὡς καὶ περὶ τούτου ἀπεφάνισαν τὰ βουλευτικὰ Σώματα, ὅτι τὰ λάθη ταῦτα πρέπει νὰ διορθῶνται κατὰ τὰ πρακτικὰ τῶν Βουλῶν, εἰς τὰ ὅποια ὑπάρχει ἀκρίβεια. Τὸ Ὑπουργεῖον ὡς ἐκ τούτου διὰ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ προϋπολογισμοῦ, παρεδεδόμινον τὰ Πρακτικὰ τῶν Βουλῶν ὡς ὅρθε, οὐδεμίαν δίδει προσοχὴν εἰς τὰ ἐισχωρήσαντα τυχόν λογιστικὰ λάθη τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἀναγνωσθέντα τ' ἄρθρα 4, « Διατάξεις καταδικῶν » ἐκ δραχμ. 122,635, καὶ 5, « Ποινικὰ ἐγκλήματα » ἐκ δραχμῶν 6,292, ἐγένετο δεκτὰ, ὡς ἐψηφίσθησαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Μετὰ ταῦτα, κατ' ἐρώτησιν τοῦ Κ. Προέδρου, παρεδίδθη ἡ Γερουσία καὶ τὸ ὅλον τοῦ κεφαλαίου Γ'. ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, συνιστάμενον εἰς δραχμ. 302,229 : 50.

Ἀναγνωσθέν τὸ ἄρθρον 1, « Ἰατρικὰ καταστήματα » ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Δ'. « Δημόσιος ὕμνος », καὶ μεθεμὶς γενομένης παρατηρήσεως, ἐγένετο δεκτὸν, ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, συνιστάμενον ἐκ δραχμ. 101,230.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 2, « Ὑγειονομικὰ καὶ λοιμικα-βαρτήρια » καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, παρατήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργός, ὅτι, ἂν καὶ ᾖναι εἰλόγιος ἡ παρατήρησις τῆς Ἐπιτροπῆς χάριν οἰκονομίας ἐξόδων, ὑπάρχει ὁμοίως καὶ ἐναντίᾳ τοῦ Ὑγειονομικοῦ Νόμου. Τὸ Ὑπουργεῖον μ' ὅλα ταῦτα, ὅσκις εἴρῃ καταλλήλους καὶ ἱκανοὺς ὑπάλληλους, θέλει ἐπιφορτίσει εἰς αὐτοὺς καὶ τὰς δύο ὑπηρεσίας Ὑγειονομικὰς καὶ τελωνιακὰς διὰ τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐξόδων.

Ὁ Ὑγειονομικὸς Νόμος, ἀντέταξεν εἰς τῶν Κ. Γερουσιαστῶν, δὲν ὀρίζει τὰς θέσεις, εἰς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ὑπάρχωσιν Ὑγειονομικοὶ ἢ Ὑγειονομικοὶ σταθμάρχαι· ἡ πολυχρόνιος δὲ πείρα

ἀπέδειξεν, ὅτι εἰς ὅσα μέρη ὑπάρχον τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι, ἐκπληροῦντες καὶ τὰ Ὑγειονομικὰ, δὲν συνέβη οὐδεμίᾳ κατὰ-χρησὶς περὶ τὴν εἰσπράξιν τῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων, ἐνῶ μολὶς τὰ εἰσοδήματα ταῦτα ἐξήρκεσαν εἰς τὰ εἴδη τῆς ὑπερ-ρασίας, ὅπου τὰ χρεὶ τοῦ Τελωνίου ἀντιθέσαν εἰς τοὺς Ὑγειονομικοὺς ὑπάλληλους· διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται εἰς τὰ ἐνδότερα μέρη τοῦ Κράτους, ὅπου σπανίως παρουσιάζεται ἀνάγκη Ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας, νὰ διορίζωνται τελωνιακοὶ σταθμάρχαι καὶ φύλακες, ἐκπληροῦντες καὶ τὰ Ὑγειονομικὰ χρεὶ· διότι ὁ Ὑγειονομικὸς ὑπάλληλος δὲν δύναται νὰ ἐνεργῇ τὴν εἰσπράξιν τῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων μετὰ τὴν ἀκρίβειαν, μ' ὅσῃ δύναται νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὴν ὁ οἰκονομικός, ὡς ὑπαρξάντος ὑπὸ τὴν ἀμεσαν ἐπιτήρησιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν· εἰς τὰς ἐκτελέσεις ταύτας νὰ ἐπαινεῖται ἡ ἀκρίβεια· αἱ Ὑγειονομικοὶ σταθμάρχαι καὶ φύλακες ἀπὸ τὰ μέρη ταῦτα, εἰς τὰ ὅποια δὲν ὑπάρχει ἀπολύτως ἀνάγκη· εἴαν δὲ καὶ ἐψηφίσθη περὶ τούτων Ὑγειονομικὸς Νόμος, κατὰ τὴν σύστησιν τοῦ ὁποίου εἶπον καὶ ἀπέδειξα, ὅτι θέλει ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς τῶν δημοσίων ἐξόδων ὑπερ-τὰς 200,000 δραχμὰς, δὲν εἶναι καὶ δίκαιον νὰ ἐξακολου-θῶμεν τὴν δαπάνην ταυτην χωρὶς προφανοῦς ἀνάγκης. Προσέτι δὲ καὶ εἰς τὰς λαχένας ἐκείνας, ἐν οἷς ὑπάρχον διωρισμένοι Λιμεναρχαί, ἀλλοίως ἔχοντες ἐργασίαν, καὶ δυνάμενοι νὰ ἐκ-ελθῶσι καὶ τὴν Ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν, εἶναι πάντῃ περιττὸν νὰ διο-ρίζωνται ἰδιαιτέρως Ὑγειονομικοὶ ὑπάλληλοι.

Διὰ τὴν ἀκυρωθῆ Νόμος τις, ἀντίκειται ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτε-ρικῶν Ὑπουργός, ἀπαιτεῖται νὰ ἐψηφισθῇ ἄλλης μεταγενέστερος, ἀκυρῶν τὸν πρῶτον· Ἡδὲ καὶ μ' ὅλα ταῦτα τὸν προαγορεύσαντα Κύριον Γερουσιαστὴν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον, ραδιόμενον τοῦ Δημο-σίου πλούτου, θέλει προσπαθῆσαι, ὅς ὅσον εἶναι δυνατόν, νὰ συγχωνεύσῃ τὰς Ὑγειονομικὰς καὶ τελωνιακὰς ὑπηρεσίας· καὶ ὅτι οὐδέποτε διωρίσεν, οὔτε ἔχει ποτὲ κατὰ νότον νὰ διωρίσῃ ὑπάλληλους χάριν ἐξοικονομίσσεως προσώπων, ἀλλὰ μόνον χάριν τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης τῆς ὑπηρεσίας· οὔτε τὰ μέρη τοῦ Ὑπουργείου ἀμειλῶνται, πῶς νὰ διορίσῃ περισσοτέρους ὑπάλ-ληλους, ὡς εἶπεν ὁ προαγορεύσας, διότι ἐκαστον Ὑπουργεῖον μ' ὅλως ἔχει τοὺς ἀνγκαίους διὰ τὴν διεξωγὴν τῆς ὑπηρε-σίας. Εἴαν δὲ τινες τῶν Ὑγειονομικῶν ὑπάλληλων δὲν ἐκτελῶσιν, ὡς εἶπεν ὁ προαγορεύσας, τὰς εἰσπράξεις ἀκριβῶς, μήπως καὶ ὅλοι οἱ τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι ἐφάνησαν ἀκριβεῖς περὶ τὴν εἰσ-πράξιν ; Εἰς τὸ τελωνεῖον τῶν Πατρῶν, ἐν ᾧ πέρυσι κατὰ τὸν

μήνα Σεπτεμβρίου εισπράχθησαν περίπου δραχμαὶ 13,000, ὅστος κατὰ τὸν ἴδιον μήνα εισπράχθησαν 55,000 δραχμαί.

Παρατηρήσαντος δὲ τινος, ὅτι, ἐπειδὴ περὶ μὲν κατὰ τὸν Οκτώβριον ἐξήχθησαν αἱ σταθίδες, ἐξέτος δὲ κατὰ τὸν Σεπτεμβρίου, ὡς ἐκ τούτου ὑπάρχει καὶ ἡ διαφορὰ αὕτη τῆς εισπράξεως τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου πρὸς τὴν τῶν δύο τούτων ἐτῶν ἐπένεγκεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, ὅτι ἀπὸ ἐπίσημον πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πληροφορίαν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Τελωνίων Κ. Τρισιόπου, βεβαιοῦται, ὅτι ἡ κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Σεπτεμβρίου τελωνιακὴ εισπραξὶς ἀνέβη πραγματικῶς εἰς δραχμὰς 55,000 περίπου, ὡς ἐκ τῆς εισαγωγῆς τῶν ἐμπορευμάτων ἔπειτα ἡ εισπραξὶς αὕτη παρατηρεῖται καὶ εἰς τῆς εισπράξεως τῶν προελεύσεων μηνῶν Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου.

Μὴ γενόμενης ἄλλης παρατηρήσεως, ἐγένετο δευτὸν τὸ δευτερον ἄρθρον, ὡς ἐξηρίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, συμπεσόμενον εἰς δραχμὰς 270,100.

Αναγνωσθὲν τὸ 3 ἄρθρον, « Ἐκτακτὰ Ὑγειονομικὰ » ἐγένετο δευτὸν χωρὶς τινος ἐνστάσεως, ὡς ἐξηρίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, αναβαίνον εἰς δραχμὰς 18,000.

Μετὰ ταῦτα, ἐρωτήσαντος τοῦ Κ. Προέδρου, ἡ Γερουσία παρεδόχθη, καὶ τὸ ὅλον ποσὸν τῶν ἐσόδων τοῦ Δ. Κεφαλαίου, ὡς ἐξηρίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, συμπεσόμενον εἰς δραχμὰς 389,330.

Μεταβάντες ἔπειτα τῆς Γερουσίας εἰς τὸ Κεφάλαιον Ε. « Διμῶσις οἰκονομία », ἀναγνώσθησαν τὰ ἄρθρα 1 « Γεωργικὰ », ἐκ δραχ. 47,010, 2 « Τέχναι καὶ ἐπιτελεῖματα » ἐκ δραχ. 39,442, καὶ 3 « Γεωργικὰ καὶ τοπογραφικὰ » ἐκ δραχ. 43,896, τὰ ὅποια ἐγένοντο δευτὸν χωρὶς τινος παρατηρήσεως, ὡς ἐξηρίσθησαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Αναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 4 « Ταχυδρομείων » ἐκ δραχ. 204,481·96/00, καὶ τῆς ἐπ' αὐτῷ παρατηρήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν Ὑπουργός, ὅτι ἀγνοοῦν, πῶς διατίθετο μέχρι τούτου τὸ ἐκ 1200 δραχμῶν, διὰ τὰ ἐξόδα τῆς περιουσίας τοῦ Διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων ποσόν, θέλω τοῦ λοιποῦ κανονίσαι αὐτὸ εἰς τὴν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπόμενου ἔτους ἐτησίως καὶ οὐχὶ κατὰ μῆνα, ὡς ὑπάρχουσι καὶ τὰ ἐξόδα τῆς περιουσίας τῶν Νομαρχῶν, καὶ θέλω διατάξαι νὰ διδεται εἰς τὸ μέλλον τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς τὸν

Διευθυντῇ τῶν Ταχυδρομείων, ἐν ᾧ καὶ χρεὶται μόνον περιουσίας, καὶ οὐχὶ κατὰ μῆνα, ὡς ἔως νῦν τοῦτο ἐγένετο.

Ἐπειδὴ, παρετήρησεν εἰς τὸν ὑπερπροσέκριντον, ὑπάρχει ποσὸν τι ἐκ δραχμ. ἡ ἑκατὸν χιλιάδων δι' ἑκτακτὰ ἐξόδα δημοσίου ἀσφαλείας, εἰς αὐτὰς ἀπαρασώζονται περιστάσεις, ἔπειτα ἀπὸ αὐτῶν τούτων τὸ ποσὸν νὰ δαπανῶνται καὶ τὰ διὰ τὴν ἀποστολὴν ἐκτάκτων ταχυδρομίων, ὡς ὑπάρχοντα εἰς τὴν δημοσίᾳ ἀσφαλίαν, καὶ γὰρ νὰ περιουσίαται χρηστὸν ποσὸν δι' αὐτὰ ἐκ δραχ. 5,000, ἐπεὶ εἰς αὐτὰ τῶν 100,000 δραχμῶν διότι, ἀν δὲν ὑπάρχῃ ἐν ποσῷ μόνον δι' ἑκτακτὰ ἐξόδα δημοσίου ἀσφαλείας, περιλαμβανόμενα πάντα τὰ τούτου ἐξόδα, τότε πρέπει νὰ συμπληρωθῇ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν κατ' ἴδιον ἑκτακτὸν ἐξόδον τούτων. Εἰς δὲ τὰς τὰς περιουσίας τῶν ἐκτάκτων τούτων ἐσόδων ποσὸν ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων, δὲν ἔχει ἀρκετὸν διὰ νὰ προσέδῃ πᾶσαν ἀπαιτούμενην ἀνάγκην, τότε εἶναι προτιμότερον ν' αὐξήσῃ ἐπὶ πάντε ἀπὸ αὐτῆς χιλιάδας δραχμὰς, ἢ καὶ περισσύτερας, πρὶν νὰ προσέδῃ ἰδιαιτέρον ποσὸν τούτων ὑπὸ ἄλλῃ κατεστάσει.

Τὸ ποσὸν τούτου τῶν δραχμῶν 5,000, ἐπένεγκεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Ὑπουργός, ἐπειδὴ εἶναι τοιαύτη ἀναγκαιότης καὶ κατ' ἴδιον εἰς τὴν ταχυδρομικὴν υπηρεσίαν πρὸς περισσύτερον διασφάλισιν τῆς δαπάνης αὐτῆς. Εἰς δὲ τὸ ποσὸν τοῦτο ἦτο προσθεσὶ μόνον εἰς τὰς δραχ. 100,000, τότε ἴσως θέλει δαπανῶσθαι ἀναγκαιότης, καὶ εἰς ἄλλαν ἀνάγκην, ἐπὶ, ὡς ὑπάρχει ἤδη πληρωσόμενον κατ' ἴδιον, δὲν θέλει δαπανῶσθαι, εἰμὴ μόνον, ὅσον εἶναι τὸ ἀναγκαῖον.

Διαφύκον ἐπιβουλεύων, παρετήρησεν ἄλλος, ἐκτάκτων περιστάσεων τῶν ταχυδρομείων, διὰ τῆς ὁποίας ἀπαιτοῦντο καὶ ἑκτακτὰ ἐξόδα, εἰς αὐτὰς ἡ ἀπαιτούμενη τῶν ταχυδρομείων τῆς ἐκ δραχμῶν 5,000 πρῶτον, ἀπέναντι τῶν ἐκτάκτων ἐσόδων τῆς δημοσίου ἀσφαλείας. Ἡ αἰτία δὲ αὐτῆς τοῦ χωρισμοῦ τοῦ ποσῶν τούτων, νομίζω, ὅτι εἶναι ἁπλοῦς καὶ συμφέρουσα· διότι, εὐρισκόμενον τὸ ποσὸν τοῦτο πληρωσόμενον κατ' ἴδιον, δὲν θέλει βεβαίως δαπανῶσθαι ὅλον, ἐπὶ, ἀν ἦτον ἡνωμένον μετὰ τὸ ὅλον βεβαίως δαπανῶσθαι, καὶ δι' ἄλλαν ἴσως ἀνάγκην.

Μὴ γενόμενης ἄλλης παρατηρήσεως, ἐγένετο δευτὸν καὶ τὸ ἄρθρον 4, ὡς ἐξηρίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Μετὰ ταῦτα ἡ Γερουσία, κατ' ἐρώτησιν τοῦ Κ. Προέδρου, παρεδόχθη καὶ τὸ ὅλον ποσὸν τῶν ἐσόδων τοῦ Ε. Κεφαλαίου,

ως ἐψηρίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἀνέβαινον εἰς δραχμὰς 331,829:96/00.

Ἀναγνωσθέν ὑστερον τὸ ΣΤ'. Κερχάκιον « Αὐτοκρατορικὴ οὐκ ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 1 » ἐπιτροπὴ δημοσίων ὁδῶν » καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, παρατήρησεν εἰς τὸν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν, ὅτι, θεωρήσας ἡ μεγαλειότης τῆς ἐπιτροπῆς τὴν ἀπὸ Ναυπλίου εἰς Ἄργος ἀγούσαν δημοσίαν ὁδόν, ὡς δημοτικὴν, ἐπέφερε τὰς ἐν τῇ ἐκτίσει αὐτῇ ἐπιπεπραγμένας παρατηρήσεις. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ὁδὸς αὕτη ἀποτελεῖ μέρος τῆς γενικῆς τῆς Τριπόλεως ὁδοῦ, διότι δι' αὐτῆς καὶ οἱ στρατοὶ καὶ οἱ ἵπποι τῆς Κυβερνήσεως διέρχονται, πρὸς δὲ καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου εἰς Ἀθήνας μεταβαίνοντες, ἀπαιτεῖται νὰ γυμνῶνται καὶ τὰ διὰ τὴν συντήρησιν αὐτῆς ἐξόδα. Ἐκτὸς δὲ τούτου, οὐδὲ ποτε οἱ δῆμοι Ναυπλίου καὶ Ἀργεὺς ἐξήτησαν κατὰ ἐξόδον ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ὁδοῦ ταύτης· ἀλλ' ὡκοθεν ἡ Κυβέρνησις πρὸ πολλῶν ἐτῶν καταβάλλει τὰ ἐξόδα ταῦτα, ὡς περισσώτερον ἔχουσαν ἀνγκυρὰν αὐτῆς, διὰ τὴν ἀνταγὰν διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης διέρχων τῶν στρατῶν, τῶν ἵππων, τῶν ἱποζυγίων, τοῦ πυροβολικοῦ κλπ.

Ἐάν θεωρῶμεν τις, εἶπεν εἰς τῶν προαναφερθέντων, καὶ τὴν ὁδόν, περὶ ἧς πρόκειται, ὡς καὶ ὅλας τὰς ἀπὸ ἐνὸς Ἀθήναι εἰς ἄλλον ὡς δημοσίας, τότε ὅλας αἱ ὁδοὶ εἶναι δημοτικαί, καὶ οὐδαμῶς δημοτικαί, διότι καὶ διὰ τῶν δημοτικῶν ὁδῶν διέρχονται ἵπποι καὶ στρατοὶ τῆς Κυβερνήσεως· ἐάν διὰ τὰς γεφύρας τοῦ Αἰτωλικοῦ, αἵτινες εἶναι ὄντως γενικαί, καὶ διὰ τῶν ὑποίων κυρίως διέρχονται συνεχῶς καὶ ἵπποι καὶ στρατοὶ τῆς Κυβερνήσεως, δὲν εἴληχεν ἡ Κυβέρνησις νὰ δώσῃ οὐτὶ δάνειον πρὸς ἐπισκευὴν τῶν, δὲν εἶναι δίκαιον διὰ τὴν δημοτικὴν ταύτην ὁδὸν ἀπὸ Ναυπλίου εἰς Ἄργος νὰ δαπανᾷ πρὸ τοσούτων ἐτῶν διὰ τὴν συντήρησιν τῆς· ἐάν δὲ ἡ Κυβέρνησις κατ' ἐξαιρέσειν ἐδαπάνησεν εἰς τὴν ἀρχὴν διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ ταύτης, δὲν εἶναι καὶ ἤδη ὑπόχρεωσις νὰ ἐξακολουθῇ τὴν δαπάνην τῆς συντηρήσεώς της, διεγείρουσα καθ' ἑαυτῆς παραπονα καὶ ἀπαιτήσεις ὅλων τῶν λοιπῶν ἑπαρχιῶν καὶ δήμων.

Ἐπειδὴ τὸ Ναύπλιον, παρατήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ἵπουργός, ὑπερῆε ποτε Πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὸ

καταφύγιον τῶν Ἑλλήνων, ἀναγκάσθη τότε ἡ Κυβέρνησις νὰ δαπανήσῃ διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ ταύτης, καὶ ἐξακολουθῇ καὶ τὰ ἐξακολουθῶσα διὰ τὴν συντήρησίν της, ὡς ἔχουσα εἰς Ναύπλιον στρατὸν, πυροβολικὸν, ἱποζύγια, τὰ ὅποια καθ' ἑκάστην διέρχονται δι' αὐτῆς. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἡ ὁδὸς αὕτη, θεωρουμένη μέρος τῆς γενικῆς εἰς Τρίπολιν ἀγούσης ὁδοῦ, γέρει καὶ τῶν δημοσίων ἐξόδων διὰ τὴν συντήρησίν της.

Παρατηρήσαντος ἄλλου, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὁρᾷται, ἀφ' οὗ κατασκευάσῃ ὅλας τὰς γενικὰς ὁδοὺς, νὰ λάβῃ γενικὸν τι μῆτρον περὶ τῆς διὰ διυθύναν συντηρήσεως τῶν, ἐπέφερεν ἕτερος, ὅτι πρὸ τῆς Συνταγματικῆς μεταπολιτείας διὰ Β. Διατάγματος, ἐρίζοντες τὰς γενικὰς ὁδοὺς, προσδιωρίσθη καὶ ἡ ἀπὸ Ναυπλίου εἰς Ἄργος ἀγούσα ὁδὸς ὡς γενικὴ· ὅτι δὲ πρὸ τινῶν μνημῶν εἶχον τὴν τιμὴν νὰ διευθύνῃ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν, καὶ εἴληχεν νὰ ἐμπνεύσῃ περὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης, πρὶν ἢ σημειώσῃ τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων τῆς συντηρήσεως αὐτῆς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐνεστώτος ἐτους, ἐπληροσφάνθη ἀπὸ τῶν ἀρμόδιων ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων Ταγματάρχην, ὅτι αὕτη ἡ ὁδὸς ἀποτελεῖ μέρος τῆς γενικῆς καὶ μεγάλης ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἀπὸ Ἀθῆνας εἰς Τρίπολιν.

Ἀπὸ γενόμενης ἄλλης παρατηρήσεως, ἡ Γερουσία, κατ' ἐρωτησίν τοῦ Κ. Προέδρου, παρεδόχθη τὸ 1, ἄρθρον, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ λάβῃ τοῦ λοιποῦ τὸ Ὑπουργεῖον γενικὸν τι μῆτρον διὰ τὰς δημοσίας ὁδοὺς.

Ἀναγνωσθέν ὑστερον τὸ ἄρθρον 2, « Κατασκευὴ δημοσίων ὁδῶν » ἐκ δραχμ. 40,800, ἐγένετο δεκτὴν, χωρὶς τινος ἐνστάσεως, καθὼς καὶ τὸ ὅλον ποσὸν τοῦ Κ. Κερχάκιου, συνιστάμενον εἰς δραχμὰς 80,800.

Ἀναγνωσθέν τὸ Κερχλ. II'. « Βοήθειαι » ἐγένετο δεκτὸν μετὰ τῶν δυν' αὐτοῦ ἄρθρων, ὡς ἐψηρίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, συμπεσόμενον εἰς δραχμὰς 96,316.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ Κερχλίου III'. « Ἐξόδα παρελθουσῶν χρόνων » ἐκ δραχμ. 54,064 : 57, καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, παρατήρησεν εἰς τὸν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν, ὅτι τὸ διὰ τὸν φόνον τοῦ λεγτοῦ Ἀλμπουρα δοθέν ποσόν, εἶναι μόνον 300 δραχμαί, τὰς ὁποίας ὡς Διοικητὴς Πλείας τότε ἐπροσέλασεν καὶ ἐξέδωκε καὶ τὸ χρηματικὸν ἐντάλμα, καὶ ὅχι δραχμαί 1,000 ὡς σημειοῦται ἡδῶ.

Μολονόντι, ἀντιτάξαν ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ἵπουργός, δὲν ἤμην τότε ἵπουργός διὰ νὰ ἔχῃ ἀκριβῆ ἐνὸς ἐκάστου τῶν

τουσώντων κονδυλίων γνωστὴν, νομίζω ὅμως, ὅτι αἱ χίλια δραχμαὶ ἐδόθησαν μὲν εἰς τὸν ῥόνον τοῦ λατοῦ Ἀλμπαν-
ρα, καὶ δύναται νὰ ὑπάρχῃ καὶ ἡ περὶ τῆς παρελθούσης
αὐτῶν ἀπόδειξις, ἐάν ἐδόθησαν ὡς πρὶν δὲ τὴν πληρωμὴν
τῶν κονδυλίων τούτων, νομίζω, ὅτι εἶναι δίκαιον καὶ ὀρθὸν νὰ
τὰ πληρωσῇ ἡ Κυβέρνησις, διατηρούσα τὴν πίστιν ταύτην, ἥν' οὐ
ἀπαξ ἐπισκευάσαν, ὅτι θέλει χρησιμεύειν τὰ ταῦτα ποσὰ εἰς τὰς
συντελείσοντας πρὸς εὐνοίας τοῦ λαοῦ, εἰς τὴν συνέτην
καὶ τὸν ῥόνον τῶν λαοῦν ὑπὸς τὸ ταῦτα, τὰ ταῦτα ποσὰ,
ὑπάρχοντα ἀπαιτῶντα ὑπὸ τοῦ δικαιοῦ, ἀσφαλισθέντα εἰς
τὸν προϋπολογισμὸν ἀπὸ ἄλλων ὑπουργῶν.

Ὅλα ταῦτα τὰ κονδυλίων, εἴπερ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, τὰ
σημειώμενα διὰ τὴν ἡγεσίαν, ἀπαιτῶνται εἰς τὸν Ἀνταρμα,
ἰσχνὸν ἔχον νόμον. Ἐπειδὴ δὲ ταῦτα ὑπάρχουσι νόμιμα, καὶ
δικαιοῦνται πληρῶστα νὰ λάβωσιν αὐτὰ οἱ δικαιοῦχοι, ὡς ἐκ
ταύτου, ὅτε διετίθεντο ὑπουργοὶ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν, σημειώσαντα
τὰ κονδυλίων ταῦτα εἰς τὸν ἐκτενέστερον προϋπολογισμὸν. Τὰ δὲ
περὶ τὸν ὁδὸν σημειώμενα ἔξοδα εἶναι ὅμοια μὲ τὰ σημειω-
θέντα κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη καὶ παρελθόντων, ὑπὸ τῶν
Βουλῶν ὡς πρὸς τὸ ἐκ δόχ. 1888 ποσὸν δι' ἀπ' ἐκείνου τοῦ
Κ. Σενουδάκη, ἐκαστοῦντος εἰς τὴν ἐν Ἑλλάδι ἀμετρίαν τῶν
Κρατῶν, ἐπειδὴ ὑπάρχει ὑπουργικὸ πρῶτον, ἀπερὶπουσα τὴν ἀπα-
ξήλωσιν ταύτην, ὡς ἐκ ταύτου τὸν συμπεριλαμβανὸν καὶ εἰς τὸν
προϋπολογισμὸν τοῦ ἐκτενέστερου ἔτους ἐκείνου καὶ τοῦ ἐκ δόχ.
1200 ποσὸν διὰ μεθούσης πρὸς τὸν ἑσωτερικὸν ῥόνον, ἐπειδὴ
στηρίζεται εἰς διατάξιν τῆς Κ. Κυβερνήσεως, ὅν ἐνόμισα πρὸς
νὰ μὴ τὸ σημειώσω εἰς τὸν προϋπολογισμὸν. δι' ὅλα δὲ ταῦτα
τὰ ποσὰ ἐν γένει παρελθόντων ὡς μέλλος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ νὰ
μὴ πληρωθῶσιν, ἐάν δὲν ἐξαναλωθῶσιν ἀκριβῶς, καὶ ὑπάρχουσι
δικαιοῦχοι καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ὑπουργία ὑπάρχουσι ταῦτα ποσὰ
ἐξόδων παρελθόντων χρήσεων, ἀλλ' ὡς εἶπεν οὐτὸ ἐγὼ οὐτε
ἄλλος τις ἐκείνῃν παρατίθειν περὶ αὐτῶν. Τὸ κατ' ἐμὲ, προ-
καλεῖται ὅτι ταῦτα θέλει νὰ μὴ ἀπαρτίζῃ, ἐάν, ὅτε ἦσαν ὑπουργοί
ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν, ἔλαβον ταῦτα ποσὰ ἐξόδων, μὴ στερ-
ζόμενον εἰς νόμον, ἡ ἄλλη τινὰ ἀντισυνταγματικὴν πράξιν
ἐπειδὴ δὲ ὅλα, τὰ περὶ ὧν πρὶνταί, ποσὰ, εἶναι παρελθόντων
χρήσεων, νομίζω, ὅτι πρέπει νὰ παραδοθῶσιν αὐτὰ καὶ ἐπὶ
τοῦ παρόντος ὡς ἀπαιτῶντα, καὶ στηρίζοντα εἰς ὑπουργικὰς πρά-
ξεις, καὶ εἰς τὸν Ἀνταρμα, τὸ ὅτι καὶ τοῦ μὴ δημοσιευθέντα,
ἀλλὰ διὰ τῆς πρὸ πολλῶν ἔτων παραδοχῆς τῶν ὑπὸ τῶν Βουλῶν,

ἐλάβον ἰσχνὸν νόμον, εὐχόμενοι νὰ μὴ λάβωσι πλέον χώραν εἰς
τὸ μέλλον καταχρῆσαι.

Καὶ ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων, εἶπεν εἰς τῶν προαγορευ-
σάντων, παρεδόχθη τὰ ποσὰ ταῦτα τῶν παρελθόντων χρήσεων,
ὑπὸ τὸν ὅρον καὶ τὴν εἰδὴν τοῦ ὑπουργοῦ, νὰ μὴ γένῃ καμμία
πληρωμὴ δι' αὐτὰ, ἐάν δὲν ἦναι νομιμοποιούμενα συμφώνως
δὲ μὴ τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῆς Βουλῆς, ἐξέβηκε καὶ ἡ μεινο-
ψηρία τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἑπιτροπῆς τὴν ἐπὶ τῶν
ποσῶν ταύτων παρατίθειν ταῦτα.

Παραδεχόμεναι, προσέθηκεν ἡ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργία,
τὴν ἐπὶ τῶν κονδυλίων ταύτων ἀπόφασιν τῆς μεινοψηφίας
τῆς ἐπιτροπῆς, καθ' ὅσον εἶναι σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς
Βουλῆς, ὅτι ὡς ἀλλοῦ οὐδὲν τῶν ἐξόδων ταύτων θέλει πληρωθῆναι,
ἐάν δὲν ὑπάρχῃ ἀκρίβως δικαιολογημένον ὅτι κανὲν ἐξ
αὐτῶν δὲν εἶναι διὰ νόμον ὑπὸ τῶν τριῶν δημοκρατικῶν Σουλ-
τῶν ἐφαρμόζον, ἀλλ' ἀπαιτῶνται στηρίζονται εἰς τὸν Ἀνταρμα, τὰ
ἰσχνὸν νόμον ἔχοντα, καὶ ὑπουργικὰς πράξεις, καὶ ὅτι ἀδύνα-
τον διὰ τὴν ἀκριβὴν ἐρεῖται τὴν συνέτην τοῦ λαοῦ τινός νὰ
ἐκδοθῇ νόμος. Τὰ ποσὰ ταῦτα, ἀπόφασις ὑπάρχοντα τῶν ἐκτε-
κτων ἐξόδων τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, ἐκλεισθέντα ὅλα ὡς
ἐξοδα παρελθόντων χρήσεων, ὡς μὴ ἐκλεισθέντων τῶν διὰ τὴν
δημοσίαν ἀσφάλειαν σημειωθέντων ἐξόδων εἰς τὴν πληρωμὴν
αὐτῶν, ὅτι ἰσχυρὸν ἐπὶ τῶν ποσῶν ταύτων ἔπραξαν οἱ προκά-
τοιχοί μου, τοῦτ' αὐτὸ θέλω καὶ ἐγὼ ἐκτελεῖσαι, συμφώνως πάν-
τοτε μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ὅτι ὡς ἀλλοῦ οὐδὲν ἐξ αὐτῶν
θέλω διατάξῃ τὴν πληρωμὴν, ἐάν δὲν τὸ εἶναι ἀκρίβως δικαιο-
λογημένον. Ἐάν δὲ διὰ τῆς μὴ παραδοχῆς τῶν ποσῶν ταύτων,
ὑπάρχῃ ἀπορία τῆς ἐκτενέστερας τῶν ἐξόδων τῆς δημοσίας
ἀσφαλείας, τότε τὸ Κράτος εἶναι ἀδύνατον νὰ κινήσῃται, καὶ
θέλει περιπέσει εἰς κίνδυνον, ὡς μὴ δυνάμενος τῆς Κυβερνήσεως
νὰ ἐξαναλῇ τὴν ἀνεφάρμοστον τυχὸν ἀποστασίαν, ἡ ἡγεσίαν.

Λέγων ὁ Κ. ὑπουργὸς, ἀνέστην ὁ προαγορευτὸς, ὅτι ὅλα
τὰ μνησθέντα κονδυλίων δὲν εἶναι νομιμοποιούμενα, ὡς ἀλλοῦ εἶναι
παρανομα, ὅτι δέχεται τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, τὴν νὰ πλη-
ρώσῃ τὰ νομιμοποιούμενα, καὶ ὅτι ὅλα ταῦτα θέλει τὰ πληρώσει,
ἀντιτάσκει ὅμως πρὸς ἐκείνους τὴν ἑπιτροπὴν διὰ τῆς παρατη-
ρήσεως τῆς δὲν προταίνει ἄλλο, εἰμὲν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδόχθη,
καὶ ἡ Γερουσία κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀπερῆκεται. Ἄν λοιπὸν
ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν θέλῃ τὰ κονδυλίων ταῦτα ὡς
νόμιμα, διότι στηρίζονται ὅλην, ὡς εἶπεν, εἰς Βασίλ. διάταγμα,

ας ενεργήσῃ τὰς πληρωμὰς, μιλῶντι ἀκριβῶς ἐξεταζόμενα, δὲν πρέπει νὰ πληρωθῶσι. Ἡ πράξις θύμῃ τοῦ Ὑπουργοῦ Συμβουλίου, ὡς εἶπε τις τῶν προαγορευσάντων, δὲν δύναται νὰ καταστήσῃ κανὲν τούτων τῶν κοινῶν νόμιμον. Παρετήρησε δ' ἐπὶ τέλος, ὅτι τὰ ἐξόδα τῆς ἀρχαίας διδόνται διὰ νὰ χρησιμεύουν εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις, τεινόντας νὰ ταράξουν τὴν ἡσυχίαν τοῦ Κράτους, καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν ἐπομένως τὰ ἐξόδα ταῦτα δὲν εἶναι μυστικά.

Ἡ πλειοψηφία τῆς Ἐπιτροπῆς, παρετήρησεν ἐν μέλει αὐτῆς, παρεδέχθη τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἡ δὲ μειοψηφία, δεχόμενα ἐπίσης ταύτην, κήδετο ἰδίως νὰ χαρακτηρίσῃ τινὰ ὡς μὴ νόμιμα, τὰ ὅποια αναφέρει ῥητῶς. Ἐν ταύτοις κατ' ἑξῆς ἰδέαν ἅπαντα, τὰ χρησιμεύοντα διὰ τὴν ἐξόντωση τῆς ληστείας, εἶναι νόμιμα, ὡς στεριζόμενα εἰς Διάταγμα, τὸ ὅποιον αἱ Βουλαὶ παρεδέχθησαν, ἐπιβεβαιώσαντι ἐπὶ τούτοις πάντα τὰ τοιαῦτα κοινῶν.

Διὰ τὸν ρόλον τοῦ Ἄλμουρα, εἶπεν ἄλλος, 300 δραχμαὶ μόνον ἐδόθησαν δι' ἐντάλματος, πρὸς τὸν Καραλῶν καὶ Φωτῶν Πατριῶς, καὶ ὅχι 1000, καὶ τούτοις γνωρίζει, ὅτι ὁ ἴδιος ὡς Διοικητὴς τότε ἔκαμ' ἐκ τῆς συμφωνίας ταύτης, καὶ ἐξέδωκε τὸ χρηματικὸν ἐντάλμα ἐπομένως ἂν ἐδόθησαν περισσότεραι, εἶναι καταχρηστικαί. Τούτου ἕνεκα ἀπαιτεῖται νὰ παρουσιάσῃ ὁ Κ. Ὑπουργὸς τὰ πιστοποιητικά, δυνάμει τῶν ὁποίων ἐδόθησαν αἱ 1000 δραχμαί, διὰ νὰ εἰσέλθῃ ἐντεῦθεν ἡ ἀλήθεια. Δι' ἐκαστὸν ληστὴν, ἀντέταξεν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐξιδόντα 1000 δραχμαί· καὶ ἂν εἰς τὸν εἰρημένον ἐδόθησαν κατ' ἀρχὰς 300, τὸ ὑπόλοιπον πιθανὸν νὰ ἐδοθῇ ὑστερον.

Παρατηρήσαντος δὲ τινος, ὅτι πρέπει ν' ἀπορνήθῃ ἡ Γερουσία, ἂν παρεδέρχεται, ἡ μὲν, τὴν γνωμοδότησιν τῆς πλειοψηφίας τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ εἰπόντος ἄλλου, ὅτι ἡ παρατήρησις τῆς μειοψηφίας τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας εἶναι μέλος δὲν διαφέρει ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ὁ Κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν εἶπεν, ὅτι παρεδέρχεται νὰ ενεργήσῃ τὰς πληρωμὰς τῶν ἐν τῷ προκειμένῳ Κεφαλαίῳ κοινῶν ὑπὸ τὴν τιθέντα ὅρον τῆς Βουλῆς.

Καὶ τῆς πλειοψηφίας καὶ τῆς μειοψηφίας ἡ γνωμοδότησις, ἐπέφερον ἄλλος, εἶναι ἡ αὐτὴ· διαφέρουσι δὲ μόνον, καθόσον ἡ μειοψηφία κάμνει ἐπεξήγησιν, θεωροῦσα ταύτην ὡς ἐμπεριχυμένην εἰς τὸν ὅρον, τὸν ὅποιον ἡ Βουλὴ ἔθεσεν· ἐπομένως δὲν δύναται νὰ ψηφοφορηθῇ ἡ μίᾳ μόνον γνώμῃ, διότι, παρεδέρχεται

μὴν, ἢ μὴ, ἡ Γερουσία τὴν μίαν, παρεδέρχεται, ἢ μὴ, ὡσαύτως καὶ τὴν ἑτέραν. Εἰς τοῦτον περισσοτέρην ἐγγράφειν δὲν δύναται νὰ ζητήσωμεν ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἀπὸ ἐκείνου, τὴν ὁποίαν καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέρχεται, τοῦ νὰ ἐμποδισθῶσι δηλονότι οἱ Ὑπουργοὶ ἀπὸ τοῦ νὰ πληρώσωσι τὰ μὴ διαπιστωμένα.

Ἄν καὶ φαίνονται δύο γνωμοδοτήσεις, εἶπεν ἄλλος, κυρίως εἶναι μία. Ἐν ταύτοις ἂν τὰ μὲν τῆς πλειοψηφίας καὶ τῆς μειοψηφίας δὲν συγχωρεῖσιν τὴν γνώμην τῶν εἰς μίαν, πρέπει νὰ ἀπορνήθῃ ἡ Γερουσία περὶ ἐκάστης ἰδιαίτως· καὶ ἂν δὲν γίνῃ παρεδικτὴ ἡ μία, ἴσχυει ἀνακυρθεῖν ἡ ἄλλη.

Εἰπόντος ἐπὶ τέλος τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν, ὅτι παρεδέρχεται τὴν γνωμοδότησιν τῆς πλειοψηφίας τῆς Ἐπιτροπῆς, καθόσον εἶναι συμφωνοῦσα μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, καὶ ὅτι πρέπει ν' ἀπορνήθῃ καὶ ἡ Γερουσία, ἂν τὴν παρεδέρχεται, ἡ μὲν, ἡ Γερουσία, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κ. Προέδρου, παρεδέρχεται τὴν μειοψηφίαν τῆς πλειοψηφίας γνωμοδότησιν.

Προτεινόντων μετὰ ταῦτα πολλῶν, νὰ ἐρωτηθῇ ἐπίσης ἡ Γερουσία, ἂν παρεδέρχεται τὴν γνωμοδότησιν τῆς μειοψηφίας τῆς Ἐπιτροπῆς, αὕτη ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κ. Προέδρου, δὲν τὴν παρεδέρχεται.

Ερωτηθεῖσα ἐπὶ τέλος ἡ Γερουσία ὑπὸ τοῦ Κ. Προέδρου, παρεδέρχεται τὸ προκειμένον ἐν Κεφαλαίῳ, συγκείμενον ἐκ δραχμ. 54,064, καθὼς καὶ τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τούτου, συνιστάμενον εἰς δραχμ. 1,740,630:30.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔθεσε τὴν Συνεδρίαν, ἀπαρτίζας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης, τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Δικαιῶν διὰ τὴν χρεὶν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΔΕΛΑΦΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Ν. Γ. ΜΕΣΣΗΣ.

Σ. ΕΛΛΟΓΕΡΜΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. ΝΟΤΑΡΕΣ.

Ἄθ. Γρηγοριάδης

Της 13 'Οκτωβρίου 1849, ημέρα Πέμπτη.

Αναγνωσθέντος τοῦ ονομαστικοῦ καταλόγου τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 30 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος, παραλαβὼν ὡς προσωρινούς Γραμματεῖς τοὺς Γερουσιαστας Κ. Αἰ. Γρηγοριάδην, καὶ Γ. Νοταρᾶν, θετέου μὲν τῶν Κ.Κ. Γραμματέων ἀπόντος, τοῦ δ' ἑτέρου κωλυομένου, κατέστη τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προληυτικῆς ἀναγνωσθέντα, ἐγκρίνονται, μηδεμίαν γενομένην ἐνστάσιν.

Αναγνώσθη ἐγγράφον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων Τελετῶν πρὸς τὸν Κ. Πρόεδρον, εἰδοποιούντος, ὅτι ἡ Α. Μ. διατάζει πάλιν τοῖς ἐδομαζήσαν ἐνκατὰ τῆς ἀποδεδειγμένης τῆς Α. Μ. Καρὰν Ἀλβανίας τοῦ Βασιλέως τῆς Σερβίας.

Ἀπαρτηθεὶς μετὰ ταῦτα τῆς ἡμετέρας διατάξεως, προτίθεται εἰς συζήτησιν ὁ προϋπαλειμένος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διὰ τὴν χάσιν τοῦ ε. ε.

Αναγνωσθέντος τοῦ ἀφ' ὧν πρώτου τοῦ Καρὰ, πρώτου, καὶ τῶν παρατηρήσεων τῆς μίσης κριτικῆς τῆς Επιτροπῆς περὶ τῆς καταστάσεως ἐν γένει τῆς Ναυτικῆς ἀναμείας. Ἐν τῶν μελῶν αὐτῆς ἐπρόσθεσιν, ὅτι, ὁμοιωμένη ἡ ἐπιτροπὴ ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἐπιθυμίαν, τὴν ὁποίαν ἀπάντες ἔχομεν, τοῦ νὰ ἴδωμεν βελτιωμένην τὴν Ναυτικὴν τοῦ Κράτους δύναμιν, ἐξέθετο διὰ μακρῶν τὴν ὑπάρχουσαν τοῦ Ναυτικοῦ μας καταστάσιν, γνωμοδοτήσασα νὰ διορισθῇ ἐπιτροπὴ ἐξ ἀνθρώπων εἰδημόνων, διὰ νὰ σκεφθῇ περὶ τοῦ τρόπου, δι' οὗ δυνατόν ἐν ἀποκρίσειν ἐκφραζόντων ἀνάλογον μὲ τὰ ὑπάρχοντα μέγα Ναυτικῶν ταῦτα δὲ λέγουσα, δὲν προτίθεται νὰ προσβάλῃ ἢ κατακινήσῃ κανένα ἐκ τῶν Κ.Κ. Ὑπουργῶν, ὅσοι κατὰ καιρὸς ἀπεθύναν τὴν Ναυτικὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ μόνον σκοπὸν ἔχει νὰ ἐρευνήσῃ τῆς προσήκον τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὸ πόσον ἐπιμελῶς ἀντιμεμενομένη εἶναι πρὸς τὸ νὰ παραστήσῃ τις τὴν ἀνάγκην τῆς Ναυτικῆς ἀναμείας. Ἡ ἀρχαία, καὶ ἡ νεωτέρα τῆς ἐπαναρχικῆς μας ἱστορίας ἀποδεικνύουσι τρανότηα, πόσον ἡ δύναμις αὐτῆ ἀνέβησεν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς δόξης τοῦς προήγουσ ἡρώων ἢ γενναϊκῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος, ἢ ἐξωτερικῆ αὐτῆς ἀσφάλεια, τὸ ἐμπόριον αὐτῆς, καὶ ἡ ταχὺς συγκοινωνία ἔχρουν ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς ἀναπτύξεως τοῦ Ναυτικοῦ μας, καὶ χωρὶς τούτου τὸ Ἑλληνικὸν κράτος δὲν δύναται νὰ ὑπάρῃ. Πέποθα λοιπὸν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον, συμμαρτίζο-

μενον τὴν κοινὴν ἐπιθυμίαν, καὶ ἀπὸ τὰ αὐτὰ αἰσθήματα ἐμπνέμενον, θέλει ἀπλοῦς πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν πρὸς βελτίωσιν καὶ αὐξάνσιν τοῦ Ναυτικοῦ μας, ἀποδεδειγμένον τὴν ὑπόειν ἐξέτασιν γινώσκων ἡ ἐπιτροπὴ.

Ἐγγράφον καὶ ἐγὼ (ἦσαν ἄλλοι τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν) νὰ ὑποστηρίξω πάσαις δυνάμει τὴν πρόθεσιν περὶ συστάσεως ἐδικῆς ἐπιτροπῆς εἰς σκοπὸν πόσον πρὸς κατακινήσιν πολιτικῶν πλῶν, καὶ νὰ τὴν συστήσω δι' αὐτὴν ἴσως ἄλλως εἰς τὴν παρελθόν τῆς Γερουσίας καὶ τοῦ Ὑπουργείου.

Πάλιν ὁ ἑλῶς, Κύριε, Ναυτῶν, καὶ τούτων Ναυτῶν ἐπίσης ἐκάρησεν καὶ θαυμάζει ὅσοι ὁ Κόσμος, ἀλλὰ πολιτικῶν Ναυτικῶν ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει ὅσα τρία πλοία ἔχει, καὶ κατὰ συνέπειαν. Δὲν ἔχω σκοπὸν κατὰ τὴν νὰ προσβάλω ὡς πρὸς ταῦτα τὴν σύγκρισιν πρὸς τὴν δύναμιν τοῦ ἑλῶς τοῦ τούτου λέγου μόνον, ὅτι κατὰ διὰ τὴν αὐτὴν πρὸς τὴν νὰ προσβάλω πᾶσαι ἄλλως. Ἐν ἐπιμαίῃ ἡ περὶ τούτου ἔχοντες νὰ προσβάλω πᾶσαι ἄλλως.

Ἀν ἴδωμεν ἀπὸ τῆς ἱστορίας αὐτῆς εἰς τὴν παλαιάν καὶ νέαν τῆς Ἑλλάδος ἱστορίαν, αὐτὴ εἰς τὴν Γεωγραφικὴν θέσιν τῆς, ἡ παροῦσαν διὰ μᾶλλον, ὅτι ὅσοις ἐρευνᾶται Ἑλληνικὴν Κράτος ἀνεμ Ναυτικῶν, ἐκφράζεται.

Εἰ μᾶλλον λέγει ἡ ἱστορία ἱστορίας: λέγει λέγει, μετὰ πολλῶν ἄλλων τῆς αὐτῆς ἱστορίας ἀποδείξεων, τὰ ἅπαντα χάριν συντομῆς παραλείπει, ὅτι δὲν ἔσονται ἔρχονται Ἑλληνικῆς, αἱ ἐνδοξότατοι ὅλων τῶν πολιτῶν τῆς Ἑλλάδος, ἡ τῶν Ἀσπιδωκεῖων λέγει, καὶ ἡ τῶν Ἀθηναίων, ἐκφράζεται ἑλῶν ἐπὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους, ὅτι τότε ὑπερίσταν ἡ μὲν τῆς ἑλῶς, ὅτι ὑπερίσταν ἡ στήλη; αὐτῆς, καὶ ὅτι ὁ στρατὸς τῆς, καὶ ὅτι τότε μόνον ὑπεβλήθησαν εἰς Ἀθήνας, ὅτι κατεστράφη τὸ Ναυτικὸν τῶν.

Τὰ αὐτὰ μᾶλλον λέγει ὡς περὶ τὴν ἀνάγκην τοῦ Ναυτικοῦ, καὶ καὶ ἡ νέα ἱστορία, τῆς ἐπὶ αὐτῆς ἑλῶν γάρτοις: καὶ οἱ ἴδιοι καὶ αὐτόντες αὐτῆς ἑλῶν πληροῦστα παραδειγμασι, ὅτι, ἂν ἐπὶ τοῦ ὑπὲρ Πατρίδος Ἀγώνος, δὲν ἐπικρατῶναι τὸ Ἑλληνικὸν Ναυτικὸν τὰ παρελθόντα, δύναται τὴν παρελθόντα τοῦ γένους, ἐπικρατῶν ὁ ἀγὼν ἐξ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς τῶν, ὅτι, ἀνδρῶν καὶ ἂν ἐδίδκοντο οἱ κατὰ τὴν ἐπὶ σκεπτικῆς τῆς Πατρίδος.

Ἀς ἴδωμεν ταῦτα καὶ τὴν γεωγραφικὴν θέσιν τοῦ τόπου.

Τὸ Ἑλληνικὸν κράτος συγκρίνεται ἐκ τῆς ἑλῶς, καὶ ἐκ τῆς Χερσονήσου, τῆς Χερσονήσου τῆς Ἡλαπονητίας, καὶ τῆς πρὸς ἀρκτον τῆς στήλης Ἑλλάδος λέγει ἐκ τῆς Χερσονήσου, διότι, ἂν καὶ αὐτὴ λέγεται στερεὰ Ἑλλὰς, μὴ καὶ γὰρ πλευρὰ αὐτῆς,

ἡ ἀρχαῖα ἀπὸ τοῦ Κόλπου τῆς Ἀσίας, καὶ τελευτῶσα εἰς τὸν Κόλπον τοῦ Βόλου, συνέρχεται μετὰ τῆς μεγάλης στερεᾶς Ἑλλάδος, καὶ δι' λοιπὰ πλεῖρά της ὅλας θαλάσσιον ἔχοντα. Βλέπεται λοιπὸν, Κύριοι, ὅτι ἡ θάλασσα εἶναι τὸ στοιχεῖον τῆς, καὶ ὅτι ὁ ὕψιστος Δημιουργὸς τῆς τῆς Ἑλλάδος θαλάσσης Κράτος. Ἀλλ' ἔτι καὶ νὰ ὑπάρῃ θαλάσσιον Κράτος, ἔτι καὶ νὰ ᾖ ἄξιον τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἂν δὲν ἔχῃ καὶ δυνάμει τὴν θαλάσσιον. Αὐτῆς καὶ ταπεινῶνται ὁ περιπλῆξον τῆς Ἑλλάδος Ἑλλήν, συγγένος ἀπαντῶν παντὸς ἔθνους, πλεονεξίας, σκληρίας, καὶ μὴ ἑλλείποντες εὐνοίας μόνον, τῆς ὅπου ἐπὶ παντὸς νὰ ἑλέσθαι ἐρεῖται καὶ πειθομένοι εἶναι οἱ οὐκ ἀπὸ τῆς τῆς Ἑλλάδος, καὶ οἱ οὐκ ἀπὸ τῆς τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν ζῆτον, Κύριοι, Ναυτικὴν δυνάμειν, οὐκ φιλοδοξίαν καὶ κατακτητικὰς σκοπεύς· δὲ τὴν ζῆτον εἰς ἐπίθεσιν οὐκ εἰς ἐλάτυν ἀλλὰ τὴν ζῆτον μόνον ἵκανον τοῦ νὰ ᾖ ἡ Πατρίς μας σιθεῖν, νὰ ἐπικρατῇ εἰς τὴν κατὰ θάλασσαν ἀνάγκην τῆς ὑπερησίας τῆς, καὶ τοῦ ἐμπορίου τῆς, καὶ νὰ ᾖ ἐν κείνῳ δίδοντι ἵκανὴ εἰς ἀπορρίψιν τῆς. Ἀς μὴν ἐπικατασκευάσθαι, λέγοντες, ὅτι ἔχομεν ἐμπορικὰ πλοῖα, τὰ ὅποια, ὅταν θέλωμεν, τὰ μετατρεχματίζομεν εἰς πολεμικά ὡς καὶ ἄλλοτε ἄλλῃ ἡ κατασκευὴ τῶν πλοίων ἐκείνων, καὶ ἄλλῃ ἡ τῶν σημειωμένων· ἄλλοι οἱ καιροὶ ἐκεῖνοι, καὶ ἄλλοι οἱ καιροὶ οὗτοι· ὁ αἰὶς μὴδὲν ἔχει σφαιρὸν οὐδ' ἄνδρα, τὰ ὅποια ἔσαν ἄλλα το παρ' ἡμῶν τῶν χρόνων. ἂν θέλωμεν λοιπὸν τὸ ὄνομα « Κράτος », νὰ μὴν ᾖ ὄνομα γλῶσσης, ἀπακτιδιστῆται ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἂν ν' ἀποκτήσωμεν πρὸ παντὸς ἄλλου, Ναυτικὴν ἀνάγκην τῶν δυνάμεων καὶ τῶν ἀνγκῶν μας. Ἡ δὲ σύστασις τῆς προβαλλομένης εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς φαίνεται τὸ συντελεστικώτερον μυστὸν εἰς εὐρεσιν τῶν ἀνγκῶν πόρων πρὸς εὐδόξωσιν τοῦ σκοποῦ τούτου. Εὐρίσκονται Κύριοι, εὐρίσκονται οἱ πόροι, ἂν ὑπάρῃ αἰσθητὴ ἑλπίς· εὐρίσκονται ἐν συντόμῳ τὴν ἰδέαν μου ταύτην, διότι εἶμαι βέβαιος, ὅτι αὕτη εἶναι καὶ ἡ ἰδέα ὅλων ἡμῶν, καὶ δὲν χρεῖται εἰς ὑποστήριξιν τῆς τῶν περαιτέρω λόγων μου πεινῶν λοιπῶν τῆς ἀλλοῦ παρατηρήσεως μου, ἐπικαλοῦμαι, τὴν θεοῦ συνδρομὴν σκι, εἰς τὴν ταχθεὶς σύστασιν τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ Γερουσία ἐπευρύνθη εἰς τὰ πᾶσι τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Τρικούπη λεγόμενα, καὶ παρεδόθη τὴν περὶ συστάσεως τῆς εἰδικῆς ταύτης Ἐπιτροπῆς γνώμην, τὴν ὅποιαν παρεδόθη ἐπίσης καὶ τὸ Ὑπουργεῖον, προβίμενον νὰ τὴν ἀρχιμακαρτοποιήσῃ.

Παραλείπων νὰ προσθέσω τι, εἶπον ἄλλος, περὶ τῆς μεγίστης

ὁφελείας ἐκ τῆς αἰδέσεως τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, θέλω ἐκθέσει διὰ βραχείων περὶ τῶν μέχρι τοῦδε προχθέντων εἰς τὴν ὑπερησίαν ταύτην.

Ὅτε τὸ 1843 ἐγένετο ἐκθεσις περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Ναυσταθμοῦ, εὐρέθη ὅτι ἔλαβεν ἀπὸ 1,300,000 περίπου, καὶ πάλιν χιλιάδας δραχμῶν ὡς ἐγγύστα 200,000· ἐκτὸς τούτων οὐκ ἔστιν ἡ ὑποκατασκευὴ τῶν Ναυτικῶν ἐξήκοντος διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ναυτικοῦ, καὶ βουλὰς προβλεπόμεναι τὸ ἀπεργασθῆναι περιστάσεις τις· δυνάμεν νὰ ἐμποδίσω τὰς πρὸς τὸν σκοπὸν ταύτην ἐνέργειας τοῦ Ὑπουργείου, σφοδρὰ ὑπάρχει, διότι ἡ Ἑλλάς, ἐν τῇ ἐκείνῃ ἀπασα ἐκτετακτοῦ διὰ τὸν μέγιστον τῶν τῶν πολιτικῶν ταρχῆων, ἀπὸ τῆς πάλιν ἐκτετακτοῦ. Παρηγορητικὸν ἐπὶ τῆς καὶ ἐπιθυμίας δὲν δύναται ν' ἀρῶμαι, ὅτι δὲν εἶχον καὶ κατὰ καιρὸν Ὑπουργοὶ διὰ τῶν λοιπῶν αἰτίων τοῦ μόνον ὁδοῦναι μέχρι τοῦδε αἰτίας τοῦ ναυτικοῦ μας ἔπαιον, ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπαρχόντα ὅλην πλοῖα, πλεονάζοντα νὰ ἀφαιρῶμεν, ἀπαιτοῦν 150,000 δραχμὰς πρὸς ἐπισκευὴν καὶ μὲν μέρος τοῦ ἐν τῷ Ναυσταθμῷ ὅλως ὁλοτελῶς ἐξήκοντος, ὡς ἔδοξε τοῦτο ν' ἀποδοῦναι, ἂν τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐστὲν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, τὴν ὅποια ἐξήκοντος περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Ναυσταθμοῦ ἐκθεσιν, ἐγὼ τοῦλάχιστον δὲν δύναμαι ν' ἀποδώσω εἰς ἄλλο τι τὴν εὐλασίαν ταύτην, εἰμὶ εἰς τὴν μεγάλῃ ἀδιαφορίᾳ, καὶ ἀμέλειαν, ἢ καὶ εἰς τὴν ἀνικανότητά τῶν κατὰ καιρὸν Ὑπουργῶν. Πλείστοι θυμῶνται κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, κατασκευάσαν πολλὰ καὶ μεγάλα πλοῖα· ἡ δὲ Κυβέρνησις δὲν ἔδωκε νὰ καὶ οὐδ' ἐν, οὐδ' αὐτὰ τὰ βελόν, τοῦ ὅπου ἡ κατασκευὴ πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἶχον ἀπορραισθῇ. Ἐκτὸς τούτων οὐδὲ Ναυσταθμοὶ δὲν ὑπάρχει καὶ οὐκ ἐντελής. Πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἡ κατασκευὴ μεγάλου τινος οἰκοδομήματος διὰ Ναυσταθμοῦν ἐδαπανήθησαν δὲ μέχρι τοῦδε 200,000 περίπου δραχμαί, ἀλλὰ καὶ αὕτη εἶναι ἐκτετακτοῦ, καὶ εἶναι ἀνάγκη πολλῶν ἀκόμη χιλιάδων διὰ νὰ τελεσθῇ, ἐν ᾧ τὸ πρῶτον νὰ δαπανηθῇ τὰ χρήματα ταῦτα πρὸς κατασκευὴν πλοίων, καὶ μετὰ ταῦτα ἔδοξε νὰ γίνῃ τὸ ἔργον ἐκτετακτόν οἰκοδομήμα, τοῦ ὅπου τὸ σχέδιον δὲν εἶδον μέχρι τοῦδε. Εἶναι λοιπὸν νὰ δαπανῶνται τὰ χρήματα, καὶ καὶ πλοίων νὰ μὴ κατασκευάζονται. Τί ὁφείλει νὰ ὑπάρῃ Ὑπουργεῖον Ναυτικῶν, ἀπὸ στόλος δὲν ὑπάρχει; Τούτου ἐνεκα ἀπαιτεῖται νὰ ληθῶν μέτρα κατὰλληλα, δραστηριότητος, καὶ ἱκανότητος, διὰ νὰ κατορ

θωθή ὁ ἐπιθυμητὸς σκοπός. Ἐπὶ τούτοις πρέπει προχωροῦντες νὰ ἐξετασθῇ ἡ κατάσταση τοῦ Ναυστάθμου, διὰ νὰ ἴδωμεν, πόσον ὕλικόν ὑπάρχει, καὶ πόσον ἀκόμη χρειάζεται προτεινόμενος νὰ διορίσῃ τὸ Ἰπουργεῖον ἐπιτροπὴν πρὸς ἀκριβὲς ἐξέλεγχον αὐτοῦ, διότι τούτουτέτοιας, γνωρίζονται καὶ οἱ Βουλὴ καὶ ὑπάρχοντα μέσα, ἔλλειψαν ἐπιφέρει τὰς διὰ τὰ ἐλλείποντα ἀπαιτούμενας πιστώσεις.

Καὶ ὁ προκλήσας Γερουσιαστὴς, εἰπὼν ὅτι ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἰπουργός, καὶ πρὸς ἄλλας δύναται νὰ κάμῃ, ὅσας θεωρεῖ ἀναγκαῖας παρατηρήσεις πρὸς βελτίωσιν τῆς Ναυτικῆς δυνάμεως τοῦ ἔθνους, τὰς ὅσας τὸ Ἰπουργεῖον εἰσχερίσται παραδέχεται, καὶ προθυμὸς ὕψει προσπάθειαι νῦν τὴν ἐνεργίαν, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν. Τὸ Ἰπουργεῖον ἀνέθεκε πάντοτε καθήκον του ἱερὸν νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ στόλου, ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν δὲν εἶχε τὰ ἀπαιτούμενα μέσα, διότι ἐκ τῶν χρησιμοποιούμενων 80,000 ἀρχαίων δὲν ἦτον δυνατόν νὰ μείνῃ ἀρκετὸν ποσὸν πρὸς κατασκευὴν νέων πλοίων. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ Βασικὸν περὶ τοῦ ὁποῦν ἀνέστην ὁ προχωροῦντας, παρατηρῶ, ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε βελτίωσις τῆς κατασκευῆς τοῦ πλοίου ἐκ τῆς ἐλλείψεως ὑλικῆς καταλλήλου, διότι μετὰ πολλὰς ἀλλαγὰς προμηθείας ἡ ἐν Ἑλλάδι ζυγαία εὐρίσθη καταλλήλη. Ἐν τούτοις ἡ Κυβερνήσις σκέπτεται ἤδη νὰ κατασκευάσῃ ἀντὶ Βασικίου Ἀτμοκίνητον. εἰς πρὸς δὲ τὸν ἔχλον καὶ τὴν ἰκανότητα θεωρῶ περὶ τὸν νὰ εἶπω τι, διότι ἅπαντες γνωρίζουσιν ἕκαστον, ὅπως εἶναι, καὶ ὅπως πάντοτε ἔργον.

Καθὼς ἀφορᾷ τὸν Ναυστάθμον, πρὸ πολλοῦ συντάχθη περὶ τούτου σχέδιον καὶ ἐδόθη εἰς τὴν Βουλὴν. εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι ἐδαπανήθισαν διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ 90,000 δρ. περισσότερον, καὶ 50,000 ἐλήφθησαν ἀπὸ τὸν λόγον τῶν τεχνιτῶν, καὶ ἀπαιτοῦνται ἀκόμη ὡς ἔγρηστα ἄλλαι 50,000 πρὸς ἀποπεράτωσιν ἀλλὰ δὲν εἶναι ὅπως εἰκάζω, ὡς ἔβλεπον νὰ τὴν χαρακτηρίσῃ ὁ προκλήσας, ἀλλὰ κατὰστημα ἐκτεταμένον, δυνάμενον νὰ ἐκσφαιρίσῃ τὸ ὕψος, νὰ γράψῃ τοὺς ναυτικούς ἐργάτας, καὶ τὸν λόγον τῶν τεχνιτῶν, καὶ ἀπὸ μὲ τὸν χρόνον τελεωποιηθῇ, θέλει καταδειχθῇ ἡ λαμπρότης του, καὶ ἡ αὐστηρὰ ἐπομένως περὶ τὴν κατασκευὴν τοῦ οἰκονομικῆς ὡς πρὸς δὲ τὴν πρότασιν τοῦ τοῦ νὰ διορισθῇ ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέλεγχον τοῦ ἐν τῷ Ναυστάθμῳ ὕλικου, τοῦτο δὲν πρέπει νὰ προτείνεται ὡς φόβητρον· ταῦτα ὁρεῖται μάλιστα νὰ κάμῃ ἡ Κυβερνήσις, ὅταν ἦναι ἀνάγκη. Καθὼς ἀφορᾷ τὴν μὴ ἀποστολὴν

τῆς ἐλλείψεως περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Ναυστάθμου, αὕτη ἐκτελέσθαι ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν εἰσχερίσται τὸ Ἰπουργεῖον ὡς ἐσπεύσε νὰ τὴν ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ναυστάθμου, καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν δύναται νὰ τὴν διαδώσῃ εἰς τὴν Γερουσίαν, ἂν αὕτη τὴν ἀπαιτῇ.

Εἶναι ἀνωρελὴ τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, εἶπεν ὁ προκλήσας· ταῦτα δὲν συμβαίνει μὲ τὰς ἀγορεύσεις τῶν κατ' ἀρχὰς ἀγορεύσαντων, καὶ μὲ τὴν ἐπιθυμίαν ἁπάντων διότι, ἀπὸ συνολοποιήσας τὴν ἐκ τοῦ ναυτικοῦ ὥρην, ἔρχομεν ἀναμφισβήτητος ἀνάγκη καὶ Ναυτικῶν Ἰπουργείου.

Περαινοῦν τὸν λόγον μου, συμφώνῳ, εἶπα, μὲ τοὺς προχωροῦσαντας ὡς πρὸς τὴν βελτίωσιν καὶ αἰχμητὴν τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, καὶ αἰσθανομαι τὴν αὐτὴν ἀνάγκη· ἀλλ' ἡ ἐλλείψις τῶν μέσων ἐπιφέρει πᾶσαν δυσκολίαν. Ὅταν ταῦτα εὐρίσθῃ, τότε τὰ πάντα γίνονται καὶ ἂν σήμερον δὲν ὑπάρχει ἰκανότης, εἴτε ἔχῃ εἰς τὸ Ἰπουργεῖον, δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀκολούθως, ἀρκεῖ μόνον νὰ ὑπάρξῃ σωματικὰ εὐκαρίαις, καὶ ἀλλοδαπὰ συμπράξεις. Ἐπὶ τούτοις διαδεδοτὴ τὴν Γερουσίαν, ὅτι τὸ Ἰπουργεῖον πρὸ πολλοῦ φροντίζει νὰ συστήσῃ ἐπιτροπὴν πρὸς τὸν σκοπὸν, τὸν ὅποιον ἀναφέρει ἡ ἐπιτροπὴ, καὶ μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν τῆς, θέλει ληφθῇ ἡ ἀπαιτούμενη φροντίς περὶ αἰχμαλωσίας τοῦ ναυτικοῦ μας.

Ὅσα εἰρήνηται ἀπὸ τοὺς δύο κατ' ἀρχὰς ἀγορεύσαντας, παρατήρησεν ἄλλος, εἶναι ἀρκετὰ, διότι ἀκούοντες κατεδείξαν τὴν ἀνάγκη τῆς βελτιώσεως τοῦ ναυτικοῦ, τὴν ὅποιαν δημοθυμαδὸν ἅπαντες ἐπιθυμοῦμεν πᾶσα δὲ ἄλλη παρατήρησις περὶ τῶν μέχρι τοῦδε ἐλλείψεων, τὸ πλείστον μέρος τῶν ὁποίων δύναται ν' ἀποδοθῇ εἰς δυσχερεῖς περιστάσεις, εἶναι περιττὴ· πρέπει ὅθεν νὰ καταβληθῇ ἤδη πρὸς προσπάθεια διὰ νὰ κάμωμεν, ὅτι μέχρι τοῦδε δὲν ἰδυνάμεν.

Ἡ παρατήρησις τῆς ἐπιτροπῆς, εἶπεν ἄλλος, καὶ οἱ δύο πρῶτοι ἀγορεύσαντες κατεδείξαν τὴν ἀνάγκη τῆς συστάσεως ἐπιτροπῆς διὰ νὰ σκερθῇ περὶ τοῦ τρόπου τῆς προόδου τοῦ ναυτικοῦ μας. Τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν προθυμὸς ἐχορήγησεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ὅσας πληροφορίες ἐῤῥησεν, ἐκτὸς μόνον τῆς ἐλλείψεως περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Ναυστάθμου, διότι, μὴ ἔχον αὐτὴν ἀνὰ χεῖρας, ὑπεσχέθη νὰ τὴν στείλῃ, ὅμα τὴν λάβῃ ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ναυστάθμου, πρὸς ὃν ἐσπεύσε νὰ γράψῃ περὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς. Ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ ὁ Ἰπουργός, καὶ ἅπαντες οἱ ΚΚ. Γερουσιασταὶ παραδέχονται

ται τὰς παρατηρήσεις τῆς Επιτροπῆς, εἶναι περὶ τὴν πᾶσαν περὶ τὴν συζήτησιν.

Ἡ ἐκθεσίς τῆς Επιτροπῆς, ἐπέφερεν ἐν μέλῳ αὐτῆς, κατὰ τὸ γράμμα, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτῆς ἐξιστορούμενη, προσέθετο νὰ καταδείξῃ τὴν ἀνάγκην τῆς αὐξήσεως τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, καὶ τὸν καταλληλότερον τρόπον πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου. Ἐάν δὲ καταδείχθησιν καὶ ἐκ λαβούται χωρὶς μέχρι τοῦδε ἐλλείψεις, δὲν εἶναι ἀποστήκων καὶ τὸ Ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ ἐπανορθώσῃ ταύτας, ὡς ἀκριβῶς συνέβησαν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Επιτροπὴ ἔλαβεν, ὅσας ἐξήγκες πληροφορίας, ἐκτός τῆς περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Ναυστάθμου ἐκθέσεως, τὴν ὅποιαν ἐπίσης ὑποσχέθη τὸ Ὑπουργεῖον νὰ σταλῇ, εἶναι περὶ τὸν νὰ διορθῇ ἀλλὰ, Ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξαγωγήν τῆς ἐνστάσεως τούτου κατατάσσας, διότι ἡ προτεινόμενη Ἐπιτροπὴ, μέλλουσα νὰ ἐνασχοληθῇ γενικῶς πρὸς εἰρεσιν τῶν μέσων τῆς αὐξήσεως τοῦ Ναυτικοῦ, θέλει βεβαίως ἐξετάσῃ καὶ τὴν κατάστασιν ταύτην τοῦ Ναυστάθμου, διὰ νὰ ἴδῃ, ποῖα μέσα εἰσὶν γινώσκοντα.

Ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, εἶπεν ἄλλος, δὲν ἔχει αὐτὴ τὴν κατὰ τὸ 1843 ὅτι τὴν κατὰ τὸ 1849 ἔλαβεν περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Ναυστάθμου, ἀπὸ μιᾶς ἄλλης ἰδέας δὲν γνωρίζει, ὅποια εἶναι ἡ κατάστασις αὐτῆς. ἐδικαιολογεῖται εἰς τὸν προσηρμειωμένον νὰ εἴπῃ, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν εἶναι περὶ τὸν ἂν ἐκτιμώμενος, καὶ ἐπιμελῶς κατεγινέτο εἰς τὴν προόδον τῆς ναυτικῆς μας δυνάμεως, ἐπείπε νὰ ἔχῃ πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς ἐλλείψεις ταύτας· ἡ ἐλλείψις ὅταν αὐτὴ ἀποδεικνύει, ὅτι οὐδὲποτε ἐγγόντισε περὶ ταύτης.

Ἐνῶ τὰ πλοία ἡμῶν ἐπείπε καθ' ἑκάστην νὰ διαπλέων τὸ ὠραῖον καὶ γρηνευτικὸν Αἰγαῖον πέλαγος, καὶ νὰ κατασταίνουν τὴν συγκοινωνίαν ταχείαν καὶ εὐκόλῃν. ἀπ' ἐναντίας διὰ τὴν ἐλλείψιν αὐτῶν αὐτὴ ἡ εἶναι καθόλου διακεκομμένη, ἡ μετὰ πολλὰς ἡμέρας γίνεται. Ἐνῶ λοιπὸν τὸ πᾶν περὶ ἡμᾶς κινεῖται καὶ προσεῖται γρηναυτικῶς βήμασιν, ἐνῶ αἱ ἀποστάσεις, ὅσων μεγάλα καὶ ἂν ἦναι, κατέστησαν ἐλάχιστοι διὰ τῆς ἀτμοπλοίας, τῶν τηλεγράφων τῶν σιδηροδρόμων, καὶ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ, ἡμεῖς ἀντιθέτως ὀπισθοποδοῦμεν, χωρὶς νὰ μᾶς διεγείρῃ τὴν φιλοτιμίαν αἱ προσδοκίαι τῶν ἄλλων ἐθνῶν, καὶ τὰ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας μεγάλα κέρδη τῶν Αὐστριακῶν ἀτμοπλοίων. Ἐκτιμώμεν τοὺς Κ.Κ. Ὑπουργοὺς διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις των, ἀλλ' οὐχ ἦσαν ἀγαπώντες καὶ τὴν πατρίδα αὐτὴν, πρέπει νὰ εἰπώμεν στενωπῇ τῇ ρωγῇ, ὅτι ἡ

κατάστασις τῶν πραγμάτων μας εἶναι ἀθλία, καὶ χρεῖται διορθώσεως· μεγάλης. Ὁ νῦν μάλιστα ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργός, ἀδικολογῶν σφαιρὸν ἀπὸ τὸ 1845 ὕπουργον, ὁρατοὶ πρὸ πάντων νὰ ἐπιστήσῃ ὅταν τοῦ τὴν προσέχον εἰς τὸ ἀπαρχολοῦν ὅδη τὴν Γερουσίαν μέρη καὶ ἐπιτελεστικὸν ζήτημα, καὶ νὰ παραγοῖται καρπὸς ἐπωφελῆς καὶ ἀναλόγους τοῦ ὑπὲρ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως ζήλου του, τὸν ποῖον ἐξήρασε, καὶ τὸν ὑπὸν οὐδ' ἔχει ἀποφασίζῃ, ὅτι ἔχει.

Δὲν δύναται ν' ἀποδοῖς εἰς τὴν Ὑπουργίαν τῶν Ναυτικῶν, ἐντέταξεν ἄλλος, ὁμοίαν ἀλλοίαν, ὅτι δὲν εὐρίσκειται πικρὸν τὸ ὕπουργον ἢ περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Ναυστάθμου ἐλλείψεις. τὸ Ὑπουργεῖον ἔχει μὲν τὴν γενικὴν ἐπιμέλειαν καὶ δὲν θέσκει ὅλῳν τῶν ἀπορρήτων τῶν ναυτικῶν κλάδων, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ὅλῳν εὐρίσκειται εἰς αὐτὴν μετὰ πολλῶν ἀπὸ τῆς ἀκρίβειας τοῦ ὑποκείμενου καὶ προσέταται ἄλλῳ, καὶ εἶναι πολλὴ καὶ διαφέρουσα, ὅσοις ἐπιτελεῖ τὸ ἀποφασιστικὸν μέρος τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ναυστάθμου, ἐπειδὴ εὐκόλως ἡ ἀκρίβεια αὐτὴ εὐρίσκειται ἐκεί, καὶ περὶ τούτου βεβαίως, καὶ ἐν γένει αἱ λεπτομέρειαι εἶναι ἀνάγκη νὰ εὐρίσκωνται ἕκαστος ἐκεί, ὅπου συγκροτῶνται εἰναι καὶ τὰ πλοία δὲν δύναται ἐπὶ τῶν Ὑπουργίον νὰ λαμβάνῃ καθ' ἑκάστην πληροφορίας, διότι ἄλλως ὅλῳν καταγινέσθαι οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργίου μόνον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην. Ἐκτός τούτου, δὲν εἶναι καμμία ἀνάγκη νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἡ τακτικὴ διαχείρισις τοῦ ὅλῳν. Καθόσον ὁ ἀφορὰ τὴν συγκοινωνίαν, τὸ ζήτημα τούτο ἀφορᾷ ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ἐπομένως θεωρεῖται περὶ τὸν νὰ ὁμοιωθῇ.

Τότε, ἀντιτάξεν ὁ προσηρμειωμένος, ὅτι αὐτὸς νὰ πιστεύσῃ τὴν προκείμενην, ὅτι ὅταν τὸ πικρὸν καὶ πικρὸν τῆς διαχειρίσεως τοῦ ὅλῳν δὲν ἐπιτρέπῃ τὴν συνεξῆ εἰς τὸ ὕπουργεῖον γνωστοποιήσῃ περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Ναυστάθμου, ὅταν εἰσὶν σπῆλαι μετὰ πολλῶν, καὶ ὅλῳν ὅλῳν· ἀλλ' ὑπαρχόντων ἀπορρήτων εἰς τὴν ἀκρίβειαν γινώσκοντες κατάστασιν, εἶναι πλὴν ἀκριβῆς καὶ ἀδιαφορία εἰς τοὺς ὑπάλληλους τοῦ το Ναυστάθμου καὶ Ὑπουργίου· ἀλλὰ καὶ ἀκριβῆς ὡς ἔστιν, ὅσα εἶπεν ὁ προσηρμειωμένος, ὅτι τὴν ἔλαβεν τὸ 1843 καὶ 1845 ἔδωκεν ταχισταίον νὰ εἴχῃ τὸ Ὑπουργεῖον. Ἡ προσέτασις δὲ ἡ ὁ ἀκρίβειας τοῦ ὅλῳν δὲν παρεγίκα καμμίαν δυσκολίαν, ὅταν οἱ ὑπάλληλοι ἦναι ἱκανοὶ καὶ διαστέτοι. Τὰ λεγόμενα περὶ συγκοινωνίας εἶναι ταχυδρομικά, εἶπεν ὁ προσηρμειωμένος· ἀλλ' οὐχ ἔστιν εἶναι ἀνάγκη, οὐσιώδη καὶ ὀφελιμώτατα εἰς τὴν

πατρίδα. Εμπορικά ήσαν και πάλι τὰς επαναστάσεις τὰ πλοία μας· ἀλλὰ συντέλεσαν τὰ μέγιστα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀνεξαρτησίας μας.

Παρανομήσεις κατεργάσθη· ἐστάθη ὑπὸ τοῦ Κ. Προέδρου τῆς περιστερῆς συζήτησις, ἡ Γερουσία, ἐρωτηθεῖσα, παρεδίδθη τὸ ἄρθρον 1, καὶ τὸ ἐπόμενον 2, καθὼς καὶ τὸ ὅλον τοῦ κεφαλαίου, ὡς ἐψηφίσθησαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, συγκυβερνῶν ἐκ δρ. 33.032.

Ἀναγνωσθέντα ἔπειτα τὰ Κεφάλα 11. « Διευθυντῆριον Ναυ-
στάθμου » ἐκ δραχμῶν 32.640, καὶ Γ'. « Ἀρμενικὴ ὑπερ-
σία » ἐκ δραχμ. 79.039:60 καὶ τὰ ἐν ἑκάστῳ τούτων ἄρθρα, καὶ μηδεμίαν παρατηρήσας γενόμενης, ἐγένοντο διατά, ὡς ἐψηφίσθησαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἀναγνωσθέντος ἐπομένως τοῦ Κεφαλ. Δ'. « Κατάσταθμον ἐκ
δραχμ. 288,866 : 18, καὶ τὸν ἐμπορευμάτων εἰς αὐτὸ πάντα
ἄρθρον, κατὰ τὸ 1846 », εἰπὼ τις τὸν προκηρυσσάμενον, τὸ
Ἰπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐστάλην εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει
δικαιωνόμενον Κ. Μαντικὴν ἀρκυτὴν ποσότητα χρημάτων πρὸς
ἀγοράν ὕλων· μὴ γνωρίζων δὲ, ὅτι ἡ ἀγορὰ αὕτη ἐπαρκεστέ-
ποιηθη, παρακαλεῖ τὸν Κ. Ἰπουργὸν νὰ πληροφορηθῇ τὴν Γε-
ρουσίαν περὶ τούτου.

Εἶναι κληθεῖς, ὅσα εἶπεν ὁ προκαλέτης, πιστοθήσαν ἄλλοι·
ὁ ἐπιφορτισθεὶς τὴν ἀγοράν τοῦ ὕλου Μαντικῆς, ἀπέστειλε
μέρος αὐτοῦ· ἐπειδὴ δὲ, ὅτι εἶχε τὴν τιμὴν νὰ διευθύνῃ τὸ
Ἰπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, τὸ ὑπόλοιπον δὲν εἶχε συμπληρωθῇ
ἐνὶ ἀρκυτῇ χρόνῳ εἶχε παρελθεῖ, τὸν διατάζει νὰ φροντίσῃ
ἐντόνως περὶ τῆς ἀπαρτολῆς τοῦ ὑπολειπομένου· ἀπαντήσας δὲ,
ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἡ τιμὴ τοῦ ὕλου ἦτον ὑπερβολικὴς,
διετάρχη νὰ διαδιδάσῃ εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τὰς ὑπολειπομένας
δραχμάς· ἔκτοτε τὴν διευθύνσιν τοῦ Ἰπουργείου ἀνέλαβεν ἄλλος·
ἐπληροπορήθη ὅμως, ὅτι αἱ ὑπολειπομένην δραχμαὶ ἀπεστά-
λιναν εἰς τὸ Ἰπουργεῖον.

Ἐπομένως ἡ Γερουσία παρεδίδθη τὸ προκαίμενον κεφάλαιον,
ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἀναγνωσθέντα ἐπὶ τέλος τὰ κεφάλαια Ε'. « Στόλος » ἐκ δρ.
799,766 : 60. ΣΓ'. « Ἐπακίδουσι » ἐκ δραχμ. 4,176. Ζ'.
« Δικαιοσύνη » ἐκ δρ. 18,776 : 60. Η'. « Συντάξις » ἐκ δραχμ.
7,600 : 80· καὶ Θ'. « Προκαταβολαὶ » ἐκ δρ. 2,000 καὶ τὰ
ἐν ἑκάστῳ τούτων ἄρθρα, καὶ μηδεμίαν παρατηρήσας γενό-
μενης, ἐγένοντο διατά, ὡς ἐψηφίσθησαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἐστάθησαν δὲ ἡ Γερουσία ὑπὸ τοῦ Κ. Προέδρου, παρεδίδθη
τὸ συνέδριον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἰπουργείου τούτου, συγ-
καιμένου ἐκ δραχμ. 1,265,898 : 78, ὅπως ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς
Βουλῆς.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλασε τὴν Συνεδρίαν, ἀπαγ-
γεύας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπαμένης τὴν συζήτησιν τοῦ
προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἰπουργείου.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Ν. Ι. ΜΕΣΣΗΣ

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. ΝΟΤΟΡΕΣ.

ΛΘ. ΓΡΗΓΟΡΙΔΗΣ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 14 Ὀκτωβρίου 1819. Ἡμέρα Παρασκευῆς.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἀρχαιολογικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερου-
σιαστῶν, παρόντων 29 μέλων, ὁ Κ. Πρόεδρος, χρηρτῆται
τὴν ἐκκρίσιν τῆς Συνεδριάσεως, προσλαβὼν προκηρυγμένης ὡς
προσωρινῆς Γραμματεῖς τοῖς Γερουσιασταῖς Κ. Κ. Γ. ΝΟΤΑΡῆΝ,
καὶ ΛΘ. ΓΡΗΓΟΡΙΔΗΝ, κατὰ τὸν Κ.Κ. Ν. Χρυσόγελου καλεσμέ-
νου, καὶ Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ ἀπόντος.

Τὰ Πρακτικά τῆς προηγουμένης, ἀναγνωσθέντα, ἐπικυβεύονται,
μηδεμίαν ἐπιστάσεως γενόμενης.

Ἀναγγελλομένης ἐπομένως τοῦ Κ. Προέδρου τὸ ἀντικείμενον
τῆς ἡμερησίας διατάξεως, προσέβη εἰς συζήτησιν ὁ προϋπολο-
γισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ Ἰπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τὴν
χρῆσιν τοῦ ἐνεστώτος ἔτους.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ Κεφαλαίου 1 « Στρατὸς τῆς Γαλατίας »
καὶ τὸν δύο αὐτοῦ ἄρθρων « Μισθὸς ἀξιωματικῶν, ὑπάξιωμα-
τικῶν καὶ Στρατιωτῶν »· παρετήρησεν ἐν μέλει τῆς ἐπὶ τοῦ
προϋπολογισμοῦ ἑπιτροπῆς, ὅτι το ὅλον πᾶσιν τῶν ἐξόδων τοῦ
Κεφαλαίου τούτου συνίστατο εἰς τὴν ἀρχὴν, ἐκ δραχμῶν
1,226,879:35, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀρκυθίσαν τῶν παρὰ τοῦ
Ἰπουργείου γινουμένων ἐκπτώσεων ἐκ δραχμ. 51,534:56, καὶ
τῶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐκπτώσεων ἐκ δραχμ. 16,384:40, μένουσαν
ὡς καθῆκόν ποσὴν ἐξόδων τοῦ Κεφαλ. 1. δραχμ. 1,158,960:39,
συμπρόσως μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς.

Μὴ γινόμενης ἄλλης παρατηρήσεως, ἡ Γερμανία, κατ' ἐρώτη-
σιν τοῦ Κ. Προέδρου, παρέβη τὴν Α'. Κεφαλαιὸν, ὡς ἐξηγή-
σθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἀναδίδον εἰς δραχ. 1,158,960·39.

Ἀναγνωσθέντα ἔπειτα κατὰ σειράν καὶ κατ' ἀριθμητικὴν τά-
ξιν μετὰ τῶν ῥύθμων τῆς λεπτομερείας, τὰ Κεφάλαια 2. « Τρο-
χαί » ἐκ δραχ. 165,837·75· 3. « Νομὴ » ἐκ δραχ. 107,675·
4. « Ἰμνατισμός » ἐκ δραχ. 190,626·73· 5. « Οπλισμός » ἐκ
δραχ. 69,848·80· 6. « Ἱππονεία » ἐκ δραχ. 13,888· 7. « Ἱπ-
ποσκευὴ » ἐκ δραχ. 9,740· 8. « Στρατιωνισμός » ἐκ δραχμῶν
88,192· 9. « Θεραπεία ασθενῶν » ἐκ δραχ. 90,348·45· 10
« Στρατιωτικὰ Ἐκπαιδευτικὰ Καταστήματα » ἐκ δρ. 100,443·
11. « Ἑξόδα Γερμανῶν » ἐκ δραχ. 24,644· 12. « Πορείαι καὶ
μετακινήσεις » ἐκ δραχ. 25,000· 13. « Στρατολογία » ἐκ
δραχ. 15,000· καὶ 14 « Ἀποζημιώσεις καὶ περιθαλψαί » ἐκ
δραχ. 1000, ἐγένοντο δεκάτῃ ὡς ἐξηγήθησαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Προτεινόντων ὑστέρων τῶν ἀναδίδων τῆς παρατῆρας ἀνα-
γνώσεως τῶν λοιπῶν Κεφαλαίων διὰ τὴν αἰτίαν, ἡ Γερμανία
παρεδέχθη τὴν πρότασιν ταύτην, ἀναδίδουσας τῆς ἀναγνώσεως
τῶν λοιπῶν Κεφαλαίων εἰς τὴν ἐπιστάν. Συνεδρίαν.

Ἐπομένως ἀνεγνώσθη ὑβασίς περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως
ἐκ δραχ. 1232·07 ἐπὶ τοῦ Κεφ. Α'. ἀρθ. 2 τοῦ προϋπολογι-
σμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν ἑξωτερικῶν διὰ τὴν
χρῆσιν τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἔχουσα αὐτοῖς.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ τὴν Γερμανίαν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὸ παρὰ τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ τῶν
ἑξωτερικῶν ὑποβληθέν Νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποῦν ζητεῖται
συμπληρωματικὴ πίστις εἰς δραχμῶν 1,232 : 700 ἐπὶ τοῦ
προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1848. Περαιτήσα δὲ τὴν πρὸς τὴν
Βουλὴν ἔλθειν τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς συζητήσεως
τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου Ποικίλῃ τῇ Βουλῇ, εἰς ὧν ἐξ-
ήγεται, ὅτι ἐζητήθη κατὰ πρῶτον πίστις ἐπὶ τῶν ἐρεῖς
κονδυλίων.

- 1) Δι' ἐφημερίδας Ἑλληνικὰς καὶ Γαλλικὰς
πρὸς χρῆσιν τοῦ Ὑπουργείου δραχ. 509·82
- 2) Διὰ ταχυδρομικὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους » 539·65
- 3) Δι' ἐπισκευὴν καὶ κατασκευὴν νέων θύσεων
διὰ τὰ ἀρχεῖα, θερμάστρων καὶ λοιπὰς διορθώσεις » 57·55

4) Διὰ διατήρησιν τῆς ἀρχῆς τοῦ Ὑπουργοῦ,
ὡς διὰ μεθόδον ἀνόχου, νομὴν ἵππων καὶ ἐπι-
διορθώσεις » 960·33

Τὸ ὅλον δραχ. 2,067·35

καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ κλάττωσε τὸ ἄ. πρῶτον ἐκ δραχ. 509·82, εἰς
δραχ. 69·82. ἀραιώσαντα τὴν διὰ τὰς ἐφημερίδας συνδρομὴν,
ὡς καὶ ἀνέκυσαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἑξωτερικῶν, καὶ πα-
ραδεχθέντα μόνον τὰς δραχ. 69·82 διὰ καταχρώσιν δημο-
σίων ἐφημερίων, ἀναγομένων εἰς τὴν ἑξωτερικὴν ὑπηρεσίαν.
Τὰ δὲ διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ταχυδρομικὰ, ὡς καὶ διὰ
τὴν ἐπισκευὴν νέων θύσεων τῶν ἀρχείων κτλ. παρεδέχθη καθ'
ὁλοκληρίαν, ἐπιανεγόμενα ἐλάττωσιν δραχ. 395·28, καθ' ὅσον
ἀρρεῖ τὴν διατήρησιν τῆς ἀρχῆς τοῦ Ὑπουργοῦ διὰ τὸν λόγον,
ὅτι τὰ τῆς ἐπισκευῆς τῆς ἀρχῆς μόνον ἐδόκει νὰ δαπανηθῶ-
σιν ἐκτὸς τῆς, ἐνὶ περὶ τῶν λοιπῶν προεῖδεν ὁ παρὰ τῶν Νο-
μητικῶν Συνακτῶν ἐγκρίσει ἐννοεῖται προϋπολογισμός, παρα-
τηρεῖ, ὅτι καὶ ἐπικρατεῖ ὑπάρχον, αἱ παρὰ τῆς Βουλῆς ἐγκρι-
θεῖσαι, ὑπαρξάντων ἐκ τῆς ἀνάγκης, καὶ εἶναι ἀρκούντως δι-
καλολογητικὰς διὰ ταῦτα παραδέρσεται τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ σύν-
ολον τοῦ περὶ αὐτοῦ ὁ λόγος Νομοσχεδίου, καὶ συνίστησι τοῦτο καὶ
εἰς τὴν παραδοχὴν καὶ ἐπὶ ἔρῃ τῆς Γερμανίας.

Ἀθῆναι τὴν 14 Οκτωβρίου 1849.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Σ. Καλογερόπουλος Δ. Γ. Βούλγαρης.
Ἀθανάσιος Αναδολφίης Γ. Δαρνιώτης.
Γ. Παπαὶ Ἠλιόπουλος

Ἀπερρατὸν δὲ νὰ συζητηθῇ τὸ περὶ αὐτοῦ ὁ λόγος Νομοσχεδίου
εἰς τὴν ἐπιστάση.

Μετὰ τοῦτο ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλαβε τὴν Συνεδρίαν, ἀπαγγέ-
λων ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιστάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχε-
δίου περὶ τῆς συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 1232·07
καὶ τὴν ἐξακολουθήσας τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν
ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπροέδροι
Ν. Ι. ΜΕΡΗΣ
Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Νουτάρης
Αθ. Γρηγορίουδης.

Τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1819. Ἡμέρα Σαββάτου.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικῆς καταλήγοντος τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 30 μέλων, ὁ Κ. Προέδρος, παραλαβὸν ὡς προσωρινούς Γραμματεῖς, τοὺς Γερουσιαστας Κ. Κ. Αἰωνόσιον Γρηγοριάδην καὶ Γ. Λοταρίον, θάτερον μὲν τῶν Κ. Γραμματέων ἀπόντος, τοῦ δ' ἑτέρου πορευομένου, ἀφύρτους τὴν ἐνέργειαν τῆς Συνεδριάσεως.

Τὰ Πρακτικά τῆς προηγουμένης, ἀναγνωσθέντα, επικυροῦνται, μηδεμίαν ἐνστάσιν γενομένην.

Ἀπαγγέλλαντος τοῦ Κ. Προέδρου ὡς ἀντικείμενον τῆς Συνεδριάσεως τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπορχείων, πρὶν ἢ πρὸς ἡ Γερουσία εἰς τὴν συζήτησιν τῶν υπολειπομένων κεφαλαίων αὐτοῦ, ἀναγνώσθαι κατ' αὐτὴν ἐνός τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν ἡ ἐν γένει τῶν στρατιωτικῶν κλάδον ἀφορῶσα ἐκθεσις τῆς μειονορείας τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐν αὐτῇ τῶν μέλων αὐτῆς, ὁ Κ. Μαργαρίτης λαβὼν τὸν λόγον, ἀνέγνω τὰς:

Ἐπειδὴ ἡ ἐκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι τομὴν ἀποχρηστικῆς ἀνεπτυγμένης, καὶ δὲν εἶναι ἀδύνατον πλεονέστερος ἀνακρίσις, περιεργάζομαι ἵνα ὡς ἀναπτύξω τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐπισκοπήσεων, ἔχον πῶτος εἶναι ὁ τρόπος, διότι καὶ τοῖς ὅποιον δυνάμεθα νὰ φθάσωμεν διὰ τὸ μέλλον εἰς ἐπινοήταρ οικονομίαν ἐξόδων, καθόσον μάλιστα δὲν ἐμμένει ἄλλῃ καὶ ἰσχυρὰ εἰσπίει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπορχείου τούτου, εἰμὶ τέσσαρα κεφάλαια μόνον.

Ἵπάρχει γινικὴ ἰδέα, ὅτι τὰ ἐξόδα τοῦ Ὑπορχείου τῶν Στρατιωτικῶν εἶναι ἐπιδεκτικὰ ἐλαττώσεως κατὰ δραχμὰς 2,000,000, ἢ τοὐλάχιστον 1,500,000. Εἰς ὅσον παρετήρησα, καὶ παρατηρῶ, Κύριε, ἐπισημαίνοντας τὸ αὐτοῦ συστήματος καὶ κανονισμῶν, οικονομία ἐπιεικὴς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ· καὶ οὐχὶ ὁ νῦν Ὑπουργός, ἀλλ' ὅποιοςδήποτε καὶ ἂν ᾔδειεν εἶθαι, δὲν θέλει φέρει ἐλαττώσιν πλείονα τῶν 100,000 δραχμῶν, καὶ ταῦτα ἀπὸ μισθῶν καὶ τροφῶν τῶν αξιωματικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἐκείνων, οἵτινες λαμβάνουν ἀδείας, ἐπὶ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ γίνῃται αὐστηρὰ ἐπιτήρησις, ὥστε νὰ μὴ σημειώθαι εἰς τὰ διάφορα μέρη ὀλιγοτέρα ἐλλείψεις ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πραγματικῆς ὑπαρχούσης ἀπὸ τὸν ἱκανισμὸν τοῦ στρατοῦ ἐν γένει, ἀπὸ τῆς προμήθειας τῶν διαφόρων εἰδῶν καὶ τῶν παρόμοιων· ἐπειδὴ, ἀρῶ δὲν δυνάμεθα νὰ ἐλαττώσωμεν τοὺς

ἀπὸς γενομένων αξιωματικῶν, ὡς ἀναφέρει ἡ ἐκθεσις, εἶναι ἐπόμενον, ὅτι θέλουν λαμβάνει καὶ τὰς ἀποδοχὰς τοῦ βαθμοῦ τῶν· ὑπ' αὐτὴν λοιπὸν τὴν ὅψιν θεωρουμένου τοῦ πράγματος, ἡ ἐκθεσις μεθοδοστικῶς τῶν αξιωματικῶν καὶ στρατιωτικῶν, ὡς φανίται εἰς τὴν ἐκθεσιν, μὲ τὰς μεθόδους τῆς τροφῆς καὶ μὲ τὸν ἱκανισμὸν ἀνάγειν εἰς δραχμὰς 3,700,000 περίπου, ὥστε δὲν μέλει ὑπολοιπὸν εἶναι δραχ. 900,000 περίπου, δι' οὗα τὰ λοιπὰ εἶδη, ἐν τῶν ὁποίων δύναται νὰ προνοήσῃ ἡ μειονοσία ἐλαττώσεως τῶν δραχ. 100,000. καὶ νὰ τῶν ὅσας ἡ ἐπιθυμητὴ αὐτῇ σημαντικὴ ἐλαττώσις, πρέπει νὰ γίνῃ εἰς τὰ μέλλον ἄριστος προσδιορίζον τὸ ὅλκον πηλὴν τοῦ πρώτου ἀπὸ 8000, εἰς 6,500, μὲ ἓνα οικονομικὸν ὁργανισμὸν, ἡ ὅσον απαιτεῖ ἡ ἀνάγκη διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἐσωτερικῆς ασφαλείας καὶ ἡσυχίας, ἐπειδὴ ἄλλαν ἐξωτερικὴν ἀνάγκην δὲν ἔχουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος. Οἱ αξιωματικὶ νὰ ἔχαι ἀνέλαροι μὲ τὸ ποσὸν τῶν στρατιωτικῶν, καὶ οὐχὶ πλεονάζον· εἰς αἱ ἀποδοχαὶ νὰ ἔχαι ἀνέλαροι μὲ τὴν οικονομικὴν καταστάσιν τοῦ κράτους· ἡ θεωρητικὴ καλῶς ὁργανισμὸς ἀπὸ 1500 ἀνδρῶν εἶναι ἱκανὴ, νομίζω, διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ὁρίων καὶ ὅθεν ἐκ ταύτης προκύπτει ἐλαττώσις 700 ἀνδρῶν περίπου μετὰ τῶν αξιωματικῶν· ἡ φύλαξις νὰ ἔχαι συμφωνίαν μὲ τὸν ὅγκον αὐτῶν, τὸν ὅσον ἐν γρηματίᾳ, ἐπειδὴ δὲν εἶναι σῶμα τῆς κανονικῆς στρατιωτικῆς ὑπερσίας, ἀλλὰ ὁμοῖον ὁμοῖον δὲν ἀρῶνται, εἰς ὅσον ὑπερέτεσαν στρατιωτικῶς καὶ δικαιοκρινέως τὴν πατρίδα εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἄγωνα, καὶ οὐχὶ εἰς ἀνθρώπους, οἵτινες δὲν ὑπέφερον τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου, καὶ εἰς ὅσους δὲν ἦσαν γεννημένοι κατὰ τὴν ἐσχέρην ἐκείνην. Ἡ προμήθεια τῶν διαφόρων εἰδῶν νὰ γίνῃται διὰ τακτικὰς μεθοδούς· εἰς ὅτα δὲ εἶδη δὲν ἐφαρμόζεται ἡ μεθοδολογία, νὰ προδίδονται ἐγκλίως καὶ μὲ τὸν οικονομικώτερον τρόπον τούτων καὶ γεννημένων, καὶ διαρκούντος τοῦ ὑπάρχοντος συστήματος μετὰ τῶν κανονισμῶν αὐτοῦ, νομίζω ἐν πεποιθήσει, ὅτι ἐπιεικὲς ἐκονομικὰ ἐξόδα ἐπέκεινται τῶν 100,000 δραχμῶν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ.

Ἀναγνὼν τὴν ἐκθεσιν τῆς μειονορείας, εἰπὼν ἄλλος, πολλὰς καὶ ὀρθὰς παρατηρήσεις παρεργίσαν, ἡλπίζων, ὅτι τὰ μέλη αὐτῆς θέλουν σήμερον ἀναπτύξαι ταῦτα, καὶ ὑποδείξει τὰς ἐλλείψεις τῶν κατὰ καθεστὸς Ὑπουργῶν, διὰ νὰ ἐπιέλῃ ἡ ποθεινὴ ἐλαττώσις. Ἀπ' ἀναντίκας ὅμως διὰ τῆς ἀγορευσεως τοῦ διαφωτισθῆναι ὁ προαλλήλας, ὅτι πᾶσα ἐλαττώσις εἶναι ἀδύνατος ἀνεῖ τῆς ῥιζικῆς τοῦ συστήματος μεταβολῆς· ἐν ἄλλαις λέγειν

εἶπεν, ὅτι τὰ πάντα ἤδη ἔχοντι καλῶς κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους, καὶ ὅτι, ἐν θέλωμεν ἐλαττώσειν, πρέπει νὰ μεταβιβάσῃται τὸν ὀργανισμὸν τοῦ στρατοῦ, καὶ νὰ προσδιορισθῇ τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ διὰ Νόμου· ἡ εὐχὴ αὕτη εἶναι περιττὴ· διότι κατ' ἔτος δύνανται τοῦ Συνταγματῆς, ὁ ἀριθμὸς τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης προσδιορίζεται ἄλλως ἢ ὑπερὶ τοῦ στρατοῦ εἶναι παράνομος, καὶ πᾶς τις νὰ μὴ δύνανται ν' ἀντιπράττει εἰς τὴν ἐνέργειάν του. Ἡ Εὐπρόσπῃ εὐρίσκει μᾶλλον νὰ μὴ διαβεβαιώσῃ, ἐν ὃ ὑπάρχον ἀριθμὸς τοῦ στρατοῦ ἔστι ὁ ὑπὸ τῶν Βουλῶν ὁρισθεὶς, ἢ ἐν κατὰ παράδοξον τοῦ νόμου εἶναι περισσότερος. Ἡ Γερουσίᾳ, διὰ νὰ ἴσχυται ἐν πεποιθήσει, ἔπειτα νὰ γνωρίζῃ ταῦτα· ἔπειτα προῖται νὰ γνωρίζῃ τὸ ποῦν τῶν αξιωματικῶν, οἵτινες εἶναι δυσανάλογον πρὸς τῆς στρατιωτικῆς καὶ τῆς θαυμαλογίας αὐτῶν· ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ ἀφῆται αὐτῶν ἀδρόχως ποῖν, οὕτως εἶπεν, ἀφῆλθαι γὰρ τὸ πλεῖστον αὐτοῦ μέρος. Τῆς ἐλαττώσειν τοῦ στρατοῦ δύνανται νὰ κάμωσιν αὐτὰ τὰ Νομοθετικὰ Σώματα κατὰ τῆς ἀνάγκης τοῦ Κράτους, καὶ νὰ εἰσάγῃσι ἐπομένως αἰετονομίαν, ὅταν καλοπυθάνῃ ὁ πρὸς προσδιορισμὸν αὐτῶν δύνανται τοῦ Συνταγματῆς, Νόμος, δὲν δύνανται οὕτως, εἶπεν ὁ προκάλεσας, νὰ καταργηθῇσι οἱ ἀθῆντες στρατιωτικοὶ θαῦροι καὶ εἰσέλθῃ τοῦ λοιποῦ νὰ μὴ λάβῃ χώραν τοιαύτη σπατάλη· ἀλλὰ καὶ οἱ ἀθῆντες θαῦροι ἐδόθησαν νομίμως; δύνανται ἡ Κυβέρνησις νὰ διορίσῃ αξιωματικούς, ἢ νὰ προβιβάσῃ ἄλλους, παρεκκλίνουσα τὸν στρατιωτικὸν ὀργανισμὸν, καὶ μὴ τηροῦσα τὴν δέουσαν ἀναλογίαν ὡς πρὸς τὸν ὅλον ἀριθμὸν τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως; Εἰς ἐκείτην περίπτωσιν οἱ παρῶντες θαῦροι δύνανται νὰ καταργηθῇσι, καὶ πᾶσα ἐκ τοιαύτης παρεκκλίσεως ἔκλειπαι νὰ ἐπιδοκῇ τὸν παραβάντα τὸν Νόμον ὑπερῶν· ὅστις ἄλλως, ὅταν ἡ Κυβέρνησις δύνανται νὰ ἐνεργῇ κατὰ τὸ θέλον αὐτῆς, καὶ ἡ ἐλευθερία ἐκλείπει, καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ Συνταγματῆς, τοῦ νὰ προσδιορίζεται κατ' ἔτος ὁ ἀριθμὸς τοῦ στρατοῦ, μετακινῆται ἄλλως τε εἶναι προτιμότερον νὰ περιστάλῃ, ἢ καὶ νὰ καταργηθῇ ἐν μέρει ἢ γυναντικαίς ὅμοιαις ἀνέναντος στρατιωτικῆς θαυμαλογίας, πρὶν νὰ καταστρεφῇ διὰ ταύτην τὸ ἔθνος. Πάντες καταβόσκει κατὰ τῆς τοιαύτης τῶν θαῦρων σπατάλης, γὰρ νὰ ὑπάρχῃ πᾶσις ἢ ἐκστρατεία, τὰ ὅποια μόνον δικαιολογῇ τοὺς στρατιωτικούς προβιβασμούς· πολλὰκις ἐντὸς ἀμφοτέρων τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων ὑβώθη κατ' αὐτῶν διακίχθαι φωνή, καὶ ἐν τούτοις ἡ θαυμαλογία οὐ μόνον δὲν περιστάλῃ, ἀλλ' ἐν μᾶλλον αἰξάνει

καὶ μάλιστα ἡ τῶν θαυμαλογίων. Ἐντεῦθεν δικαιώται πᾶς τις νὰ ἐρωτήσῃ τὸν ὑπερῶν, καὶ τοὺς Κ.Κ. ὑπουργούς, ἐν οἷς διορίζονται καὶ προβιβάζονται ἔτι ἀνέλογον μετὰ τὸν ἀριθμὸν τοῦ στρατοῦ; ἡ στρατιὰ ἔστι ἀνάγκη καὶ ἀλλὰ ἐπὶ σώματος γένου. Ἐνὸς τούτου εἶναι ἀφῆλθαι, τὰ κατὰ τὸν θαυμαλογίων πρᾶγμα δὲν ὅμοιον ἐκείνῃ· ἡ λαὸς, ἐν καὶ δικαίως διὰ τῆς καταργήσεως ταύτης παρεκκλίνουσα, ὡς γὰρ ἐν ἔθνεσιν οὐκ ἔστι δέουσαν, καὶ μάλιστα κατὰ τῆς παρούσης περιστάσεως, εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀφῆλθαι. Ἐνὸς λοιπὸν δὲν πρὸς τὴν αὐτὴν καταργήσῃ αὐτῆς, πᾶς τις δύνανται νὰ ἴσχυρ, ὅτι πᾶσις ἐν ἐργασίᾳ αὐτοῦ ὑπουργοῦ.

Ἀκούοντες δὲ τῆς προκίτης ἀναρτήσεως καὶ ἐκπύθη, ἀντέπαυον ὁ πρὸς ἄλλους ὑπουργοὺς, ἀλλ' ὁ προκάλεσας φωνεῖται, ὅτι δὲν ἐνέχουσιν καλῶς, ὅτι εἶπεν. Ἐπειδὴ οὐ ἐπὶ μὲν ἡ Γερουσία παρεκκλίνουσα τὰ πλείστα τοῦ προειρημένου προβιβασμοῦ τῶν στρατιωτικῶν ἀφῆλθαι, ἐν ὅτι δὲ ἡ ἐλευθερία τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τῆς καταργήσεως τῶν ἀθῆντων τῆς ἐπιτροπῆς ἐλαττώσεως διὰ τῆς ἐπιτροπῆς, αὐτὸς τῆς ἐλευθερίας μεταβιβάσῃ τοῦ Στρατιωτικοῦ ὀργανισμοῦ, ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ συνεπείκωτον νὰ διαβῇ μόνον καὶ τοῦ ἀποκλειστικῆς, πρὶν τοῦ πρὸς ἀλλήλους τῆς ἐπιτροπῆς σημαντικῆς ἐλαττώσεως τοῦτον ἐνέχῃ ἀφῆλθαι καὶ ἐπὶ καλῶς καὶ ὁ προκάλεσας, ὅτι πᾶσις διὰ νόμου νὰ κανονισθῇ ὁ ἀριθμὸς τοῦ στρατοῦ, εἶναι ἀλλῆως, ὅτι κατ' ἔτος αὐτῆς προσδιορίζεται διὰ Νόμου δύνανται τοῦ Συνταγματῆς, καὶ ὅτι ὁ ὑπερῶν ὅλη ἐν ἐνεργείᾳ στρατοῦ εἶναι ἀναρτήσιμος τοῦ ἀφῆλθαι διὰ τὸν Νόμον τοῦ π. ε. ἀλλὰ τούτου δὲν ἔστι πρὸς ἐπιτροπῆς σημαντικῆς ἐλαττώσεως, διότι ὑπερῶν γυναντικαί ποῖον ἀφῆλθαι εἰς τῆς ἀξιωματικῶν, τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπῆλθον δὲν προστάλῃ ὁ μόνον Νόμος· τούτου ἐνέχῃ καταβόσκει, ὅτι τοῦ λοιποῦ ὁ ἀριθμὸς τοῦ στρατοῦ πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ, αὐτοῦ πρὸς, ὅτι καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀξιωματικῶν πρέπει νὰ ἔσται ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τούτου διὰ στρατιωτικῶν ὀργανισμῶν.

Καθίστον ἀφῆλθαι τῆς θαυμαλογίας, καὶ μάλιστα τῆς τῶν φιλαρχικῶν, καὶ ἐνὸς ἑνὸς καταργήσεως ταύτης, εἶπεν, ὅτι ἡ φιλαρχία πρέπει νὰ μείνῃ εἰς τὸν ἀρχικὸν ὅρον τοῦ πρὸς ταύτης Διατάγματος, ταῦτάστι νὰ δοῖται ἡ τιμὴ κατὰ πρὸς ἀφῆλθαι τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἐν αὐτοῦ τοῦ ἀγῶνος ἐκδουλεύσεων. ὅταν ἐξάγεται, ὅτι δὲν ἔστι δικαίωμα ταυτικῆς ἀφῆλθαι, ὁ μὴ ταυτικῆς ἐκδουλεύσεως προσαναγκάζει.

Ποῖος πταίει, εἶπεν; οἱ Νόμοι, ἢ οἱ Ἱπουργοί; Οἱ Νόμοι ἀπαντῶν· καὶ ἐπειδὴ τούτων κἀκεῖνον τὰ Νομοθετικά Σώματα, ἀρα καὶ ταῦτα πταίουσιν; καὶ ὁ προλαίῳσαι ἐπεμύνη, ὅστις ἀποτελεῖ μέρος τούτων. Ἐπειδὴ ἡμῶς τοῦ παρελθόντος κινήσει δύναται νὰ γινῇ διωθήσας, περιορισθῇ εἰς τὰ αποτελέσματα, καὶ ἀνέφερον τὰ μέσα, δι' ὧν δύναμει νὰ φθάσωμεν εἰς οικονομίαν τινα ἐπιχειρήσῃ, καὶ ταυτίσκει δὲ καὶν πρῶτον νὰ ἐκτοκισθῇ καὶ ἡδὴ ἡ Γερουσία· διότι ἀνευ τοῦ πρώτου τούτου βήματος δύναται, νὰ κινήσῃ εἰς ὅσαυτε καὶ ἀνευ τοῦ Ἱπουργοῦ, καθύστερον μάλιστα προκίπται περὶ προσωπικῶν ἰδιοκτησιῶν, προσωπικῶν τοῖς αἰσθηματικῶς, τῶν ὁποίων ἡ πλειοψηφία εἶναι αἰσθησῶς, ἀνευ ἐπιβλαβῶν συνεπειῶν.

Εκ τῶν ἐνδεχόμενων λοιπὸν εἴδηται, ὅτι οἱ μὲν εἶναι διὰ τῆς πρώτης ἀποφασίσεως μου, ὅσα καὶ ἡ ἐπιβεβαίωσις, εὐθὺς πα- ριστάται καὶ συντελεστικώτατα εἰς τὸν προκειμένον σκοπόν.

Καὶ ἐγώ, ἀποστός, εἶπον ὁ προκαταρκτικῶς, διὰ τὸ μέλλον ἀπρό-
τακτα τὴν ἐλάττωσιν τοῦ σαρκοῦ πᾶσα πρὸς τὴν ψυχὴν καὶ
τὴν νῦν καίωσαν, ἐλαττωμένης μὲν τῆς εὐδοκίας τοῦ ἰσχυ-
ροῦς τούτου, καὶ ἀποκρίνας ἀποκρίνεται ὡς ἐπ' ἀρχῆς τοῦ
ἔτους γινώσκοντα.

Καθόσον ἀφ'ἑνός τῶν ἀνωματικῶν ἐκτελεζόμενον, ὅτι οἱ κατὰ παράδοξον τοῦ περὶ στρατῶν οργανικοῦ νόμου διορίζοντες, καὶ ἐπομένως πλεονάζοντες δύνανται νὰ παύσωνται, ὅπως καὶ οἱ μὴ ἔχοντες τὰ πρὸς τὴν συντακτικὴν ἢ νὰ ταῦθ' ἐν εἰς διαθεσιμότητι διὰ τὰς αἰτίας ἢ πληθὺς τούτων, καὶ τὸ πρὸς τὸν στρατὸν δυσανάχτονον ἐν μόνῳ εὐλαβητικῶς τὸ θῆνος ἔχοντες, ἀλλὰ καὶ τὴν στρατιωτικὴν αὐτῶν ἐπιμερίαν βλάπτει, καθότι εἶναι ἀποδεχόμενον, ὅτι ὅπου πολλοὶ διατασσόμενοι, τούτων εὐχερώτερον ἐκτελεσθῶσι τὰ διατακτικὰ. Τούτων ἁπλοῦς ὁμοῦ εἶπον, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ οὐδαμῶς νὰ μὴ ἀποδείξῃ, ὅν ὑπερῶν ἢ μὴ, δυσανάχτονον τὸν ἀνωματικὸν πρὸς τὸν στρατιωτικόν, καὶ ἂν αἰτία ταύτης ᾖ καὶ ἡ ἑκείνη, ἢ οἱ ὑπερῶν, διὰ νὰ εἰμὴν εἰς κατὰστασιν, καὶ ἐν πεποιθεσίᾳ ἢ ἐκείνης νὰ βελτιωσόμεν, ἢ τούτους νὰ κατεκρινόμεν. Ἐκείνη οὖν ἐν πεποιθεσίᾳ ὁ προκλήτης, ὅτι πεποιθετοὶ οἱ νόμοι, πεποιθετοὶ αὐτὰ τὰ Νομοθετικὰ Σώματα, τὰ ὅπως τὸν ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἔγωγε αὐτῆς, ὅστις, ὡς μέλος αὐτῶν, ἐπ' αὐτῶν τοῦ νόμου τοῦ π. ε. καλῶς ὄντως ἀνέστη, ὅτι πρῶτος ἔγω κατὰ τὸ νόμον ταύτης ἀνέστην, ἐν ταύτῃ καὶ ἡ ἑκείνη ἐπ' αὐτῶν τὸν νόμον αὐτὸν,

έννοια: βεβαίως, ότι οι αξιωματικοί έπρεπε να είναι ανάλογι
προς τους στρατιώτες.

[illegible][illegible]

Διαφορα κινδύλους, παρατήρησαν ἄλλας, ὡς τὸ τοῦ ἰσχυρισμοῦ κτλ., δὲν ὀφειλόμενοι ὁλοκλήρως, κιν εἰς ταῦτα; το περισσότερο δὲν φαίνεται εἰς τὸν ἰσοπονητισμὸν τοῦτος εἶναι πρὸς τοῦ ἰσχυροῦ ἢ ἀντιθέτως τὰ περιστάσματα εἰς τὸν προσωπολατρικὸν τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τὸν πῦλον ἡ ἐπιστολὰν ὑποκρίνεται ἢ ὡς πρὸς δὲ τὸν στρατὸν εἶναι, ἡ διορισμοὶ στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς ἀναρῶν διὰ τῆς ἐκτέλεσ. τῆς, ὅτι μὴ τὰ αὐτὰ εἶδη ἀνακαίθῃ καὶ ἔχοντες περισσότερον Στρατὸν καὶ ἐκτελεῖν καθίσταται ἀποκρί- κτος; ἡ μεταβολὴ τοῦ ἀρμενικοῦ περὶ Στρατιωτικοῦ Νομοῦ ἵσχυι ἢ πρὸς, ὡς αἰσθάνεται, ἢ ἀλλοιωθῇ τὸν στρατὸν διὰ τὴν αὐτὴν ἀπαιτήσιν, ἢ καμίντ μὲν, ὡς πρὸς ἀπάρχει, καὶ ἐκτελεῖσθαι δὲ τὰ εἶδη.

Παρατηρήματα. Ανεύθυνον ὁ Κ. ἐπὶ τὴν Στρατιωτικὴν Ἱεραρχίαν, διὰ ὅτι οὐκ ἔστιν ἀντιληπτόν τινα τὰ ποσά, ὅς ἀντιβάνται, ἀλλ' ὅτι εἶναι ἀνευθύναι. Ὁ ἴδιος δ' ἀπερὶ τὴν ἀντιβάντην τὸ δικαστικὸν σύστημα, πρὸ πολλοῦ εἶναι σωφισ-

μένη Επιτροπή, διά να συντάξῃ γενικὴν περί στρατῶν ὁργανισμόν, καὶ ἐντὸς ὀλίγου δεῖται παραστῆσαι τὸ ἔργον τῆς· ὡς πρὸς δὲ τοὺς Λειτουργικοὺς, διαβιβάζουσιν, ὅτι οὐδαμῶς εἶναι διορισμένοι κατὰ παράθεσιν τοῦ ἑργατικῆς Λόγου.

Εἰς τὸν τακτικὸν Στρατὸν, εἶπεν ἄλλος, οὐδαμῶς εἶναι ἀπαρμόδιος ἐγένετο ὁμιλος κατὰ κράτος ὡς πρὸς τὰς διαβουλεύσεις τῶν προλαγμάτων εἰς ὧν πολλοί, λαβόντες τὰ νομιματικά των, ἐπαγγέλλον εἰς ἐπιτυχίαν μὲ τὰς ἀποφάσεις τοῦ μισθοῦ των· τοῦτο εἶναι ἄσπον, καὶ παρὰ τὴν τὴν φιλανθρωπίαν Ἀσφαλιστικῶν τούτου ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις ὁρμήν τοῦ Λόγου νὰ ἐπιφέρει διόρθωσιν, καὶ νὰ παραστήσῃ τὰ τοιαῦτα ἀκαταστάτα.

Ἡ ἐπιτροπή, εἶπεν ὁ μέλος κῆτος, γνωρίζοντα τὸ πνεῦμα τῆς Γερουσίας, ἔλαβεν διὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς πύλης παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας καὶ οἱ Κ.Κ. ὑπουργοὶ παραδέχονται· τούτου ὅτι καὶ πᾶσα παρατήρησις συζητήσῃ εἶναι προτιμὴ διότι παρακαλεῖται περὶ μελλομένης βελτιώσεως, ἀλλὰ νὰ συντάξῃ τούτους ἡ Γερουσία εἰς τὴν Κ.Κ. ὑπουργίαν· διὰ νὰ τὰς πραγματοποιήσῃ· ἀν. Καθὼς δ' ἀπὸ τῆς ἀποδεικνύουσιν κατὰ κράτος ἐν μέρει τοῦ μνησθέντος Λειτουργικοῦ, εἶναι τοῦ ὅτι ἄσπον, πῶς ἐπὶ πολλὰ ἐστὶ δὲν ἔργον ἐξελίξεως τῆς διαχειρίσεως του, διὰ νὰ προληφθῇ ἡ κατὰ κράτος αὐτοῦ.

Ἡ κατὰ κράτος αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργῶν, προελθὼν ἐκ συνειδητικῆς τοῦ ἀντιπροέδρου Λειτουργικοῦ ὁμιλίας μετὰ τοῦ πρώτου Ταμίᾳ Φοίντος· διότι ἐντὸς αὐτῆς κατὰ κράτος ἐκτέλεστο ἐλλείψεις, ἐπρωτεύον, ὅτι τὰ ἐλλείποντα ὑπάρχον εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμίον. Ἐκτελεστικὸς δὲ ὁ Κεντρικὸς Ταμίᾳς Φοίντος, ἐπιβεβαιῶν τὴν ἀνολοκρατικὴν ἀποφάσιν ὅτι ὁ Κεντρικὸς Ταμίᾳς δὲ ἄλλας κατὰ κράτος ἐκτελεστικῶν, τότε ἀνεκλήθη καὶ ὁ ὁμιλίας, ὅτι ἐκτελεστικῶν, καὶ κατεδικάσθη.

Παρανομήσας ἐπὶ τῇ κατὰ κράτος τῆς παρατήρησις συζητήσεως ὑπὸ τοῦ Κ. Προέδρου, ἀπερρίσθη τὸ Κεφ. 11. « Στρατιωτικὴ Δικαιοσύνη » ἐκ ἀρχῆς, 17,000:50 καὶ ἐγένετο δεκτὸν, ὡς ἔχει ἀνγνωσθέντα μετὰ τούτων κατὰ σειράν τὰ ἀκόλουθα Κεφ. 15. « Οἰκονομικὴ » ἐκ ἀρχῆς. 109,212
12. « Μισθὸς ἀρχῆς καὶ συντάξιον » ὁρ. 198,040:11
13. « Εὐλαγία Ταμίον »
10. « Χωροφυλακία » 847,968:30
Κ'. « Ὁροφυλακία » 1,023,164:25
ΚΑ'. « Φάλαγγς » 495,467:40
ΚΒ'. « Ἐξόδα παρελθουσῶν χρήσεων » 09,416:03

Ἐγένετο ἀπάντα δεκτό, ὡς ἐξαρτήθησαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Παρατηρήσαντες τινες, ὅτι ἐκ τῶν ὀλίγων ποσῶν τοῦ προϋπολογ. τοῦ ὑπουργοῦ τούτου, συγκεκρίβηται εἰς ἀρχ. 4,762,071:71 πρέπει νὰ ἀραιοθῇσιν αἱ ἐπὶ τῇ κατανάλωσιν ὡς ὁρίζηται.

Ἐκ τοῦ Κεφαλίου	1		33,000
»	10		3,500
»	17		4,100
»	19		9,000
»	20		14,000
»	21		20,000
Τὸ ὅλον			83,700

Καὶ ὅτι τὸ μόνον ποσὸν 4,678,371:71 τὸ ὁποῖον εἶναι ἴσον μὲ τὸ ἐπὶ τῆς Βουλῆς ὁρίζον, πρέπει νὰ παραδεχθῇσιν, ἡ Γερουσία, ἐπρωτεύον ὑπὸ τοῦ Κ. Προέδρου, παραδέχθη τὸ ὅλον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργοῦ τούτου, ὡς ἐξαρτήθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, συγκεκρίβηται ἐκ ἀρχῆς, 4,678,371:71.

Ἀγνωσθέντων ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων τῆς μειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, ἀφωριστὸν ἐν χρόνῳ τῆς καθ' ἑκάστην ὑπουργίαν χορηγητέας συντάξις, ὡς καὶ τῆς πλειοψηφίας τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς προτείνοντα, ὅτι τὸ περὶ συντάξιον δὲν ἔχει σχέση μὲ τὸν προϋπολογισμόν, διότι ἐντὸς αὐτοῦ δύνανται νὰ κληρῇ ἡ Γερουσία, ἀπαρμόδιος τούτου τοῦ Συναγματοῦ, οὐδὲ νὰ κατάρξῃ, ἡ ἐλαττώσις τῆς ἀπαρμόδιος συντάξις, σταθιζομένη εἰς ἡ. ἀπαρμόδιος τὸ ἔργον ἄλλως τῆς τοιαύτης ἐξελίξεως χρήζει καὶ πόθεν γνῶσιν, καὶ μακρὰς ἐργασίας, τὴν ὁποίαν ἀνέβηται ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τῆς Βουλῆς, εἰς τῆς ὁποίας δεῖται καθυποταθῇ συντάξις τὸ συγκεκρίβηται καὶ περὶ συντάξιον Νομοσχέδιον.

Ἐὰν κατὰ τὸν προαγορευόμενον, ἀπὸ τῆς τῆς πλειοψηφίας, περὶ τῆς ἀπαρμόδιος πᾶσα περὶ τῶν ἀναγκαστικῶν κατελθόντων συντάξιον παρατήρησις καὶ ἀναπτύξις, διότι δὲν προτιμᾶται ἡ Γερουσία νὰ ἐπιφέρει ἐλαττωτὴν τινὰ ἐξόδον ἐπ' αὐτῶν, τότε περὶ τῆς ἐπὶ αὐτοῦ καὶ ἡ κατὰ κεφάλαιον καὶ ἀρχὸν συζητήσεως καὶ ἐπιβεβαιώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ὡρ' οὗ οὗτε ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιτροπή, οὗτε ἡ Γερουσία προτείνοντα νὰ κληρῇσιν ἐλαττώσεις. Ὁ μόνος λοιπὸν σκοπὸς τῆς ἐπιβεβαιώσεως τῶν ὀνομαστικῶν κατελθόντων τῶν συντάξιων

ἀπορρῆσθαι τὴν περὶ τούτου ἀνάπτυξιν, διὰ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς Γερμανικῆς τῆς κρίσεως καὶ ἀπορρῆσθαι τῆς.

Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ Ἐπιτροπὴ, Κύριοι, θεωρήσασα ἀνεγκλίον νὰ ἀλλοιῇ ἐπ' ὅσον ἀπαιτῆται τὸν συνταξιογόνον κατ' ὅνομα, καὶ νὰ παρακαταστήσῃ τὴν ἀναγκαστικὴν αὐτῶν καταλόγον πρὸς τὴν Γερμανίαν τῆς Γερμανίας, διὰ τὴν δύναται ἐκαστος νὰ τοῦ ἐπιβιώσῃ καὶ ἐπιμέλειαν τῆς παρατηρήσεως του, ἐξήτασεν καὶ εἰλαθεν ἀπὸ ἐκαστον ὑπουργεῖον ἰδιαιτέραν περὶ αὐτῶν κατάλογον, ἐνῷ ἀνακρίνονται τὰ τε ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ συνταξιογόνου, ὁ ἄλλος, εἰς ὃν ὑπάρχει ἐγγεγραμμένος ὡς δικηγόρος, ἢ τῆς ἐνέργειας ἀπορρῆσθαι τῆς συντάξεως, τὰ κατὰ μέλη διδομένου ποσόν, καὶ τὰ προσόντα, δύναται τὸν ὑπομὲν διδομένην συντάξιν.

Εἰς τὰς συντάξεις αὐτάς, ἀρρημέναις ἀπὸ τοῦ ἔτους 1833, συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ διδομένα χρηματικὰ πρὸς τοὺς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους χρηματικῶς συνεισφέροντας, ἐκ τῶν ὁποίων μὲν μέρος οὐδὲν ἔχει δικαίωμα. Μετὰ τὴν ἀπακατάστασιν τῆς ἡγεμονίας, καὶ μετὰ τὰ δοκίμια τοῦ πολέμου, προδιδόντες ἡ Κυβέρνησις νὰ διακρίνῃ καὶ περιβάλλῃ τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Πατριδος ἀγωνισθέντας, καὶ τὰς χάρας καὶ τὰ ὄφρα αὐτῶν, ἐξέδωκε κατὰ τὸ ἔτος 1833 τὸ περὶ συντάξεως νόμον, διορίσασα καὶ Ἐπιτροπὴν νὰ καταστρέψῃ τὸν κατάλογον τῶν ἐχόντων δικαίωμα συντάξεως. Ἀπὸ συμπάσης δὲ πρὸς τὰ πρόσωπα ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτὰ ὁρμημένη, καὶ τὸν τελικὸν σκοπὸν τοῦ τοιοῦτου διατάγματος παραδόντα, πολλοὺς εἰς τὸν ἀτλήσιμον ὡς συνταξιογόνους ἀδικῶς κατέταξεν. Ἐκτότε μὲν τοῦδε ἐπὶ τοσούτον καὶ οἱ συνταξιογόνου καὶ τὸ δι αὐτοῖς ἀπαρνηθέντος ποσόν κηρύχθησαν, ὥστε ἐάν τις μετ' ἐπιστάσεως παρατρέψῃ τὰ προσόντα τῶν συνταξιογόνων, θίβει αὐτοὺς, ὅτι ταῦτα ἔχουσιν ἀπαιτήσεις ἐν γένει οἱ Ἕλληνες, καὶ τότε δικαιούνται καὶ αὐτοὶ νὰ λαμβάνουν συντάξιν.

Ἀρρῶ ὁμοῦ τὸ ὑπουργεῖον, καὶ ἐπὶ τῆς γινόμενης ἀλλοπαλῶς εἰς τὰς Βουλὰς παρατηρήσεις, περὶ τῶν ἀδικῶς εἰς πολλοὺς διδομένων συντάξεων, καὶ ἀπὸ διάφορα πολλῶν ἀγωνιστῶν παράπονα παρακινῶν, συνέστησεν Ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ ὁρίσῃ τὰ προσόντα τῶν ἐχόντων εἰς αὐτάς δικαίωμα, ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ εἰσαγάγῃ Νόμον περὶ συντάξεων, εὐπρεπὲς νὰ πείσῃσι πλέον αἱ καταχρήσεις, καὶ τὰ δίκαια τῶν ἀδικουμένων παράπονα, ἐάν ὁ Νόμος οὗτος δὲν ᾖ διειρημένος, ἀλλὰ ῥητός, εὐλαπτος καὶ πολὺ περιορισμένος.

Οὐδεὶς ἀρνεῖται, παρατήρησεν ἄλλος, ὅτι πολλοὶ μὲν τῶν συνταξιογόνων οὐδὲν ἔχουσιν δικαίωμα, πολλοὶ δὲ, καὶ τοὶ δικαιοῦμενοι, οὐδεὶς λαμβάνουσι συντάξιν. Ἐπὶ παντασίαν ὁλόκληρον ἀντηρῶντα εἰς τὰ βουλευτικὰ σώματα τὰ παλαιὰ ταῦτα, ἐπικαλύπτει τὸ ὑπουργεῖον εἰς τὴν ταχίστην εἰσαγωγὴν Νόμου περὶ συντάξεων. Πρὶν λοιπὸν ἢ καθυποβῇ τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο τῶν συντάξεων, δι' οὗ θέλουσι παύσαι καὶ αἱ μέχρι τοῦδε γινόμεναι καταχρήσεις, καὶ τὰ δίκαια τῶν ἀδικουμένων παράπονα, εἶναι ἀνεγκλίον νὰ παρατηρήσῃ ἐκαστος τῶν παρακαταθέντων, καταλόγων τῶν συνταξιογόνων, καὶ τὰ προσόντα αὐτῶν, διὰ νὰ ταυρῇ καὶ ἀπορρῆσθαι ἐν πιστοῦται ἐπὶ τοῦ εἰσαχθεσμένου Νόμου.

Προταθίνας ἔπειτα τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ κοινῆς τῶν ἐξόδων τῆς χροστῆς 1849, ἀνέγνω τις τῶν Κ.Κ. Γραμματικὸν τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, τοῦ ὁποῦν ἡ ἀρχὴ ἐγένετο δεκτὴ, χωρὶς τινος ἐνστάσεως.

Ἀναγνωσθέντα τὰ ἀρθρα 1, 2, 3, 4, 5 καὶ 6, καὶ μεθεμὲν γινόμεναι παρατηρήσεις, ἐγένετο δεκτὴ, ὡς ἔχουσιν.

Ἀναγνωσθέντα τῶν ἀρθρων 7 καὶ 8, παρετήρησεν τις τῶν Κ.Κ. Γερμανικῶν, ὅτι, καὶ τοὶ κατ' ἔτος ὑπαρξάντων ὑπὸ τῶν Βουλῶν τῶν ἄλλων τοιούτων, οὐδεὶς οὕτως μὲν τοῦδε διατάξεως αὐτῶν ἐφαρμόσθη ἀπὸ τῶν κατὰ καιρὸν ὑπουργῶν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ οὐσιωδέστατον τοῦτο ἔργον παραμείλη, καὶ ἐπὶ παντασίαν ὅλην δὲν ἐφαρμόσθησαν αἱ διατάξεις τῶν εἰρημένων ἀρθρων, ἐνῷ πολλὰς ποικίλταις ἐπαναλήθησαν παρατηρήσεις ἀπὸ τὰς Βουλὰς, ἀρτεῖται ἔτι ἡ Γερμανία νὰ ἐκράτῃ τὴν ἀπαρνητικὴν τῆς κατὰ τὰς ἐλλείψεις ταύτας τῶν κατὰ καιροῦς ὑπουργῶν, καὶ νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν εἰς τὸ μέλλον κατὰ γράμμα ἐκτέλεσιν τῶν ὅσων ταῦτων ἀρρῶν.

Παρατηρηθέντων τῶν ἐκ τῶν Κ.Κ. ὑπουργῶν, ὅτι ὡς πρὸς τὸ μέλλον θέλουσι συμμορῶνθαι μὲν τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρων 7 καὶ 8 τοῦ Νόμου τῶν ἐξόδων, ἐπέμειν ἕτερος τῶν παραρησαντων, ὅτι τὰ ἀρθρα ταῦτα συντασσόμενα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀρρῶντα μόνον αὐτῇ, εἶναι καὶ ταῦτα, ὡς καὶ ὅλην ἐν γένει τὸ περὶ ἐξόδων Νομοσχέδιον διὰ τὴν Κυβέρνησιν ὑποχρεωτικά, καὶ ἀπαιτεῖται νὰ ἐφαρμόζωνται πληρέστατα. Ὅτε διατίθεται ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, εἶπε, λαθὼν ὑπ' ὅψιν τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, παρατήρησα, ὅτι ἔχει ἄμεσον σχέσιν ἡ ἐκτέλεσις τῶν εἰρημένων δύο ἀρθρων μὲν τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν λογαριασμῶν ὑπὸ τοῦ Εὐλαγτικοῦ Συνεδρίου. Προσκαλέσας

θεν τὸν Πρόεδρον τοῦ Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν πληρο-
ρησίαν, ἂν ἔναι ἐνήμεροι αἱ ἐξελέγχουσιν λογισμασίων τῶν
ἐξόδων, καὶ καὶ ὅτι ἡ ἐργασία αὐτὴ δὲ εἰς αἰσθητὰ διὰ τὸ
ἀνεπαρκὲς τῶν λογισμῶν ὑπαλλήλων, ἀμέσως καθιερώσαν
περὶ αὐτῆς τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ελεγκτικοῦ
Συνεδρίου Νομοσχέδιον, τὸ ὑποὶ αὐτῶν δὲν ἐνέκριθη, ἀλλὰ
ἐφάρκον δὲ οἱ Ὑπουργοὶ τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ 1848
εἰς τὸ ἔτος 1850 ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τῶν Βουλῶν, ἀπαρτίζεται
νὰ κυρωθῇ οὗτος ὑπὸ τὴν ἐπιμερίστην τοῦ Ελεγκτικοῦ Συν-
εδρίου, διότι ἡ κίρσις τῶν ἀπολογισμῶν δὲν ποιεῖται τὴν ἐξ-
ελέγχον αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἀλλὰ τὸ ἐργα-
σασθαι λαμβάνει αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 7 καὶ 8, τῶν μὲν εἶναι
ἀνάγκη νὰ ἐπάρχη τὸ Ελεγκτικὸν Συνεδριὸν ἐνήμερον εἰς τὴν
ἐξελέγχουσαν τῶν λογισμασίων διαταξὴν, ἢ τὰ Βουλὰς καὶ τὸν
ἐπικρατοῦσαν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1850, ἀπαρτίζεται τὸ αὐτὸ
θεωρημένον ὑπὸ τοῦ Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου ἡ ἀπολογισμὸς τῶν
ἐτῶς 1849, καὶ 2ος νὰ διατεθῇ Εἰσπρατὴς ἀπὸ νόμου, ἐν-
δύσασθαι κατὰ τὴν λῆξιν ἐκάστης χρήσεως, νὰ ἀποδοθῇ τοῦ λογι-
στηρίου καὶ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, καὶ βιβλίον, ἢ καὶ ταβύλλαν
τῆς χρήσεως ταύτης, διότι αὐτὸς ὁ εἰς τὴν ἀπολογισμὸν ἀρθρὸν
τῆς χρήσεως ἡμεῖς διὰ τὴν ἀντικειμένην ἀπολογισμὸν τῶν τε ἐξ-
όδων καὶ ἐξόδων εἶναι ἀνεπαρκὲς, καὶ δὲν δύναται ἡ Κυβέρνησις
νὰ ἐκτελέσῃ τὰς διατάξεις αὐτῶς τῶν δύο αὐτῶν ἀρθρῶν τοῦ
νόμου.

Ὁ μὲν εἰς τὴν προλαβόντων, ἀποδοθῇ αὐτῶς, ἐννοου-
μενος νὰ ἐπάρχη ἡ Γερουσία τὴν ἀπολογισμὸν καὶ ἀπαρ-
σκαίαν τὰς κατὰ τὴν ἐλευσίαν ταύτης τῶν παρελθόντων
Ὑπουργῶν διὰ τὴν μὴ ἐκτελεσθῇ τῶν ἀρθρῶν 7 καὶ 8 τοῦ περὶ
ἐξόδων νόμου, ὁ δὲ ἑτέρος παρελθόντων καὶ αὐτῶν τῆς ἐκτε-
λέσεως τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν τούτων τὸ ἀνεπαρκὲς τῶν
ὑπαλλήλων τοῦ Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου. Τὸ κατὰ δὲ παρατηρεῖται,
ὅτι, ὅσον τὰ κατὰ αἰσθητὰ Ὑπουργοὶ δὲν ἐνέμεσαν, ὡς ἐνέ-
μεσαν, τὰ ἀρθρα ταῦτα τοῦ νόμου, ἐπείπερ οἱ παρόντες Ὑπουρ-
γοὶ νὰ ἐκτελέσωσιν αὐτὰ, ὡς ὅντες ὑπάρχοντες πρὸς ταῦτα, διότι
ὅταν αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις, ἡ συστάσις τῶν νόμων, δὲν
ἐνέμελλε αὐτοὺς, τότε πῶς ὑπάρχοντες νὰ ἐκτελέσῃ τὰς δια-
τάξεις αὐτῶν ὁ πολίτης; Τὸ Ελεγκτικὸν Συνεδριὸν νομίζω,
ὅτι εἶναι ὑπαλλήλος Ἀρχὴ, βουλευτικὴ μόνον τῆς Κυβερνήσεως
εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν λογισμασίων, καὶ οὐδὲν ἔχει ἔχει
πρὸς τὸ Σύνταγμα ὡς δὲ τούτου δὲν θεωροῦμεν ὑπεύθυνον τὸ

Συνεδριὸν διὰ τὴν μὴ ἐκτελεσθῇ τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 7
καὶ 8 τοῦ περὶ ἐξόδων νόμου, ἀλλὰ μόνον τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἀφοῦ δὲ ἡ Κυβέρνησις οὐκ ἔστιν ἀνεπαρκὲς τὸν χρόνον, καὶ
ἀπεράσις κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον νὰ εἰσάγῃ εἰς τὰς Βουλὰς
τὸν προσωρινὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐξόδων καὶ ἐξόδων τοῦ πα-
ρελθόντος ἔτους, δὲν δύναμεθα πλέον ἡμεῖς νὰ ἀντιτάξωμεν,
ὅτι ὁ χρόνος οὗτος δὲν ἐστὶν αἰσθητὸς, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐπιμένωμεν
εἰς τὴν ἐκτελεσθῇ τῶν ἀρθρῶν τούτων, διὰ νὰ ἴδωμεν καὶ
ἡμεῖς, καὶ ὅσον τὸ ἔθνος, τίνι τρόπῳ διεκρινίσθησαν τὰ ἐσοδα
καὶ ἐξοδα τοῦ παρελθόντος ἔτους, πόσα ἐξ αὐτῶν ἐδαπανήθη-
σαν, καὶ πόσα ἐπερίσσευσαν, δυστυχῶς ὅμως μέχρι τοῦδε οὐδεὶς
τῶν Ὑπουργῶν ἐξέτερε τὴν οὐσιαστικὴν διατάξιν τῶν ἀρθρῶν
τούτων, καὶ ὁ εἰς διαδεχόμενος τὸν ἄλλον Ὑπουργόν, θεωρεῖται
τὴν ὑποχρῆσιν τοῦ ἀναδεχόμενος καὶ τὰ βάρη καὶ τὴν εὐθύνην
τοῦ προκατόχου του.

Τὸ Ελεγκτικὸν Συνεδριὸν, παρετήρησεν αὐτῶς, θεωρεῖται ὡς
βραχίον τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων εἰς τὴν ἐξελέγχουσαν τῶν
προϋπολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν τοῦ Κράτους. Ἐν δὲ μετ'
οὐ πολλῇ ἐπιφύσει, καὶ τὸ περὶ συμπληρώσεως τοῦ προσωπι-
κοῦ τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ Νομοσχεδίον, τότε ἐπὶ μάλλον
καταρκτικῶς θὰ ἀποδειχθῇ ἡ εἰς τὴν ἐπιμερίστην τῶν ἀπο-
λογισμῶν συνδρομὴ τοῦ Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου, καθότι διὰ νὰ
ἐκτελεσθῶσιν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 7 καὶ 8 τοῦ περὶ ἐξ-
όδων νόμου, ἀπαρτίζεται προκρινόμενος νὰ γίνῃ ἡ ἐξελέγχουσα
ἀπολογισμῶν ὑπὸ τοῦ Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Διὰ νὰ δικαιολογήσῃ, παρετήρησεν αὐτῶς, οἱ δύο ἀνω-
τέρω ἀγορεύσαντες, τὴν ἐλλείψιν τῶν κατὰ αἰσθητὰ Ὑπουργῶν,
διὰ τὴν μηκέτι γεννημένην ἐραρμηγὴν τῶν ἀρθρῶν 7 καὶ 8 τοῦ
περὶ κίρσεως τῶν ἐξόδων νόμου, ἀπέδωκεν τὴν αἰτίαν αὐτῆς
εἰς τὸ ἀνεπαρκὲς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου ὡς
πρὸς τὴν ἐνήμερον τῶν ἀπολογισμῶν ἐξελέγχουσαν, καὶ εἰς τὴν
ἀνάγκην τῆς διὰ νόμου συστάσεως Εἰσπρατῆς τινος, σκοπὸν
ἐχούσης τὴν κατὰ τὴν λῆξιν ἐκάστης χρήσεως ἐπιμερίστην τῶν
βιβλίων τοῦ τε Λογιστηρίου καὶ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου.
Μολοντί δὲν ἐνίσταται παντελῶς εἰς τὴν προτεινομένην αὐξή-
σιν τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου,
παρατηρῶ ὅμως, ὅτι δὲν ἐξαρτάται ἀπὸ αὐτὴ ἡ ἐραρμηγὴ τῶν
ἀρθρῶν 7 καὶ 8 τοῦ περὶ ἐξόδων νόμου, οὗτε ἔχει συγγένειαν
τινα ἡ ὑπηρεσία τοῦ Συνεδρίου ὡς πρὸς τὴν ἐκτελεσθῇ τῶν
ἀρθρῶν αὐτῶν, διότι ταῦτα ὡς διακελεύουσιν, ὅτι ἡ Κυβέρ-

νταις οφείλει κατά μὲν τὸν Μάρτιον τοῦ 1850 νὰ συντάξῃ τὸν προσωρινὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1849, κατὰ δὲ τὴν Ἀπρίλιον 1851 τὸν ὀριστικὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ 1849. Μόνον δὲ μετὰ τὴν κύρωσιν τοῦ ἀπολογισμοῦ ὑπὸ τῶν Βουλῶν ἔχει πλέον τὸ δικαίωμα τὸ Εὐαγγελικὸν Συνέδριον νὰ ἐπιβεβαιώσῃ καὶ ἐξελέγξῃ αὐτὸν ἀκριβῶς, διὰ νὰ τὴν επικυρώσῃ, ὡς καλῶς ἔχοντα, ἢ νὰ καταδικάσῃ δι' ἀποφάσεώς του τὸν ὑπόλογον ὑπάλληλον. Ἐπειδὴ δὲ δυστυχῶς, καὶ παρὰ πᾶσαν προεδρίαν, δὲν ἐξετελέσθησαν μέχρι τοῦδε αἱ διατάξεις τῶν δύο τούτων ἁρθρῶν τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων Νόμου ὑπὸ τῶν διαφόρων Ὑπουργῶν, πρέπει ἡ Γερουσία οὐ μόνον ἀποδοκιμασίαν κατὰ τῆς ἀσυννέστητος ταύτης ἐλλείψεως τῶν Ὑπουργῶν νὰ ἐκφράσῃ, ἀλλὰ καὶ τοὺς περισσότερον κατ' αὐτῶν ν' ἀποφασίσῃ.

Οὔτε νὰ δικαιολογήσῃ, ἀντιτάξιν εἰς τὸν προσωρινόν, οὔτε νὰ ἐπανίστη προέβην τὴν ἐλλείψιν τῶν Ὑπουργῶν διὰ τὴν μη ἐκτέλεσιν τῶν ἁρθρῶν 7 καὶ 8 τοῦ περὶ ἐσόδων Νόμου· διότι ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν ἀρρῶν μόνον τὴν Κυβέρνησιν, ὡς πρὸς τὴν μὴ συντάττεισθαι καὶ ἀντιστοιχεύουσιν τὸν Νόμον ἀλλὰ μόνον παρατηρήσῃ, ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῆς διατάξεως τῶν εἰρημνικῶν ἁρθρῶν ἔχει ἀριστὸν σχέσιν μετὰ τὴν ἐργασίαν τοῦ Εὐαγγ. Συνεδρίου· διότι διὰ νὰ κομίσουν τὰ Βουλευτικὰ Σώματα τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1847, οἱ εἰπὼν, ἀπαιτεῖται, προαγορεύει· νὰ ἐξελέγξῃ τὸ Εὐαγγελικὸν Συνέδριον τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ ἔτους 1846. Ἦν δὲ αναγκαῖοι κατ' ἐμὲ καὶ ἄλλος Νόμος πρὸς περισσότερον εὐαίαν τῆς ἐκτέλεσεως τοῦ περὶ ἐσόδων Νόμου, πρέπει καὶ οὗτος νὰ ἐπιβεβαιώσῃ, διὰ νὰ μὴ ὑπάρχῃ κατὰ κούραμα, καὶ προβάλλῃ τὸ Ὑπουργεῖον διαφόρους αἰτίας τῆς τοιαύτης ἐλλείψεως· διότι τί σημαίνει νὰ ἐπιβεβαιώσῃ ἀπλῶς μόνον καὶ κατὰ τύπον αἱ ἀπολογισμοὶ ἔτους τινὸς ὑπὸ τὰ Βουλευτικὰ Σώματα, ἐὰν προαγορεύει δὲν ἐπιβεβαιωθῇ οὗτοι λαπτομένως, καὶ δὲν ἐξετελεσθῶσιν ἢ τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελικοῦ Συνεδρίου;

Μὴ γενόμενης ὅλλης παρατηρήσεως, ἡ Γερουσία ἐρωτήσας τοῦ Κ. Προέδρου, παρεδόθη καὶ τὰ ἄρθρα 7 καὶ 8 ὡς ἔχουσιν.

Λαθὼν ἐπαμένως τὸν λόγον εἰς τὸν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν παρατήρησεν, ὅτι ἐπὶ τῆς συζήτησεως τοῦ Νομοσχεδίου περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν, ἡ Γερουσία μετὰ σφόδρην ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου συζήτη-

σιν, ἀπεφάσις, καὶ αἱ Ὑπουργοὶ ὑποσχέθησαν, νὰ εἰσέλθῃ Νόμος περὶ τῆς ἐκτέλεσεως τοῦ 1Α. Ψηφίσματος· δυστυχῶς όμως οὔτε ὁ Νόμος οὗτος εἰσέχθη, οὔτε ἄλλαι τῶν Ὑπουργῶν ὑποσχέσεις οὐσιώδεις ἐξετελέσθησαν μέχρι τοῦδε.

Καὶ τὸ περὶ τῆς ἐκτέλεσεως τοῦ 1Α. Ψηφίσματος Νομοσχεδίου, ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν, ὡς καὶ ἄλλα πολλὰ οὐσιώδη Νομοσχεδία, θέλουσι καθυποβληθῇ εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν Βουλῶν. Πολλὰ μάλιστα ἐπιβεβλημένα Νομοσχεδία, εἰσπλεόντα εἰς τὰς Βουλὰς, μένουσιν ἐτι ἐκκρεμῇ, μήπω ἀποφασισθέντα.

Ψηφισθέντες ἐπὶ τέλους τὸ σύνολον τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων Νόμου τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1849, ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 27 πρὸς 9, ἔχον, ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, καὶ καθυποβλήθη ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Γερουσίας τῆς 3. Λυγούστου ἐκαστοῦς ἔτους.

Προτάθηκες ἐπαμένως τῆς συζήτησεως ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου, περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 1,232 : 07, ἐπὶ τοῦ Κορλαίου 1., ἁρθροῦ 2 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὴν χρεὴν τοῦ παρελθόντος ἔτους 1848, ἀνεννόηθη τὸ Νομοσχεδίον αὐτό, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀρχὴ ἐγένετο δεκτὴ.

Ἀνεγνωσθέντα τὰ ἄρθρα 1. καὶ 2., καὶ μηδεμίαν γενομένην παρατηρήσεως, ἐγένετο δεκτὸν, ὡς ἔχουσιν.

Ψηφισθέντες δὲ καὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 25 πρὸς 10, ἔχον, ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς 27 Σεπτεμβρίου ε. ε.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλασε τὴν Συνεδρίαν, ἀπαγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιθέσεως, τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Πρακτικῶν τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΣΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
Ν. ΜΕΣΗΣ.
Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
ΑΘ. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ.
Ν. ΧΡΥΣΟΧΕΙΛΟΣ.

Τῆς 17 Ὀκτωβρίου 1849. Ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 28 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως, παραλαβὼν προηγουμένως ὡς προσωρινὸν Γραμματέα τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Αθ. Γρηγοριάδην, ἀντὶ τοῦ ἀπόντος Σ. Θεοχαροπούλου.

Τὰ Πρακτικά τῆς προλαβούσης ἀναγνωσθέντα, ἐγκρίνονται, μηδεμιᾶς γενομένης ἐνστάσεως.

Λαβὼν ἐπομένως τὸν λόγον εἰς τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν, παρτήρησεν, ὅτι ὡς Ταμίης τῆς Γερουσίας, καθυπέβαλον πρό τινων μελῶν εἰς τὴν λογιστικὴν Ἐπιτροπὴν, τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τῆς Γερουσίας διὰ τὸ ἔτος 1848. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ πρὸ πολλοῦ ἐπεξεργάσθη αὐτὸν, καὶ συνέταξε τὴν ἐκθεσὶν τῆς, παρακαλῶ νὰ εἰσχυθῇ ἤδη ὑπὸ τὴν ἐπιψήφισιν καὶ συζήτησιν τῆς Γερουσίας.

Παρατηρησάντων ἄλλων, ὅτι, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει πλέον ὁ ἀπαιτούμενος ὕλικος καιρὸς, διὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ συζήτησιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Γερουσίας διὰ τὸ ἔτος 1848. διότι αὐτοὶ θέλει λήξει ἡ ἐνεστῶσα Βουλευτικὴ Σύνοδος, δύναται κατὰ τὴν ἐπομένην Σύνοδον νὰ καθυπευθυνθῇ καὶ συζητηθῇ ὁ ἀπολογισμὸς αὗτος, ἡ Γερουσία ἐνέκρινε τὴν παρατήρησιν ταύτην, καὶ ἀνέβαλε τὴν συζήτησιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων αὐτῆς διὰ τὸ ἔτος 1848, εἰς τὴν ἐπομένην Σύνοδον.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Ν. Γ. ΜΕΣΗΣ

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς.

Ν. Χρυσόγελης

Γ. Νοταρᾶς.

Τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1849. Ἡμέρᾳ Τρίτῃ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 28 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος, παραλαβὼν ὡς προσωρινὸν Γραμματέα τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Γ. Νοταρᾶν, ἀντὶ τοῦ Κ. Σ. Θεοχαροπούλου, ἀπόντος, κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως.

Τὰ Πρακτικά τῆς προλαβούσης ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται, μηδεμιᾶς ἐνστάσεως γενομένης.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἰπουργὸς καὶ Πρόεδρος τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, παραλαβὼν, ἀνέγνω τὸ Διάταγμα περὶ τῆς λήξεως τῆς ἐνεστῶσης Συνόδου.

Τὸ Διάταγμα δὲ τοῦτο, διαταξάντος τοῦ Κ. Προέδρου, καταχωρήθη εἰς τὰ σημερινὰ Πρακτικά, ἔχον ὡς ἐπεται.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Συντάγματος, κηρύττομεν τὴν λήξιν τῆς παρούσης Δευτέρας Βουλευτικῆς Συνόδου τῆς Δευτέρας Περιόδου.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, Ἰπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, θέλει παρουσιάσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα εἰς τὴν Γερουσίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ὀκτωβρίου 1849.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Ν. Γ. ΜΕΣΗΣ.

Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Χρυσόγελης

Γ. Νοταρᾶς.

ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΡΑΚΤΙΚΟΙΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Ημερ. τῶν συνεδριάσεων.	Σελ.
Νοεμβρ. 13 Ἀνοδοὶ τῶν ἀρχιερέων διὰ τῆς 13 Νοεμβρίου	3
• 13 Εἰσαγωγή Ἀντιπροβίου, Γραμματείου, καὶ Ταμείου τῆς Γερουσίας	4
• 19 Ἄδεια ἀπουσιῶν Γερουσιαστῶν	5
• Διάρσεις τῆς Γερουσίας εἰς τμήματα	7
• 22 Ἀνάγνωσις τοῦ σχεδίου τῆς ἐπιστολῆς εἰς τὸν Β. λόγον	7
• Σελήτης καὶ ἐπιβίβρις αὐτοῦ	7-11
• Κλήρωσις μεγάλης προεδρίας διὰ τῆς παρουσίας τῶν ἀπόντων εἰς τὴν Α. Μ.	11
• 23 Ἀνάγνωσις καὶ ἐπικλήρωσις τῶν πρακτικῶν τῆς ῥησι- σινῆς συνεδριάσεως	12
Δεκεμβρ. 8 Ἄδεια ἀπουσιῶν Γερουσιαστῶν	12
• Ἀνάγνωσις τῆς ἐκθίσ. τῆς λόγου, ἐπιτροπῆς, καὶ τοῦ προέδρου τῶν ἐξέδων τῆς Γερουσίας διὰ τῆς ἐπιστολῆς Σύνόδου, τοῦ ὅπου ἡ σελήτης ἀνυψώθη διὰ τῆς II τοῦ μηνός	13
• Κλήρωσις προεδρίας διὰ τῆς ἐπίκειαν ἐορτῆς τῶν γενεθλίων τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείας	15
• 10 Ἄδεια ἀπουσίας τοῦ Γερουσιαστοῦ Ἰω. Καρμαλίου.	15
• Ἀνάγνωσις Νομοσ. περὶ συμπληρωτ. πιστώσ. 10000 δρ. ἐπὶ τοῦ προέδρ. τοῦ ὅπου τῶν ἐσωτερικῶν, κεφ. Δ', ἀρθρ. 3, « Ἐκτακτὰ ὑγειονομικὰ » καὶ ἐξέτισις αὐτοῦ ἀθροισμῶν	15
• 11 Σελήτης καὶ ἐξέτισις τοῦ προέδρ. τῶν ἐξέδων τῆς Γερουσίας διὰ τῆς ἐπιστολῆς Σύνόδου	19-24
• 30 Εἰσαγωγή Νομοσχέλιον 4) περὶ προσδιορισμὸς τῆς νυντακτικῆς ἐντάξεως διὰ τὸ 1849· 2) περὶ ἐνάτης 20 γιλ. δρ. εἰς τὸν δήμον Ἀθηνῶν 3) περὶ ἐπίδο- λῆς φόρων εἰς τὸν δήμον Κορίνθου· 4) περὶ προ- σόντων τῶν ἐν Ἐκτετακτικῶν φερικῶν 24-29	
1849 Ἰανουαρ. 5 Ἄδεια ἀπουσίας Γερουσιαστῶν	31
Εἰσαγωγή Νομοσ. περὶ συμπληρωτ. πιστώσ. δραχ. 73000 ἐπὶ τοῦ προέδρ. τοῦ ὅπου τῶν Οἰκονομικῶν	31
• Ἀνάγνωσις ἐκθίσ. τῆς λόγου, ἐπιτροπῆς περὶ τοῦ ἀπολογ. τῶν ἐξέδων τῆς Γερουσίας τῆς Γ'. Συνόδ.	32
• Ἀπόφ. περὶ διαφ. δύο ἐπὶ γραμμῶν καὶ ἐνὸς κλητῆ- ρος αὐτῆς Γερουσίας	40
• 10 Ἄδεια ἀπουσίας	41
• Ἀνάγ. ἐκθίσ. τῆς ἐπιτροπ. τῆς Γερουσίας περὶ συμ- πληρωτικῆς πιστώσεως δρα. 73,000	41

1849.		
Μαρτίου 10	Συζήτ. καὶ ἐπιφύρ. Νομοσχ. περί συμπληρωτικῆς πιστώσεως. δρ. 696 : 16, εἰς τὸ Κεφ. 4. ἀρθρ. 2 τοῦ προϋπολογ. τοῦ 1848 τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης	133
• 12	Εἰσαγωγὴ τοῦ Νομοσχ. περί ἀναγνώσεως πινῶν ἐκ τῶν διακλαμαμένων Μουσῶν	135
	Συζήτ. ἐπὶ τῶν γινωμῶν. τῆς ἐπὶ τῶν ἀναρ. ἐπιτροπῆς	137
• 49	Ἀνάγ. τῆς ἐκθίσ. τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχ. περί συμπληρ. πιστώσεως δρ. 696, 16.	140
	Ὁμοίως περί ἀναπλήρ. ἐλλογῆς τῶν διὰ τὰ Κα- κουργιοδικεῖα ἐθελόντων	149
	Συζήτ. καὶ ἀπόφ. ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ τραπεζάρου καὶ βιβλιοποιῶντος Γ. Βακαλοπούλου	144
	Ἀνάγ. ἐγγράφων περί ἀποβιώσεως τοῦ Γερουσιαστῆ Κ. Χρ. Βλάση καὶ περί τῆς κηδείας αὐτοῦ.	142
	Ἀδεια ἀπουσίας	143
• 21	"	143
	Συζήτ. καὶ ἐπιφύρ. τοῦ Νομοσχ. περί συμπληρ. πισ- τώσεως τοῦ 696.16, τοῦ ὅπου. τῆς Δικαιοσύνης.	144
	Ὁμοίως περί ἀναπλήρ. ἐλλογῆς τῶν διὰ τὰ Κα- κουργιοδικεῖα τοῦ 1849 ἐθελόντων	144
	Δορυμὴς τριμηνίου ἐπιτροπῆς διὰ τὰ καταβῆκαί γινω- μοδοτήτῃ περί τιμῶν τῶν ἀποβιόντων Γερουσιαστῶν	144
• 24	Ἀνάγ. τῶν πρακτικῶν τῆς προλαβούσης	145
	Ἀπόφαισις, ὅτι τὸ Σύνταξ θεωρεῖται πλήρες διὰ τῆς παρουσίας 25 μελῶν, ὡς ὁρίων ὅλων 49	145
Ἀπρίλ. 25	Ἀνάγνωσις ἀγγέλιας τοῦ πρωθυπουργοῦ περί νέας ὑπουργικῆς μεταρρυθμίσεως.	145
	Εἰσαγ. τοῦ Νομοσχ. περί φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1849 ἔτος	146
	Ἀνάγ. τοῦ Διατάγματος περί διορισμοῦ ὡς Γερουσια- στοῦ τοῦ Κ. Ἀναρ. Π. Μυρομιγῆ	152
	Ἀνάγ. ἐγγράφου τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκον. περί κτη- μάτων τοῦ γινωμῆτος Νικητορίου	153
	Ἀδεια ἀπουσίας	153
• 29	Ἀνάγ. τῆς ἐκθίσ. τοῦ Γραφ. τῆς Γερουσίας ἐπὶ τοῦ Β. Διατάγματος τοῦ διορίζοντος τὸν Κ. Α. Μαυρο- μιγῆν Γερουσιαστὴν	154
	Παρατηρήσεις περί τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τῶν δι- ατάξεων τοῦ ἀρθ. 72 τοῦ Συντάγματος	
	Ὁρκωμοσία καὶ εἰσαγωγὴ τοῦ νεοδιορισθέντος Γερου- σιαστοῦ Κ. Ἀναρ. Μαυρομιγῆ	155
	Εἰσαγωγὴ Νομοσχ. περί συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς διὰ τὸ ἐνεστ. ἔτος	
	Ἀποφ. περί πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τῆς κηδείας τοῦ μακαρίτου Γερουσιαστοῦ Χρ. Βλάση	156

1849.		
Ἀπρίλ. 30	Ἀνάγ. τῆς ἐκθίσ. τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περί πο- ρολογ. Νομοσχεδίου, καὶ ἀδεια ἀπουσίας	157-158
Μαΐου 2	Συζήτ. καὶ ἐπιφύρ. τοῦ Νομοσχ. περί φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1849	159-169
	Ἀδεια ἀπουσίας	169
• 4	Συζήτ. καὶ ἐπιφύρ. τοῦ Νομοσχ. περί συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς διὰ τὸ 1849	170-174
• 10	Εἰσαγ. Νομοσχ. περί πιστώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ Κρά- τος διὰ τὴν 3 ^η τριμηνίαν τοῦ κ. ε.	172
• 11	Συζήτ. καὶ ἐπιφύρ. αὐτοῦ.	174
• 24	Εἰσαγωγὴ Νομοσχ. περί φόρου ἐπὶ τῶν Μελισσίων διὰ τὸ 1849	
	Εἰσαγ. Νομοσχ. περί συμπληρωσ. πιστώσεως δρ. 670.65 διὰ τούτους εἰς τὸν Τραπεζικὸν ἀραιοκρίνουσας	
	Ἀδεια ἀπουσίας	
• 25	Συζήτ. καὶ ἐπιφύρ. τῶν Νομοσχ. περί φόρου τῶν μελισσίων καὶ τῆς πιστώσεως τῶν δρ. 670.65.	177-180
• 27	Εἰσαγ. Νομοσχ. περί ἐκτάκτου πιστώσεως δρ. 43.000, διὰ τοὺς ἐνδεδειγμένους	181
• 28	Συζήτ. καὶ ἐπιφύρ. τοῦ αὐτοῦ Νομοσχ.	182-183
	Παράτ. τοῦ Κ. Ἀδόντου περί τῆς προεπιτιμίας εἰς αὐτὸν συκοφαντίας ὅτι ὤθειν, ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐ- σωτερικῶν, ἐπλήρωσεν εἰς τὸν Κ. Τζανιτάρην δρ. 2600, πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς βουλευτικῆς ἐλλογῆς τῆς ἐπαρχίας τῆς	183
	Προτροπαὶ εἰς τὸ Κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερ. περί ταχέως εἰσαγωγῆς τοῦ περί τῶν ἀπαιτουμένων προϊόντων τῶν κοιναδιούλων Νομοσχεδίου, κατὰ τὴν περί τούτου ἐπίσημον ὑπόστασιν τοῦ Κ. Πρω- θυπουργοῦ.	184
Ιουνίου 3	Ἀδεια ἀπουσίας	184
• 6	Εἰσαγ. Νομοσχ. περί αὐτοῦ. τρίτου ἐξ. ἐν Πάτραις.	185
	Ἀδεια ἀπουσίας	186
• 13	Εἰσαγ. τοῦ προβουλευμένου περί προβιδιασμῶν εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς.	176
	Ἀνάγ. τῆς ἐκθίσ. τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχ. περί συστάσεως τρίτου ἐξ. ἐν Πάτραις.	192
	Ἀδεια ἀπουσίας	195
• 14	Συζήτ. καὶ μὴ παραδοχὴ τοῦ Νομοσχ. περί συστάσεως τρίτου ἐξ. ἐν Πάτραις	196-203
• 16	Εἰσαγωγὴ Νομοσχεδίου περί ἀπαιτούμενης τῆς προκο- δομένης τῶν εἰς τὰ μητρώα ἐγγεγραμμένων καὶ ἀποβιωσάντων ἀδαμολογῶν καὶ ἀπροκοδοτήτων στρατιωτ. καὶ ναυτικῶν εἰς τοὺς κληρονόμ. αὐτῶν.	204
• 24	Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκον. ὑπεβάλλει τὰς ζητηθείσας πληροφορίες περί τῆς ἐκποιήσεως τῶν κατὰ τὸ γινω- μὸν Κερκεῖς ἐθνικ. γαιῶν.	206

1849.

- Ιουλίου 21 Είσαγ. Νομοσχ. περί πληρωμῆς τοῦ τιμήματος τοῦ πλοίου ἢ Ἀθηνᾶ. 206
- 23 Συζήτ. καὶ ἐπιψήφ. τοῦ αὐτοῦ Νομοσ. 208-241
- Πρόσκλησις πρὸς τοὺς Κ. ὑπουργούς, ἵνα παρευρεθῶσιν εἰς τὴν συνεδρίαν τῆς 28 Ἀπριλίου καὶ δώσωσι πληροφορίες περὶ τῶν κατὰ τοῦ μοιράργου Τζήνου ἀναπεριμένον, καὶ τῶν κατὰ τὸν Ζάβανον ἐν Ναυπλίῳ 241
- Ἀδεία ἀπουσίας.
- 25 Ἀνάγν. τῶν πρακτ. τῆς προλαβ. καὶ ἀδεία ἀπουσίας 242
- 28 Πληροφορεῖται, δοθῆναι ὑπὸ τοῦ Κ. ὑπουργ. τῶν Ἐσωτερικῶν περὶ τῶν κατὰ τὸν Ζάβανον ἐν Ναυπλίῳ συμβάντων, καὶ περὶ τῶν κατὰ τοῦ μοιρά. Τζήνου ἀναπεριμένον. 243-228
- Ιουλίου 2 Είσαγ. προτάσ. περὶ τροπολογιῶν τῶν ἄρθρ. 43, 44 καὶ 80 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Γερουσίας. 229
- 4 Συζήτ. καὶ ἀποφύψις τῆς ἀνωτέρω προτάσεως . 232-247
- 8 Ἀδεία ἀπουσίας 248
- Ἀνάγ. ἐγγράφου τοῦ Διευθ. τῆς Τραπεζῆς περὶ τοῦ μερίσματος αὐτῆς κατὰ τὴν Ἀ. ἰζαμην. τοῦ 1849. •
- Ἀνάγν. ἐκθέσ. τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσ. περὶ ἀπνοῆς, τῆς προλαβ. τῶν εἰς τὰ μητρώα ἐγγεγραμμένων καὶ ἀποδιδόντων εἰς τοὺς κληρὸν αὐτῶν. 248
- Ἀνάγν. ἐκθέσ. τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορ. ἐπιτροπ. 254
- 9 Ἀδεία ἀπουσίας. 254
- Εἰσαγ. Νομοσχεδίων 1) περὶ ἐπιβολ. φόρων προκυμαίας εἰς Σύρον· 2) περὶ χορηγίας, δανείου εἰς τὸν βιομήχαν. Π. Στεφόπουλον· 3) περὶ ἐπιβολ. φόρου διορίων ἐπὶ τῶν γεφυρῶν τοῦ Αἰτωλικοῦ· 4) περὶ ἐπιβολ. δημοτ. φόρων πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ λιμένος Τήνου. 254-259
- Πρόσκλησις πρὸς τὸν Κ. ὑπουργ. τῶν Ἐσωτ. διὰ καὶ δώσῃ πληροφορίες 1) περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἐν ἐν Πάτραις βυμβακοκλιωστίου· 2) περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ λιμένος Ἀνδρου, καὶ 3) περὶ τῆς καταστάσεως τῆς συσταθείσης διὰ νόμου ἑξῆς τῆς στενογραφίας. 268
- 14 Συζήτ. περὶ κληρὸν, δικαιώματος τῶν ἀποδιδόντων ἀγωνιστῶν Νομοσχεδίου. 262-276
- 13 Ἀδεία ἀπουσίας τοῦ Γερ. Γ. Νοταρᾶ. 277
- Συζήτ. καὶ ἐπιψήφ. τοῦ περὶ κληρὸν, δικαιωμάτων τῶν ἀγωνιστῶν Νομοσχεδίου 277-290

1849.

- Ιουλίου 24 Ἀνάγν. τῶν ἐκθέσ. τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Νομοσ. περὶ ἐπιβολῆς φόρων προκυμαίας εἰς Σύρον· περὶ χορηγίας, δανείου εἰς τὸν βιομήχ. Π. Στεφόπουλον· περὶ ἐπιβολῆς φόρου διορίων ἐπὶ τῶν γεφυρῶν τοῦ Αἰτωλικοῦ, καὶ περὶ ἐπιβολῆς δημοτικῶν φόρων πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ λιμένος Τήνου. 291-300
- 25 Συζήτ. καὶ ἐπιψήφ. τοῦ Νομοσ. περὶ ἐπιβολῆς φόρων πρὸς κατασκευὴν προκυμαίας εἰς Σύρον. 301-314
- 29 Ἀνάγν. ἀγγελίας τοῦ Κ. πρωθυπουργοῦ περὶ διαρρησμοῦ τοῦ Κ. Α. Κρεταντίου, ὡς ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀντὶ τοῦ παρατιθέντος Κ. Δ. Χρυσίδου, καὶ τοῦ Κ. Ζ. Βάλλου, ὡς ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν 315
- Συζήτ. καὶ ἐπιψήφ. τῶν Νομοσχεδίων περὶ δανείου 6000 ὀρ. εἰς τὸν βιομήχ. Π. Στεφόπουλον 315
- Ἐπίθ. ὁμ. περὶ φόρων πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ λιμ. Τήνου •
- Ἐπίθ. ὁμ. περὶ ἐπιβολῆς φόρου διορίων ἐπὶ τῶν γεφυρῶν τοῦ Αἰτωλικοῦ. 315-319
- Αὐγούστ. 3 Συζήτ. καὶ ἀπόφ. ἐπὶ τῶν γνωμοδοτήσεων τῆς ἐπὶ τοῖς ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς 320
- Εἰσαγ. τῶν ἐπὶ τοῦ προσηλ. τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1849 Νομοσχεδίων . 321-328
- 41 Παράτασις ἀδείας ἀπουσίας 328
- Εἰσαγ. τοῦ Νομοσ. περὶ καταργήσεως τῆς καπνικῆς κρατῆσεως ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν 328
- Ἐπίθ. ὁμ. περὶ διμήνου πιστώσεως διὰ τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰουλ. καὶ αὐγούστ. 330
- 42 Συζήτ. καὶ ἐπιψήφ. τοῦ Νομοσ. περὶ διμήν. πιστῶσ. 332
- 47 Ἀνάγν. τῆς ἐκθέσ. τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσ. περὶ καταργήσεως τῆς κρατῆσεως ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν 332
- Παράτασις τμήματος τῆς ἀδείας τοῦ Γερουστ. Κ. Ν. Βουδοῦρη, καὶ 20ος τοῦ Κ. Δ. Ν. Ὀλυμπίου 333
- 48 Συζήτ. καὶ ἐπιψήφ. τοῦ Νομοσ. περὶ καταργήσεως τῆς κρατῆσεως ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν στρατ. καὶ ναυτικῶν. 335-337
- 26 Ἀνάγν. τῶν πρακτ. τῆς ἀνωτέρω συνεδριάσεως 337
- Σεπτεμβ. 2 Ἀδεία ἀπουσίας τῶν Γερουστ. Σ. Παπαλιξαποῦλου, Ἀδὰμ Δούνα καὶ Κ. Μπόττρη 338
- Κλήρωσις ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐπίτειον ἐορτὴν τῆς 3 Σεπτεμβρίου. 338
- Περὶ τῶν παρὰ τινων ἐφημερίδων ἀποδιδόντων εἰς τὸν Κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερ. ἐγκλημ. πράξεων . 338
- Περὶ καταργήσεως ἐπὶ τῆς ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τῶν σπορίδων. 339

1849.

- Σεπτ. 24 Ἀνάγκ. τῶν ἐκδόσεων τῆς πληροψηφίας καὶ μετο-
φράσεως τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ε. ἔτους
ἐπιτροπῆς. 340-377
- Περὶ τῶν ἀπολυμένων εἰς τὸν Κ. ὑπουργὸν τῶν
ἐξωτερικῶν ἐγκληματικῶν πράξεων 378
- Ἀνάγκ. ἐκδότ. τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορ. ἐπιτροπῆς 380-383
- Κατὰ τὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἐκτίμ. τοῦ σήματος
τῆς Βασιλείας. 384
- 27 Συζήτ. ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν
ἐπιτροπῆς 385
- Εἰσαγωγὴ Νομοσ. περὶ συμπληρωμ. πιστώτ. ἐκ ἄρ.
1232:07, ἐπὶ τοῦ προϋπολ. τοῦ ὑπουργίου τῶν
ἐξωτερικῶν εἰς τὸ ἔτος 1849. 387
- Παράτ. τῆς αἰτίας τῶν Γερ. Κ. Σ. Θεοχαραπόδου
διὰ ἄρ. 20, καὶ τοῦ Κ. Σακκάου δι' ἄρ. 40 388
- Ἀπόφασις περὶ τοῦ νὰ ζητηθῇ πληροφορία διὰ
τῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐν τῇ παρούσῃ Συνόδῃ συ-
σχεθῆναι ἀναφοράς 389
- Οκτωβρ. 3 Ἐκδότ. τῆς συζήτησεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ
τῶν ἐσόδων 390-400
- 4 Εἰσαγ. τοῦ προϋπολ. περὶ τῶν καθυστερούντων ὀφει-
λῶν τοῦ Δημοσίου 401-405
- Ἐξακολουθήσεως τῆς συζήτησεως ἐπὶ τοῦ προϋπολο-
γισμοῦ τῶν ἐσόδων 405-409
- Συζήτ. καὶ ἀπόφ. περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Πατρίδα
ὡς Προέδρου τῆς Βουλῆς τῶν ἐξωτερικῶν 440-444
- 5 Ἐξακολουθήσεως τῆς συζήτ. τοῦ Νομοσ. περὶ κυρώ-
σεως τῶν ἐσόδων τοῦ 1849 446-451
- Ἐπιφάνεια αὐτοῦ. 451
- 6 Συζήτ. καὶ ἐπιφάν. τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξό-
δων τοῦ ὑπουργ. τῶν Οἰκονομικῶν 422-426
- 7 Εἰσαγ. Νομοσ. περὶ τροποποιήσ. τοῦ ἀρθρ. 2, τοῦ
Νόμου περὶ ἐσόδων τοῦ ε. ε. 427-428
- Συζήτ. ἐπὶ τοῦ προϋπολογ. τῶν ἐσόδων τοῦ ἐπὶ τῶν
ἐξωτερικ. κλπ. ὑπουργείων. - Παρατηρήσεις περὶ
τοῦ διορισμοῦ τοῦ Κ. Κ. Σχινῆ ὡς Προέδρου ἐν
Μονάχῳ. 428-440
- 10 Συζήτ. καὶ ἐπιφάν. τοῦ Νομοσ. περὶ τροποποιήσ.
τοῦ ἀρθρ. 2, τοῦ Νόμου περὶ ἐσόδων. 444-449
- Ἀναγνώσις Διαταγμάτων περὶ τῆς ἐν Μονάχῳ Πρε-
δείας 442-455
- Συζήτ. ἐπὶ τοῦ προϋπολ. τῶν ἐσόδων τοῦ ὑπουργείου
τῆς Δικαιοσύνης. 455-456
- 11 Ἐξακολουθήσεως τῆς συζήτησεως τοῦ προϋπολογισμοῦ
τοῦ ὑπουργ. τῆς Δικαιοσύνης 457-460
- Συζήτ. τοῦ προϋπολ. τῶν ἐσόδ. τοῦ ὑπ. τῶν Ἐκκλ. 460-462

1849.

- Οκτωβρ. 12 Συζήτ. τοῦ προϋπολ. τῶν ἐσόδ. τοῦ ὑπουργ. τῶν Ἐξω-
τερικῶν 463-473
- 13 " " " " τῶν Ναυτικῶν. 474-482
- 14 " " " " τῶν Στρατιωτικῶν 483-484
- Ἀνάγκ. τῆς ἐκδότ. τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσ.
περὶ συμπληρωμ. πιστώτ. ἐκ ἄρ. 1232:07, τοῦ ὑπουρ-
γείου τῶν Ἐξωτερικῶν 484
- 15 Ἐξακολουθήσεως τῆς συζήτησεως καὶ ἐπιφάν. τοῦ
προϋπολ. τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν . . . 486-495
- Συζήτ. καὶ ἐπιφάν. τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων
τῆς χρήσεως τοῦ 1849 Νομοσχεδίου 495-499
- Συζήτ. καὶ ἐπιφάν. τοῦ Νομοσ. περὶ συμπληρωμ.
πιστώτ. ἄρ. 1232:07, τοῦ ὑπουργ. τῶν Ἐξωτερικῶν 499
- 17 Ἀνάγκ. τῶν πρακτ. τῆς ἀνωτάτης συνεδριάσεως . . . 500
- Περὶ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τῆς Γερουσίας τῆς
Α'. Συνόδου τῆς Β'. Περιόδου. 500
- 18 Ἀνάγκ. Διατάγματος κατὰ τὸν ὅτι τὴν λήξιν τῆς Β'.
Συνόδου τῆς Β'. Περιόδου. 501

ΤΕΛΟΣ.